

UNIVERZITA KARLOVA V PRAZE

FAKULTA SOCIÁLNÍCH VĚD

Institut komunikačních studií a žurnalistiky

Katedra mediálních studií

Prokop Rímský

**HISTORIE REDAKCE SPORTU ČESKÉ
TELEVIZE V LETECH 1993–2015**

Diplomová práce

Praha 2016

Autor práce: **Prokop Rímský**

Vedoucí práce: **PhDr. Petr Bednařík, Ph.D.**

Oponent práce:

Datum obhajoby: **2016**

Hodnocení:

Bibliografický záznam

RÍMSKÝ, Prokop. *Historie Redakce sportu České televize v letech 1993–2015*. Praha, 2016. 337 s. Diplomová práce (Mgr.) Univerzita Karlova, Fakulta sociálních věd, Institut komunikačních studií a žurnalistiky. Katedra mediálních studií. Vedoucí diplomové práce PhDr. Petr Bednařík, Ph.D.

Anotace

Diplomová práce *Historie Redakce sportu České televize v letech 1993–2015* mapuje sportovní vysílání v Česku od roku 1989 do roku 2015. Autor objasňuje nejdůležitější mezníky v historii Redakce sportu (zkratka RS) České televize, popisuje celou historii redakce od jejího vzniku přes okolnosti spojené se zrodem programu ČT sport, změny v organizaci, personálním složení i vedení redakce až k její aktuální podobě. V práci je obsažen vývoj sportovního zpravodajství, přímých přenosů, televizní technologie, olympijského, fotbalového, hokejového vysílání, zmíněn je i význam internetu pro sportovní redakci ČT. Text obsahuje více než 30 rozhovorů s redaktory RS, které zahrnují jejich vlastní pohled na dané období, autentické zážitky a příběhy. Práce připomíná některé dávno zapomenuté skutečnosti a zodpovídá mnoho otázek týkajících se sportovního vysílání v minulosti, současnosti i budoucnosti, včetně výhledu do roku 2024. Popisuje činnosti sportovních redaktorů, komentátorů, moderátorů, režisérů, kameramanů, produkčních a dalších pracovníků ČT. Věnuje pozornost genderovému posunu v redakci ve sledovaném období. Částečně se zaměřuje rovněž na vývoj Československé, a později České televize od její transformace po roce 1989 až do roku 2015, včetně zásadních změn týkajících se jejího fungování. Autor se dále zabývá vývojem na trhu sportovních stanic od monopolního postavení ČT po současnou situaci s množstvím sportovních kanálů. Cílem této práce je zaznamenání a uchování historie sportovní redakce ČT, jejíž dějiny sahají až do samých počátků televizního vysílání v Československu, pro příští generace.

Abstract

This diploma thesis *Historie Redakce sportu České televize v letech 1993–2015* describes the sports broadcasting in the Czech Republic (and Czechoslovakia) from 1989 to 2015. The author explains the most important milestones in the history of Sports Department of Czech Television. The description goes from the constitution of the department over the circumstances connected with the inception of the channel ČT sport, the changes in the organization, personal composition and editorial leadership up to the current form of the department. The thesis also contains the development of sports news, live broadcasts, television technology, Olympic Games, football and ice hockey broadcasts and the importance of the Internet utilization for sports department (abbr SD). The essential parts of this thesis are more than 30 interviews with editors of SD involving their own opinions, authentic experiences and stories. The thesis also reminds some of the long forgotten facts and answers many questions regarding sports broadcasting in the past, present and future including the outlook towards the year 2024. Furthermore, it describes activities of sports editors, commentators, moderators, directors, cameramen, producers and other employees of Czech TV. This thesis partly focuses on the development of the Czechoslovak and later Czech Television from its transformation after 1989 until 2015, including essential decisions made in relation to its functioning. The author also deals with the market developments of sports stations from Czech TV monopoly position over the contemporary situation with a number of sports channels. The aim of this work is to write down and preserve the history of Sports Department of Czech Television, whose history goes back to the very beginnings of television broadcasting in Czechoslovakia, for the next generations.

Klíčová slova

Branky, body, vteřiny, Česká televize, ČT sport, fotbal, historie, olympijské hry, hokej, přímý přenos, Redakce sportu České televize, rozhovory, sport, sportovní redaktor, sportovní zpravodajství, TV studio, vysílání

Keywords

Branky, body, vteřiny, broadcast, Czech Television, ČT sport, football, history, ice hockey, interviews, live broadcast, Olympic Games, sports, Sports Department of Czech Television, sport news, sport editor, TV studio

Rozsah práce

465 642 znaků (bez poznámek pod čarou)

Prohlášení

1. Prohlašuji, že jsem předkládanou práci zpracoval samostatně a použil jen uvedené prameny a literaturu.
2. Souhlasím s tím, aby práce byla zpřístupněna pro studijní a výzkumné účely.

V Praze dne 10. 5. 2016

Prokop Rímský

Poděkování

Na tomto místě bych rád poděkoval PhDr. Petru Bednaříkovi, PhD., nejen za vedení takto rozsáhlé práce, ale především za cenné konzultace při její tvorbě. Mnohokrát děkuji členům Redakce sportu České televize za ochotu a čas, který mi věnovali při osobních rozhovorech. Speciálně pak Davidovi Lukšů za pomoc najít správný směr, Jakubu Bažantovi, Pavlu Čapkovi, Vladimíru Drbohlavovi, Petru Vichnarovi a Robertu Zárubovi za objasnění přelomového období počátku 90. let. Dále Vojtěchu Bernatskému a Radku Bauerovi za možnost začít v redakci pracovat. Vojtěchu Bernatskému rovněž děkuji za cenné informace, a zejména za zapůjčení diplomové práce *Struktura, organizace, financování a vysílání sportovních pořadů v ČR*. Haně Zavřelové děkuji za poskytnutí písemného seznamu kameramanů, režisérů a dalších spolupracovníků sportovní redakce. Velký dík patří vedoucímu Spisového archivu a fototéky APF ČT Karlu Siebrovi a dalším pracovníkům archivu. Děkuji také Kristýně Šestákové za značnou podporu v náročném období psaní této práce, panu Jiřímu Lukšů za textovou korekturu a taktéž Ladislavu Kopeckému a Michalu Fišerovi. V neposlední řadě pak děkuji svým rodičům, bez kterých by tato ani jiná práce nikdy nevznikla.

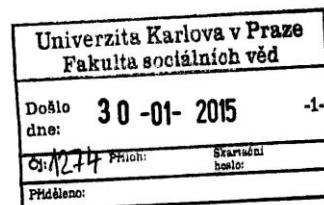
Institut komunikačních studií a žurnalistiky FSV UK**Teze MAGISTERSKÉ diplomové práce**

TUTO ČÁST VYPLŇUJE STUDENT/KA:

Příjmení a jméno diplomantky/diplomanta:

Rímský Prokop

Razítko podatelny:

Imatrikulační ročník diplomantky/diplomanta:

2013

E-mail diplomantky/diplomanta:

prokoprimsky@seznam.cz

Studijní obor/forma studia:

Mediální studia/prezenční forma

Předpokládaný název práce v češtině:

Historie Redakce sportu České televize v letech 1993-2015

Předpokládaný název práce v angličtině:

The history of the Sport Department of Czech Television 1993-2015

Předpokládaný termín dokončení (semestr, akademický rok – vzor: ZS 2012/2013)

(diplomovou práci je možné odevzdat nejdříve po dvou semestrech od schválení tezí)

ZS 2015/2016

Charakteristika tématu a jeho dosavadní zpracování (max. 1800 znaků):

Zmapování bohaté historie Redakce sportu ČT od doby zániku Československé televize po rok 2015. Výzvy, kterým musela redakce čelit nejen na poli sportovním, ale také diváckém a technologickém. Celosvětový vzestup zájmu o sport má za následek vznik ryze sportovních kanálů, kterým musí Česká televize, na rozdíl od Československé televize, konkurovat. Svádí tedy boj nejen o diváky, ale také o redaktory. Ustanovení kanálu ČT SPORT. Vliv technologických inovací na práci redaktorů a na diváky. Změny, které s sebou přinesly sociální sítě. Představení osobností, které se výraznou měrou podílely na redakční tvorbě. Bývalí sportovci se stávají komentátoři. Genderový posun v redakci.

Historii Hlavní redakce tělovýchovy a motorismu Československé televize ve své diplomové práci zpracoval velice kvalitně Mgr. Robert Záruba. Redakci sportu samostatně České televize v její dosavadní historii se ovšem, pokud je mi známo, žádná akademická práce nevěnuje komplexně.

Předpokládaný cíl práce, případně formulace problému, výzkumné otázky nebo hypotézy (max. 1800 znaků):

Cílem práce je shrnutí více než dvacetileté historie redakce. Zmapování důležitých organizačních i personálních změn. Zaznamenat penzum práce lidí, kteří pracují na tom, aby sportovní divák odcházel od obrazovek spokojený nejenom z důvodu vítězství oblíbeného týmu či sportovce. Budu se snažit zjistit co nejvíce nejen o práci redaktorů a reportérů, ale také složek, které divák nemůže na obrazovce vidět. Ten pozornější pouze jako jméno v titulcích. Bez nich bychom ovšem přenosy neviděli a dnes si nemohli neopakovatelné sportovní

momenty znovu a znovu opakovat. Práce si dále klade za cíl zaznamenat technický a technologický vývoj.

Předpokládaná struktura práce (rozdělení do jednotlivých kapitol a podkapitol se stručnou charakteristikou jejich obsahu):

ÚVOD

1. OD ČESKOSLOVENSKÉ TELEVIZE K ČESKÉ TELEVIZI
 2. VZNIK REDAKCE SPORTU ČT
 3. PŘÍCHÁZÍ KONKURENCE
 4. MISTŘI SVĚTA A SKORO I EVROPY
 5. KABELOVÉ TV – ZAHRANIČNÍ KONKURENCE
 6. FENOMEN NAGANO
 7. INTERNET
 8. ČT 24
 9. ČT SPORT
 10. ZÁPAS O FOTBALOVÉ PŘENOSY
 11. PŘÍMÝ PŘENOS – VRCHOL SPORTOVNÍ ŽURNALISTIKY
 12. TV STUDIO
 13. SPORTOVNÍ DOKUMENT
 14. SOCIÁLNÍ SÍŤ
 15. EVERGREEN BRANKY BODY VTEŘINY
 16. SOUČASNÁ PODOBA REDAKCE
 17. PROFILY JEDNOTLIVÝCH OSOBNOSTÍ
- ZÁVĚR

Vymezení podkladového materiálu (např. titul periodika a analyzované období):

Archiv České televize (např. záznamy sportovních utkání a tištěné dokumenty), sportovní web České televize www.ceskatelevize.cz/sport, denní tisk z doby sledovaného období, oficiální publikace vydávané k významným sportovním akcím, knižní publikace současných a bývalých členů Redakce sportu ČT.

Metody (techniky) zpracování materiálu:

Deskriptivní analýza vybraného období, archivní výzkum, osobní rozhovory s přímými účastníky redakčních dějin.

Základní literatura (nejméně 5 nejdůležitějších titulů k tématu a metodě jeho zpracování; u všech titulů je nutné uvést stručnou anotaci na 2-5 řádků):

BEDNAŘÍK, P. a kol. Dějiny českých médií v datech: Rozhlas, televize, mediální právo. 1. vyd. Praha: Karolinum, 2003. 461 s. ISBN 80-246-0632-1.

(Kniha zachycuje vývoj médií a jejich podíl na formování současné společnosti v České republice. Součástí je také představení významných osobností.)

BOSÁK, J. Životní mač. 1. vyd. Praha: Knižní klub, 2013. 184 s. ISBN 978-80-242-3952-1

(Fotbalový a golfový komentátor Jaromír Bosák tradičně vydává deník z fotbalových šampionátů. Tentokrát se hlavním objektem jeho zájmu stal on sám. Kniha je napsána formou rozhovorů, které s Bosákem vedl Ondřej Horák. Jaromír Bosák mimo jiné vzpomíná na své zážitky spojené s komentováním či na krizi v ČT.)

ČERNÝ, O. *Brankám bylo padesát aneb díky táto*. 1.vyd. Praha: Česká televize, 2007. 171 s. ISBN 978-80-85005-81-3.

(Kniha nejen o nejstarším pořadu českého televizního vysílání. Branky body vteřiny jsou nedílnou součástí televizního vysílání již od roku 1956. Dlouholetý šéfredaktor Redakce sportu ČT Otakar Černý osobitým stylem líčí dějiny sportu na obrazovkách a své strastiplné životní zážitky.)

DĚKANOVSKÝ, J. *Sport, média a mýty*. 1.vyd. Praha: Dokořán, 2008. 183 s. ISBN 978-80-7363-131-4.

(Masová komunikace, a zvláště pak televize, měla velký vliv na zvýšení zájmu o sport. Sportovní přenosy jsou dnes precizně připravené a sport je fakticky součástí populární kultury. Kulturolog Děkanovský se pokouší vymezit pozici sportu v kultuře a analyzuje sportovní události v maskových médiích.)

**HÖLZEL, J. *Branky, body, vteřiny*. Praha: Univerzita Karlova v Praze. Fakulta sociálních věd, 2001. 42 listů
Bakalářská práce. Vedoucí práce Mgr. Robert Záruba**

(Bakalářská práce současného komentátora České televize Jiřího Hölzela o nejdéle vysílaném pořadu české televizní historie.)

JIRÁK, J. a BURTON, G. *Úvod do studia médií*. 1. vyd. Brno: Barrister & Principal, 2001. 392 s. ISBN 80-85947-67-6

(První česky psaná učebnice mediálních studií. Dostáváme odpověď na otázky proč a jak studovat a analyzovat obsahy médií. Dále kniha shrnuje české i světové poznatky ze studia médií a jakou roli hrají v našich životech.)

MCQUAIL, D. *Úvod do teorie masové komunikace*. 4. vyd. Překlad Hana Antonínová. Praha: Portál, 2009. 639 s. ISBN 978-807-3675-745.

(Základní publikace pro všechny, kteří se zabývají médií a masovou komunikací. McQuail přináší ucelený výklad masových médií a mediální kultury v souvislosti s kulturou.)

OSVALDOVÁ, B. a kol. *Zpravodajství v médiích*. 2. vyd. Praha: Karolinum, 2011. 144 s. ISBN 978-80-246-1899-9.

(Kniha sleduje vývoj médií od nejstarší psané žurnalistiky přes audiovizuální média a fotožurnalistiku až po nová média. V knize jsou také kapitoly o jazyce ve zpravodajství a žurnalistice v extrémních situacích.)

ZÁRUBA, R. *Přepište dějiny!*. 1. vyd. Praha: Duel, 1998. 105 s. ISBN 80-861-8715-2.

(Robert Záruba přináší vlastní pohled na památnou sezonu 1997/98. Vrcholem je vítězství na Zimních olympijských hrách v Naganu. Záruba představuje hry a dění okolo vlastním pohledem.)

ZÁRUBA, R. Svědectví o historii Hlavní redakce tělovýchovy a motorismu ČST Praha. Praha: Univerzita Karlova v Praze. Fakulta žurnalistiky, 1989. 273 listů. Diplomová práce. Vedoucí práce PhDr. Miroslav Hladký Csc.

(Velice podrobně zpracovaná historie nejen Hlavní redakce tělovýchovy a motorismu Československé televize. Robert Záruba se věnuje zásadním událostem, které formovaly podobu vysílání v Československu do roku 1989. Představuje důležité osobnosti v redakčních dějinách. Součástí práce je také technická stránka vysílání.)

Diplomové a disertační práce k tématu (seznam bakalářských, magisterských a doktorských prací, které byly k tématu obhájeny na UK, případně dalších oborově blízkých fakultách či vysokých školách za posledních pět let)

BEREŇ, Michael. *Srovnání vysílání hokejového turnaje na olympijských hrách v roce 1998 a 2010 se zaměřením na komentář*. Praha: Univerzita Karlova v Praze. Fakulta sociálních věd, 2011. 163 listů. Bakalářská práce. Vedoucí práce Prof. PhDr. Jiří Kraus, DrSc

BEREŇ, Michael. *Analýza práce komentátora sportovního přímého přenosu*. Praha: Univerzita Karlova v Praze. Fakulta sociálních věd, 2014. 127 listů. Diplomová práce. Vedoucí práce PhDr. Ondřej Zamazal

HOLZKNECHT, Martin. *Porovnání televizního komentáře Jaromíra Bosáka a jeho knižních fotbalových deníků*. Praha: Univerzita Karlova v Praze. Fakulta sociálních věd, 2014. 76 listů. Bakalářská práce. Vedoucí práce Doc. PhDr. Jan Halada, CSc.

KUBÁSEK, Petr. *Televizní zpracování OH v Londýně 2012*. Brno: Masarykova univerzita. Fakulta sportovních studií, 2013. 104 listů. Diplomová práce. Vedoucí práce Mgr. Oldřich Racek

KUBÍSKA, Petr. *Informační zabezpečení Redakce sportu České televize*. Praha: Univerzita Karlova v Praze. Filozofická fakulta, 2010. 49 listů. Bakalářská práce. Vedoucí práce Mgr. Vladimír Drbohlav.

KUKLÍK, Vladimír. *Srovnání vysílání fotbalového mistrovství Evropy na České televizi a TV Prima*. Praha: Univerzita Karlova v Praze. Fakulta sociálních věd, 2011. 85 listů. Bakalářská práce. Vedoucí práce Mgr. Robert Záruba.

MACKOVÁ, Veronika. *Styl a jazyk sportovního zpravodajství a publicistiky moderátorů a komentátorů České televize (zaměřeno na Petra Vichnara)*. Praha: Univerzita Karlova v Praze. Fakulta humanitních studií, 2012. 103 listů. Diplomová práce. Vedoucí práce Mgr. Filip Poštulka

MAREK, Jakub. *Osobnost české žurnalistiky – Vít Holubec*. Praha: Univerzita Karlova v Praze. Fakulta sociálních věd, 2012. 51 listů. Bakalářská práce. Vedoucí diplomové práce PhDr. Petr Bednařík, Ph.D.

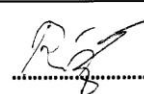
RAIS, Tomáš. *Jazykové prostředky komunikátů mluvené sportovní žurnalistiky (se zaměřením na televizní přímé přenosy utkání ledního hokeje)*. Olomouc: Univerzita Palackého v Olomouci. Filozofická fakulta, 2010. 47 listů. Bakalářská práce. Vedoucí práce Miloš Mlčoch.

ROUSKOVÁ, Zuzana. *Informační analýza sportovního zpravodajství České televize*. Praha: Univerzita Karlova v Praze. Filozofická fakulta, 2010. 76 listů. Bakalářská práce. Vedoucí práce Mgr. Klára Havlíčková.

STAŇOVÁ, Petra. *Mediální konstrukce reality na příkladu MS v hokeji – Bratislava 2011*. Praha: Univerzita Karlova v Praze. Fakulta sociálních věd, 2012. 97 listů. Diplomová práce. Vedoucí práce PhDr. Otakar Šoltys, CSc.

Datum / Podpis studenta/ky

29. 01. 2015

TUTO ČÁST VYPLŇUJE PEDAGOG/PEDAGOŽKA:

Doporučení k tématu, struktuře a technice zpracování materiálu:

Případné doporučení dalších titulů literatury předepsané ke zpracování tématu:

Potvrzuji, že výše uvedené teze jsem s jejich autorem/kou konzultoval(a) a že téma odpovídá mému oborovému zaměření a oblasti odborné práce, kterou na FSV UK vykonávám.

Souhlasím s tím, že budu vedoucí(m) této práce.

BEDNÁŘÍK PETR

Příjmení a jméno pedagožky/pedagoga

2.2.2015 *PK Kelt*

Datum / Podpis pedagožky/pedagoga

TEZE JE NUTNO ODEVZDAT VYTIŠTĚNÉ, PODEPSANÉ A VE DVOU VYHOTOVENÍCH DO TERMÍNU UVEDENÉHO V HARMONOGRAMU PŘÍSLUŠNÉHO AKADEMICKÉHO ROKU, A TO PROSTŘEDNICTVÍM PODATELNY FSV UK. PŘIJATÉ TEZE JE NUTNÉ SI VYZVEDNOUT V SEKRETARIÁTU PŘÍSLUŠNÉ KATEDRY A NECHAT VEVÁZAT DO OBOU VÝTISKŮ DIPLOMOVÉ PRÁCE.

TEZE NA IKSŽ SCHVALUJE VEDOUcí PŘÍSLUŠNÉ KATEDRY.

Obsah

Úvod	6
1. Od Československé televize k České televizi	9
1.1 Personální změny po listopadu 1989.....	9
1.2 Organizační změny.....	10
1.3 Duální systém.....	11
1.4 Střídání ředitelů.....	13
1.5 ČT v éře digitálního vysílání.....	14
2. Redakce sportu ČT	16
2.1 Redakce po roce 1989	16
2.2 Redakce v éře Jiřího Baumruka	21
2.2.1 Konec spolupráce se Slováký.....	23
2.2.2 Velký konkurz.....	25
2.2.3 Redakce v letech 1993–2000	28
2.2.4 Odvolání Jiřího Baumruka z funkce šéfredaktora.....	30
2.3 Jaromír Bosák v čele RS	34
2.3.1 RS pod zpravodajstvím	34
2.3.2 Návrat osobností a příchod nováčků	37
2.3.3 Výběrové řízení na funkci šéfredaktora	39
2.4 Redakce pod vedením Otakara Černého	40
2.4.1 Organizační stabilizace	42
2.4.2 Spolupráce s kameramany a režiséry	44
2.4.3 Noví interní redaktoři.....	45
2.4.4 Příchod externistů po spuštění sportovního programu ČT.....	47
2.5 Současná redakce pod vedením Jiřího Ponikelského	49
2.5.1 Internisté v pražské RS.....	51
2.5.2 Externisté v pražské RS a jejich profesní vývoj.....	53
2.5.3 Dramaturgie.....	57

2.5.4	Produkce.....	57
2.5.5	Režie.....	59
2.5.6	Kamera.....	59
2.5.7	Střih.....	60
2.5.8	Zvuk.....	60
2.6	Krajské sportovní redakce.....	60
2.6.1	Redakce sportu Brno.....	60
2.6.2	Redakce sportu Ostrava.....	61
3.	Proměny sportovního vysílání ČT	63
3.1	„Sportovní“ program OK3.....	63
3.2	Sport na programech ČT 1992–2005.....	64
3.3	Sportovní vysílání po spuštění ČT4 Sport.....	75
3.3.1	„Dvojka nesportuje“ aneb sport na ČT1 a ČT2 pouze výjimečně	79
3.4	Archiv sportovních pořadů.....	80
4.	ČT sport.....	82
4.1	Začátek vysílání ČT4 Sport ve vzpomínkách redaktorů RS	83
4.2	První den vysílání 10. února 2006.....	90
4.3	Od ČT4 Sport k ČT sport.....	91
4.3.1	První dva roky sportovního programu	91
4.3.2	Změna názvu a sport 24 hodin denně.....	94
4.3.3	ČT4 plně dostupným programem.....	95
4.3.4	Poslední změna názvu programu aneb konečně ČT sport.....	99
4.3.5	Deset let ČT sport.....	107
5.	Sportovní zpravodajství.....	110
5.1	Sportovní zpravodajství po roce 1989.....	110
5.2	Branky, body, vteřiny v 90. letech	111
5.3	Sportovní zpravodajství v novém tisíciletí.....	113
5.3.1	Sportovní zpravodajství na ČT24.....	117
5.3.2	Evergreen Branky, body, vteřiny v dnešní podobě	119

5.3.3	Sportovní zprávy na ČT sport	123
6.	Přímý přenos – vrchol televizní sportovní žurnalistiky	125
6.1	Tvůrci přímého přenosu	125
6.1.1	Komentátor.....	126
6.1.2	Spolukomentátor	132
6.1.3	Reportér.....	135
6.1.4	Režisér.....	138
6.1.5	Kameraman	139
6.2	Přímý přenos v HD	141
7.	TV studio	142
7.1	Moderátor.....	143
7.2	Hosté	146
7.3	Reportér.....	147
8.	Olympijské hry v ČT.....	149
8.1	Olympijské hry v Albertville a v Barceloně 1992.....	150
8.2	XVII. zimní olympijské hry v Lillehammeru 1994.....	153
8.3	XXVI. letní olympijské hry v Atlantě 1996.....	155
8.4	XVIII. zimní olympijské hry v Naganu 1998	157
8.5	XXVII. letní olympijské hry v Sydney 2000	162
8.6	XIX. zimní olympijské hry v Salt Lake City 2002	166
8.7	XXVIII. letní olympijské hry v Athénách 2004.....	168
8.8	XX. zimní olympijské hry v Turíně 2006	169
8.9	XXIX. letní olympijské hry v Pekingu 2008.....	171
8.10	XXI. zimní olympijské hry ve Vancouveru 2010	173
8.11	XXX. letní olympijské hry v Londýně 2012.....	176
8.12	XXII. zimní olympijské hry v Soči 2014	180
9.	Hokej v ČT	185
9.1	Buly	186
9.1.1	Buly – hokej živě	189

9.2	Mistrovství světa v ledním hokeji 1992–2015	191
9.2.1	MS 1992 v Praze a Bratislavě	192
9.2.2	MS 1996 ve Vídni	192
9.2.3	MS 1998–2000	193
9.2.4	MS 2001 v Hannoveru, Kolíně nad Rýnem a Norimberku	194
9.2.5	MS 2002 a 2003 ve Švédsku a Finsku	195
9.2.6	MS 2004 v Praze a Ostravě	195
9.2.7	MS 2005 ve Vídni a Innsbrucku	197
9.2.8	MS 2008 v Québecu a Halifaxu	198
9.2.9	MS 2009 v Bernu a Klotenu	199
9.2.10	MS 2010 v Kolíně nad Rýnem a Mannheimu	200
9.2.11	MS 2012 a 2013 ve Finsku a Švédsku	200
9.2.12	MS 2014 v Minsku	201
9.2.13	MS 2015 v Praze a Ostravě	202
9.3	Další hokejové pořady	203
10.	Fotbal v ČT	205
10.1	Fotbalové šampionáty a vzpomínky jejich účastníků	205
10.1.1	MS 1990 v Itálii a ME 1992 ve Švédsku	206
10.1.2	MS 1994 v USA	207
10.1.3	Stříbrné EURO 96 v Anglii	208
10.1.4	MS 1998 ve Francii	210
10.1.5	EURO 2000 v Belgii a Nizozemsku	211
10.1.6	MS 2002 v Koreji a Japonsku	212
10.1.7	Bronzové EURO 2004 v Portugalsku	213
10.1.8	MS 2006 v Německu	214
10.1.9	MS 2010 v JAR	215
10.1.10	EURO 2012 v Polsku a na Ukrajině	216
10.1.11	MS 2014 v Brazílii	217
10.2	Domácí liga	218

10.2.1	Válka o ligový fotbal.....	218
10.2.2	Studio fotbal – Dohráno	221
10.2.3	Domácí liga znovu na ČT	222
10.2.4	Nejasná budoucnost české ligy v ČT	223
10.3	Evropské fotbalové poháry v ČT	224
10.3.1	Stručný přehled významných zápasů s českou stopou.....	225
11.	Sportovní dokument	228
11.1	Stručný výčet sportovních dokumentů ČT v letech 1992–2015	231
12.	Televizní technika ve sportovním vysílání ČT	236
13.	Význam internetu pro Redakci sportu ČT	239
13.1	Příprava sportovních redaktorů s internetem a bez něj	242
13.2	Sportovní redaktor a sociální síť.....	244
14.	Konkurenční sportovní programy	246
	Závěr	249
	Summary.....	254
	Použitá literatura	255
	Seznam příloh.....	269
	Přílohy	271

Úvod

Sport si získává stále více příznivců. Narůstá počet aktivních sportovců, roste i množství sportovních televizních diváků. Sport je mezinárodní, snadno srozumitelný, silně motivační a podporuje národní sebevědomí. Lidé jej sledují živě na stadionech, ale především prostřednictvím médií. Právě zvýšený zájem o sport je pro média velkou výzvou. Nejvýznamnějším médiem ve sportovní prezentaci je i přes nástup nových médií stále televize. Naprostým unikátem z celosvětového hlediska je Česká televize (zkratka ČT). Málokterá veřejnoprávní televize nabízí tak široké portfolio sportovních přenosů, od nejvýznamnějších akcí po malé sporty. Díky celoplošné dostupnosti programu ČT sport a mezinárodně oceňované kvalitě přenosů má v České republice z televizních stanic stále největší vliv na sportovní prostředí. Přenosy a další sportovní pořady připravuje Redakce sportu České televize.

Bohatá historie sportovní redakce České televize sahá až do padesátých let minulého století. V roce 2016 uplynulo přesně 60 let od jejího založení v rámci Československé televize. Zakládajícími členy byli Miroslav Hladký, Vít Holubec a Radoslav Siváček. Dějiny redakce od roku 1956 do roku 1989 zaznamenal ve své diplomové práci *Svědectví o historii Hlavní redakce tělovýchovy a motorismu Československé televize Praha v roce 1989* Mgr. Robert Záruba. Od té doby prošla redakce dalším čtvrtstoletím vývoje. Existují akademické práce, zaměřené na konkrétní sportovní události, jednotlivá témata či na program ČT sport. Dále jsou vypracovány různé dílčí studie a vzpomínkové publikace, týkající se většinou velkých sportovních akcí. Uceleně toto období ale dosud zpracováno nebylo. Popisuje jej tato práce, jejíž název zní *Historie Redakce sportu České televize v letech 1993–2015*. V průběhu její tvorby se ukázalo, že k objasnění řady faktů je nutné zajít až do roku 1989.

Důvod, proč tato skutečnost není zanesena přímo v názvu, je, že se sportovní redakce integrovala pod Českou televizi až v průběhu roku 1992. Do té doby tedy spadala pod televizi Československou. Nicméně jsem se rozhodl toto období do práce zahrnout, jelikož je z hlediska dalšího vývoje redakce klíčové. Fakticky se tak jedná o historii v letech 1989–2015.

Pro výběr tohoto tématu mám i osobní motivaci. Už od dětství jsem se velice zajímal o sport, a to jak aktivně, tak pasivně. Přibližně ve 14 letech jsem začal uvažovat o tom, že budu sportovním redaktorem. Snažil jsem se získat zkušenosti jak v rozhlasu, tak v televizi. V 16 letech jsem začal pracovat jako externí pracovník v Redakci sportu České televize (zkratka RS ČT). Nejdříve jsem se seznámil s praktickou prací v redakci. Uvědomil jsem si ale také důležitost teoretického zázemí a znalost historie médií a žurnalistiky klasické i sportovní. V tomto ohledu bylo pro mne velkým přínosem studium oboru Mediální studia na Fakultě sociálních věd Univerzity Karlovy (dále FSV UK), které mi pomohlo tyto znalosti prohloubit. Studium rovněž posílilo mou motivaci zpracovat tak složitou a obtížnou látku, jakou je historie RS ČT. Samozřejmě by tuto historii mohl přesněji popsat některý z redaktorů, který v redakci léta pracuje. Při vysokém pracovním vytížení, jež v redakci sportu panuje, je pro redaktory ovšem obtížné skloubit práci a psaní historické publikace. Subjektivní pohled by byl jistě přínosný, ale zároveň může znamenat určité zkreslení. Proto jsem se rozhodl využít čas studia a tuto látku zpracovat, přestože jsem si plně uvědomoval náročnost tohoto úkolu.

Do jisté míry jsem využil vlastní zkušenosti, které jsem získal při několikaleté práci v redakci. Velkou výhodou pro mne ale byla především možnost osobních konzultací s členy RS ČT. V případě nejasností či nedostatku písemných materiálů jsem se mohl tázat přímo redaktorů, kteří události prožili. Zejména období počátku 90. let bylo velmi složité zpracovat, jelikož spisy obsahující personální údaje nejsou přístupné veřejnosti. Některé události bych tak bez průběžných konzultací s Jakubem Bažantem, Vojtěchem Bernatským, Pavlem Čapkem, Vladimírem Drbohlavem, Michalem Dusíkem, Petrem Vichnarem a Robertem Zárubou nebyl schopen popsat. Velkým přínosem byly také konzultace s vedoucím této práce PhDr. Petrem Bednaříkem, Ph.D. díky jeho hlubokým znalostem televizní historie. Rovněž s PhDr. Davidem Lukšů, Ph.D., s kterým jsem podobu práce konzultoval, jelikož kromě patnáctileté zkušenosti v redakci působí také jako pedagog na FSV UK. Informace jsem dále čerpal z novinových článků v databázi Newton Media a. s. a v materiálech České televize.

Cílem této diplomové práce je zmapovat historii Redakce sportu ČT od doby zániku Československé televize až do současnosti a zachytit výzvy, kterým musela redakce čelit nejen na poli sportovním, ale také diváckém a technologickém. Celosvětový vzestup zájmu o sport má za následek vznik ryze sportovních kanálů, kterým musí Česká televize, na rozdíl

od Československé televize (zkratka ČST), konkurovat. ČT svádí boj nejen o diváky, ale také o redaktory, režiséry, kameramany a další pracovníky. Zásadní přelom v historii sportovní redakce znamenal ustanovení kanálu ČT sport, který má za sebou prvních deset let existence. Toto období práce široce popisuje. Dále se věnuje proměnám redakčního týmu, genderovému posunu a změně průpravy jednotlivých redaktorů před nástupem do redakce.

V průběhu psaní této práce jsem se rozhodl změnit její strukturu. Změnu si vyžádal charakter shromážděných materiálů. Úvodní kapitolu jsem se rozhodl věnovat vývoji České televize od její transformace z Československé televize až po rok 2015. Změny ve fungování ČT měly rozhodující vliv na podobu redakce sportu (zkratka RS). Druhá kapitola se věnuje samotné RS, zejména po organizační a personální stránce. Dále došlo k vyčlenění sportovního vysílání, programu ČT sport, přímého přenosu, sportovního zpravodajství, olympijských her, hokeje a fotbalu do samostatných kapitol. Důvodem je větší přehlednost práce, kterou jsem namísto primárního chronologického dělení, jež jsem uvedl v tezích, rozdělil tematicky s využitím chronologického postupu. V práci je rovněž zachycena podoba krajských redakcí v Brně a Ostravě, které ale spadají pod správu TS Brno a TS Ostrava a tak se jim práce věnuje pouze okrajově. Toto téma tak nechává otevřené dalším studentům. V celém rozsahu této práce jsou zahrnuty rozhovory s více než třemi desítkami redaktorů a výkonným ředitelem ČT sport Jiřím Ponikelským. Výpovědi v textu slouží k doplnění informací a dokreslení atmosféry v redakci. Vybrané pasáže z 16 rozhovorů jsou obsaženy v příloze, společně s fotografiemi redakce v letech 1998 a 2016 a dalšími dokumenty. Neobvyklý rozsah práce odpovídá náročnosti tématu i délce časového úseku, který zachycuje.

1. Od Československé televize k České televizi

1.1 Personální změny po listopadu 1989

V Československé televizi se během dvacetiletého období normalizace po personální stránce ve vedoucích funkcích téměř nic nezměnilo. Organizační i programovou strukturu měla plně pod kontrolou KSČ. Pokud docházelo ke změnám, děly se velmi pozvolně. Do poklidného dění zasáhly události roku 1989. První změny předznamenal odchod ústředního ředitele ČST Jana Zelenky, který v červnu 1989 po dvaceti letech z vlastního rozhodnutí funkci opustil. Jeho nástupcem se stal Libor Batrla. Po necelých pěti měsících byl 27. listopadu 1989 – poté co mu většina zaměstnanců vypověděla poslušnost – z funkce odvolán. Ještě téhož dne se ředitelem ČST stal tehdejší mluvčí vlády Miroslav Pavel, původním povoláním novinář. Stávkový výbor Občanského fóra prosazoval nezávislost televize a důsledně trval na obměně pracovníků, zejména ve zpravodajství. Na místo šéfredaktora Ústřední redakce Televizních novin Dušana Macháčka nastoupil v prosinci 1989 Petr Krul.

Situace se však neuklidnila ani po novém roce. „*Nátlakové akce pokračovaly a tak 11. ledna 1990 vláda Miroslava Pavla odvolala a do funkce jmenovala Jindřicha Fairaizla, jednoho z nejlepších dokumentaristů šedesátých let. Jeho příchod do televize dobře symbolizuje první etapu vývoje ČST po listopadu 1989. Po dvaceti letech, kdy buď vůbec nemohli, nebo pouze tajně a pod cizími jmény, se do televize vraceli ti, které Zelenkovo vedení (mnohdy na příkaz z míst nejvyšších) vyházelo.*“¹ Jindřich Fairaizl apeloval poněkud naivně už v nástupním projevu na aktivní propagátory režimu z řad zaměstnanců televize, aby vyvodili důsledky a sami odešli. V seznamech spolupracovníků Statní bezpečnosti se přitom nacházel sám Fairaizl. V té době to ale ještě nebylo známo.²

Jindřich Fairaizl se po rozhodnutí federální vlády o zvláštním režimu při rozvazování pracovních poměrů dostal do konfliktu se dvěma pracovníky Televizních novin a rozhodl se k 28. únoru odstoupit z funkce. Svou roli sehrál i jeho zhoršující se zdravotní stav.

¹ KRUMML, Milan. *Televize? Televize!: procházka prvními šesti dekadami televizního vysílání u nás pro začátečníky i pokročilé*. Vyd. 1. Praha: Česká televize, 2013, s. 231.

² BLÁHOVÁ, Šárka. *Televizní publicista Jindřich Fairaizl*. Praha, 2009, s. 69. Bakalářská práce (Bc.) Univerzita Karlova, Fakulta sociálních věd, Institut komunikačních studií a žurnalistiky. Katedra žurnalistiky. Vedoucí bakalářské práce PhDr. Petr Bednařík, Ph.D.

Jeho odchod někteří lidé v televizi chápali jako malé vítězství. Do této situace nastoupil 12. března 1990 nový ředitel Jiří Kantůrek, který dovedl televizi až do konce roku 1992. Kantůrek musel hned po nástupu navíc čelit tlaku diváků, kteří po desetiletích, kdy byla televize nástrojem strany a vlády, požadovali atraktivnější program.

Na základě lustračního zákona došlo v letech 1991 a 1992 k výměně části vedení i zaměstnanců včetně již zmiňovaného Petra Krula, který se rovněž objevil v seznamu spolupracovníků StB. Novým šéfem zpravodajství se stal filmový dokumentarista Martin Vadas.

1.2 Organizační změny

V květnu roku 1990 vznikl program OK3, neboli „otevřený kanál“, který z počátku přebíral především zahraniční vysílání (CNN, RTL, La sept atd.). V září 1990 se změnila koncepce a označení televizních programů. První program televize zůstal federální a 3. září 1990 byl přejmenován na F1. Druhý program byl rozdělen na český okruh (ČTV) a slovenský okruh (S1). Současně se v obou zemích federace připravoval vznik samostatných národních televizí. V červenci roku 1991 vzniká po rozhodnutí Slovenské národní rady Slovenská televízia. K 1. lednu 1992 stejně postupovala také Česká národní rada a vzniká Česká televize.³ Prozatímním ředitelem ČT se stal Ivo Mathé, který byl zvolen 18. prosince 1991 tajnou volbou. 23. března 1992 pak byl zvolen řádnou volbou a 1. dubna téhož roku nastoupil šestileté funkční období. Šéfem zpravodajství byl jmenován Petr Studenovský. *„Nové vedení zpravodajství muselo mimo jiné řešit složitý vztah se Slovenskou televizí (STV), která se měla podílet na federálním zpravodajství. Do hlavních zpravodajských relací F1 – Deníku a Událostí, komentářů – Bratislava dál posílala už hotové vstupy, aniž by v Praze znali více než jen název šotu.“*⁴ Československá televize nadále vyráběla zpravodajství na federálním okruhu F1. Federální část Československé televize měla na začátku roku 1992 přibližně 600 zaměstnanců. Česká a Slovenská televize zajišťovaly další pořady na programu F1. Česká televize připravila 51 % programů, Slovenská 25 % a ČST 24 %.⁵ Obě republikové televize pak měly plně pod kontrolou vysílání na zbývajících dvou programech v každé zemi.⁶

³ BEDNAŘÍK, Petr, Jan JIRÁK a Barbara KÖPPLOVÁ. *Dějiny českých médií: od počátku do současnosti*. Vyd. 1. Praha: Grada, 2011, s. 377. Žurnalistika a komunikace. ISBN 978-80-247-3028-8.

⁴ Kruml, 2013, s. 231

⁵ BÍLKOVÁ, Katarína a Vít ŠNÁBL. *Ročenka České televize 1992*; [Díl] 1. Praha: Česká televize, 1993, s. 118.

⁶ Bílková, Šnábl, 1993, s. 118

K dalším sporům mezi Československou a Slovenskou televizí došlo v předvolební kampani na jaře roku 1992. Televize dle zákona nesměla dávat politickým stranám prostor „mimo vymezený čas“. Na Slovensku si zákon vyložili tak, že neposlali do vysílání federální televize jediný zpravodajský šot z předvolebních aktivit politických stran na Slovensku. Během kampaně čelila ČST útokům kvůli údajné neobjektivnosti. Šéfredaktor zpravodajství STV Ján Fülle oznámil pražské redakci 29. června, že se slovenská televize již nebude podílet na federálním zpravodajství. Jako důvod uvedl spuštění zpravodajství na slovenském okruhu. Vedení zpravodajství ČST poté rozhodlo, že na Slovensko budou jezdit české štáby.⁷

Problémem, se kterým se Československá televize soustavně potýkala, bylo, že ji někteří politici nadále vnímali jako nástroj v rukou vlád, které vzejdou z voleb na národní i federální úrovni. *„Bylo to pochopitelné – politická reprezentace byla z většiny složena z lidí, kteří vyrůstali v totalitním režimu, a mnozí z nich nebyli s to překročit svůj stín. Netušili, jaká je podstata veřejné služby a k čemu je vůbec taková služba dobrá.“*⁸ Československá televize zanikla společně s Československem 31. prosince 1992. Obě země se vydaly vlastní cestou a na území nově vzniklé České republiky se tak mohla plně rozvinout samostatná Česká televize.

1.3 Duální systém

Federální shromáždění přijalo 30. října zákon č. 468/91 Sb. o provozování rozhlasového a televizního vysílání.⁹ Nový zákon umožnil soukromým subjektům na základě přidělených licencí vstup na český televizní trh. Byl tak položen základ duálního systému. V listopadu schválila Česká národní rada vytvoření České televize, která vznikla začátkem roku 1992. Od samého počátku fungovala (na rozdíl od Československé televize) jako poskytovatel vysílání veřejné služby na základě zákona ČNR č. 483/1991 Sb.¹⁰

Po rozpadu Československa 31. prosince 1992 zůstala Česká televize v České republice jediným celoplošným, a zároveň samostatným vysílatelem. Začátkem roku 1993 vstupuje ČT do Evropské vysílací unie (EBU). Tato skutečnost byla posléze zásadní při jednání

⁷ Kruml, 2013, s. 232

⁸ Kruml, 2013, s. 234

⁹ Kruml, 2013, s. 232

¹⁰ Kruml, 2013, s. 235

o sportovních právech. ČT na začátku roku 1993 spravovala tři televizní kanály. Z ČTV se stal program ČT1, část vysílačů federálního programu F1 se změnila na ČT2 a OK3 se změnil na ČT3.¹¹ Vysílací monopol České televize měl ale pouze krátkého trvání. Dva vysílací okruhy totiž dostala ČT pouze dočasně, předpokládalo se, že nejméně jeden z nich bude brzy privatizován, aby došlo k naplnění duálního systému. V lednu roku 1994 bylo ukončeno vysílání programu ČT3, jehož vysílače přebral kanál ČT2. Přes vysílače původně patřící kanálu ČT2 začala 4. února 1994 vysílat TV Nova. První soukromá televizní stanice se v České republice objevila již o rok dříve, 20. června 1993 začala vysílat regionální středočeská televizní stanice FTV Premiéra, která ale v té době nebyla vážnou konkurencí. To se o TV Nova říci nedalo. „*V průběhu čtyř měsíců získala televize Nova větší sledovanost než oba programy České televize dohromady a nejen splnila to, co si od ní majitelé slibovali, ale překonala všechna očekávání. Přinesla na českou televizní scénu změnu, oživení, nové tváře, novou dynamiku programového plánování s využitím osvědčených nástrojů komerčních televizí: amerických seriálů, akčních filmů, zábavných show až senzacechtivé publicistiky.*“¹² Divák měl nově možnost volby a Česká televize na to během následujících let chtě nechtě reagovala. „*Nova přinesla také novou podobu televizní řeči. Zprávy i publicistika dostaly rychlejší spád i jiný střih, změnil se i způsob práce kameramanů.*“¹³

Situace v České televizi se však mohla ještě zhoršit. V té době reálně hrozilo, že přijde také o kanál ČT2. FTV Premiéra lobovala u Rady pro rozhlasové a televizní vysílání o přidělení licence na celoplošné vysílání. Rozvinula se debata, kolik kanálů veřejnoprávní Česká televize vlastně potřebuje. „*Podle novely mediálních zákonů, předložených poslanci Markem Bendou, Václavem Koronthályem a Evou Matouškovou měl být zprivatizován program ČT2. Byla to reakce na nespokojenost především ODS s udělením licence společnosti CET 21.*“¹⁴ ČT musela veřejnost a zákonodárce přesvědčit o tom, že televize veřejné služby je přínosná a má mít k dispozici dva vysílací kanály. O tom, že kanál ČT2 televizi zůstane, rozhodli poslanci až v prosinci roku 1995. Sport se bez nadsázky ukázal jako důležitý prvek k udržení dvou kanálů České televize. Sportovní přenosy patří pravidelně mezi nejsledovanější pořady daného roku. Těžko si však představit, že by si každoročně sport zabral několik týdnů jediného programu pro sebe.

¹¹ Bednařík, Jirák, Köpplová, 2011, s. 377

¹² Kruml, 2013, s. 245–246

¹³ Kruml, 2013, s. 246

¹⁴ Kruml, 2013, s. 246

1.4 Střídání ředitelů

V roce 1998 došlo k zásadní změně ve vedení České televize, a následující léta rozhodně nelze považovat za klidné období. Již na počátku roku se Rada ČT rozhodla učinit zásadní změnu ve vedení. 4. února jmenovala generálním ředitelem ČT namísto Iva Mathého Jakuba Puchalského. *„Rada ČT volila namísto jistoty poněkud riskantnější cestu – věřila, že velmi mladý ředitel vnese do České televize inovace, že přispěje k modernizaci celé instituce, že se stane iniciátorem přeměn, které se vzhledem k technologickým proměnám i změnám patrným na zahraničních trzích, rýsovaly na obzoru. Bohužel toto rozhodnutí, jakkoli jeho důvody byly pochopitelné, nerespektovalo stav společnosti a především situaci na politické scéně. Velká část politické reprezentace se znepokojením sledovala, že se i veřejnoprávní média stávají stále nezávislejšími.(...) Byli nespokojeni s tím, že Rada ČT není převodní pákou stranických sekretariátů, ale spolkem většinou nezávisle jednajících a přemýšlejících lidí. To všechno se mělo brzy změnit. Otázkou času zůstávalo jen kdy – v zásadě se čekalo jen na to, kdy vedení ČT (nyní nepříliš zkušené a navíc motivované ke změnám ‚za každou cenu‘, neboť se to od něj očekávalo) udělá nějakou fatální chybu.“¹⁵*

Na konci roku 1999 se problémy České televize ještě stupňovaly. 15. prosince generální ředitel České televize Jakub Puchalský oznámil, že rezignuje na svou funkci.¹⁶ 26. ledna 2000 Rada ČT zvolila novým generálním ředitelem České televize Dušana Chmelíčka, který se své funkce ujal k 1. únoru. O měsíc později, 10. března, odvolala Poslanecká sněmovna Radu ČT. Nové funkce ředitele zpravodajství ČT se nejprve ujal Zdeněk Šámal, kterého v červnu nahradil Jiří Hodač. Hodač rezignoval v srpnu a řízením zpravodajství byl pověřen Jiří Vondráček. Na závěr roku 2000 došlo k další změně ve vedení televize. Nová Rada ČT v polovině prosince odvolala Dušana Chmelíčka a 20. prosince byl zvolen generálním ředitelem ČT Jiří Hodač.¹⁷ Ředitelkou zpravodajství ČT se stala Jana Bobošíková.

Po zvolení Hodače se v ČT spustila vlna nevole a pracovníci televize zablokovali zpravodajský velín. Televize vysílala zpravodajství bez vzbouřených redaktorů z náhradních prostor. Nespokojení zaměstnanci tak pronikli do vysílání prostřednictvím *Branek, bodů,*

¹⁵ Kruml, 2013, s. 257

¹⁶ NESG. *Ročenka České televize 1999* [online]. Česká televize, 2000, s. 8. [cit. 2015-09-26].

Dostupné z: <http://img.ceskatelevize.cz/boss/image/contents/publikace-ct/rocenky/1999/cj/zpr.pdf>

¹⁷ NESG. *Ročenka České televize 2000* [online]. Česká televize – edice Public Relations and Promotion, 2001, s. 15. [cit. 2015-09-28]. Dostupné z: http://img.ceskatelevize.cz/boss/image/contents/publikace-ct/rocenky/2000/rocenka_2000.pdf. ISBN 80-85005-33-6

vteřin (zkratka BBV) na Boží hod i na Štěpána. 27. prosince tak nechal Hodač odpojit od vysílání i BBV.¹⁸ K prvnímu lednu 2001 vyhlásila nezávislá odborová organizace ČT v Praze stávkou. V pravém horním rohu obrazovky bylo při vysílání logo „Stávka“.¹⁹ O tři dny později byl generální ředitel ČT Jiří Hodač hospitalizován kvůli celkovému vyčerpání. Do funkce se již nevrátil a 11. ledna odstoupil. 9. února byl prozatímním ředitelem jmenován Jiří Balvín, ten byl pak 31. října zvolen generálním ředitelem ČT.²⁰ Bobošíkovou nahradil koncem března Zbyněk Honys.

Balvín byl odvolán koncem listopadu téhož roku. Prozatímním ředitelem byl jmenován Petr Klimeš. Novým generálním ředitelem ČT byl zvolen 16. července 2003 Jiří Janeček. S jeho příchodem skončilo pět let trvající období střídání televizních ředitelů.

1.5 ČT v éře digitálního vysílání

Květen je pro televizi bez nadsázky měsícem zaslíbeným. 1. května 1953 začala vysílat Československá televize. Druhý program přidala 10. května 1970. Pravidelné barevné vysílání zahájila 9. května 1973. Kanál OK3 byl spuštěn 14. května 1990. Také nový zpravodajský kanál ČT24 zahájil rovněž vysílání v květnu. „Dne 2. května 2005 zahájila Česká televize, jako první televizní vysílatel v ČR, digitální experimentální vysílání zpravodajského kanálu ČT24 s vysílací dobou 18 hodin, v říjnu 2005 se stalo toto vysílání nepřetržitým.“²¹ Český telekomunikační úřad vyhradil České televizi společně s TV Nova a Českým rozhlasem vysílací kmitočty dočasné telekomunikační sítě „A“ v systému DVB-T. Česká televize spustila program ČT24 21. října 2005 a stala se první televizí, která zahájila řádné digitální televizní vysílání.²² Na podzim byla zahájena příprava programu ČT4 Sport, jemuž se věnuje samostatná kapitola. V roce 2007 rozšířila ČT24 živé vysílání o dopoledne

¹⁸ PROCHÁZKA, Pavel. Sportovní komentátoři výpověď (zatím) nedostali. [online]. *Sport*, 2000, roč. 48, 28. 12. 2000, s. 1. [cit. 2016-03-29]. Dostupné z:

http://mediasearch.newtonmedia.cz.ezproxy.is.cuni.cz/news.php?uqid=f04b4cc3-3d7f-4d14-96c9-8da06c8f694e&index=articles_cze_2000-2003_v2&qt=&qsmpl=Sport+Sportovn%C3%AD+koment%C3%A1to% C5%99i+v% C3%BDpov% C4%9B% C4%8F+%28zat%C3%ADm%29+nedostali&qsr=&qsc=&qq

¹⁹ SATURKOVÁ, Jitka. *Ročenka České televize 2001* [online]. Česká televize, edice PR and Promotion, 2002, s. 11. [cit. 2015-10-05]. Dostupné z: <http://img.ceskatelevize.cz/boss/image/contents/publikace-ct/rocenky/2001/rocenka2001.pdf>. ISBN 80-85005-40-9

²⁰ Saturková, 2002, s. 18

²¹ NESG. *Výroční zpráva o činnosti České televize v roce 2005* [online]. Česká televize, 2006, s. 14. [cit. 2015-11-01]. Dostupné z: <http://img.ceskatelevize.cz/boss/image/contents/publikace-ct/rocenky/2005/zprava2005.pdf>

²² *Výroční zpráva o činnosti České televize v roce 2005*, 2006, s. 36

a několik profilových pořadů. Odpolední vysílání zahrnovaly mimořádné přímé přenosy z tiskových konferencí a různých společenských akcí. Od 1. ledna 2008 vysílá ČT24 živě od 6 do 24 hodin. Od půlnoci do 6 ráno vysílá ČT24 reprízy specializovaných pořadů a krátké zprávy. V srpnu 2008 spustila ČT vlastní multiplex v systému DVB-T, složený z jejích čtyř programů, Českého rozhlasu a doplňkových služeb.²³ Se začátkem zimních olympijských her (zkratka ZOH) v roce 2010 spustila veřejnoprávní televize vysílání ČT HD. V první polovině roku 2010 se stala ČT24 jedničkou mezi evropskými zpravodajskými stanicemi. Její průměrný podíl na publiku byl 2,95 %.²⁴

V roce 2010 došlo ke změně organizační struktury ČT. Česká televize zřídila funkce ředitelů jednotlivých programů. ČT1 se ujal Radan Dolejš, ČT2 Jan Mrzena, ČT24 Roman Bradáč a ČT4 Jiří Ponikelský. Šéfem všech programů se stal Radek Žádník.²⁵

V roce 2011 ohlásil ze zdravotních důvodů rezignaci generální ředitel ČT Jiří Janeček, za jehož éry vznikl sportovní program ČT. Jeho nástupcem byl zvolen Petr Dvořák. Funkce se ujal 1. října roku 2011 a generálním ředitelem ČT je dodnes.²⁶ Během působení Petra Dvořáka byl v srpnu 2013 spuštěn kanál ČT :D/ČT art. Téhož roku bylo zahájeno celoroční pozemní šíření programů ČT1, ČT2 a ČT sport v HD kvalitě.

V roce 2016 vypadá složení vrcholných funkcí v ČT následovně: generálním ředitelem je Petr Dvořák, ředitelem programu je Milan Fridrich, vedoucí plánování a skladby ČT1 Simona Nosková, vedoucí plánování a skladby ČT2 Jana Kopecká, výkonným ředitelem ČT sport Jiří Ponikelský, výkonným ředitelem ČT :D Petr Koliha a výkonným ředitel ČT art Tomáš Motl.²⁷

²³ NESG. *Výroční zpráva o činnosti České televize v roce 2008* [online]. Česká televize, 2009, s. 17. [cit. 2015-11-08]. Dostupné z: http://img.ceskatelevize.cz/boss/image/contents/rada-ct/vyrocní_zpravy/zprava2008.pdf

²⁴ NESG. *Výroční zpráva o činnosti České televize v roce 2010* [online]. Česká televize, 2011, s. 9. [cit. 2015-11-23]. Dostupné z: http://img.ceskatelevize.cz/boss/image/contents/rada-ct/vyrocní_zpravy/zprava2010.pdf?ver=1.03

²⁵ [BoJ]. MÉDIA: 2011: Rok nových ředitelů veřejnoprávních médií. [online]. *Česká média: ... i slova jsou činy*, 6. 1. 2011, [cit. 2016-04-07]. Dostupné z: http://mediasearch.newtonmedia.cz.ezproxy.is.cuni.cz/news.php?uqid=31dc92ad-0d79-4452-bf01-e11f5e522e2c&index=articles_cze_2011_v2&qt=Rok+nov%C3%BDch+%C5%99editel%C5%AF+ve%C5%99ejnopr%C3%A1vn%C3%ADch+m%C3%A9di%C3%AD&qsmpl=&qsr=ceska-media.cz&qsc=&qa

²⁶ NESG. *Výroční zpráva o činnosti České televize v roce 2011* [online]. Česká televize, 2012, s. 13 [cit. 2015-11-27]. Dostupné z: http://img.ceskatelevize.cz/boss/image/contents/rada-ct/vyrocní_zpravy/zprava2011.pdf?ver=1.03

²⁷ Program. In: *Česká televize* [online]. [cit. 2016-04-20]. Dostupné z: <http://www.ceskatelevize.cz/vse-o-ct/lide/program/>

2. Redakce sportu ČT

Následující kapitola popisuje čtvrtstoletí sportovní redakce od doby, kdy hrozilo, že úplně zanikne, po rok 2016, kdy už 10 let plní sportovním vysíláním vlastní program. Tato kapitola sleduje zlomové okamžiky redakce, jakými byly zejména revoluce roku 1989, rozložení redakce na dva útvary, rozpad Československa a vznik sportovního programu. Dále zaznamenává změny šéfredaktorů a personální složení redakce v menších celcích, určených zejména právě tím, kdo funkci šéfredaktora vykonával. Bližší porobnosti o zaměření jednotlivých redaktorech uvádím v podkapitole o současné redakci a také v rozhovorech, které přikládám v příloze.

2.1 Redakce po roce 1989

Stejně jako ve vedení Československé televize i v Hlavní redakci tělovýchovy a motorismu²⁸ došlo v roce 1989 po dlouhých letech ke změně. Šéfredaktor Karel Mikyska odešel počátkem roku do důchodu. Na jeho místo nastoupil komentátor a moderátor Štěpán Škorpil, který však ve funkci vydržel jen krátce.

Vladimír Drbohlav: „*Jako podmínku pro to, aby mohl nahradit šéfredaktora Mikysku, stanovili stáž na ÚV KSČ.*“²⁹

Škorpil ji absolvoval na Vysoké škole politické ústředního výboru Komunistické strany Československa, tzv. „Vokovické Sorbonně“. Celou společností hýbaly v listopadu 1989 revoluční události a Hlavní redakce tělovýchovy a motorismu nebyla výjimkou. Vladimír Drbohlav v redakci působí od roku 1971 a okolnosti konce Štěpána Škorpila popsal následovně.

Vladimír Drbohlav: „*Nové vedení televize se snažilo, aby zmizeli lidé, kteří symbolizovali tu socialistickou éru. Tohle třeba odnesl Štěpán Škorpil. Ten byl určitě odborně naprosto na výši, ale v té roli toho stážisty jako navrátilce potom neodpovídal podmínkám lustračních zákonitostí, takže musel odejít.*“³⁰

²⁸ Tehdejší název sportovní redakce

²⁹ z rozhovoru s Vladimírem Drbohlavem, 4. 3. 2016, archiv autora

³⁰ z rozhovoru s Vladimírem Drbohlavem, 4. 3. 2016, archiv autora

Štěpán Škorpil rezignoval 15. prosince 1989.³¹ „Velký lustrační zákon“ ale nabyl platnosti až v roce 1991. Štěpán Škorpil a další redaktoři, kteří měli co dočinění s StB, tak mohli v redakci nadále působit. Novým šéfredaktorem se stal v roce 1990 Jan Dobiáš. Před nástupem do sportovní redakce působil Dobiáš jako šéfredaktor časopisu *Melodie*. Podle Jakuba Bažanta byl Jan Dobiáš pouze prodlouženou rukou Štěpána Škorpila, se kterým se dobře znal.³² Z předlistopadového období zůstala v televizi dodnes čtveřice stálých redaktorů: Jakub Bažant, Pavel Čapek, Vladimír Drbohlav a Petr Vichnar.³³ Zaměstnancem televize se brzy stal i Robert Záruba, který před rokem 1989 působil v redakci externě.

Robert Záruba: „Mě přijímal Jan Dobiáš krátce po Novém roce 1990. Zástupcem šéfredaktora byl Vladimír Drbohlav. To byly asi jediné dvě funkce, které tady byly. Všechno ostatní se vytvářelo až potom.“³⁴

V roce 1990 přichází do redakce poprvé teprve šestnáctiletý Petr Svěcený. Situace byla v té době v redakci velice napjatá. Stále v ní působil Štěpán Škorpil, což část reaktorů přijímala jen velmi těžko. Nový šéfredaktor Jan Dobiáš se neúspěšně pokoušel propustit Jakuba Bažanta, Jana Slepíčku, Jaroslava Suchánka a Zdeňka Valentu pro nadbytečnost.³⁵ Redakci v roce 1990 opouští její spoluzakladatel Vít Holubec, který odešel do důchodu. Holubec ještě připravil fotbalové MS 1990, ale do Itálie už neodjel.³⁶ Ke konci roku 1990 bylo rozhodnuto o reorganizaci redakce a Jan Dobiáš v jejím čele skončil. Funkce šéfredaktora byla nabídnuta Vladimíru Drbohlavovi.

Vladimír Drbohlav: „Pokud jde o moje funkce, tak to je svým způsobem nesmysl. Já jsem odmítl být šéfredaktorem. To se přiznám, že mi v roce 1991 nabízeli, poté, když končil Honza Dobiáš.“³⁷

³¹ Dopis Š. Škorpila ústřednímu řediteli ČST – žádost o uvolnění z funkce – viz Příloha č. 1

³² z rozhovoru s Jakubem Bažantem, 5. 4. 2016, archiv autora

³³ O podrobném složení redakce do roku 1989 informuje ve své diplomové práci *Svědectví o historii Hlavní redakce tělovýchovy a motorismu Československé televize Praha* Robert Záruba

³⁴ z rozhovoru s Robertem Zárubou, 1. 2. 2016, archiv autora

³⁵ Stanovisko k situaci v HRTM – viz Příloha č. 2

³⁶ MAREK, Jakub. *Osobnost české žurnalistiky – Vít Holubec*. Praha, 2012, s. 41. Bakalářská práce (Bc.) Univerzita Karlova, Fakulta sociálních věd, Institut komunikačních studií a žurnalistiky. Katedra žurnalistiky. Vedoucí diplomové práce PhDr. Petr Bednařík, Ph.D.

³⁷ z rozhovoru s Vladimírem Drbohlavem, 4. 3. 2016, archiv autora

1. ledna 1991³⁸ došlo k rozdělení Hlavní redakce tělovýchovy a motorismu na část zpravodajskou, která patřila pod Redakci zpravodajství, a na část Přenosy a dokumenty, spadající pod Producentenské centrum publicistiky a dokumentaristiky.³⁹ V části redakce Přenosy a dokumenty působili Jiří Baumruk, Tomáš Jungwirth, Václav Svoboda a Petr Vichnar. O zpravodajství se starali Jakub Bažant, Pavel Čapek, Vladimír Drbohlav, Miodrag Mertha, Zdeněk Valenta a Robert Záruba.⁴⁰ Zpravodajskou část vedl Oldřich Červinka, který v redakci působil už od padesátých let.⁴¹ Zaměstnancem ČST se stal v roce 1969. V rámci personálních změn po roce 1968 se ale brzy vrátil k externí spolupráci.⁴² Přenosovou část vedl Vladimír Vácha, který do Československé televize přišel koncem 60. let, ale byl z ní vyhozen kvůli výroku „*Tak to doma, vážení diváci pěkně oslavte, však už víte jak*“, který údajně pronesl při komentování vítězství Čechoslováků nad Sověty na MS v hokeji 1969.⁴³ Podle Víta Holubce, který si komentář utkáni nahrával na magnetofon, podobná věta nezazněla.⁴⁴ Vácha pak musel z redakce na začátku 70. let odejít⁴⁵ a byl přeřazen do autoprovozu.⁴⁶

Na základě lustračních zákonů nesměl být redaktorem Československé televize nikdo, kdo má pozitivní lustrační osvědčení.⁴⁷ Na přelomu let 1991 a 1992 tak redakci opustili: Robert Bakalář (v redakci byl od roku 1980⁴⁸), Jan Slepíčka (od roku 1975⁴⁹), Jaroslav Suchánek (od roku 1965⁵⁰), Štěpán Škorpil (od roku 1975⁵¹).⁵² Redaktoři, kteří v ČST nadále působili, vnímali vzniklou situaci následovně.

³⁸ z rozhovoru s Robertem Zárubou, 1. 2. 2016, archiv autora

³⁹ BERNATSKÝ, Vojtěch. *Struktura, organizace, financování a vysílání sportovních pořadů v ČR*, Praha, 1999, s. 8. Diplomová práce (Mgr.) Akademie múzických umění Praha, Filmová a televizní fakulta, Katedra produkce. Vedoucí diplomové práce Mgr. Jan Mostecký

⁴⁰ z rozhovoru s Robertem Zárubou, 22. 2. 2016, archiv autora

⁴¹ ZÁRUBA, Robert. *Svědectví o historii Hlavní redakce tělovýchovy a motorismu Československé televize Praha*. Praha, 1989, s. 211. Diplomová práce (Mgr.) Univerzita Karlova Praha Fakulta žurnalistiky. Vedoucí diplomové práce Miroslav Hladký

⁴² z rozhovoru s Robertem Zárubou, 22. 2. 2016, archiv autora

⁴³ Záruba, 1989, s. 175

⁴⁴ HOLUBEC, Vít. In: Záruba, 1989, s. 175

⁴⁵ Záruba, 1989, s. 175

⁴⁶ z rozhovoru s Robertem Zárubou, 22. 2. 2016, archiv autora

⁴⁷ Lustrační osvědčení dokládá, zda lustrovaná osoba byla či nebyla v období od 25. února 1948 do 17. listopadu 1989 příslušníkem Sboru národní bezpečnosti ve složce Státní bezpečnosti či evidována v materiálech StB jako spolupracovník. Zákon se vztahuje pouze na lidi narozené před 1. prosincem 1971. Od později narozených lidí se nevyžaduje předložení lustračního osvědčení, ani čestné prohlášení.

⁴⁸ Záruba, 1989, s. 245

⁴⁹ Záruba, 1989, s. 220–221

⁵⁰ Záruba, 1989, s. 142

⁵¹ Záruba, 1989, s. 220–221

⁵² z rozhovoru s Jakubem Bažantem, 5. 4. 2016, archiv autora

Petr Vichnar: „Bylo to takové období změn, část těch nejvíc namočených redaktorů musela odejít. Slepíčka, Škorpil, Suchánek, Bakalář. My už jsme vlastně byli střední generace a ta redakce se pak rozdělila na část zpravodajskou a komentátorskou a publicistickou. Jedna ta část redakce sídlila tady, druhá sídlila v Jindřišské, takže to bylo takové složité. Teď ty skupiny na sebe trochu žárlily. Jednu vedl Vlád'a Vácha, druhou Olda Červinka, to byli všechno kluci, kteří byli postiženi po roce 1968. Byli to výborní novináři a jaksi na sklonku toho aktivního života dostali tyhle funkce.“⁵³

Robert Záruba: „Vzájemně jsme si vypomáhali a nasazovali se. Pořád jsme to cítili tak, že je to jedna redakce. My z té části zpravodajské, co byla tady, jsme využívali kolegy z té skupiny přímé přenosy na zpravodajství. A oni naopak využívali nás na přímé přenosy.“⁵⁴

Vladimír Drbohlav: „Potom jsme byli naprosto nesmyslně rozseknutí. Vznikla zpravodajská sekce a přenosová sekce. To nebylo dobré. To zpravodajství a ty přenosy jsou tak propojené. Dneska už jsou trochu jiné technologické podmínky, ale v té době byly naprosto propojené.“⁵⁵

V roce 1991 přichází do redakce Marek Svačina. Úplným nováčkem v televizi nebyl. Už v roce 1983, ve svých jedenácti letech, redakci zkontaktoval se zájmem o atletiku. Sportu se věnoval i dál.

Marek Svačina: „Od mládí jsem chodil na dostihy do Chuchle a někdy v osmnácti letech, to bylo v době, kdy byla revoluce v roce 1989, vypsalí konkurz na hlasatele na závodišti ve Velké Chuchli. Já jsem se přihlásil, vyhrál jsem to a začal jsem hlásit v Chuchli. Tady si toho v televizi nějakým způsobem všimli. Odcházel Miodrag Mertha a doporučil mě. Já jsem tady začal dělat dostihy někdy už v roce 1991. Při prvním přenosu mi bylo necelých 20 let. Zakotvil jsem tady na sklonku roku 1991 a brzo snad tady pochopili, že se nezajímám pouze o dostihy a začal jsem to portfolio sportů postupně rozšiřovat.“⁵⁶

Z redakce se rovněž oddělila motoristická část a stala se samostatnou tvůrčí skupinou, do které se zařadili např. Tomáš Hrnčíř, Vladimír Dolejš nebo Pavel Vokurka.⁵⁷

⁵³ z rozhovoru s Petrem Vichnarem, 28. 1. 2016, archiv autora

⁵⁴ z rozhovoru s Robertem Zárubou, 1. 2. 2016, archiv autora

⁵⁵ z rozhovoru s Vladimírem Drbohlavem, 4. 3. 2016, archiv autora

⁵⁶ z rozhovoru s Markem Svačinou, 4. 3. 2016, archiv autora

⁵⁷ z rozhovoru s Robertem Zárubou, 7. 4. 2016, archiv autora

Řady redakce opustil Jiří Vopršal,⁵⁸ který v ní působil od roku 1988.⁵⁹ Reorganizace redakce, změny v jejím fungování a odchody redaktorů měly pochopitelně vliv na sportovní vysílání. „*Přímé přenosy – základní a nejcennější žánr sportovního vysílání prakticky zmizely – nehodily se jaksi do pevného vysílacího schématu. A tak bylo pro sport vyhrazeno brzké nedělní odpoledne. Je nasnadě, že převahu v tomto čase měly den či dokonce týden staré záznamy a sestřihy.*“⁶⁰ Rozdělení redakce do dvou útvarů se ukázalo jako nesprávné řešení. Obě části redakce fungovaly odděleně rok, poté došlo k jejich opětovnému sloučení. Šéfové obou sekcí své posty opustili. Vladimír Vácha definitivně odešel z televize a zamířil do Českého rozhlasu. Oldřich Červinka v redakci nadále působil.⁶¹

Vladimír Drbohlav: „*Všichni jsme byli šťastní, že Vláďa Vácha jako určitý druh omluvy mohl dostat tuhle funkci, ale on sám se toho prostě zřekl. On byl tak fantastický člověk, že prostě říkal: ‚Na tohle já nejsem, abych se s někým dohadoval a hádal. Já jsem novinář.‘ Radši šel do rozhlasu a tam se věnoval určité novinářské profesi a odpadly mu všechny ty nesmysly, které s sebou přináší bohužel práce šéfredaktora nebo toho člověka, který na sobě má veškerá ta jednání. Ať už ekonomická, nebo politického rázu.*“⁶²

Nejprve se zdálo, že bude sportovní redakce spadat pod Československou televizi. Ústřední ředitel ČST Jiří Kantůrek vydal 6. listopadu 1991 rozhodnutí č. 39 o vyhlášení výběrového řízení na místo šéfredaktora redakce sportu ČST Praha.⁶³ Nakonec bylo rozhodnuto, že se sportovní redakce stane součástí nově vznikající ČT.

Vladimír Drbohlav: „*Já jsem tehdy byl požádán Ivem Mathém, abych to nějak dotáhl, než bude dokončen konkurz. Opakoval jsem, že do toho konkurzu se nehlásím a požádal jsem, aby to se mnou dělal Petr Vichnar. Takže jsme byli takoví poloviční šéfové. Já jsem se skutečně do těchto záležitostí moc nehnal. Mezitím se do konkurzu přihlásil Jirka Baumruk, který o to měl zájem. Byl jako jediný z účastníků konkurzu internista té redakce a konkurz s velikým přehledem vyhrál. To bylo naprosto jasné.*“⁶⁴

⁵⁸ z rozhovoru s Robertem Zárubou, 7. 4. 2016, archiv autora

⁵⁹ Záruba, 1989, 246

⁶⁰ Záruba, 1989, s. 8

⁶¹ z rozhovoru s Robertem Zárubou, 22. 2. 2016, archiv autora

⁶² z rozhovoru s Vladimírem Drbohlavem, 4. 3. 2016, archiv autora

⁶³ Rozhodnutí ÚŘ č. 39, ze dne 6.11.1991_OCR – konkurz na šéfredaktora redakce zpravodajství a redakce sportu ČST Praha – viz Příloha č. 3

⁶⁴ z rozhovoru s Vladimírem Drbohlavem, 4. 3. 2016, archiv autora

Jako datum vzniku Redakce sportu České televize lze označit 1. únor 1992.⁶⁵ RS se usídlila ve druhém patře budovy OTN (Objekt televizních novin), kde se nachází dodnes. Jejím šéfredaktorem stal Jiří Baumruk, který působil ve funkci následujících osm let.⁶⁶ Zástupcem šéfredaktora a vedoucím redaktorů byl jmenován Petr Vichnar.

Petr Vichnar: „Tenkrát jsme měli velké štěstí, že generálního ředitele dělal Ivo Mathé, což byl obrovský profík a člověk, který dokázal tu Českou televizi úžasně zrekonstruovat a všechno zjednodušit. Nikdy od té doby nebylo vedení tak zjednodušené, že byl generální ředitel, pod ním byli dva až tři ředitelé programů, výroby a techniky a přes finance. Jemu přímo podléhali šéfredaktoři.“⁶⁷

2.2 Redakce v éře Jiřího Baumruka

Dlouholetý sportovní komentátor Jiří Baumruk se ujal vedení redakce v roce 1992. Specializace redaktorů na začátku působení Jiřího Baumruka přikládám v příloze.⁶⁸ Do redakce postupně přicházejí Miroslav Augustin, Jaromír Bosák, Ivana Chvátalová (tehdy Bednaříková), Antonín Pečenka, David Soeldner a Michal Špak. Michal Špak externě působí v redakci dodnes. Jeho doménou je skriptování přímých přenosů a nasazování na agenturní zpravodajství. Blíže popisují obě činnosti v kapitole *Sportovní zpravodajství*. David Soeldner spolupracuje s ČT na hokejových přenosech rovněž i v roce 2016. Do redakce se částečně vrátil také Vít Holubec, který do roku 2000 vypracovával hodnocení redaktorů a odvysílaných pořadů.⁶⁹ Miroslav Augustin byl v redakci pouze do olympiády v Barceloně, kde byl organizátory téměř vyloučen z her. Augustin totiž přišel komentovat cyklistický závod místo do televizního centra přímo na závodě a následně se pohádal s pořadatelem ohledně komentátorského stanoviště. Celou situaci musel řešit Vladimír Drbohlav.⁷⁰ Z Miroslava Augustina se později stal vynikající rozhlasový reportér. Antonín Pečenka naopak přišel do redakce po barcelonské olympiádě, ale rovněž v ní dlouho nepůsobil.⁷¹ Konec Antonína Pečenky je popsán níže.

⁶⁵ Bernatský, 1999, s. 8

⁶⁶ Rozhodnutí GR č. 9, ze dne 7. února 1992_OCR – jmenování Jiřího Baumruka šéfredaktorem redakce sportovních pořadů ČT – viz Příloha č. 4

⁶⁷ z rozhovoru s Petrem Vichnarem, 28. 1. 2016, archiv autora

⁶⁸ Specializace jednotlivých komentátorů v roce 1992 – Příloha č. 5

⁶⁹ Marek, 2012, s. 41

⁷⁰ z rozhovoru s Robertem Zárubou, 22. 2. 2016, archiv autora

⁷¹ z rozhovoru s Robertem Zárubou, 22. 2. 2016, archiv autora

Jaromír Bosák pracoval v roce 1992 v Rádiu City. Jako host do rádia přišel šéfredaktor Redakce sportu ČT Jiří Baumruk a Jaromíru Bosákovi nabídl spolupráci.⁷² Roku 1992 se tedy Bosák stává zaměstnancem redakce. Jeho specializací byl od počátku především fotbal.

Jaromír Bosák: „Fotbal jsem začal dělat už v roce 1993. Tehdy tady nebylo na fotbal moc lidí, což byla samozřejmě pro mě výhoda. První reportáž nedokážu říct úplně přesně. Podezírám se, že jsem začínal na staré Bohemce. Pak už to jelo, liga, Liga mistrů a všechny ty velké věci. První fotbalový přenos byl taky v roce třiadevadesát.“⁷³

Ivana Chvátalová před nástupem do redakce studovala vysokou školu. V počátku 90. let v redakci nebyla jediná interní redaktorka a dalo by se říci, že Ivana Chvátalová přicházela do ryze mužského prostředí.

Ivana Chvátalová: „Já jsem se k práci sportovní redaktorky dostala v roce 1992, když jsem s mojí kamarádkou tlumočila na volejbalovém turnaji. A tu mou kamarádku, která studovala němčinu a francouzštinu, napadlo, že to pro mě bude fajn brigáda. Tak mi to tak trošku zařídila. Říkala: ‚Tak já za tím panem Bažantem zajdu a to budeš mít fajn brigošku k vysoké škole.‘ Tak to byl můj začátek, že jsem někdy na jaře 1992 začala docházet, skriptovat přenosy a dělat agentury. (...) Už tehdy tady bylo dost žen produkčních, měli jsme i kameramanku (Zdena Otáhalovou, pozn. aut.), takže jsem se necítila úplně osamoceně.“⁷⁴

Z televize naopak odcházejí Oldřich Červinka, který rovněž nesplňoval lustrační zákony, Miodrag Mertha a Zdeněk Valenta.⁷⁵ Miodrag Mertha působil v ČT od poloviny sedmdesátých let a kromě redaktorské práce pracoval také jako režisér.⁷⁶ Tehdejší vedení redakce chtělo, aby zastával spíše roli režisérskou, než komentátorskou. Mertha s tím nesouhlasil a Jiří Baumruk jej před MS v hokeji 1992 propustil. Zdeňku Valentovi postupně ubývalo práce, a taktéž v redakci po více než 20 letech skončil.⁷⁷

⁷² BOSÁK, Jaromír. *Životní mač*. Vyd. 1. Praha: Knižní klub, 2013, s. 97. ISBN 978-80-242-3952-1.

⁷³ z rozhovoru s Jaromírem Bosákem, 3. 5. 2016, archiv autora

⁷⁴ z rozhovoru s Ivanou Chvátalovou, 10. 3. 2016, archiv autora

⁷⁵ z rozhovoru s Robertem Zárubou, 22. 2. 2016, archiv autora

⁷⁶ Záruba, 1989, s. 240

⁷⁷ z rozhovoru s Jakubem Bažantem, 5. 4. 2016, archiv autora

2.2.1 Konec spolupráce se Slováky

V roce 1992 spolupracovali na sportovním vysílání čeští redaktoři společně se slovenskými ještě v rámci federace. Vysílání pro obě země bylo realizováno prostřednictvím ČTV pouze při mimořádných sportovních akcích, jakými byly například olympijské hry nebo mistrovství světa (zkratka MS). 99 % produkce na programu ČTV patřilo České televizi, 1 % ročního vysílacího času připadlo na sportovní přenosy přebírané od Slovenské televize.⁷⁸ Poslední léta společného soužití ale přinášela stále větší problémy. Situaci vystihuje vyprávění Vladimíra Drbohlava, který v roce 1988 moderoval olympijské studio během her v Soulu.

Vladimír Drbohlav: „*To byly nezapomenutelné scény, když nám na olympiádě v Soulu cvičili Číňani nebo Korejci, protože Karol Polák tehdy přinesl oficiální dopis Ústavu pro jazyk slovenský, že asijská jména se vyslovují takto, kdežto my jsme měli oficiální dopis z Ústavu pro jazyk český, kde zase pro změnu vyhráli leningradští studenti čínštiny. Takže já nevím Jarda Suchánek a Karol Polák nebo Honza Lacko komentovali jednoho člověka a každý mu říkal úplně jinak (spor se týkal toho, která část jména sportovce je příjmením, pozn. aut.). Já jsem to pak vysvětloval divákům, protože jsem tehdy musel začít dělat olympijské studio.*“⁷⁹

V roce 1992 se konaly naposledy zimní a letní olympijské hry v jednom roce. V rámci společné federální spolupráce mezi redakcemi bylo rozhodnuto, že Češi připraví v tomto roce vysílání zimní olympiády v Albertville a Slováci letní v Barceloně.⁸⁰ Organizací přenosů ze zimních her byl pověřen ještě Oldřich Červinka. Podle Roberta Záruby už ale fakticky hry řídil Vladimír Drbohlav.⁸¹ Ten pak neplánovaně organizoval i hry letní.

Vladimír Drbohlav: „*Já jsem ale cítil, že tam bude nějaká zrada. Olympiáda začínala v červenci a najednou v březnu, po návratu z Francie, oznámilo Slovensko, že to prostě není schopné udělat z hlediska personálního, technického a jakéhokoliv.*“⁸²

⁷⁸ Bílková, Šnábl, 1993, s. 118

⁷⁹ z rozhovoru s Vladimírem Drbohlavem, 4. 3. 2016, archiv autora

⁸⁰ z rozhovoru s Vladimírem Drbohlavem, 4. 3. 2016, archiv autora

⁸¹ z rozhovoru s Robertem Zárubou, 7. 4. 2016, archiv autora

⁸² z rozhovoru s Vladimírem Drbohlavem, 4. 3. 2016, archiv autora

Drbohlava a vlastně celou televizi tehdy zachránily vynikající konexe, které se mu podařilo získat během spolupráce na přípravě Olympijských her v Calgary 1988. V Kanadě pracoval pod Manuelem Romerem, který byl šéfem olympijských operací až do Vancouveru 2010.⁸³

Vladimír Drbohlav: „*Já měl tehdy jedinou kliku, že ta centrála OIRT (Mezinárodní organizace pro rozhlas a televizi, která sdružovala země východního bloku, pozn. aut.) byla v Praze, že tady ještě byli ti pražští technici, se kterými jsem se znal, a kteří byli fantastičtí. A byl tady naštěstí ještě jeden Maďar, který měl sice na starosti rozhlas, ale byl schopen z těch smluv, ke kterým já jsem se nemohl dostat, protože byly na jiné úrovni, vytáhnout určité propojení právě na základě těch mých kontaktů z Calgary 1988. Tak se mi podařilo v tom naprosto šibeničním termínu sestavit barcelonskou olympiádu, která nakonec byla naprosto úspěšná. Proběhla bez nejmenších zádrhelů a tím, jak říká pohádka o Třech zlatých vlasech děda Vševěda, jsem se chopil toho vesla, kterému ještě stále vládnu.*“⁸⁴

Další problém vyvstal během hokejového mistrovství světa v roce 1992. Šampionát se konal v Praze a Bratislavě. V obou hlavních městech se odehrály základní skupiny. Play-off se pak uskutečnilo v Praze.

Petr Vichnar: „*V době bratislavské skupiny vyšly Cibulkovy seznamy, na kterých bohužel byli všichni slovenští komentátoři a už nesměli přijet do Prahy. Takže přijela taková druhá slovenská liga.*“⁸⁵

Ke společnému vysílání v roce 1992 se vyjádřil během našeho rozhovoru i Karol Polák.

Karol Polák: „*Samozřejmě, že tak jako na rozdělení republiky ani na rozdělení Československé televize jsme my zaměstnanci neměli žádný vliv. My jsme se jen dozvěděli, že se bude republika dělit, tím pádem se rozdělilo všechno, ale nějaký velký vliv to v podstatě nemělo, protože my jako Slovenská televize jsme v podstatě přestali vysílat s Českou televizí. Takže když se vysílal přímý přenos ze Sparty proti Liberci, tak už jsem tam nebyl, už jsem nekomentoval s českým kolegou. A ani on už nejezdil do Bratislavy, do Košic komentovat naše přenosy. Slovenská televize tak jako Česká televize měla svůj dramaturgický program: olympiády, mistrovství světa, Evropy a tak dále, takže každý pokračoval po svojí lince.*

⁸³ z rozhovoru s Vladimírem Drbohlavem, 4. 3. 2016, archiv autora

⁸⁴ z rozhovoru s Vladimírem Drbohlavem, 4. 3. 2016, archiv autora

⁸⁵ z rozhovoru s Petrem Vichnarem, 28. 1. 2016, archiv autora

Ale pokud to tak můžu říct, Slovenská televize pocítila trošku více v uvozovkách svobody, v tom, že už o ní nerozhodovala Praha. ⁸⁶

2.2.2 Velký konkurz

Odchody redaktorů z politických důvodů, končící spolupráce se Slováky a propuštění zkušených redaktorů Merthy a Valenty znamenalo, že redakce byla hluboce poddimenzovaná. Na konci roku 1992 televize vyhlásila konkurz na místa sportovních redaktorů.

Stanislav Bartůšek: *„Já jsem seděl u televize na konci roku 1992 a viděl jsem po Aktualitách příspěvek. Stáli tam Pavel Čapek a Jakub Bažant, jak anoncují konkurz do redakce sportu. Tak jsem absolutně uvolněně vstoupil na ten tenký led, že si vyzkouším, jak to vypadá, když se dělá konkurz na redaktora sportu. Říkal jsem si, že to nemůže vyjít, ale aspoň se podívám do televize. Jinak bych sem z Ústí nad Labem nejel. Tak jsem absolvoval konkurz do sportovní redakce.* ⁸⁷

Jakub Bažant: *„Trochu si ten příspěvek vybavuji, ale hodně málo. Docela rád bych to video viděl. Nějaký Bažant zval jiné bažanty, aby se zúčastnili konkurzu. Opravdu si to vybavuji velmi matně. Pocitově to mám v sobě, ale jak to vypadalo nebo co jsem tam říkal, to už si nepamatuji.* ⁸⁸

Radek Bauer: *„Ten konkurz měl několik kol. První kolo byl test sportovních znalostí, včetně jazykových znalostí. Z toho potom vybrali zhruba 20 lidí na kamerové zkoušky. Tím pádem to mělo skončit, ale protože se pořád nemohli rozhodnout, tak ještě asi 8 nebo 10 z nás šlo na psychotesty, kterými já jsem samozřejmě neprošel. To bylo jasné. Jenže pak nakonec někteří vybraní odmítli, tak nakonec mě oslovili. A vzali všechny zbylé z těch 8.* ⁸⁹

Přihlásilo se více než 800 lidí. Řady sportovní redakce rozšířili Stanislav Bartůšek, Radek Bauer, Ondřej Čapek, Luděk Čermák, Jiří Lípa, Josef Major a Ivan Mejtský. Z nově přijatých redaktorů jsou tři v redakci i v roce 2016. Jejich působení se práce podrobněji věnuje dále. Josef Major byl v redakci – podle Roberta Záruby – přibližně měsíc. Do chvíle,

⁸⁶ z rozhovoru s Karolem Polákem, 1. 9. 2015, archiv autora

⁸⁷ z rozhovoru se Stanislavem Bartůškem, 22. 2. 2016, archiv autora

⁸⁸ z rozhovoru s Jakubem Bažantem, 4. 3. 2016, archiv autora

⁸⁹ z rozhovoru s Radkem Bauerem, 22. 2. 2016, archiv autora

než byl vyzván, aby předložil lustrační osvědčení.⁹⁰ Luděk Čermák byl korektorem v *MF Dnes* a uvědomil si, že mu psaný projev vyhovuje lépe.⁹¹ Jiří Lípa se jako hokejový rozhodčí (mimo jiné byl na ZOH 1992) věnoval hlavně hokeji. Pro zajímavost: konkurzem ještě prošel pan Trombík (jehož křesní jméno se bohužel v záznamech nepodařilo dohledat), který při pohovoru s Jiřím Baumrukem očekával, že bude mít vlastní hodinový pořad.⁹²

Radek Bauer: „*Když mu řekli, kolik bude brát peněz, tak se zasmál a nenastoupil. Pokud se dobře pamatuji.*“⁹³

Redaktorů bylo v roce 1993 v televizi málo a na dlouhé zacvičení nebyl čas. Přibližně měsíc sledovali přípravu *Branek, bodů, sekund* a poté dostali velmi rychle příležitost prokázat své schopnosti.⁹⁴

Radek Bauer: „*Nastoupil jsem prvního května 1993 a následující týden jsem jel komentovat první přímý přenos z národní házené. My jsme to ani tak nebrali. Dneska to dost dlouho trvá, než se člověk všechno naučí. Tenkrát jsme byli dost hozeni do vody. To byly takové zlaté doby. Tenkrát dělali všichni zprávy, všichni komentovali, všichni dělali reportáže. Já si myslím, že to bylo daleko lepší. Byli všichni univerzálnější, všichni si všechno vyzkoušeli. Měli možnost se dostat na obraz. Zatímco dnes dělají zprávy tři lidi a fotbal komentují dva lidi. Nevím, není to podle mě dobře.*“⁹⁵

Radek Bauer pracoval před nástupem do redakce šest let jako programátor a analytik. Po nástupu do redakce se věnoval převážně fotbalu. Stanislav Bartůšek deset let působil jako učitel a s trochou nadsázky by se dalo říci, že do redakce přijel rovnou ze školy.

Stanislav Bartůšek: „*Já jsem byl na zimním lyžařském kurzu s dětma ze střední školy a najednou telegram, že se mám 1. 2. dostavit do redakce. Já už jsem pomalu zapomněl, že vůbec nějaký konkurz byl. Někdy v prosinci 1992 skončil poslední konkurz. A najednou mi přišel telegram, že se mám dostavit na Kavčí hory. Nástup 9:00. Takže já jsem musel volat*

⁹⁰ z rozhovoru s Robertem Zárubou, 22. 2. 2016, archiv autora

⁹¹ z rozhovoru s Michalem Dusíkem, 22. 2. 2016, archiv autora

⁹² z rozhovoru s Robertem Zárubou, 5. 4. 2016, archiv autora

⁹³ z rozhovoru s Radkem Bauerem, 22. 2. 2016, archiv autora

⁹⁴ z rozhovoru s Radkem Bauerem, 22. 2. 2016, archiv autora

⁹⁵ z rozhovoru s Radkem Bauerem, 22. 2. 2016, archiv autora

ředitelce a z kurzu jsem jel přímo do redakce. 1. 2. jsem nastoupil a hned prvního... Jeden kolega končil svoji kariéru v redakci a já jsem začínal svoji kariéru...“⁹⁶

Radek Bauer: „...Tonda Pečenka. Víkend před tím dělal mistrovství světa v cyklokrosu a neskutečně ho (...)“⁹⁷

Antonín Pečenka tak v televizi po půl roce skončil. Z víkendového šampionátu v cyklokrosu měl připravit do pondělního vysílání *Sportovních ozvěn* dvacetiminutový sestřih. Místo něj se tak úkolu ujal Stanislav Bartůšek.

Stanislav Bartůšek: „Na jednu stranu to bylo dobré, na druhou člověk vůbec nevěděl, co má dělat... To bylo taky dobré, ale s tím opačným znaménkem. Takže jsem tam něco vykládal, naštěstí mě cyklistika vždycky zajímala. Kolegové se stalo tohle neštěstí, asi to brali podle abecedy a já byl v té první čtyřce. Další věc bylo psaní na stroji, což jsem do té doby vůbec nedělal. Takže ze začátku, abych vůbec stihl nějakou repku udělat, jsem si to psal rukou. A ze začátku všechny termíny pro nás byly krátké. Teď jsem přišel do studia a najednou jsem zjistil, že to po sobě nepřečtu. Takže výborné věci.“⁹⁸

Specializací Stanislava Bartůška byl především triatlon a plavání. Ivan Mejtský byl před příchodem do redakce nejprve učitelem a poté pracoval v MF Dnes. Během působení v novinách se přihlásil do konkurzu. Ivan Mejtský se začal věnovat fotbalu, motorismu a cyklistice. Té se věnoval rovněž Ondřej Čápek.⁹⁹ Na přenosech z hokeje se podílel Jiří Lípa. Dlouholetý komentátor Pavel Čápek vnímal příchody nových tváří následovně.

Pavel Čápek: „Bylo to dobré v tom, že přicházeli vyloženě mladí, kteří do toho vnesli novou krev, na druhé straně trochu v některých momentech scházela zkušenost a profesionalita. Ale tahle práce má z mého pohledu jednu obrovskou výhodu v tom, a v dobrém bych to přál každé profesi, že jste každou minutu, každou vteřinu, pod přísnou veřejnou kontrolou. Takže vás to donutí, pokud nejste úplný lempl a hlupák, což těžko byste pak mohl mít ambici dělat tohle povolání, vždycky a všude za každých okolností ze sebe vydat to nejlepší“

⁹⁶ z rozhovoru se Stanislavem Bartůškem, 22. 2. 2016, archiv autora

⁹⁷ z rozhovoru s Radkem Bauerem, 22. 2. 2016, archiv autora

⁹⁸ z rozhovoru se Stanislavem Bartůškem, 22. 2. 2016, archiv autora

⁹⁹ z rozhovoru s Ivanem Mejtským 11. 3. 2016

a připravit se na to. Protože v prvním případě, když to nezvládnete, tak děláte ostudu sám sobě nebo té firmě anebo obojímu.“¹⁰⁰

2.2.3 Redakce v letech 1993–2000

Do redakce přichází v roce 1993 také dvojice Jiří Rejman a Michal Dusík, kteří se konkurzu neúčastnili.

Michal Dusík: *„V devadesátém třetím roce jsem si chtěl přivydělat, tak jsem přišel do redakce sportu s tím, že bych tady udělal nějakou databázi. Domlouval jsem se s Vládou Drbohlavem a on mě tady nechal vyzkoušet práci externisty, tak jsem tady začal pracovat jako externista. To byla taková doba, kdy po rozpadu Československé televize a v době, kdy vstoupil v platnost lustrační zákon, který hovořil o tom, že redaktorem České televize nesmí být nikdo, kdo má pozitivní lustrační osvědčení, tak bylo potřeba získat spoustu nových lidí do redakce sportu. (...) Od roku 1994 jsem nastoupil jako zaměstnanec s tím, že jediné, na co nedošlo, je ta databáze. Tu jsem nikdy nedodělal, protože mezitím došlo k rozvoji internetu a dalších technologií a stalo se to nadbytečné.*“¹⁰¹

Z ČT odcházejí v roce 1994 Václav Svoboda (do FTV Premiera) a po dvaceti letech Tomáš Jungwirth, který měl v posledních letech narůstající problémy. *„Začaly se opakovat případy, kdy vyjel na sportovní událost do zahraničí, ale ztratil se a přenos musel komentovat náhradník ze studia v Praze. Dohodla se alespoň externí spolupráce, ale když se podobný případ stal znovu, byl z České televize vyhozen.*“¹⁰² Jungwirth poté působil v soukromé televizi Cabel+.¹⁰³ Zemřel v roce 1998. RS ČT naopak posílili Jiří Vrba a Vojtěch Bernatský. Jiří Vrba se zaměřil převážně na fotbal, Vojtěch Bernatský na zpravodajství.

Vojtěch Bernatský: *„Já jsem přišel na podzim roku 1994 a byla to taková doba, samozřejmě k tomu všemu doufám, že ve mně byl nějaký drobný talent a schopnost tuhle práci dělat, nicméně měl jsem i hodně velké štěstí, že v té době se ta redakce hodně obměňovala. Někteří lidé museli z politických důvodů odejít, a tak tady zase až tolik kvalitních a zkušených*

¹⁰⁰ z rozhovoru s Pavlem Čapkem, 1. 2. 2016, archiv autora

¹⁰¹ z rozhovoru s Michalem Dusíkem, 22. 2. 2016, archiv autora

¹⁰² PAVELKOVÁ, Eva. *Osobnost české sportovní žurnalistiky Tomáš Jungwirth*. Praha, 2013, s. 22.

Bakalářská práce (Bc.) Univerzita Karlova, Fakulta sociálních věd, Institut komunikačních studií a žurnalistiky. Katedra žurnalistiky. Vedoucí bakalářské práce PhDr. Petr Bednařík, Ph.D.

¹⁰³ Pavelková, 2013, s. 23

*kolegů nebylo. Samozřejmě, když jsem přišel, tak mi běhal mráz po zádech, když jsem prošel kolem Petra Vichnara, Pavla Čapka a Roberta Záruby, už tehdy známých osobností té redakce. Nicméně vzhledem k tomu, že opravdu bylo potřeba nových lidí, měl jsem tu možnost záhy už na začátku roku 1995 si zkusit moderovat sportovní zprávy v Dobrém ránu. To byla taková docela zajímavá škola, těch relací jsem udělal víc jak sto.*¹⁰⁴

Michal Dusík: *„Fluktuace lidí v té době nebyla nijak velká. Z tehdejšího týmu externistů tady byla ještě Jarmila Šťastná, která pak odcházela, když fotbal získal STES. Odcházela s fotbalem a pak dělala i na Primě.*¹⁰⁵

V České televizi došlo na přelomu let 1994 a 1995 k organizačním změnám. Ty se dotkly i redakce sportu. Organizační schéma ČT a náplň RS uvádím v příloze.¹⁰⁶ V polovině 90. let došlo ke změně fungování zahraničního oddělení ČT. To existovalo už před rokem 1989 v rámci OIRT. Podle Vladimíra Drbohlava byly v roce 1995 zahraniční operace přesunuty pod správu redakce sportu. V rámci organizačních změn roku 1995, byl Jan Mostecký jmenován vedoucím výroby a ekonomiky. Produkci byli pověřeni Petr Feldstein a rovněž Jan Mostecký. Petr Feldstein zároveň vedl sportovní zpravodajství a o rok později se stal zástupcem šéfredaktora. V této funkci působil až do roku 2000. Petr Vichnar se stal v roce 1994 šéfkomentátorem a koordinátorem programu. Vichnar byl roku 1995 popáté v řadě oceněn cenou TýTý. Příštích sedm ročníků této ceny ovládla TV Nova.

Do redakce přichází v roce 1995 Karel Březina, jehož specializací byl převážně motorismus. Interním zaměstnancem redakce se nestal, přesto, že v ní dlouhá leta působí. Téhož roku přišel do redakce Karel Diviš, který v RS pracoval až do roku 2014, ale interním zaměstnancem se rovněž nikdy nestal. Jeho specializací byl zejména fotbal stejně jako Davida Kozohorského, který do redakce přišel v roce 1996. David Kozohorský vzpomíná, že první dva roky nosil kazety, skriptoval a všemožně vypomáhal.¹⁰⁷ Z televize naopak po olympiádě v Atlantě odchází Ondřej Čapek, který zcela opustil sportovní žurnalistiku a začal působit v podnikatelské sféře.¹⁰⁸ Během olympiády v Atlantě do redakce poprvé přichází redakční odborník na estetické sporty, jezdeckví a šachy Miroslav Langer.

¹⁰⁴ z rozhovoru s Vojtěchem Bernatským, 1. 2. 2016, archiv autora

¹⁰⁵ z rozhovoru s Michalem Dusíkem, 22. 2. 2016, archiv autora

¹⁰⁶ Rozhodnutí GR č. 13, ze dne 31. července 1995, kterým se vydává Organizační řád České televize

OCR – viz Přílohy č. 6–10

¹⁰⁷ z rozhovoru s Davidem Kozohorským, 5. 4. 2016, archiv autora

¹⁰⁸ z rozhovoru s Jakubem Bažantem, 5. 4. 2016, archiv autora

Miroslav Langer: „Potom jsem se v roce 1997 obrátil na Roberta Zárubu, jestli si myslí, že by byla šance, abych se mohl stát externím spolupracovníkem, což tehdy souviselo s postupem Příbrami do první ligy. Já jsem z Příbrami a kdysi dávno, když jsem tam jezdil jako dopisovatel, tak jsem si dal takový slib, že až jednou postoupí do první ligy, tak já tam budu za Českou televizi dělat reportáž. Robert mě sem tenkrát dostal, a já jsem skutečně na tom prvním zápase v první lize byl. Nicméně jsem nedělal reportáž, ale byl jsem tam, jak se říká na čumendu, podívat se, jak to funguje.“¹⁰⁹

V roce 1997 se stává interním zaměstnancem Marek Svačina, v té době již komentátor například atletiky a tenisu. O rok později se zařazují mezi internisty také Jiří Rejman, jehož specializací byl převážně volejbal a Ivana Chvátalová (specializace: gymnastika). Petr Svěcený (fotbal, kanoistika) se zařadili mezi stálé zaměstnance v roce 1999.

Ivana Chvátalová: „Externistek tady bylo víc, ale v interním poměru a jako moderátorka na obraze jsem byla první.“¹¹⁰

Fotografii Redakce sportu ČT z roku 1998 přikládám v příloze.¹¹¹

Do redakce přicházejí v roce 1998 Jiří Zíta (motorismus) a Jiří Hölzel (hokej). Následujícího roku Lukáš Příbyl (fotbal) a Kateřina Nekolná (atletika). V roce 1999 zahájila ČT změnu organizační struktury. Tehdy existoval návrh, že se RS zařadí do podřízenosti nového ředitelství výroby, které se mělo starat mimo jiné o výrobu sportovních pořadů.¹¹² Do roku 2000 RS stále spadala přímo pod generálního ředitele ČT

2.2.4 Odvolání Jiřího Baumruka z funkce šéfredaktora

Jiří Baumruk byl v čele redakce od roku 1992. Přibližně od poloviny 90. let se postupně objevovaly spory mezi ním a členy redakce. V důsledku těchto sporů, několik výrazných osobností redakci opustilo. Nejprve Jaromír Bosák, který působil od roku 1995 už pouze jako externista, a dále Jiří Lípa.

¹⁰⁹ z rozhovoru s Miroslavem Langerem, 5. 2. 2016, archiv autora

¹¹⁰ z rozhovoru s Ivanou Chvátalovou, 10. 3. 2016, archiv autora

¹¹¹ RS ČT v roce 1998 – viz Příloha č. 11

¹¹² Bernatský, 1999, s. 10 s

Jaromír Bosák: „Nepohodli jsme se s panem kolegou Baumrukem, který byl šéfredaktorem. Mně se nelíbilo, jak se tady některé věci dělají. A já si názory nenechávám pro sebe. Všechno napřímo. On byl šéfredaktorem. On mohl rozhodnout. Netroufl si mě tedy vyhodit úplně. S Jirkou Lípou to bylo podobné. Jirka se taky moc nemaže s tím, co řekne. Co na srdci, to na jazyku. Nevím, na co to naroubovali u něj. I Robert Záruba pak musel na externí spolupráci. Čirou náhodou. Takže jsem fungoval jako externí. Jasně, že jsem nebyl rád, ale věděl jsem, že to nebylo kvůli tomu, že bych dělal špatně svoji práci, ale proto, že pan šéfredaktor něco neunesl. Respektive, ty věci, které se děly špatně, se děly špatně ještě nějaký čas. S Jirkou Baumrukem to bylo strašně složité. Nejhorší na tom je, že on nebyl špatný komentátor. Hrál basketbalovou ligu, rozuměl tomu. Basketbal, volejbal, to mu šlo. Ale jako šéf tedy ne. A to nemluvím o těch ekonomických věcech, které se tady děly.“¹¹³

V roce 1998 byl propuštěn Jakub Bažant. Robert Záruba od poloviny roku 1998 spolupracoval s redakcí pouze externě. S odstupem 16 let na toto období Robert Záruba vzpomínal při našem společném rozhovoru.

Robert Záruba: „Tenkrát se sešlo více důvodů, ale hlavní byl, že jsme se nemohli dohodnout s tehdejším vedením redakce, jak by ta redakce měla fungovat, a jak bych v ní měl fungovat já. Takže došlo na externí spolupráci, chtěl jsem si dělat jen svoje věci. Jenom svoje pořady a to, co opravdu já dělám. Za to jsem si chtěl zodpovídat. Za ten zbytek, s tím jsem nechtěl nic mít a pak se to zlomilo takovým osobním sporem.“¹¹⁴

Situace vyvrcholila koncem roku 1999. Vyšlo najevo, že Jiří Baumruk má postavený dům na pozemku, který získal od Antonína Charouze, majitele firmy BPA. Ta vlastní práva na hokejovou extraligu. Jiří Baumruk tak čelil podezření z korupce.¹¹⁵ Robert Záruba poskytl 13. prosince 1999 rozhovor *Lidovým novinám* a odpověděl na otázku: „Na obrazovce se občas objeví přenosy z naprosto nevýznamných akcí. Je to prý způsobeno dohodou s pořadateli, kteří přítomnost kamer zaplatí a novinářům umožní pěknou dovolenou. Setkal jste se s tím někdy?“¹¹⁶

¹¹³ z rozhovoru s Jaromírem Bosákem, 3. 5. 2016, archiv autora

¹¹⁴ z rozhovoru s Robertem Zárubou, 1. 2. 2016, archiv autora

¹¹⁵ CIGLEROVÁ, Jana. „Už zase jezdím tramvají“ [online]. *Nedělní noviny*, 2000, roč. 2, 23. 1. 2000, s. 20. [cit. 2016-03-29]. Dostupné z: http://mediasearch.newtonmedia.cz.ezproxy.is.cuni.cz/news.php?uqid=1d94fd88-1532-4e39-af72-a8d368a26692&index=articles_cze_2000-2003_v2&qt=u%C5%BE+zase+jezd%C3%ADm+tramvaj%C3%AD&qsmpl=&qsr=&qsc=&qa

¹¹⁶ [šf]. Televizní vysílání často podléhá nahodilosti. [online]. *Lidové noviny*, 1999, roč. 12, 13. 12. 1999, s. 20. [cit. 2016-03-30]. Dostupné z: <http://mediasearch.newtonmedia.cz.ezproxy.is.cuni.cz/news.php?uqid=bde17798->

Robert Záruba: „Nemohu to tvrdit určitě, ale s velkou pravděpodobností. Párkrát do roka je do vysílání zařazen tzv. sestřih, o kterém to všichni vědí. Prokázat úplatnost lidí, kteří o tom rozhodují, je nemožné. Pro normální členy výrobního štábu je to někdy dost trapné.“¹¹⁷

Robert Záruba následně oznámil 20. prosince 1999 v přímém televizním přenosu hokejového utkání Česko–Kanada na Baltika Cupu: „Asi mi již nebude umožněno dále vysílat v České televizi“.¹¹⁸ Jiří Baumruk tehdy na Zárubův komentář v přenosu zareagoval v deníku *Blesk*.

Jiří Baumruk: „V dalších měsících nefiguruje v nasazení komentátorů. Dlouhou dobu jsem se snažil spolupráci s tím nepochybně výjimečným komentátorem zachovat, ale komentátorské kvality samy o sobě vše nepřekryjí.“¹¹⁹

Robert Záruba 22. prosince v dalším rozhovoru pro *Lidové noviny* okomentoval své vyjádření v přímém přenosu.

Robert Záruba: „Musel jsem to udělat, další šanci k rozloučení již zřejmě nedostanu. Zjistil jsem, že mě již nechtějí. Oficiálně mi to však ještě neřekli.“¹²⁰

[97fe-4b96-9266-5ba31ba7b92d&index=articles_cze_1900-1999_v2&qt=Televizn%C3%AD+vys%C3%ADI%C3%A1n%C3%AD+%C4%8Dasto+podl%C3%A9h%C3%A1+nahodilosti&qsmpl=&qsr=&qsc=&qa](http://mediasearch.newtonmedia.cz.ezproxy.is.cuni.cz/news.php?uqid=bde17798-97fe-4b96-9266-5ba31ba7b92d&index=articles_cze_1900-1999_v2&qt=Televizn%C3%AD+vys%C3%ADI%C3%A1n%C3%AD+%C4%8Dasto+podl%C3%A9h%C3%A1+nahodilosti&qsmpl=&qsr=&qsc=&qa)

¹¹⁷ ZÁRUBA, Robert. In: [šf]. Televizní vysílání často podléhá nahodilosti. [online]. *Lidové noviny*, 1999, roč. 12, 13. 12. 1999, s. 20. [cit. 2016-03-30]. Dostupné z:

http://mediasearch.newtonmedia.cz.ezproxy.is.cuni.cz/news.php?uqid=bde17798-97fe-4b96-9266-5ba31ba7b92d&index=articles_cze_1900-1999_v2&qt=Televizn%C3%AD+vys%C3%ADI%C3%A1n%C3%AD+%C4%8Dasto+podl%C3%A9h%C3%A1+nahodilosti&qsmpl=&qsr=&qsc=&qa

¹¹⁸ ZÁRUBA, Robert. In: JAROCH, Jan. Komentátor Záruba moc mluvil a v ČT zřejmě skončil [online]. *Lidové noviny*, 1999, roč. 12, 22. 12. 1999, s. 22. [cit. 2016-03-30]. Dostupné z:

http://mediasearch.newtonmedia.cz.ezproxy.is.cuni.cz/news.php?uqid=77ab2f51-06f5-4db2-a307-f13c0c93b800&index=articles_cze_1900-1999_v2&qt=Koment%C3%A1tor+Z%C3%A1ruba+moc+mluvil+a+v+%C4%8CT+z%C5%99ejm%C4%9B&qsmpl=&qsr=&qsc=&qa

¹¹⁹ BAUMRUK, Jiří. In: [ral, mba, vích, šam]. Populární hokejový komentátor Robert Záruba promluvil o poměrech v ČT a... .. skončil! [online]. *Blesk*, 1999, roč. 18, 21. 12. 1999, s. 13. [cit. 2016-03-30]. Dostupné z:

http://mediasearch.newtonmedia.cz.ezproxy.is.cuni.cz/news.php?uqid=60ee8ac8-7710-4ac0-b2a9-d93add25e49c&index=articles_cze_1900-1999_v2&qt=Popul%C3%A1rn%C3%AD+hokejov%C3%BD+koment%C3%A1tor+Robert+Z%C3%A1ruba+promluvil+o+pom%C4%9Brech+v+%C4%8CT&qsmpl=&qsr=&qsc=&qa

¹²⁰ ZÁRUBA, Robert. In: JAROCH, Jan. Komentátor Záruba moc mluvil a v ČT zřejmě skončil [online]. *Lidové noviny*, 1999, roč. 12, 22.12.1999, s. 22. [cit. 2016-03-30]. Dostupné z:

http://mediasearch.newtonmedia.cz.ezproxy.is.cuni.cz/news.php?uqid=77ab2f51-06f5-4db2-a307-f13c0c93b800&index=articles_cze_1900-1999_v2&qt=Koment%C3%A1tor+Z%C3%A1ruba+moc+mluvil+a+v+%C4%8CT+z%C5%99ejm%C4%9B&qsmpl=&qsr=&qsc=&qa

V lednu 2000 skončil v ČT také Jaromír Bosák. Bosák i Záruba jako externisté nemuseli dostat faktickou výpověď, jen přestali být nasazováni.¹²¹ Bosák popsal v rozhovoru pro deník *Blesk* poslední měsíce v redakci.

Jaromír Bosák: „Dostal jsem např. vynadáno, že jsem při rozhovoru s Rosickým hráči tykal, přitom u jiných redaktorů to nevadilo. Nakonec jsem nesměl na obrazovku a Feldstein mi to zdůvodnil tím, že moc mávám rukama.“¹²²

Jiří Baumruk tehdy konec Jaromíra Bosáka a Roberta Záruby okomentoval v rozhovoru pro *Nedělní noviny*.

Jiří Baumruk: „Každé médium má své určité standardy a ty je třeba dodržovat. Poslední kapkou pak bylo vyjádření obou o jakémisi úplatkářství, o korupci, kterou sice nelze dokázat, ale ani vyloučit. První, co jsem udělal, než jsme rozhodli o ukončení jejich externí spolupráce, bylo, že jsem nechal prověřit veškeré finanční hospodaření v naší redakci. Nic se neobjevilo. Kromě toho trvám na oficiálním auditu. Tím by měla být všechna podezření zlikvidována.“¹²³

V lednu 2000 došlo ke změně generálního ředitele ČT, kterou jsem popsal v kapitole o vývoji ČT. Nové vedení televize se pochopitelně začalo o dění okolo Jiřího Baumruka zajímat. Baumruk místo vysvětlení celé situace nejprve odjel na měsíční dovolenou.¹²⁴ Generálnímu řediteli ČT Dušanu Chmelíčkovovi došla trpělivost 14. února. Jeden z prvních kroků nového ředitele bylo odvolání Jiřího Baumruka.¹²⁵ „Hlavním důvodem odvolání pana

¹²¹ HARTMAN, Petr. Škodí podivné náhody ČT? [online]. *Nedělní noviny*, 2000, roč. 2, 30. 1. 2000, s. 9. [cit. 2016-03-30]. Dostupné z: http://mediasearch.newtonmedia.cz.ezproxy.is.cuni.cz/news.php?uqid=e46ebc15-b779-426f-aac5-32d1a9856944&index=articles_cze_2000-2003_v2&qt=&qsmpl=%C5%A0kod%C3%AD+podivn%C3%A9+n%C3%A1hody+%C4%8CT&qsr=&qsc=&qq

¹²² BOSÁK, Jaromír. In: [šam]. Baumruk odstavil i Bosáka [online]. *Blesk*, 2000, roč. 9, 26. 1. 2000, s. 12. [cit. 2016-03-30]. Dostupné z: http://mediasearch.newtonmedia.cz.ezproxy.is.cuni.cz/news.php?uqid=f9605f12-271e-49c1-8710-37fae97eb79f&index=articles_cze_2000-2003_v2&qt=&qsmpl=Baumruk+odstavil+i&qsr=&qsc=&qq

¹²³ BAUMRUK, Jiří. In: [jv]. EURO i OH – fanoušci, těšte se! [online]. *Sport*, 2000, roč. 48, 3. 2. 2000, s. 6. [cit. 2016-03-30]. Dostupné z: http://mediasearch.newtonmedia.cz.ezproxy.is.cuni.cz/news.php?uqid=e2b3286f-a1aa-42fd-91ff-a67f3e46c1e8&index=articles_cze_2000-2003_v2&qt=&qsmpl=EURO+i+OH+-+fanou%C5%A1ci%2C+i%C4%9B%C5%A1te+se!&qsr=&qsc=&qq

¹²⁴ HARTMAN, Petr. Půjde Baumruk na koberec? [online]. *Nedělní noviny*, 2000, roč. 2, 13. 2. 2000, s. 9. [cit. 2016-03-31]. Dostupné z: http://mediasearch.newtonmedia.cz.ezproxy.is.cuni.cz/news.php?uqid=fa329013-7a07-498a-805f-08646d937e70&index=articles_cze_2000-2003_v2&qt=&qsmpl=p%C5%AFjde+baumruk+na+koberec&qsr=&qsc=&qq

¹²⁵ FILÍPEK, Štěpán a Jan Jaroš. Bosák je novým šéfem sportu na ČT [online]. *Lidové noviny*, 2000, roč. 13, 15. 2. 2000, s. 22. [cit. 2016-03-30]. Dostupné z:

*Baumruka je rozdílný názor na řízení sportovní redakce. Cílem je vytvořit prostředí, v němž budou mít redaktori možnost osobního růstu, a zajistit, aby neodcházely osobnosti typu Roberta Záruby.*¹²⁶

Jiří Baumruk nastoupil 1. dubna 2000 do společnosti BPA Antonína Charouze.¹²⁷

2.3 Jaromír Bosák v čele RS

15. února 2000 nastoupil do funkce šéfredaktora RS ČT Jaromír Bosák.¹²⁸ Nový šéfredaktor si jako své zástupce vybral navrátilce Jiřího Lípu a produkčního Zdeňka Maniše. Jaromír Bosák dostal nabídku na šéfování redakce už za Jakuba Puchalského, tehdy odmítl, protože se chtěl věnovat jen komentování fotbalu.¹²⁹

2.3.1 RS pod zpravodajstvím

Jaromír Bosák v rozhovoru pro *Blesk* po svém jmenování prohlásil, že chce oddělit sportovní zpravodajství od komentování. Jako důvod uvedl, aby se zpravodajci mohli maximálně soustředit na svou práci.¹³⁰ Jaromír Bosák při našem rozhovoru popsal, jak vypadaly jeho pravomoci při nástupu do funkce šéfredaktora.

http://mediasearch.newtonmedia.cz.ezproxy.is.cuni.cz/news.php?uqid=1cad3181-31df-41f3-92c3-3d6cd45e2690&index=articles_cze_2000-2003_v2&qt=&qsmpl=ovedla+mluv%C4%8D%C3%AD+%C4%8CT+Renata+Elhenick%C3%A1&qsr=&qsc=&qa

¹²⁶ ELHENICKÁ Renata. In: FILÍPEK, Štěpán a Jan Jaroš. Bosák je novým šéfem sportu na ČT [online]. *Lidové noviny*, 2000, roč. 13, 15. 2. 2000, s. 22. [cit. 2016-03-30]. Dostupné z:

http://mediasearch.newtonmedia.cz.ezproxy.is.cuni.cz/news.php?uqid=1cad3181-31df-41f3-92c3-3d6cd45e2690&index=articles_cze_2000-2003_v2&qt=&qsmpl=ovedla+mluv%C4%8D%C3%AD+%C4%8CT+Renata+Elhenick%C3%A1&qsr=&qsc=&qa

¹²⁷ [spo]. Baumruk už pracuje v BPA [online]. *Blesk*, 2000, roč. 9, 10. 4. 2000, s. 15. [cit. 2016-03-30].

Dostupné z: http://mediasearch.newtonmedia.cz.ezproxy.is.cuni.cz/news.php?uqid=ce1bffec-6c45-4035-8595-cfad9dba4c84&index=articles_cze_2000-2003_v2&qt=&qsmpl=Baumruk+u%C5%BE+pracuje+v+BPA&qsr=&qsc=&qa

¹²⁸ *Ročenka České televize 2000*, 2001. s. 18

¹²⁹ FILÍPEK, Štěpán a Jan Jaroš. Bosák je novým šéfem sportu na ČT [online]. *Lidové noviny*, 2000, roč. 13, 15. 2. 2000, s. 22. [cit. 2016-03-30]. Dostupné z:

http://mediasearch.newtonmedia.cz.ezproxy.is.cuni.cz/news.php?uqid=1cad3181-31df-41f3-92c3-3d6cd45e2690&index=articles_cze_2000-2003_v2&qt=&qsmpl=ovedla+mluv%C4%8D%C3%AD+%C4%8CT+Renata+Elhenick%C3%A1&qsr=&qsc=&qa

¹³⁰ [sam, vích, ral]. Baumruk už sportu nešéfuje [online]. *Blesk*, 2000, roč. 9, 15. 2. 2000, s. 13.

[cit. 2016-03-31]. Dostupné z: http://mediasearch.newtonmedia.cz.ezproxy.is.cuni.cz/news.php?uqid=e4e252b1-3992-4e2d-8607-ea7f464fbd74&index=articles_cze_2000-2003_v2&qt=&qsmpl=Bos%C3%A1k&qsr=&qsc=&qa

Jaromír Bosák: „*Tehdy byl šéfredaktor sportovní redakce hned na druhém stupni pod generálním ředitelem. Což mělo velikou výhodu v tom, že si člověk o spoustě věcí mohl rozhodovat sám. To se pak velmi rychle změnilo.*“¹³¹

Dušan Chmelíček v březnu prohlásil, že chce zřídit novou funkci ředitele zpravodajství. „*Za určitých podmínek by pod něj mohl spadat například i sport.*“¹³² Tak se také stalo. Funkce ředitele zpravodajství byla zřízena v polovině dubna¹³³ a 1. května 2000 byla RS rozhodnutím generálního ředitele číslo 17/2000¹³⁴ zařazena do podřízenosti zpravodajství.¹³⁵ Šéfredaktor RS ČT tak od té doby měl nad sebou kromě generálního ředitele ještě šéfa zpravodajství.

Jaromír Bosák: „*Chtěli mít větší možnost dozoru nade vším. Tedy i nad sportem. Protože v tom sportu se točí hodně peněz. Tak si myslím, že to byl jeden z důvodů. Do té doby, když jsem něco potřeboval, šel jsem rovnou za generálním ředitelem, eventuálně za finančním – Láďou Paluskou. U něj byla velká výhoda, že miloval fotbal. Dlouho ho i hrál. Tehdy to bylo tak, že se skoro každý zápas kupoval extra. Takže například postoupí Liberec, velké tažení, vylosují mu AC Milan. Takže se šlo za Láďou. ‚Láďo, to musíme zaplatit!‘ Tak se ty peníze vždycky nějak našly. Což později bylo velmi složité.*“¹³⁶

Po reorganizaci se prohloubila specializace na komentátory a zpravodajce. Do té doby jednotliví redaktoři komentovali, natáčeli reportáže i moderovali BBV. Situace v RS ale připomínala rozdělení redakce v roce 1991 jen vzdáleně.

Petr Svěcený: „*Když nastoupil do funkce šéfredaktora Míra Bosák, definitivně jsme se rozdělili na dvě party. Jedna je zpravodajská a druhá, řekněme, komentátorská. Dřív to bylo pestré, neříkám, že bych se nevrátil rád k moderování zpravodajství, ale vybral*

¹³¹ z rozhovoru s Jaromírem Bosákem, 3. 5. 2016, archiv autora

¹³² CHMELÍČEK, Dušan. In: UNGER, Jakub. Chmelíček: Návrh poslanců kazí televizi jméno [online]. *Mladá fronta DNES*, 2000, roč. 11, 4. 3. 2000, s. 6. [cit. 2016-03-31]. Dostupné z: http://mediasearch.newtonmedia.cz.ezproxy.is.cuni.cz/news.php?uqid=098def28-ea38-4a85-b316-48c1df1e4fb1&index=articles_cze_2000-2003_v2&qt=&qsmpl=N%C3%A1vrh+poslanc%C5%AF+kaz%C3%AD+televizi+jm%C3%A9no&qsr=&qsc=&qa

¹³³ Rozhodnutí GR č. 15, ze dne 14. 4. 2000, kterým se mění Organizační řád_OCR – Zařazení RS pod zpravodajství v roce 2000 – viz Příloha č. 12

¹³⁴ Rozhodnutí GR č. 15, ze dne 14. 4. 2000, kterým se mění Organizační řád_OCR – Organizační schéma ČT v roce 2000 – viz Příloha č. 13

¹³⁵ *Ročenka České televize 2000*, 2001. s. 23

¹³⁶ z rozhovoru s Jaromírem Bosákem, 3. 5. 2016, archiv autora

jsem si komentování, možnost být u toho, když se něco děje, a moderovat velké, dramaturgicky náročné pořady, jako je Studio fotbal nebo Sportovní ozvěny. ¹³⁷

Vojtěch Bernatský, který moderuje od roku 1996 *Branky, body, vteřiny* vzpomínal, že sportovní zpravodajství (jemuž se věnuje samostatná kapitola) bylo nadále pod kontrolou RS. ¹³⁸

Vojtěch Bernatský: „*Nebylo by dobré, aby sportovní zpravodajství bylo podřízeno zpravodajství, protože ti lidé tomu sportu tolik nerozumí. Já jsem v České televizi 20 let a tenkrát jsem žádný tlak ze strany zpravodajství necítil. V různých cyklech byly tendence, aby se redaktori plně specializovali na zpravodajství nebo na komentování a pak se to zase měnilo. Určitá specializace je na místě, ale zase není špatné, když je tam pestrost a to zaměření není tak úzké jen na zpravodajství nebo jen komentování. Dnes může i Robert Záruba udělat příspěvek pro Branky, body, vteřiny.*“ ¹³⁹

Moderování BBV dali tehdy přednost např. Vojtěch Bernatský Stanislav Bartůšek a Ivana Chvátalová. Moderátoři BBV Petr Svěcený, Jiří Vrba a Jiří Rejman si tehdy naopak zvolili komentátorskou dráhu. Petr Svěcený se tehdy vyjádřil v *Týdeníku Televize*, že jej konec moderování BBV mrzí, ale komentování považuje za vrchol. ¹⁴⁰

¹³⁷ SVĚCENÝ Petr. In: HERBRYCHOVÁ, Helena. Nejsem rychlokvaška [online]. *Týdeník Televize*, 2000, roč. 35, 20. 11. 2000, s. 12. [cit. 2016-04-01]. Dostupné z:

http://mediasearch.newtonmedia.cz.ezproxy.is.cuni.cz/news.php?uqid=feb9ab25-c9d7-4d9e-88b8-cde8d9ec8713&index=articles_cze_2000-2003_v2&qt=&qsmpl=Kdy%C5%BE+nastoupil+do+funkce+%C5%A1%C3%A9fredaktora+M%C3%ADra+Bo s%C3%A1k%2C+definitivn%C4%9B+jsme+se+rozd%C4%9Blili+na+dv%C4%9B+party.+Jedna+je+zpravodaj sk%C3%A1+a+druh%C3%A1%2C+%C5%99ekn%C4%9Bme%2C+koment%C3%A1torsk%C3%A1.+D%C5%99%C3%ADv+to+bylo+pestr%C3%A9%2C+ne%C5%99%C3%ADk%C3%A1m%2C+%C5%BEe+bych+se +nevr%C3%A1til+r%C3%A1d+k+moderov%C3%A1n%C3%AD+zpravodajstv%C3%AD%2C+ale+vybral+jse m+si+komentov%C3%A1n%C3%AD%2C+mo%C5%BEnost+b%C3%BDt+u+toho%2C+kdy%C5%BE+se+n %C4%9Bco+d%C4%9Bje%2C+a+moderovat+velk%C3%A9%2C+dramaturgicky+n%C3%A1ro%C4%8Dn%C 3%A9+po%C5%99ady%2C+jako+je+Studio+fotbal+nebo+Sportovn%C3%AD+ozv%C4%9Bny&qsr=&qsc=& qa

¹³⁸ z rozhovoru s Vojtěchem Bernatským, 12. 4. 2016, archiv autora

¹³⁹ z rozhovoru s Vojtěchem Bernatským, 12. 4. 2016, archiv autora

¹⁴⁰ SVĚCENÝ Petr. In: HERBRYCHOVÁ, Helena. Nejsem rychlokvaška [online]. *Týdeník Televize*, 2000, roč. 35, 20. 11. 2000, s. 12. [cit. 2016-04-01]. Dostupné z:

http://mediasearch.newtonmedia.cz.ezproxy.is.cuni.cz/news.php?uqid=feb9ab25-c9d7-4d9e-88b8-cde8d9ec8713&index=articles_cze_2000-2003_v2&qt=&qsmpl=Kdy%C5%BE+nastoupil+do+funkce+%C5%A1%C3%A9fredaktora+M%C3%ADra+Bo s%C3%A1k%2C+definitivn%C4%9B+jsme+se+rozd%C4%9Blili+na+dv%C4%9B+party.+Jedna+je+zpravodaj sk%C3%A1+a+druh%C3%A1%2C+%C5%99ekn%C4%9Bme%2C+koment%C3%A1torsk%C3%A1.+D%C5%99%C3%ADv+to+bylo+pestr%C3%A9%2C+ne%C5%99%C3%ADk%C3%A1m%2C+%C5%BEe+bych+se +nevr%C3%A1til+r%C3%A1d+k+moderov%C3%A1n%C3%AD+zpravodajstv%C3%AD%2C+ale+vybral+jse m+si+komentov%C3%A1n%C3%AD%2C+mo%C5%BEnost+b%C3%BDt+u+toho%2C+kdy%C5%BE+se+n %C4%9Bco+d%C4%9Bje%2C+a+moderovat+velk%C3%A9%2C+dramaturgicky+n%C3%A1ro%C4%8Dn%C 3%A9+po%C5%99ady%2C+jako+je+Studio+fotbal+nebo+Sportovn%C3%AD+ozv%C4%9Bny&qsr=&qsc=& qa

2.3.2 Návrat osobností a příchod nováčků

Generální ředitel ČT Dušan Chmelíček uvedl 4. března 2000, že požádal Jaromíra Bosáka, aby nabídl spolupráci všem, kteří ve sportovní redakci pracovali za bývalého vedení.¹⁴¹ Do redakce se tak v roce 2000 vrátil Jakub Bažant a před olympijskými hrami v Sydney po půl roce v TV Nova také Robert Záruba.

Robert Záruba: „*Ta zkušenost byla velmi dobrá. Byl jsem v soukromém sektoru, ono to pomůže podívat se na to zase z jiného úhlu. Každému bych to doporučil, kdyby to bylo možné jít jakoby na stáž do světa, kde se člověk musí prosadit malinko jinak a kde ty jistoty, které jsou tady, zdaleka nejsou tak jisté. Ta zkušenost byla velmi užitečná.*“¹⁴²

Při návratu Roberta Záruby sehrál roli fakt, že Česká televize získala práva na hokejová MS 2001–2003 a rovněž vysílala českou extraligu. Robert Záruba dal před moderováním BBV přednost komentování, nahradil ve funkci šéfkomentátora Petra Vichnara a působí v ní dodnes. Do redakce sportu poprvé přicházejí Tomáš Jílek, Ondřej Lípa (syn Jiřího Lípy), David Lukšů, Žaneta Peřinová, Alice Tejkalová, Darina Vymětalíková a Ondřej Zamazal. O rok později se k redakci připojuje také Jan Smetana. Vojtěch Bernatský se roku 2001 stává stálým zaměstnancem televize.

Ondřej Lípa a Jiří Štěpán se specializovali na fotbal. Alice Němcová Tejkalová se postupně jako bývalá stolní tenistka propracovala ke komentování stolního tenisu. Dále se začala věnovat paralympijskému sportu a dalším menším sportům. Žaneta Peřinová se jako bývalá atletka zaměřila tímto směrem. Jan Smetana se od počátku věnoval především na basketbal. Z Ondřeje Zamazala, Tomáše Jílka a Davida Lukšů se rychle stali kvalitní hokejoví reportéři a posléze i komentátoři.

[3%A9+po%C5%99ady%2C+jako+je+Studio+fotbal+nebo+Sportovn%C3%AD+ozv%C4%9Bny&qsr=&qsc=&qa](http://mediasearch.newtonmedia.cz.ezproxy.is.cuni.cz/news.php?uqid=098def28-ea38-4a85-b316-48c1df1e4fb1&index=articles_cze_2000-2003_v2&qt=&qsmpl=N%C3%A1vrh+poslanc%C5%AF+kaz%C3%AD+televizi+jm%C3%A9no&qsr=&qsc=&qa)

¹⁴¹ UNGER, Jakub. Chmelíček: Návrh poslanců kazí televizi jméno [online]. *Mladá fronta DNES*, 2000, roč. 11, 4. 3. 2000, s. 6. [cit. 2016-03-31]. Dostupné z:

[http://mediasearch.newtonmedia.cz.ezproxy.is.cuni.cz/news.php?uqid=098def28-ea38-4a85-b316-48c1df1e4fb1&index=articles_cze_2000-](http://mediasearch.newtonmedia.cz.ezproxy.is.cuni.cz/news.php?uqid=098def28-ea38-4a85-b316-48c1df1e4fb1&index=articles_cze_2000-2003_v2&qt=&qsmpl=N%C3%A1vrh+poslanc%C5%AF+kaz%C3%AD+televizi+jm%C3%A9no&qsr=&qsc=&qa)

[2003_v2&qt=&qsmpl=N%C3%A1vrh+poslanc%C5%AF+kaz%C3%AD+televizi+jm%C3%A9no&qsr=&qsc=&qa](http://mediasearch.newtonmedia.cz.ezproxy.is.cuni.cz/news.php?uqid=098def28-ea38-4a85-b316-48c1df1e4fb1&index=articles_cze_2000-2003_v2&qt=&qsmpl=N%C3%A1vrh+poslanc%C5%AF+kaz%C3%AD+televizi+jm%C3%A9no&qsr=&qsc=&qa)

¹⁴² z rozhovoru s Robertem Zárubou, 1. 2. 2016, archiv autora

David Lukšů: „Tehdy jsem byl v prvním ročníku na žurnalistice na Fakultě sociálních věd a do redakce jsme přišli společně s kolegou Ondrou Zamazalem. Říkali jsme si, že bychom mohli mít nějakou brigádu. Tak jsme tehdy zavolali do televize a nějak jsme se dohodli, ne na brigádě, ale že by chtěli stálou spolupráci. Zapojili jsme se do skupiny externistů, která jezdí točit reportáže, a od toho se to všechno odvíjelo.“¹⁴³

Ondřej Zamazal: „V tu dobu tady Robert Záruba začal budovat nový tým Buly.“¹⁴⁴

Cesta aktivní volejbalistky Dariny Vymětalíkové k pozici hokejové reportérky, kterou začala proslapávat nejen sobě, ale také dalším pozdějším reportérkám, byla o poznání trnitější.

Darina Vymětalíková: „Jeden z prvních zážitků s Robertem Zárubou byla olympijská dotočná, kdy tam přišel generální ředitel a poděkoval nám za olympiádu. Robert už si předtím vzal Ondru Zamazala a Davida Lukšů, chtěl je vysloveně do hokejové sekce. A já jsem říkala, olympiáda byla skvělá zkušenost, jestli bych nemohla kdekoliv pokračovat a on říkal: ‚Jo, tak se zeptej, jsi šikovná na volejbal, ale ženská prostě nemůže dělat hokej, já bych s tím ještě takové problémy neměl, ale český divák je hrozně konzervativní. Takže bohužel, ženská u nás nikdy nebude dělat hokej.‘ Takže takhle to vzniklo.“¹⁴⁵

Jiří Hölzel se před zahájením her v Salt Lake City stává interním redaktorem. V roce 2002 se stává internistou také Lukáš Příbyl. Do redakce v roce 2002 poprvé přichází další hokejová reportérka Jana Niklová a Zuzana Kalátová, která v RS působila téměř 10 let. Její specializací bylo převážně lyžování. Řady fotbalových reportérů rozšířili Vlastimil Vlášek a Jiří Štěpán.

Redakce sportu České televize byla v roce 2002 oceněna na libereckém festivalu Sportfilm cenou Jiřího Kössla za cyklus *Sláva vítězům*, který dodnes mapuje životní osudy českých sportovců.¹⁴⁶ Jeho autorem je Petr Feldstein.

¹⁴³ z rozhovoru s Davidem Lukšů, 5. 2. 2016, archiv autora

¹⁴⁴ z rozhovoru s Ondřejem Zamazalem, 22. 2. 2016, archiv autora

¹⁴⁵ z rozhovoru s Darinou Vymětalíkovou, 4. 3. 2016, archiv autora

¹⁴⁶ Saturková, 2002. s. 97

2.3.3 Výběrové řízení na funkci šéfredaktora

Po nástupu Jiřího Balvína do funkce generálního ředitele ČT byl jmenován ředitelem zpravodajství ČT Zbyněk Honys. Jaromír Bosák byl v rozhovoru pro *Hospodářské noviny* 23. ledna 2001 tázán na funkci ředitele zpravodajství.

Jaromír Bosák: „Zažil jsem ČT bez ředitele zpravodajství, i s ním. Jsem přesvědčen, že tato funkce se ukázala být zbytečná.“¹⁴⁷

Na přelomu března a dubna 2002 vyhlásila ČT výběrové řízení na funkci šéfredaktora Redakce sportu České televize. Do konkurzu se přihlásil stávající šéfredaktor Jaromír Bosák. Z tehdejšího týmu RS se o funkci ucházeli Petr Vichnar a Jakub Bažant. Přihlášku do výběrového řízení zaslal mimo jiné také dlouholetý spolupracovník sportovní redakce v Československé televizi a tehdejší mluvčí Ministerstva zdravotnictví Otakar Černý.

Začátkem července byli odvolání zástupci Jaromíra Bosáka – komentátor Jiří Lípa a produkční Zdeněk Maniš. „V souvislosti s reorganizací, která předpokládá, že se funkce zástupců šéfredaktorů zruší, jim ČT nedokázala nabídnout žádné odpovídající uplatnění.“¹⁴⁸

Jaromír Bosák se změny dozvěděl během své účasti na fotbalovém MS, které komentoval.¹⁴⁹

Jaromír Bosák: „Nikdo se mě neptal a ani mi to oficiálně neoznámil.“¹⁵⁰

¹⁴⁷ BOSÁK, Jaromír. In: [kop]. Novým ředitelem zpravodajství ČT je Honys, šéfredaktoři ho nevitají [online]. *Hospodářské noviny*, 2001, roč. 45, 23. 3. 2001, s. 2. [cit. 2016-04-01]. Dostupné z:

http://mediasearch.newtonmedia.cz.ezproxy.is.cuni.cz/news.php?uqid=7a586ede-ff3f-4a12-9093-24b2288ae7f4&index=articles_cze_2000-2003_v2&qt=&qsmpl=Nov%C3%BDm+%C5%99editel+zpravodajstv%C3%AD+%C4%8CT+je+Honys&qsr=&qsc=&qq

¹⁴⁸ POTŮČEK, Jan. Z redakce sportu ČT odchází Bosákovi zástupci. *Radiotv.cz* [online]. 4. 7. 2002.

[cit. 2016-04-01]. Dostupné z: http://mediasearch.newtonmedia.cz.ezproxy.is.cuni.cz/news.php?uqid=55041199-5d6c-4074-8805-ee17ff5600c9&index=articles_cze_2000-2003_v2&qt=&qsmpl=V+souvislosti+s+reorganizac%C3%AD%2C+kter%C3%A1+p%C5%99edpokl%C3%A1d%C3%A1%2C+%C5%BE+se+funkce+z%C3%A1stupc%C5%AF+%C5%A1%C3%A9fredaktor%C5%AF+zru%C5%A1%C3%AD%2C+jim+%C4%8CT+nedok%C3%A1zala+nab%C3%ADnout+%C5%BE%C3%A1dnout+%C3%A9+odpov%C3%ADaj%C3%ADc%C3%AD+uplatn%C4%9Bn%C3%AD.&qsr=&qsc=&qq

¹⁴⁹ [spo]. Bosákův druhý vyhozov! [online]. *Blesk*, 2002, roč. 11, 16. 7. 2002, s. 14. [cit. 2016-04-01].

Dostupné z: http://mediasearch.newtonmedia.cz.ezproxy.is.cuni.cz/news.php?uqid=6aebbe65-5ceb-4f4a-a09c-2e95b5beb59e&index=articles_cze_2000-2003_v2&qt=&qsmpl=Bos%C3%A1k%C5%AF+v+druh%C3%BD+vyhozov!&qsr=&qsc=&qq

¹⁵⁰ BOSÁK, Jaromír. In: ŠMÍDOVÁ, Hana. Česká televize shání „hvězdy“ [online]. *Deníky Morávia - základ*, 2000, 4. 7. 2002, s. 4. [cit. 2016-04-02]. Dostupné z:

http://mediasearch.newtonmedia.cz.ezproxy.is.cuni.cz/news.php?uqid=bd3427e3-c412-41f7-9872-ae806817c091&index=articles_cze_2000-2003_v2&qt=&qsmpl=%C4%8Cesk%C3%A1+televize+sh%C3%A1n%C3%AD+%22hv%C4%9Bzdy%22&qsr=&qsc=&qq

Televizi rovněž opustil komentátor Jiří Vrba, který zamířil do fotbalové Slavie. Do finálového výběru postoupili čtyři kandidáti. V polovině července bylo oznámeno, že novým šéfredaktorem RS ČT bude jmenován Otakar Černý. Výsledky závěrečného kola konkurzu dopadly následovně: Otakar Černý obdržel 32 bodů, Petr Vichnar 31, Daniel Macho 28 a Jaromír Bosák 26.¹⁵¹ Jaromír Bosák tehdy komentoval výběrové řízení v rozhovoru pro *MF Dnes*.

Jaromír Bosák: „Byla to fraška. Pět měsíců před výsledkem se mluvilo o Otovi Černém jako o vítězi.“¹⁵²

2.4 Redakce pod vedením Otakara Černého

Na základě výběrového řízení byl 1. srpna 2002 jmenován do funkce šéfredaktora RS Otakar Černý.¹⁵³ Otakar Černý na výběrové řízení vzpomíná ve své knize *Třikrát a dost*.

Otakar Černý: „Ten konkurz sám o sobě nebylo těžké absolvovat. Po všech těch zkušenostech jsem dovedl odhadnout trumfy, které ostatní uchazeči neměli a nechtěli mít. Především jsem garantoval pouze manažerskou práci, nikoliv její kombinaci s komentováním, režirováním či jinou aktivitou. Moji soupeři ze stávající redakce chtěli pokračovat v tradici šéfovat a komentovat současně. Ti mimo ni měli podobnou televizní kvalifikaci jako Jakub Puchalský. Tedy žádnou. Další vítězný argument byl můj návrh vytvoření samostatného sportovního programu! To se také líbilo, i když nikdo moc nevěřil, že se to povede.“¹⁵⁴

Otakar Černý se do RS vrátil po dlouhých letech a nebylo jisté, jak redaktoři nového šéfa přijmou.

¹⁵¹ POTŮČEK, Jan. Bosák před Radou ČT konfrontoval Balvína. *Radiotv.cz* [online]. 25. 7. 2002. [cit. 2016-04-01]. Dostupné z:

http://mediasearch.newtonmedia.cz.ezproxy.is.cuni.cz/news.php?uqid=d9139287-7166-4fdd-a50c-524c28069517&index=articles_cze_2000-2003_v2&qt=&qsmpl=bos%C3%A1k&qsr=&qsc=&qa=jan+pot%C5%AF%C4%8Dek

¹⁵² BOSÁK, Jaromír. In: [kin]. Bosák kritizoval vedení České televize [online]. *Mladá fronta DNES*, 2002, roč. 13, 25. 7. 2002, s. 3. [cit. 2016-04-01]. Dostupné z:

http://mediasearch.newtonmedia.cz.ezproxy.is.cuni.cz/news.php?uqid=8372e993-e849-40b5-af8b-946ad03a1520&index=articles_cze_2000-2003_v2&qt=&qsmpl=Bos%C3%A1k+kritizoval+veden%C3%AD+%C4%8Cesk%C3%A9+televize&qsr=&qsc=&qa

¹⁵³ Saturková, 2002. s. 17

¹⁵⁴ ČERNÝ, Otakar. *Třikrát a dost*. Vyd. 1. Praha: Josef Ženka st., 2013, s. 229. ISBN 978-80-905388-7-0.

Otakar Černý: „Přitom jsem v podstatě počítal, že ve svém týmu začnu i se členy Bosákova vedení. A nebyl jsem to skutečně já, kdo dva z předchozího vedení vyhodil. To se stalo ještě před mým nástupem. Nástupem, který nebyl jednoduchý ani v redakci samé. Vyvolaná nedůvěra a obavy byly viditelné i v okamžiku našeho prvního setkání. Byly zbytečné, ta redakce byla v dobré kondici, bylo v ní hodně kvalitních lidí. Jen blázen by volil čistky a zbrklé změny. ‚Nepřicházím s mačetou, která chce sekát hlavy. Přicházím s rukou napřaženou ke spolupráci,‘ bylo motto mé úvodní řeči.“¹⁵⁵

Černý si dobře uvědomoval, že končící šéfredaktor Jaromír Bosák patří mezi nejlepší fotbalové komentátory a nebylo jisté, zda bude chtít v ČT nadále působit i po svém konci ve funkci.

Otakar Černý: „Byl jsem rád, že Jaromír Bosák zůstal a vytvořil jsem mu komfortní podmínky.“¹⁵⁶

Jaromír Bosák od té doby v redakci prožil téměř 15 let a odkomentoval velkou většinu významných fotbalových zápasů na evropské i světové scéně.

Jaromír Bosák: „Já nevím, jestli to bude znít upřímně, ale jsem rád, že nešéfuju. Protože to byly pořád samé porady a sezení.“¹⁵⁷

Otakar Černý: „Byl jsem rád, že tu se mnou zůstali a chtěli pracovat Robert Záruba, Pavel Čapek, Jakub Bažant, kolegové, které jsem léta dobře znal a věděl jsem, že bez nich by to nešlo. Byl jsem rád, že se přidal Petr Vichnar, který byl v konkurzní bitvě mým finálovým soupeřem a pro kterého nebylo lehké smířit se s porážkou. (...) Starý matador Vladimír Drbohlav zůstal svůj – připravený spolupracovat s každým. Stal jsem se jeho sedmým šéfem a on určitě dalších deset v klidu a ulitě svého zahraničního oddělení přežije také.“¹⁵⁸

¹⁵⁵ Černý, 2013, s. 229–230

¹⁵⁶ Černý, 2013, s. 230

¹⁵⁷ z rozhovoru s Jaromírem Bosákem, 3. 5. 2016, archiv autora

¹⁵⁸ Černý, 2013, s. 230

Jakub Bažant, Pavel Čapek, Vladimír Drbohlav, Petr Vichnar a Robert Záruba se s Otakarem Černým znali už ze společného působení v redakci před rokem 1989. Otakar Černý si ale dobře uvědomoval, že si musí získat také redaktory, kteří do RS přišli až v 90. letech. Vzhledem k tomu, že ve funkci vydržel přes 10 let, a je v redakci dodnes velice respektovanou osobností, se mu to podařilo.

Otakar Černý: „*K první pětce se přidali další hráči – Lukáš Příbyl, Vojtěch Bernatský, Stanislav Bartůšek, Marek Svačina, Mirek Langer, Radek Bauer. Ještě chvíli váhali Jirkové Rejman a Hölzel.*“¹⁵⁹

V srpnu 2002 se Otakar Černý teprve seznamoval s chodem redakce. V té době zasáhly republiku povodně. Redaktoři zpravodajství měli tolik práce, že potřebovali výpomoc. RS tak nasadila během povodní své redaktory na zpravodajství. Otakar Černý uvedl, že mu tento krok pomohl upevnit pozici v televizi.¹⁶⁰ Během povodní se podle Roberta Záruby nevysílalo sportovní zpravodajství. Sportovní redaktoři měli podle něj tehdy mnohem více zkušeností s živými vstupy než někteří zpravodajci. Na povodňovém zpravodajství se podíleli Robert Záruba, Pavel Čapek, Jakub Bažant, Lukáš Příbyl, nebo Michal Dusík a další. Natačeli například zatopená sportoviště.¹⁶¹

2.4.1 Organizační stabilizace

Otakar Černý: „*Vytvořil jsem pevný jízdní řád – systém porad a hodnocení. Sestavil úzký tým vedení a dal jasný signál, že problémy budeme řešit okamžitě a z očí do očí. Žádné chodbové diskuzní kroužky.*“¹⁶²

Po nástupu Otakara Černého byly také zavedeny pravidelné porady s brněnskou a ostravskou redakcí. Konaly se jednou měsíčně a střídala se místa setkání.¹⁶³

Otakar Černý: „*Bylo to hodně důležité, už jsme na sebe nemohli anonymně svádět občasné chyby. Naopak jsme navázali hodně loajální vztahy.*“¹⁶⁴

¹⁵⁹ Černý, 2013, s. 230

¹⁶⁰ Černý, 2013, s. 231–232

¹⁶¹ z rozhovoru s Robertem Zárubou, 12. 4. 2016, archiv autora

¹⁶² Černý, 2013, s. 230

¹⁶³ Černý, 2013, s. 234

¹⁶⁴ Černý, 2013, s. 234

Otakar Černý zakázal tykání v rozhovorech, dbal na vystupování redaktorů. Černý dále přišel s koncepcí strukturalizace redakce dle jednotlivých sportů. Redaktoři se začali více specializovat. Svou roli hrála také sezonní povaha disciplín a také to, aby byla redakce schopna zvládat časový nápor v době důležitých akcí. Vytvořily se čtyři tematicky oddělené komentátorské týmy, jejichž vedení svěřil dlouholetým komentátorům daných sportů.

Otakar Černý: „Tým hokej si přibral ke svým povinnostem šéfkomentátora Robert Záruba a vedl ho a vede suverénně. V době jeho formování to měl, stejně jako další tým lídři, složité především v malém počtu interních redaktorů. Jako stálí spolupracovníci s ním tehdy byli vlastně jen Michal Dusík, Petr Vichnar a Jiří Hölzel. Všichni ovšem k hokeji měli i jiné pracovní aktivity. Jednodušší aktivity než dnes o menší počet přenosů z domácí ligy i těch zahraničních.“¹⁶⁵

Robert Záruba vede hokejový tým dodnes. V letech 2003 a 2004 byl Záruba oceněn cenou TýTý v kategorii sportovní komentátor. Fotbalového týmu se ujal Pavel Čapek a rovněž je v jeho čele i v roce 2016.

Otakar Černý: „Jeho sestava byla také hodně silná. Jaromír Bosák, Petr Svěcený, Lukáš Příbyl. Vzhledem k tomu, že v době zrodu týmů jsme fotbalovou ligu nevysílali, tak především Lukáš Příbyl pracoval hlavně jako reportér, naprosto excelentní reportér.“¹⁶⁶

Pavel Čapek: „Já se přiznám, že to neberu, jako že bych něčemu šéfoval. Spíš to chce nějaký organizační servis, chodit na porady, a protože jsem nejstarší, tak to nějak přirozeně vyplynulo. Předtím jsme si, ještě když tady byl Petr Svěcený, vždycky to, co jsme si mohli vyřešit, řešili pohromadě a s Mírou Bosákem. Když jsme to považovali za nutné, tak nám do toho šéfové nějakým způsobem zasáhli, nebo to rozhodli za nás, ale jinak jsme to řešili vždycky kolektivně. V poslední době se to všechno posunuje a specializuje. Já komunikuji se zástupci STESu při výběru zápasů a chodím na nějaké porady a prostě je to spíš organizační servis než nějaké šéfování.“¹⁶⁷

¹⁶⁵ Černý, 2013, s. 239

¹⁶⁶ Černý, 2013, s. 239

¹⁶⁷ z rozhovoru s Pavlem Čapkem, 1. 2. 2016, archiv autora

Výše zmíněné týmy fungují v redakci sportu nadále. Pouze se spíše používá označení fotbalová a hokejová sekce. Obě sekce se také za 14 let významně rozrostly, specializace jednotlivých redaktorů je uvedena v podkapitole o současné podobě redakce.

Třetí tým se nazýval *míčové hry* a dělil se na tři sekce. Basketbalovou vedl Jakub Bažant, volejbalovou Jiří Rejman, házenkářskou Petr Vichnar.

Otakar Černý: „*Zatímco fotbal a hokej měly svoji dominantu v přímých přenosech, tým míčové hry jich měl méně, a proto vymyslel a na obrazovku přinesl kvalitní magazíny Time out a Basketmanie.*“¹⁶⁸

Pořadu *BasketManie* se podrobněji věnuji v následující kapitole. Čtvrtý tým měl název *atakďále*.

Otakar Černý: „*Vedl ho Marek Svačina, jenže právě ono tak špatně definovatelné atakďále ho ve skutečnosti atomizovalo na specializované skupinky. Marek, to je tenis a koně, Michal Dusík atletika, Jaromír Bosák golf, David Kozohorský ragby, Radek Bauer stolní tenis.*“¹⁶⁹

V posledních letech se uplatňuje praxe, že každý sport má svého garanta. Když je ale potřeba, sportovní redaktor musí zvládnout jakýkoliv sport.

Otakar Černý: „*Hodně vadil skutečně nízký počet interních redaktorů. Ti stačili většinou jen na komentování, natáčet reportáže jezdili externisté, většina z nich se vypracovala ve velmi kvalitní reportéry, komentátory, moderátory.*“¹⁷⁰

2.4.2 Spolupráce s kameramany a režiséry

Velkým problémem bylo to, kdo vůbec bude sportovní pořady v ČT vyrábět. Po roce 1989 se postupně upouštělo od podpisu stálých pracovních smluv s kameramany a režiséry, případně byly rozvázány. Po ustanovení duálního vysílání pracovali také pro komerční televize nebo s ČT přestali spolupracovat úplně. Jedním důvodem byly finance, druhým modernější technika v konkurenčních televizích. Otakar Černý připravoval

¹⁶⁸ Černý, 2013, s. 241–242

¹⁶⁹ Černý, 2013, s. 241–242

¹⁷⁰ Černý, 2013, s. 234

pro Československou televizi jako externí redaktor sportovní reportáže 20 let spolu s interními kameramany. Když se do sportovní redakce vrátil, byli to naopak kameramani, kteří spolupracovali hlavně externě.

Otakar Černý: „*Pro mě bylo nepředstavitelné, že jeden den pracuji pro ČT, druhý pro jinou televizi, další zase pro další. Takovou praxi jsem neznal a nechtěl tolerovat. Dal jsem si za úkol zastavit tenhle koloběh alespoň u těch hlavních, na kterých mi záleželo a o kterých jsem věděl, že jsou velcí profíci. A zase šlo o první pětku. O kameramany Kroupu, Trojana, Taxe, Čandu, Hladíka, o ty byl velký zájem všude. Pavel Křížek jako jediný nekoloval, ten zůstal ČT věrný pořád. Zastavit rotaci nešlo jinak, než nabídnout jmenovaným u nás tolik práce, že nebudou mít chuť ani čas chodit jinam. To se skoro povedlo. Úplně ne. Renátus Hladík se nevrátil.*“¹⁷¹

Kameramanský tým sportovní redakce ČT je dodnes tvořen převážně externisty, jejich seznam je uveden v podkapitole o současné podobě redakce. Zásadní úlohu ve sportovním vysílání mají také režiséři. Během působení Otakara Černého se prosadilo několik výrazných režisérských osobností, které dodnes sportovní pořady ČT režírují.

Otakar Černý: „*S režiséry to bylo jiné. Především jsem hledal nového Pavla Pospíšila, když ten originální před mým nástupem zemřel. Kmenovým byl po celou dobu Charilaos (Čárlí) Karadžos, pak si doslova přivyčelávalo několik dalších. To bylo pro mě až ponižující. Řešení nebylo složité – v redakci pracovala spousta mladých, snaživých asistentů, kteří čekali na pořádnou práci. Dostali ji, využili. Z nich se pak stali opravdoví režiséři, kteří dnes mají svou vysokou profesionální úroveň a pracují pouze pro Českou televizi. Karel Jonák, Jan Celner, Petr Musil, Patrik Fischer, Jana Gazdík, dřív asistenti, dnes režisérské hvězdy sportovních přenosů, dokumentů, reportáží! Oni byli další první pětkou, s níž jsme hráli.*“¹⁷²

2.4.3 Noví interní redaktori

V roce 2003 nastoupila do brněnské redakce Barbora Černošková. O rok později se Jiří Zíta, redakční odborník na motorismus, stává interním redaktorem. V roce 2005 se stálým zaměstnancem stává rovněž David Kozohorský. Naopak z redakce odchází Lukáš Příbyl. Do svých řad ho získala fotbalová Sparta.

¹⁷¹ Černý, 2013, s. 230–231

¹⁷² Černý, 2013, s. 231

V souvislosti se spuštěním programu ČT4 Sport, jemuž se věnuje samostatná kapitola, narostl počet sportovních pořadů o tisíce hodin ročně. Redakci tak bylo třeba před zahájením vysílání „čtyřky“ v roce 2006 posílit ještě výrazněji.

Otakar Černý: „*Za čtyři roky, co jsem už byl v pozici šéfredaktora, jsem měl dostatečný přehled a prostor k rozhodnutí. Především bylo jasné, že výběr bude právě ze skupiny už prověřených spolupracovníků. Tuhle prioritu dal život. Drtivá většina stálých redaktorů prošla vyzkoušeným kariérním postupem, všichni jsme začínali jako externisté a časem se vypracovali třeba až na šéfredaktora. Dalším plusem byla kvalitní příprava na Fakultě sociálních věd, kde speciální kurz sportovní žurnalistiky vedl a vede Robert Záruba. Jeho doporučení bylo velmi důležité.*“¹⁷³

V roce 2006 byli přijati do interního poměru: Tomáš Jílek, Ondřej Lípa, David Lukšů, znovu Ivan Mejtský, Alice Němcová Tejkalová, Vlastimil Vlášek, Darina Vymětalíková a Ondřej Zamazal. Až na Ivana Mejtského se jednalo o redaktory, kteří do redakce přišli na přelomu tisíciletí.

Otakar Černý: „*Jejich nástup byl nezbytný, nárůst osmnácti hodin vysílání by nešel realizovat s oním hloučkem redaktorů, který u nás byl. Pražská redakce dostala šest nových míst a bylo hodně složité je obsadit. Ne proto, že by nebyli ‚lidi‘, ale naopak. V redakci sportu ČT, stejně jako dříve pracoval a pracuje velmi silný a početný štáb externích redaktorů, vybrat těch šest chtělo velkou rozvahu.*“¹⁷⁴

Redaktorů bylo přijato celkem osm. Nebylo to ale konečné číslo. Alice Němcová Tejkalová působila jako interní redaktorka čtyři měsíce a poté se rozhodla vrátit k externímu poměru. S redakcí dodnes spolupracuje například na přípravě požárního sportu.¹⁷⁵ O rok později se interní redaktorkou stává Jana Niklová (hokej, motorismus, florbal). Někdejší reprezentantka v synchronizovaném plavání Barbora Černošková se přesunula z brněnské RS do Prahy.

Otakar Černý: „*Jana Niklová se představuje jako šikovná reportérka hokejových, florbalových, motoristických relací. Ondra Zamazal jako hokejový a florbalový komentátor,*

¹⁷³ Černý, 2013, s. 247

¹⁷⁴ Černý, 2013, s. 247

¹⁷⁵ z rozhovoru s Alicí Němcovou Tejkalovou, 13. 4. 2016, archiv autora

Tomáš Jilek, hokej, hokejbal, cyklistika. Oba excelentní reportéři. Ondřej Lípa fotbal, futsal, rychlostní kanoistika. Vlasta Vlášek fotbal. David Kozohorský fotbal a ragby. ¹⁷⁶

Nově přijatí internisté přišli do redakce na prahu tisíciletí a díky vzniku sportovního kanálu dostali podobnou příležitost jako redaktoři, kteří nastoupili po roce 1989. Tentokrát ale neprocházeli konkurzem ani nepřicházeli do nového prostředí. Všichni už chod RS dobře znali a měli letitou praxi.

Miroslav Langer: „Spousta těch mladších kolegů nastoupila krátce potom, co vznikl ČT sport. Do té doby oni dělali zpravodajství a najednou naskočili do softbalů, hokejbalů a menších sportů. Mezitím se tedy začali shánět lidi do zpravodajství.“¹⁷⁷

2.4.4 Příchod externistů po spuštění sportovního programu ČT

Redakční tým externistů se postupně rozrůstal. Ve většině případů jde o absolventy FSV UK, jejichž působení v redakci zhodnotí bezpochyby časem další akademické práce. Kolem roku 2006 do redakce přichází dodnes působící externisté, jejichž podíl na vysílání ČT je naprosto zásadní: Tomáš Budka, Viktor Tamayo (v roce 2005), Martin Hoffmann, Jiří Kalemba, David Kalous, Tomáš Klement (v roce 2006), Jakub Stařík (v roce 2007). Všichni se stali nejprve zpravodajci. Postupem času se vypracovali na vynikající reportéry, komentátory či moderátory. Téhož roku přichází do redakce rovněž Martin Vichnar (syn Petra Vichnara). Specializace uvedených redaktorů je velice široká a je uvedena v přehledu externích pracovníků v podkapitole o současné podobě redakce.

Koncem roku 2007 z redakce odchází po 17 letech komentátor Petr Svěcený, který dostal nabídku z fotbalové Mladé Boleslavi. V roce 2008 naopak přicházejí do redakce Petr Šašek (hokej) a Veronika Macková (florbal). Kateřina Nekolná se stává o rok později interní redaktorkou. Do redakce nastupuje v roce 2009 hokejová reportérka Hana Ježková.

Hana Ježková: „Já jsem byla původně na ZI. Tenkrát jsem potkala Kubu Staříka na nějakém hokeji a ptala jsem se ho, jestli někdo neotěhotněl. On říkal, že Darina (Vymětalíková, pozn. aut.) odchází na mateřskou, tak to tak hezky vyšlo. Hned první týden jsem jela s Tomášem

¹⁷⁶ Černý, 2013, s. 247–248

¹⁷⁷ z rozhovoru s Miroslavem Langerem, 5. 2. 2016, archiv autora

Jilkem na hokej, na pozápasové rozhovory. (...) Myslím si, že hráči jsou k nám příjemnější, než kdyby tam byl chlap, a jsou ochotnější. ¹⁷⁸

Redakci rozšiřuje v roce 2010 Petra Staňová (volejbal), o rok později Lukáš Pečeně (fotbal) a zkušený fotbalový reportér Ondřej Prokop, který působil v FTV Prima a v Českém rozhlasu.

Sportovní redaktoři RS byli za svou práci několikrát oceněni. Například Stanislav Bartůšek, který patří mezi nejaktivnější sportovce v redakci a mimo jiné jako desátý Čech přeplaval kanál La Manche. Stanislav Bartůšek během svého působení natočil celou řadu atraktivních reportáží z neobyčejných míst (velehory, severní pól apod.). V roce 2010 byl na festivalu Sportfilm v Liberci oceněn cenou poroty „s přihlédnutím k dalším jeho projektům vznikajícím v extrémních podmínkách.“¹⁷⁹ O rok později byl v Liberci oceněn také dlouholetý člen redakce Petr Feldstein „za dlouholetou neúnavnou propagaci olympijských idejí a historie olympijského hnutí na obrazovkách České televize a za scenáristicky nápadité zpracování uvedené tematiky.“¹⁸⁰ V roce 2011 byla oceněna Českým klubem fair play celá Redakce sportu ČT „za mimořádnou a dlouhodobou propagaci myšlenek sportovního rytířství.“¹⁸¹ Jako důvod klub uvedl, že pořady RS přispěly k většímu povědomí o fungování hnutí. „Redakce sportu kromě zdůrazňování momentů rytířství v každodenních přenosech nebo ve zpravodajství přináší i pravidelné sestřihy z předávání výročních cen Českého klubu fair play.“¹⁸² Téhož roku získal svou první cenu TýTý v kategorii sportovní moderátor Vojtěch Bernatský, který cenu obdržel rovněž v letech 2012–2015.

V roce 2012 přicházejí první fotbalová reportérka Monika Čuhelová, Magda Polmanová (florbal) a Matěj Vlček (hokej, futsal). Následující rok David Randuška (házená, basketbal), Vojtěch Šafař (fotbal), Jan Lutonský (fotbal), David Mičke, Jiří Janota a Jan Pěruška.

V roce 2013 redakci opouští RS fotbalový komentátor Ondřej Lípa, který se stal mluvčím Fotbalového asociace České republiky. Do fotbalových funkcí tak z redakce postupně zamířili Jiří Vrba, Lukáš Přibyl, Petr Svěcený a Ondřej Lípa.

¹⁷⁸ z rozhovoru s Hanou Ježkovou, 22. 2. 2016, archiv autora

¹⁷⁹ *Výroční zpráva o činnosti České televize v roce 2010, 2011*, s. 75

¹⁸⁰ *Výroční zpráva o činnosti České televize v roce 2011, 2012*, s. 92

¹⁸¹ *Výroční zpráva o činnosti České televize v roce 2011, 2012*, s. 91

¹⁸² *Výroční zpráva o činnosti České televize v roce 2011, 2012*, s. 91

2.5 Současná redakce pod vedením Jiřího Ponikelského

V roce 2009 do ČT nastoupil Jiří Ponikelský. Zprvu jako ekonomický zástupce šéfredaktora RS Otakara Černého. Jiří Ponikelský spolupracoval s ČT už od roku 1998.

Jiří Ponikelský: „*Já jsem dlouho dělal ve sportovním marketingu. Zastupoval jsem volejbalový svaz, basketbalový svaz, florbalovou unii, házenkářský svaz, Dominika Haška, Aleše Valentu... Měl jsem velkou agenturu, kterou jsem před příchodem do televize prodal, protože jsem dostal nabídku jít pracovat do České televize.*“¹⁸³

V roce 2010 se Jiří Ponikelský stal v rámci reorganizace ČT výkonným ředitelem programu ČT4.

Jiří Ponikelský: „*Měli jsme dohodu s tehdejším generálním ředitelem, že se nejprve porozhlédnu po té televizi a navnímám ji zevnitř. Já jsem tady všechny znal, ale spíše jako klient, jako zadavatel, někdo, kdo tvoří produkty zvenčí. Chtěl jsem se nejprve naučit ten styl a zapadnout do toho kolektivu. Po sedmi možná devíti měsících jsem se stal ředitelem.*“¹⁸⁴

Česká televize podepsala v roce 2013 několik smluv ohledně vysílacích práv na příští léta. „*V roce 2013 se podařilo uzavřít novou smlouvu na práva k hokejovým přenosům (kromě MS) na sezony 2013/2014 až 2017/2018 s výrazným snížením ceny za jednotlivé sezony v porovnání s předchozími lety. Nová smlouva byla uzavřena i na práva k basketbalové extralize opět se snížením ceny za sezonu. V průběhu roku byly vyjednány nové smlouvy k fotbalovým MS 2018 a 2022. Byla uzavřena smlouva na práva k MS a ME v atletice a k Diamantové lize.*“¹⁸⁵

V březnu 2013, po 11 letech ve funkci, šéfredaktor Redakce sportu ČT Otakar Černý odešel do důchodu. Historie Otakara Černého v televizi sahá až do roku 1969. Nejvýraznějším bodem jeho působení je bezpochyby program ČT sport, na jehož vzniku měl Otakar Černý zásadní podíl.

¹⁸³ z rozhovoru s Jiřím Ponikelským, 29. 4. 2016, archiv autora

¹⁸⁴ z rozhovoru s Jiřím Ponikelským, 29. 4. 2016, archiv autora

¹⁸⁵ NESG. *Výroční zpráva o činnosti České televize v roce 2013* [online]. Česká televize, 2014, s. 65. [cit. 2015-12-12]. Dostupné z: http://img.ceskatelevize.cz/boss/image/contents/rada-ct/vyrocní_zpravy/zprava2013-2.pdf?v22013

Otakar Černý: „Redakci jsme přebírali v báječném stavu, ale samozřejmě jsme ji vylepšili, tím, že jsme přivedli řadu talentovaných lidí. Budu jmenovat Jilka, Vláška, Zamazala, Kozohorského a tento trend mladých trvá. V současné době si myslím, máme velmi silně našlápnutou sestavu kluků a holek. A já jsem přesvědčený, že ta redakce přitahuje talenty. My se o ně dobře staráme a ta budoucnost je veliká.“¹⁸⁶

Otakar Černý nadále s redakcí spolupracuje. Přípravuje dokumenty, např. společně s Radkem Bauerem a Pavlem Křížkem starším cyklus *Sláva vítězům*. Otakar Černý také hodnotí práci všech sportovních redaktorů a vybrané pořady RS. Funkce šéfredaktora Redakce sportu České televize zůstala neobsazena. Práci Otakara Černého převzal výkonný ředitel ČT sport Jiří Ponikelský, který zastává nejvyšší funkci ve sportovní hierarchii ČT.¹⁸⁷ Součástí práce Jiřího Ponikelského je vyjednávání o právech na sportovní přenosy.

Jiří Ponikelský: „Já jsem v televizi sedm let a ta situace už se asi potřetí mění. Na tuzemském trhu se jedná o nástup placené platformy O2 Sport, která samozřejmě k tomu nákupu přistupuje s jinou strategií i v jiném časovém horizontu návratnosti investic, takže si mohou dovolit trochu víc. To zvedá cenu, hlavně co se týče domácího trhu, kde soupeříme o práva na Synot ligu a v budoucnu asi i na hokejovou ligu. Pak je druhá věc, zahraničí. My jsme součástí EBU, což je organizace veřejnoprávních televizí v Evropě. Tam je největší problém, že jsme přišli jako EBU o televizní práva k olympijským hrám na období 2018–2024. Což je pro veřejnoprávní televizi, která provozuje svůj sportovní kanál, velký problém. Tím, že televizní práva získal subjekt, který to chce vysílat a zároveň s právy i dál obchodovat, tak ta věc je složitá. Ta jednání jsou velice tvrdá, nepříjemná a zatím nikam nevedou.“¹⁸⁸

O deset dní později se situace diametrálně změnila. České televizi se podařilo zajistit práva k zimním olympijským hrám v Pchjongčechangu 2018 i k letním v Tokiu 2020.¹⁸⁹ V roce 2016 vysílá Česká televize téměř veškeré velké sportovní akce, které vůbec sportovní trh nabízí.

Jiří Ponikelský: „V tomto složitém období si myslím, že přání a sen je zachovat rozsah vysílání tak, jak ho máme. V aktuálním olympijském roce všechno podstatné ve sportu vysílá

¹⁸⁶ z rozhovoru s Otakarem Černým, 27. 1. 2016, archiv autora

¹⁸⁷ Organizační schéma České televize v roce 2015 – viz Příloha č. 14

¹⁸⁸ z rozhovoru s Jiřím Ponikelským, 29. 4. 2016, archiv autora

¹⁸⁹ [ono]. Čeští diváci o olympiády neprijdou. ČT získala práva až do roku 2020. Česká televize [online]. 9. 5. 2016 [cit. 2016-05-09]. Dostupné z: <http://www.ceskatelevize.cz/sport/exkluzivne-na-ct-sport/331632-cesti-divaci-o-olympiady-neprijdou-ct-ziskala-prava-az-do-roku-2020/>

*program ČT sport. Olympiáda, Světový pohár v hokeji, mistrovství světa v hokeji, fotbalové EURO, mistrovství světa na horských kolech, které jsem ráno řešil, biatlony, Fed Cupy, Davis Cupy, Mistrovství Evropy v atletice, Diamanová liga, Tour de France, Synot liga, hokejová liga, mistrovství světa ve florbalu. Opravdu mě nenapadá segment, který nemáme. To je asi jediné přání do budoucna, abychom měli to samé a zároveň jediný cíl a úkol tohle zabezpečovat a dělat vše proto, aby to tak bylo. A samozřejmě největší cíl, největší výzva je zajistit pro Českou televizi olympijské hry pro další období.*¹⁹⁰

Vedoucím plánování skladby programu je Josef Kondračin, vedoucím domácích operací projektový manažer Roman Hozák a vedoucím zahraničních operací Vladimír Drbohlav. Dále mají na starost programovou skladbu ještě Milan Fryš a Lukáš Slováček. Administrátorem programu je Zbyněk Baránek, koordinátorkou Ivona Bartók.

Šéfkomentátorem RS ČT a vedoucím hokejové sekce je Robert Záruba. Pavel Čapek je vedoucím redaktorem sekce fotbalové. Vedoucím redaktorem ostatních sportů je Ondřej Zamazal.¹⁹¹ Další sporty mají své garanty z řad redaktorů, kteří je mají na starost.

2.5.1 Internisté v pražské RS

V následující podkapitole přikládám soupis interních redaktorů Redakce sportu ČT v Praze v roce 2016. Fotografie internistů RS ČT z téhož roku přikládám v příloze.¹⁹²

	externě	interně	současná specializace
Stanislav Bartůšek	X	od roku 1993	triatlon, plavání, moderátor <i>Sportovních zpráv</i>
Radek Bauer	X	od roku 1993	rychl bruslení, ping pong, dramaturg zpravodajství
Jakub Bažant	1998–2000	1982–1998, od roku 2000	basketbal, paralympijský sport, saně, boby, skeleton, dramaturg publicistiky, moderátor <i>Sportovních zpráv</i>

¹⁹⁰ z rozhovoru s Jiřím Ponikelským, 29. 4. 2016, archiv autora

¹⁹¹ Program ČT sport. In: *Česká televize* [online]. [cit. 2016-04-20].

Dostupné z: <http://www.ceskatelevize.cz/vse-o-ct/lide/program/program-ct-sport/>

¹⁹² Interní redaktoři RS ČT v roce 2016 – viz Přílohy č. 38–39

Vojtěch Bernatský	1994–2001	od roku 2001	moderátor BBV
Jaromír Bosák	1995–2000	1992–1995, od roku 2000	fotbal, golf, OH studia
Pavel Čapek	1980	od roku 1984	fotbal, klasické lyžování, veslování
Barbora Černošková	2003–2007	od roku 2007	moderátorka BBV, OH studio 2014
Vladimír Drbohlav	1971–1977	od roku 1978	zahraniční operace, olympijské ceremoniály
Michal Dusík	1993–1994	od roku 1994	hokej, atletika, střelba, snowboarding, lyžařská akrobacie, olympijské ceremoniály, moderátor <i>Sportovních zpráv</i>
Jiří Hölzel	1998–2001	od roku 2002	hokej, letectví, kanoistika, snowboarding
Ivana Chvátalová	1992–1998	od roku 1998	moderátorka
Tomáš Jílek	2000–2006	od roku 2006	hokej, cyklistika
David, Kozohorský	1996–2005	od roku 2005	fotbal, ragby, tenis
Miroslav Langer	1997–2000	od roku 2000	estetické sporty, krasobruslení, jezdeckví, editor BBV
David Lukšů	2000–2006	od roku 2006	atletika, editor BBV
Ivan Mejstský	1994–2006	1993–1994, od roku 2006	cyklistika, fotbal
Kateřina Nekolná	1999–2009	od roku 2009	moderátorka <i>Sportovních zpráv</i>
Jana Niklová	2002–2007	od roku 2007	hokej, florbal, motorismus, biatlon, moderátorka sportovního zpravodajství na ČT24
Jiří Rejman	1993–1998	od roku 1998	biatlon, volejbal, moderátor <i>Sportovních zpráv</i>
Marek Svačina	1991–1997	od roku 1997	tenis, jezdeckví, dostihy, cyklokros, skoky na lyžích
Petr Vichnar	1977–1978	od roku 1978	alpské lyžování, házená, moderátor BBV
Vlastimil Vlášek	2002–2005	od roku 2006	fotbal
Darina Vymětalíková	2000–2006	od roku 2006	hokej, moderátorka <i>Sportovních</i>

			<i>zpráv</i>
Ondřej Zamazal	2000–2006	od roku 2006	hokej, florbal, plavání
Robert Záruba	1984–1990, 1998–1999	1990–1998, od roku 2000	hokej, OH studia, šéfkomentátor
Jiří Zíta	1998–2004	od roku 2004	motorismus

Tabulka č. 1: Přehled internistů v roce 2016 a jejich přibližná specializace¹⁹³

2.5.2 Externisté v pražské RS a jejich profesní vývoj

Další nezbytnou složkou redakce jsou externisté. Záleží do velké míry na nich, jak moc se práci chtějí věnovat. Historie pamatuje mnoho lidí, kteří brali natáčení reportáží jako víkendového koníčka vedle stálého zaměstnání.

Lidé, kteří do redakce přicházejí, chodí na pravidelnou poradu externích redaktorů. Ta je už dlouhá léta s občasnými výjimkami ve čtvrtek. Momentálně v 16:30. Od roku 2000 ji vede dramaturg zpravodajství Radek Bauer. On je tím, kdo rozhoduje, kterého redaktora na kterou reportáž nasadí.

Většina nově přichozích začíná na pozici skriptéra. Jeho úlohou je sledovat sportovní přenos a na papír psát, kdy se co podstatného stalo (př. autor gólu, minuta, timekod). Poté přijde redaktor a dle vytvořeného skriptu přiřadí záběry k namluvené reportáži.

Další úlohou pro začínající „sportáky“ je zpracovávání agenturního zpravodajství ze zahradničí. Agentury jsou zásadním zdrojem informací ve zpravodajství. Robert Záruba vzpomínal, že když v roce 1984 v redakci začínal, byl prvním, kdo agenturní zpravodajství zpracovával. Poslouchal z magnetofonového pásku stěží slyšitelné výsledky v angličtině a ruštině a od něj pak přebírali informace redaktoři.¹⁹⁴

Po nějaké době, kdy se přichozí „rozkouká“, dostane možnost vyjet se zkušeným redaktorem na reportáž a takzvaně mu koukat přes rameno. Poté z akce sestaví cvičnou reportáž a ukáže ji Radku Bauerovi. Standardně musí sestavit tři takové reportáže v délce cca 50 sekund, než dostane příležitost jet na reportáž sám.

¹⁹³ z osobních rozhovorů v archivu autora a z Program ČT sport. In: *Česká televize* [online]. [cit. 2016-04-20]. Dostupné z: <http://www.ceskatelevize.cz/vse-o-ct/lide/program/program-ct-sport/>

¹⁹⁴ z rozhovoru s Robertem Zárubou, 22. 2. 2016, archiv autora

Vojtěch Bernatský: „Člověk si tady projde ty procesy. Takzvaně skriptuje, vlastně zapisuje kódy u jednotlivých reportáží, případně přímých přenosů, aby se pak z toho lépe strihalo, a zpracovává agentury, které chodí každý den ze světa, pak se třeba jede podívat, jak se točí reportáž. A to je nejlepší škola. Někdo to zvládne rychleji, někdo pomaleji, někdo pro to má vlohy, u někoho je potřeba, aby chodil na nějakou jazykomluvu k nějakým odborníkům.“¹⁹⁵

První samostatné reportérské zkušenosti získává redaktor na reportážích pro zpravodajství (BBV, *Sportovní zprávy*, zprávy na ČT24). Ty se většinou pohybují ve stopáži 25–50 sekund. Pokud se osvědčí, postupem času dostane příležitost natáčet i delší reportáže. Například do *Sportu v regionech*. Stopáž reportáže je 4–5 minut.

Dalším stupněm je pomocný reportér na hokejových nebo fotbalových kolbištích. Jeho úkolem je udělat pozápasové rozhovory v případě, že je hlavní redaktor příliš zaměstnán. Například má po skončení hokejového utkání živý vstup do pořadu *Buly – hokej živě* a hráči by mezi tím ze stadionu mohli odjet.

Další kroky mohou vést do týmů jednotlivých sportů, které jsou velmi úzké. Nároky na redaktory také strmě stoupají. Redaktor hokejové sekce musí zvládnout živé vstupy do vysílání, redaktor fotbalové sekce odkomentovat záznam z Ligy mistrů.

Pokud se redaktor osvědčí, má šanci dostat se do úzkého týmu „směnařů“. Jejich úkolem je být po určitou část dne v redakci a připravovat reportáže do zpravodajství například ze zahraničních soutěží, nebo ze zápasů vysílaných přímým přenosem.

Ti nejlepší pak dostanou šanci komentovat celý sportovní přenos nebo moderovat jednotlivé pořady. Celý postup vypadá na papíře jednoduše, ale mnohdy trvá mnoho let. Záleží na schopnostech, na štěstí být ve správnou chvíli na správném místě a příležitost využít.

Externisté spolupracují s redakcí po celou dobu existence redakce, ať už se jmenovala jakkoliv.

¹⁹⁵ z rozhovoru s Vojtěchem Bernatským, 1. 2. 2016, archiv autora

Vladimír Drbohlav: „*Báječná parta, která se celá desetiletí stará o chod Branek, bodů, vteřin. Lidé, kteří mnohdy nikdy nebyli zaměstnanci Československé ani České televize. Mě kdysi přijímal v roce 1971 Luděk Brábánek, který tu partu vedl. V roce 1978 jsem ji převzal a stal jsem se dramaturgem Branek, tuhle funkci jsem dělal dalších 15 let.*“¹⁹⁶

Externích redaktorů pracuje v redakci několik desítek. Téměř každý měsíc se objeví někdo nový, nebo naopak někteří řady externistů opustí. V následujícím přehledu uvádím současný tým externistů vyjma těch, kteří se věnují pouze skriptování a zpracování agentur.

	externě	Specializace v roce 2016
Karel Březina	od roku 1995	motorismus
Tomáš Budka	od roku 2005	tenis, basketbal, rychlostní kanoistika, vodní slalom, veslování, lyžování, cyklistika, triatlon
Antonín Cigánek	od roku 1969	
Otakar Černý	od roku 2013	dokumenty, <i>Sláva vítězům</i> , hodnocení sportovního vysílání
Monika Čuhelová	od roku 2012	fotbal
Michal Dimitrov	od roku 2005	hokej, pozemní hokej, inline hokej, jezdeckví, od roku 2015 moderátor sportovního zpravodajství na ČT24
Petr Feldstein		dramaturgie, dokumenty
Tomáš Fiala	od roku 2015	
Lucie Gaudlová	od roku 2009	golf
Martin Hoffmann	od roku 2006	basketbal, házená, pozemní hokej
Jiří Janota	od roku 2013	basketbal
Hana Ježková	od roku 2009	hokej
Jiří Kalemba	od roku 2006	curling, basketbal, házená, šerm, americký fotbal, od roku 2008 moderátor sportovního zpravodajství
David Kalous	od roku 2006	fotbal
Tomáš Klement	od roku 2006	volejbal, atletika, judo, veslování
Jan Lutonský	od roku 2013	fotbal

¹⁹⁶ z rozhovoru s Vladimírem Drbohlavem, 4. 3. 2016, archiv autora

David Mičke	od roku 2013	
Veronika Macková	od roku 2008	florbal, plavání, sport hendikepovaných
Lukáš Pečeně	od roku 2011	fotbal
Jak Pěruška	od roku 2013	
Žaneta Peřinová	od roku 2000	atletika, moderátorka sportovních zpráv
Magda Polmanová	od roku 2012	florbal, hokej, rychlostní kanoistika
Ondřej Prokop	od roku 2011	fotbal, od roku 2012 editor BBV
David Prouza	od roku 2015	
David Randuška	od roku 2013	basketbal, házená
Prokop Rímský	od roku 2006	
Jan Smetana	od roku 2001	basketbal, od roku 2012 moderátor BBV
David Soeldner	od roku 1992	hokej
Petra Staňová	od roku 2010	volejbal, basketbal, hokejbal, cyklistika
Jakub Stařík	od roku 2007	hokej, baseball, softball, hokejbal, od roku 2013 moderuje sportovní zpravodajství na ČT24
Vojtěch Šafář	od roku 2013	fotbal
Petr Šašek	od roku 2008	hokej, inline hokej, hokejbal
Michal Špak	od roku 1992	nasazování agenturníků, skriptování přenosů
Jiří Štěpán	od roku 2002	fotbal, ragby, od roku 2006 moderuje sportovní zpravodajství na ČT24
Viktor Tamayo	od roku 2005	motorismus
Alice Němcová Tejkalová	od roku 2000	požární sport
Martin Vichnar	od roku 2007	florbal, házená
Matěj Vlček	od roku 2012	hokej, futsal
Marcela Volfová	od roku 2005	archivace hokeje, fotbalu a florbalu

Tabulka č. 2: Přehled externistů v roce 2016 a jejich přibližná specializace¹⁹⁷

¹⁹⁷ z osobních rozhovorů v archivu autora

Michal Dimitrov: „*To, že jsme externisté má své výhody i nevýhody. Z mého pohledu je fajn, že člověk může dělat i něco jiného. Neříkám, že internisté nemůžou, ale je to takové svobodnější. Člověk může třeba studovat nebo se zabývat i něčím jiným.*“¹⁹⁸

2.5.3 Dramaturgie

Dramaturg vybírá, které sportovní akce stojí za to, aby se dostaly do vysílání. V tomto případě velice záleží na ročním období. V době takzvané „okurkové sezony“, tj. začátek července, se do vysílání mnohem snadněji dostanou odvětví, kterým by se to jinak v sezoně nepodařilo. Existuje dramaturgie dlouhodobá a krátkodobá. V případě té dlouhodobé například dramaturg ví, že v průběhu říjnové neděle musí počítat s porcí fotbalových a hokejových soutěží, v sudých letech s olympijskými hrami. Naopak do dramaturgie krátkodobé může patřit například nečekaný postup českého sportovce v náročné soutěži. Jak už jsem popsal výše, vedoucím dramaturgem zpravodajství je Radek Bauer. Vedoucím dramaturgem publicistiky Jakub Bažant. Další sportovní pořady mají své dramaturgy. Dramaturgem jednotlivých sportovních pořadů bývají garanti daných sportů.

Dále také existuje dramaturgie perspektivní a programová. Perspektivní se týká toho, co stojí za to dostat do vysílání, kolik to bude stát, jaká technika a kolik lidí bude potřeba nasadit. Dramaturgie programová se týká scénáře konkrétního pořadu.

2.5.4 Produkce

Produkční se stará o to, aby všechno šlo hladce. Organizuje vše potřebné. Je jakousi spojkou mezi redaktory, kameramany a techniky v terénu a mezi těmi, kteří momentálně připravují vysílání v televizi tj. moderátorem, editorem, dramaturgem, případně garantem daného sportu.

Produkce sportovního zpravodajství

Magdaléna Vrbová	vedoucí produkce
Jitka Ledvinová	vedoucí produkce
Veronika Havlová	vedoucí produkce
Martina Dusíková	zástupce

Tabulka č. 3: Přehled produkčních sportovního zpravodajství

¹⁹⁸ z rozhovoru s Michalem Dimitrovem, 5. 2. 2016, archiv autora

Produkce sportovních pořadů

Jaromír Bauer	vedoucí produkce
Daniel Knop	zástupce
Martin Beňa	vedoucí produkce
Kateřina Burešová	zástupce
Kristýna Svěčená	zástupce
Ondřej Blažek	vedoucí produkce
Prokop Novák	zástupce
Pavel Forman	vedoucí produkce
Filip Louma	zástupce
Pavel Kadeřábek	vedoucí produkce
Lenka Loukotková	zástupce
Kamila Šlaisová	vedoucí produkce
Jan Lamač	zástupce
Dáša Tvrdíková	vedoucí produkce
Hana Zavřelová	zástupce
Karel Vosol	vedoucí produkce
David Zeithamel	zástupce
Karel Vilímeč	vedoucí produkce
Dominika Vaňková	zástupce

Tabulka č. 4: Přehled produkčních sportovních pořadů

Kanál ČT sport

Barbora Kučerová	vedoucí produkce
Jana Burešová	asistent produkce
Martin Pivoň	zástupce
Zuzana Macurová	asistent produkce
Lenka Pozlerová	vedoucí produkce
Tereza Kovaříková	zástupce
Eliška Levá	zástupce
Zdeněk Hrabák	vedoucí produkce
Dana Hálková	zástupce

Tabulka č. 5: Přehled produkčních programu ČT sport

2.5.5 Režie

Režisér může mít ve sportovním vysílání ČT různé úlohy. Může být režisérem přímého přenosu, jednotlivého pořadu nebo zpravodajské relace. Režiséři redakce sportu jsou také obratnými střihači. Podrobněji se jim věnuji v kapitole *Přímý přenos – vrchol televizní sportovní žurnalistiky*.

Stálí režiséři RS:

Leoš Brabec, Jan Celner, Leoš Dvořák, Patrik Fischer, Miroslav Hajný, Jana Gazdík, Jiří Guryča, Karel Jonák, Charilaos Karadžos, František Karvánek, Aleš Kisil, Petr Musil, Filip Slezák, Jiří Slezák, Roman Vašíček, Rudolf Vodrážka, Petr Zámyslický

Asistenti režie:

Kateřina Bernatská, Lucie Cermanová, Jakub Čížek, Alice Fischlová, Jindřich Jinoch, Martina Jiříková, Jakub Košťál, Barbora Krejčí, Eliška Levá, Jiřina Levá, Zuzana Macurová, Eva Motlová, Barbora Pochmanová, Lenka Takáčová, Zuzana Válková, Jana Voldánová, Lucie Tomková, Hana Sládková

2.5.6 Kamera

Kameramani v RS se podílejí na tvorbě reportáží, na studiových pořadech a na přímých přenosech. Také jim se věnuji v kapitole *Přímý přenos – vrchol televizní sportovní žurnalistiky*.

Kameramani RS:

Ivan Bartoušek, Miroslav Bretšnaidr, Pavel Brynych, Martin Bubeník, Pavel Bureš, Jan Červenka, Jiří Dorazil, Tomáš Eder, Radek Faltejsek, Michal Fencl, Filip Halaška, Vojtěch Hartman, Roman Hlaváč, Zdeněk Holub, Martin Horyna, Mirek Hurt, Jan Hušek, Martin Chatt, Jaroslav Jirásek, Petr Klíma, Petr Kocián, Petr Kratochvíl, Petr Kroupa, Miroslav Křen, Pavel Křížek ml., Pavel Křížek st., Jaroslav Kukrál, Antonín Kutík, Jiří Machoň, Jan Malík, Aleš Matějka, Jan Matouš, Tomáš Mimra, Martin Mrázek, Jonáš Nakielný, Jaromír Nekuda, František Okrouhlík, Tomáš Panchártek, Jiří Pešout, David Plešner, Tomáš Procházka, Miloslav Ptáček, Jaroslav Ptáčník, Martin Richter, Tomáš Sadílek, Petr Šanda, Ladislav Tax, Miloš Trnka, Aleš Toman, Zdeněk Trojan, Zdeněk Úlehla, Igor Verner, Vlastimil Žán

2.5.7 Střih

Střihači připravují společně s redaktory a režiséry reportáže a sportovní pořady.

Střihači RS:

Radek Bušek, Jakub Hýbel, Tomáš Janeček, Marek Picka, Vít Řezníček, Filip Slezák, Jiří Sojka, Štěpán Sluka, Jiří Storož, David Šíma, Dalimil Tuček

Obrazoví střihači:

Miloslav Benka, Petr Činčala, Miroslav Hodek, Eva Kubátová, Martin Melíšek, Milan Svoboda

2.5.8 Zvuk

Zvukaři se starají především o to, aby v reportážích a sportovních pořadech nebyly žádné ruchy a šумы a také „vyladují“ zvukovou hladinu.

Zvukaři RS:

Ivan Bartók, Jiří Čermák, Jiří Hejlek, Milan Holeček, Tomáš Jelínek, Jiří Kupšovský, Jan Mňuk, Marek Němec, Josef Tůma, Martin Ureš, Jiří Znamenáček, Jan Zikmund

2.6 Krajské sportovní redakce

Na sportovním vysílání ČT se nezanedbatelným způsobem podílejí i sportovní redakce v Brně a v Ostravě. Obě redakce nespádají pod správu pražské redakce a fungují samostatně. Jsou pod správou krajských televizních studií, proto jen stručně shrnu jejich současné personální složení.

2.6.1 Redakce sportu Brno

Současným šéfredaktorem brněnské části sportovní redakce je Jaroslav Kříž, který tuto funkci vykonává od roku 2011. Předtím působil v letech 2005–2010 jako vedoucí produkce Redakce

sportu TS Brno. Tuto funkci nyní po něm převzal Dušan Volejník.¹⁹⁹ Jeho zástupcem je Petr Kafka. V brněnské redakci nejsou redaktori úzce specializovaní.

Redaktoři:

	externě	interně
Iva Gambová	2010–2012	od roku 2013 sportovní redaktorka TS Brno
Martin Kozák	2006–2007	od roku 2007 sportovní redaktor TS Brno
Petr Kubásek	2004–2005	od roku 2006 sportovní redaktor TS Brno
Jaroslav Kříž		od roku 2005 zaměstnán v TS Brno
Tomáš Lachman	2004–2005	od roku 2005 sportovní redaktor TS Brno
Ondřej Tomek	1998–2003	od roku 2004 sportovní redaktor TS Brno

Tabulka č. 6: Přehled interních redaktorů RS Brno²⁰⁰

2.6.2 Redakce sportu Ostrava

Vedoucím redaktorem Redakce sportu TS Ostrava je od roku 2014 Daniel Šumbera, který působí rovněž jako redaktor-dramaturg, kameraman a moderátor. Rovněž řídí porady redaktorů. Jeho přímým nadřazeným je ředitel TS Ostrava. Jako vedoucí produkce působí v ostravské redakci Olga Grossmannová. Zástupkyní produkce je Hana Postulková, asistentem produkce Petr Skýba. Uvedené specializace jsou pouze orientační. Redaktoři musejí zvládnout jakýkoliv sport dle momentální potřeby. V případě nutnosti také úlohu střihače či kameramana.

Redaktoři:

	interně	specializace
Rostislav Hellemann	1988–1997 – technik TV techniky od roku 1997 sportovní redaktor ČT Ostrava	editor sportovního zpravodajství
Petr Hřčka	od roku 2006 sportovní	fotbal, cyklistika,

¹⁹⁹ Redakce sportu TS Brno. In: *Česká televize* [online]. [cit. 2016-04-20]. Dostupné z: <http://www.ceskatelevize.cz/vse-o-ct/lide/program/program-ct-sport/ts-brno>

²⁰⁰ Redakce sportu TS Brno. In: *Česká televize* [online]. [cit. 2016-04-20]. Dostupné z: <http://www.ceskatelevize.cz/vse-o-ct/lide/program/program-ct-sport/ts-brno>

	redaktor ČT Ostrava	plavání, hokej
David Knebel	od roku 2011 sportovní redaktor ČT Ostrava	vodácké sporty, hokej, házená, běh, cyklistika
Markéta Pernická	od roku 2006 sportovní redaktorka ČT Ostrava	hokej, basketbal, volejbal, atletika
Daniel Šumbera	od roku 2003	házená, stolní tenis, tenis

Tabulka č. 7: Přehled interních redaktorů RS Ostrava a jejich přibližná specializace²⁰¹

²⁰¹ Redakce sportu TS Ostrava. In: *Česká televize* [online]. [cit. 2016-04-20]. Dostupné z: <http://www.ceskatelevize.cz/vse-o-ct/lide/program/program-ct-sport/ts-ostava/>

3. Proměny sportovního vysílání ČT

Následující kapitola sleduje nárůst sportovního vysílání od roku 1990, stručně mapuje historii vybraných sportovních pořadů a zaznamenává penzum sportovního vysílání. Olympijským hrám, fotbalu, hokeji a ČT sport se podrobněji věnují samostatné kapitoly.

3.1 „Sportovní“ program OK3

Vladimír Drbohlav: *„Program OK3 byl velmi revoluční. My jsme získali možnost přenášet něco, co se do té doby na českém televizním trhu vůbec neobjevovalo. Bylo to teda někdy dost zběsilé. Měli jsme k dispozici jenom ten signál.“*²⁰²

Program OK3 (otevřený kanál) vznikl v květnu 1990. Jak už jsem zmínil v úvodní kapitole, přebíral především zahraniční vysílání. Československým divákům poprvé nabídl mimo jiné zámořské soutěže. Diváci tak měli možnost sledovat přenosy z amerického fotbalu v NFL, z hokejové NHL, basketbalové NBA a baseballové MLB. Robert Záruba měl o dění v zámoří jako jeden z mála tehdejších redaktorů přehled. Začal tedy na OK3 komentovat baseball, hokej a americký fotbal.

Robert Záruba: *„První opravdové komentování jsem zažil v září 1990. První přímý baseballový přenos. To bylo poprvé, kdy jsem tady opravdu komentoval více než tři minuty ve Sportovních ozvěnách.“*²⁰³

Jednalo se o zápas domácí soutěže mezi Chemií Praha a Technikem Brno.²⁰⁴ Robert Záruba se brzy dostal ke komentování hokeje.

Robert Záruba: *„Myslím, že poprvé jsem komentoval benefiční utkání pro Lud'ka Čajku v létě 1991 ve Sportovní hale. Nevím ale, jestli už jsem tehdy nekomentoval nějakou NHL, protože NHL se tehdy začala vysílat na OK3. Ale myslím, že první byl ten zápas ve Sportovní hale. Výběr Evropy versus výběr NHL. Strašné skóre, asi 11:12 nebo 11:13. Já už jsem*

²⁰² z rozhovoru s Vladimírem Drbohlavem, 4. 3. 2016, archiv autora

²⁰³ z rozhovoru s Robertem Zárubou, 1. 2. 2016, archiv autora

²⁰⁴ z rozhovoru s Robertem Zárubou, 1. 2. 2016, archiv autora

se na konci ani nemohl dopočítat gólů, ale pamatuji si tu kabínu, z které jsem to dělal. Pamatuji si, že to bylo v létě, že bylo horko.“²⁰⁵

Vladimír Drbohlav: „NHL, jestli si vzpomínám, tak jsme měli nárok na určitou kvótu, která nebyla velká. Vysílali jsme tuším 5 nebo 8 zápasů. Bylo to pod 10. Byla to možnost, kterou jsme mohli získat za těch podmínek.“²⁰⁶

V červnu 1992 se premiérově na československých obrazovkách objevily zkrácené záznamy finálových zápasů zámořské NBA. Na podzim se začaly vysílat vybrané zápasy zámořské soutěže. Šéfredaktor sportovní redakce Jiří Baumruk jako bývalý ligový basketbalista přenosy z NBA preferoval. Vysílací práva na celé zámořské soutěže by byly velice nákladné a důvody proč je televize nevysílala, vysvětluje Vladimír Drbohlav.

Vladimír Drbohlav: „Kdybychom to chtěli celé, tak by to stálo strašné prachy a... Taková zvláštnost, při dlouhodobých výzkumech diváků třeba to NBA mělo strašlivě vysoké hodnocení spokojenosti diváků. Jenomže bohužel velmi stabilizovaný, velmi úzký divácký okruh příjemců, který se nerozšiřoval. Zatímco jiné sporty, jako později golf, třeba neměly takový index spokojenosti, ale rostl počet diváků. Lidé se o to zajímali víc a víc, narostlo to na trojnásobek, šestinásobek od začátku. A tady to prostě nenarůstalo. V dalších letech, když jsme museli velmi drsně redukovat kvůli rozpočtu, tak i takový zanícený basketbalista jako byl Jirka Baumruk, řekl, že se nedá nic dělat a NBA musíme pustit.“²⁰⁷

Další premiérou československých obrazovek byly přímé přenosy z tenisového US Open v září 1992. Program OK3 zanikl v roce 1993 a nahradil jej program ČT3.

3.2 Sport na programech ČT 1992–2005

Následující kapitola popisuje nárůst sportovního vysílání před zprovozněním programu ČT4 Sport. Sleduje významné sportovní události s výjimkou olympijských her, fotbalových a některých hokejových šampionátů, jimž se práce věnuje ve svých dalších částech. Výčet odvysílaných přenosů v této kapitole nenabízí kompletní sportovní nabídku ČT. Cílem této kapitoly je spíše ukázat široký záběr redakce sportu ve sledovaném období.

²⁰⁵ z rozhovoru s Robertem Zárubou, 1. 2. 2016, archiv autora

²⁰⁶ z rozhovoru s Vladimírem Drbohlavem, 4. 3. 2016, archiv autora

²⁰⁷ z rozhovoru s Vladimírem Drbohlavem, 4. 3. 2016, archiv autora

1992

V roce 1992 měla televize k dispozici tři programy. Federální F1, české ČTV a OK3. Sportovní přenosy tvořily 10 % vysílacího času roku 1992.²⁰⁸ Celkem nabídla ČT 887 hodin sportovních přenosů.²⁰⁹ Televize během roku vysílala také přenosy a záznamy menších sportů. Například biliár, tehdy stále ještě populární kolovou, pozemní hokej, šachy nebo synchronizované plavání. Příznivcům skokanských můstků nabídla televize v roce 1992 v březnu přenosy z harrachovského Mistrovství světa v letech na lyžích a prestižní Intersport turné (neboli Turné čtyř můstků). Diváci nepřišli ani o Velkou pardubickou. Na podzim roku 1992 vysílala televize poprvé přímé přenosy anglické fotbalové ligy. V listopadu 1992 začala televize vysílat rovněž přenosy z nově vzniklé Ligy mistrů. Televize z každého kola přenášela jedno utkání přímým přenosem a ostatní ve zkrácených sestřizích. Většina sportovních přenosů byla uváděna v rámci pořadů *Sportovní odpoledne* nebo *Studio Sport*. Zachován zůstal pravidelný magazín *Sportovní ozvěny*, který se vznikl už roku 1984.²¹⁰

Vladimír Drbohlav: „Sportovní ozvěny byl pořad, který jsem si vymyslel, to byla půlhodinová kláda sestříhaná z materiálů, které přicházely z venku. Komentovalo se to živě ve dvou, ve třech. Byla to neuvěřitelná škola.“²¹¹

Pavel Čápek: „My jsme tehdy každé pondělí komentovali živě Sportovní ozvěny, dnes se to jmenuje Sport ve světě. Tam jsme vždycky vyfasovali portfolio sportů bez ohledu na to, koho byla či specializace, takže jsme se na to museli nějakým způsobem připravit a mít přehled o všem.“²¹²

1993

Po rozpadu federace se sport postupně stěhoval z prvního programu (dříve F1, nyní ČT1). Pominul totiž důvod jej vysílat na federálním okruhu. Na ČT1 bylo uvedeno pouze 90 hodin sportovních přenosů, tedy 1 % z celkové plochy programu. Oproti předchozímu roku to byl pokles o 11 %. Na druhém programu (dříve ČTV nyní ČT2) naopak podíl stoupl z 6 %

²⁰⁸ Bílková, Šnábl, 1993, s

²⁰⁹ BÍLKOVÁ, Katarína, Jana SOPROVÁ a Vít ŠNÁBL. *Ročenka České televize 1993*; [Díl] 1. Praha: Česká televize, 1994. 123 s.

²¹⁰ Záruba, 1989, s. 257

²¹¹ z rozhovoru s Vladimírem Drbohlavem, 4. 3. 2016, archiv autora

²¹² z rozhovoru s Pavlem Čápkem, 1. 2. 2016, archiv autora

na 9 %, tzn. z 279 na 570 hodin.²¹³ Sport tak začal získávat své místo na ČT2. Prosadit sportovní vysílání bylo mnohdy velmi složité.

Petr Vichnar: „*My jsme na té dvojce vadili, to byl výběrový kanál jenom pro menšiny, pro kulturu, dokumenty. Než do toho vstoupila Nova, tak byly dva programy. První byl takový komerčnější, zábava, filmy a dvojka to byl ten zbytek a my jsme do toho vstupovali stále a tomu vedení televize to vadilo, furt byly nějaké stížnosti, že jim bouráme jejich schéma, tak už tenkrát se uvažovalo o tom nás někam uklidit.*“²¹⁴

Sportovní přenosy se vysílaly i na třetím programu (Dříve OK3, nyní ČT3), konkrétně 216 hodin. Program vysílal 24 hodin denně. Podle tehdejšího průzkumu Správy radiokomunikací byl ale dostupný pouze pro 44 % diváků.²¹⁵ Na třech programech tak ČT odvysílala v součtu celkem 876 hodin sportovního vysílání. „*Program sportovního vysílání předpokládal pro rok 1993 rozložení na dva kanály. Tento záměr Redakce sportu však doznal velkých změn prosincovým rozhodnutím Parlamentu o vysílání České televize na třech okruzích. Třetí vysílací okruh na jedné straně znamenal rozšíření vysílací plochy pro sport, na straně druhé velkou kritiku ze strany sportovních diváků, kteří tento program sledovat nemohli.*“²¹⁶

Pro české publikum nejvýznamnější akcí roku bylo mistrovství světa v ledním hokeji v Německu na přelomu dubna a května, na které poprvé vyrazila samostatná česká reprezentace.

Televize dále vysílala světové šampionáty ve sjezdovém lyžování a v házené, halové MS v atletice z Toronta a srpnové ve Stuttgartu pod otevřeným nebem, ze kterého nabídla televize 9 přibližně dvouhodinových přenosů. Z evropských šampionátů např. mistrovství Evropy (zkratka ME), v krasobruslení, basketbalové ME mužů i žen a dále třeba cyklistický závod Bohemia Crystal (Závod míru).

Televize tehdy nabízela rovněž Davis Cup a grandslamové turnaje French Open, Wimbledon, US Open. Grand slamy se později postupně stěhovaly na placené sportovní programy.

²¹³ Bílková, Soprová, Šnábl, 1994, s. 123

²¹⁴ z rozhovoru s Petrem Vichnarem, 28. 1. 2016, archiv autora

²¹⁵ Bílková, Soprová, Šnábl, 1994, s. 66

²¹⁶ Bílková, Soprová, Šnábl, 1994, s. 66

Podobným případem byla finále zámořských soutěží (hokejové NHL a basketbalové NBA a NFL v americkém fotbalu), která tehdy ČT nabízela.

Několik významných akcí se konalo na území nově vzniklé České republiky. Praha hostila MS v krasobruslení, na kanálu v Račicích se jelo o světové tituly ve veslování, v Brně se utkaly nejlepší volejbalistky starého kontinentu a přijely také juniorské hvězdy světového hokeje.

V průběhu roku 1993 se postupně měnily zavedené pořádky. Jako velmi nepraktický se ukázal systém zkrácených záznamů a sestřihů v průběhu sobotního a nedělního odpoledne. Mnohdy totiž nezachytil celý průběh sportovních přenosů. Sportovnímu vysílání v týdnu většinou patřily středeční večery na ČT2.

1994

ČT v roce 1994 přišla o svůj třetí program, který musela uvolnit TV Nova. Sport se tehdy rozdělil rovnoměrně mezi ČT1 a ČT2. ČT nabídla divákům celkem 928 hodin sportovních přenosů. Sport si pro sebe zabral 6 % ročního vysílání.²¹⁷

4. ledna 1994 začala televize na ČT1 vysílat dvakrát týdně pořad *Sportissimo*, v rámci kterého měli diváci možnost vidět přenosy ze zahraničních sportovních událostí, jakými byly například Formule 1, rallye či anglická Premier League a německá Bundesliga. Fanoušci zámořského sportu sledovali přenosy z NHL a NBA. Významnou novinkou pro diváky *Sportissima* byla možnost přímých přenosů na přání. Diváci tak poprvé telefonickým hlasováním ovlivňovali, který zápas z fotbalové Ligy mistrů bude televize vysílat. Vysílat se začal rovněž fotbalový týdeník *Poločas*. Další novinkou byl v tomto roce publicistický pořad *Sport plus minus*²¹⁸, který ovšem televize vysílala pouze v roce 1995.

Velká pardubická, hokejová extraliga, přenosy z šampionátů v atletice a v krasobruslení patří ke sportovnímu vysílání ČT pravidelně každý rok. V roce 1994 nechybělo mistrovství světa v hokeji, stále ještě televize nabízela tenisové turnaje French Open a US Open. V roce 1994 nabídla televize divákům rovněž světové šampionáty v basketbalu mužů

²¹⁷ BÍLKOVÁ, Katarína a Vít ŠNÁBL. *Ročenka České televize 1994*; [Díl] 1. Praha: Česká televize, 1995, s. 119. ISBN 80-85005-05-0.

²¹⁸ BAUMRUK, J. In: Bílková, Šnábl, 1995, s. 70

a volejbalu žen. Dále byl k vidění baseball, golf, biatlon, jachting, letectví, badminton, vzpírání.

1995

Jiří Baumruk: „*Rok 1995 měl být klidnějším rokem v životě redakce sportu České televize, vždyť největší akcí roku bylo Mistrovství světa v atletice ve švédském Göteborgu. Měl být, ale nebyl.*“²¹⁹

Česká televize odvysílala 750 hodin sportovního vysílání.²²⁰ V lichých letech pravidelně docházelo k poklesu podílu sportu na vysílání. Důvodem je absence vrcholných akcí typu olympijských her nebo fotbalových šampionátů.

Několik významných sportovních událostí se konalo v Česku a ČT se starala o výrobu přenosů. Například ME v basketbalu žen, Světový pohár (zkratka SP) v klasickém lyžování, SP v severské kombinaci nebo Pražský mezinárodní maraton. ČT se připravovala na EURO 96 s českou účastí i na olympiádu v Atlantě, na které vyráběla fotbalové přenosy.

V průběhu roku 1995 již měl kanál ČT2 pokrytí publika 85 %. Několik pořadů bylo proto přesunuto z ČT1 na ČT2. Příkladem byly například *Sportovní ozvěny* nebo *Sportissimo*. Zpravodajský pořad *Poločas* byl na druhém programu přeložen na nedělní večer.²²¹ Novinkou byla patnáctiminutová zpravodajská relace *Sportovní neděle*.

Velká část odvysílaných přenosů pocházela ze zahraničí. Největší sportovní událostí tohoto roku bylo pro českého diváka MS v ledním hokeji ve Švédsku. Přímý přenos utkání Česká republika – Švédsko se stal 30. dubna nejsledovanějším pořadem roku.²²² Pokračovaly přenosy z NHL a NBA, tenisové Australian Open, French Open a US Open. Dále byla do programu zařazena celá řada světových a evropských šampionátů např. halové MS v atletice v Barceloně, házená, motocykly, trucky, autokros.

Sport si na druhém programu ČT vybuďoval své vrtkavé místo až do vzniku ČT4 Sport.

²¹⁹ BAUMRUK, J. In: Bílková, Šnábl, 1996, s. 106

²²⁰ BÍLKOVÁ, Katarína a Martina PETŘÍKOVÁ. *Ročenka České televize 1996*; [Díl] 1. Praha: Česká televize, 1997, s. 138–9. ISBN 80-85005-14-X.

²²¹ BAUMRUK, J. In: Bílková, Šnábl, 1996, s. 106

²²² Bílková, Šnábl, 1996, s. 11

1996

Rok 1996 patří mezi ty nejúspěšnější v dějinách českého sportu. Úspěchy se pochopitelně promítly i do programové skladby celé České televize a podrobněji se jim věnuji v kapitolách *Olympijské hry v ČT*, *Fotbal v ČT* a *Hokej v ČT*. Bylo odvysíláno 890 hodin sportovního vysílání, což je o 140 hodin více než v roce předchozím. Sportovní vysílání zabralo 9,2 % času na programu ČT2 a 3,4 % na ČT1.²²³ Z grandslamových turnajů nabídla ČT Australian Open a US Open. Americký grand slam byl v programu ČT v roce 1996 naposledy. Česká televize dále vysílala např. MS i ME v krasobruslení, MS ve sjezdovém lyžování, MS v badmintonu, MS superbiků, sestřihy z paralympijských her. Naopak už ČT nenabízela přenosy z NHL a NBA.

V ČR se konaly světové poháry v běhu na lyžích, ve skocích i v letech na lyžích, MS silničních motocyklů v Brně, Zlatá tetra nebo plochodrážní Zlatá přilba.²²⁴ O výrobu přenosů z domácích událostí se ČT stará pravidelně každý rok.

1997

V roce 1997 zahájila Česká televize čtyřiaadvacetihodinové vysílání na programu ČT1. Oba programy se od tohoto roku vysílaly digitálně přes satelit.²²⁵ Celkový objem sportovního vysílání byl 752 hodiny a 4,8 %.²²⁶ Nejsledovanějším přenosem roku bylo federální derby na MS v hokeji Česká republika – Slovensko.²²⁷

Česká televize vysílala mimo jiné tenisové Australian Open, ME v softbalu žen, MS v házené, tradiční Pražské primátorky, ME i MS v krasobruslení, nebo volejbalové ME, MS v klasickém lyžování z Trondheimu, či MS v alpském lyžování ze Sestriere. Na obrazovky ČT se vrátila cyklistická Tour de France ve formě zhruba desetiminutových reportáží.

²²³ Bílková, Petříková. 1997. s. 138–139

²²⁴ Bílková, Petříková. 1997. s. 82

²²⁵ BÍLKOVÁ, Katarína, a Martina PETŘÍKOVÁ. *Ročenka České televize 1997*; [Díl] 1. Praha: Česká televize, 1998, s. 30. ISBN 80-85005-17-4.

²²⁶ Bílková, Petříková. 1998. s. 127

²²⁷ Bílková, Petříková. 1998. s. 147

Magazín *Sportissimo* se zaměřil čistě na motorismus a změnil název na *Auto-moto-sport*. Jednou týdně nabízel hodinu reportáží z domácího i světového dění. V prosinci byl vysílán pořad *Sportovní hvězdy roku '97* s vyhlášením ankety Sportovec roku a nové divácké ankety Sportovní hvězda České televize. Pořad vyráběla ČT každoročně.

1998

V roce 1998 připravila redakce sportu více než 1 000 hodin přenosů, zpravodajství, stříhových pořadů a dokumentů.²²⁸ Sportovnímu vysílání v tomto roce patřila plocha 7,1 %.²²⁹ Diváci měli možnost sledovat vítězství Petra Kordy na Australian Open. Korda je dodnes poslední mužský grandslamový vítěz ve dvouhře v českých barvách. Z turnajů tenisové „velké čtyřky“ vysílala ČT ještě French Open. Televize vysílala PMEZ v baseballu, cyklistickou Tour de France, skokanské Turné čtyř můstků a vůbec poprvé florbalový turnaj Czech Open. Olympijským hrám v Naganu, absenci hokejového MS a fotbalovému MS se věnují samostatné podkapitoly.

V roce 1998 se začal vysílat dostihový magazín *Paddock*.

1999

Prvního února 1999 ČT rozšířila vysílání na programu ČT 2 na 24 hodin. O tři dny později podepsala ČT společně s TV Nova a FTV Prima smlouvu o spolupráci s Českým paralympijským výborem.²³⁰ V roce 1999 vysílala televize celkem 935 hodin sportovních přenosů, které zaujaly plochu 5,4 % vysílání ČT. Z toho 831 hodin na programu ČT2 (9,6 % na ČT2). Většina z těchto přenosů byly premiéry. Naopak na programu ČT1 bylo z celkového počtu 104 hodin jen 13 hodin premiér a celkový percentil činil 1,2 % vysílací plochy.²³¹ Nejsledovanějším sportovní událostí roku byla Velká pardubická.²³²

Sportovní rok 1999 zahájily světové šampionáty v severském i alpském lyžování. Na své si přišli také fanoušci atletiky. V březnu se konalo halové mistrovství světa, na kterém získala Ludmila Formanová zlato v závodě na 800 metrů. Během sezony vysílala

²²⁸ KABÁT, Marcel. *Ročenka České televize 1998*. Praha: Česká televize, 1999, s. 44. ISBN 80-85005-20-4

²²⁹ Kabát, 1999, s. 41

²³⁰ *Ročenka České televize 1999, 2000*, s. 6

²³¹ *Ročenka České televize 1999, 2000*, s. 24

²³² *Ročenka České televize 1999, 2000*, s. 43

televize závody z atletické zlaté ligy, strahovské finále Evropského poháru v atletických vícebojích, na kterém desetibojař Tomáš Dvořák předvedl světový rekord 8 994 bodů. Dále Pražský mezinárodní maraton, nebo Memoriál Josefa Odložila. Konec srpna na programu ČT2 patřil přímým přenosům z MS v atletice ve španělské Seville. Diváci tak mohli sledovat zlaté závody Tomáše Dvořáka a Ludmily Formanové. Dále bylo možné v ČT vidět zápasy českých klubů na domácí i mezinárodní scéně v basketbale, volejbale, i házené. Na ČT mohli diváci vidět plánovaný grandslamový turnaj, konkrétně French Open. Bohužel na dlouhá léta naposledy.

Řada významných akcí se konala na území ČR. Na začátku roku to bylo ME v krasobruslení. Dále to byly závody světového poháru skokanů na lyžích, běžců na lyžích i sruženářů. Kromě už tradiční Velké pardubické vysílala televize také České derby.

Magazín *Auto-moto-sport* se od začátku roku 1999 přejmenoval na *Svět motorů*. Rovněž pořad *Sportovní neděle* změnil začátkem roku svou podobu. Jeho součástí se stal fotbalový týdeník *Poločas*, který nabízel nejen domácí fotbal, včetně toho amatérského, ale také zahraniční soutěže. V rámci *Sportovní neděle* se rovněž vysílal týdeník *Hokejový víkend*. Divákům nabízel sestřihy z pátečního i nedělního kola, rozhovory a výsledkový servis.²³³ V srpnu však vysílání zpravodajsko-publicistického pořadu *Sportovní neděle* skončilo. Jednou týdně televize vysílala pořad *Sportovní ozvěny*. Redakce sportu vytvořila sportovní soutěž *Do toho!*. Podle Vojtěcha Bernatského připomínala současnou soutěž *Kde domov můj* s Alešem Hárou.²³⁴

Petr Svěcený: „Byli jsme s Markem Svačinou strašně rádi, že se soutěž realizovala a podle diváckého ohlasu lze soudit, že měla úspěch. Přestala se vysílat za minulého vedení (v éře Jiřího Baumruka, pozn. aut.), protože prý bylo na obrazovce moc sportu, takže se šlo cestou nejmenšího zla a zrušila se soutěž. Je pravda, že tady žádná podobná není, a je to mezera v televizním trhu.“²³⁵

²³³ Bernatský, 1999, s. 27–28

²³⁴ z rozhovoru Vojtěchem Bernatským, 15. 4. 2016, archiv autora

²³⁵ SVĚCNÝ, Petr. In: HERBRYCHOVÁ, Helena. Nejsem rychlokvaška [online]. *Týdeník Televize*, 2000, roč. 35, 20. 11. 2000, s. 12. [cit. 2016-04-01].

Dostupné z: http://mediasearch.newtonmedia.cz.ezproxy.is.cuni.cz/news.php?uqid=feb9ab25-c9d7-4d9e-88b8-cde8d9ec8713&index=articles_cze_2000-2003_v2&qt=&qsmpl=Kdy%C5%BE+nastoupil+do+funkce+%C5%A1%C3%A9fredaktora+M%C3%ADra+Bo s%C3%A1k%2C+definitivn%C4%9B+j sme+se+rozd%C4%9Blili+na+dv%C4%9B+party.+Jedna+je+zpravodaj sk%C3%A1+a+druh%C3%A1%2C+%C5%99ekn%C4%9Bme%2C+koment%C3%A1torsk%C3%A1.+D%C5%99%C3%ADv+to+bylo+pestr%C3%A9%2C+ne%C5%99%C3%ADk%C3%A1m%2C+%C5%BEe+bych+se

2000

Sport se v roce 2000 zařadil na sedmé místo v pořadí programových typů nejvíce zastoupených na obrazovce se ziskem 6,6 %. Odvysíláno bylo rekordních 1 152,5 hodin sportovních přenosů. Z toho více než 1 000 na programu ČT2.²³⁶ Původní programový plán ČT dokonce počítal s až 1 300 hodinami sportu.²³⁷

Zimní měsíce patřily fanouškům krasobruslení. V únoru se konalo mistrovství Evropy v březnu pak mistrovství světa. Dále pak ČT divákům nabídla například přenosy z evropského šampionátu do 21 let ve fotbale.

2001

V roce 2001 sportovní vysílání zaujalo 6 % celkového programu ČT a odvysíláno bylo 1 055 hodin sportovních pořadů.²³⁸ V srpnu se konalo v Edmontonu MS v atletice, na kterém získali desetibojař Tomáš Dvořák a oštěpař Jan Železný zlaté medaile.

V roce 2001 byl pořad *Sportovní ozvěny* přejmenován na *Sport ve světě*. Pod tímto názvem jej nalezneme v programu ČT i po patnácti letech. Od roku 2001 se vysílal pořad *Time out*. V lednu 2001 odvysílala ČT poprvé pořad *Dohráno*, který v té době mapoval fotbalovou i hokejovou ligu. Magazín *Dohráno* je detailněji popsán v podkapitole *Studio fotbal – Dohráno*. Pořad byl v prvních letech vysílán až v nočních hodinách.

Jaromír Bosák: „*Je to jediný zpravodajský pořad svého druhu na českém teritoriu, a přesto je odsouván až na čas po 23. hodině.*“²³⁹

[+nevr%C3%A1til+r%C3%A1d+k+moderov%C3%A1n%C3%AD+zpravodajstv%C3%AD%2C+ale+vybral+jsem+si+komentov%C3%A1n%C3%AD%2C+mo%C5%BEnost+b%C3%BDt+u+toho%2C+kdy%C5%BE+se+n%C4%9Bco+d%C4%9Bje%2C+a+moderovat+velk%C3%A9%2C+dramaturgicky+n%C3%A1ro%C4%8Dn%C3%A9+po%C5%99ady%2C+jako+je+Studio+fotbal+nebo+Sportovn%C3%AD+ozv%C4%9Bny&qsr=&qsc=&qa](http://mediasearch.newtonmedia.cz.ezproxy.is.cuni.cz/news.php?uqid=b110db89-0fbc-47fd-9f1b-ad621af33fac&index=articles_cze_1900-1999_v2&qt=&qsmpl=sydney&qsr=&qsc=&qa)

²³⁶ Ročenka České televize 2000, 2001. s. 40

²³⁷ [jj]. I přes kritiku se chystá na příští rok rekordní objem sportu [online]. *Lidové noviny*, 1999, roč. 12, 13. 12. 1999, s. 20. [cit. 2016-03-30].

Dostupné z: http://mediasearch.newtonmedia.cz.ezproxy.is.cuni.cz/news.php?uqid=b110db89-0fbc-47fd-9f1b-ad621af33fac&index=articles_cze_1900-1999_v2&qt=&qsmpl=sydney&qsr=&qsc=&qa

²³⁸ Saturková, 2002. s. 72

²³⁹ BOSÁK, J. In: Saturková, 2002. s. 47

2002

V roce 2002 připravila ČT divákům celkem 1 480 hodin sportovního vysílání (8,5 % celkové vysílací plochy).²⁴⁰ V březnu bylo odvysíláno 9,2 hodiny z vídeňského mistrovství Evropy v halové atletice.²⁴¹ V srpnu pak na ČT2 41,2 hodiny přenosů z kontinentálního šampionátu pod širým nebem v Mnichově.²⁴² Dále mohli diváci sledovat například MS ve volejbalu. ČT zařadila závěrečné boje fotbalistů do 21 let na evropském šampionátu, kde mladí fotbalisté získali zlaté medaile. V této době už veřejnoprávní televize nevysílala vrcholné tenisové turnaje, podařilo se jí ale na poslední chvíli do vysílání zařadit semifinále Australian Open s Jiřím Novákem. Na konci roku vysílala ČT zábavné pořady *Atlet roku* a *Sportovní hvězdy roku*.

2003

V roce 2003 ČT odvysílala 1 203 hodin sportu (6,9 % vysílání).²⁴³ „Jenom přímé přenosy a sportovní studia zabraly v roce 2003 asi 675 hodin vysílání, což představuje průměr 13 hodin sportovních přenosů týdně.“²⁴⁴ Na obrazovkách se začal objevovat pořad *Vaše hřiště*. Od roku 2003 vysílá ČT pravidelně *Olympijský magazín – v září pěti kruhů* a *Paralympijský magazín*. S pořady je spjatý Jakub Bažant.

Jakub Bažant: „Já se strašně dlouho snažím propagovat olympismus jako takový a bývalé reprezentanty, protože si myslím, že máme tendenci na ně zapomínat, nebo lépe řečeno nevzpomínat na ně tak často, jak by si zasloužili. Já strašně dlouho dělám, možná od úplného začátku, *Olympijský magazín*, kterému jsem vymyslel i název *V září pěti kruhů*. Pak to převzal v roce 2011 Petr Svěcený. Já jsem měl to štěstí, že jsem do toho dělal všechny žijící olympijské medailisty. Takže já jsem třeba udělal medailonky 120 olympijských medailistů. Od těch nejstarších po ty nejmladší. Kromě tedy těch, kteří závodí,

²⁴⁰ SATURKOVÁ, Jitka. *Ročenka České televize 2002* [online]. Česká televize, Edice útvaru Komunikace, 2003, s. 97. [cit. 2015-10-09]. Dostupné z: <http://img.ceskatelevize.cz/boss/image/contents/publikace-ct/rocenky/2002/rocenka2002.pdf>. ISBN 80-85005-47-6

²⁴¹ Saturková, 2003, s. 26

²⁴² Saturková, 2003, s. 30

²⁴³ SATURKOVÁ, Jitka. *Ročenka České televize 2003* [online]. Česká televize, v edici útvaru Obchod a komunikace, 2004, s. 16. [cit. 2015-10-12]. Dostupné z: <http://img.ceskatelevize.cz/boss/image/contents/publikace-ct/rocenky/2003/rocenka2003.pdf>. ISBN 80-85005-51-4

²⁴⁴ Saturková, 2004, s. 34

*příklad za všechny Bára Špotáková. Pak jsme dělali trenéry a sportovce, kteří skončili třeba do osmého místa. Takže já jsem poznal třeba 250 olympioniků. Co víc si přát.*²⁴⁵

Jakub Bažant má dodnes na starosti *Paralympijský magazín*.

Jakub Bažant: „*S tím námětem přišel ještě Míra Bosák, když byl šéfredaktor a jeho zástupce Jirka Lípa. Já jsem se toho od začátku ujal.*“²⁴⁶

Koncem srpna vysílala televize na ČT2 Mistrovství světa v atletice v Paříži, tentokrát bez zlaté medaile pro české sportovce. V září mohli diváci sledovat stříbrné vystoupení českých basketbalistek na ME.

ČT vysílala vyhlášení ankety Český fotbalista desetiletí. Anketu ovládl Pavel Nedvěd.

2004

ČT v roce 2004 odvysílala 1 528,9 hodin (8,7 % sportovních pořadů).²⁴⁷ V tomto roce ČT získala práva na olympijské hry do roku 2012. Respektive se jako člen Evropské vysílací unie (EBU) podílela na jednání s Mezinárodním olympijským výborem. Součástí práv byla i práva na internetová vysílání a oblast nových médií, což se v následujících olympijských letech ukáže jako velmi zásadní.²⁴⁸ ČT uzavřela také smlouvu na vysílání ME v házené do roku 2010.²⁴⁹ V červenci nabídla ČT po tříleté pauze znovu sestřihy z Tour de France v délce průběžných patnáctiminutových reportáží.

ČT vyrobila přenosy například z těchto sportovních akcí: Zlatá tretra, SP v lyžování, Pražský mezinárodní maraton.²⁵⁰ Na ČT1 vysílala televize tradičně pořady *Atlet roku*, a *Sportovní hvězdy roku*.²⁵¹

²⁴⁵ z rozhovoru s Jakubem Bažantem, 4. 3. 2016, archiv autora

²⁴⁶ z rozhovoru s Jakubem Bažantem, 4. 3. 2016, archiv autora

²⁴⁷ SATURKOVÁ, Jitka. *Ročenka České televize 2004* [online]. Česká televize, tisková služba - edice útvaru Obchod a komunikace, 2005. 48 s. [cit. 2015-10-18]. Dostupné z: <http://img.ceskatelevize.cz/boss/image/contents/publikace-ct/rocenky/2004/rocenka2004.pdf>. ISBN 80-85005-56-5

²⁴⁸ Saturková, 2005, s. 19

²⁴⁹ Saturková, 2005, s. 25

²⁵⁰ Saturková, 2005, s. 39–40

²⁵¹ Saturková, 2005, s. 36

2005

Oproti předchozímu roku klesl počet sportovních přímých přenosů o 13 %. Sportovních pořadů bylo o 2,3 % méně než v roce 2004.²⁵² Na ČT1 bylo sportovních pořadů jen 1,1 %, na ČT2 11,8 %.²⁵³ Celkem bylo vysíláno 1 128 hodin sportu.²⁵⁴ ČT odvysílala pro české sportovce nepříliš medailově (stříbro a dva bronz) bohaté MS v atletice z Helsinek. Diváci mohli znovu sledovat Tour de France znovu v průběžných, tentokrát cca půlhodinových, sestřizích. Z evropského šampionátu v basketbalu, na kterém české hráčky zvítězily, mohli diváci sledovat pouze finále.

Jakub Bažant: „Na mistrovství Evropy 2005 nevzpomínám úplně zvesela, protože jsem byl tady a nevím už proč, jsme neměli práva. V každém případě jsem tam neodjel. O dva roky dříve se šampionát vysílal. Tam byly holky ve finále, byly stříbrné. Tak to se poměrně vysílalo, ale taky se tam nejelo. A v tom roce 2005, jestli se nepletu, jsme to nevysílali a pak jsme koupili až finále. Pochopitelně se tam kvůli jednomu zápasu taky nejelo a vysílalo se to odsud. Vzhledem k tomu, že na tom finále bylo málo diváků. Bohužel Turci tenkrát zklamali, oni ještě tenkrát nebyli tak dobří a ten boom tam přišel až později. Ta atmosféra byla špatná v hale a úplně šílená tady dole ve sklepě. Víím, že se to hrozně těžko komentovalo. My jsme celý zápas prohrávali a až ten konec byl skoro neuvěřitelný. Tam jsem si to užil, ale bylo to hrozně náročné na tu koncentraci. Není to úplně ta nejlepší vzpomínka, ale holkám jsem to samozřejmě přál. Užil jsem si pak konec a předávání.“²⁵⁵

3.3 Sportovní vysílání po spuštění ČT4 Sport

V roce 2006 se naplnil sen sportovních redaktorů. RS ČT konečně získala vlastní vysílací kanál ČT4 Sport. Sportovnímu programu se věnuje celá samostatná kapitola. Následující podkapitola dokazuje nárůst sportovního vysílání na celé ČT, postupný přesun sportu na specializovaný program s důrazem na ty nejdůležitější sportovní události. Ty se z ČT2 přesouvaly postupně, jak popisuje kapitola *ČT sport*. Důvodem bylo počáteční

²⁵² Výroční zpráva o činnosti České televize v roce 2005, 2006, s. 16

²⁵³ Výroční zpráva o činnosti České televize v roce 2005, 2006, s. 43

²⁵⁴ NESG. Výroční zpráva o činnosti České televize v roce 2006 [online]. Česká televize, 2007, s. 153. [cit. 2015-11-08]. Dostupné z: <http://img.ceskatelevize.cz/boss/image/contents/publikace-ct/rocnky/2006/zprava2006.pdf>

²⁵⁵ z rozhovoru s Jakubem Bažantem, 4. 3. 2016, archiv autora

malé pokrytí a smlouvy s majiteli práv, které jim zaručovaly vysílání na celoplošném programu.

2006

V roce 2006 narostl počet sportovních pořadů o 2,5% na celé ČT.²⁵⁶ Sportovní vysílání na programech ČT1 a ČT2 tvořilo dohromady 8,9 %.²⁵⁷ a čítalo celkem 1 576 hodin.²⁵⁸ ČT4 Sport odvysílal 6 470,2 hodin. V součtu to tak bylo 8 046 hodin. Toto číslo pak v dalších letech ještě narůstalo, jelikož sportovní program zahájil celodenní vysílání až v roce 2008. Nejsledovanějším přenosem roku na ČT2 bylo finále MS v ledním hokeji Česko–Švédsko.²⁵⁹ Od roku 2006 vysílala ČT z Tour de France přibližně půlhodinové sestříhy.

Pořad z dostihového prostředí *Paddock* nahradil *Turf*, který se vysílá i po deseti letech. Stejně tak magazín *V šachu*, cyklistický *Spurt* a *Požární sport*.

2007

„Česka televize odvysílala v roce 2007 prostřednictvím televizních kanálů ČT1, ČT2, ČT24 a ČT4 SPORT celkem 35 035,5 hodin programu.“²⁶⁰ V tomto roce došlo na ČT1 a ČT2 k poklesu sportovních pořadů o 3,1 % oproti roku 2006,²⁶¹ jelikož byl sportu vyhrazen samostatný program. Na ČT1 zůstaly ze sportovních pořadů pouze *Branky, body, vteřiny* a *Velká pardubická*. Nejstarší zpravodajská relace a nejstarší sportovní akce v České republice. Dále pak zábavné pořady *Atlet roku*, *Zlatá hokejka*, *Zlatý míč ČR* a *Fotbalista roku*.²⁶² Na ČT2 nadále zůstaly některé sportovní přenosy z důvodu, že ČT4 Sport neměl plné pokrytí. Zejména MS v hokeji, fotbalová Liga mistrů a přenosy s účastí českých sportovců, např. motocyklové MOTO GP, které tehdy televize vysílala. Sportovní pořady na programech ČT1 a ČT2 činily 5,8 % jejich vysílací plochy.²⁶³

²⁵⁶ Výroční zpráva o činnosti České televize v roce 2006, 2007, s. 12

²⁵⁷ Výroční zpráva o činnosti České televize v roce 2006, 2007, s. 58

²⁵⁸ Výroční zpráva o činnosti České televize v roce 2006, 2007, s. 153

²⁵⁹ Výroční zpráva o činnosti České televize v roce 2006, 2007, s. 12

²⁶⁰ NESG. Výroční zpráva o činnosti České televize v roce 2007 [online]. Česká televize, 2008, s. 97. [cit. 2015-11-08]. Dostupné z: http://img.ceskatelevize.cz/boss/image/contents/rada-ct/vyrocní_zpravy/zprava2007_vyrocní_zprava.pdf

²⁶¹ Výroční zpráva o činnosti České televize v roce 2007, 2008, s. 102

²⁶² Výroční zpráva o činnosti České televize v roce 2007, 2008, s. 24

²⁶³ Výroční zpráva o činnosti České televize v roce 2007, 2008, s. 103

ČT připravila například přenosy z úspěšné baráže v Davis Cupu, která odstartovala pozdější zlatou úspěšnou éru. V roce 2007 stála ČT u zrodu dobročinného projektu Každý koš pomáhá, který podporuje projekty nebo lidi ve složité životní situaci. Ve vybraných utkáních platí kluby za každý koš 100 korun a hráči 10 korun. Autorem nápadu je Jakub Bažant.

Jakub Bažant: „*My jsme byli potom v roce 2009 se ženou a s jednou z dcer na dovolené ve Španělsku a já jsem tam při nějaké siestě říkal, že by bylo fajn, kdyby se o téhle akci, kterou tady děláme, dozvěděla Evropa ne-li svět. Takže jsem vymyslel ještě mezinárodní verzi All basket counts a udělali jsme i logo, které vycházelo z toho českého, ale v trochu jiných barvách. Ta akce se povedla, vybralo se přes 700 000 korun. Neuvěřitelné.*“²⁶⁴

2008

V roce 2008 byl program ČT4 Sport přejmenován na ČT4 a zahájil vysílání 24 hodin denně. Vyrobeno bylo o 1 354 více hodin vysílání oproti roku 2007. Sport se stále vysílal na ČT1 a ČT2 (6,5 % celkové plochy).²⁶⁵ ČT1 vysílala *Sportovce roku, Atletu roku, Fotbalistu roku a Zlatou hokejku*.²⁶⁶ Domácí fotbalová a hokejová soutěž, Zlatá tretra, fotbalová Liga mistrů a Pohár UEFA, MS silničních motocyklů, atletická Zlatá liga, Tour de France byly nadále v programu ČT2.²⁶⁷

V lednu se v chorvatském Záhřebu konalo ME v krasobruslení, na kterém zvítězil Tomáš Verner a získal pro samostatnou Českou republiku dosud jediné krasobruslařské zlato ve sportu, ve kterém bývalo Československo natolik úspěšné. Na obrazovky ČT se vrátily přenosy z Wimbledonu. Diváci tak mohli sledovat úžasné finále Federer–Nadal.

2009

Sportovních pořadů bylo odvysíláno celkem 8 857,9 hodin, což bylo 25 % ze všech programových typů.²⁶⁸ Rekordní číslo v lichém roce je dáno zejména paralelním vysíláním některých přenosů na ČT2 i ČT4. Sport se nadále vytrácel z programů ČT1 a ČT2

²⁶⁴ z rozhovoru s Jakubem Bažantem, 4. 3. 2016, archiv autora

²⁶⁵ *Výroční zpráva o činnosti České televize v roce 2008, 2009*, s. 19

²⁶⁶ *Výroční zpráva o činnosti České televize v roce 2008, 2009*, s. 28

²⁶⁷ *Výroční zpráva o činnosti České televize v roce 2008, 2009*, s. 42

²⁶⁸ NESG. *Výroční zpráva o hospodaření České televize v roce 2009* [online]. Česká televize, 2010, s. 10. [cit. 2015-11-12]. Dostupné z: http://img.ceskatelevize.cz/boss/image/contents/rada-ct/vyrocní_zpravy/zprava2009_hospodareni.pdf?ver=2

(3,3 % vysílací plochy). „Na celoplošných programech tak byly vysílány pouze nejvýznamnější sportovní akce, tedy zásadní část závodů Mistrovství světa v klasickém lyžování v Liberci, důležité zápasy Mistrovství světa v ledním hokeji, zápasy českých tenistů v Davisově poháru, atletické mítinky Golden League, kvalifikační zápasy českého národního mužstva o postup na mistrovství světa ve fotbale, významné zápasy O2 hokejové extraligy a fotbalové Gambrinus ligy, dále pak i atraktivní zápasy fotbalové Ligy mistrů.“²⁶⁹ Mistrovství světa v atletice v Berlíně vysílala ČT paralelně na ČT2 i ČT4. Postupně se pořady přesouvaly v souvislosti s narůstajícím pokrytí na ČT4. Změny nastaly zejména v září. Fotbalová Liga mistrů se vysílala jednou týdně na ČT2 a jednou na ČT4.

V únoru 2009 se v Liberci konala pro redakci nejvýznamnější domácí událost roku MS v klasickém lyžování. ČT vyrobila přenosy, které vysílala na ČT2, ČT4 a na internetu.²⁷⁰

Nejvýznamnější zahraniční událostí pro českého diváka bylo první finále Davis Cupu v historii samostatné České republiky. ČT měla studio přímo v barcelonském areálu a do Španělska vysílala také štáb.

Tomáš Budka: „Už to první finále, které jsme prohráli, byl pro mě neuvěřitelný zážitek. Byli jsme tam hodně dlouho. Asi deset dní jsme v Barceloně s Pavlem Křížkem (Pavel Křížek mladší, syn dlouholetého kameramana RS Pavla Křížka, pozn. aut.) natáčeli.“²⁷¹

ČT na prvním programu odvysílala předávání cen *Sportovec roku*, *Atlet roku* a *Zlatá hokejka*. Redakce připravila také přenosy i z udělování cen Fair play Českým olympijským výborem.

2010

ČT vyrobila celkem 35 525,6 hodin vysílání z toho 8 779,7 hodin sportu. Sportovní pořady zaplnily plochu 24,7 % a sport byl zdaleka na prvním místě ze všech programových typů.²⁷² Sportovní vysílání se v závěru roku definitivně přesunulo na ČT4. Důvod vysvětlují na další stránce. Na ČT1 a ČT2 už se vysílalo pouze při výjimečných sportovních akcích.

²⁶⁹ Výroční zpráva o činnosti České televize v roce 2009, 2010, s. 44

²⁷⁰ Výroční zpráva o činnosti České televize v roce 2009, 2010, s. 4

²⁷¹ z rozhovoru s Tomášem Budkou, 5. 2. 2016, archiv autora

²⁷² Výroční zpráva o činnosti České televize v roce 2010, 2011, s. 10

Na ČT1 uvedla Česká televize *Atleta roku* a *Zlatou hokejku. Sportovec roku* se vysílal na programu ČT4.

Hlavní domácí událostí roku bylo MS v basketbalu žen. Šampionát přenášel pouze program ČT4 a podrobněji se mu věnuji v následující kapitole.

3.3.1 „Dvojka nesportuje“ aneb sport na ČT1 a ČT2 pouze výjimečně

V roce 2010 přesáhlo pokrytí programu ČT4 90 % republiky. Nic tak už nebránilo tomu, aby se sportovní vysílání definitivně přesunulo na specializovaný program. V následujícím přehledu už uvádím pouze počet odvysílaných hodin sportu a pořady, které ČT pravidelně vysílá na programu ČT1.

V roce 2011 už se sport vysílal výhradně na ČT4. Ostatně to vystihuje i jedno z hesel ČT2 „Dvojka nesportuje“.²⁷³ „*Za 365 dnů roku 2011 se už žádný sportovní pořad, mimo večerních Branek, bodů, vteřin, jež jsou součástí bloku hlavních zpravodajských relací, a nejvýznamnější části přímého přenosu z Velké pardubické, vysílaného záměrně paralelně i na ČT1, nevysílal jinde než na ČT4, což platí i pro světové a evropské šampionáty s českou účastí a další významné sportovní akce a události.*“²⁷⁴ ČT odvysílala celkem 8 366 hodin sportovních pořadů, nejvíc ze všech programových typů, konkrétně 23,9 %.²⁷⁵ O rok později to bylo 8 708,1 hodin (24,5 %).²⁷⁶ Tradičně nechyběly ankety *Atlet roku*, *Fotbalista roku*, *Zlatá hokejka* a *Sportovec roku*. Všechny opět vysílala ČT1.

Roku 2013 odvysílala ČT 8 107,8 hodin sportu (21 % celkové vysílací plochy).²⁷⁷ 4 778 hodin bylo premiérových.²⁷⁸ ČT uzavřela spolupráci s Českým olympijským výborem a Českým paralympijským výborem, s hlavním partnerem hokejového svazu a celou řadu dalších dohod, které měly vliv na podobu vysílání. Ve *Výroční zprávě o činnosti České televize v roce 2013* ČT uvedla: „*Z hlediska posledních dvou let je zajímavý snižující se podíl*

²⁷³ *Výroční zpráva o činnosti České televize v roce 2010*, 2011, s. 12

²⁷⁴ *Výroční zpráva o činnosti České televize v roce 2011*, 2012, s. 23

²⁷⁵ *Výroční zpráva o činnosti České televize v roce 2011*, 2012, s. 104

²⁷⁶ NESG. *Výroční zpráva o hospodaření České televize v roce 2012* [online]. Česká televize, 2013, s. 34. [cit. 2015-12-03]. Dostupné z: http://img.ceskatelevize.cz/boss/image/contents/rada-ct/vyrocní_zpravy/zprava2012_hospodareni.pdf

²⁷⁷ *Výroční zpráva o činnosti České televize v roce 2013*, 2014, s. 41

²⁷⁸ *Výroční zpráva o činnosti České televize v roce 2013*, 2014, s. 64

fotbalu a hokeje na celku sportovního vysílání, což svědčí o větší diverzifikaci vysílání ve prospěch ‚menších‘ sportů. ‘²⁷⁹

V roce 2014 bylo vysíláno 8 543 hodin sportovního programu (20 % celkové vysílací plochy).²⁸⁰ „V průběhu roku bylo divákům nabídnuto 5 389 premiérových pořadů.“²⁸¹ *Fotbalista roku* byl znovu na ČT sport. ČT vysílala *Sportovce roku*, *Zlatou hokejku* a *Atleta roku* na ČT1.²⁸² „Souhrn toho nejlepšího, co se událo ve světě sportu, byl odvysílán jako součást stříhových pořadů, které připravil Robert Záruba. Diváci tyto pořady mohli sledovat na *Štědrý den* a na *Silvestra* jako ucelený přehled nejzajímavějších sportovních událostí a českých úspěchů v roce 2014.“²⁸³

V roce 2015 byly zábavné pořady *Zlatá hokejka*, *Atlet roku*, *Fotbalista roku* a *Sportovec roku* vysílány na ČT1.²⁸⁴ Údaje o přesných číslech sportovního vysílání v roce 2015 nebyly v době dokončení této práce zveřejněny. Dá se ovšem předpokládat, že toto číslo, stejně jako v předchozích letech, přesáhlo hranici 8 000 odvysílaných hodin.

3.4 Archiv sportovních pořadů

Z období před rokem 1989 zůstalo zachováno jen velmi málo sportovních přenosů, pořadů, reportáží a dokumentů. Jedním z důvodů je, že televize neměla až do 80. let záznamové zařízení. Druhým, že v počátku 90. let bylo rozhodnuto o likvidaci filmů napadených plísní. Většina sportovních pořadů je tak nenávratně ztracena. RS v posledních letech celou řadu pořadů za drahé peníze nakoupila ze zahraničí, či od diváků, kterým se je podařilo zaznamenat. Velké úsilí věnuje shánění a rekonstruování starých sportovních utkání Robert Záruba. Každoročně pak do vysílání připravuje tyto rekonstruované přenosy v rámci projektu *Archiv Z*. Ten během posledních let nabídl například hokejová utkání české reprezentace ze 70. let, finále MS ve fotbale 1962 Československo–Brazílie, vítězství bratrů Pospíšilových v kolové, finále tenisového Wimbledonu 1985 s Ivanem Lendlem atd.

²⁷⁹ *Výroční zpráva o činnosti České televize v roce 2013, 2014*, s. 164

²⁸⁰ NESG. *Výroční zpráva o hospodaření České televize v roce 2014* [online]. Česká televize, 2015, s. 41. [cit. 2015-12-12]. Dostupné z: http://img.ceskatelevize.cz/boss/image/contents/rada-ct/vyrocní_zpravy/zprava2014_hospodareni.pdf

²⁸¹ *Výroční zpráva o činnosti České televize v roce 2014*, 2015, s. 31

²⁸² *Výroční zpráva o činnosti České televize v roce 2014*, 2015, s. 28

²⁸³ *Výroční zpráva o činnosti České televize v roce 2014*, 2015, s. 34

²⁸⁴ NESG. *Výroční zpráva o činnosti České televize v roce 2015* [online]. Česká televize, 2016, s. 61. [cit. 2016-04-20]. Dostupné z: http://img.ceskatelevize.cz/boss/image/contents/rada-ct/vyrocní_zpravy/zprava2015.pdf

Se zavedením magnetického záznamu v 80. letech se situace diametrálně změnila a od té doby slavné přenosy v archivu nechybějí. RS stále využívá k archivaci kazety, na které se nahrávají přímé přenosy, které skriptují externí redaktoři. Skript pak pomáhá k rychlému nalezení důležitých momentů při sestavování reportáží. Poté, kdy už kazety nejsou potřeba, se uloží do archivu.

Redakce sportu rovněž využívá digitální archiv, do kterého se ukládají záznamy z kazet, nebo tzv. „XD-Camů“, což jsou disky, na které se natáčejí zápasy a reportáže. O archivování těchto záznamů se stará Marcela Volfová.

4. ČT sport

V roce 2005 bylo spuštěno v ČR digitální vysílání, což otevřelo ČT úplně nové možnosti. Nejprve byla v květnu 2005 spuštěna zpravodajská „čtyřadvacítka“. Příprava programu ČT4 Sport byla zahájena na podzim téhož roku. 5. prosince požádala ČT Český telekomunikační úřad o vyhrazení kmitočtů pro sportovní program.²⁸⁵ Jako termín spuštění vysílání, byl určen první den XX. zimních olympijských her 2006 v Turíně.

Tehdejší šéfredaktor RS ČT a „otec“ sportovního programu Otakar Černý působil už ve sportovní redakci Československé televize. Myšlenky na specializovaný program měli podle něj redaktoři již čtyřicet let před jeho vznikem. Ještě za dob hluboké nesvobody.

Otakar Černý: „*O tom jsme všichni vždycky trochu snili, že by to mohlo být. Sportovní program tehdy nebyl nikde v Evropě. Alespoň já to nevím, my jsme se nikam nekoukali, jiné televize jsme neznali. Chtěli jsme to samozřejmě. Chtěli jsme větší prostor, tenkrát byl jen jeden program. Já jsem pracoval v televizi léta jen s jedním programem. To byla zajímavá doba. Měli jsme tři přenosy týdně. To byl velký úspěch. Dneska jich máme pět denně. Ten sen...ta vidina byla už tenkrát.*“²⁸⁶

Podle Otakara Černého realizace programu ČT4 Sport náročná nebyla, ačkoliv termín zahájení vysílání, první den XX. zimních olympijských her v Turíně, se zdál být téměř šibeniční.

Otakar Černý: „*Realizace náročná nebyla vůbec. My jsme dostali v září 2005 za úkol od generálního ředitele Janečka vybudovat sportovní program s tím, že ho 10. února musíme spustit, protože začne olympiáda. A to samozřejmě lidi okolo mě říkali: ‚Ty jsi se zbláznil!‘ My jsme říkali, že ne, že to zkusíme, že do 10. února máme spoustu času.*“²⁸⁷

Ve své knize *Třikrát a dost* popisuje, že euforických reakcí bylo zprvu pomálu.

²⁸⁵ *Výroční zpráva o činnosti České televize v roce 2005, 2006*, s. 37

²⁸⁶ z rozhovoru s Otakarem Černým, 27. 1. 2016, archiv autora

²⁸⁷ z rozhovoru s Otakarem Černým, 27. 1. 2016, archiv autora

Otakar Černý: „Když jsem s tímto rozhodnutím přišel k nám do redakce, tak kupodivu žádné velké nadšení nenastalo. I tady zaznělo: ‚Co budeme vysílat?‘“²⁸⁸

4.1 Začátek vysílání ČT4 Sport ve vzpomínkách redaktorů RS

Vznik sportovního programu České televize je dle mého názoru nejdůležitějším mezníkem ve sledovaném období. Následující podkapitola shrnuje reakce osobností RS na počátky vysílání tohoto programu. V zásadě se dá shrnout slovy nadšení versus skepse.

Robert Záruba: „Já jsem zpočátku moc nevěřil, že to bude fungovat v tom redakčním chodu, který se mi zdál dost napnutý. Zdálo se mi nepředstavitelné zásobovat jeden celý program 24 hodin denně. Dodnes nerozumím tomu, jak jsme to mohli na tom začátku zvládnout a jenom díky Otovi Černému se to celé nastartovalo a rozběhlo, protože on tomu věřil. Jako jediný to byl schopný prosadit i u vedení. Já jsem tomu fakt nevěřil, taky jsem měl pocit, že to je trochu ústup z toho programu, který byl volně dostupný. To se mi tenkrát zdálo jako dost velká nevýhoda, ale ten televizní technický vývoj nás rychle zabezpečil, takže dneska je ČT sport volně dostupný program kdekoliv. Už to není tak jako dřív jenom pro nějaké území republiky, je to opravdu všude. To je samozřejmě důležitá okolnost prosazení toho kanálu, ale na tom začátku moje pocity byly velmi smíšené, já jsem fakt nevěřil, že to může fungovat.“²⁸⁹

Robert Záruba v době příprav spuštění programu ČT4 Sport chystal turínskou olympiádu. Poprvé pro dva programy. Spolu s realizací hokejového programu v průběhu celé sezony měl tak starostí dost i bez úvah nad budoucností nového kanálu. Další hokejový komentátor Petr Vichnar po 30 letech v televizi zažil další výrazný zlom.

Petr Vichnar: „ČT4 Sport byla zásadní změna, protože najednou jsme museli zaplnit čtyřicet hodin vysílání. Samozřejmě bylo jasné, že ve všední den můžeme udělat maximálně tak tři až čtyři premiéry a zbytek se bude skládat z nějakých repríz. Takže to byl opačný problém. Nejprve jsme se nemohli pořádně procpat do programu a najednou jsme tady měli takovou obrovskou plochu, která se musela nějak naplnit. Ono to v tom roce 2006 odstartovalo olympiádou, ale pak se to muselo dál nějak plnit. To mnohdy nebylo jednoduché,

²⁸⁸ Černý, 2013, s. 242–243

²⁸⁹ z rozhovoru s Robertem Zárubou, 1. 2. 2016, archiv autora

ale na druhou stranu tehdy ještě ten rozpočet byl poměrně dobrý. Takže jsme se hodně zaměřili na podporu menších sportů, což pro ně bylo vysvobození, protože jsme začali vysílat takové sporty jako hokejbal, florbal přišel později, ale takové sporty, které jinak v podstatě neměly šanci se na tu obrazovku v tom starém režimu výběru dostat. Jedna z těch idejí kanálu ČT4 byla podpořit český sport, malé sporty a zároveň do toho promítnout ty vrcholné světové akce. Takže poskládat to nebyla sranda.²⁹⁰

Pavel Čapek: „Bez toho kanálu už si to dneska nedovedu vůbec představit. Vysílali jsme tu na dvojce tu na jedničce a takhle jsme šibovali. (...) Teď, když máme vlastní kanál a možnost na něm ty přenosy vysílat, tak je to úžasná věc. A tehdy jsme si vůbec nedokázali představit, jak se to bude vyvíjet. Jaká bude životaschopnost.“²⁹¹

Také Pavel Čapek už měl za sebou více než 20 let v televizi. Pavlu Čapkovi, stejně jako dalším komentátorům skokově narostl počet přímých přenosů. Zejména komentátorům menších sportů.

Marek Svačina: „Já jsem se obával, že něco nastartujeme, a třeba to brzy skončí, protože to byla lákavá představa. Hrnulo se na nás samozřejmě spoustu práce, to bylo jasné od začátku. Mohlo se ale rozšířit portfolio těch menších sportů. A já nejsem člověk, který by tady dělal fotbal a hokej, ty české dva top sporty, takže pro mě to je jenom dobře. Děláme třeba 20 přenosů z dostihového sportu každý rok. To podle mě žádná veřejnoprávní televize v Evropě, možná ani na světě, nemá. Podobně je to třeba s badmintonem, ping-pongem a tak dále. My dáváme službu tomu českému sportu, pomáháme jim. Oni shánějí sponzory a ty mohou sehnat hlavně díky té televizi.“²⁹²

Miroslav Langer: „Já myslím, že jsem věřil úspěchu ČT sport. Ale spíš jsem měl pocit, že si málokdo uvědomoval, co vlastně bude znamenat to vyrábět. Já si pamatuji, že tenkrát mně a většině z nás, radikálně narostla práce. Práce nad rámec, co se dá běžně považovat za normální. Postupně si to sedalo, když se zjistilo, že přenos, to už není jen jeden komentátor. A když přenosy odtáhly lidi ze zpravodajství, a že je potřeba nasadit další.“²⁹³

²⁹⁰ z rozhovoru s Petrem Vichnarem, 28. 1. 2016, archiv autora

²⁹¹ z rozhovoru s Pavlem Čapkem, 1. 2. 2016, archiv autora

²⁹² z rozhovoru s Markem Svačinou, 4. 3. 2016, archiv autora

²⁹³ z rozhovoru s Miroslavem Langerem, 5. 2. 2016, archiv autora

Zavedení programu ČT4 Sport ovlivnilo i podobu BBV. Ze směnařů zpravodajství se stávali komentátoři a bylo potřeba redakci rozšířit. Sportovního zpravodajství se však ustanovením sportovního programu dotklo oproti ostatním sportovním pořadům v prvních letech patrně nejméně ze všech sportovních útvarů. Pravidelné *Sportovní zprávy* se vysílají až od roku 2013 a BBV jsou i po 10 letech od vzniku sportovního kanálu nadále na ČT1. Tehdejší moderátoři BBV Vojtěch Bernatský a Ivana Chvátalová nepatřili v době vzniku ČT4 Sport mezi optimisty.

Vojtěch Bernatský: „*Pravdou je, že jsme Otovi Černému moc nevěřili. Říkali jsme si, že to není možné, že se u nás ještě další čistě sportovní kanál neuživí, ale vidíš, že kolikrát máme i problém to tam všechno vměstnat. Takže klobouk dolů za tu vizi a za to, že se to podařilo.*“²⁹⁴

Ivana Chvátalová: „*Já jsem patřila k těm skeptikům. Bylo to hlavně proto, že to tehdy bylo strašně personálně poddimenzované. Fajn, vysílalo se přes olympiádu, ale co bude potom...? Přišlo mi, že to bylo moc na vodě postavené. Takže jsme všichni čekali, co se z toho vyvine.*“²⁹⁵

Vladimír Drbohlav působí v RS ČT ze všech interních redaktorů nejdéle. Díky své dlouholeté spolupráci se zahraničními televizními stanicemi (nejprve v rámci OIRT a později EBU), měl bohaté zkušenosti i s podobou sportovních kanálů v zahraničních televizích.

Vladimír Drbohlav: „*Já jsem díky té své práci se zahraničím neobjevoval neobjevené. Pochopitelně tady už existovaly nějaké zkušenosti. Já jsem si byl jistý, že jsme schopni to zvládnout, ale zároveň jsem si nebyl jistý... Já zase nejsem tak kovaný v těch marketingových a podobných věcech, jestli ten rozjezd dokážeme nějakým způsobem ustát po téhle stránce. Já jsem patřil mezi ty, kteří se podíleli na tom zrodu. Tam byl hlavně Michal Dusík. Ota Černý spíše jako titulární. A dávali jsme dohromady určitou možnost výhledu od toho roku 2006 až do roku 2011. Co by mohlo fungovat. S tím, že základem bylo dosáhnout na některé věci, které jsem já neměl portfolio. A to byly nejvyšší domácí soutěže.*“²⁹⁶

²⁹⁴ z rozhovoru s Vojtěchem Bernatským, 1. 2. 2016, archiv autora

²⁹⁵ z rozhovoru s Ivanou Chvátalovou, 10. 3. 2016, archiv autora

²⁹⁶ z rozhovoru s Vladimírem Drbohlavem, 4. 3. 2016, archiv autora

Také Jakub Bažant už měl za sebou v roce 2006 dvě dekády v redakci. Jakub Bažant se v dalších letech podílel na vzniku a prosazení projektů a pořadů, které by jinak musely o svůj prostor na ČT2 velmi tvrdě bojovat.

Jakub Bažant: „*Já jsem asi byl něco mezi Robertem Zárubou a Michalem Dusíkem. Michal je typ, který nikde nevidí problém. Robert někdy vidí problém všude. Já jsem si říkal... Dobře, pojďme do toho, ale proč to máme všechno vynalézat, když už ty sportovní programy běží v sousedních zemích. Proč to dělat takhle rychle, jestli by nebylo lepší to pozdržet a na nějaké stáži se kouknout, pak dát hlavy dohromady a udělat to nějak adekvátně našim podmínkám. Ale tam byl, řekl bych, tlak a souhra různých okolností. Generální ředitel Janeček řekl: ‚Bud’ s tím začnete teď vy, nebo začne něco jiného.‘ Ota Černý řekl: ‚Jo, my jsme připravení.‘ Ačkoliv jsme upřímně řečeno moc připravení nebyli. Abych se jich ale zastal, tak to chápu, že v téhle situaci trošku zariskovali a šli do toho. Já jsem nebyl pesimista, ale protože jsem náturou detailista, tak jsem si říkal, že bychom měli něco mít, než se do toho pustíme.*“²⁹⁷

O Michalu Dusíkovi se během rozhovorů členové redakce vyjadřovali jako o jednom z mála lidí, kteří myšlenku ČT4 Sport bezmezně věřili.

Michal Dusík: „*Já jsem věřil tomu, že takový program tady má smysl. Schválně říkám program, protože to nás Ota Černý cepoval, že musíme říkat program ČT4, nikoliv kanál, protože tam se lejí odpadky a tohle nebude na odpad. Tam budou naopak velmi kvalitní věci. Takže od té doby jsem naučen říkat program. Já jsem opravdu věřil tomu, že to bude fungovat a že to bude dobré, protože jsme sportovní národ. A těch věcí, které se daly vysílat, bylo docela dost. (...) Samozřejmě ze začátku bylo trochu nejisté, jestli se nám podaří naplnit to dvaceti čtyř hodinové vysílání.*“²⁹⁸

První dva roky ještě program nevysílal plných 24 hodin. Přesto bylo třeba naplnit každodenně minimálně 16 hodin vysílání.

Otakar Černý: „*Co budeme vysílat, byla skutečně kardinální otázka. Kluci, především Michal Dusík, měli podobné programy okoukané v zahraničních televizích, přinesli úvodní*

²⁹⁷ z rozhovoru s Jakubem Bažantem, 4. 3. 2016, archiv autora

²⁹⁸ z rozhovoru s Michalem Dusíkem, 22. 2. 2016, archiv autora

důležitou informaci. Pro začátek bylo opravdu nutné nasmlouvat dlouhé přímé přenosy či záznamy. Tak jsme koupili golf. Hodily se nám už zdomácnělé tenisové poháry, začali jsme jednat o přenosech z velkých turnajů Wimbledonu, French Open. Pro začátek. Tady zapracoval Vladimír Drbohlav, který zjistil, že jediný finančně dostupný je právě Wimbledon. Začal jednat, stejně jako o golfu, biatlonu, lyžařských závodech. Já jsem přišel s rozšířením o veřejnoprávní témata. Vznikly pořady Sport v regionech, Sport proti drogám, Požární sport a pár dalších drobných magazínů, které časem zanikly. Ten první týdeník trvá stále, střídají se pravidelně všechna tři studia, tedy Praha, Brno, Ostrava. Rozšířili jsme jednání s představiteli menších sportů, vyzvali k jejich aktivnějším vstupům. Co budeme vysílat, to jsme dali dohromady. I s jistotou programu roku 2006 – olympijských her, mistrovství světa v hokeji a hlavně ve fotbale, kde hráli naši. Vyšlo nám to na 18 hodin denně. Spočítat náklady nám pomohl projekční inženýr Pavel Hanuš.²⁹⁹

Vladimír Drbohlav: „Přesně víme, jak pak dopadli Slovinci, kteří rozjeli v roce 2008 jakousi svojí ‚trojku‘ podle našeho vzoru. Udělali to ještě tak, že objednali v zahraničí všechno možné, pak měli trochu problémy s placením. Jenže tím, že nezískali domácí fotbalovou ligu, nezískali domácí hokejovou ligu, tak na stolním tenise a volejbalu ti nikdo nevydrží. Skončilo to naprosto tristně. Tam to navíc bylo podmíněné neustálými personálními změnami a dost velkou nestabilitou toho manažerského prostředí. A šli do kopru. Dneska jim to velmi chybí v porovnání s námi.“³⁰⁰

Podobně jako na začátku 90. let, i v roce 2006 se redaktoři inspirovali v zahraničí. Tentokrát však už nebyl žádný problém sledovat zahraniční programy prostřednictvím satelitu či kabelových operátorů.

Michal Dusík: „Jako vzor sloužila spousta programů. Ať už to byly americké programy nebo i Eurosport, u jehož vzniku Česká televize byla a byla jedním ze spolumajitelů. (...) Rychle jsme si uvědomili, že musíme dávat záznamy přenosů, že zkrátka nejde vysílat 24 hodin přímým přenosem. Tenkrát se koupil golf, protože bylo zapotřebí využít délku golfových přenosů a pro české teritorium byl golf velmi levný. Zároveň si myslím, že to je sport, který sice nikdy nebude dosahovat statisícovou sledovanost, ale když nic jiného, je to velmi uklidňující, když si ho člověk pustí v 11 hodin večer a kouká se na krásnou přírodu.

²⁹⁹ Černý, 2013, s. 243–244

³⁰⁰ z rozhovoru s Vladimírem Drbohlavem, 4. 3. 2016, archiv autora

*Tenkrát jsem golf považoval hlavně za výplň programu. Od té doby už jsem byl přesvědčen kolegy, že bych golf měl vyzkoušet a už jsem mu taky stihl propadnout.*³⁰¹

Podle Michala Dusíka bylo také zásadní stanovit určitou koncepci, na kterou by si lidé zvykli. Zkrátka, český divák má rád seriály, určité zaběhnuté pořádky a rád najde programy všeho druhu pravidelně na svém místě.

Michal Dusík: *„Jednu věc jsme chtěli od začátku udržet, aby to mělo nějakou pevnou strukturu. Aby to nebylo nahodilé. Aby to nebylo tak, že se vždycky sejdeme a řekneme si, co tam ten další týden budeme skládat. To je cesta do pekla. Zaprvé v tom, že se sejdeme a zjistíme, že tam nemáme co dávat, a za druhé, že divák potřebuje nějakou orientaci. Potřebuje vědět, že v pátek večer tam uvidí hokej, v sobotu bude fotbal, v pondělí míčový sport. O to jsme se od začátku snažili. Ne vždy se to samozřejmě podaří v tom sportu naplnit beze zbytku. Někdy do toho přijdou vrcholné akce jako mistrovství světa v atletice, v biatlonu. Nemůže to být schématický program, ale snaha udržet to v hrubém schématu byla od začátku.*³⁰²

Michal Dusík vyzdvihuje Otakara Černého a další lidi, kterým se podařilo prosadit program, jenž se za 10 let stal pevnou součástí českého televizního vysílání.

Michal Dusík: *„Myslím si, že role Oty Černého u vzniku ČT sport je stále velmi nedocenená. Myslím, že kdyby nebyl Ota Černý tehdejším šéfredaktorem, tak by možná dneska existovalo nějaké sportovní vysílání České televize, ale určitě jsme neslavili 10 let a hlavně by ČT sport neměl tak dominantní postavení jako má teď. Kromě Oty Černého to byla Ivona Bartók, která měla na starosti produkční věci. Byla tam Anička Tulisová, která dělala programovou skladbu sportovního vysílání České televize. Květa Uhrová měla na starosti ekonomiku. Radek Bauer, který do toho vstupoval, co se týče zpravodajských věcí a pomáhal tomu dát řád a strukturu.*³⁰³

Radek Bauer: *„Ono se o tom už nějakou dobu předem mluvilo. Dokonce jsme dostali zadání, kdo má jaký nápad, že může dát svůj návrh. Mám pocit, že jsem byl jeden z mála, kdo předvedl nějakou koncepci. Tenkrát se ještě neuvažovalo o tom, že bude čistě sportovní*

³⁰¹ z rozhovoru s Michalem Dusíkem, 22. 2. 2016, archiv autora

³⁰² z rozhovoru s Michalem Dusíkem, 22. 2. 2016, archiv autora

³⁰³ z rozhovoru s Michalem Dusíkem, 22. 2. 2016, archiv autora

*kanál, ale že třeba bude spojený s něčím. A já jsem udělal koncepci na spojení sportovního s hudebním kanálem, protože to bylo něco, co mi v televizi chybělo a dodnes chybí. Takže tenhle návrh jsem dal a nějaké prvky se z toho využily. Například Sport v regionech. Tenkrát jsem navrhnul fotbal v regionech, hokej v regionech a sport v regionech a zůstal z toho Sport v regionech. Nápad to byl výborný, měli jsme radost, ale spustilo se to v době, kdy nebylo nic moc připraveného. Bylo to takové šité horkou jehlou, ale jinak to asi v téhle instituci nejde. To je stejné, jako když jsme přišli my, tak jsme se museli naučit plavat, tak stejné to bylo s tím kanálem. Teprve za pochodu se to všechno vylepšovalo.*³⁰⁴

Z koncepcce Radka Bauera se podařilo postupně realizovat celou řadu návrhů. Kromě výše jmenovaného *Sportu v regionech* to byl zejména ještě vyšší důraz na přenosy s českou účastí a jejich reprízování v nočních hodinách či následujících dnech. Dále pak například zařazování archivních zápasů v případě významných výročí a zvýšení produkce dokumentů. Televizní obnova pořadu *S mikrofonem za sportem* se uchytila v rámci doprovodného programu v pořadu *Buly – hokej živě* a postupně částečně i ve *Studiu fotbal*.

Michal Dusík: *„Já tam byl naopak ten, který vymyslel ty nejbláznivější nápady, a některé se povedlo zrealizovat. Například to, že zahájíme vysílání se začátkem olympiády v Turíně, což původně vypadalo jako úplný nesmysl, ale Ota naopak řekl, že to je dobré. Všichni říkali, že to nemůžeme nikdy do té doby stihnout. Protože každý televizní program se nejprve zkušebně vysílá do zdi, aniž by to šlo ven. Pak se vysílá v nějakém testovacím módu a po půl roce se teprve rozjede ostré vysílání. My jsme tyhle dvě fáze přeskočili a před ostrým vysíláním byl akorát den předem technický test. Ale jinak se opravdu zahájením olympijských her v Turíně rozjelo vysílání na celé kapacitě, na které tehdy mohlo fungovat.*³⁰⁵

Otakar Černý: *„Sestavil jsem tým idealistů. Tehdejší programová dramaturgyně redakce sportu Anna Tulisová, ekonomka Květa Uhrová, redaktori Michal Dusík, Vladimír Drbohlav, vedoucí výroby Ivona Bartók a... víc nás nebylo, i když sestava byla stále otevřená. Občas do ní někdo přinesl nápad, ale moc ne. Robert Záruba se žádného přípravného jednání neúčastnil. Určitě hlavně proto, že chystal program vysílání z olympijských her v Turínu. Nově pro dva programy, pro ČT2 a ČT4 SPORT.*³⁰⁶

³⁰⁴ z rozhovoru s Radkem Bauerem, 22. 2. 2016, archiv autora

³⁰⁵ z rozhovoru s Michalem Dusíkem, 22. 2. 2016, archiv autora

³⁰⁶ Černý, 2013, s. 243

Můžeme říci, že Otakar Černý byl v pravém slova smyslu vizionář. On už tehdy tušil, že technika půjde tak rychle dopředu, že program bude brzy volně dostupný na celém území České republiky a zřejmě také to, že zájem veřejnosti o sport poroste. Mnohem mladší kolegové byli o poznání skeptičtější a až čas je přesvědčil o správnosti koncepce samostatného sportovního programu.

4.2 První den vysílání 10. února 2006

Spuštění programu ČT4 Sport tedy bylo stanoveno na zahájení XX. zimních olympijských her v Turíně. Bylo rozhodnuto, že nový program bude vysílat přenosy z olympiády od 9 do 24 hodin.³⁰⁷

Otakar Černý: „Dali jsme to dohromady a potom jsme všechny šokovali, protože v televizi je zvykem, že když se chystá nový program, tak se to týden, čtrnáct dní zkouší do zdi. A my jsme to pustili z jedné vody na čisto bez nějakého zkoušení, protože ta redakce byla silná. My jsme si věřili. I když mnozí tomu moc nevěřili, ale to gros se nechalo přesvědčit. Já jsem tehdy si myslím v tom sehrál dost pozitivní roli, že jsem o tom nediskutoval, řekl jsem, že to bude a ono to bylo.“³⁰⁸

Turínská olympiáda už bude navždy v kronikách televizního vysílání spojena s počátky programu ČT4 Sport. Den D nastal 10. února 2006.

Otakar Černý: „V osm hodin ráno ve velmi skromném studiu seděli dva pionýři vysílání ČT na programu ČT4 SPORT Jakub Bažant a Vojtěch Bernatský. (...) Vysílání OH z Turína bylo na ČT4 SPORT ještě víceméně doplňkové. Hlavní události – hokej, krasobruslení, medailové úspěchy měly premiéry na dvojce, čtyřka dala prostor sportům, které dřív nebylo možné vysílat – třeba saně, boby, curling. A pochopitelně reprízy.“³⁰⁹

Vojtěch Bernatský: „Mám krásnou vzpomínku na to, že jsme s Jakubem Bažantem v roce 2006 vlastně ten kanál otevírali, protože to bylo spojeno se zahájením olympijských her

³⁰⁷ Výroční zpráva o činnosti České televize v roce 2006, 2007, s. 30

³⁰⁸ z rozhovoru s Otakarem Černým, 27. 1. 2016, archiv autora

³⁰⁹ Černý, 2013, s. 244–245

v Turíně. *My jsme vlastně byli první dva moderátoři, kteří se objevili v tom vysílání. Tak to je taky pro mě čest, že jsem mohl být úplně na tom samém začátku.*“³¹⁰

Jakub Bažant: *„Jsou to určitě moc pěkné vzpomínky a určitě jsem rád, že jsem u toho byl takhle na začátku. Opravu si toho cením, na druhou stranu ale důležitější pro ten program nebylo to spuštění, to bylo samozřejmě také důležité, ale pak dál pilovat, vylepšovat, nacházet další formáty.*“³¹¹

4.3 Od ČT4 Sport k ČT sport

4.3.1 První dva roky sportovního programu

Mottem nové stanice se stal slogan „Žijeme sportem“. Program ČT4 Sport brzy poskytl prostor širokému spektru sportů, které by se jinak na obrazovkách neobjevily. Od počátku byl na prvním místě sport s českou účastí. Bez nadsázky je tak možno říci, že program pomohl rozvoji sportu v České republice.

Otakar Černý: *„My jsme byli první televizí, která vysílala golf a hlavně, a na to jsem pyšný, jsme koupili biatlon! My jsme v té době byli s Vladimírem Drbohlavem v Ženevě na zasedání EBU. Tehdy za námi přišel pán, který vlastnil práva na vysílání biatlonu a nabídl nám je pro Českou televizi a já jsem říkal: ‚Vy jste se zbláznil!‘ Shodou okolností závod branné zdatnosti byl u nás před biatlonem, ten závod se běhal. Jmenoval se Sokolovský závod branné zdatnosti, to bylo svazarmovský. Tak jsem říkal, že se to u nás běhá léta, a že o to nikdo nemá zájem. Nicméně on nám dal velmi dobré podmínky a to pomohlo. Já jsem přesvědčen o tom, že Česká televize udělala z biatlonu v Česku zimní sport číslo jedna, protože jsme ho propagovali a to se povedlo.*“³¹²

Díky novému programu narostlo sportovní vysílání do dosud nevídaných rozměrů. *„V roce 2006 se kanál ČT4 Sport podílel na vysílání ČT celkem 6 470,2 hodinami ze 42 zemí. Drtivou většinu představuje výroba vlastní – 5 251,5 hodiny. Zahraniční podíl činil 1 218,7 hodin. Z jednotlivých států se na vysílání na programu ČT4 Sport nejvíce objevily přenosy z USA s 218,5 hodinami a Velké Británie s 218,3 hodinami. (...) Sportovních přenosů bylo*

³¹⁰ z rozhovoru s Vojtěchem Bernatským, 1. 2. 2016, archiv autora

³¹¹ z rozhovoru s Jakubem Bažantem, 4. 3. 2016, archiv autora

³¹² z rozhovoru s Otakarem Černým, 27. 1. 2016, archiv autora

odvysíláno 3 324,5 hodin, studiových vstupů 49,5 hodin, sportovních magazínů 617,5 hodiny, dokumentů 142,3 hodiny, zpravodajství 102,5 hodiny, atd. Z jednotlivých studií odbavila Praha 6 077,3 hodiny (což představuje 93,9 %), Brno a Ostrava 392,9 hodin (což je 6,1 %). Premiérově bylo odvysíláno 1 743,9 hodin, reprízy představovaly 4 726,3 hodin.³¹³

Zpravodajství zpočátku na nově vzniklém programu scházelo. *Branky, body, vteřiny* zůstaly na programu ČT1 a pravidelné sportovní zprávy byly na ČT24. ČT4 Sport měl brzy vysílat veškeré sportovní akce. Neměl ovšem dostatečné pokrytí (pouze 13,4 % území ČR).³¹⁴ Rovněž smlouvy s majiteli práv byly stanoveny na celoplošný kanál. Šlo například o přenosy z domácí fotbalové i hokejové ligy nebo fotbalové Ligy mistrů a různých světových mistrovství. Tyto sportovní události tak zprvu zůstaly na programu ČT2. Jak už jsem uvedl, některé přenosy se „dublovaly“ a vysílaly se na ČT2 i na ČT4 Sport. Týkalo se to například přímých přenosů z MS v ledním hokeji v Rize, na kterém čeští hokejisté obsadili druhé místo a MS ve fotbale, jemuž se ještě podrobněji věnuji dále v kapitole *Fotbal v ČT*. „Čtyřka“ vysílala např. MS ve vodním slalomu, v halové atletice a v krasobruslení, evropské šampionáty v atletice a v krasobruslení. Dále to byl tenisový Wimbledon, dakarská rallye a nejvyšší soutěže ve florbalu, futsalu, basketbalu, házené a v dalších sportech.³¹⁵ Nejsledovanějším sportovním přenosem roku na ČT4 Sport byl fotbalový zápas Sparta – Hearts of Midlothian v Poháru UEFA.³¹⁶

V roce 2007 odvysílal program ČT4 Sport 2 788,7 hodin premiér.³¹⁷ Od 1. ledna 2007 nabízel kanál ČT4 Sport teletext s kompletním sportovním servisem.³¹⁸ Poslední únorový den roku 2007 se vysílání rozšířilo na celkových 16 hodin a od 2. září vysílala stanice ČT4 Sport vždy během víkendu plných 24 hodin.³¹⁹ Přibylo pořadů z brněnského a ostravského studia. Zvýšil se také jejich podíl na dramaturgii. Rok 2007 přinesl programové změny. Byl obnoven cyklus *Síň slávy* a magazín *Vaše hřiště* se spojil se *Sportem v regionech*. Pořad *Sport v regionech* vysílá ČT už 10 let. Od 10. října 2007 začala televize vysílat týdeník *BasketManie*, ten se rovněž v programu ČT nalézá i v roce 2016. Od tohoto roku se také vysílaly pořady *Total rugby* a *Goalissimo*. Dlouhá léta vysílaný cyklus *Sportovci světa*

³¹³ *Výroční zpráva o činnosti České televize v roce 2006, 2007*, s. 31

³¹⁴ NESG. ČT4 pokrývá signálem již 96,5 % ČR. *Media a Marketing* [online]. 10. 2. 2012 [cit. 2016-05-07]. ISSN 1213-7693. Dostupné z: <http://mam.ihned.cz/c1-54676270-ct4-pokryva-signalem-jiz-96-5-crURL>

³¹⁵ *Výroční zpráva o činnosti České televize v roce 2006, 2007*, s. 26

³¹⁶ *Výroční zpráva o činnosti České televize v roce 2006, 2007*, s. 12

³¹⁷ *Výroční zpráva o činnosti České televize v roce 2007, 2008*, s. 102

³¹⁸ *Výroční zpráva o činnosti České televize v roce 2007, 2008*, s. 5

³¹⁹ *Výroční zpráva o činnosti České televize v roce 2007, 2008*, s. 7

běžel nejprve souběžně na ČT2 i ČT4 Sport, ale postupně se přesouval na ČT4 Sport.³²⁰ „Přibývalo programů a projektů, které přešly zcela na stanici ČT4 SPORT z programu ČT2. Při tomto přesunu jsme ovšem museli respektovat stávající smlouvy, které nedovolí vysílat jinak než na všeobecně dostupném programu (OH, MS, ME, některé Světové poháry, Gambrinus liga, Extraliga ledního hokeje, Liga mistrů a další taxativně definované programy). U mnohých těchto produktů však díky jejich četnosti a rozsahu už dochází k duálnímu vysílání na obou jmenovaných kanálech – ČT2, ČT4 SPORT, což zvyšuje divácký komfort.“³²¹ Diváci měli možnost sledovat více přímých přenosů oproti roku 2006. Ty se vysílaly denně přibližně od 16 hodin a večer. V prosinci byl kanál dostupný zhruba třetině obyvatel a ČT4 Sport vyhledávalo denně přes čtvrt milionu dospělých diváků.³²² Rekordním přenosem co se diváckého zásahu týče, byl roku 2007 na ČT4 Sport fotbalový zápas mezi pražskou Spartou a Spartakem Moskva z 29. listopadu. Alespoň 3 minuty tohoto zápasu sledovalo téměř 400 000 dospělých diváků.³²³

Týdenní program vypadal během sezony většinou následovně: pondělí patřilo přímým přenosům z volejbalu. Úterý magazínu *Buly* a fotbalové Lize mistrů nebo nizozemské lize. Ve středu pak znovu fotbalová Liga mistrů nebo evropský basketbal. Ve čtvrtek domácí házená. Pátek zabraly české halové soutěže a přenos z fotbalové Bundesligy. „V sobotu a v neděli byl vysílán celodenní program s moderátorem, který od rána provázel všemi sportovními událostmi. Po oba víkendové dny si diváci vychutnávali vždy dopoledne i odpoledne přímý přenos sportovního utkání, ostatní časy vyplnily magazíny, dokumenty, reportáže a záznamy; dopoledne reprízy, v odpoledních hodinách premiéry.“³²⁴

Do nočních hodin byly zařazovány reprízy utkání a přímé přenosy z jiných časových pásem. RS také vyjednávala s majiteli práv na NHL a NBA. Nakonec ale převládly podobné důvody jako v 90. letech. Finanční náročnost by neodpovídala počtu diváků. ČT4 Sport vysílal v roce 2007 řadu zahraničních soutěží např. Wimbledon, Turné čtyř můstků, MS v házené, ME mužů i žen v basketbale, MS v biatlonu, MS v atletice i (halové i pod otevřeným nebem). Mnoho významných akcí se konalo i na našem území, např. Zlatá přilba, MS v atletice juniorů.

³²⁰ Výroční zpráva o činnosti České televize v roce 2007, 2008, s. 26

³²¹ Výroční zpráva o činnosti České televize v roce 2007, 2008, s. 38

³²² Výroční zpráva o činnosti České televize v roce 2007, 2008, s. 41

³²³ Výroční zpráva o činnosti České televize v roce 2007, 2008, s. 41

³²⁴ Výroční zpráva o činnosti České televize v roce 2007, 2008, s. 38

4.3.2 Změna názvu a sport 24 hodin denně

První den roku 2008 zahájil program ČT4 Sport nepřetržité vysílání 24 hodin denně v širokoúhlém formátu 16:9.³²⁵ Další změnu zaznamenal první školní den, kdy byl přejmenován na ČT4.³²⁶ S trochou nadsázky by se dalo říci, že ve třetím roce vysílání sport zmizel z názvu programu, ale přibyl na obrazovce. Program ČT4 vysílal pravidelné přímé přenosy a záznamy z atletiky, cyklistiky, lyžování, curlingu, golfu, dostihů, házené, volejbalu, florbalu a dalších sportů.

Fotbaloví příznivci mohli na „čtyřce“ sledovat zápasy Slavie v Poháru UEFA, Ligu mistrů, *Magazín Ligy mistrů*, *Studio fotbal – Z evropských lig*, Bundesligu, *Magazín Bundesligy*, *Magazín Premier League*, *Magazín MS ve fotbalu 2010*, *Magazín Evropské ligy UEFA*, *Goalissimo* a dvacetidílný seriál *Fotbalová škola*.

Hokejové fanoušky potěšila nově vzniklá Liga mistrů i s pravidelným magazínem. Soutěž ale vydržela jen jednu sezonu. „Čtyřka“ vysílala společně s ČT2 domácí fotbalovou i hokejovou ligu. Od podzimu 2008 přešla základní část extraligy včetně doprovodných pořadů jako například *Buly*, *OK – hokej jinak* na ČT4.

V programu byly pravidelné besedy po významných sportovních událostech. Šéfredaktor redakce sportu Otakar Černý moderoval pořady *Na slovíčko s...* a *Sečteno a podtrženo*. Dále vysílal ČT4 např. pořady *Host Michala Dusíka*, *O čtyřce dnes s...* Byly zařazeny další sportovní pořady např. lyžařský magazín *Bílá stopa*, kulečnickový magazín *Biliár* a *Magazín Moto GP*. Nadále se vysílaly pořady *Dohráno*, *Sport ve světě*, *Time out* a *Svět motorů*. *BasketManie*, *Total ragby* a další. Pořad *BasketManie*, vysílaný každou středu na ČT4, získal cenu za mimořádný přínos, propagaci a popularizaci basketbalu v České republice.³²⁷ Dramaturgem pořadu je Jakub Bažant. ČT4 odvysílal nové díly z cyklu *Sláva vítězům* a sedmidílný seriál *Slavné olympijské osmičky*.

Koncem roku 2009 už mohlo kanál ČT4 sledovat 76,3 % domácností.³²⁸ Rekordním pořadem na programu ČT4 v roce 2009 byl přímý přenos ze 3. předkola Ligy mistrů mezi pražskou

³²⁵ *Výroční zpráva o činnosti České televize v roce 2008, 2009*, s. 5

³²⁶ *Výroční zpráva o činnosti České televize v roce 2008, 2009*, s. 7

³²⁷ *Výroční zpráva o činnosti České televize v roce 2008, 2009*, s. 74

³²⁸ *Výroční zpráva o činnosti České televize v roce 2009, 2010*, s. 64

Spartou a Panathinaikosem Atény, který 4. srpna sledovalo v průměru 348 000 diváků.³²⁹ Zápas Sparty a Slavie v nově ustanovené fotbalové Evropské lize UEFA se vysílaly jen na ČT4. Stejně tak MS i ME v krasobruslení, cyklistika, florbal, volejbal, lyžování a další sporty našly pevné místo na sportovním kanálu.

4.3.3 ČT4 plně dostupným programem

2010

Veledůležitým datem pro ČT4 byl 13. prosinec 2010. Program se stal díky speciálnímu nastavení dostupným pro více než 91,6 % diváků. „Pro Českou televizi znamenal v oblasti sportovního zpravodajství a především v oblasti přímých přenosů sportovních událostí rok 2010 poslední předstupeň před dokončením úplné emancipace samostatného sportovního programu ČT4. Dosud byla limitem jeho využití z hlediska České televize jeho nedostatečná penetrace, která však v prosinci 2010 přesáhla 90 %, čímž se program ČT4 stal i z hlediska počtu televizních domácností, které ho mají zařazen v programové nabídce, celoplošně dostupným.“³³⁰ Program tak mohlo sledovat více než 9 milionů lidí.³³¹

„Mistrovství Evropy v lehké atletice bylo poprvé jako velká mezinárodní sportovní akce přenášeno exkluzivně sportovní stanicí ČT4 a získalo mezi diváky mimořádný ohlas. Podíl na publiku v hlavním vysílacím čase 29. července 2010 mezi sedmou a desátou hodinou večer dosáhl hodnoty 9,76 % a padl tím absolutní rekord od začátku vysílání ČT4 v roce 2006.“³³²

Hlavní sportovní událostí roku v České republice bylo basketbalové MS žen. Šampionát se odehrál ve dnech 23. září – 3. října v Ostravě, v Brně a v Karlových Varech a přenášel jej pouze program ČT4. „Česká televize z něj zajistila výrobu mezinárodního i národního signálu podle regulí televizních komisi Mezinárodní basketbalové federace (FIBA), přímých přenosů ze všech 62 zápasů a stejný počet komplexních souhrnů z každého

³²⁹ Výroční zpráva o činnosti České televize v roce 2009, 2010, s. 66

³³⁰ Výroční zpráva o činnosti České televize v roce 2010, 2011, s. 64

³³¹ Výroční zpráva o činnosti České televize v roce 2010, 2011, s. 61

³³² Výroční zpráva o činnosti České televize v roce 2010, 2011, s. 10

utkáni. Podle údajů FIBA signál přebíralo 140 zemí světa. Program ČT4 odvysílal celkem 25 přímých přenosů, z nichž každý měl své samostatné studio.³³³

Jakub Bažant: „Mistrovství světa 2010, jednoznačně můžu říct: můj největší basketbalový zážitek. Je to určitě dané tím, že Česká republika nakonec skvěle dopadla. Já mám velký respekt k americkému týmu mužů i žen. I ty ženy hrají opravdu skvěle. Velmi si vážím toho, když takovéto zápasy může člověk komentovat na místě. Američany, Američanky, Španěly, Španělky. To všechno je dobré, ale tohle bylo ještě něco extra. Víím, že jsme tomu dali úplně maximum prakticky od losu, přes ty přípravy, které trvaly intenzivně dva měsíce. (...) Pamatuji se také velice dobře, když mistrovství skončilo, byly ještě různé dozvuky, rozhovory, články a reportáže. Zažil jsem dvakrát v životě stav totálního vyčerpání a jedno bylo po tomhle mistrovství světa.“³³⁴

Česká televize využívala polovirtuální studio přímo u palubovky. Vizuální styl pak ČT používala k dalším basketbalovým přenosům mužů i žen. K šampionátu byly natočeny dokumenty, profily hráčů a odvysílány další pořady.

Jakub Bažant: „Krásné zážitky, bylo výborné, že to díky holkám gradovalo. Podávaly skvělé výkony, které šly nahoru, ale byla tam i řada věcí, které to ozvláštnily a dodaly tomu takový punc. Můžu říct za všechny jeden moment, o který jsem se postaral. Při utkání v Brně s Japonskem jsem zařídil, že tam pozvali devětadevadesátiletého bývalého trenéra národního týmu mužů Josefa Fleischlingera a celá ta hala mu ve stoje tleskala. On pak necelé dva roky potom zemřel, ale dožil se téměř sto jednoho roku. Opravdu to byla legenda. Skvělý člověk, sokol, který dostal hrozných ran od různých režimů. Od nacistů, od komunistů a koneckonců ani po roce 1989 se k němu nechovali pěkně. Tak jsem moc rád, že se tohle povedlo.“³³⁵

„Čtyřka“ divákům nabídla v roce 2010 v rámci *Studia fotbal* domácí ligu i pohár, kvalifikaci na fotbalové EURO 2012, Ligu mistrů i Evropskou ligu. Dále hokejovou extraligu, florbalovou extraligu mužů i žen, basketbalovou ligu mužů i žen, extraligu ve stolním tenise, box, judo, plavání a další. Program ČT4 v tomto roce vysílal také přenosy ze zahraničí např. tenisový Davis Cup i Fed Cup, MS i ME v krasobruslení, atletickou Diamantovou ligu atd.

³³³ Výroční zpráva o činnosti České televize v roce 2010, 2011, s. 65

³³⁴ z rozhovoru s Jakubem Bažantem, 4. 3. 2016, archiv autora

³³⁵ z rozhovoru s Jakubem Bažantem, 4. 3. 2016, archiv autora

V posledních měsících roku už se tak téměř veškeré sportovní vysílání přesunulo na program ČT4 včetně některých zábavných pořadů jako třeba *Sportovec roku*. Na „dvojce“ se koncem roku 2010 ještě vysílal Davis Cup s Chorvatskem, jeden zápas fotbalové Ligy mistrů a několik utkání domácí ligy. V celoročním průměru sledoval program ČT4 více než 1 000 000 diváků. Během MS v hokeji dokonce 1 626 000, což bylo tehdejší maximum.³³⁶

Redakce nadále pro ČT4 připravovala pravidelné magazíny: *Magazín Ligy mistrů*, *Goalissimo*, *Time out*, *V záři pěti kruhů*, *Sport ve světě*, *BasketMánie*, *Total ragby*, *Svět motorů* a další.

2011

V roce 2011 připravila redakce sportu celou řadu přenosů sportovních událostí na území České republiky např. kvalifikaci na EURO 2012, české zápasy v evropských pohárech, utkání hokejové reprezentace v Euro Hockey Tour, Davis Cup a Fed Cup, Velkou pardubickou, Jizerskou padesátku, Zlatou tretru, Zlatou přilbu, SP v letech na lyžích v Harrachově, golfový turnaj v Čeladné atd. ČT4 vysílala zápasy volejbalové, basketbalové házenkářské, futsalové a florbalové reprezentace. Rovněž nechyběla nejvyšší liga ve fotbale, v hokeji, v basketbalu, ve stolním tenisu, v házené atd. Před začátkem nových sezon ČT zařadila pořady *Před Gambrinus ligou* a *Před hokejovou extraligou*.

Nechyběly pochopitelně ani přenosy ze zahraničí. MS a MS do 20 let v ledním hokeji, turnaje EURO Hockey Tour, fotbalová kvalifikace na EURO 2012, Liga mistrů, Evropská liga, ME do 21 let, MS v atletice a Diamantová liga, MS a ME v rychlobruslení, Davis Cup a Fed Cup (finále s vítězstvím ČR v Rusku a další zápasy ČR v zahraničí), MS a ME v krasobruslení, Dakar 2011, MS a SP v cyklokrosu, Turné čtyř můstků (rakouská část), SP v biatlonu, SP v klasickém i sjezdovém lyžování, Evropská liga v basketbale mužů i žen, VTB a Euro Cup v basketbale mužů. V létě se na obrazovky ČT vrátil nejslavnější cyklistický závod světa, Tour de France. Redakce sportu poprvé v historii připravila pro diváky všechny etapy Tour de France živě.

³³⁶ *Výroční zpráva o činnosti České televize v roce 2011, 2012*, s. 24

Tomáš Jílek: „Musím říct, z mého pohledu, kdybych měl zvolit, co je pro mě teď prioritou a číslem jedna, tak je to cyklistika a Tour de France. Asi i proto, že jsem zároveň dramaturgem celého toho projektu a můžu si ovlivňovat, jak to bude vypadat. Beru to tak trošku jako svůj produkt, kdy se snažíme s režisérem Patrikem Fischerem tomu dát nějakou tvář a snažíme se vymýšlet i to kolem přenosů. Výplň studií a všeho.“³³⁷

Podle Tomáše Jílka mají přenosy z Tour de France velice pozitivní ohlasy u diváků.

Tomáš Jílek: „Neskromně si dovolím tvrdit, že dneska je to jeden z nejlépe divácky hodnocených projektů v naší redakci. A je to samozřejmě proto, že podle mě žádná akce nemá takový přesah mimo sport jako právě Tour de France, kdy je to nejenom o sportu, ale o krásné geografii Francie, o historii a možná i proto je to takhle populární u lidí, kteří nejsou primárně sportovními fanoušky. V dopisech nám píšou, že se na ty přenosy dívají a že je to hezký biják. Pro ně je to pěkný barevný film, který trvá tři hodiny a oni se na něj dívají bez ohledu na to, jestli vyhraje Froome nebo Contador, to je jim celkem jedno. Z tohohle mám hrozně pozitivní pocit, že ta práce, to úsilí, které tomu dáváme... protože pro mě je příprava na Tour de France to největší, co musím časově věnovat nějakému projektu, že to má pozitivní odezvu u diváků. A jenom taková perlička, často se mi stane, je to bizarní, že jsem na hokeji někde... na Spartě, v Plzni... a přijde za mnou fanoušek v hokejovém dresu a řekne mi, že ne, že mi chce poděkovat za to, jak komentuji hokej, ale že se dívá na Tour a že je to pro něj příjemný projekt.“³³⁸

Česká televize rozjela v roce 2011 projekt pro amatérské závodníky ve sjezdovém lyžování *Se čtyřkou na vrchol*. „Jednalo se o první lyžařskou reality show a zároveň také o velmi nenásilnou propagaci alpského lyžování u nás.“³³⁹ V rámci tohoto projektu začal s redakcí znovu spolupracovat externí formou Petr Svěcený. Další novinkou roku byl interaktivní a živě vysílaný pořad *Kamelot*, který připomínal pořad *Hyde Park* a moderovali jej Robert Záruba a Jaromír Bosák. Do živých diskuzí moderátora s hosty měli možnost přispět i diváci pořadu. *Kamelot* bohužel brzy doplatil na to, že se někteří hosté těchto diskuzí obávali. Už tradiční pořady, vyjmenované výše, pokračovaly. Magazín *V záři pěti kruhů* se přejmenoval na *Olympijský magazín* a je vysílán dodnes každý týden. Moderátorem se stal Petr Svěcený. Od roku 2011 připravuje RS pořad *Čtyřka*, který nechává

³³⁷ z rozhovoru s Tomášem Jílkem, 26. 1. 2016, archiv autora

³³⁸ z rozhovoru s Tomášem Jílkem, 26. 1. 2016, archiv autora

³³⁹ *Výroční zpráva o činnosti České televize v roce 2011, 2012*, s. 23

nahlédnout do zákulisí vysílání sportovního programu ČT. Pro milovníky amerického fotbalu připravuje ČT od doku 2011 magazín *Touchdown*.

4.3.4 Poslední změna názvu programu aneb konečně ČT sport

2012

Prvotní návrhy sportovního programu České televize se objevily už po roce 2000. Tehdy se plánovaný kanál označoval jako „ČT sport“. Tohoto názvu, dle mého názoru nejlogičtějšího, se mu ale dostalo až v roce 2012. 1. října se přejmenoval z ČT4 na ČT sport. Ke změně loga došlo během přenosu ze stolního tenisu. *„ČT sport je jediným volně dostupným, ryze českým sportovním programem na území České republiky a jediným sportovním programem volně distribuovaným i v zemském vysílání. Základní strategií programu je vylíčit sportovní dění s důrazem na české sportovce a české sportovní prostředí.“*³⁴⁰ Téhož roku začala ČT program nabízet také ve vysokém rozlišení (ČT sport HD). Sportovní kanál České televize ČT4 během šesti let své existence zvýšil pokrytí území ČR svým signálem z 13,4 % v roce 2006 na 96,5 %.³⁴¹

Rok 2012 patří mezi ty nejúspěšnější roky v historii českého sportu, a to se pochopitelně odrazilo i na obrazovkách České televize. *„Téměř o čtvrtinu poskočil meziročně podíl na sledovanosti tematického kanálu ČT sport, a to z 3,57 % v roce 2011 na 4,41 % v roce 2012.“*³⁴² Vrcholy roku byly MS v ledním hokeji, fotbalové EURO, Olympijské hry a finále Davis Cupu a Fed Cupu. Zmíněné sportovní události nabídl divákům program ČT sport. *„Na všech akcích měl živé studio přímo v dějišti a divákům zajišťoval komplexní aktuální ohlasy, informace a hlavně pohledy do zákulisí českých výprav, živé rozhovory s našimi sportovci a jejich bezprostřední reakce.“*³⁴³

Český tenis zažil nejlepší rok své historie. Vše začalo lednovým vítězstvím Tomáše Berdycha a Petry Kvitové na Hopmanově poháru, pokračovalo stříbrnou medailí dua Andrea Hlaváčková a Lucie Hradecká na londýnské olympiádě a vyvrcholilo vítěznými domácími

³⁴⁰ Výroční zpráva o činnosti České televize v roce 2014, 2015, s. 31

³⁴¹ NESG. ČT4 pokrývá signálem již 96,5 % ČR. *Media a Marketing* [online]. 10. 2. 2012 [cit. 2016-05-07]. ISSN 1213-7693. Dostupné z: <http://mam.ihned.cz/c1-54676270-ct4-pokryva-signalem-jiz-96-5-crURL>

³⁴² Výroční zpráva o činnosti České televize v roce 2012, 2013, s. 10

³⁴³ Výroční zpráva o činnosti České televize v roce 2012, 2013, s. 44

finále Fed Cupu a Davis Cupu. Celoroční úspěchy zmapovala Česká televize. „Mezinárodní tenisová federace vysoce ocenila i kvalitu přenosů z pražských finále, režijní i kameramanskou profesionalitu štábů ČT i celkovou koncepci zpracování vyvrcholení nejprestižnějších týmových tenisových soutěží. Signál z jubilejního stého finále Davisova poháru byl distribuován do více než 170 zemí celé planety.“³⁴⁴

Marek Svačina: „Asi ten Davis Cup je vždycky o chlup víc, aniž bych chtěl utiskovat ženský sport a Fed Cupu se teď daří... Ale tady v Praze proti tomu Španělsku, Štěpánek–Almagro, pátý zápas, vyhecovaný. Bylo to skvělé pro komentátora si to užít.“³⁴⁵

ČT sport vysílal, stejně jako v roce předchozím, domácí soutěže ve výše jmenovaných sportech. Z akcí konaných v ČR to byly dále např. Pražský mezinárodní maraton a půlmaraton, ME v rychlobruslení na krátké dráze v Mladé Boleslavi, golfový turnaj ženské evropské tour v Praze, SP horských kol v Novém Městě, turnaj World Tour v plážovém volejbalu v Praze, turnaj World Tour ve stolním tenisu v Olomouci, SP ve vodním slalomu v Troji, SP v cyklokrosu v Plzni a v Táboře, domácí zápasy volejbalových reprezentací, včetně finálové skupiny EL 2012 v Karlových Varech, florbalové Czech Open, nebo hokejové MS do 18 let.

Velmi široký je rovněž výčet sportu ze zahraničí. ČT vysílala ZOH mládeže v Innsbrucku, MS a SP v cyklokrosu, MS v letech na lyžích v Norsku, MS a SP v biatlonu, ME a HMS v atletice, tenisové French Open, ME v házené mužů i žen, florbalové MS mužů, MS ve futsalu nebo fotbalové MS klubů.

Program ČT sport vysílal v roce 2012 rovněž soutěže hendikepovaných sportovců, a to zejména prostřednictvím Paralympijských her a celoročně vysílaného *Paralympijského magazínu*.

ČT sport pomáhal v rozvoji sportu mládeže. Sportovní kanál ČT poprvé v historii přenášel živé přenosy ze soutěží základních a středních škol. Například závěr florbalového poháru základních škol a basketbalové ligy škol středních. „*Atmosféra u všech osmi přenosů a reakce na přenosy ukázaly, že ČT otevřela správnou cestu k propagaci sportu jako životního stylu*

³⁴⁴ Vyroční zpráva o činnosti České televize v roce 2012, 2013, s. 44

³⁴⁵ z rozhovoru s Markem Svačinou, 4. 3. 2016, archiv autora

*mládeže.*³⁴⁶ Nový pořad, který byl určený mladým sportovcům a jejich rodičům, se jmenoval *Žijeme sportem*. Sportovní program ČT také pomohl k popularizaci univerzitního, policejního a požárního sportu.³⁴⁷ Druhým rokem pokračoval projekt *S ČT sport na vrchol* (původně *Se čtyřkou na vrchol*). Projekt umožňuje široké veřejnosti proniknout na televizní obrazovku, zlepšit lyžařské schopnosti pod vedením odborníků a těm nejlepším účast na finálovém kempu.

Redakce sportu připravila do vysílání několik archivních záznamů slavných utkání. Zejména slavné finále MS ve fotbale 1962 Československo–Brazílie byl vrcholným zážitkem. Dalším takovým zápasem bylo hokejové utkání Československo – Sovětský svaz z vítězného hokejového MS 1977 ve Vídni.

Od roku 2012 vysílá ČT sport pořady *Běžkotoulky a Cyklotoulky*. Naopak skončilo vysílání magazínu *Goalissimo*.

2013

V neolympijském roce 2013 se v Česku konalo hned několik významných sportovních akcí, které zde dosud nebyly. Tou první bylo únorové MS v biatlonu v Novém městě na Moravě, „*Výroba cyklu přenosů z MS v biatlonu 2013 mezi 7. 2. a 17. 2. 2013 byla největší akcí výroby programu ČT sport tohoto roku. Šlo o největší koncentraci lidí a techniky na jednom místě (Nové Město na Moravě). Štáb ČT čítal přes 150 lidí, do přenosů bylo zapojeno až 40 kamer, velké množství speciální techniky od detailních kamer na střelnici přes dlouhé kamerové jízdy na trati až po kamerovou lanovku, pokrývající záběry celý sportovní areál.*“³⁴⁸ Biatlon se stal v posledních letech nesmírně populárním sportem a přenosy biatlonových závodů pravidelně patří mezi ty nejsledovanější. V Česku se rovněž premiérově hrál fotbalový Superpohár UEFA, jemuž se podrobněji věnuji v kapitole *Fotbal v ČT*. „*Biatlonová federace IBU i UEFA však následně ve svých závěrečných hodnoceních vyjádřily plnou spokojenost s přenosy a s celkovým televizním ztvárněním obou akcí a také vyjádřily zvláštní ocenění invenci a vynikajícímu režijnímu a kameramanskému pojetí odvysílaných přenosů.*“³⁴⁹ Poslední velkou premiérou v Česku bylo ženské MS ve florbalu,

³⁴⁶ *Výroční zpráva o činnosti České televize v roce 2012, 2013, s. 30*

³⁴⁷ *Výroční zpráva o činnosti České televize v roce 2012, 2013, s. 30*

³⁴⁸ *Výroční zpráva o činnosti České televize v roce 2013, 2014, s. 65*

³⁴⁹ *Výroční zpráva o činnosti České televize v roce 2013, 2014, s. 65*

které se uskutečnilo od 7. do 15. prosince v Brně a v Ostravě. „*Jednalo se o největší akci v ženském sportu na území ČR v roce 2013.*“³⁵⁰

V České republice se konaly ještě další významné sportovní akce. „*Mezinárodní cyklistická federace UCI znovu vyhodnotila jako jedno z nejlepších televizních zpracování celého seriálu přenosů ze SP horských kol v Novém Městě na Moravě 24. – 25. května.*“³⁵¹ Opomenout nesmíme ani únorový SP v letech na lyžích v Harrachově. Jan Matura si z něj odvezl stříbrnou a bronzovou medaili. Další významnou akcí na území České republiky bylo v září pražské MS ve vodním slalomu, na kterém slavil kajakář Vavřinec Hradilek zlatou medaili.

Jednou z nejsledovanějších akcí roku mimo české území bylo finále Davis Cupu v Srbsku. Českým tenistům se podařilo obhájit triumf. Další úspěchy českých sportovců se zrodily na moskevském MS v atletice. „*Pro českou reprezentaci to bylo druhé historicky nejúspěšnější mistrovství světa. Zlato získala v běhu na 400 metrů překážek suverénně Zuzana Hejnová. V oštěpu vybojoval zlato Vítězslav Veselý a bronzovou medaili přidal v hodu kladivem Lukáš Melich.*“³⁵²

ČT sport pravidelně vysílá sport hendikepovaných. *Paralympijský magazín* přináší vždy jednou měsíčně reportáže z akcí hendikepovaných sportovců za poslední měsíc. V tomto roce také sportovní kanál ČT vysílal finále sledgehokejevé ligy, Karviná open (mezinárodní tenisový turnaj vozíčkářů), Prague Cup Czech Indoor (tenisový turnaj vozíčkářů), Prázdniny nanečisto (Paralympijský den v okolí Jedličkova ústavu).

Také sportu mládeže se dostalo velké pozornosti. ČT sport odvysílal např. MS v basketbalu hráčů do 19 let, MS v hokeji do 20 let, ME juniorů v baseballu, MS ve fotbale juniorů 2013, MS juniorů v klasickém lyžování, juniorskou fotbalovou ligu, Mezinárodní hokejový turnaj mládeže WSI 99, MS juniorek ve volejbalu, MS juniorů v orientačním běhu nebo olympiádu dětí a mládeže.

³⁵⁰ *Výroční zpráva o činnosti České televize v roce 2013, 2014, s. 67*

³⁵¹ *Výroční zpráva o činnosti České televize v roce 2013, 2014, s. 65*

³⁵² *Výroční zpráva o činnosti České televize v roce 2013, 2014, s. 67*

Prostor dostal i amatérský sport. ČT odvysílala např. sérii dálkových běhů na českém území PIM, sérii dálkových běhů na lyžích v ČR Ski tour 2013, soutěže v orientačním běhu nebo domácí soutěže ve sportovním lezení.

Redakce sportu v rámci projektu *Archiv Z* upravila celou řadu záznamů slavných sportovních přenosů, aby bylo možno je znovu využít ve vysílání. V roce 2013 to byly například medailové boje českých hokejistů v Naganu a jejich triumfální návrat, hokejové utkání Československo–Kanada na ZOH 1968, Věra Čáslavská a 1. MS v atletice.

„Na sledovanosti ČT sport se nejvíce podílely tyto sportovní události: kvalifikace na MS ve fotbale 2014, Davis Cup 2013, MS v hokeji 2013, MS v biatlonu 2013 a přenosy z domácích ligových soutěží.“³⁵³

Od roku 2013 vysílá ČT sport *Deník NHL*, jemuž se věnuje kapitola *Hokej v ČT*. V roce 2013 se pořad *Čtyřka* přejmenovává na *Čtyřka sport*. Od roku 2013 se vysílá *Volejbalový magazín* a pořad pro děti *Lvičata*. Naopak bylo ukončeno vysílání pořadu *Time out*. Na ČT sport se přesunul rovněž pořad *Panorama*, který divákům nabízí pohledy z kamer a údaje o počasí z nejrůznějších míst republiky. *Fotbalista roku* se začal vysílat na ČT sport.

Sportovní redakce také od 30. srpna 2013 (v den zavedení *Sportovních zpráv*, jimž se věnují později) využívá nové Studio SK7. *„Završila se tím technologická inovace sportovního programu, kdy po rekonstrukci režie v roce 2012 se i studio dostalo do podoby umožňující vysílat z něj plnohodnotně v HD kvalitě. Architekt Jaroslav Holota ve svém vítězném návrhu maximálně zhodnotil dané prostory. Využitím kombinace reálné dekorace, variabilních plazmových stěn a ledkové podlahy bylo docíleno efektivnějšího využití studia a zkrácení času potřebného na přestavby prostředí pro jednotlivé pořady. Tím se program ČT sport stal studiově plně soběstačným.“³⁵⁴*

2014

V roce 2014 se konaly ZOH v Soči, MS v hokeji v Bělorusku a fotbalové MS v Brazílii. Všem se věnují v samostatných kapitolách. Na ČT sport mohli diváci sledovat i začátek

³⁵³ *Výroční zpráva o činnosti České televize v roce 2013, 2014, s. 19*

³⁵⁴ *Výroční zpráva o činnosti České televize v roce 2013, 2014, s. 64*

úspěšné kvalifikace na EURO 2016. „*ČT sport byl v roce 2014 v evropském srovnání s obdobnými televizními kanály nejsledovanějším evropským kanálem.*“³⁵⁵ Sportovní program dosáhl během tohoto roku devětkrát prvenství jako nejsledovanější program celého vysílacího dne v ČR (7x při olympijských hrách v Soči a 2x při hokejovém MS). Sedmkrát byl nejsledovanějším programem v hlavním vysílacím čase.³⁵⁶

Vojtěch Bernatský: „*Ze začátku vysílání ČT4 jsme si mysleli, že si možná divák k tomu programu nenajde cestu, že ty sledovanosti možná nebudou až tak dobré. Dneska vzhledem k tomu, že je ČT sport celoplošnou stanicí a vlastně každý si to může pustit, tak ty sledovanosti jsou úžasné. To už si v ničem nezadá s dobami, kdy sport byl na ČT2.*“³⁵⁷

„*ČT v roce 2014 věnovala prostor mládežnickému sportu, s touto tematikou bylo odvysíláno 71 premiérových pořadů.*“³⁵⁸ Například to byly zimní olympiáda dětí a mládeže, MS v hokeji do 20 let a ME v ragby do 20 let.

ČT také nadále vysílala sport hendikepovaných. Kromě *Paralympijského magazínu* to byly hlavně zimní paralympijské hry v Soči. Mezi další akce patřily např. Gomba handicap, MČR v paravoltiži 2014 a *Handicapovaný sportovec roku 2013*.

„*Souhrn toho nejlepšího, co se událo ve světě sportu, byl odvysílán jako součást střihových pořadů, které připravil Robert Záruba. Diváci tyto pořady mohli sledovat na Štědrý den a na Silvestra jako ucelený přehled nejzajímavějších sportovních událostí a českých úspěchů v roce 2014.*“³⁵⁹

Akce *S ČT sport na vrchol* byla rozšířena o letní cyklistickou část. Od roku 2014 vysílá ČT sport magazín pro příznivce pozemního hokeje *Hokej na zemi*. Bylo ukončeno vysílání pořadu *Total ragby*. Od příštího roku jej nahradil *World rugby*.

³⁵⁵ Výroční zpráva o činnosti České televize v roce 2014, 2015, s. 34

³⁵⁶ Výroční zpráva o činnosti České televize v roce 2014, 2015, s. 31

³⁵⁷ z rozhovoru s Vojtěchem Bernatským, 1. 2. 2016, archiv autora

³⁵⁸ Výroční zpráva o činnosti České televize v roce 2014, 2015, s. 32

³⁵⁹ Výroční zpráva o činnosti České televize v roce 2014, 2015, s. 34

2015

V roce 2015 odvysílal program ČT sport 5 805 premiérových pořadů v celkové stopáži 4 737 hodin.³⁶⁰ „Z toho více jak 80 % pořadů se událo s českou účastí. Bylo realizováno 1 560 přímých přenosů. ČT sport se v roce 2015 sedmkrát stal nejsledovanějším programem celého vysílacího dne v České republice.“³⁶¹

Rok 2015 byl velice bohatý na významné mezinárodní sportovní akce v České republice. „ČT zabezpečovala v roce 2015 řadu přímých přenosů vrcholných sportovních akcí a jejich realizačnímu a režijnímu zpracování se dostalo ze strany pořadatelských sportovních federací (FIS, IBU, ITF, UEFA a dalších) i televizních partnerů uznání za kvalitu a profesionalitu.“³⁶²

Na přelomu ledna a února se v Táboře konalo mistrovství světa v cyklokrosu. V únoru hostilo Nové Město na Moravě světový pohár v biatlonu. „V závěrečném hodnocení Světového poháru 2014–2015 bylo Nové Město vyhlášeno nejlepším pořadatelem a především přenosy ČT ohodnoceny experty EBU i mezinárodní biatlonové federace IBU jako vzorové.“³⁶³

Březen patřil halovému mistrovství Evropy v atletice v Praze. ČT použila 28 kamer, speciální techniku, včetně robocamu a dedikovaných čipů. Průběhem mistrovství provedla diváky trojice komentátorů Michal Dusík, Tomáš Klement a David Lukšů. Jako expert na šampionátu působila oštěpařka Barbora Špotáková.

Největší domácí událostí bylo květnové MS v hokeji, jemuž se podrobněji věnuje kapitola *Hokej v ČT*. V květnu se konal v Novém Městě na Moravě SP horských kol. Tento přenos byl rovněž hodnocen jako nejlepší z celé sezony Světového poháru.³⁶⁴ Kladného hodnocení se v pátém kalendářním měsíci dostalo i ME v rychlostní kanoistice v Račicích.

Poslední významnou domácí akcí bylo fotbalové EURO do 21 let, z něhož nabídla ČT divákům všech 15 zápasů, které se konaly v Praze, Olomouci a Uherském Hradišti. „Česká televize musela při přípravách i vlastní realizaci výroby mezinárodního signálu vyhovět velice náročným kritériím UEFA, jež byla ve většině parametrů shodná

³⁶⁰ Výroční zpráva o činnosti České televize v roce 2015, 2016, s. 43

³⁶¹ Výroční zpráva o činnosti České televize v roce 2015, 2016, s. 43

³⁶² Výroční zpráva o činnosti České televize v roce 2015, 2016, s. 43

³⁶³ Výroční zpráva o činnosti České televize v roce 2015, 2016, s. 44

³⁶⁴ Výroční zpráva o činnosti České televize v roce 2015, 2016, s. 44

s požadavky pro hostbroadcastera seniorských evropských šampionátů.³⁶⁵ ČT nasadila dva výrobní štáby, které se se přemísťovaly mezi zmíněnými městy. ČT taktéž vyrobila přenosy z domácích zápasů kvalifikace na EURO 2016 ve Francii.

Velmi pozitivního hodnocení ze strany Mezinárodní tenisové federace se dostalo také přenosům ze zápasů českých tenistů a tenistek v utkáních Davis Cupu a Fed Cupu, které připravovala ČT.

„U všech významných akcí je snahou připravit v místě událostí živá studia a přinášet díky tomu divákům autentické reakce sportovců a atmosféru závodů. 62 přenosů navíc představuje v roce 2015 posun oproti roku 2014, neboť to znamená, že v průměru každý týden přibyl více jak jeden sportovní přenos.“³⁶⁶

Jiří Ponikelský: *„Dřív platilo, že liché roky nebyly tak bohaté na ty vrcholné akce, ale roky 2013 a 2015 byly naprosto výjimečné, co se domácích operací týče. Program se nám daří skládat pomocí těchto akcí. Troufám si říci, že rok 2015 měl podobně pozitivní divácký ohlas jako ta olympijská leta.“³⁶⁷*

Z každoročních sportovních akcí v ČR vysílal ČT sport fotbalovou a hokejovou ligu, Velkou pardubickou, Zlatou přilbu, Zlatou tretru a Pražský maraton.

Z událostí odehrávajících se v zahraničí měly velký ohlas finále tenistky Lucie Šafářové na French Open, finále Petry Kvitové na Turnaji mistryň, který ČT nabídla vůbec poprvé a poměrně překvapivě také MS v ragby v Anglii.

Ideou ČT sport je i podpora menších českých sportů. V roce 2015 tak byly odvysílány přenosy např. z boulderingu a sportovního lezení, drytoolingu, t-ballu, praktické střelby, ragby, amerického fotbalu, hokejbalu, požárního sportu atd.

Moderování pořadu *Olympijský magazín* se po Petru Svěceném ujal moderátor *Branek, bodů, vteřin* Jan Smetana.

³⁶⁵ Výroční zpráva o činnosti České televize v roce 2015, 2016, s. 43

³⁶⁶ Výroční zpráva o činnosti České televize v roce 2015, 2016, s. 43

³⁶⁷ z rozhovoru s Jiřím Ponikelským, 29. 4. 2016, archiv autora

„V roce 2015 pokračoval i trend vytváření většího prostoru pro pořady a reportáže z dětských soutěží a rovněž pro pořady věnované handicapovaným sportovcům.“³⁶⁸
ČT vysílala například reportáže z projektu Sportáček, který umožňuje dětem vyzkoušet si desítky sportů pod vedením erudovaných odborníků. Zasloužený prostor hendikepovaným závodníkům nadále poskytoval nejen *Paralympijský magazín*, ale také celá řada sportovních pořadů jako např. ME vozíčkářů 2015, tenisový turnaj Karviná Open 2015 a *Nejlepší handicapovaný sportovec roku 2014*.

ČT sport v roce 2015 prohloubil využití internetu. Týkalo se to například vysílání menších sportů v případě jejich souběžného konání s velkými sportovními akcemi. *„V tomto roce začal program také s propagací na sociálních sítích formou pozvánek a přidáných informací k televiznímu vysílání.“³⁶⁹* Využití internetu ve sportovním vysílání se věnuji v samostatné kapitole.

„Již čtvrtým rokem zařazuje ČT sport do vánočního vysílání několikahodinový sestřih líčící nejdůležitější sportovní okamžiky roku s důrazem na českou stopu. Diváci tedy mohou vidět vše, co se českým sportovcům v roce 2015 povedlo, a vzpomenout tak na nejmotivnější okamžiky, které s českým sportem zažili.“³⁷⁰

4.3.5 Deset let ČT sport

V roce 2016 uplynulo 10 let od vzniku sportovního programu ČT. ČT sport zvýšil všeobecné povědomí o zahraničních soutěžích a umožnil divákům sledovat světové špičkové sportovce. Přispěl k rozšíření některých sportů (golf, biatlon). Sportovní redaktoři RS napříč generacemi se shodovali na tom, že sportovní program ČT za 10 let své existence zásadně zpopularizoval menší sporty, pro které je mnohdy i pár minut ve vysílání existenční záležitostí. Většinovému českému divákovi, podobně jako program OK3 po roce 1989, nabídl sportovní kanál ČT zcela novou nabídku menších sportů, které si získaly u diváků značnou oblibu.

Jiří Ponikelský: *„Myslím si, že Česká televize má co nabídnout. Je to historie, kvalita, strašně důležitá volná dostupnost signálu, silné zpravodajství na několika programech, ČT1,*

³⁶⁸ *Výroční zpráva o činnosti České televize v roce 2015, 2016, s. 43*

³⁶⁹ *Výroční zpráva o činnosti České televize v roce 2015, 2016, s. 43*

³⁷⁰ *Výroční zpráva o činnosti České televize v roce 2015, 2016, s. 46*

ČT24, ČT sport a dneska občas i ČT :D. Na druhou stranu ten sport potřebuje více peněz i ze sportovních práv, takže se o tu zodpovědnost nějakým způsobem dělíme. Všichni v tom sportovním prostředí cítí, že bez té České televize se to dělá špatně, což je určitá výhoda. Na druhou stranu, když někdo na druhé straně stolu mlátí penězi o stůl, že chce dát víc, tak je to samozřejmě pro nás problém.³⁷¹

Marek Svačina: „Mě by nebavilo dělat někde v komerční televizi, kde mají NHL, Premier League a španělskou ligu a tím to končí. Já neříkám, že mě nezajímá fotbal, zajímá, ale tady to třeba teď dokázal uchvátit biatlon, ragby. Přestože tam nehráli naši, tak to lidé sledovali po hospodách, přestože podle mě spousta lidí neznala pravidla. A dívali se na zápas Tonga–Fidži. To by jinak nešlo. Česká televize má ze zákona dané, že musí vysílat kulturu, zpravodajství, dokumenty, vlastní tvorbu a tak dále. Na Slovensku a v Maďarsku, jestli se nepletu, také byly ty kanály nějaký rok, ale skončilo to. Takže to určitě nebylo snadné nastartovat a ještě těžší je to udržet.³⁷²

Petr Vichnar: „Vezměte si, jak je to složité, aby takový gigant jako Eurosport naplnil zajímavě ten program. V tomhle si myslím, že na to, jak jsme velká země a jak se tu složité shánějí finanční prostředky, tak jsme opravdu mimořádní co do kvality a služby divákovi. Proto, když se to teď začíná komercializovat a odcházejí některé ty sporty na placené kanály, tak ty lidi se diví, protože my jsme jim vždycky dávali ohromný servis velkého spektra sportů v nějaké kvalitě a vybudovali jsme si tuhle pověst. Teď se to začíná měnit. Jako všechno.³⁷³

Podle Jiřího Ponikelského zajišťují financování programu ČT sport z 90 % koncesionářské poplatky na základě výrobního úkolu. Ten je tvořen a schvalován na podzim před nadcházejícím rokem. Není tak možné do něj zahrnout aktuální programové změny související například s postupy českých týmů v evropských pohárech a další nečekané úspěchy.³⁷⁴

Jiří Ponikelský: „To je takový základ. Pak to, co chceme nad rámec výrobního úkolu, se snažíme tvořit s jednotlivými promotéry, s jednotlivými marketingovými subjekty, které zastupují dané svazy, různé projekty. My jim nabídneme komerční prostor pro jejich

³⁷¹ z rozhovoru s Jiřím Ponikelským, 29. 4. 2016, archiv autora

³⁷² z rozhovoru s Markem Svačinou, 4. 3. 2016, archiv autora

³⁷³ z rozhovoru s Petrem Vichnarem, 28. 1. 2016, archiv autora

³⁷⁴ z rozhovoru s Jiřím Ponikelským, 29. 4. 2016, archiv autora

*partnery, oni seženou nějaké financování a my to financování vložíme zpět do toho vysílání nad rámec výrobního úkolu a vznikají tak věci nad rámec výrobního úkolu. Tohle nám vlastně umožňuje být aktuální a reagovat na to, co se v tom sportu děje. I když máte různé plány, předpoklady, jak by něco mohlo dopadnout, tak to neplatí víc jak z 30 %. Reagujete na tu aktualizaci.*³⁷⁵

Česká televize je partnerem celé řady sportovních organizací, např. Českého olympijského výboru, České unie sportu, Českého svazu ledního hokeje, Fotbalové asociace České republiky a České basketbalové federace. Program ČT sport nabízí prostor různým sportovním akcím. Například S ČT sport na vrchol, Kolo pro život, ČT Author Cup, Stopa pro život, RunCzech nebo Jizerská 50. Těmto akcím pak ČT pochopitelně dává prostor ve vysílání.

Programová nabídka je také zčásti tvořena pořady takzvaně „na klíč“. Vytváří je externí firma po dohodě s Českou televizí. Příkladem takového pořadu je *Golf Minute Magazine*. Aktuální programovou nabídku ČT sport přikládám v příloze.³⁷⁶

ČT sport má oproti konkurenci pro většinového českého diváka stále velice podstatnou výhodu, a tou je volná dostupnost. V České televizi je zaměstnána celá řada zkušených profesionálů, od redaktorů přes výrobní štáb po techniky. Stabilní sestava kameramanů a režisérů, kteří se systematicky věnují snímání sportu, přináší své výsledky v podobě četných mezinárodních ocenění ze strany sportovních organizací. Sportovní přenosy ČT rovněž vykazují dlouhodobou diváckou spokojenost.

³⁷⁵ z rozhovoru s Jiřím Ponikelským, 29. 4. 2016, archiv autora

³⁷⁶ Pořady v aktuálním programu ČT sport – viz Příloha č. 15

5. Sportovní zpravodajství

Nedílnou součástí zpravodajství České televize jsou také novinky ze světa sportu. A bylo tomu tak už od počátku televizního vysílání. Československá televize vysílala reportáž z cyklistického závodu Praha – Berlín – Varšava (Závod míru) už první den vysílání 1. května 1953. Před rokem 1989 bylo sportovní zpravodajství, stejně jako veškeré ostatní, pod přísnou cenzurou. Mnohdy tak docházelo k velkému zkreslování informací.

Petr Vichnar: „*To zpravodajství bylo před rokem 1989 ovlivněné politikou. Já si pamatuji, že nám třeba zakazovali mluvit o některých sportovcích, jako byli třeba Lendl, Navrátilová. Bohouš Zeman skončil třetí a my jsme nesměli říct, kdo vyhrál, protože byl Američan. Neznámo proč vadili bratři Mayerové, kteří tenkrát byli nejlepší. To jsou věci, které se těžko vykládají, protože to je úplně jiná realita.*“³⁷⁷

Dnes jsou sportovní zprávy pevně zakotveny ve zpravodajských relacích na ČT1, ČT24, ČT :D a pochopitelně i ČT sport. Sportovní zpravodajství si ale po roce 1989 svou cestu dlouho budovalo. V 90. letech mělo k dnešním pravidelným sportovním přehledům několikrát denně velmi daleko.

5.1 Sportovní zpravodajství po roce 1989

„V hlavním zpravodajství – tehdeším Deníku ČST byl pro sportovní zprávy vyhrazen čas kolem jedné minuty. A tak sportovní redaktoři nosili krátké textové zprávy k přečtení moderátorům Deníku. Po odchodu mnoha komentátorů HRTM z nejrůznějších, v převážné míře politických důvodů, pak byly citelné trhliny i v této oblasti.“³⁷⁸

Tehdy se sportovní reportáže z technických důvodů dopředu nenamlouvaly. Reportéři připravili text, který tehdy přečetl moderátor ve studiu, nebo směnař.³⁷⁹ Jedním z moderátorů sportovního zpravodajství v *Deníku ČST* byl v letech 1989–1993 Jakub Bažant. Následující historika vystihuje, v jaké pozici se sport v tehdejší zpravodajství nacházel.

³⁷⁷ z rozhovoru s Petrem Vichnarem, 28. 1. 2016, archiv autora

³⁷⁸ Bernatský, 1999, s. 8

³⁷⁹ z rozhovoru s Robertem Zárubou, 1. 2. 2016, archiv autora

Jakub Bažant: „Sport byl vždycky poslední dvě minuty. Potom zavedli v pátek tzv. Hovory s premiérem. Dělal je tehdejší ředitel pan Kantůrek s Marianem Čálfou a byly posledních 10 minut. Takže ten sport byl předsunutý. Já jsem to měl všechno krásně připravené, měl jsem zapnutou televizi a běžela tam nějaká reportáž o odborářích. Přes hlasité televizní dorozumívání hlásili: ‚Po těch odborářích už je sport.‘ Takže já jsem popadl sako, papíry a letěl jsem dolů. Ty dvě minuty, které jsem tam měl, neobsahovaly žádné hotové reportáže. Všechno bylo ze studia. Takže jsem to odsípal a v podstatě mi nebylo vůbec rozumět. Všichni se dobře bavili až na mě, samozřejmě. Pak to mělo takový zajímavý důsledek. Jednak jsem dostal opravdu nehezkou finanční pokutu, ale nedalo se nic dělat. To byla ta negativní věc. Ta pozitivní byla, že mi napsalo spoustu lidí, že se dlouho tak nepobavili. Pak mi posílali hlasy do TýTý. Takže jsem byl za nedostižným Petrem Vichnarem, jakožto hlavním krasavcem redakce, dvakrát druhý v TýTý. Díky tady tomu pozdnímu příchodu.“³⁸⁰

Do sportovního dění v televizi se přece jen v roce 1992 nakrátko vrátil i Otakar Černý.

Otakar Černý: „Mně bylo hej – po rozdělení jsem se domluvil s Jiřím Baumrukem, šéfredaktorem sportovní redakce a ten mě, myslím docela rád, přijal jako vedoucího sportovního zpravodajství.“³⁸¹

Otakar Černý na toto období zavzpomínal při našem rozhovoru svým typickým způsobem.

Otakar Černý: „Tuhle práci jsem dělal rád, ale jen asi měsíc, protože jsem potom odešel do politického zpravodajství, kde jsem udělal velkou kariéru. Ale ten sport jsem tady měsíc vedl.“³⁸²

5.2 Branky, body, vteřiny v 90. letech

Hlavní sportovní relace se tehdy jmenovala *Branky, body, sekundy* (dál BBS) a vysílala se pouze v sobotu a v neděli. Z dlouholetých redaktorů moderovali po roce 1989 BBS

³⁸⁰ z rozhovoru s Jakubem Bažantem, 4. 3. 2016, archiv autora

³⁸¹ Černý, 2013, s. 175

³⁸² z rozhovoru s Otakarem Černým, 27. 1. 2016, archiv autora

například Petr Vichnar, Pavel Čapek, Tomáš Jungwirth nebo Vladimír Drbohlav. Moderovat brzy začali také Robert Záruba a Jaromír Bosák.³⁸³

Jaromír Bosák: *...lidí bylo málo, tak jsem šel velmi rychle na obraz. Byly to tehdy Sportovní minuty pět minut po zprávách. Neměl jsem tedy moc čas o čemkoli přemýšlet – a dopadlo to docela dobře. Po nějaké době jsem začal kromě natáčení šotů moderovat Branky, body, vteřiny, takže jsem byl hozen do vody a plaval velice rychle. Výhodou bylo, že v redakci už byl Robert Záruba, s kterým jsem se znal z fakulty žurnalistiky, takže jsem se ho mohl na plno věci zeptat.*³⁸⁴

Vedoucím zpravodajství RS se stal v roce 1993 Petr Feldstein. Téhož roku začal BBS moderovat Stanislav Bartůšek a jako moderátor nejstarší zpravodajské relace působil až do změny formátu *Událostí a Branek, bodů, vteřin* v roce 2012. K původnímu názvu *Branky, body, vteřiny* se nejstarší zpravodajská relace vrátila po silvestrovském vydání *Branek, bodů, sekund* na konci roku 1993.³⁸⁵

Branky, body, vteřiny v průběhu 90. let postupně moderovalo téměř celé osazenstvo redakce, např. Radek Bauer, Jakub Bažant, Pavel Čapek, Jiří Rejman, Petr Svěcený, Petr Vichnar, Jiří Vrba. Redakční rekord dodnes drží Petr Svěcený, který začal v roce 1994 moderovat BBV v necelých dvaceti letech.

Moderátorské zkušenosti začíná v roce 1994 sbírat i pozdější první moderátorka BBV Ivana Chvátalová.

Ivana Chvátalová: *„V roce 1994 jsem začala moderovat sportovní zpravodajství ve Studiu 6. Střídali jsme se s Ivanem Mejtským, Jirkou Rejmanem. Ondra Čapek myslím, že tam taky byl.*³⁸⁶

Nejdůležitější změnou prošly *Branky, body, vteřiny* v roce 1995. Od 4. září dostaly novou znělku a začaly se vysílat každý den před 20. hodinou v rámci *Událostí* na ČT1.³⁸⁷

³⁸³ Služby jednotlivých redaktorů ve sportovních pořadech roku 1992 – viz Příloha č. 16

³⁸⁴ Bosák, 2013, s. 97

³⁸⁵ BAUMRUK, J. In: Bílková, Soprová, Šnábl, 1994, s. 81

³⁸⁶ z rozhovoru s Ivanou Chvátalovou, 10. 3. 2016, archiv autora

³⁸⁷ Bílková, Šnábl, 1995, s. 116

Součástí nejstarší zpravodajské relace už také byly hotové reportáže namísto čtených zpráv ze studia.

Ivana Chvátalová se stala 8. srpna 1996 první moderátorkou *Branek, bodů, vteřin*. Její následovnice ji dnes označují za průkopnici. Ona sama toto prvenství nijak zvlášť neprožívá.

Ivana Chvátalová: „*Poprvé to bylo už v létě 1996, tehdy jsem odvysílala asi tři relace během olympiády v Atlantě a pravidelně od roku 1998, protože já jsem tady do té doby byla externě a externisti nemohli moderovat Branky.*“³⁸⁸

Olympijské hry v Atlantě 1996 jsou výrazně spojeny také s kariérou Vojtěcha Bernatského. Rovněž proto, že na nich nebyl.

Vojtěch Bernatský: „*Pamatuji si na to jako dneska. V roce 1996, na konci července si mě zavolal šéfredaktor a říkal: ‚Vojto, všichni budou na olympijských hrách v Atlantě a vlastně není, kdo by dělal Branky, body vteřiny.‘ Takže já vlastně ve svých jednadvaceti letech jsem tu příležitost dostal 5., 6. a 7. srpna. Hned troje Branky za sebou a od té doby jsem vlastně moderátorem téhle možná nejstarší zpravodajské relace ve střední Evropě.*“³⁸⁹

K 31. srpnu 1998 změnila Česká televize vysílací schéma. Ve večerních hodinách se vysílala na ČT1 zpravodajská relace *Události plus*, po které následovalo druhé vydání *Branek, bodů, vteřin* (zhruba ve 22 hodin se stopáží cca 3–4 minuty), s mnohdy čerstvými výsledky právě dohraných zápasů.³⁹⁰

5.3 Sportovní zpravodajství v novém tisíciletí

V roce 2000 se Redakce sportu ČT zařadila pod zpravodajství. Sportovní redaktori se rozdělili na komentátory a moderátory. S moderováním BBV tak skončili např. Jiří Rejman, Petr Svěcený a Jiří Vrba. Robert Záruba ani Jaromír Bosák se po návratu do ČT k moderování BBV nevrátili. Sestava moderátorů *Branek, bodů, vteřin* se na dlouhá léta ustálila ve složení Stanislav Bartůšek, Vojtěch Bernatský a Ivana Chvátalová. V roce 2000 začal funkci

³⁸⁸ z rozhovoru s Ivanou Chvátalovou, 10. 3. 2016, archiv autora

³⁸⁹ z rozhovoru s Vojtěchem Bernatským, 1. 2. 2016, archiv autora

³⁹⁰ Bílková, Petříková. 1998, s. 11

dramaturga sportovního zpravodajství plnit Radek Bauer, který byl osloven tehdejší šéfredaktorem Jaromírem Bosákem.³⁹¹

Radek Bauer: „Už to dělám 16 let. Každý den. 363 dní v roce. Kromě Silvestra a Štědrého dne musím nasazovat natáčení Branek. Už je to trochu na palici. Krátkou dobu přede mnou to dělal Standa Bartůšek...“³⁹²

Stanislav Bartůšek: „Protože vím, o čem Radek mluví... Jestli na něco někdo není, tak já na tohle. To chce pečlivého úředníka v tom dobrém slova smyslu. Musí být připraven reagovat na změny v nasazení a tak. Funkci dramaturga zpravodajství jsem dělal dva roky. Jak se tenkrát dělalo všechno, tak jsem to ani tak nebral. Každý k tomu měl něco. Dělal se denně porady celé redakce, kde se dramaturgie probírala. Přesto jsem si okusil tuhle práci a musím smeknout před kolegou. I když jste doma, tak jste pod tlakem. Mě vyhovuje být v terénu, nebo když jsou zprávy, odsad', poad'. Do toho já se ponořím a snažím se na všechno zapomenout. Nejsem ten typ, co je permanentně v tlaku.“³⁹³

Součástí práce Radka Bauera je nasazování redaktorů na reportáže. Jednou týdně vede rovněž porady externistů, na kterých rozhoduje, kdo na jaké natáčení pojede. V době, kdy Radek Bauer začal vykonávat funkci dramaturga, byly technické možnosti stále velmi omezené. Například, pokud jel redaktor na fotbalové utkání, musel mnohdy odjet už po prvním poločase, aby se stihla reportáž odvysílat. Případně namluvil pouze komentář a kazetu s prvním poločasem a nahraný komentář odvezl řidič na nejbližší televizní pracoviště, kde se reportáž z prvního poločasu sestříhala a „odtrasovala“ do Prahy. Reportér mezitím sledoval druhý poločas a reportáž připravil do dalšího zpravodajství.

Poté, kdy se stal šéfredaktorem RS v roce 2002 Otakar Černý, proměnil podobu zpravodajských sportovních příspěvků.

Otakar Černý: „První změna, kterou jsem udělal, bylo řazení studií a zpráv. To jsem si přinesl z působení v redakci zpravodajství. Ve sportu byl text studia třeba o fotbale

³⁹¹ z rozhovoru s Radkem Bauerem, 22. 2. 2016, archiv autora

³⁹² z rozhovoru s Radkem Bauerem, 22. 2. 2016, archiv autora

³⁹³ z rozhovoru se Stanislavem Bartůškem, 22. 2. 2016, archiv autora

*a následovala reportáž z hokeje. Nesmysl – takže studio o fotbale a po něm fotbalová reportáž. Byla to zdánlivě kosmetická změna, pro vysílání zásadní.*³⁹⁴

V roce 2005 pak začala redakce připravovat také sportovní zpravodajství pro ČT24. Podrobněji se sportu na ČT24 věnují dále.

V roce 2006 ČT vysílala vzpomínkové pořady k 50. výročí nejstaršího zpravodajského pořadu *Branky, body, vteřiny*.³⁹⁵ O rok později se *Události* posunuly na 19. hodinu a vysílací čas *Branek, bodů, vteřin* se rozšířil. V týdnu na 9 minut, o víkendech na 15 minut. Inovací byly přímé vstupy ze stadionů.³⁹⁶ Od roku 2007 se také vysílá pořad „pro sportovní pamětníky“ *Branky, body, vteřiny po 25 letech*, který reprizuje díly hlavní sportovní relace staré čtvrt století. BBV doznaly dalších změn v roce 2008. První vydání se přesunulo před *Předpověď počasí*. Druhé vydání bez moderátora přešlo ve všední dny z ČT1 na ČT2 a navázalo na *Události, komentáře*.

Zásadní úlohu při tvorbě zpravodajství mají směnaři. Společně s editorem v redakci sledují aktuální dění ve sportovním světě a pohotově připravují reportáže do vysílání. V tomto případě se většinou jedná naopak o události v zahraničí s využitím agenturního zpravodajství, přenosů, které během dne „přitečou“ na Kavčí hory, nebo archivů. Směnaři také zpracovávají reportáže z přímých přenosů, které vyrábí Česká televize. Dříve se o reportáže z přenosů starali přímo komentátoři a po skončení přenosů posílali tzv. „uni“, tedy namluvený komentář přímo z místa v domluvené délce. Stíhači na Kavčích horách pak ke komentáři připojili záběry z přenosu. Po nástupu ČT4 Sport se od této praxe postupně upustilo a o příspěvky z přenosů se rovněž začali starat směnaři.

Miroslav Langer: *„Komentátor byl v toku informací ponořený do toho přenosu, že si mnohdy zpětně ani neuvědomoval zlomové okamžiky toho závodu. Na rozdíl od směnaře, který si může dělat poznámky. Té práce pro komentátory postupně přibývalo. Když komentujete třeba tři přenosy za sebou, tak jste rád, že si trochu odpočinete a o tohle se nemusíte starat. Tak se to postupem času překlátilo na ty směnaře úplně.*

³⁹⁴ Černý, 2013, s. 234

³⁹⁵ Výroční zpráva o činnosti České televize v roce 2006, 2007, s. 30

³⁹⁶ Výroční zpráva o činnosti České televize v roce 2007, 2008, s. 27 a 29

*Proti tomu byl zase argument, že je škoda nevyužít hlasu toho komentátora, který byl přímo na místě a viděl závod na vlastní oči.*³⁹⁷

Podle Vojtěcha Bernatského byly tendence, aby se zaměřili pouze na přípravu zpravodajství.³⁹⁸ To se ale nestalo a směnaři se tak věnují i práci v terénu (reportéři, komentátoři) a připravují další pořady pro RS. Specializace je v tomto případě pouze orientační. Každý musí zvládnout jakýkoliv sport. Nejvíce zpravodajských směn ze současného týmu absolvovala Žaneta Peřinová. Složení směnařů vypadá v současnosti takto:

	specializace v roce 2016
Tomáš Budka	tenis, basketbal, rychlostní kanoistika, lyžování, cyklistika
Monika Čuhelová	fotbal
Michal Dimitrov	hokej, pozemní hokej
Martin Hoffmann	basketbal, házená, pozemní hokej
Hana Ježková	hokej
David Kalous	fotbal
Tomáš Klement	volejbal, atletika, judo, veslování
Veronika Macková	florbal, plavání, sport hendikepovaných
Ivan Mejtský	fotbal, cyklistika
Lukáš Pečeně	fotbal
Žaneta Peřinová	atletika
Magda Polmanová	florbal, hokej, rychlostní kanoistika
David Randuška	basketbal, házená
Petra Staňová	volejbal, basketbal, hokejbal, cyklistika
Jakub Stařík	hokej, baseball, softball od roku 2013 moderuje sportovní zpravodajství na ČT24
Vojtěch Šafář	fotbal

³⁹⁷ z rozhovoru s Miroslavem Langerem, 4. 3. 2016, archiv autora

³⁹⁸ z rozhovoru s Vojtěchem Bernatským, 12. 4. 2016, archiv autora

Petr Šašek	hokej, inline hokej, hokejbal
Jiří Štěpán	fotbal, ragby
Viktor Tamayo	motorismus
Martin Vichnar	florbal, házená
Matěj Vlček	hokej, futsal

Tabulka č. 8: Směnaři sportovního zpravodajství v roce 2016

RS využívá už dlouhá léta jako zpravodajské zdroje například agentury Reuters nebo EVS. Nezanedbatelným informačním kanálem je stále také ČTK. V posledních letech se staly doplňujícím zdrojem informací sociální sítě. Tomuto fenoménu se práce věnuje v kapitole *Význam internetu pro Redakci sportu ČT*.

Část relace připravují reportéři z terénu. Většinou se jedná o akce v České republice, při výjimečných událostech také v zahraničí. Nové možnosti přineslo zavedení bezdrátového internetu prostřednictvím sítí Wi-Fi či mobilního internetu, které umožnilo posílat již hotové reportáže sestříhané na mobilních střížnách. Do té doby bylo nutné s materiálem přijet do Prahy či jej „odtrasovat“.

V roce 2013 bylo zavedeno také krátké sportovní zpravodajství na programu ČT :D. Redakce sportu připravuje sportovní zpravodajství pro ČT1, ČT2, ČT24 a ČT :D. *„Jde o hlavní zpravodajskou relaci na programu ČT1 Branky, body, vteřiny, dále pětiminutové zpravodajství v průběhu celého dne na programu ČT24, příspěvky do Zpráv v českém znakovém jazyce a do Dobrého rána na programu ČT2 a rovněž o příspěvky do Zpráviček na programu ČT :D.“*³⁹⁹

5.3.1 Sportovní zpravodajství na ČT24

Sportovní zprávy se staly součástí zpravodajských přehledů na ČT24 od počátku jejího vysílání v květnu 2005. Redakce sportu připravuje pro ČT24 sportovní zpravodajství během celého dne. Na začátky sportu na ČT24 vzpomínají tehdejší moderátoři.

Darina Vymětalíková: *„Já jsem dělala hned druhý týden vysílání čtyřadvacítky. To ještě skoro nikdo ten kanál neměl. První týden měl Ondra Zamazal a druhý týden já.“*

³⁹⁹ *Výroční zpráva o činnosti České televize v roce 2013, 2014, s. 68*

*Začínalo se právě v květnu, což byla bomba, protože bylo mistrovství světa ve Vídni, které jsme vyhráli. Pamatuju si, že jsem měla zprávy a byla nějaká čtvrtfinále a semifinále a byla to fakt bomba! Takže jsem začínala v roce 2005, pak hned v roce 2006 Studio 6 a polední zprávy. Bylo to všechno najednou.*⁴⁰⁰

David Lukšů: *„Na ČT24 jsem dělal moderátora dva roky, když začínala. Pak nám to zakázali. Údajně proto, že jsme hokejoví reportéři a máme se věnovat reportování. Mně to bylo trochu líto, protože mě to docela bavilo. Rozjízděli jsme to ještě s Alicí Tejkalovou, pak tam přišla Jana Niklová, ale s Ondrou Zamazalem jsme dostali stopku. Byla to taky zajímavá zkušenost. Původně se vysílalo ze Studia 8, kde je dnes sportovní studio. Pak jsme vysílali nahore z velína.*⁴⁰¹

Jiří Kalemba: *„Od roku 2008 jsem začal dělat i sport na ČT24, takže se mi začala kloubit tvorba publicistická, zpravodajství a přímé přenosy. Byl jsem vlastně puštěn na celý velký rybník.*⁴⁰²

Sport je součástí ranního vysílání ve *Studiu 6* na ČT24 a ve zpravodajských přehledech během dne, vždy ke konci dané relace. Moderátora zpravodajství nahradí moderátor sportu. V průměru bývají sportovní zprávy na ČT24 dlouhé přibližně pět minut.

Moderátoři sportovního zpravodajství na ČT24:

Míchal Dimitrov	od roku 2015
Jiří Kalemba	od roku 2008
Jana Niklová	od roku 2006
Žaneta Peřinová	od roku 2006
Jakub Stařík	od roku 2013
Jiří Štěpán	od roku 2006

Tabulka č. 9: Moderátoři sportovních zpráv na ČT24 v roce 2016⁴⁰³

⁴⁰⁰ z rozhovoru s Darinou Vymětalíkovou, 4. 3. 2016, archiv autora

⁴⁰¹ z rozhovoru s Davidem Lukšů, 5. 2. 2016, archiv autora

⁴⁰² z rozhovoru s Jiřím Kalembou, 18. 2. 2016, archiv autora

⁴⁰³ z osobních rozhovorů v archivu autora

5.3.2 Evergreen Branky, body, vteřiny v dnešní podobě

Nejstarší zpravodajský pořad na českých televizních obrazovkách se vysílá kontinuálně od 11. března roku 1956 a v roce 2016 tak slaví šedesáté narozeniny. Pořad přežil veškeré televizní i společenské otřesy. V roce 2015 například připravila Redakce sportu ČT do BBV více než 4 100 reportáží, 80 % s českou stopou.⁴⁰⁴ Největší proměna „Branek“ poslední doby nastala bezpochyby po změně formátu celých *Událostí* v roce 2012. Moderátoři si po pěti dekadách za stolem museli rychle zvyknout se po studiu pohybovat. Vojtěch Bernatský moderuje *Branky, body, vteřiny* kontinuálně od roku 1996 a může tak nejlépe srovnat, jak výrazná změna to byla.

Vojtěch Bernatský: „*To byla taky moc zajímavá zkušenost a jsem za to moc rád. Dokonce jsem byl i u Pokondrů na Frekvenci 1, kde si z toho dělali legraci v negativním slova smyslu a já jsem tehdy říkal: ‚Hele, můžete si o tom myslet, co chcete, ale vždycky s tím musí někdo začít. Někdo musí něco nového vymyslet, aby se to chytlo nebo ne.‘ A já dneska musím říct, ačkoliv jsme všichni na to ze začátku koukali skrz prsty a moc se nám to nelíbilo, protože upřímně řečeno obzvlášť v tom sportu, jak jsme se už o tom bavili na začátku, je to prostě spousta vjemů. Tak dneska mě ta dynamika baví, obzvlášť v tom sportu, ale třeba i v Událostech... Naopak to vidím jako plus, že to prostě není statické, že se tu a tam něco pohne, že tu a tam můžeme třeba použít i tu dotykovou stěnu. Je to prostě zase posun někam jinam a rozhodně si myslím, že to byl zase krok správným směrem.*“⁴⁰⁵

Vojtěch Bernatský si také musel zvyknout na to stát v prázdném virtuálním studiu, kde kolem sebe vidí jednu velkou zelenou plochu.

Vojtěch Bernatský: „*Stát v zeleném studiu mi nevadí, jenom mi teď říká máma, že mám nohy do O. Že vypadám jako fotbalista nebo žokej. Člověk si zvykne na všechno, ale jak říkám, ze začátku jsem s tím úplně nebyl srozuměný a nějak se mi to nelíbilo. Ted' si zase dost dobře nedovedu představit, že bych zase staticky seděl za stolem.*“⁴⁰⁶

„Zvláštním, ale významným výrazovým prostředkem jsou paralingvistické – nonverbální prvky, které se spolu s řečí uplatňují zejména při interpretaci televizního zpravodajského

⁴⁰⁴ Výroční zpráva o činnosti České televize v roce 2015, 2016, s. 46

⁴⁰⁵ z rozhovoru s Vojtěchem Bernatským, 1. 2. 2016, archiv autora

⁴⁰⁶ z rozhovoru s Vojtěchem Bernatským, 1. 2. 2016, archiv autora

sdělení. Patří k nim dikce a tón mluvy, mimika a výrazy obličeje, gesta, pohledy očí, držení a pohyby těla, a také např. zvolené oblečení.⁴⁰⁷ Po celá desetiletí byl hlavní odpovědnou osobou za chod BBV moderátor. Tato praxe se nadále používá u denních zpráv na ČT24 nebo u večerních *Sportovních zpráv* na ČT sport. V případě *Branek, bodů, vteřin* se od ní upustilo právě po změně formátu v roce 2012, kdy se hlavní odpovědnou osobou stal editor.

Vojtěch Bernatský: „Dneska už si to bez editora ani nedovedu představit. Ono je to taky tím, že trošku stoupla stopáž, i když nepatrně. Ale pravdou je, že vlastně ještě před těmi čtyřmi lety to opravdu bylo na moderátorovi. Ten spolupracoval s dramaturgem Radkem Bauerem, ale byli na to dva. Takže zaplat' pánbůh, protože ten editor je opravdu člověk, který hlídá takové ty technické věci, jako jsou tabulky, titulky a tak dále a opravdu se to vyplatilo. Je to bezvadná spolupráce.“⁴⁰⁸

V redakci sportu jsou editoři tři a v přípravě BBV se střídají dle časových možností, jelikož se trojice Miroslav Langer, David Lukšů a Ondřej Prokop nadále věnuje i komentování a přípravě dalších pořadů.

Miroslav Langer: „Editora dělám od března 2012. Editor pro *Branky, body, vteřiny* se stal člověkem, který zodpovídá za tu relaci. Samozřejmě děláme to ve spolupráci s moderátorem, který měl dřív tu hlavní zodpovědnost, ale teď se to trochu převážilo na tu druhou stranu. Cílem editora je zařídit náplň těch *Branek*. Pokud je málo tak doplnit, pokud je moc, tak rozhodnout, co tam nebude. Vymyslet, jak ten bod'ák bude naplněný, vymyslet, jak ty příspěvky budou postavené. To znamená nejenom, že to skončí 2:1, ale co bude myšlenkou toho příspěvku. A pokusit se zkontrolovat, aby tam nebyly žádné chyby, což ne vždycky jde. Protože někdy se ty chyby umějí dobře schovat a člověk vůbec netuší, že tam taková chyba může být. A některé příspěvky člověk ani nevidí, protože jsou hodně aktuální a kontroluje je až národ, jak se říká.“⁴⁰⁹

David Lukšů: „Já jsem dělal 12 let hokej a *Branky* vyjžděly myslím na apríla 2012. Já jsem tehdy dostal nabídku, jestli bych se nechtěl věnovat zpravodajství, protože tady vznikal ten nový projekt *Branek, bodů, vteřin*. Bylo jasné, že to bude trochu jiný

⁴⁰⁷ OSVALDOVÁ, Barbora a Jan HALADA. *Zpravodajství v médiích*. Karolinum, Praha 2005, s. 74. ISBN 80-246-0248-2.

⁴⁰⁸ z rozhovoru s Vojtěchem Bernatským, 1. 2. 2016, archiv autora

⁴⁰⁹ z rozhovoru s Miroslavem Langerem, 5. 2. 2016, archiv autora

*koncept, protože do té doby si moderátoři Branek sami stavěli bodové scénáře a dělali vlastně editorskou práci, což v té době už ve zpravodajství nefungovalo. Přiznám se, že už jsem byl trochu unavený hokejem, tak jsem to vzal jako výzvu a musím říct, nelituju toho, že jsem šel dělat zpravodajství. Zase mi to otevřelo jiný svět a v mnohém mě to obohatilo.*⁴¹⁰

Vojtěch Bernatský: *„Ono to sportovní zpravodajství je specifické v tom, a sám to dobře víš, že moderátor kolikrát jde do toho studia a spousta příspěvků se dodělává na poslední chvíli. Logicky, protože sport se odehrává hlavně odpoledne, v podvečer a večer. Takže máme bezdrátové ucho, do kterého mi editor říká do poslední chvíle nejen výsledky ale třeba i nějakou změnu ve studiu. Dokud člověk seděl, tak si to mohl zapsat do papíru. Teď máme tablety, tak to těžko můžeš nějakým způsobem ovlivňovat. Je to kolikrát velký adrenalin, takže jsem možná o pár minut, o pár hodin života přišel, ale o to víc je to prostě zajímavé a je to věc, která se neomrzí.*⁴¹¹

Variabilitu přípravy *Branek*, bodů, vteřin a určitou tvůrčí volnost oceňuje taktéž šéfredaktor Redakce sportu ČT David Lukšů.

David Lukšů: *„Je to práce, která je každý den jiná. I když má člověk naplánováno, že to bude nějakým způsobem fungovat, kolikrát se to změní úplně jako na obrtlíku. To mě na tom baví. Není to jako dělat jeden sport, ale člověk musí mít přehled a být schopný rychle reagovat. Mě baví hrát si i s tím textem. Vymyslet pěkné studio je výzva. Mám radost, když se nám společně s redaktorem podaří vysochat reportáž, na kterou můžeme být pyšní. To prožívám pocity slasti. Je to takový tvůrčí proces od první čáry na papíře, od nějakého prvního plánu týdenního, přes předběžný plán ranní a proces psaní toho bodového scénáře reportáží. Je to obohacující. I když člověk sedí na jednom místě, tak jakoby cestuje nejen tady po budově, ale po celém světě. Taky má prst na tepu té doby. To mě baví.*⁴¹²

Moderování „Branek“ si během 60 let vyzkoušela celá řada redaktorů. Někteří vydrželi krátce, jiní desetiletí či se opakovaně vraceli. Uvádět BBV je jedním z vrcholů, na který se může člen Redakce sportu ČT dostat. Dříve si musel moderátor texty pamatovat, později je četl živě z papíru na připravené záběry. V 90. letech se do vysílání začaly připravovat již hotové reportáže a moderátor četl pouze text studia. Dnes se spoléhá na čtecí

⁴¹⁰ z rozhovoru s Davidem Lukšů, 5. 2. 2016, archiv autora

⁴¹¹ z rozhovoru s Vojtěchem Bernatským, 1. 2. 2016, archiv autora

⁴¹² z rozhovoru s Davidem Lukšů, 5. 2. 2016, archiv autora

zařízení a jako rezervu pro případ výpadku má připravený tablet. Přesto si mnozí moderátoři pro jistotu texty tisknou. V novodobé historii je absolutním rekordmanem bez pochyby Vojtěch Bernatský, který během dvaceti let moderoval stovky relací.

Vojtěch Bernatský: „*Dělám si tu statistiku a blíží se to ke 4 000. 3 500 určitě, myslím, že 3 700. Ono je to tím, že pár let, zhruba sedm, byly dvojce Branky, body, vteřiny. Jmenovaly se obě ty relace Branky, body, vteřiny. Jedny ty hlavní a pak ještě před Událostmi, komentáři byly kolem 22 hodiny pětiminutové nebo sedmiminutové Branky, body, vteřiny II. To pak načetlo víc. Jinak by jich tolik nebylo, ale takhle jich je asi 3 700.*“⁴¹³

Nejvíce odmoderovaných let mají: Vojtěch Bernatský (20 let), Stanislav Bartůšek (19 let) a Petr Vichnar (19 let – v součtu s lety 1980–1995).

Vojtěch Bernatský: „*Ted' mě třeba těší, že přišla doba, kdy se vyrovnáváme, a opravu se to hodně blíží, sledovanosti sportovních novin na Nově. Byla doba, kdy ten rozdíl byl větší. A ted', možná i díky tomu, že se náš tým obohatil o editory, kdy je nás prostě víc a vymýšlíme různá témata, reportáže a snažíme se ty lidi kolikrát pobavit nějakou veselou tečkou, tak ta reakce lidí je bezvadná, že se na nás dívá čím dál víc lidí. Kdyby tahle křivka ještě víc stoupala, tak by to bylo bezvadné.*“⁴¹⁴

V současnosti moderuje *Branky, body, vteřiny* čtveřice Vojtěch Bernatský, Barbora Černošková, Jan Smetana a Petr Vichnar. Tým BBV vypadá v současnosti následovně:

Vojtěch Bernatský	moderátor BBV od roku 1996
Barbora Černošková	moderátorka BBV od roku 2007
Miroslav Langer	editor BBV od roku 2012
David Lukšů	editor BBV od roku 2012
Ondřej Prokop	editor BBV od roku 2012
Jan Smetana	moderátor BBV od roku 2012
Petr Vichnar	moderátor BBV (1980–1995) a od roku 2012

Tabulka č. 10: Tým *Branek, bodů, vteřin* v roce 2016⁴¹⁵

⁴¹³ z rozhovoru s Vojtěchem Bernatským, 1. 2. 2016, archiv autora

⁴¹⁴ z rozhovoru s Vojtěchem Bernatským, 1. 2. 2016, archiv autora

⁴¹⁵ z osobních rozhovorů v archivu autora

5.3.3 Sportovní zprávy na ČT sport

O pravidelných sportovních zprávách na ČT sport se uvažovalo od zahájení vysílání tohoto programu v roce 2006. Tuto myšlenku se podařilo uskutečnit v roce 2013. Kanál ČT sport zavedl 30. srpna pravidelné *Sportovní zprávy*. „*Ve všední den jde o tři zpravodajské bloky v pravidelných vysílacích časech 12:25, 16:25 a 22:00. Prioritou tohoto zpravodajství zůstává sledování českého sportu, dále české stopy v zahraničí a na konci zpráv je vždy aktuální rozhovor s představiteli českého sportu či sportovci. O víkendu ČT sport vysílá jeden zpravodajský blok ve večerních hodinách.*“⁴¹⁶

Stanislav Bartůšek: „*Už když měl přicházet ten kanál, tak jsem byl přímo osloven, že bych mohl nějakou myšlenku toho zpravodajství do toho vnést a než jsme se k tomu vůbec dostali, tak měl ten kanál první krůčky dávno za sebou. První Sportovní zprávy, které vyběhly na kanálu ČT sport, jsem moderoval já a to byl docela zážitek. Nikdo nevěděl, jak to bude. Najednou jsme se před tou kamerou pohybovali. My v průběhu vysílání i měníme, jestli se budu dívat na pravou kameru, na levou kameru, nebo na jeřáb. Dohodneme se vždycky s režisérem, jak to uděláme. Podstatnou změnou byl také rozhovor s hostem.*“⁴¹⁷

Sportovní zprávy nasazuje Michal Dusík, který je rovněž jedním z moderátorů této relace.

Michal Dusík: „*Já jsem nikdy nemoderoval Branky, body, vteřiny. Až Sportovní zprávy, u nichž jsem od samého začátku. K dnešnímu dni mám odmoderováno 178 relací Sportovních zpráv.*“⁴¹⁸

Sportovní zpravodajství dostalo větší prostor, než v BBV, kde se zpravodajské šoty většinou pohybují okolo 30 sekund. V případě *Sportovních zpráv* bývá stopáž kolem 50 sekund a příspěvků je více než v BBV. To dokazuje i statistika z roku 2015. *Sportovní zprávy* odvysílaly přes 4 400 reportáží (75 % s českou stopou), což je přibližně o 300 více než *Branky, body, vteřiny*. K tomu nabídly *Sportovní zprávy* v roce 2015 na 250 rozhovorů s hosty.⁴¹⁹

⁴¹⁶ *Výroční zpráva o činnosti České televize v roce 2013, 2014, s. 64*

⁴¹⁷ z rozhovoru se Stanislavem Bartůškem, 22. 2. 2016, archiv autora

⁴¹⁸ z rozhovoru s Michalem Dusíkem, 22. 2. 2016, archiv autora

⁴¹⁹ *Výroční zpráva o činnosti České televize v roce 2015, 2016, s. 46*

Moderátory *Sportovních zpráv* v současnosti jsou:

Stanislav Bartůšek	od roku 2013
Jakub Bažant	od roku 2013
Michal Dusík	od roku 2013
Kateřina Nekolná	od roku 2013
Jiří Rejman	od roku 2013
Darina Vymětalíková	od roku 2013
Jiří Kalemba	od roku 2013 – večerní vydání
Žaneta Peřinová	od roku 2013 – večerní vydání

Tabulka č. 11: Moderátoři *Sportovních zpráv* v roce 2016⁴²⁰

⁴²⁰ z osobních rozhovorů v archivu autora

6. Přímý přenos – vrchol televizní sportovní žurnalistiky

„...přímý přenos je v současné době nejdůležitějším a nejrozšířenějším způsobem prezentace sportu a v této podobě oslovuje největší počet recipientů.“⁴²¹

Televizní milníky jsou velmi často spjaty se sportem. Bylo tomu tak i v případě prvního přímého přenosu. 11. února 1955 vysílal jediný program ČST hokejové utkání Praha vs. švédský IF Leksand z pražské Štvanice. První přímý přenos ze zahraničí vysílala televize o rok později ze zimních olympijských her v italské Cortině d'Ampezzo. Premiérové barevné vysílání šířila ČST v roce 1970 z MS v klasickém lyžování v Tatrách. Důkladně se těmto historickým okamžikům věnuje Robert Záruba ve své diplomové práci *Svědectví o historii Hlavní redakce tělovýchovy a motorismu Československé televize Praha*.

Pavel Čapek: *„Podle mě to je to jeden z mála televizních formátů, který vždycky bude přitažlivý, protože je zajímavý tím, že je možno vysílat právě teď. Většinu těch ostatních formátů si můžete pustit kdykoliv na počítači a vůbec vás neovlivní, jestli ten film, dokument, seriál, pohádku, uvidíte v pondělí večer nebo až za 14 dnů. Kdežto ten sport je v tom živém přenosu nenahraditelný. A z mého pohledu neustále ustupují do pozadí záznamy. O ty je čím dál menší zájem. Zpravodajství a live přenosy podle mě budou atraktivní ještě nějakou dobu.“⁴²²*

6.1 Tvůrci přímého přenosu

V následující podkapitole se věnuji televizním profesím, které se podílejí na výrobě přímých přenosů. Přímý přenos je zkouškou odvahy pro všechny zúčastněné složky. Komentátorova slova už nikdo nezastaví a v dnešní době už nezůstanou pouze v paměti diváků, ale začnou se nekontrolovaně šířit internetem, ať už jako součást velkého vítězství, nebo jako hit, kterým se diváci při troše štěstí mohou bavit ještě dlouhá léta. Kameramanovi nesmí uniknout vystřelený puk. Režisér nesmí místo cílové kamery v okamžiku napínavého „finiše“ závodu omylem přepnout na kameru zabírající zasněžený smrk, u kterého biatlonisté projížděli před pěti minutami. Reportér musí rychle vymyslet,

⁴²¹ DĚKANOVSKÝ, Jan. *Sport, média a mýty: zlatí hoši, královna bílé stopy a další moderní hrdinové*. Vyd. 1. Praha: Dokořán, 2008, s. 62. ISBN 978-80-7363-131-4.

⁴²² z rozhovoru s Pavlem Čapkem, 1.2. 2016, archiv autora

jak na hráče, který si dal vlastní gól, zavinil penaltu a během střídání dostal po druhé žluté kartě červenou, protože si stáhl dres. Vlastně i pro hráče, který sotva popadá dech a má říci něco inteligentního, to není jednoduché. Do přímého přenosu patří také další složky, bez kterých by nebylo možné jej uskutečnit. Stříhač, vedoucí výroby, asistent produkce, asistent režie, mistr zvuku, asistent zvuku, osvětlovač, stavba, technici, řidiči. Zkrátka, je to opravdu vrcholně náročná disciplína televizního vysílání. Nejen, co se týká schopností lidí, ale také jejich počtu.

6.1.1 Komentátor

Petr Vichnar: „*Komentování je královská disciplína.*“⁴²³

Robert Záruba: „*Každý dobrý komentátor je jiný.*“⁴²⁴

Československá komentátorská škola se zrodila v Československém rozhlasu. Televizní komentátoři si ale záhy uvědomili, že je to jiná disciplína a někdy je místo slov lepší nechat „promluvit“ obraz. Dlouholetý šéfredaktor Hlavní redakce tělovýchovy a motorismu Miroslav Hladký popisuje význam televizního sportovního komentátora následovně: „*Jeho slova mohou hodnotě přenosu významně prospět nebo uškodit. Fakt, že divák sleduje událost vlastníma očima, vyžaduje od televizního komentátora jiný přístup než při reportáži rozhlasové. Jen špatný komentátor se uchyluje k popisování děje, který divák sleduje svým zrakem.*“⁴²⁵ Současné komentování nelze zcela zobecnit. Komentátoři mají svůj osobitý styl. Někdo rád přináší divákům zajímavosti, statistiky, jiný se soustředí na to, co se děje na hřišti. Pokud bych ale přeci jen měl komentování v novém tisíciletí shrnout, tak se dle mého názoru v posledních letech naopak přiblížilo znovu tomu rozhlasovému. Popisování děje výrazně přibýlo. Divák už televizi nesleduje tak pozorně jako kdysi. U přenosů pracuje, žehlí, vaří a zpět k televizi ho přivolá právě zintenzivnění projevu komentátora. V každém případě musí komentátor dokonale znát pravidla, mít přehled v daném sportovním prostředí a vědět o jednotlivých aktérech co nejvíce informací.

⁴²³ VICHNAR, Petr. In: Macková, Veronika. *Styl a jazyk sportovního zpravodajství a publicistiky moderátorů a komentátorů České televize (zaměřeno na Petra Vichnara)*. Praha, 2012, s. 51. Diplomová práce (Mgr.) Univerzita Karlova, Fakulta humanitních studií. Katedra Elektronické kultury a sémiotiky. Diplomová práce. Vedoucí diplomové práce Mgr. Filip Poštulka

⁴²⁴ Záruba, 1989, s. 210

⁴²⁵ HLADKÝ, Miroslav. *Žurnalistika v televizi: celostátní vysokoškolská učebnice pro studenty fakult žurnalistiky a filozofických fakult studijního oboru 72-22-8 žurnalistika*. 1. vyd. Praha: Novinář, 1986, s. 177.

To je v době internetu čím dál náročnější. Divák si může získat informace do jisté míry zjistit sám. Proměně komentátorské práce v souvislosti s rozvojem internetu se věnuje práce dále. Komentátor rovněž předkládá divákovi své názory, jasná fakta, rozebírá příčiny a důsledky, analyzuje. V této podkapitole nabízím několik pohledů na úlohu komentátora z řad sportovní redakce současné i minulé. Michael Bereň ve své diplomové práci *Srovnání vysílání hokejového turnaje na olympijských hrách v roce 1998 a 2010 se zaměřením na komentář* uvádí jakési komentátorské desatero podle Miroslava Hladkého:

1. široké všeobecné vzdělání, kulturní a politické znalosti
2. hluboké znalosti oboru přenášené události
3. smysl pro objektivitu a potlačování subjektivních pocitů
4. nesmírný takt, skromnost, vkus a kultivovanost projevu
5. improvizální schopnosti
6. pohotovost, bystrá reakce
7. bohatý slovník, kultivovanost vyjadřování a slovních obrátů, dokonalá znalost rodného jazyka
8. příjemný hlas, důvěryhodnost osobnosti
9. smysl pro podřízení slova obrazu
10. umění mluvit a mlčet v pravý čas⁴²⁶

S tímto výčtem lze dle mého názoru souhlasit beze zbytku. Legendární komentátor Karol Polák při našem rozhovoru vzpomínal, že jej ovlivnilo to, že v Bratislavě mohl naladit signál z rakouské televize.

Karol Polák: *„Já umím celkem dobře německy. V naší rodině byli Poláci, Němci. Část rodiny pocházela z Polska a část z Německa. Moje matka mluvila německy. No a koukám na ten přenos a ono se hrálo, hrálo. A já si říkám: vypadl jim snad zvuk? Nebo je to bez komentáře? Přenos běžel třeba 2 minuty a beze slova. Potom se komentátor ozval s nějakou glosou. ‚Vidíme, že zápas je o ničem, protože ani jedno mužstvo do toho nedává duši. Jedna chyba za druhou. Já bych se na to raději snad ani nedíval.‘ A konec. Pak byla gólová akce a jen – jméno, jméno, jméno a gól. Jinak do toho vůbec nekecal*

⁴²⁶ BEREŇ, Michael. *Srovnání vysílání hokejového turnaje na olympijských hrách v roce 1998 a 2010 se zaměřením na komentář*. Praha, 2011, s. 16. Bakalářská práce (Bc.) Univerzita Karlova, Fakulta sociálních věd, Institut komunikačních studií a žurnalistiky. Katedra žurnalistiky. Vedoucí diplomové práce Prof. PhDr. Jiří Kraus, DrSc.

ten komentátor. Protože si představil, že já sedím na tribuně. Ta kamera jsou moje oči. Když sedíte na stadionu na Spartě, tak vám taky nikdo neříká: ‚To je Honza, A Franta teď na míči.‘ Komentátor by měl komentovat, zaujímat stanovisko. K něčemu. Když komentuju situaci politickou, hospodářskou nebo sportovní, tak zaujímám stanovisko. Komentátor musí být nad věcí, musí být informovaný a musí vědět, do čeho jde. Musí trochu vidět do zákulisí. Vyrůstal jsem v období, kdy ještě televize neexistovala. Ani v Americe, nikde. Já si pamatuju, že jsem seděl u takového toho velkého rádia s plátnem a v podstatě jsem si představoval televizi. Já tvrdím, že jsem v podstatě vynalezl televizi. Já jsem si na tom plátně představoval to, co mi ten reportér sděloval. Já jsem to viděl a byl jsem mu vděčný za každou informaci, kterou mi dal. Já dnes nemusím slyšet z televize, že někdo běží po pravé straně. Já to vidím.“⁴²⁷

Komentátor by měl být nestranným pozorovatelem. Během zápasů národního týmu se ale málokterý český komentátor určitému zaujetí vyhne. Dle mého názoru to do jisté míry ke komentování českých zástupců patří. Konečně, jedním z cílů ČT sport je podpora českého sportu. Během výjimečných sportovních příležitostí, jakými byly například olympijské hry v Naganu, dochází rovněž k jistému přivlastnění týmu, které dotváří divákovi sounáležitost se sportovci. Nedovedu si představit, jak by dvojice Záruba–Vichnar místo: „Jsme ve finále, jsme ve finále!“ řvala: „Česká republika je ve finále, Česká republika je ve finále!“ V projevu Roberta Záruby se při utkáních hokejové reprezentace identifikace s týmem objevuje často. Zejména slovo „naši“ ve vypjatých momentech zápasu.

Velkou roli hraje také komentátorská škola. Jihoameričtí, nebo i slovenští komentátoři reprezentaci straní otevřeně. Projev slovenských komentátorů obsahuje dle mého názoru až přehnanou identifikaci s národním týmem. Označení typu: „naša lavička“, „my“, „náš strelec“ jsou přenosy na slovenských televizích plné. Možná častěji než např. „slovenský hráč“. Britští či němečtí komentátoři zůstávají naopak vysoce neutrální. Komentátor Jaromír Bosák, jehož velice ovlivnila právě německá škola, má na přivlastnění týmu striktní názor.

Jaromír Bosák: *„U mě nikdy nehrajou naši, u mě hraje vždycky česká reprezentace, český tým, český výběr. (...) Jakmile při komentování řeknete naši nebo my, chcete tím dát najevo, že jste součástí týmu, ale vy jeho součástí nejste ani náhodou. Jste komentátor*

⁴²⁷ z rozhovoru s Karolem Polákem, 1. 9. 2015, archiv autora

*a musíte si zachovat odstup a objektivitu. Mně lidi někdy vyčítají, že nefandím, ale jsem rád, že to tak je, protože pak můžu v klidu ocenit i hru soupeřů. To nejhorší, co jsem v tomto směru viděl, bylo kdysi na mistrovství Evropy – chorvatští komentátoři na stanovišti v národních dresech popsaných autogramy současných reprezentantů. (...) Když chceš fandit, tak si kup lístek na tribunu, ale nedělej komentátora.*⁴²⁸

Podle šéfkomentátora Redakce sportu České televize Roberta Záruby by měl být komentátor nejprve vynikajícím reportérem, než se dostane k úloze komentátora. Robert Záruba klade velký důraz na přípravu. Tu rozděluje na krátkodobou a dlouhodobou. Do dlouhodobé přípravy patří vstřebávání a třídění veškerých poznatků. Komentátor by měl být schopen je vytáhnout jak z počítače, tak z vlastní hlavy. Velice důležité k získání informací jsou také osobní kontakty. Do krátkodobé přípravy patří aktuální informace, soupisky a personálie každého aktéra přenosu, historie místa konání. K přípravě krátkodobé používá komentátor tu dlouhodobou. Robert Záruba říká, že komentátor by neměl podléhat dojmu, že musí použít vše. Podle Záruby by měla dvouhodinového přenosu předcházet zhruba osmnáctihodinová příprava.⁴²⁹

Robert Záruba dělí komentář na popisný, rámcový a dělený.⁴³⁰ Popisný komentář doplňuje to, co divák vidí. V anglosaském prostředí se nazývá „play-by-play talk“.⁴³¹ Popisný komentář je zpravodajský útvar, který se musí držet obrazu. Pokud při detailu na Kvitovou komentátor mluví o Williamsové, jedná se o rámcový komentář. Dříve bylo popisu na československých obrazovkách velmi málo a často komentátoři nepoužívali slovesa. Příklad: „Martinec, Hlinka, gól!“ V 90. letech nastala změna návyků televizních diváků, kteří dle Roberta Záruby od komentátora očekávají emoce a napětí.⁴³²

Rámcový komentář je doplněk k tomu, co divák vidí. Příkladem může být pozdrav, nebo informace o tom, že tenista v záběru má nového trenéra. Podle Roberta Záruby je velice důležité, aby byl přechod mezi popisným a rámcovým komentářem co nejméně patrný. Klíčová je v tomto případě dobrá příprava. Pokud je dění na sportovišti dramatické, komentátor si vystačí s popisným komentářem. V případě, že v 70. minutě fotbalového zápasu za bezbrankového stavu oba týmy ještě ani nevystřelily na branku, přichází ke slovu rámcový

⁴²⁸ Bosák, 2013, s. 88–89

⁴²⁹ Zápisky z přednášek Roberta Záruby na kurzu *Sportovní žurnalistika*, 2015, archiv autora

⁴³⁰ Zápisky z přednášek Roberta Záruby na kurzu *Sportovní žurnalistika*, 2015, archiv autora

⁴³¹ Bereň, 2011, s. 25

⁴³² zápisky z přednášek Roberta Záruby na kurzu *Sportovní žurnalistika*, 2015, archiv autora

komentář. Komentátor by měl být schopen divákovi oživit i nudný zápas. V tomto případě je důkladná příprava k nezaplacení. Rovněž se komentátorovi velice hodí při nečekaných přerušeních zápasu a technických výpadech. K rámcovému komentáři patří analýzy statistik, glosy. Rámcový komentář je publicistický útvar a v USA se také označuje jako hodnotící.

Dělený komentář je komentářem v dialogu. Dříve se o utkání „dělili“ čeští a slovenští komentátoři. V Naganu ještě hokej komentovala dvojice Vichnar–Záruba, ale Česká televize od tohoto modelu postupně upustila. Dnes už se dělený komentář ve formě dvou komentátorů používá pouze u atletických klání, kde mají komentátoři rozdělené disciplíny. Mnohem častěji se komentář dělí mezi komentátora a spolukomentátora. Často se jedná o bývalého úspěšného sportovce v daném odvětví.

Úlohou dobrého komentátora je, aby divák uvěřil, že poslouchá experta na daný sport. I kdyby tuto disciplínu komentátor viděl poprvé v životě. Sport je zábava a komentář je součástí tohoto spektaklu. Dlouholetí komentátoři sportovní redakce ČT si během své kariéry vyzkoušeli celou řadu sportů.

Michal Dusík: *„Já si myslím, že společně s Vládou Drbohlavem patříme vůbec mezi komentátory, kteří si vyzkoušeli jako komentátoři nejvíc sportů. Pochybuju, že tady je někdo, kdo by měl tak pestrý záběr. Určitě nedoženu gorodky Vládi Drbohlava, to vím určitě, to si myslím, že už tady nikdy nikdo komentovat nebude.“*⁴³³

Vladimír Drbohlav: *„Když jsem to nedávno počítal, tak jsem se dostal na nějakých 43 sportovních odvětví. Ten nejbizarnější, který jsem kdy dělal, byly gorodky. Jsem asi jediný člověk, který to v Československu komentoval. Hry dobré vůle v Moskvě. Vzpomínám si, že tam byl třeba fotbal na motorkách. Gorodky měl původně dělat Karol Polák, ale on se z toho velmi obratně omluvil, takže jsme skončili ještě s americkými a tuším anglickými kolegy někde za stadionem Dynama. Tam byla parta mužů v takových typických sovětských teplácích. Ti nám vysvětlovali pravidla a při té příležitosti do nás vrazili asi 7 stakanů. Druhý den jsme to měli komentovat. Pochopitelně z off-tuby (ze studia pozn. aut.). Dodneška si vzpomínám na ty šílené názvy figur.“*⁴³⁴

⁴³³ z rozhovoru s Michalem Dusíkem, 22. 2. 2016, archiv autora

⁴³⁴ z rozhovoru s Vladimírem Drbohlavem, 4. 3. 2016, archiv autora

Dříve bylo téměř samozřejmostí, že komentátoři jezdili na důležité sportovní akce do zahraničí téměř beze zbytku.

Karol Polák: „*Neexistovalo v té době komentovat ze studia! Když byla Liga mistrů, Benfica Lisabon – Real Madrid, tak jsem byl v tom Lisabonu. My jsme jezdili všude. Rozumíte, komunistický režim měl peněz dost, protože všechny fabriky byly státní. To znamená, zisk těch obrovských fabrik šel do státního rozpočtu. Stavěly se sídliště, stadiony, nebylo potřeba sponzora. A televize měla tolik peněz, kolik potřebovala. My jsme nemuseli shánět sponzory. Dneska vidíte díky tomuto sponzorovi. Díky tomu, díky tomu, díky komu? Jedinkrát jsme s Vitem Holubcem vysílali ze studia. Chile 1962, mistrovství světa. V té době nebyly ještě satelity, které mohly přenášet obraz z Jižní Ameriky do Evropy. Utkání se natáčela a letecky se vozila do Berlína a celá Intervize, to byla vlastně společnost všech komunistických států, měla studio v Berlíně v NDR. Tam jsme seděli a komentovali. Včera jsme hráli a dneska doletěl záznam. To už nebylo tak moc sledované, protože lidi věděli výsledek, ale dívali se, pochopitelně. Tak to bylo jedinkrát. Olympiády, mistrovství světa, neexistovalo. Ale nejen to, utkání, normálně Liga mistrů. Jelo se tam. Nebyl problém. Jedna letenka, jeden hotel... probůh pro režim žádný problém.*“⁴³⁵

Dnes se většina zahraničních přenosů komentuje z pražského studia. Velkou roli v tomto případě hrají finance. Komentátorská pozice, letenky, ubytování jsou pochopitelně dražší, než když se komentátor posadí do studia. Bohužel ale komentátor ze studia nemůže nabídnout stejné informace, jako kdyby byl v místě konání.

Pavel Čapek: „*To musí vždycky mrzet každého redaktora nebo komentátora. To vám potvrdí každý. Být na tom zápase to je vždycky neporovnatelně lepší zážitek. Navíc je to i profesionálnější. Ty nejprestižnější televize světa to nikdy nedělají tak, že by někdo komentoval z nějakého sklepa, jako to děláme tady. Těch důvodů je pro to mnoho. A hlavní je profesionalita a kvalita. Když jste na tom stadionu, tak máte úplně jiný přísun informací. Když jste tady a kamera vám nezabírá, že se někdo povaluje nebo dostal kartu... Takže ten důvod je jednoduchý a musí to mrzet každého.*“⁴³⁶

⁴³⁵ z rozhovoru s Karolem Polákem, 1. 9. 2015, archiv autora

⁴³⁶ z rozhovoru s Pavlem Čapkem, 1. 2. 2016, archiv autora

Jaromír Bosák: „*Tím, jak jsem starší, už se mi tak moc cestovat nechce. Hlavně po Evropě, protože všude jste byl xkrát, takže vás nic tak moc nepřekvapí. Ale k té práci to patří a radši to cestování kousnete, než když, jako dneska, musím jít komentovat tady do hlasatelny, kdy ten kontakt s hřištěm je nulový. (...) Na většinu míst, kde se fotbal hraje, se člověk podívá xkrát. Takže ten problém není v tom, že, když teď plácnu... že bych se hrozně chtěl podívat do Gelsenkirchenu. Ale pro tu práci je to obrovský rozdíl, jestli to děláte z místa, a když to děláte tady odsud. A sedat si k tomu přenosu už s tím, že tomu divákovi můžete dát tak maximálně 50 % z toho, co by měl dostat, prostě není příjemné. Tak to bohužel prostě je a můžete se snažit sebevíc, ale nikdy to nebude ten primární kontakt s tím hřištěm a se vším tím, co k tomu patří. Takže to cestování může člověka časem otravovat, ale je prostě nezbytné.*“⁴³⁷

6.1.2 Spolukomentátor

„*Nápad začlenit sportovní odborníky do vysílání z olympijských her vznikl už v roce 1992 v Barceloně a byl zásluhou Vladimíra Drbohlava, prvotní koncepce počítala s využitím sportovních expertů jako hostů ve studiu. Vodní slalomářka Štěpánka Hilgertová například komentovala ale poprvé už přímo v Atlantě 1996, kdy ji požádal o spolupráci komentátor ČT Petr Vichnar.*“⁴³⁸ Petr Vichnar při našem společném rozhovoru vzpomínal, že spolukomentátora použil již o mnoho let dříve.

Petr Vichnar: „*Já jsem nastoupil do televize v září v sedmdesátém devátém. Po nějakých dvou třech měsících mě pustili ke komentování. A vím, že tenkrát jsem předběhl dobu, protože jsem tomu šel naproti a domluvil jsem se s expertem, který to se mnou komentoval. Jednalo se o šerm a tím expertem byl Koukal, tehdy náš nejlepší šermíř. A tak jsme to docela v klidu udělali.*“⁴³⁹

Petr Vichnar nebyl jediným, kdo spolukomentátory využíval už v dobách Československé televize. Karel Mikyska komentoval krasobruslení společně s Josefem Dědičem. Motoristické přenosy komentoval spolu s Lubošem Pecháčkem legendární závodník František Šťastný, který posléze začal komentovat i sám.

⁴³⁷ z rozhovoru s Jaromírem Bosákem, 3. 5. 2016, archiv autora

⁴³⁸ Bereň, 2011, s. 30

⁴³⁹ z rozhovoru s Petrem Vichnarem, 28. 1. 2016, archiv autora

Vladimír Drbohlav: „Já jsem byl strašně pro, dostat do toho člověka, který tam vnese tu osobní zkušenost. Tomáš Jungwirth nebo Štěpán Škorpil, jako atleti, za sebou měli kyslíkové dluhy, souboje na lokty v zatáčkách, otázku nastavení laťky. Tohle já jsem mohl zjišťovat druhotně, ale neměl jsem to v sobě. Takže ano, každý člověk, který je schopen tohle poskytnout, je výborný. Robert Záruba to posléze dotáhl v hokeji k dokonalosti, protože si našel lidi, kteří jsou v podstatě komentátoři. Jako byli Tomáš Jungwirth nebo Štěpán Škorpil jako atleti. Já jsem se spíše snažil přijmout lidi s tímhle zázemím do stavu, což je ale velmi složité, protože pro ně je to poněkud změna. Ten vývoj života a i ekonomické podmínky, které nabízí tahle profese, jsou také velkým limitem.“⁴⁴⁰

Spolukomentátoři se začali pravidelně objevovat ve vysílání v průběhu 90. let. Velkou zásluhu na jejich prosazení do vysílání ČT má Robert Záruba, který po vzoru zámořských televizí od poloviny 90. let začal se spolukomentátoři pravidelně komentovat hokejové přenosy. Postupně tuto filosofii převzaly i další sporty. Bližším kritériím při výběru expertů se věnuji v kapitole *TV studio*. Podle Roberta Záruby je důležité, aby byl spolukomentátor schopen komentovat pro laickou veřejnost. Ne každý divák totiž ví, co je to backside flip 360. V takovém případě by to měli být schopni společně s komentátorem divákovi objasnit.⁴⁴¹

Vladimír Drbohlav: „Já se přiznám, že s Robertem Zárubou trochu vedeme spor, protože moje filosofie komentování je trochu odlišná. Já jsem se vždycky snažil, aby tam byl nějaký příběh, ale... nejlepší komentování je co? Že v tu chvíli odpovím divákovi na to, na co se ptá. To je pochopitelně strašně složité. Závisí to i od míry zainteresovanosti toho diváka a jeho znalostí, ale ve spojitosti s jakýmsi výsekem reality, kterou nabízí ta režie, je to dosažitelné. Problém je v tom, že žádný přenos není opravdu přenesení toho dění, které mám před sebou na té ploše. Po tom Robertovi to začaly přebírat i další sporty. Já si stále nejsem jistý... Ondra Zamazal by se mnou asi nesohlasil, jestli je florbal srovnatelný s hokejem po téhle stránce. Je to otázka toho, že řada spolukomentátorů, byť má v sobě tyhle zkušenosti, tak je podle mého názoru v těch přenosech nadužívaná. Oni by měli vystupovat v té konkrétní situaci, kterou přináší ten přenos, ale já opravdu nepotřebuji, aby mi popsali to, co jsem viděl. Já nepotřebuju, že to kopl levačkou a poslal to 30 centimetrů od pravé tyče. To jsem všechno viděl. Velmi často to vychází tak,

⁴⁴⁰ z rozhovoru s Vladimírem Drbohlavem, 4. 3. 2016, archiv autora

⁴⁴¹ zápisky z přednášek Roberta Záruby na kurzu *Sportovní žurnalistika*, 2015, archiv autora

*že ta opakovačka je popisovaná ještě slovně od toho spolukomentátora. A tohle je ten můj spor s tím Robertem. Ale ano myšlenka spolukomentátorů a zapojení aktivních sportovců po skončení jejich kariéry do té komentátorské práce bylo vždy mé krédo a jeden z mých cílů.*⁴⁴²

Názory na využívání spolukomentátorů ve vysílání se různí. Faktem je, že se stali nedílnou součástí českého televizního vysílání a dle mého názoru je to správný krok. Komentátor by neměl „mentorovat“, u spolukomentátora neboli experta se naopak zhodnocení „jak to měl udělat“ vyžaduje.

Jakub Bažant: *„Já tam nejsem od toho, abych se s tím expertem přestřkoval. Já to samozřejmě chci mít pod kontrolou, aby to bylo co nejlepší pro toho diváka. Aby dostal ty informace, které má dostat, aby to bylo přiměřené a aby ten komentář tam nebyl na prvním místě a obraz na druhém. A v neposlední řadě, aby se u toho divák pobavil, protože sport je zábava. To není jen strohá statistika, fakta, rozbory a analýzy. Jestliže ten můj spolukomentátor se v určité fázi chopí slova a má co říct, dělá to dobře a s nadšením, tak proč já bych se s ním přetahoval, abych já, starý pes, tam měl svůj díl. V tom má pravdu Ota Černý, který říká: ‚Divák je pán!‘ Takže pokud je to dobře pro diváka, tak jestli to říká Bažant nebo expert, bývalý reprezentant, je to z mého pohledu úplně jedno.*⁴⁴³

Spolukomentátorovi se v zámoří říká „analyser“ nebo „color-commentator“.⁴⁴⁴ Přenos může takzvaně dobarvit. Z vlastní nedávné zkušenosti mohou říci, že profesionální sportovec může nabídnout pohled do zákulisí a zkušenosti, které sebelepší komentátor nemá. Zkrátka, ne každý žurnalista vyhrál fotbalovou Ligu mistrů nebo olympijské hry. Expert ví, co se honí hlavou hráčům v klíčových momentech, jaké faktory dělí úspěch od neúspěchu.

Jakub Bažant: *„Já mám radost, když se mi podaří sehnat ty experty a spolukomentátory, kteří jsou opravdu tak tvární a spolupracující, že si to nechají vysvětlit, jdou tomu naproti*

⁴⁴² z rozhovoru s Vladimírem Drbohlavem, 4. 3. 2016, archiv autora

⁴⁴³ z rozhovoru s Jakubem Bažantem, 4. 3. 2016, archiv autora

⁴⁴⁴ Bereň, 2011, s. 28

a zlepšují se. Já mám radost, když se zlepšují, a chci, aby se z hlediska té televizní prezentace, dostali na mou úroveň. A když budou lepší, tak ať jsou lepší. Já s tím nemám problém.“⁴⁴⁵

6.1.3 Reportér

Robert Záruba: „Reportérina je základ pro cokoliv v televizi, co se týče novinářiny a bez toho základu člověk nemůže dělat potom to ostatní. Nebo může, ale většinou tomu pak něco chybí.“⁴⁴⁶

Práce sportovního reportéra v televizi může probíhat dvojím způsobem. Tím prvním je, že reportér je osobně přítomen na nějakém sportovním klání a připraví z něj reportáž, která je následně odvysílána. Tak začíná každý, kdo do redakce přijde. Součástí práce reportéra jsou i rozhovory. Reportér by měl být schopen získat výpověď bez nutnosti do reportáže zasadit vlastní otázku. Obvykle se otázky do reportáží nezařazují. Zkrátka, čas je neúprosný. V tomto případě záleží na reportérovi, jestli bude například s osmnáctiletým hráčem mluvit seriózně nebo jako s kamarádem ze základní školy. Důležitá je pouze výpověď sportovce.

Postupem času získává reportér zkušenosti a ti šikovnější se posunou ke druhému způsobu, který souvisí s přímým přenosem. Tím je živý rozhovor s hráči, trenéry, či jinými aktéry. Zde už není prostor pro chyby. Reportér musí správně položit otázku, aby na ní dostal co nejkonkrétnější odpověď, musí být schopen reagovat na to, že respondent odpovídá jednoslovně, nebo naopak mluví dlouze a výpověď nemá hlavu ani patu. V případě pozápasových rozhovorů si vybere hlavní aktéry a zvolí, jakým směrem se bude rozhovor ubírat.

Otakar Černý: „Dobrá otázka je krátká, jasná, srozumitelná. Švihnutí bičem.“⁴⁴⁷

Veronika Macková ve své diplomové práci uvádí tři druhy tlaku, kterým je reportér při své práci vystaven:

⁴⁴⁵ z rozhovoru s Jakubem Bažantem, 4. 3. 2016, archiv autora

⁴⁴⁶ z rozhovoru s Robertem Zárubou, 1. 2. 2016, archiv autora

⁴⁴⁷ ČERNÝ, Otakar. Interview. In: Nejzajímavější sportovní události za posledních 60 let. *Česká televize* [online]. 25. 12. 2013. [cit. 2016-01-12]. Dostupné z: <http://www.ceskatelevize.cz/porady/10596597931-60-let-s-vami/21347129602-60-let-sportovniho-vysilani-televize-u-nas/>

Tlak času a prostoru:

- reportér musí odevzdat svou práci do nějakého časového limitu
- chce informovat o události co nejrychleji
- rychlost mluvy je také velmi důležitá (a ve sportu o to více, protože sport sám o sobě je velmi dynamický, ale na stranu druhou musí být srozumitelný pro diváka)
- reportér má na svou práci omezený čas (stopáž)

Tlak prostředí:

- všechny sporty chtějí být v TV kvůli sponzorům a stane se, že tlačí na reportéry, aby právě jejich událost dali do hlavních zpráv
- tlak okolí, které může reportéra nahradit
- tlak, který vytváří reportér sám na sebe

Tlak jazyka:

- na reportéra je tlak i po jazykové stránce (musí mluvit spisovně, srozumitelně a přesně)⁴⁴⁸

Reportér má to štěstí, že je aktérům nejbliž. Mnohdy prožívá nezapomenutelné chvíle přímo se sportovci. Jeden zážitek přidává atletická reportérka Žaneta Peřinová.

Žaneta Peřinová: „*Na olympiádě v Londýně jsem zažila úžasné věci. Ať už to byly sprinty světových atletů nebo třeba vítězství Báry Špotákové. To jsem měla trochu strach, že až půjde mixzonou, tak začnu brečet dřív než ona. Já ty atlety znám dlouho, jsou to moji kamarádi, tak mě to dojíká.*“⁴⁴⁹

V posledních letech se reportérky staly pravidelnou součástí přímých přenosů téměř ve všech sportech. Vedle Žanety Peřinové, byla po roce 2000 jednou z prvních hokejová reportérka Darina Vymětalíková.

Darina Vymětalíková: „*Já jsem začala v roce 97 pracovat pro Mladou frontu, příloha střední Čechy. Ti hráči si mysleli, že si jdu pro podpis nebo že je jdu balit. Byli strašně překvapení a možná někdy i negativně, že se fakt zajímám o ty přesilovky. V té televizi, jak už má člověk toho kameramana za sebou, tak nás vnímají jako novináře.*

⁴⁴⁸ Macková, 2012, s. 31

⁴⁴⁹ z rozhovoru s Žanetou Peřinovou, 22. 2. 2016, archiv autora

Jasně, že je tam rozdíl, jestli to dělá žena nebo muž. Ale že by přestali být ostražití, to ne. Musím říct, že mě trenéři a hráči, nebo nás obecně, přijali lépe než diváci. Byli třeba překvapeni, ale počkali si, co předvedeme, a pak už byli v pohodě, ale diváci... chápu to, neříkám to špatně. Cpaly jsme se do oboru, který je vyhrazený hodně mužům, tak holt to je cena za to. ⁴⁵⁰

V roce 2012 přišla do redakce sportu také fotbalová reportérka Monika Čuhelová.

Monika Čuhelová: *„Já už jsem tuhle práci dělala v Brně a už tam jsem byla mezi chlapy jediná ženská. Tak to už jsem nějak vstřebala tehdy, takže tady mi to nepřišlo. Tím, že to je celostátní televize a ten sport je tady nejsledovanější vůbec v Česku, tak si toho všímali lidi kolem, ale já už to ani tak neberu. A myslím si, že od té doby už se toho taky hodně změnilo. Teď už je na těch tiskovkách a vůbec okolo sportu víc ženských. Už nejsem sama. Jednou mi mluvčí Bohemky řekl, že se mě hráči bojí. A mluvčí, myslím v Jablonci říkal, že se kluci hádají, kdo půjde na rozhovor. Takže si myslím, že to je 50 na 50. Asi to berou jako atrakci. Někdy ten tým je hodně profi, že to na sobě nedají znát, někdy jsou takoví veselí. Někdy jsou srandičky, třeba v Plzni. Ale ve výstupu jako takovém, že bych z nich dostala víc nebo míň oproti kolegům, těžko říct. Záleží na otázce. Když dám blbou otázku, tak je jedno, jestli jsem ženská nebo chlap, dostanu blbou odpověď.* ⁴⁵¹

Žen ve sportovním prostředí v Česku za poslední léta přibylo mnoho na všech pozicích. Od redaktorek až po šéfkou komise rozhodčích. Monika Čuhelová přidává zážitek z přímého přenosu v závěru roku 2015.

Monika Čuhelová: *„Loni jsem byla při posledním podzimním zápase Evropské ligy, když hrál Liberec s Marseille o postup. Zdeněk Folprecht jako hráč Liberce tam zavínil jeden až dva góly. Oni pak prohráli a nepostoupili. Já jsem si ho vzala na rozhovor a obdivovala jsem, že v té zimě čekal asi 20 minut, nereptal, neremcal, byl smířený s tím, že je to jeho práce. To se občas hráčům nelíbí čekat na rozhovor, než na nás přijde řada. Tak tím mě dostal a pak mě dostal ještě víc, protože se mi rozbrečel a dal průchod těm emocím. To mě hrozně vzalo za srdce. Myslím si, že ženská možná z těch hráčů může dostat víc emocí, že je empatičtější. Já jsem viděla, že má rudé oči, když za mnou šel, a hned jsem*

⁴⁵⁰ z rozhovoru s Darinou Vymětalíkovou, 4. 3. 2016, archiv autora

⁴⁵¹ z rozhovoru s Monikou Čuhelovou, 4. 3. 2016, archiv autora

*řukla, že vidím, že je ubrečený a on tomu dal průchod. I když samozřejmě to pro něj muselo být hrozné, ale myslím si, že tohle patří na obrazovku. V zahraničí jsem třeba viděla, že reportérka smutného hráče obejmě, tak daleko ještě nejsme. Ale do budoucna, proč ne. Já ne, že bych ho objala, ale rozloučila jsem se s ním a mělo to hrozně pozitivní ohlas na Facebooku. Takže si myslím, že tohle ti lidé vidět chtějí. Je to trošičku oživení. Od ženy to nevypadá blbě. Těžko bude třeba kolega David Kalous objímat nějakého hráče. Takže si myslím, že je výhoda, že ta ženská jde na to maličko jinak.*⁴⁵²

6.1.4 Režisér

Režisér je šéfem celého týmu přímého přenosu. Legendárním režisérem Československé televize byl Pavel Pospíšil. Řady režisérů v minulosti rozšířil i komentátor Josef Valchař. Po revoluci se vrátil z emigrace do Československé televize František Pojdl, mistr režie hokejových přenosů, který bohužel v roce 2015 zemřel.

František Pojdl: *„Režisér má stejné úkoly, stejné priority, nic se nezměnilo. Samozřejmě, když jsem začínal, tak jsem měl tři kamery, jednu zpomalovačku. Ted' má režisér 15 kamer, 10 zpomalovaček. Takže ted' spočívá spíš to umění, ten cit toho režiséra v tom, aby ve správný okamžik zvolil správnou kameru a ve správný okamžik správnou zpomalovačku.*⁴⁵³

Například na MS v biatlonu v Novém městě na Moravě v roce 2013 měl režisér k dispozici 39 kamer. Práce režiséra se v takovém případě dělí mezi více lidí. Režisér přenosu pak celému týmu šéfuje. Výraznou režisérskou osobností současné sportovní redakce ČT je Charilaos Karadžos. Podobně jako redaktori, i režiséři začínají většinou ve zpravodajství.

Charilaos Karadžos: *„Když já jsem začínal v redakci sportu, tak jsem absolvoval českou školu improvizace. Probíhalo to tak, že jsem začínal ve zpravodajství, kde jsem ustříhal večerní relaci Branek, bodů, což bylo nějakých deset až patnáct minut vysílání. Potom na to navazoval pětáctyřicetiminutový magazín Poločas. To všechno, všechny ty příspěvky se tehdy střihaly ve střížně a i ten stříh i to odvysílání měl na starost jeden*

⁴⁵² z rozhovoru s Monikou Čuhelovou, 4. 3. 2016, archiv autora

⁴⁵³ POJDL, František. Interview. In: Nejzajímavější sportovní události za posledních 60 let. *Česká televize* [online]. 25. 12. 2013. [cit. 2016-01-12]. Dostupné z: <http://www.ceskatelevize.cz/porady/10596597931-60-let-s-vami/21347129602-60-let-sportovniho-vysilani-televize-u-nas/>

člověk. Takže, dobře si vzpomínám na jednu neděli, kdy jsem stříhal poslední reportáž z Českých Budějovic, kde padlo sedm gólů a jenom převinutí toho pásku trvalo šest minut a zatímco jsem tam nervózně přešlapoval, než se ten pásek převine, tak jsem se podíval na obrazovku vedle a tam jsem viděl, že ve vysílání už je anoncovaný další pořad, což byly Branky, body, které už jsme vysílali. Tak jsem se rozeběhl a skákal jsem to schodiště po osmi schodech. Doběhl jsem do té režie a zmáčknul jsem první knoflík, který jsem našel, a za třivteřiny se vysílalo.“⁴⁵⁴

Mezi stálé režiséry přímých sportovních přenosů v České televizi v současné době patří: Charilaos (Čarlí) Karadžos, Karel Jonák, Jan Celner, Petr Musil, Patrik Fischer, Jana Gazdík.

6.1.5 Kameraman

Profese kameramana prochází obrovským vývojem. Následující podkapitolu věnuji kameramanské profesi obecně, nejen co se týká přímých přenosů. Od začátku se sportovní reportáže až do 80. let se natáčely na film a redaktor s kameramanem museli důkladně zvážít, co točit a co ne. Poté se materiál vyvolával, sušil, stříhal a synchronizoval se zvukem. Později se točilo na kazety a dnes se točí na digitální disky. Jejich zpracování je prakticky okamžité. Při reportážích zastává kameraman mnohdy také funkci stříhače, kdy se reportáž stříhá na přenosné střížně a posílá se přes internet do velína. V 19:30 dokončená reportáž v Českých Budějovicích se tak může vysílat za pár minut v BBV.

Kameramanská legenda Pavel Křížek starší pracuje v televizi od roku 1964, může tak srovnávat, jak se profese kameramana proměnila.

Pavel Křížek st.: „Kameramanská profese se změnila podstatně. Především v technice, je to dané vývojem. Jako se změnila fotografie, tak se změnila i tahle práce s hýbavými obrázky. Dneska je to všechno daleko rychlejší, ten servis pro diváka dokonalejší. Když si vzpomenu, dřív, když jsme jeli z reportáže, tak jsme museli přijet dejme tomu dvě a půl hodiny před vysíláním, protože to šlo do laboratoří. Tenkrát to bylo v Měšťanské besedě. To byly takové speciální laboratoře, aby se to rychle vyvolalo. Na ten hrubý materiál už čekal redaktor a šlo se do střížny. Tenkrát byly střížny filmové, takže se to rozzáběrovalo a lepilo

⁴⁵⁴ KARADŽOS, Charilaos. Interview. In: Nejzajímavější sportovní události za posledních 60 let. Česká televize [online]. 25. 12. 2013 [cit. 2016-01-12]. Dostupné z: <http://www.ceskatelevize.cz/porady/10596597931-60-let-s-vami/21347129602-60-let-sportovniho-vysilani-televize-u-nas/>

*se to podle potřeby dohromady. Byla to filmařina. Dneska, když člověk někam jede, tak je pomalu neomezený spotřebou materiálu. Tehdy na fotbal nebo na hokej bylo 90 metrů filmu, což je zhruba 11 minut a do toho se člověk většinou musel vejít.*⁴⁵⁵

Nouze o materiál se ovšem netýká přímých přenosů. Hlavní změnou jsou tedy kvalitnější obraz a technologické vymoženosti. Příkladem může být například „zpomalovačka“ v režimu super slow motion, jeřáb, čtecí zařízení, kamery na dronech. Kamery se postupem času dostaly do vody i do vzduchu, na hlavy sportovců. Přímé přenosy mají až desítky kameramanů. Záleží pochopitelně na tom, o jako disciplínu se jedná.

Pavel Křížek st.: *„Já bych řekl, že dneska je to možná i jednodušší, protože tenkrát jsme dělali mistrovství světa v Praze na čtyři kamery. Já už to nedělám, ale dneska se staví 12 a více kamer. To znamená, že se ta práce trochu rozmělní. Tenkrát tam byl hlavní kameraman Renda Hladík, to byl šéfkameraman, Láďa Rak, napravo třeba Petr Kroupa, nalevo já. Tam byl výborný režisér Pavel Pospíšil a už jsme přesně věděli. On už mi ani nemusel do sluchátka říkat a já věděl, co mu mám nabídnout. Musel jsem rychle reagovat, protože třeba neměl možnost přestříhnout na jinou kameru. Vystříhl mě a já jsem musel rychle nabízet další záběr. Což dneska, když je tam těch kamer víc, tak je to skoro řekl bych jednodušší pro ty kameramany. Ale tu práci nechci podceňovat.*⁴⁵⁶

Jak už jsem zmínil, v Novém Městě na Moravě bylo 39 kamer. Pavel Křížek starší se už přímým přenosům nevěnuje, pro redakci sportu natáčí reportáže.

Pavel Křížek st.: *„Když jede na tu reportáž jedna kamera, tak to je daleko složitější a já to dělám mnohem radši. Mě přenosy nebaví. Tady, když jedu s jednou kamerou, tak já tam musím nabídnout více pohledů. Gól, zůstanu na brance, okamžitě přejeďu na střelce, aby to vypadalo, že tam je více pohledů. Ten hokej je na tu jednu kameru velmi složitý. Kór když ta kamera třeba nemá kvalitní hledáček. Nemluvě o tom, že jakmile je v tom hledáčku malinké smítko, to se pak člověk chytne a honí ho po ledě, zatímco puk je na druhé straně. Když se třeba někdy stane v přenosu, že to nějaká ta kamera nenatočí,*

⁴⁵⁵ z rozhovoru s Pavlem Křížkem starším, 12. 3. 2016, archiv autora

⁴⁵⁶ z rozhovoru s Pavlem Křížkem starším, 12. 3. 2016, archiv autora

tak to má režisér ještě z jiného pohledu. Tady, když to ta kamera nenatočí, tak to nemáte. Čili na tu jednu kameru je ten hokej velmi složitý.“⁴⁵⁷

6.2 Přímý přenos v HD

Kvalita přenosů se neustále vylepšuje. Pryč jsou doby, kdy měl člověk problém na obrazovce rozeznat puk. Zkušební vysílání v HD v ČT probíhalo od konce srpna 2009.⁴⁵⁸ První velkou akcí v HD kvalitě byl přímý přenos z Velké pardubické na ČT1. Pořádná zatěžkávací zkouška HD přenosů přišla následující rok. Vítanou příležitostí na zahájení HD vysílání byly XXI. zimní olympijské hry ve Vancouveru v únoru roku 2010. Se začátkem her vstoupil do vysílání program ČT HD. Spoluautor olympijských projektů ČT Robert Záruba tehdy prohlásil: „*Je to jako rozdíl mezi černobílou a barevnou televizí. Sport je o detailech a emocích a tohle bude velký přerod.*“⁴⁵⁹ Olympijským hrám se věnuji podrobněji později. Znovu tedy byl sport u televizního milníku.

Diváci pochopitelně doma musí mít dostatečně kvalitní přijímač a záleží rovněž na kvalitě signálu. Martin Lokšík definuje HDTV jako „*televizi s vysokým rozlišením obrazu (High Definition Television).*“⁴⁶⁰ Lokšík k HDTV nadále píše: „*Je novým digitálním vysílacím standardem, jehož rozlišovací schopnost je mnohem větší než u tradiční analogové televize. Obraz v širokoúhlém formátu 16:9 je složen buď ze 720, nebo 1 080 řádek (podle zvoleného systému 720p nebo 1080i), z nichž každý obsahuje 1 280, resp. 1 920 obrazových bodů, tzv. pixelů. Vysoké rozlišení odstraňuje vnímání obrazových řádek tak, jak je tomu u dosavadních standardů.*“⁴⁶¹

⁴⁵⁷ z rozhovoru s Pavlem Křížkem starším, 12. 3. 2016, archiv autora

⁴⁵⁸ *Výroční zpráva o činnosti České televize v roce 2009, 2010*, s. 4

⁴⁵⁹ ZÁRUBA, Robert. In: ČT24. Olympiáda v ČT - detailně, ostře a jasně. *Česká televize* [online]. 2. 2. 2010 [cit. 2015-10-29]. Dostupné z: <http://www.ct24.cz/vancouver-2010/79812-olympiada-v-ct-detailne-ostre-a-jasne/>.

⁴⁶⁰ LOKŠÍK, Martin. In: OSVALDOVÁ, Barbora a Jan HALADA. *Praktická encyklopedie žurnalistiky a marketingové komunikace*. 3., rozš. vyd. Praha: Libri, 2007, s. 89. ISBN 978-80-7277-266-7.

⁴⁶¹ LOKŠÍK, M. In: Osvaldová, Halada, 2007, s. 89

7. TV studio

První studia tvořila především prostor k diskusi s hostem. Studiové pořady neměly před rokem 1989 v Československé televizi tradici. První olympijské studio využívala Československá televize v roce 1988 během olympijských her v Soulu. Okolnosti zrodu prvního olympijského studia vysvětluje jeho moderátor Vladimír Drbohlav.

Vladimír Drbohlav: „*Nějaký dobrý muž tehdy prásknul, že jsem se během olympiády v Calgary potkal s kamarádkou emigrantkou, takže jsem nemohl na letní hry do Soulu. Měl jsem alespoň tu výhodu, že jsem to tady zaštitil. Do té doby vždycky chodila z toho místa vysílání společná integrovaná trasa pro Evropu. První olympiáda, kde byly už ty trasy dvě nebo tři, bylo Los Angeles, které my jsme nepřebírali. Pak přišel Soul, hoši to tady tehdy měli nějak rozplánované, to ještě dělal Vítek Holubec a Franta Kacl. A najednou jsme zjistili, že to nejde, protože nepřichází víc těch tras, že tam musí být něco mezi, aby se to vysílání mohlo technicky připravit při přecházení z těch tras. Tak jsem si sedl v khaki košili, ve které jsem absolvoval Vietnam a podobné výlety do studia. Já jsem tenkrát odmítl, abych na sobě měl sako nebo něco podobného. Vzal jsem si své olympijské znalosti a sedl jsem si do studia. Zimprovizovali jsme v průběhu toho Soulu olympijské studio.*“⁴⁶²

Televizní studia měla před téměř 30 lety k dnešním virtuálním studiím s dotykovými obrazovkami a podobnými vymoženostmi hodně daleko.

Vladimír Drbohlav: „*Měl jsem možnost, že mi tady udělali nějaké vytáčky a pozval jsem si pár legend minulosti. Když třeba jel Chalupa, tak jsem tam měl někoho z veslařů a podobně. Měl jsem možnost nějakých telefonátů a to bylo všechno. Ale jinak opravdu to byl Drbohlav a stůl. To bylo první olympijské studio, které dokonce vzniklo až druhý den olympiády. Poněvadž bylo slavnostní zahájení, byl první den s totálním těžkopádným, horkým vším možným. Já ani nevím, kdo tady tehdy byl. Štěpán Škorpil byl v Soulu... nějak se to udělat muselo, tak jsem to udělal.*“⁴⁶³

V 90. letech byla otázka, jak se formát, který byl pro českého diváka stále nový, uchytí. Dlouhá léta se na obrazovkách vysílalo *Studio Sport*. Nejvýraznějším pravidelným

⁴⁶² z rozhovoru s Vladimírem Drbohlavem, 4. 3. 2016, archiv autora

⁴⁶³ z rozhovoru s Vladimírem Drbohlavem, 4. 3. 2016, archiv autora

sportovním pořadem studiového typu (pokud nepočítám BBV) ve sledovaném období je bez pochyby pořad *Buly – hokej živě*, jemuž se věnuji v práci dále. Televizní studia se nejdříve nacházela výhradně na Kavčích horách. Postupem času se více a více objevovala snaha dostat studio přímo do dění akce. Samozřejmostí už jsou studia v hokejových arénách. Dalo by se říci, že to už je dnes maličkost. Standardem se rovněž stalo například studio v dějišti hokejového šampionátu. Studio venkovní už přináší jistá úskalí. Může začít pršet, sněžit, foukat vítr. Diváci mohou být neukáznění. Například během biatlonového SP v Novém Městě na Moravě 2015 stál moderátor Petr Kubásek v zasněženém studiu a příprava na stole ani nebyla vidět. Olympijskému studiu a prvním zahraničním studiím z OH se práce věnuje v další kapitole. Televizní studio utváří dvě složky. Lidská a technologická. Technologickou složku tvoří například čtecí zařízení, kamerový jeřáb, virtuální studio atd. Tu lidskou pak především moderátor a jeho hosté. Z některých hostů se postupně stali stálí experti. Do ruky dostali elektronickou tužku a je na nich, které akce ve studiu rozeberou. Dalo by se říci, že jsou jakýmsi spolumoderátory. V následujícím přehledu uvádím opět profese, které se na vysílání podílejí.

7.1 Moderátor

Před rokem 1989 moderátorských příležitostí pro redaktory Hlavní redakce tělovýchovy a motorismu moc nebylo. Jednou z mála příležitostí bylo moderování *Branek, bodů, vteřin*. Moderování nejstarší zpravodajské relace bylo umožněno jen několika málo vyvoleným. Počet moderovaných pořadů od roku 1989 vzrostl geometrickou řadou. Úloha moderátora je dnes pro velkou část redaktorů RS ČT nedílnou součástí jejich práce. Některé pořady se vysílají předtočené (např. *Čtyřka sport, BasketManie...*) Jiné se vysílají živě. Mezi ty nejvýznamnější uvedu *Buly – hokej živě, Studio fotbal, BBV, Sportovní zprávy*. „Osobnost moderátora je velmi spjata s posluchačem (divákem). Utváří se tu i jisté zdání dialogu. V současnosti moderátor určitého pořadu působí velmi bezprostředně a opravdu to někdy může působit velmi interaktivně. Moderátor, povolání, u kterého musí být člověk exhibicionista, musí umět pohotově reagovat a improvizovat. Nároky na tuto pozici jsou tedy opravdu velké, ať už na všeobecný rozhled, na podrobnou znalost daného problému a samozřejmě i na vyjadřovací schopnosti. Od moderátora se očekává jazyková kultivovanost projevu (správná výslovnost, srozumitelnost, přiměřená rychlost mluvy atd.).

*U moderátora Redakce sportu České televize záleží hodně na pořadu, který moderuje a samozřejmě na době, ve které daný člověk pracoval.*⁴⁶⁴

Moderátor může být buď jakýmsi průvodcem pořadem, neboli uvádět připravené příspěvky ve sportovním pořadu, nebo moderovat pořad diskusí, případně zastávat obě tyto úlohy najednou. Příkladem takového pořadu dnes může být *Studio fotbal* nebo *Buly – hokej živě*. Někdy využívá moderátor připravené texty, většina jeho vystoupení je ovšem improvizací nebo lépe řečeno připravenou improvizací. Autor pořadu stanoví bodový scénář, kterého se moderátor drží a pak už záleží na okolnostech. „*Moderátor (lat. Moderator = správce, vládce, krotitel, usmiřovatel) – v rozhlasu a televizi průvodce pořadem, obvykle besedou nebo diskusí, který jej uvádí, řídí a prezentuje. Je prostředníkem mezi diváky a účastníky rozhlasového či televizního pořadu. Moderátor je tvůrčí pracovník, který zpravidla spojuje několik tradičních rozhlasových či televizních profesí – redaktorskou, hlasatelskou, reportérskou, ale i komentátorskou a částečně také režisérskou a dramaturgickou.*“⁴⁶⁵ Svým způsobem je moderátorem rovněž reportér, jenž si určí, kterého sportovce si vezme na rozhovor, a jakým směrem se tento rozhovor bude ubírat.

Vrcholy moderátorské souvisí s vrcholy sportovními. Moderovat hokejový nebo fotbalový šampionát je pro „sportáky“ podobnou výzvou jako na něm hrát. Nejnáročnějším úkolem moderátora je bezpochyby olympijské vysílání. „*Od roku 1988, kdy se konaly LOH v Soulu, pak doplňuje velkolepý seriál sportovních přenosů, záznamů a reportáží přímo z dějiště her také olympijské studio v Praze na Kavčích horách, do kterého si moderátor zve hosty a funguje jako jakási centrála všeho dění.*“⁴⁶⁶ Živé moderování olympijského studia vyžaduje ohromný přehled o všech olympijských sportech, pohotovost a také výdrž. Moderovat více než dvanáct hodin je velice náročné. Letitý moderátor olympijských studií Vojtěch Bernatský potvrzuje, že někdy maratonský přenos nabídne opravdu nevšední zážitky všem zúčastněným.

Vojtěch Bernatský: „*Je to hodně o improvizaci. Zatímco při zpravodajství, byt' samozřejmě jsou tam taky okamžiky, kdy se člověk nemůže úplně spoléhat na čtecí zařízení, je to tam víceméně nalinkované. V tom zpravodajství je to takhle dané. Při olympijském vysílání opravdu člověk musí improvizovat, Neví, jak dlouho bude muset zpovídat daného*

⁴⁶⁴ Macková, 2012, s. 47

⁴⁶⁵ Osvaldová, Halada, 2007, s. 121

⁴⁶⁶ Bernatský, 1999, s. 39

hosta. Stalo se mi xkrát, že třeba kvůli počasí... Já nevím, ať už to bylo při letních hrách – na kanále foukal vítr, nebo se odkládal start sjezdu nebo slalomu při zimních hrách kvůli počasí. Režisér mi jenom do toho mého umělého ucha řekl: ‚Vojto, ještě 10 minut.‘ Tak to pak jsou okamžiky, na které by člověk nejrady zapomněl. Pak zase je na sebe svým způsobem hrdý, že to zvládnul, že to zase třeba nebylo úplně tlachání o ničem, ale mnohdy se opravdu dostaneme i na to z čeho je vyrobená loď a jaká je u nás základna v tomhle sportu a podobně. Takže jak říkám, obrovská škola. ‘‘⁴⁶⁷

Vojtěch Bernatský během své bohaté moderátorské kariéry strávil v olympijských studiích stovky hodin.

Vojtěch Bernatský: ‚Dodnes si pamatuji, co se mi stalo při olympijském vysílání z Nagana. Opravdu to byly šestnácti až osmnáctihodinové směny. Skoro by se dalo říci, že nám rostly vousy make-upem, jak to bylo dlouhé. Do studia přišel Petr Novák, rychlobruslařský trenér Martiny Sáblíkové. V roce 1998 jí mohlo být nějakých 11–12 let. Tehdy tvrdil, že jednou vychová olympijskou vítězku. To si myslím, že by se mohlo někde vytesat do kamene. Dodneška si na to Petr vzpomíná. Když jsem ve Vancouveru v roce 2010 připomněl, že mi před dlouhými 12 lety tohle řekl a že to splnil, tak mě potěšilo, že si potom zpětně to olympijské studio pustil, volal mi a říkal: ‚Ty jo, ty jsi dobrý, že sis to pamatoval, to ti moc děkuji.‘ Tak to mě taky docela zahřálo. ‘‘⁴⁶⁸

Vojtěch Bernatský vzpomíná, že v olympijském studiu z Nagana s Petrem Novákem zažil ještě jeden nezapomenutelný zážitek.

Vojtěch Bernatský: ‚Tehdy právě Petr Novák vyprávěl, že existuje nový typ bruslí, takzvané klapačky a že zrychlí ten čas rychlobruslařek třeba, já nevím, o vteřinu nebo o pár setin. Vyprávěl to asi dvě minuty a já jsem během toho jeho povídání usnul, jak jsem byl unavený. Opravdu jsem klimbnul a v okamžiku, když už jsem měl uvést další sport, další přímý přenos, tak jsem říkal: ‚No a to nám Petr Novák ještě nestihnul říct o těch nových bruslích, o těch klapačkách, možná se k tomu dostaneme později.‘ On na mě koukal, jako co to říkám, vždyť to teď vyprávěl. A já říkám: ‚Pojďme na další přímý přenos.‘ Takže i takovéhle věci se prostě stanou a to je koření toho olympijského vysílání. Je to dřina, ale je to opravdu

⁴⁶⁷ z rozhovoru s Vojtěchem Bernatským, 1. 2. 2016, archiv autora

⁴⁶⁸ z rozhovoru s Vojtěchem Bernatským, 1. 2. 2016, archiv autora

krásné ten pocit, když to člověk pak zpětně hodnotí a říká si: ‚Ted’ za sebou mám 16 dní tvrdé práce, ale snad se to vyplatilo.‘ Vždycky ty ohlasy, to mě těší, že český národ je prostě národ sportovců a sportovních fanoušků. A mám radost, že ty lidi to fakt dokázali hrozně hezky ocenit a nelenili a opravdu třeba i když se jim to líbilo, tak napsali. Za to bych jim chtěl moc poděkovat.“⁴⁶⁹

Existují pořady, ve kterých se studio nevyužívá, ale moderátor je průvodcem pořadu přímo na místě. S trochou nadsázky se tak dá říci, že studio „ožívá“ a ze statického stand-upu „studiového typu“ se průvodce pořadu zapojí přímo do akce a po skončení svého monologu například odjede ze záběru na lyžích. Příkladem takového pořadu mohou být *Běžkotoulky* a *Cyklotoulky*, kterým se věnuje Stanislav Bartůšek.

Stanislav Bartůšek: *„Přijedu na místo, a pokud chci být profík, nastuduji o tom místě maximum. Nejenom reálie, ale stejně musím reagovat na ty podmínky, Nemůže se připravit text předem. V žádném případě. Z toho pytle informací já použiji desetinu. Jenom sáhnou tam a tam. Společně s kameramanem, který je vlastně střihajícím režisérem, tak si řekneme, kde uděláme stand-up. Já si zformuji 4–5 vět. Dohodneme se, jestli půjdu zleva doprava, nebo něco do ruky, někoho oslovím. Nemůžeme si dovolit to točit dvacetkrát. Když to zkazím potřetí, tak už je kolega nervózní.“⁴⁷⁰*

7.2 Hosté

Vraťme se ale zpět do studia. Nedílnou součástí sportovního vysílání v České televizi se stali hosté. Předzápasový program pouze s moderátorem už by dnes působil neúplně. Na hosty platí velice podobné nároky jako na spolukomentátory. S tím rozdílem, že mnohem větší roli zde hraje telegenost. Host je na rozdíl od spolukomentátora vidět. Naopak pohotové glosy tolik vyžadované nejsou. Před zápasem i během něj je dost času na to, aby spolu s moderátorem stanovili témata, o kterých se budou bavit. Host může být nějakým způsobem zaujatý, může to být bývalý hráč Slavie a ve studiu jí otevřeně fandit. To je největším rozdílem oproti spolukomentátorovi. Ten si nemůže dovolit během přenosu otevřeně sympatizovat s bývalým klubem, i když je samozřejmě jasné, že bude spíše stranit klubu, ve kterém strávil 10 let, než tomu, ve kterém se neprosadil. Z hosta se postupem času

⁴⁶⁹ z rozhovoru s Vojtěchem Bernatským, 1. 2. 2016, archiv autora

⁴⁷⁰ z rozhovoru se Stanislavem Bartůškem, 22. 2. 2016, archiv autora

může stát stálý expert a spolukomentátor. Robert Záruba uvádí rozhodující faktory při výběru expertů:

1. expert musí v daném sportu něco znamenat
2. formulační obratnost, pohotovost a jazyková vybavenost
3. nezávislost (pokud je to trenér závodnice, která právě jede, je to host)
4. telegenost (musí nějak vypadat a mít jistou úroveň)⁴⁷¹

7.3 Reportér

Součástí televizních studií bývá živé propojení s reportérem v terénu. Robert Záruba má během své kariéry mnoho zkušeností s reportérskou, komentátorskou i moderátorskou úlohou. Může tak jednotlivé role porovnat.

Robert Záruba: „Nedá se říci, že bych radši moderoval nebo komentoval. Všechno má něco do sebe. Ta reportéřina a komentátorská práce je jednodušší v tom, že to opravdu souvisí s tím výkonem. Studio je někdy takové sterilní, ale záleží na tom, jak se to pojme. Když má člověk za sebou tu zkušenost a znalost prostředí a toho, jak to vypadá na místě, kde to studio není, tak to může být lepší a zábavnější. Když člověk rozumí tomu, jak program postavit, tak je to zábavné taky. Nejzábavnější na tom je to střídání, ta pestrost, i když to samozřejmě není úplně tak, jak by to mělo být. Správně by člověk měl dělat jen jednu část. Ale shodou okolností, jak jsme s tím začali v tom roce 1992 a pak 1996, to byl takový zlom, kdy jsme začali dělat studia k zápasům v hokeji jako první. Těch 20 let se to usazovalo. A tím, jak jsme to usazovali a zároveň komentovali zápasy, tak vznikla určitá anomálie v tom rozdělení těch rolí, takže některé profese jsou sdílené. Člověk někdy zápas komentuje a jindy ho zase doprovází ze studia. Takže ta pestrost je na tom zábavná, ale není to úplně tak, jak by to mělo být.“⁴⁷²

Příkladem pořadu, který v živém vysílání využívá reportéry je *Buly – hokej živě*. Od roku 2009 jsou jeho součástí přímé vstupy ze stadionů. Reportér živě komentuje záběry, které vidí diváci na obrazovce. V zásadě se tak během živého vstupu do vysílání stává komentátorem. Během vstupů se používá tzv. „kufr“, neboli zařízení, pomocí kterého reportér

⁴⁷¹ Zápisky z přednášek Roberta Záruby na kurzu *Sportovní žurnalistika*, 2015, archiv autora

⁴⁷² z rozhovoru s Robertem Zárubou, 1. 2. 2016, archiv autora

komunikuje s centrálou na Kavčích horách. Spojení funguje pomocí optických vláken. Reportér se spojí se studiem, probíhá krátká konverzace a následně okomentuje připravené záběry na monitoru. Občas se ale může stát, že technika zradí a reportér si musí poradit i s nenadálou situací. Například hokejový reportér Matěj Vlček komentoval živě, aniž by viděl obraz, který komentuje. „Kufr“ totiž vypověděl poslušnost.

Matěj Vlček: *„To bylo v Jihlavě a ani tak náročné to nebylo. Já jsem zvyklý se při těch vstupech dívat jenom na obraz a neřeším moc text a tady to bylo obráceně. Máš jen text a nemáš obraz. Ale vlastně říkáš ty body, které máš napsané a režisér Honza Celner mi do ucha říkal, když končily jednotlivé akce. Ty situace jsem jednou viděl a musel jsem si s tím nějak poradit.“*⁴⁷³

Jindy se zase stalo, že původně plánované televizní utkání nebylo možné odehrát. Televize tak zařadila do vysílání jiný zápas a reportéři místo původně plánovaných vstupů komentovali celé utkání. Tuto zkušenost mají například Michal Dimitrov či Hana Ježková. Hana Ježková si tak vyzkoušela i roli komentátorky přímého přenosu. Tehdy se domluvila s expertem Davidem Pospíšilem, který byl shodou okolností na stadionu a společně část utkání na jeden mikrofon odkomentovali. Úlohou reportéra tedy je v terénu zvládnout jakoukoliv situaci, ideálně z ní ještě vytěžit něco navíc. Rovněž je vidět, že sdílení profesí je někdy nezbytně nutné.

⁴⁷³ z rozhovoru s Matějem Vlčkem, 22. 2. 2016, archiv autora

8. Olympijské hry v ČT

Československá televize vysílala poprvé zimní hry v roce 1956 v Cortině D'Ampezo, letní hry z Říma v roce 1960. Od her v Mexiku v roce 1968 se staly pravidlem rozsáhlé bloky živých přenosů. Pro srovnání z římské olympiády odvysílala ČST 35 hodin. Z londýnské o 52 let později vysílala ČT 768 hodin.⁴⁷⁴ Olympijské hry jsou téměř vždy impulsem pro nějaké novinky, jak následně dokazují. Ať už se jedná o použití nových technologií nebo o změnu ve struktuře vysílání.

Jiří Ponikelský: „*Ta olympiáda je specifická. Samozřejmě každý, kdo miluje sport, se na olympiádu těší. Na druhou stranu, lidé tomu nevěří, ale pro všechny, kteří ten program dělají, tak je to vysilující a strašně náročné. A zažít si tu olympiádu tak, aby se tam člověk uvolnil, je prakticky skoro nemožné. Po nástupu jsem zažil na rozkoukání Vancouver. A v plné palbě jsem vedl tu výpravu v Londýně, kde jsme dělali ten velký projekt v českém domě a veškerou spolupráci. Byla to nádherná práce, vysilující, ale nádherná. Pak stejně Soči a chystám se i do Ria.*“⁴⁷⁵

Co se týče celosvětového zájmu, mají letní hry před zimními navrch. V České republice to ale neplatí. Důvody vysvětluje moderátor sedmi olympijských her Vojtěch Bernatský.

Vojtěch Bernatský: „*Z hlediska sledovanosti i popularity je mnohem větší zájem o ty zimní hry. Už proto, že prostě jsme hokejový národ a dalo by se říct, že v současné době, což je skvělé, v podstatě v každém tom zimním odvětví, ať už je to rychlobruslení, biatlon, sjezdové lyžování, krasobruslení, teď trošku polevilo, ale jinak opravdu skoro v každém tom odvětví, včetně těch nových disciplín jako je snowboardcross a podobně, máme prostě šanci dokonce i na medaili. Takže každý ten přenos je zajímavý pro českého diváka. Na rozdíl od těch letních her, kde upřímně řečeno to bohemikum v některých disciplínách trošku chybí. A taky se letní hry konají prostě holt v létě, kdy lidé jsou na dovolené.*“⁴⁷⁶

⁴⁷⁴ ČT4. Poprvé v historii má ČT studio přímo v dějišti olympiády. Česká televize [online]. 10. 7. 2012. [cit. 2015-10-29]. Dostupné z: http://mediasearch.newtonmedia.cz.ezproxy.is.cuni.cz/news.php?uqid=1bb4f0ff-9a3b-47c1-94dc-9c0fad6e76f1&index=articles_cze_2012_v2&qt=Poprv%C3%A9+v+historii+m%C3%A1+%C4%8CT+studio+p%C5%99%C3%ADmo+v+d%C4%9Bji%C5%A1ti+olympi%C3%A1dy&qsmpl=&qsr=&qsc=&qa

⁴⁷⁵ z rozhovoru s Jiřím Ponikelským, 29. 4. 2016, archiv autora

⁴⁷⁶ z rozhovoru s Vojtěchem Bernatským, 1. 2. 2016, archiv autora

V následujícím přehledu uvádím stručný popis všech odvysílaných olympijských her v České televizi (a posledních her v ČST 1992), doplněný o zážitky jejich účastníků.

8.1 Olympijské hry v Albertville a v Barceloně 1992

Jak už jsem popsal výše, v roce 1992 se naposledy konaly zimní i letní olympijské hry v jednom roce, naposledy se na hrách představilo Československo a také naposledy na olympiádách spolupracovali čeští i slovenští redaktoři. Od 8. do 23. února 1992 vysílala televize na programech ČTV i F1 přenosy z XVI. zimních olympijských her v Albertville. Televizním „team leaderem“ byl ještě Oldřich Červenka. Hry ale fakticky řídil Vladimír Drbohlav,⁴⁷⁷ který dle svých slov získal zkušenosti a kontakty na předchozích zimních hrách v Calgary 1988.⁴⁷⁸

Robert Záruba: „Poprvé jsem jel na olympiádu v roce 1992 do Albertville. Tehdy jsem byl v Meribelu, kde byl hokejový turnaj. To byla první akce, na kterou jsem jel do zahraničí. Tam jsem komentoval hokej. Měl jsem komentovat i superobří slalom žen, ale ten závod se odkládal a ten den se nejel. Tím pádem jsem to pak už nekomentoval a komentoval to Petr Vichnar nebo Ján Lacko.“⁴⁷⁹

Petr Vichnar: „My jsme ještě ve dvaadevadesátém byli společně se Slovákama na těch dvou olympiádách. Ve Francii na zimní a v létě v Barceloně, to ještě byly dvě olympiády v jeden rok. Pak se to začalo střídat po dvou letech a v Lillehammeru jsme byli jako Česká televize.“⁴⁸⁰

„Letní měsíce patřily vůbec největšímu projektu svého druhu v historii televize v našich zemích – Olympijským hrám v Barceloně.“⁴⁸¹ Od 25. července do 9. srpna vysílala televize XXV. letní olympijské hry (zkratka LOH) v Barceloně. Televize už tehdy odvysílala celou řadu přenosů, záznamů, portrétů a rozhovorů. Průvodci olympijským studiím byli Robert Záruba a Pavel Čapek. Hosté se střídali ve studiu i přímo na komentátorských stanovištích. Během her odvysílala televize téměř 200 hodin speciálního vysílání (109 na ČTV a 89 na F1)

⁴⁷⁷ z rozhovoru s Robertem Zárubou, 7. 4. 2016, archiv autora

⁴⁷⁸ z rozhovoru s Vladimírem Drbohlavem, 4. 3. 2016, archiv autora

⁴⁷⁹ z rozhovoru s Robertem Zárubou, 1. 2. 2016, archiv autora

⁴⁸⁰ z rozhovoru s Petrem Vichnarem, 28. 1. 2016, archiv autora

⁴⁸¹ Bílková, Šnábl, 1993, s. 87

a třikrát přerušila běžný program kvůli zařazení přímých vstupů z desetiboje a oštěpu.⁴⁸² V obou disciplínách získali naši sportovci zlaté medaile. Přípravu her dostal na starost Vladimír Drbohlav.

Vladimír Drbohlav: „*Já dělám od roku 1992 takzvaného team leadera. To je funkce, která byla spíš pojmenovaná EBU. Každá z těch organizací, která měla práva, měla jednoho člověka, který je vůči Mezinárodnímu olympijskému výboru plně zodpovědný za tu olympijskou operaci. Odpovídá různým podmínkám a odpovídá tomu, co je předmětem toho vlastního naplnění. Oni tam pochopitelně nemohli mít všech 53 team leaderů, takže jsem byl vybrán mezi zhruba pětadvacítku, která denně komunikuje s organizačním výborem her a vedoucím té pořadatelské operace, kde se probírají nedorazy a jakékoliv plánované změny.*“⁴⁸³

Spolu s Vladimírem Drbohlavem připravuje olympijské hry (zkratka OH) od roku 1992 také Robert Záruba, který od téhož roku moderuje olympijská studia letních her. Vladimír Drbohlav šéfuje olympijské operace z místa konání. Funkce olympijského team leadera pochopitelně Vladimíru Drbohlavovi značně ztížila už tak dost náročnou úlohu komentátora. Jeho hlavní olympijskou disciplínou byla atletika. Kloubit atletiku s šéfováním olympijských operací obdivuhodně zvládal až do roku 2008. Při komentování jiných sportů ale občas musel narychlo hledat náhradní řešení.

Vladimír Drbohlav: „*Je to určitý operační modus vivendi, ve kterém, když už člověk je, tak se pak těžko omlouvá. Takže já jsem třeba takhle musel v průběhu olympiády pustit kanoistiku, protože jsem prostě nebyl schopen dojíždět a plnit tyhle byrokratické povinnosti. Tak jsem ještě odkomentoval některé kvalifikace a mezi tím jsem to předal Petru Svěcenému.*“⁴⁸⁴

Jakub Bažant: „*Svoje první hry si vybavuji velmi dobře. Bylo to v roce 1992 v Barceloně. Tam mě oslovil asi 4 měsíce před olympiádou tehdejší šéfredaktor Baumruk a jeho zástupce Petr Vichnar a říkali: ‚Hele, potřebujeme, aby někdo odkomentoval sportovní gymnastiku.‘ To mi trochu spadla čelist, protože jsem jim hned říkal, že jsem tu gymnastiku nikdy nedělal,*

⁴⁸² PITTERMANN, Jiří, Jitka SATURKOVÁ a Vít ŠNÁBL. (Prvních) 10 let České televize. Praha: Česká televize, c2002, s. 45. PR a Promotion. ISBN 80-85005-37-9.

⁴⁸³ z rozhovoru s Vladimírem Drbohlavem, 4. 3. 2016, archiv autora

⁴⁸⁴ z rozhovoru s Vladimírem Drbohlavem, 4. 3. 2016, archiv autora

možná tak v sokole. Oni říkali: „No, tak jsou to čtyři měsíce do olympiády. To do sebe dostaneš!“ Takže jsem na to vlétnul a ty pravidla vypadaly asi tak jako tyhle velké kazety. Na každou kategorii jedna. Tak jsem to všechno do sebe nějak soukal, protože jsem ten typ, tak jsem se to chtěl naučit a vědět o tom, co to bude. Jezdil jsem metrem s těmi kazetami pravidel. Pak jsem měl taky pár dobrých kamarádů gymnastů, kteří mi s tím pomáhali. (...) Také už byly ty VHS, na které se dalo dívat, ale YouTube a podobně ani omylem. Ale nějak jsem to do sebe vsřibal.“⁴⁸⁵

Členové sportovní redakce se během vyprávění shodovali, že první olympiáda v místě konání je vždy mimořádným zážitkem.

Jakub Bažant: „Španělsko je hodně sportumilovné. Oni jsou dobří, kam se člověk podívá. Rozuměli tomu. A ten Montjuïc (kopec, na kterém se nachází v Barceloně olympijský stadion, pozn. aut.), kde udělali repliku antického stadionu a do toho byl ten lukostřelec a zapívali Montserrat Caballé a Freddie Mercury, tak ta atmosféra neměla moc chyb. Pak samozřejmě nemůžu zapomenout na Dream Team, který tomu dal punc absolutní historické neopakovatelnosti. A to už bude navždy. Přestože mám obrovský respekt k LeBronovi a podobně, tak tahle sestava byla opravdu jedinečná po mnoha různých stránkách.“⁴⁸⁶

Olympijskými vítězi se stali v Barceloně kanoista Lukáš Pollert, střelec Petr Hrdlička, desetibojář Robert Změlík a oštěpař Jan Železný. Atletiku v Barceloně komentovali Tomáš Jungwirth a Stanislav Pavlík. Robert Záruba vzpomínal, že vysílání probíhalo mnohdy nárazově a tak si vyzkoušel například komentování basketbalového Dream Teamu.⁴⁸⁷ Dále uvádím pro představu základní přiřazení českých komentátorů ke sportům podle Roberta Záruby: Miroslav Augustin (cyklistika), Václav Svoboda (tenis, summary, pozemní hokej, moderní pětiboj), Jiří Baumruk (plavání, basketbal), Petr Vichnar (házená a další sporty) Jakub Bažant (gymnastika).⁴⁸⁸

Jakub Bažant: „Se mnou tu gymnastiku dělal jakýsi pan Marek Mryglot z Košic, který se věnoval především hokeji a dalším sportům a tu gymnastiku dělal tak jako bokem. Já jsem snad něco o tom věděl, ale to musí říct vždycky diváci... A Marek Mryglot

⁴⁸⁵ z rozhovoru s Jakubem Bažantem, 4. 3. 2016, archiv autora

⁴⁸⁶ z rozhovoru s Jakubem Bažantem, 4. 3. 2016, archiv autora

⁴⁸⁷ z rozhovoru s Robertem Zárubou, 7. 4. 2016, archiv autora

⁴⁸⁸ z rozhovoru s Robertem Zárubou, 7. 4. 2016, archiv autora

k tomu přistoupil tak, že v první den her přišel a řekl: ‚Tak, počuj ma, ako je to s povinnými preskokmi? Jeden alebo dva?‘ On nevěděl ale vůbec nic, vůbec to neřešil. Byl v klídku. Velký gróf z východního Slovenska. Na všechno se vyptal. Já jsem mu to samozřejmě řekl, protože jsem byl nabiflovaný jako na zkoušku. Sranda byla. ‘⁴⁸⁹

Zasloužené pozornosti se konečně dostalo také hendikepovaným sportovcům. Televize vysílala dva týdny sestřihy z paralympijských her v Barceloně.

8.2 XVII. zimní olympijské hry v Lillehammeru 1994

V lednu roku 1994 bylo ukončeno vysílání programu ČT3. ČT musela týden před zahájením olympijských her v Lillehammeru odstoupit celoplošný program TV Nova. Na frekvenci původně vysílal kanál ČT2, který byl nově distribuován prostřednictvím původních vysílačů ČT3. ČT2 zdaleka nepokrývala celou republiku. Redakce tak poprvé zakusila tíhu konkurenčního boje. Televizní fotbalové válce v témže roce se věnuje kapitola *Fotbal v ČT*.

Jiří Baumruk: *„K velké nelibosti diváků se tak některé olympijské soutěže především večer vysílaly na druhém programu ČT, který mohlo přijímat asi 40 % obyvatel. Z rekordního množství 135 hodin převážně přímých přenosů se na ČT2 objevilo pouze asi 30 hodin, ale i tak za to sklídila ČT od diváků hodně kritiky. ‘⁴⁹⁰*

Od 12. do 27. února vysílala redakce přenosy z XVII. zimních olympijských her v Lillehammeru. Olympijským studiem diváky provázeli Radek Bauer a Jaromír Bosák. Zařazení komentátorů k jednotlivým sportům vypadalo následovně: Jiří Baumruk (klasické lyžování, skoky na lyžích), Jakub Bažant (saně, boby, alpské lyžování), Pavel Čapek (biatlon), Vladimír Drbohlav (klasické lyžování a team leader), Jiří Lípa (hokej), Petr Vichnar (sjezdové lyžování a krasobruslení), Robert Záruba (hokej).⁴⁹¹

Pavel Čapek: *„Já jsem byl poprvé přímo na olympiádě v roce 1994 v Lillehammeru. V roce 1992 jsem dělal studio v Praze. Pokud si to vybavím a srovnám: zažil jsem od té doby všechny olympiády jako aktivní účastník, redaktor, komentátor, a vím, že ta olympiáda v Lillehammeru byla naprosto výjimečná. To vám potvrdí každý, kdo tam byl. Tou atmosférou.*

⁴⁸⁹ z rozhovoru s Jakubem Bažantem, 4. 3. 2016, archiv autora

⁴⁹⁰ BAUMRUK, J. In: Bílková, Soprová, Šnábl, 1994, s.

⁴⁹¹ z rozhovoru s Jakubem Bažantem, Pavlem Čapkem a Robertem Zárubou, 7. 4. 2016

Norové milují běžecké lyžování. Tam bivakovalo v lese 100 000 lidí, aby mohli být co nejbližší trati. My jsme bydleli ve srubech, bylo tam mínus 20 stupňů celsia, ale prostě pohádka. ⁴⁹²

Jakub Bažant: *„S Pavlem jsme bydleli v krásném dřevěném srubu, ještě čerstvě vonícím, který byl úplně nový. To byla krásná olympiáda tou atmosférou. Musím říct, že to je pochopitelně na každého pocitu, ale co se týká těch zimních her, které jsem měl možnost zažít na místě, tak ta lillehammerská byla nejlepší. Byla tam vynikající atmosféra a opravdu lidi spali ve stanech kolem běžeckých tratí. Celé to bylo pojaté velmi komorně na to, jak je i zimní olympiáda velká věc, co se týká počtu lidí. Lillehammer je vlastně pidi městečko a jim se to podařilo zvládnout. Ještě to nebylo zkomercializované, hlavní byl ten sport. Opravu moc hezké hry.* ⁴⁹³

Na hry zavzpomínal i legendární kameraman České a Československé televize Pavel Křížek starší, který se jich rovněž zúčastnil.

Pavel Křížek st.: *„To byly poslední hry takového toho čistého coubertainovského smýšlení. V Atlantě už převládla komerce. Takové skromné, nakonec já se teď strašně rád dívám na tu atmosféru na mistrovství světa v biatlonu v Oslu, protože ty Norové jsou šílenci do toho lyžování. Tehdy tam ještě nebyly ta bezpečnostní opatření. Ze všech olympiád dostávají ti, kteří se toho účastnili, takovou pamětní plaketu a nějaký dárek. Dneska nemůžete mít v letadle ani nůžky na nehty a my jsme tam dostali krásný ostrý nůž na stahování. To už by dneska nešlo. Tam byla nádherná atmosféra.* ⁴⁹⁴

Pavel Čapek byl od té doby na 10 dalších olympiádách, ale dodnes pro něj hry v Lillehammeru patří mezi ty nejlepší.

Pavel Čapek: *„Stejně silné zážitky a emoční vjemy mám už pouze z olympiády v Sydney v roce 2000 a blíží se tomu Londýn 2012. U všech těch ostatních olympiád, bez ohledu na to, jestli byly zimní nebo letní, ty pocity nejsou tak silné. Samozřejmě ještě kromě Nagana, kvůli úspěchu našich hokejistů. Ale zase to prostředí toho Nagana na mě nepůsobilo. Nebylo to tak malebné a pocitově příjemné jako v tom Lillehammeru.* ⁴⁹⁵

⁴⁹² z rozhovoru s Pavlem Čapkem, 1. 2. 2016, archiv autora

⁴⁹³ z rozhovoru s Jakubem Bažantem, 12. 3. 2016, archiv autora

⁴⁹⁴ z rozhovoru s Pavlem Křížkem starším, 26. 9. 2015, archiv autora

⁴⁹⁵ z rozhovoru s Pavlem Čapkem, 1. 2. 2016, archiv autora

Pavel Křížek st.: „Já jsem tam potom byl s Robertem Zárubou natáčet mistrovství světa v hokeji 1999, když to dělala Nova a schválně jsme se šli podívat do té novinářské olympijské vesnice. To byly opravdu vesnice. To byly dřevěné domky pro tři lidi, každý tam měl svoji místnost. Já jsem se byl podívat a tam už byla jen louka. Vrátili to přírodě. Žádné betonové stavby jako dneska, kdy nevědí, co s tím“⁴⁹⁶

8.3 XXVI. letní olympijské hry v Atlantě 1996

Od 19. července do 4. srpna se konaly XXVI. letní olympijské hry v Atlantě. Olympijské studio v Praze z nich nabídlo více než 250 hodin přenosů, záznamů, sestříhů a zpravodajství na obou svých programech. Studio moderovali Robert Záruba a Jaromír Bosák. Čeští olympionici získali první olympijské medaile pro Českou republiku a sbírka je to dodnes rekordní: 11 medailí (z toho 4 zlaté). ČT od roku 1996 připravovala jako partner Evropské vysílací unie (EBU) na olympijských hrách přenosy. Většinou z fotbalového turnaje.

Michal Dusík: „Poprvé na olympijských hrách jsem byl v roce 1996 v Atlantě, kde jsem byl už jako komentátor atletiky. Plus...ona se ta práce olympijská hodně změnila. Tehdy se ještě dělaly takzvané summary. Vždycky se každý den připravovalo několik sestříhů toho nejlepšího. Tam jsme se střídali na živém komentování těch summary. Od té doby jsme tak zvýšili objem vysílání, že to summary je vlastně skoro nadbytečné a většinu toho odvysíláme v přímých přenosech. Summary už se používá pouze jako podpůrný materiál třeba pro studio. Ale už se nevysílá ten box summary v kuse.“⁴⁹⁷

Michal Dusík se účastnil dalších 9 olympiád v řadě.

Michal Dusík: „Od roku 1996 jsem nechyběl na žádných olympijských hrách. Na letních jsem dělal atletiku. Plus jsem začal postupně dělat střelbu. V tom devadesátém šestém ještě přenosy ze střelby nebyly, protože to se začalo dělat až po změně pravidel, kdy se udělala takzvaná finále a střelba začala být televizně použitelný sport. V Atlantě jsme ještě s Vládou Drbohlavem dělali vzpírání. Já jsem nikdy před tím olympijské hry nezažil,

⁴⁹⁶ z rozhovoru s Pavlem Křížkem starším, 26. 9. 2015, archiv autora

⁴⁹⁷ z rozhovoru s Michalem Dusíkem, 22. 2. 2016, archiv autora

*respektive zažil jsem Lillehammer vzdáleně. Dělal jsem tady v Praze a podle všech přímých účastníků to byly jedny z nejkrásnějších her vůbec. Ty atlantské hry byly zase velmi specifické. Tehdy si pamatuji na jednu věc, která vždycky zasáhne do toho programu, a to byla totálně nezvládnutá doprava. Tam byly obrovské problémy s dopravou. Tříhodinová přeprava z místa na místo nebyla výjimkou.*⁴⁹⁸

Stanislav Bartůšek: *„V Atlantě jsem byl jako reportér. A to mi vyhovovalo nejvíc. Ta improvizace a být v terénu mi vyhovuje.*⁴⁹⁹

Hry v Atlantě nepatří ve vzpomínkách redaktorů mezi ty nejoblíbenější. Důvodů je hned několik. Prostředí v Atlantě nepatřilo k těm nejmalebnějším, hry se výrazně odklonily od původních olympijských idejí a také na nich panovala, oproti předchozím hrám, zvýšená bezpečnostní opatření. Přesto byl během her v Atlantě spáchán bombový útok.

Michal Dusík: *„K tomu útoku došlo v olympijském prostoru. Nikoliv na sportovišti ale v té fun village. Což bylo takové zvláštní, protože já jsem tam procházel asi hodinu před tím, než to tam vybuchlo. Tak jsem měl pak z toho trochu smíšené pocity... ale zase ta olympijská atmosféra pro člověka, který je na hrách poprvé, je něco úžasného.*⁵⁰⁰

Marek Svačina: *„Poprvé jsem jel na olympiádu do Atlanty. V Atlantě jsem komentoval atletiku, jezdeckví a myslím, že i judo.*⁵⁰¹

Jakub Bažant: *„V Atlantě jsem dělal ještě tu gymnastiku. Basketbal dělal Jirka Baumruk. Jak chlapy, tak ženské.*⁵⁰²

Vzhledem k tomu, že se hry konaly převážně v noci českého času, důležitou úlohu měly *Olympijské ozvěny*, které ve dvou vydáních shrnovaly to nejdůležitější, o co spící diváci přišli. *Pohlednice z Atlanty* mapovala prostředí her. Olympijské studio na ČT1 sledovalo v noci z 3. na 4. srpna 21 % diváků, což byla v té době největší noční sledovanost za dobu existence ČT.⁵⁰³

⁴⁹⁸ z rozhovoru s Michalem Dusíkem, 22. 2. 2016, archiv autora

⁴⁹⁹ z rozhovoru se Stanislavem Bartůškem, 22. 2. 2016, archiv autora

⁵⁰⁰ z rozhovoru s Michalem Dusíkem, 22. 2. 2016, archiv autora

⁵⁰¹ z rozhovoru s Markem Svačinou, 4. 3. 2016, archiv autora

⁵⁰² z rozhovoru s Jakubem Bažantem, 4. 3. 2016, archiv autora

⁵⁰³ Bílková, Petříková. 1997, s. 19

8.4 XVIII. zimní olympijské hry v Naganu 1998

Od 7. do 28. února se konaly v japonském Naganu XVIII. zimní olympijské hry. Naganská olympiáda je dle mého názoru pro redakci největší sportovní událostí během sledovaného období. Čeští hokejisté vybojovali na těchto olympijských hrách první zlaté medaile v historii samostatné České republiky na zimních hrách. Týmu pod vedením Ivana Hlinky se podařilo vítězstvím v turnaji splnit sen generací hokejových hráčů. Lidé sledovali přímé přenosy vysílané časně zrána. Rozhodl jsem se tedy, že dám zvýšený prostor zúčastněným redaktorům, aby povyprávěli o svých zážitcích. Zejména Robertu Zárubovi, který přenosy z „Turnaje století“ společně s Petrem Vichnarem komentoval. První dny v Naganu popisuje Záruba ve své knize *Přepište dějiny!: olympijské hry, MS a NHL očima reportéra ČT*.

Robert Záruba: „*Od počátku bylo jasné, že Japonci si plně neuvědomují, jak mimořádnou soutěž mají v programu her. (...) Už jen ta blízkost bojiště, neobvyklá pro slavné hokejové haly. K mému úžasu stačilo patnáct kroků od vchodu pro novináře a rozrazili jste vrata přímo do rohu kluziště.*“⁵⁰⁴

Podle Roberta Záruby příjezd českých hokejistů do Nagana zajímal pouze české novináře, naopak Kanadany a Američany zajali všichni žurnalisté. Robert Záruba vzpomíná na svůj rozhovor s nejslavnějším hokejistou všech dob Wayneem Gretzkym.

Robert Záruba: „*A pak se náhle v chodbě objeví Gretzky, odvede živý interview do nějaké americké talkshow a pak, sice bez nadšení, ale přece odpovídá na osm otázek. Po té čtvrté je už nakročen k odchodu, ale zdrží ho zmínka o jeho kamarádovi ze slavných dob Edmontonu Oilers. Cenný rozhovor je hotov. Gretzky ani slovem nezapochyboval o postupu do finále. Podáváme si ruce. Stisk ruky, která zvedala nejslavnější trofeje a tvořila desítky rekordů NHL, je unavený a vlažný.*“⁵⁰⁵

Robert Záruba vzpomíná také na pozápasové rozhovory po vítězném semifinále s Kanadou, kdy nejprve odkomentoval vítězné utkání a pak ještě běžel dělat rozhovory s hráči.

⁵⁰⁴ ZÁRUBA, Robert. *Přepište dějiny!: olympijské hry, MS a NHL očima reportéra ČT*. Vyd. 1. Praha: Duel, 1998, s. 55. ISBN 80-86187-15-2.

⁵⁰⁵ Záruba, 1998, s. 18

Robert Záruba: „Ten zběsilý úprk dolů se mi už asi nikdy nepodaří napodobit. Asistentka odpovědná za technickou koordinaci rozhovorů, rusovlasá Irka Joyce, mi sotva stačila. Konečně zahýbáme do tunelu, ve kterém se právě rozdýchají dva zástupy hráčů. Většina z nich už je pryč. V tom se přede mnou zjeví obrovský dres s rozesmátou tváří: Hašek! Vidět zblízka štěstí hlavního hrdiny, který ‚to všechno vychytil‘ mi přivodí krátký zkrat myšlení. V příští vteřině skáču do rozpráhnuté náruče. Mohutným odrazem jsem Dominika povalil na záda. Navzdory všem výhrůžkám Kanadánů před zápasem byl český brankář nejostřeji atakován až teprve jako vítěz při odchodu z bojiště.“⁵⁰⁶

Finále olympijského turnaje chtěl vidět každý, včetně redaktorů České televize v Naganu.

Robert Záruba: „Až na mě a Petra Vichnara plánují téměř všichni kolegové pod vedením Pavla Čapka posílit kotel našich fanoušků. Sraz za naší střídačkou. Sešli se tam snad všichni ostatní sportovci naší výpravy.“⁵⁰⁷

Pavel Čapek: „Já jsem měl tehdy to štěstí, že se mi to sešlo s komentováním biatlonu. S výjimkou jednoho zápasu jsem viděl všechny naše zápasy naživo v té hale a strašně jsem to prožíval, bavilo mě to. Ještě tam byl malinkatý český dům, což byla nějaká pizzerie, kde jsme se skoro každý den s těmi hokejisty potkávali, takže to bylo takové rodinné. Všichni jsme to krásně prožívali.“⁵⁰⁸

Michal Dusík: „Finále jsem dělal jako reportér s kamerou u ledové plochy, takže jsem celé finále olympijských her zažil opravdu od mantinelu na té straně, kde chytal v první třetině Dominik Hašek. Z pohledu hlavní kamery vlevo. To bylo něco úžasného, když si to člověk zažije z takového místa, kde je vlastně člověk v takovém kontaktu, že má pocit, že je na ledě. Navíc ten naganský tým, tam byla spousta kluků, s kterými já jsem se znal od sedmi, osmi let, protože to byly ročníky, proti kterým já jsem hrál. Já jsem ročník 1971, takže jedna z těch nejslavnějších hokejových generací. Tedy, ne, že já bych do ní nějak aktivně jako hokejista přispěl, ale potkával jsem se s těmi kluky na ledě. Hrál jsem proti Jágrovi, proti Reichelovi, s Růčou, Šlégrem... a se všemi těmi hráči jsem se se znal.“

⁵⁰⁶ Záruba, 1998, s. 72

⁵⁰⁷ Záruba, 1998, s. 77

⁵⁰⁸ z rozhovoru s Pavlem Čapkem, 1. 2. 2016, archiv autora

Táta byl jako doktor u juniorských reprezentací, takže jsem se s nimi znal i takhle. Takže pro mě to bylo opravdu velmi specifické. ⁵⁰⁹

Robert Záruba konec finálového boje popisuje následovně.

Robert Záruba: *„Už asi tak dvě minuty se ovládám s vypětím všech sil, které vyčerpaly zrychlené hodiny posledních olympijských dní. Hašek už jásá při zakázaném uvolnění Rusů 13 sekund před koncem... ‚Otevíráme zlatou bránu olympijského turnaje...‘ Do očí se mi derou slzy – musím silně stisknout rty a sebrat zásobu jistoty na poslední vteřiny. ‚...Přepište dějiny! Česká republika vyhrála zimní olympijské hry v ledním hokeji...‘ Je konec. Hašek vyráží hokejku, která řízne prvního gratulanta Šmehlíka do tváře, ale poslední zranění her mizí zavaleno radostí hráčů. První vteřiny po boji nevidím nic. Ještě nikdy jsem takhle prudce nebrečel před tolika lidmi. Někteří zahraniční komentátoři si dojetí českého kolegy přišli vyfotit, ale bylo mi to jedno. Chvilku jsem byl jinde... Zpátky pod ‚Velký klobouk‘ mě vrací krátké objetí s Petrem Vichnarem. Nechali jsme v přenosu půlminutu ticha. Chytnu se přípravy na zápas a rychle volím směr dalšího komentáře.* ⁵¹⁰

Záznam olympijského finále Česká republika – Rusko si připsal absolutní rekord v divácké spokojenosti, 10,0, tedy naprosté maximum.⁵¹¹ Od té doby se mu žádný jiný pořad nevyrovnal. Koeficient spokojenosti zjišťuje Česká televize vlastním dotazováním diváků. Robert Záruba se během našeho rozhovoru, téměř přesně po 18 letech k Naganu vrátil.

Robert Záruba: *„Z toho pracovního hlediska to bylo extrémní jenom proto, že to bylo hodně sledované a bylo to především hodně úspěšné. My jsme se svezli s úspěchem toho mužstva a vytvořilo to dodnes nepřekonané rekordy ve sledovanosti a ve spokojenosti diváků. Byl to silný osobní zážitek, ale z toho pracovního hlediska to byl jeden z mnoha turnajů. Nebylo to nijak extrémně povedené nebo extrémně nepovedené. Byl to takový lepší průměr.* ⁵¹²

⁵⁰⁹ z rozhovoru s Michalem Dusíkem, 22. 2. 2016, archiv autora

⁵¹⁰ Záruba, 1998, s. 7

⁵¹¹ Pittermann, Saturková, Šnábl, 2002, s. 187

⁵¹² z rozhovoru s Robertem Zárubou, 1. 2. 2016, archiv autora

Robert Záruba byl za komentování olympijských her v Naganu oceněn roku 1999 cenou Novinářská křepelka pro novináře do 33 let.⁵¹³ I dnes po čtyřech dalších olympiádách s těmi nejlepšími hokejisty považuje Robert Záruba Nagano nejen kvůli českému vítězství za mimořádný turnaj.

Robert Záruba: „*To už se nikdy nezopakuje, protože ten turnaj poprvé mohl být jen jednou. Nejlepší hráči hráli na olympijských hrách a ještě to bylo na neutrální půdě a byli tam opravdu ti nejlepší z té doby a možná i z historie. Wayne Gretzky, Dominik Hašek a Jaromír Jágr se tam setkali v jednom turnaji. Gretzky už třeba nebyl ve vrcholné formě, ale ti naši dva hráči ano.*“⁵¹⁴

Přímý přenos z návratu českých olympijských medailistů se stal svou sledovaností 54,4 % dospělých diváků a podílem na publiku ve výši 79 % neúspěšnějším pořadem v ČT roku 1998.⁵¹⁵

Ivana Chvátalová: „*Myslím si, že na co se nedá zapomenout, tak je přilet hokejistů z Nagana. Tehdy to byl takový první pokus o nějaké přímé vstupy. Když se na to dneska člověk podívá, tak to vypadá, že to je hrozně dávno, že je to asi tak před padesáti lety a ne před osmnácti. I technicky, my jsme neměli žádné propojení s režii, takže to byla taková partyzánština. Ale myslím si, že tehdy to těm lidem ani nevadilo, protože byli nadšeni, že hokejisté přivezli zlato. My jsme byli tehdy s Jirkou Vrbou na letišti, potom jsme přejížděli na Žofín, kde byla ta slavná tisková konference. Já jsem si tam tehdy nechala podepsat dres a dodneška ho mám doma schovaný. Mám reprezentační hokejový dres, na kterém je asi nejvíc promile alkoholu, ale dodneška ho schraňuju doma.*“⁵¹⁶

Robert Záruba: „*Tím, že to dopadlo dobře pro náš tým, to způsobilo úplně nepředstavitelné situace. Samozřejmě je to osobně velký zážitek. Na druhou stranu zase až do chvíle, kdy se spustily ty oslavy na Staroměstském náměstí, pořád jsem tam byl s nějakým úkolem natáčet. Byl jsem tam s kameramanem v autobuse, v letadle. Pořád jsem přemýšlel o tom, co můžeme natočit, co ne, co by nebylo vhodné. Ale samozřejmě to bylo strhující, to co se odehrávalo po tom návratu, to mi připadalo úplně jako z filmu.*“

⁵¹³ Ročenka České televize 1999, 2000. s 61

⁵¹⁴ z rozhovoru s Robertem Zárubou, 1. 2. 2016, archiv autora

⁵¹⁵ Kabát, 1999, s. 8

⁵¹⁶ z rozhovoru s Ivanou Chvátalovou, 10. 3. 2016, archiv autora

Jako bych to neprožíval ani sám, jako by se mi zdál nějaký sen a já jsem byl uvnitř toho snu. Zvláštní. Asi to takhle má spousta lidí, kteří to prožívali z té druhé strany, byli tady. Vím, že hrozně moc lidí – a jeden čas jsem to i sbíral ty historky, si vybavuje: ‚Jo, když se hrál tady ten zápas, tak jsem byl tam a tam, ve škole jsme seděli, nebo jsem to poslouchal v metru...‘ Ti lidé si z toho vybavují zážitky, protože to bylo i ve zvláštní dobu. Zápas se vysílaly hodně brzo ráno, takže to bylo i tímhle zajímavé.“⁵¹⁷

Olympijským studiem v roce 1998 prováděla dvojice Vojtěch Bernatský a Jiří Vrba.

Vojtěch Bernatský: *„Myslím, že tady držím primát a v tomhle mě asi nikdo nepřekonal. A jak to tak vidím, ani jen tak někdo nepřekoná. Byl jsem nejmladší moderátor olympijského studia. V roce 1998 mi bylo 22 let a byl jsem společně s Jirkou Vrbou průvodcem toho slavného olympijského Nagana. Dodneška si pamatuju, mám to dokonce doma schované, kdy obávaný kritik všeho možného Jan Rejžek napsal v deníku Metro pochvalnou kritiku, jak tihle dva študáci s rudýma ušima mohou zvládat šestnáctihodinové směny v olympijském studiu. A to mě potěšilo.“⁵¹⁸*

Vojtěch Bernatský s úsměvem poznamenává, že se i moderátoři trochu svezli s úspěchem českých hokejistů, protože přenosy měly obrovskou sledovanost.

Vojtěch Bernatský: *„Já jsem si tehdy pod dojmem takového poblouznění snad myslel i sám, že jsem vyhrál tu olympiádu. Třeba jsem přišel do hospody a křičeli na mě ještě rok po tom Naganu, takže to byla úplně úžasná doba. Tady ve skříni mám celou opravdu obrovskou poličku... tehdy ještě nefungovaly maily, nebo nějak to začínalo, takže se psaly dopisy klasicky rukou a já tam mám opravdu dobrých 300–400 dopisů, které mi tehdy přišly od lidí. Ti lidé tím tehdy žili. Jestli se dobře pamatují, tak ještě pořád se drží rekordy ve sledovanosti, protože to prostě bylo to nejvíc, co český sport zažil do té doby a možná i do dneška. Takže si na to rád vzpomínám a dalo by se říct, je to jeden z vrcholů té mé televizní kariéry.“⁵¹⁹*

⁵¹⁷ z rozhovoru s Robertem Zárubou, 1. 2. 2016, archiv autora

⁵¹⁸ z rozhovoru s Vojtěchem Bernatským, 1. 2. 2016, archiv autora

⁵¹⁹ z rozhovoru s Vojtěchem Bernatským, 1. 2. 2016, archiv autora

Jak už jsem zmínil, trenér Martiny Sáblíkové už tehdy prorokoval, že česká rychlobruslařka vyhraje olympijské hry. Celou její úspěšnou kariérou diváky provází hlas Radka Bauera, který v Naganu s rychlobruslením začínal.

Radek Bauer: „*V Atlantě jsem ještě komentoval spoustu věcí ze studia z Prahy a od Nagana už jsem byl na místě pokaždé. Já jsem tehdy dostal zadané rychlobruslení. V té době to nikdo neměl. Mám pocit, že to dělával v Lillehammeru tehdejší šéf Jirka Baumruk. V Naganu jsem dostal poprvé rychlobruslení a od té doby se mě to drží. A vždycky jsem si strašně přál, aby taky nějaký náš rychlobruslař někdy bruslil. Tak to se potom od Turína změnilo. Tenkrát mě to opravdu nenapadlo.*“⁵²⁰

Marek Svačina: „*V Naganu jsem dělal běžky a skoky. Na skoky tu byl ještě Jirka Baumruk. Po Naganu jsem je převzal úplně.*“⁵²¹

Podle Jiřího Baumruka byly olympijské hry v Naganu v té době největším a nejpodařenějším olympijským projektem v historii ČT.⁵²²

Jiří Baumruk: „*Celkem 280 hodin, vzhledem k časovému posunu často v noci a ráno, Olympijské studio s hosty, přenosy, záznamy, reportáže z návratu našich olympioniků, to vše zajišťoval s obrovským zápalem a nasazením nepříliš početný štáb pracovníků Redakce sportu, techniky i dalších útvarů České televize.*“⁵²³

8.5 XXVII. letní olympijské hry v Sydney 2000

V polovině září byly zahájeny XXVII. letní olympijské hry v australském Sydney. Česká televize připravovala jejich vysílání už od počátku roku 1999. „*Historicky nejrozsáhlejší 24hodinové vysílání přenosů a zpravodajství z letních olympijských her v Sydney na programu ČT2.*“⁵²⁴ ČT z her odvysílala 373,1 hodin.⁵²⁵ Tehdejší šéfredaktor RS Jaromír Bosák komentoval olympijské hry v Sydney v tisku.

⁵²⁰ z rozhovoru s Radkem Bauerem, 22. 2. 2016, archiv autora

⁵²¹ z rozhovoru s Markem Svačinou, 4. 3. 2016, archiv autora

⁵²² BAUMRUK, J. In: Kabát, 1999, s. 44

⁵²³ BAUMRUK, J. In: Kabát, 1999, s. 44

⁵²⁴ Ročenka České televize 2000, 2001. s. 15

⁵²⁵ Ročenka České televize 2000, 2001. s. 40

Jaromír Bosák: „Tento projekt vznikl už za minulého vedení a já s ním příliš nesouhlasím, protože nenecháme diváka odpočinout. Ale musíme se s tím poprat. Do Austrálie odjíždí štáb čítající 23 lidí – techniky počínaje a komentátory konče. Naším cílem je, aby divák, kdykoliv si zapne televizi, dostal kompletní servis. Ať již to bude ráno, v poledne nebo večer. Navíc do Sydney odjíždí skupina, která bude režijně i obrazově pokrývat fotbalové zápasy. Je fajn, že záběry z fotbalu pro celý svět budou pořizovat lidé s logem ČT na vestě.“⁵²⁶

Olympijský program uváděli ze studia Vojtěch Bernatský, Jaromír Bosák a Robert Záruba. Jaromír Bosák během her ještě komentoval fotbalovou Ligu mistrů. Miroslav Langer si na australských hrách připsal zajímavý redakční primát. První přímý přenos komentoval rovnou na olympiádě.

Miroslav Langer: „Já už jsem před tím několikrát komentoval nějaké záznamy, ale první přímý přenos jsem dělal až na olympiádě v Sydney, což tuším tady tenkrát vůbec nikdo nevěděl, když mi nabídli, že by si přáli, abych odjel do Sydney komentovat gymnastiku. Já jsem to tenkrát nezdůrazňoval a opravdu první přímý přenos naživo jsem komentoval v Sydney gymnastiku. A druhý už jsem nekomentoval, protože cestou do Sydney jsem nastydnul a totálně jsem přišel o hlas. Naštěstí jsme tenkrát gymnastiku dělali ve dvou s Kubou Bažantem. Takže to tenkrát dělal jenom Kuba a já mu do toho jenom tak šeptal, že tady se může soustředit na tohle, což ho muselo strašně štvat. Pak jsem se dal do kupy a nějak jsem to dokomentoval.“⁵²⁷

Jakub Bažant: „V Sydney jsem dělal gymnastiku naposledy a myslím, že už jsem dělal nějaké přenosy z basketbalu žen.“⁵²⁸

⁵²⁶ BOSÁK, Jaromír. In: KŘEČEK, Bohumil. Dělán jen to, co mě opravdu baví [online]. *Zemské noviny*, 2000, 18. 8. 2000, s. 1. [cit. 2016-03-30]. Dostupné z:

http://mediasearch.newtonmedia.cz.ezproxy.is.cuni.cz/news.php?uqid=224a08c4-8d6c-494c-9785-257f3d137eac&index=articles_cze_2000-2003_v2&qt=&qsmpl=Tento+projekt+vznikl+u%C5%BE+za+minul%C3%A9ho+veden%C3%AD+a+j%C3%AI+s+n%C3%ADm+p%C5%99%C3%ADli%C5%AI+nesouhlas%C3%ADm%2C+proto%C5%BEe+nenech%C3%AI+me+div%C3%AI+ka+odpo%C4%8Dinout.+Ale+mus%C3%ADme+se+s+t%C3%ADm+poprat.+Do+Au+str%C3%AI+lie+odj%C3%AD%C5%BEed%C3%AD+%C5%A1t%C3%AI+b+%C4%8D%C3%ADtaj%C3%ADc+%C3%AD+23+líd%C3%AD+%E2%80%93+techniky+po%C4%8D%C3%ADnaje+a+koment%C3%AI+tory+ko+n%C4%8De.+Na%C5%A1%C3%ADm+c%C3%ADlem+je%2C+aby+div%C3%AI+k%2C+kdykoliv+si+zapne+televizi%2C+dostal+kompletn%C3%AD+servis.+A%C5%A5+ji%C5%BE+to+bude+r%C3%AI+no%2C+v+po+ledne+nebo+ve%C4%8Der.+Nav%C3%ADc+do+Sydney+odj%C3%AD%C5%BEed%C3%AD+skupina%2C+k+ter%C3%AI+bude&qsr=&qsc=&qq

⁵²⁷ z rozhovoru s Miroslavem Langerem, 5. 2. 2016, archiv autora

⁵²⁸ z rozhovoru s Jakubem Bažantem, 4. 3. 2016, archiv autora

Pro Miroslava Langerera to bylo obzvlášť úspěšné léto. Vedle prvního komentování na olympiádě dostal také nabídku stát se interním redaktorem.

Miroslav Langer: „Bylo to po třech letech, co jsem tu byl. Popravdě řečeno nevím, proč jsem dostal tu příležitost. Osobně si myslím, že tehdy byla spíš na řadě Ivanka Bednaříková, aby tyhle sporty komentovala. V tu dobu ale ona dělala Branky, takže tady asi zůstávala kvůli těm Brankám. Zatímco Standa Bartůšek odjel do Sydney a Vojta pravděpodobně dělal studio, takže se tam otevřelo místo a já jsem se s ní nějakým způsobem střídal na těch gymnastikách, tak asi proto jsem byl ta volba. Já myslím, že tenkrát mi to oznámil šéfredaktor Míra Bosák oboje najednou, že pojedou do Sydney, a že dostanu místo. Nastoupil jsem 1. ledna 2001, takže teď to bylo 15 roků.“⁵²⁹

Dalším nováčkem na olympijských hrách byl v Sydney Jiří Hölzel.

Jiří Hölzel: „V roce 2000 jsem jel poprvé na olympijské hry jako reportér. Vybavuji si téměř den po dni. Kromě toho, že to byly moje první olympijské hry. První takováto velká štace. Já jsem se za pochodu seznamoval s tím, jak to opravdu funguje. Tehdy mi to přišlo jako absolutní vrchol techniky. Když to srovnám s tím, jak se olympijské hry dělají teď, tak si připadám, jako kdybych tehdy měl v ruce pazourek. To se nedá srovnat. Neskutečná věc, že se to vůbec podařilo dát dohromady. Navíc ta dvoudenní cesta do Austrálie byla fantastická... Pak jsem jako reportér ještě vyfasoval auto. Ta reportérská práce byla na tom to nejjednodušší, ale sednout si do auta kdesi v Austrálii v Sydney na druhou stranu a pokusit se nezabít všechny, kteří jsou na silnici, to byl kumšt. Ale zvládli jsme to. A od té doby jsem byl na všech letních i zimních olympijských hrách. (...) V Sydney jsem byl u toho, když Honza Železný vyhrál zase olympijské hry a tehdy jsem se tam potkával face to face s těmi sportovci, které jsem vídal jenom v televizi. Tak na to člověk jen tak nezapomene.“⁵³⁰

Mnoho dnešních redaktorů zahájilo svou kariéru v redakci sportu během olympijských her. Většinou skriptovali přenosy a po olympiádě už v redakci zůstali.

⁵²⁹ z rozhovoru s Miroslavem Langerem, 5. 2. 2016, archiv autora

⁵³⁰ z rozhovoru s Jiřím Hölzelem, 1. 2. 2016, archiv autora

Tomáš Jílek: „Vzpomínám si, že jsem tehdy skriptoval plavání. Eric Moussambani, už si ani nevzpomínám, kterou zemi reprezentoval, snad Rovníkovou Guineu. Byl v rozplavbě těch úplně nejslabších. Mám pocit 100 metrů prsa, nebo volný styl. Dva jeho soupeři ulili start, takže on chudák se potom protrápil v tom dlouhém bazénu. Vypadalo to, že poprvé byl v takhle dlouhém bazénu a při té druhé padesátce už chvílemi stál na místě, ale stala se z něj hvězda a díky nám, kteří jsme to sledovali v noci našeho času na tom pracovišti, kde se ta trasa nabírala, tak jsme z něj udělali takovou trošku hvězdu i v našem zpravodajství, protože jsme to okamžitě prosadili do všech relací.“⁵³¹

Plavecké disciplíny tehdy na OH poprvé komentoval Stanislav Bartůšek.

Stanislav Bartůšek: „Obrovský zážitek pro mě původem plavce. Podle mě, co se týče plavecké atmosféry nejlepší hry. Od té doby jsem neviděl, že by plavání mělo tak zasvěceného diváka, a skutečně vtaženého, který by udělal atmosféru. Samozřejmě tam byl i Thorpe.“⁵³²

Marek Svačina: „V Sydney jsem dělal atletiku, jezdeckví a tenis. Tenis jsem začal komentovat v roce 1996. V Atlantě jsem ještě tenis nedělal, tam se ani moc nevysílal a ani nebyl moc braný v té olympijské rodině vážně. Do té doby dělal tenis nejprve Václav Svoboda a pak Jakub Bažant. To se od té doby samozřejmě změnilo. A od Sydney jsem komentoval tenis na všech olympiádách.“⁵³³

Vladimír Drbohlav: „Jedna z nejčastěji citovaných věcí z mých přenosů je přešlap nepřešlap Eri Noola, který je podle mě naprosto jasný. Eri Nool přešlápl a měl jedinou kliku, že ukecal tu vrchní rozhodčí, že mu to nechali změřit, jinak měl Šebrle tu zlatou o čtyři roky dřív.“⁵³⁴

Závěrečný ceremoniál v Sydney poprvé komentoval Michal Dusík a od té doby měl tu čest provázet spolu s Vladimírem Drbohlavem zakončením všech následujících letních i zimních olympiád.

⁵³¹ z rozhovoru s Tomášem Jílkem, 26. 1. 2016, archiv autora

⁵³² z rozhovoru se Stanislavem Bartůškem, 22. 2. 2016, archiv autora

⁵³³ z rozhovoru s Markem Svačinou, 4. 3. 2016, archiv autora

⁵³⁴ z rozhovoru s Vladimírem Drbohlavem, 4. 3. 2016, archiv autora

Michal Dusík: „*To je taky zvláštní kategorie. Ceremoniály děláme společně s Vladimírem Drbohlavem a je to něco úplně jiného než sportovní komentář, ale má to taky svoje kouzlo.*“⁵³⁵

Vladimír Drbohlav je hlasem ceremoniálů po celé sledované období této diplomové práce. Pokud se nestane nic neočekávaného, provede diváky i hrami v letech 2016–2020.

Vladimír Drbohlav: „*Já jsem dělal ceremoniály off-tube prostřednictvím kolegů, kteří sloužili, už od Soulu 1988. Olympismus je moje srdeční záležitost už od antiky a skutečně jsem o tom hodně věděl. Což se zejména při těch šílených nástupech výprav hodilo. Takže já jsem v tom roce 1988 začal napovídat klukům určité náležitosti, které se týkaly toho ceremoniálu, který je sám o sobě daný. Vcelku jsme pak s Petrem Vichnarem a Jirkou Baumrukem ve trojici zvládli roky 1992, 1994, 1996. (...) Je to záležitost, která je krásná, ale strašně složitá. Z toho pohledu, že to je vůbec nejsledovanější přenos světa, a není to sportovní přenos. A ti režiséři, kteří se snaží, aby vyhověli pořadatelům v určité prezentaci třeba historie dané země nebo určitou akcentací na typická místa, jsou někdy až přílišní umělci.*“⁵³⁶

V říjnu byly odvysílány také přenosy z her paralympijských.

8.6 XIX. zimní olympijské hry v Salt Lake City 2002

Největším projektem tohoto roku byly XIX. ZOH v Salt Lake City, v té době nejnáročnější operace mimo území České republiky. Příprava na zajištění přenosů z her se rozeběhla již v polovině roku 2001. Samotné hry trvaly od 8. do 24. února. ČT odvysílala 263,1 hodin olympijského programu.⁵³⁷

Jaromír Bosák: „*Olympiáda se konala krátce po 11. září, takže bylo všude vidět policisty se zbraněmi. (...) A bylo to poprvé, kdy jsme se pokoušeli přenášet z místa delší rozhovory s českými sportovci. Tehdy jsme ještě neměli peníze na nějaké extra studio, takže podmínky byly dost polní. Na cestě mezi americkým motelem u dálnice, kde jsme bydleli, a sportovišti jsem řídil osmimístný automobil. Jednou takhle jedeme a všude plno lidí, nedalo se jet rychle. Tak říkám našemu kameramanovi Jardovi Jiráskovi, ultraklidnému člověku, že je to hrůza,*

⁵³⁵ z rozhovoru s Michalem Dusíkem, 22. 2. 2016, archiv autora

⁵³⁶ z rozhovoru s Vladimírem Drbohlavem, 4. 3. 2016, archiv autora

⁵³⁷ Saturková, 2003, s. 25

*jak se mi ti amíci pořád pletou pod kola. A on se jen tak úkosem podíval z okýnka a řekl: „Zkus sjet z toho chodníku...“*⁵³⁸

Vojtěch Bernatský moderoval potřetí olympijské studio a právě na hry v roce 2002 vzpomíná velmi rád.

Vojtěch Bernatský: *„Vždycky si to spojiš s nějakým velkým úspěchem českého sportovce. Vzpomínám určitě rád. A to jsem zrovna byl v olympijském studiu, když Aleš Valenta v roce 2002 v Salt Lake City skočil trojné salto s pěti vruty. Já jsem byl trošku specifický v tom, to jsem si prosadil, že po každé české medaili se bude v olympijském studiu bouchat šampaňské. Od té doby, když jsem na ta poslední dvě olympijská studia nebyl nominován, tak už se od toho upustilo, což mě mrzí, protože to byla taková tradice. Takže tam jsme to bouchli a bylo to velké.“*⁵³⁹

Michal Dusík: *„Já jsem v Salt Lake City zažil zlato Aleše Valenty. Sice jsem nekomentoval akrobatické skoky, ale byli jsme se tam podívat, protože jsme si říkali, že by to mohlo vyjít. Tak jsme to prožívali dole pod tím můstkem s tím týmem českých akrobatů a slavili jsme to tam přímo a bylo to velmi emotivní.“*⁵⁴⁰

Redakce sportu také od olympiády v Salt Lake City využívala malé studio přímo v místě konání, které bylo určeno na rozhovory s českými, ale i zahraničními osobnostmi. Rozhovorů se ujal Jaromír Bosák, který se tak vedle moderování olympijských studií od roku 2002 věnuje pořizování rozhovorů přímo v místě konání.

Jaromír Bosák: *„Předtím bylo studio v Praze, pak jsme jezdili jen se štábem. Měli jsme takové kvazistudio. Našli jsme koutek a točili jsme rozhovor na jednu kameru. Poprvé v Salt Lake City. To jsem si mohl prosadit jako šéfredaktor, že tam konečně bude někdo, kdo bude někdo dělat živé rozhovory. Ne přímo ze sportoviště, ale že si lidé mohou sednout a může to být 10 minut profilový rozhovor. Tehdy mi to nikdo nemohl rozporovat, to bylo dobré. Ale já jsem rád, že se to chytilo, protože to je podle mě nezbytná součást toho vysílání.“*⁵⁴¹

⁵³⁸ Bosák, 2013, s. 120

⁵³⁹ z rozhovoru s Vojtěchem Bernatským, 1. 2. 2016, archiv autora

⁵⁴⁰ z rozhovoru s Michalem Dusíkem, 22. 2. 2016, archiv autora

⁵⁴¹ z rozhovoru s Jaromírem Bosákem, 3. 5. 2016, archiv autora

Miroslav Langer má hry spojené s jedním ze svých největších komentátorských zážitků.

Miroslav Langer: „*Můj největší komentátorský zážitek je asi překvapivě hned ze Salt Lake City v roce 2002, kde jsem komentoval short track, kde vyhrál ten slavný Bradbury. (Ve finále před ním všichni soupeři popadali a on si dojel z původně posledního místa pro zlato a stal se prvním Australanem, který vyhrál zlato na zimních hrách. pozn. aut.) Přesto, že to je malý sport bez české účasti, tak si to mnoho lidí pamatuje. Bohužel komentuji sporty, kde to s tou českou účastí je velmi špatné, ne-li čím dál horší.*“⁵⁴²

Redakce sportu připravila z olympiády čtyřiadvacetihodinové vysílání.⁵⁴³ Nejsledovanějším pořadem roku se stala odvěta za naganské finále mezi hokejisty Česka a Ruska. Čtvrtfinálovou bitvu se smutným koncem sledovalo 3,1 milionu diváků.⁵⁴⁴ ČT2 odvysílala také devět dvacetiminutových vstupů z následných her paralympijských.⁵⁴⁵

8.7 XXVIII. letní olympijské hry v Athénách 2004

Od 13. do 28. srpna se konaly XXVIII. letní olympijské hry v Aténách. ČT z nich odvysílala přes 385 hodin.⁵⁴⁶ Redakce sportu vyslala do dějiště her dva reportážní štáby, které mapovaly především dění kolem českých sportovců. V Českém olympijském domě měla ČT improvizované studio a prostřednictvím SNG vozu z něj přinášela přímé vstupy. Diváci tak měli bezprostřední kontakt se sportovci a dalšími hosty studia. „*Česká televize akreditovala v Aténách 24 pracovníků, z toho 14 komentátorů a reportérů.*“⁵⁴⁷ Vůbec poprvé nasadila ČT také vlastní přenosovou techniku, jelikož se podílela na výrobě fotbalového turnaje.⁵⁴⁸ Výsledky, program a zajímavosti z olympijského dění mohli diváci sledovat nejen na webových stránkách, ale stále také na 40 stranách Teletextu ČT. Olympijským studiem prováděli Vojtěch Bernatský a Robert Záruba.

Michal Dusík: „*Každé hry mají svůj výrazný moment. Ať už jsou to ty velké úspěchy nebo právě emotivní momenty. Asi jeden z nejemotivnějších zážitků byla Katka Emmons*

⁵⁴² z rozhovoru s Miroslavem Langerem, 5. 2. 2016, archiv autora

⁵⁴³ Saturková, 2003, s. 25

⁵⁴⁴ Saturková, 2003, s. 82

⁵⁴⁵ Saturková, 2003, s. 26

⁵⁴⁶ Saturková, 2005, s. 33

⁵⁴⁷ Saturková, 2005, s. 33

⁵⁴⁸ Saturková, 2005, s. 138

s Mattem. To byl velký příběh, který začal už v Athénách. S Katkou, jak se známe dlouho, jsme byli vždycky domluveni, že na ty závody, kdy ona sama nestřílí, když jsou třeba muži, tak chodí se mnou komentovat. V těch Athénách bylo finále chlapů a ona říká: „Tady ten Emmons, to je takový sympaťák, my jsme se tady potkali v olympijské vesnici, fajn kluk. ‘Ted’ on měl při tom finále ten průšvih, kdy to už vypadalo, že bude mít jasné zlato a střílel vedle. Na té Katce bylo vidět, jak je z toho taková smutná. Šla ho tam utěšovat. A za čtyři roky se mnou zase komentovala Matta, už jako jejího manžela a zase přišel o zlato poslední ránou. Tak to řekla, že už se mnou nikdy komentovat Matta nebude. Ale bylo to hrozně hezké, protože v těch Athénách se seznámili a je to takový krásný olympijský pár.“⁵⁴⁹

Stanislav Bartůšek: „V Athénách bylo plavání bez atmosféry, pod sluníčkem, tak jsme se nechtěně opalovali, a to mě nebavilo. To už mě nebavila ta práce. Atmosféra nebyla, prostředí bylo hrozné, člověk neviděl na monitor, co se děje.“⁵⁵⁰

Vladimír Drbohlav: „V Athénách jsem byl úplně vysosaný. To už začaly ty problémy s tím operativním řízením a s těmi změnami. Tam už jsem byl kolikrát opravdu tak utahaný, že jsem cítil, že to není ono. To jsem si říkal, že už nemá význam. Peking se mi ještě podařilo nějak zvládnout, tam jsme byli dohromady, ale potom už jsem říkal, že kluci se musí naučit tu atletiku s perspektivou Londýna a už jsem nejel na mistrovství do Barcelony.“⁵⁵¹

Jakub Bažant: „V Athénách už jsem dělal basketbal naplno.“⁵⁵²

8.8 XX. zimní olympijské hry v Turíně 2006

Význam XX. zimních olympijských her v Turíně je pro sportovní redakci spojen se spuštěním sportovního programu v první den her. Ty se konaly od 10. do 26. února. ČT odvysílala 369,8 hodin olympijského programu.⁵⁵³ Na olympiádu v Turíně vzpomínají redaktori různě.

⁵⁴⁹ z rozhovoru s Michalem Dusíkem, 22. 2. 2016, archiv autora

⁵⁵⁰ z rozhovoru se Stanislavem Bartůškem, 22. 2. 2016, archiv autora

⁵⁵¹ z rozhovoru s Vladimírem Drbohlavem, 4. 3. 2016, archiv autora

⁵⁵² z rozhovoru s Jakubem Bažantem, 4. 3. 2016, archiv autora

⁵⁵³ KRAFL, Martin. Ohlédnutí za ZOH v Turíně na obrazovkách České televize. Česká televize [online]. 27. 2. 2006. [cit. 2016-04-10]. Dostupné z: <http://www.ceskatelevize.cz/vse-o-ct/press/tiskove-zpravy/?id=1473&strana=1=325&category=1>

Jaromír Bosák: „Když se mě někdo zeptá, jaká byla turínská olympiáda, budu chvíli přemýšlet, než odpovím. Pak mi nejspíš mezi rty proklouzne věta, že divná. Většina sportovců i novinářů bude vzpomínat na to, že chyběla ta pravá atmosféra. Diváci ve zvlášť hojném počtu na sportoviště nechodili. (...) Atmosféra na většině sportovišť připomínala spíš než vrchol čtyřletého olympijského cyklu obyčejný závod Světového poháru, který nebyl příliš propagován. Kameramani a režiséři přímých přenosů měli často dost práce, aby našli záběry, které by snímaly zaplněná místa na tribunách a neprozradily zdvořilý nezájem místní populace.“⁵⁵⁴

Faktem je, že turínské hry ve vzpomínkách redakčních matadorů, podobně jako ty atlantské, nepatří mezi ty nejoblíbenější. Jinak tomu pochopitelně je, pokud se jedná o první účast na hrách nebo pokud byl redaktor u nějakého nezapomenutelného úspěchu.

Pavel Čapek: „V Turíně zase byly ty strašně příjemné komentátorské zážitky. I místo, kde jsme bydleli – v Sestriere, což je lyžařské středisko. Ale zase ty tratě nebyly tak hezké.“⁵⁵⁵

Pavel Čapek v Turíně komentoval zlatý závod Kateřiny Neumannové. Při infarktovém závěru komentoval vestoje, a když se chtěl posadit zpět, židle mu podjela a tak si vyzkoušel i komentování vleže.

Jiří Hölzel: „Co ve mně zůstalo a když si na to vzpomenu, tak si pokaždé vyrobím husí kůži, tak to je zlatý doběh Katky Neumannové. Tam jsem dělal rozhovory, měl jsem to ve svém reportérském ranku. Při tom doběhu jsem stál na té tribuně, připravený, že půjdu do mixzóny a tam to bylo tak, že cílová rovinka byla přes celou délku tribuny a já jsem stál samozřejmě až na konci, na té cílové pásce. Moderátor, který byl na místě a ty diváci, co tam udělali... Když jsem viděl, jak se říti do cíle, tak to bylo... já jsem tam prostě tak stál a i slzička ukápla. Tak tohle řadím na první místo.“⁵⁵⁶

Tomáš Jílek: „Pro mě to byla první olympiáda, kterou jsem zažil na místě. Musím říct, že obě ty zimní olympiády, které jsem zažil na místě (o 4 roky později byl Tomáš Jílek i na ZOH ve Vancouveru pozn. aut.) pro mě byly dost zklamáním,

⁵⁵⁴ BOSÁK, Jaromír. *Sny, střepy a štěstí: ZOH Turín 2006*. Řitka: Daranus, 2006, s. 85. ISBN 80-86983-04-8.

⁵⁵⁵ z rozhovoru s Pavlem Čapkem, 1. 2. 2016, archiv autora

⁵⁵⁶ z rozhovoru s Jiřím Hölzelem, 1. 2. 2016, archiv autora

*protože to moc nevypadalo na zimní olympiádu. Turín, alespoň ta část, kterou my jsme viděli, byl takové šedivé, ne moc atraktivní město. Takže určitě mnohem víc si to užili kluci, kteří byli v horách. Sledovali sjezdové lyžování, klasické a biatlon.*⁵⁵⁷

Otakar Černý zažil v Turíně první hry ve funkci šéfredaktora RS.

Otakar Černý: *„Do Turína jsme odjížděli všichni jedním autobusem. (...) Bydlení v Turínu zajišťoval doživotní lídr redakce sportu na olympiádách Vladimír Drbohlav ve studentské koleji. Bylo to fakt studentské, tedy hodně skromné. (...) Byla to má první olympijská účast společně s celým kolektivem, a tak jsem měl možnost poznat, jak pracuje v terénu.*⁵⁵⁸

Vladimír Drbohlav: *„Strašně složitý byl zahajovací ceremoniál v Turíně. Ten jsme dělali s Petrem Vichnarem. Tam měli takovou scénu na knížecím dvoře s akcentací určitých prvků italské historie, ale to byly některé takové marginálie, že vůbec dostat se k nim bylo velice složité. Pak mi tam najednou přijde futurismus, který, ve své klasické podobě, je v podstatě oslavou války jako součást mírového hnutí. Tam jsem musel jít do hodně velkých konstrukcí a představitelů tohoto směru, kteří byli naprosto atypičtí a s kterými by jeho zakladatel asi absolutně spokojen nebyl.*⁵⁵⁹

Olympijských her v Turíně se účastnil také současný výkonný ředitel ČT sport Jiří Ponikelský, který tehdy zastupoval české olympioniky, včetně Dominika Haška.⁵⁶⁰

8.9 XXIX. letní olympijské hry v Pekingu 2008

Nejvýznamnější událostí roku byly XXIX letní olympijské hry, které se poprvé v historii konaly v Číně, konkrétně v Pekingu. ČT z her přinesla 761 hodin sportovního programu na kanálech ČT2 a ČT4 Sport.⁵⁶¹ *„Ve dnech Letních olympijských her v Pekingu, tj. od 8. do 25. srpna 2008, však vysílala Redakce sportu České televize de facto nikoliv dvacet čtyři hodin denně, nýbrž čtyřicet osm hodin denně. Česka televize prezentovala největší sportovní událost posledních čtyř let nonstop vysíláním jak na ČT4, tak na ČT2.*⁵⁶²

⁵⁵⁷ z rozhovoru s Tomášem Jílkem, 26. 1. 2016, archiv autora

⁵⁵⁸ Černý, 2013, s. 245–246

⁵⁵⁹ z rozhovoru s Vladimírem Drbohlavem, 4. 3. 2016, archiv autora

⁵⁶⁰ z rozhovoru s Jiřím Ponikelským, 29. 4. 2016, archiv autora

⁵⁶¹ Výroční zpráva o činnosti České televize v roce 2008, 2009, s. 7

⁵⁶² Výroční zpráva o činnosti České televize v roce 2008, 2009, s. 41

K tomu je ještě třeba připočíst internetové vysílání na osmi streamech. Petr Vichnar se během olympiády v Pekingu poprvé ve své bohaté kariéře zhostil role moderátora pražského olympijského studia. Spolu s ním olympijské studio moderovali již tradičně Robert Záruba a Vojtěch Bernatský. Rozhovory mimo sportoviště pořizoval v Pekingu znovu Jaromír Bosák.

Jaromír Bosák: „V čínském hlavním městě jsme měli rozhovorové studio v rohu jídelny v Českém domě, takže se tam dvacet minut, během nichž jsme natáčeli, nesmělo cinkat přístroje, což někteří hlavouni těžce nesli. Však jsem se kvůli tomu zle zhádal s Alešem Hušákem, který se tvářil, že celou olympiádu vymyslel a zařídil. (...) Já, a to hlavně na letních olympiádách, kdy je víc disciplín, nemám vlastně vůbec čas chodit na sportoviště, protože musím během jediného odpoledne sledovat závody třeba tří českých sportovců, s nimiž mám naplánované podvečerní interview.“⁵⁶³

Michal Dusík komentoval zlaté závody střelců Kateřiny Emmons (tehdy Kůrkové) a Davida Kosteleckého.

Michal Dusík: „S Davidem i Katkou se znám dlouho. David mě učil střílet. Před tím jsem s ním občas... trénoval je silný slovo, ale vysvětlil mi, co dělám blbě. U té střelby stačí strašně málo, aby člověk o tu medaili přišel, tak je to hodně emotivní. U toho Davida to bylo extrémně emotivní. Navíc na nás přšelo, my jsme měli otevřené komentátorské stanoviště. Ted' přes nás přehodili takový igelity, že nebylo nic vidět. Já jsem vystrčil hlavu z toho igelitu a lilo na mě. Byl jsem durch, při tom jsem komentoval. Jenom jsem se modlil, aby to nezateklo do té komentátorské skříňky, neodešla skříňka a ještě mě to tam na místě nezabilo. Opravdu to byl takový emotivní moment a možná srovnatelný s tím Naganem. (...) Od Pekingu dělám s Vlád'ou Drbohlavem i zahajovací ceremoniály.“⁵⁶⁴

Michal Dusík se v Pekingu věnoval také atletice. Tu na OH v roce 2008 dosud naposledy komentovali Vladimír Drbohlav a Marek Svačina, který si mohl užít komentování zlatého závodu Barbory Špotákové.⁵⁶⁵ V roce 2008 naopak atletiku poprvé na OH komentoval David Lukšů.

⁵⁶³ Bosák, 2013, s. 122

⁵⁶⁴ z rozhovoru s Michalem Dusíkem, 22. 2. 2016, archiv autora

⁵⁶⁵ z rozhovoru s Markem Svačinou, 4. 3. 2016, archiv autora

David Lukšů: „Na olympiádu jsem jel poprvé do Pekingu v roce 2008, kde jsem byl v roli asi třetího až čtvrtého komentátora atletiky. Vladimír Drbohlav byl vedoucím olympijské operace, Michal Dusík se Markem Svačinou byli hlavní komentátoři, a protože ten program na olympiádě je dost náročný, tak já jsem komentoval nějaké závody v atletice. Ještě jsem tam byl jako komentátor vzpírání a taekwonda a komentoval jsem ještě asi dva bloky badmintonu. (...) Já mám největší zážitky... a to jsem nekomentoval, protože atletiku máme rozdělenou tak, že všechny závody Usaina Bolta komentuje Michal Dusík. Ale byl jsem při tom na stadionu, když Usain Bolt v Pekingu šokujícím způsobem vyhrál finále stovky. Překonal světový rekord, pak zlikvidoval světový rekord na dvoustovce, to bylo něco neuvěřitelného, Na to nikdy nezapomenu.“⁵⁶⁶

Dalším olympijským nováčkem v Pekingu byl komentátor plavání Ondřej Zamazal.

Ondřej Zamazal: „Spolupracoval jsem na všech hrách od roku 2000. Začínal jsem už v Sydney jako dramaturg subpořadů míčové sporty. A potom jsem se podílel na všech hrách. Poprvé v dějišti jsem byl v roce 2008 v Pekingu a od té doby jsem na místě vynechal jen Soči. Tři olympiády na místě. Peking, Vancouver a Londýn. (...) Pokud bych měl vybrat jeden vrcholný zážitek, tak je to Peking, plavání a komentování zlatých Michaela Phelpse. Na olympiádě je plavání můj hlavní sport, protože zabírá osm dnů z té první části her. Potom jsem se nárazově věnoval třeba modernímu pětiboji, triatlonu, lukostřelbě, vzpírání.“⁵⁶⁷

Jaromír Bosák: „Ve srovnání s athénskou či turínskou olympiádou panoval ve všem absolutní pořádek. Tři týdny přestaly pro čínské hlavní město existovat slova jako zpoždění, nefunguje, nebude, časová kolize...“⁵⁶⁸

8.10 XXI. zimní olympijské hry ve Vancouveru 2010

Se začátkem her ve Vancouveru vstoupilo do éteru vysílání ČT HD. „Česka televize poprvé v historii vysílala z nejvýznamnějšího sportovního podniku světa – XXI. Zimních olympijských her Vancouver 2010 – nepřetržitě v plném vysokém rozlišení HD – všechny přenosy, záznamy

⁵⁶⁶ z rozhovoru s Davidem Lukšů, 5. 2. 2016, archiv autora

⁵⁶⁷ z rozhovoru s Ondřejem Zamazalem, 22. 2. 2016, archiv autora

⁵⁶⁸ BOSÁK, Jaromír a Dan HRUBÝ. Čína: zpráva o zrodu velmoci. Praha: XYZ, 2008, s. 178. ISBN 978-80-7388-124-5.

*i záběry ze studií. Vysílání České televize tak nabídlo od 12. února do 1. března 2010 nejrozsáhlejší HD projekt v dějinách televizního vysílání v České republice.*⁵⁶⁹ Olympijské vysílání probíhalo na kanálech ČT2 a ČT4 a ČT HD. Česká televize vysílala přímé přenosy z Kanady také na šesti internetových streamech.⁵⁷⁰ „Přehrávač se stal natolik populární, že v době špiček návštěvnosti překonával datový tok sledovaných videí více než jednu pětinu celého českého internetu. Během prvních tří dnů si olympijský web České televize prohlédlo více návštěvníků než za celou dobu konání her v Turíně 2006.“⁵⁷¹

Na „dvojce“ se vysílal hlavní olympijský program a studio Olympia. „Čtyřka“ nabídla divákům studio Adrenalin a disciplíny, které by se jinak do vysílání nedostaly. Obě studia se nacházela na Kavčích horách hned vedle sebe. Televizní pracovníci si tak museli dávat pozor na to, aby mimo vysílání v jednom ze studií příliš hlasitě neoslavovali české úspěchy. Hrozilo totiž, že za stěnou se vysílá. Olympijskými studii provázeli Vojtěch Bernatský, Ondřej Lída, David Kozohorský, Karel Diviš, Daniel Šumbera a Alice Němcová Tejkalová a Darina Vymětalíková. Ve studiu se dosud naposledy oslavovaly české medaile šampaňským.

Vojtěch Bernatský: „Pamatuji si také na ty obrovské úspěchy Martiny Sáblíkové v roce 2010 ve Vancouveru, kdy vybojovala svoje první zlaté olympijské medaile a zároveň hodně dojemný byl i ten závod štafetový, kdy naši běžkaři byli bronzoví. Tak tam jsme s Martinem Petráskem tehdy při tom uronili pár slz, takže úžasné zážitky, krásné vzpomínky a byl tam snad i jeden den, kdy jsme to šampaňské otvírali třikrát. Takže už jsem pak byl trochu ovíněný. Tak to bylo snad poprvé a asi zřejmě naposledy, kdy bych možná trochu nadýchal.“⁵⁷²

Radek Bauer: „Pravda je taková, že když člověk dělá tu práci, tak si ten sport zase tak moc neužije. Musí se soustředit na tu práci. Jak byl člověk před tím 30 let zvyklý si ten sport užívat. Tak tady si to neužiješ, nemůžeš fandit, nemáš takové emoce jako divák, musíš se koncentrovat na ten výkon. Takže já si určitě vybavím sportovní zážitek z Nagana, když jsem byl na semifinále a na finále, ale to jsem nedělal. Byl jsem jako divák a mohl si to užít. Samozřejmě jsem si užil i ty špičkové fotbalové věci. Evropské poháry, mistrovství světa v Německu a pak samozřejmě každá olympijská medaile Martiny Sáblíkové byl zážitek

⁵⁶⁹ Výroční zpráva o činnosti České televize v roce 2010, 2011, s. 6

⁵⁷⁰ Výroční zpráva o činnosti České televize v roce 2010, 2011, s. 7

⁵⁷¹ Výroční zpráva o činnosti České televize v roce 2010, 2011, s. 71

⁵⁷² z rozhovoru s Vojtěchem Bernatským, 1. 2. 2016, archiv autora

a člověk mohl dát průchod tomu fandění, těm emocím. Ona jela do Vancouveru v pozici favoritky a čekalo se, že na to bude útočit. A ještě větší euforie byla ta druhá zlatá.“⁵⁷³

Olympijský program ve Vancouveru se konal převážně v noci českého času. RS tak zařadila reprízové pořady, které připravovali redaktoři v Praze. Například rychlobruslení měl na starost Michal Dimitrov, klasické lyžování Tomáš Budka a hokej David Lukšů.

Michal Dimitrov: *„Martina Sáblíková jezdila hlavně v noci. Takže já jsem potom dělal studio, které bylo v 11 dopoledne. V případě jejího úspěchu také večer. Takže já jsem z toho tak trochu vytěžil, protože ona tam měla tři medaile. Dvě zlaté a jednu bronzovou. Taky mě to posunulo. Jednak to byla úplně jiná práce a druhak byla spojená s těmi úspěchy, což se úplně jinak dělá.*“⁵⁷⁴

David Lukšů: *„To je taky paradox. Já jsem z Jihlavy a hokej byl ten sport, který mě přivedl, dá se říci i ke sportovní žurnalistice, tak jsem si myslel, že se jednou podívám na zimní olympijské hry. Vlastně ani na mistrovství světa v hokeji ani na zimní hry jsem se zatím nepodíval. Paradoxně jsem se nakonec dostal na letní hry, což by mě vlastně před tím nikdy nenapadlo. Během Vancouveru jsem tady dělal studia, reprízy hokejového programu, protože ty zápasy se konaly v noci. Měl jsem tady zajímavé hosty a dělal jsem spojováký mezi těmi záznamy. Ale přímo na zimních hrách jsem nebyl.*“⁵⁷⁵

Své zážitky přidali další přímí účastníci kanadské olympiády.

Tomáš Jílek: *„Ve Vancouveru bylo snad 15 stupňů nad nulou a kvetly stromy. Moc to nepřipomínalo zimní olympiádu.*“⁵⁷⁶

Jaromír Bosák: *„My jsme tenkrát dostali poprvé oblečení jako sportovci. Nejdřív se kompletu oteplovaček a bundy lidi smáli, že to vypadá jako pyžamo, ale já v tom dodnes chodím, protože je to veskrze kvalitní a teplé oblečení.*

⁵⁷³ z rozhovoru s Radkem Bauerem, 22. 2. 2016, archiv autora

⁵⁷⁴ z rozhovoru s Michalem Dimitrovem, 5. 2. 2016, archiv autora

⁵⁷⁵ z rozhovoru s Davidem Lukšů, 5. 2. 2016, archiv autora

⁵⁷⁶ z rozhovoru s Tomášem Jílkem, 26. 1. 2016, archiv autora

Když jsem v něm tehdy chodil po Vancouveru, tak ho ode mě chtěli místní i turisté kupovat za spoustu peněz. ⁵⁷⁷

Miroslav Langer: *„První olympiádu, kde jsem dělal krasobruslení naplno, byl Vancouver.* ⁵⁷⁸

Jiří Hölzel: *„Já jsem na hry jezdil jako reportér a od roku 2010 jezdím na zimní hry komentovat akrobatické lyžování a snowboarding.* ⁵⁷⁹

8.11 XXX. letní olympijské hry v Londýně 2012

XXX. letní olympijské hry v Londýně byly nejbliže Kavčím horám od roku 1972 a vůbec nejbliže v historii samostatné Redakce sportu ČT. Tomu také odpovídala účast 12 komentátorů, 2 spolukomentátorů a 3 reportérů přímo v Londýně,⁵⁸⁰ kde měla ČT díky spolupráci s českým olympijským výborem poprvé hlavní studio přímo v dějišti her.⁵⁸¹ Olympijským studiem prováděli Robert Záruba a Jaromír Bosák. *„Studio situované v Českém olympijském domě po celý den provázelo živé vysílání a glosovalo průběh soutěží s důrazem na představení českých olympioniků. Naši reprezentanti byli ve studiu po celou dobu pravidelnými účastníky a hosty a diváci mohli ve vysílání zažít emoce bezprostřední radosti či zklamání, dozvídali se však průběžně i mnoho dalších velmi zajímavých informací. Unikátnost vysílání z letních olympijských her umocnil fakt, že se tomuto sportovnímu svátku věnovaly po dobu her soustavně dva programy České televize, a navíc poprvé v historii byly další soubory přenosů nabízené prostřednictvím internetových stránek ČT.* ⁵⁸²

Webové stránky k olympijským hrám www.loh.cz nabízely celkem 10 streamových kanálů (z toho 8 vysílaných pouze na internetu), prostřednictvím kterých mohli diváci sledovat přenosy z her, které by jim jinak unikly, protože zkrátka není možné na dvou programech vysílat živě 10 souběžně odehrávajících se disciplín. Olympijské studio také zapojilo do vysílání sociální sítě. *„Zájem o LOH byl na webu proti letní olympiádě v Pekingu*

⁵⁷⁷ Bosák, 2013, s. 123

⁵⁷⁸ z rozhovoru s Miroslavem Langerem, 5. 2. 2016, archiv autora

⁵⁷⁹ z rozhovoru s Jiřím Hölzelem, 1. 2. 2016, archiv autora

⁵⁸⁰ Nasazení komentátorů, spolukomentátorů a reportérů na OH v Londýně 2012 – viz Příloha č. 17

⁵⁸¹ Výroční zpráva o činnosti České televize v roce 2012, 2013, s. 44

⁵⁸² Výroční zpráva o činnosti České televize v roce 2012, 2013, s. 44

v roce 2008 zhruba trojnásobný. Webový speciál www.loh.cz zaznamenal 5,5 milionu návštěv a 24 milionů zobrazených stran (NetMonitor).⁵⁸³

„Na dva týdny uprostřed léta (28. července – 12. srpna) se ČT2 plně připojila k vysílání ČT sport a přenášela část sportovních disciplín LOH v Londýně.“⁵⁸⁴ ČT2 vysílala kolektivní, zejména míčové sporty. Program měl rovněž své vlastní studio na Kavčích horách, které moderovali Karel Diviš, David Kozohorský, a Darina Vymětalíková.⁵⁸⁵

Z olympiády přenášela ČT celkem 768 hodin vysílání. To je pro srovnání více než za celý rok 1995. Česká televize z Londýna odvysílala neuvěřitelných 468 přenosů, nejvíc ze všech evropských televizních stanic. Také jako jediná evropská televizní stanice vysílala hry na dvou volně dostupných programech zároveň. Navíc oba dva v HD kvalitě.⁵⁸⁶

Olympiádu opět zahájila dvojice Vladimír Drbohlav a Michal Dusík.

Michal Dusík: „Pro mě jednoznačně byl zatím nejúžasnější Londýn. Zaprvé to byl krásný ceremoniál, zadruhé ta muzika, kterou tam používali, je mi velmi blízká.“⁵⁸⁷

Vladimíru Drbohlavovi nejvíce k srdci přirostl ceremoniál z roku 1988 v Calgary, který nekomentoval, ale měl možnost jej poznat velmi zblízka.

Vladimír Drbohlav: „Nejklasičtější pro mě zůstává Calgary. Já jsem tam měl takové specifikum, spolužačku z vysoké školy, která tam utekla. To bylo ještě takové úplně pohodové. To byl ceremoniál, kde tančili její sousedi. (...) Tehdy ten zahajovací ceremoniál byl trochu poznamenaný povětrnostními podmínkami a oni tam měli takové kulisy jako u nás v sokolovně. Namalované kulisy Skalistých hor a během toho přímého přenosu přišel poryv větru a skalisté hory spadly. Dneska by tam nalétlo 6 komand. Já jsem pak přišel k té kamarádce a ona mě vzala mezi lidi, kteří tančili na tom ceremoniálu, a to bylo: ‚Když to spadlo, tak jsem se lekl.‘ ‚No jo, tys tam pak zvorál tu otočku.‘ Prostě úplně normální lidi. Dneska třeba pro Londýn tam taky hodně využili lidi z ulice, ale zkoušeli s nimi půl roku.

⁵⁸³ Výroční zpráva o činnosti České televize v roce 2012, 2013, s. 52

⁵⁸⁴ Výroční zpráva o činnosti České televize v roce 2012, 2013, s. 36

⁵⁸⁵ KUBÁSEK, Petr. *Televizní zpracování OH v Londýně 2012*. Brno, 2013, s. 64. Diplomová práce (Mgr.) Masarykova univerzita, Fakulta sportovních studií. Katedra společenských věd ve sportu. Vedoucí diplomové práce Mgr. Oldřich Racek

⁵⁸⁶ Kubásek, 2013, s. 58

⁵⁸⁷ z rozhovoru s Michalem Dusíkem, 22. 2. 2016, archiv autora

A hlavní program jsou super artisti. Třeba Cirque du Soleil a podobně. Ta jejich úroveň je nádherná jako celá ta olympiáda, ale ztrácí to to sepjetí s tím normálním životem. ⁵⁸⁸

Robert Záruba vysvětluje, odkud vzešel nápad zasadit studio přímo doprostřed dění v Českém olympijském domě.

Robert Záruba: *„My jsme chtěli, aby to mělo určitou živost, aby tam ta turistika byla. Věděli jsme, že někteří lidé za námi budou mávat, volat a nevím, co všechno, ale to k tomu prostě patří. Mně se hrozně líbilo, když jsme před tím byli na olympiádě ve Vancouveru, tak tam to měli na ulici, to mě právě inspirovalo. Měli to na ulici ve Vancouveru na hlavní třídě a tam samozřejmě byla i vřava fanoušků. Jen byli víc odděleni. Já jsem říkal: ‚Klidně ty lidi pustíme až k nám na záda, na zábradlí. Hlavně ať tam lidi nějak reagují, ať je to živé.‘ Pak samozřejmě už to bylo chvílemi moc. Museli jsme samozřejmě dávat pozor na to, aby tam nikdo netahal nějaké reklamní tabule nebo neslušné nápisy. V živém vysílání se tohle hlídá hůř, ale naštěstí toho tam nebylo moc, takže si myslím, že to splnilo, co jsme od toho chtěli.* ⁵⁸⁹

Jaromír Bosák: *„...jediné volno, jsem měl až úplně poslední den olympiády. Pořád jsem buď vysílal na střídačku s Robertem, nebo jsem dělal rozhovory. Bydleli jsme na kolejích asi půl hodiny od Českého domu, aby Česká televize ušetřila za klasický hotel. Londýn hodně znám díky přenosům Ligy mistrů a mám ho rád. Jo, užil jsem si to tam. Poprvé v historii jsme měli k dispozici interaktivní prostor, takže diváci se mohli pohybovat v nejtěsnější blízkosti studia. Nečekali jsme, že se velká část českých fanoušků bude chovat právě takhle... Že budou jako pubertáci po sedmi pivech. Pořád se nás ptali, v kolik budeme vysílat, aby mohli zamávat do kamery. (...) My jsme se s Robertem po dobu olympiády stali takovými maskoty, téměř každý v Českém domě se s námi chtěl fotit, a člověk musí brát ten zájem jako součást své práce, i když je to podevadesáté za večer.* ⁵⁹⁰

Tomáš Jílek: *„Mnohem větší zážitky pro mě určitě byly ty letní olympiády, kdy jsem v Pekingu a v Londýně komentoval cyklistiku a být třeba na velodromu v Londýně... Pro Angličany je dráhová cyklistika jednou z úplně top disciplín, protože věděli, že tam budou mít spoustu medailí. Nejenom z toho důvodu to bylo super. Bylo to skvělé i tím, že tam člověk*

⁵⁸⁸ z rozhovoru s Vladimírem Drbohlavem, 4. 3. 2016, archiv autora

⁵⁸⁹ z rozhovoru s Robertem Zárubou, 1. 2. 2016, archiv autora

⁵⁹⁰ Bosák, 2013, s. 123–125

potkal lidi, které by asi nečekal. Najednou se na velodromu objevil takový ne moc výrazný vysoký chlapík, do kterého jsem málem vrazil a zjistil jsem, že to byl Paul McCartney. Přišel tam Kobe Bryant, u kterého bych jako Američana nevěřil, že ho bude zajímat dráhová cyklistika. Vůbec všechny ty cyklistické disciplíny na olympiádě, to je zážitek komentovat.“⁵⁹¹

V Londýně si Tomáš Jílek mohl jako komentátor užít zlatý závod Jaroslava Kulhavého. Na zlatém závodě se podílel i Ondřej Zamazal, když komentoval moderní pětiboj Davida Svobody. Ale naprosté finále mu uniklo.

Ondřej Zamazal: „V Londýně jsem dělal první část moderního pětiboje. Druhou potom při kolizi sportů musel dokončit Marek Svachna.“⁵⁹²

Jiří Hölzel: „Já ve svém portfoliu nemám žádný olympijský letní sport, tak tam jsem byl ještě jako reportér a teď na olympiádu do Ria pojedu poprvé i jako komentátor divoké vody a rychlostní kanoistiky.“⁵⁹³

David Lukšů: „V Londýně jsem dělal atletiku a první týden vzpírání.“⁵⁹⁴

Atletická reportérka Žaneta Peřinová zakusila v Londýně poprvé v životě olympijskou atmosféru.

Žaneta Peřinová: „Poprvé jsem byla na olympiádě v Londýně a byl to obrovský zážitek. Ta atletika je tam na té nejvyšší úrovni. Bylo tam spousta sportovců, se kterými se člověk normálně neseťká. Já jsem se dostala třeba poprvé v životě na judo. S tou atletikou jsem to měla tak, že ta byla až druhý týden a první týden jsem měla střelbu. Takže já jsem přijela na tu střelnici a teď jsem z toho byla trochu vykulená, protože jsem měla o něčem dělat reportáž, ale já jsem třeba nevěděla, jak ta soutěž probíhá. Měla jsem to nastudované, ale stejně tě to překvapí. Takže to byl trochu boj, ale nádherný zážitek.“⁵⁹⁵

Londýnská olympiáda si však připsala ještě jeden podstatný milník. Od roku 2014 EBU ztratila exkluzivitu na vysílací práva z olympijských her.

⁵⁹¹ z rozhovoru s Tomášem Jílkem, 26. 1. 2016, archiv autora

⁵⁹² z rozhovoru s Ondřejem Zamazalem, 22. 2. 2016, archiv autora

⁵⁹³ z rozhovoru s Jiřím Hölzelem, 22. 2. 2016, archiv autora

⁵⁹⁴ z rozhovoru s Davidem Lukšů, 5. 2. 2016, archiv autora

⁵⁹⁵ z rozhovoru s Žanetou Peřinovou, 22. 2. 2016, archiv autora

Práva se rozdělila do programových balíčků, o kterých musela ČT vyjednávat s jejich majitelem. Patrně tak byly londýnské hry poslední, které měla ČT v České republice „jen pro sebe“. V minulosti sice některé soutěže vysílal také Eurosport, ale ten pro Českou televizi tehdy ohrožení tehdy nepředstavoval, jelikož se ČT, jako člen EBU, podílela na jeho fungování. V příštích letech už konkurenci představovat bude, protože jej převzala americká společnost Discovery Communications, která, získala práva na olympijské hry do roku 2024. Blíže se této okolnosti věnuje kapitola *Konkurenční sportovní programy*. Do přílohy také přikládám rozhovor s vedoucím zahraničního oddělení Vladimírem Drbohavem.

*„Olympijské hry v Londýně uzavřely po šedesáti letech období celoevropských kontinentálních smluv a spolupráce Mezinárodního olympijského výboru a Evropské vysílací unie (EBU), jejímž aktivním členem na území České republiky je právě ČT. Nákup TV práv na další olympijský cyklus, vrcholící ZOH 2014 v Soči a OH 2016 v Riu de Janeiro, se pro veřejnoprávní média podstatně zkomplikoval. ČT se nakonec podařilo za odpovídajících finančních podmínek získat vysílací práva pro celý daný cyklus s jedinou výjimkou přímých přenosů zápasů hokejových turnajů ZOH 2014.“*⁵⁹⁶ Právě ona jmenovaná výjimka se málem stala pro redakci hodně bolestivou. Olympijský hokej patří v České republice k nejvyhledávanějším přenosům z her.

8.12 XXII. zimní olympijské hry v Soči 2014

Česká televize vysílá program ze zimních olympijských her od roku 1956. Nevysílala pouze olympiády ze Spojených států amerických v letech 1960 a 1980. OH v Soči tak byly již 14. zimní hry na obrazovkách ČT/ČST. České televizi se takřka na poslední chvíli podařilo vyjednat práva k lednímu hokeji. Tři měsíce před začátkem her. *„V listopadu 2013 se České televizi podařilo uzavřít smlouvu s TV Nova ohledně přenechání práv k vysílání olympijského turnaje v ledním hokeji na ZOH 2014 v Soči. Tato práva Česká televize nevladnula, protože se nechtěla zúčastnit zvyšování ceny, která se v roce 2011 vyšplhala na několikanásobek ceny, již byla ČT ochotna zaplatit. Ukázalo se však, že konkurenční televize nemá s operací takového rozsahu zkušenost. ČT získala práva za podmínek, které byla ochotna přijmout a které nabídla na začátku jednání, v prosinci roku 2011.*

⁵⁹⁶ Výroční zpráva o činnosti České televize v roce 2012, 2013, s. 45–46

Divák ČT díky tomu dostal ze zimních olympijských her v Soči plný servis, jak je na to z práce veřejnoprávní televize již zvyklý. ⁵⁹⁷

Vladimír Drbohlav: *„Já jsem byl strašně šťastný z hlediska obsahového. Musím přiznat, že se mi nijak neulevilo, protože my jsme museli naprosto přestavět už hotovou olympiádu, ale když je to pro dobrou věc, tak je člověk šťastný. My jsme měli kompletně všechno hotové, měli jsme to postavené na jeden program a tomu odpovídaly pochopitelně určité objednávky na místě.* ⁵⁹⁸

Olympijský hokej doposud nikdy v programu ČT nechyběl. Vladimír Drbohlav prozrazuje, jakým způsobem se o možnosti získat jej dozvěděl.

Vladimír Drbohlav: *„Člověk naštěstí není odkázán pouze na oficiální zdroje a tím, že dělám v Klubu sportovních novinářů, a těch známých mám po celé Praze dost, tak tehdy zřejmě někdo v rámci Novy vynesl nějakou první informaci, že to možná Amíci v rámci šetření budou řezat. Mám takový pocit, že někde u piva něco proběhlo a já jsem se naštěstí potkal s člověkem, který u toho piva byl taky, takže jsem si začal trochu neoficiálně stavět, co tedy je možné a co není možné. Za dva a půl měsíce se nám to potvrdilo oficiálně.* ⁵⁹⁹

Česká televize pak od TV Nova převzala olympijskou objednávku. Vedle Roberta Záruby, těžko hledat povolanejšího člověka, co se přípravy televizních olympiád v Česku týče, než je Vladimír Drbohlav, který tentokrát dostal možnost porovnat svou práci s konkurencí.

Vladimír Drbohlav: *„My jsme od Novy naštěstí byli schopni převzít to, co tam oni měli objednáno. Tím, že jsem já měl zkušenosti od toho roku 1992, byl pro mě systém té objednávky něco naprosto nepochopitelného. To bylo asi něco takového, jako kdybych se vydal na horolezeckou túru a byl navíc ještě jištěný traktorem. To byly vyhozené prachy, ale budiž. Já chápu, že oni se jistili, ale neznali souvislosti. Takže si mohli odpustit já nevím 20 % výdajů. Každopádně se nám to znovu podařilo z improvizovat.* ⁶⁰⁰

⁵⁹⁷ Výroční zpráva o činnosti České televize v roce 2013, 2014, s. 64

⁵⁹⁸ z rozhovoru s Vladimírem Drbohlavem, 4. 3. 2016, archiv autora

⁵⁹⁹ z rozhovoru s Vladimírem Drbohlavem, 4. 3. 2016, archiv autora

⁶⁰⁰ z rozhovoru s Vladimírem Drbohlavem, 4. 3. 2016, archiv autora

Česká televize opět připravila olympijské vysílání na dvou programech a šesti streamech na webu. ČT díky spolupraci s ČOV mohla přinášet podrobnější zpravodajství z her v Soči.⁶⁰¹ ČT ve *Výroční zprávě o činnosti České televize v roce 2014* uvedla: „*Vůbec poprvé se vysílalo ze dvou studií, přičemž každé studio bylo určeno pro jeden program. Studia vznikala mimo Kavčí hory, přímo v centru událostí.*“⁶⁰² Tato formulace není úplně přesná. ČT využívala dvě velká studia pro hry již od roku 2006. Poprvé se ale obě studia nacházela mimo Kavčí hory. Studio programu ČT sport bylo přímo v Olympijském parku v Soči a moderovali jej Jaromír Bosák a premiérově také Barbora Černošková.

Jaromír Bosák: „*Olympijské hry jsou pro mě trochu zvláštní v tom, že já jsem jako krtek zalezlý ve studiu a nikam zvlášť se nedostanu. (...) V Londýně jsem viděl akorát finále basketu, v Soči jsem se jel dvakrát podívat na Martinu Sáblíkovou, protože to bylo za rohem. Ve Vancouveru taky na Martinu. Tím, že se v tom studiu s někým střídáme. V létě s Robertem Zárubou, teď v zimě byla Bára Černošková. Tak tam je to tak, že jeden den celý vysíláte. 12 hodin, 16 a druhý den si to vysílání musíte připravit na další den a zároveň musíte sledovat, co se všechno děje. Já k tomu mám v uvozovkách ještě ten bonus, že dělám ty rozhovory pro partnery. Teď to platí ČEZ, ty poslední roky. Takže každý den musím dělat nějaké rozhovory, což zase znamená, že musím koukat na toho člověka, jak závodil, co se mu stalo, takže já těžko mohu někam odběhnout od televize.*“⁶⁰³

Studio ČT2 bylo v pražském Olympijském parku na Letné a moderovala jej čtveřice Ivana Chvátalová, Tomáš Jílek, Darina Vymětalíková a Ondřej Zamazal. ČT2 se tak na 15 dní znovu stala částečně sportovním kanálem. Hlavním smyslem druhého programu byla divácká alternativa.

Darina Vymětalíková: „*Od Vancouveru dělám olympijská studia, ale ta pražská. To, co je na dvojce, takže já jsem měla Vancouver, Soči, Londýn, ale vždycky to pražské studio. Takže mně říkají lidi: ‚Ty jo, ty jsi furt někde na té olympiádě!‘ Já jsem byla nejdál na Letné, co se týče olympiády. A letos snad budu na Lipně. Tak třeba se s tím studiem jednou dostanu až do Rakouska...*“⁶⁰⁴

⁶⁰¹ *Výroční zpráva o činnosti České televize v roce 2014*, 2015, s. 32

⁶⁰² *Výroční zpráva o činnosti České televize v roce 2013*, 2014, s. 65

⁶⁰³ z rozhovoru s Jaromírem Bosákem, 3. 5. 2016, archiv autora

⁶⁰⁴ z rozhovoru s Darinou Vymětalíkovou, 4. 3. 2016, archiv autora

ČT vyslala do Soči rekordní sestavu 11 komentátorů, 7 spolukomentátorů a 4 reportérů.⁶⁰⁵ Některé disciplíny spolukomentovali experti z pražského studia.⁶⁰⁶ Koordinace komentátorů v Soči a expertů v Praze během přenosů tak nebyla vůbec jednoduchá. Komentátoři jsou zvyklí společně s experty během komentování nonverbálně komunikovat, což v tomto případě nebylo možné.

„K dalšímu rozvoji došlo i v oblasti hybridního vysílání, tzv. HbbTV. Již v únoru byla zveřejněna aplikace k ZOH v Soči. V první části byly zahrnuty veškeré olympijské sporty a další samostatná část byla vyčleněna pro turnaj v ledním hokeji.“⁶⁰⁷

Česká výprava vybojovala zásluhou Martiny Sáblíkové a Evy Samkové dvě zlaté medaile. U triumfu české snowboardcrossařky byl jako komentátor Michal Dusík. I když tentokrát by se spíše hodilo napsat, že jej doprovodil svým komentářem.

Michal Dusík: *„Zlato v Soči ve snowboardcrossu od Evy Samkové bylo takové zvláštní, protože jsem to strašně prožíval, ale já byl vlastně 60 kilometrů vzdálen od toho sportoviště. Protože zrovna tenhle závod se komentoval takzvaně off-tube, to znamená z komentátorského místa, které je v tom televizním centru. Byl jsem opravdu 60 kilometrů od svahu, kde se závodilo. Takže to bylo zase specifické, ale užil jsem si to.“⁶⁰⁸*

Michal Dusík patří, co se olympijských triumfů v různých odvětvích týče, k redakčním štítkům. Komentoval desetibojaře Romana Šebrleho v Athénách, Davida Kosteleckého v trapu a Kateřinu Emmons ve vzduchové pušce na 10 metrů v Pekingu, oštěp Barbory Špotákové v Londýně, Evu Samkovou ve snowboardcrossu v Soči.

Michal Dusík: *„Já jsem měl vždycky trochu toho štěstí navíc. Musím zaklepat, aby to nepřestalo. Byl jsem u spousty českých úspěchů. Je to vždycky něco výjimečného.“⁶⁰⁹*

Jiří Kalemba: *„Poprvé jsem jel na olympiádu v Soči. Díky curlingu. Když se ta operace připravovala, tak se počítalo s tím, že hokej bude mít Nova. A tehdy byla značná naděje,*

⁶⁰⁵ NESG. Olympiáda v Soči: 24 hodin denně, na dvou programech České televize i na webu. Česká televize [online]. 29. 1. 2014 [cit. 2016-04-10]. Dostupné z: <http://www.ceskatelevize.cz/vse-o-ct/press/tiskove-zpravy/?id=6918&strana=2=39&category=2>

⁶⁰⁶ Nasazení komentátorů, spolukomentátorů a expertů na OH v Soči 2014 – viz Příloha č. 18

⁶⁰⁷ Výroční zpráva o činnosti České televize v roce 2014, 2015, s. 48

⁶⁰⁸ z rozhovoru s Michalem Dusíkem, 22. 2. 2016, archiv autora

⁶⁰⁹ z rozhovoru s Michalem Dusíkem, 22. 2. 2016, archiv autora

*že se tam probouje český curlingový tým. Proto se rozhodlo, že bude komentátorské stanoviště přímo tam. Já jsem komentoval už celý olympijský turnaj ve Vancouveru. Byl jsem jediný komentátor, který komentoval z Prahy. Bylo to velmi náročné kvůli časovému posunu. V Soči jsem poprvé jel na místo. Bohužel Češi tam nakonec nepostoupili. I tak jsme ale odkometovali za 12 dní 30 zápasů. Byla to hutná zkušenost a fantastická věc.*⁶¹⁰

*„Kanál ČT sport překonal v průběhu zimních olympijských her několik rekordů ve sledovanosti. Sedmkrát se stal nejsledovanějším programem celého dne a hokejový zápas mezi Českem a Slovenskem sledovalo nejvíce diváků v historii ČT sport. Celkový zásah her činil na obou kanálech České televize, které olympijské dění vysílaly, 7,4 milionu diváků. Na internetu bylo přehráno přes 22 milionů živých streamů.*⁶¹¹

⁶¹⁰ z rozhovoru s Jiřím Kalembo, 18. 2. 2016, archiv autora

⁶¹¹ NESG. Nejúspěšnější olympijské hry v historii televize. *Česká televize* [online]. 24. 2. 2014. [cit. 2016-04-10]. Dostupné z: <http://www.ceskatelevize.cz/vse-o-ct/press/tiskove-zpravy/?id=6936&strana-2=38&category=2>

9. Hokej v ČT

Hokejové vysílání bylo u velkých milníků televizních dějin. A nejen sportovních. První televizní přímý přenos byl v roce 1955 z hokejového utkání. Při hokeji bylo poprvé využito záznamové zařízení umožňující opakovat odvysílané momenty. Finále olympijského turnaje v Naganu je dodnes pořadem s největší diváckou spokojeností. Hokejoví experti dostali v roce 2004 jako první do ruky elektronickou tužku. Při vysílání hokeje se začaly využívat i další technické vymoženosti. Následující kapitola mapuje historii hokejového vysílání v České televizi. Hokejové přenosy patří mezi ty nejsledovanější, jak uvádím v přehledu vysílání v jednotlivých letech. Robert Záruba během svého působení ve sportovní redakci ČT hokejové vysílání obohatil o celou řadu prvků, které postupem času převzaly i další sporty a dnes jsou pravidelnou součástí sportovního vysílání ČT. Příkladem jsou televizní studia k zápasům, spolukomentátoři, elektronická tužka, zákulisí sportovních událostí.

Ligový hokej vysílá Česká (potažmo Československá) televize nepřetržitě už 60 let. Takovou bilancí se nemůže pyšnit žádný jiný sport a možná ani žádná jiná televize. Za 60 let odvysílala přes 1 800 ligových utkání.⁶¹² V první sezoně 1956/57 přenášela ČST dvě utkání, v sezoně 1975/76 už dvacet. Do roku 1989 bylo toto číslo maximem. Nejvíce sezon a utkání v historii okomentovali Robert Záruba (1991–dosud), Petr Vichnar (1982–2005), Michal Dusík (1994–dosud), Luděk Brábník (1965–1968, 1971–76), Miloš Zouhar (1965–1977) a Vít Holubec (1956–1963).⁶¹³ Do roku 1989 komentovali zápasy společně český a slovenský komentátor, např. Karol Polák nebo Ján Lacko. V roce 1992 se zrodil pořad *Buly*, který měl zcela zásadní význam pro podobu sportovního vysílání v Česku.

⁶¹² ČT sport. Další milník v televizní historii. ČT vysílá ligový hokej 60 let. *Česká televize* [online]. 9. 9. 2015. [cit. 2015-10-29]. Dostupné z: <http://www.ceskatelevize.cz/sport/exkluzivne-na-ct-sport/320362-dalsi-milnik-v-televizni-historii-ct-vysila-ligovy-hokej-60-let/>

⁶¹³ ČT sport. Další milník v televizní historii. ČT vysílá ligový hokej 60 let. *Česká televize* [online]. 9. 9. 2015. [cit. 2015-10-29]. Dostupné z: <http://www.ceskatelevize.cz/sport/exkluzivne-na-ct-sport/320362-dalsi-milnik-v-televizni-historii-ct-vysila-ligovy-hokej-60-let/>

9.1 Buly

Významným mezníkem nejen hokejového, ale vůbec sportovního vysílání, je 12. září. 1992. Poprvé se vysílal hokejový magazín *Buly*. Pořad pod názvem *Buly – hokej živě* existuje dodnes. U jeho zrodu stál Robert Záruba, který je s ním spjatý téměř po celou dobu jeho existence.

Robert Záruba: „*To souvisí s tou OK3. Když sem začaly chodit ty zápasy NHL, tak jsme měli poprvé možnost vidět, jak se ta televize dělá jinde a mě bavilo dívat se i na ty části, které potom nešly do toho českého programu. My jsme tehdy odebírali americkou podobu těch zápasů z ESPN. Pořad, který se jmenoval Fire on ice. A mně se strašně líbilo, jak je to vymyšlené, udělané a ne, že bych to vysloveně kopíroval, ale víceméně hodně věci je inspirováno tímhle pořadem. Nebo pak Hockey Night in Canada (nejstarší pořad v tomto žánru kanadské televize CBC, pozn. aut.), tam je ten model trochu jiný, ale ten princip je stejný. Udržet pozornost diváka v době, kdy se ten sport nevyvíjí. Je před zápasem, je přestávka, nebo je po zápase. Tam byla spousta podnětů, jak vyřešit tuhle otázku.*“⁶¹⁴

Pořad *Buly* nabízel jako první doprovodný program ke sportovním přenosům. Podle Roberta Záruby nebylo těžké nový formát, na který nebyl český sportovní divák zvyklý, prosadit. Problém ovšem tehdy bylo takový pořad vůbec vyrobit.

Robert Záruba: „*Nutné bylo o tom přesvědčit a naučit to ostatní lidi od vzniku těch příspěvků, protože tehdy se reportáže stavěly úplně jinak než dnes, včetně obsahu záběrů. To se dělalo fakt úplně jinak, kdy se zdůrazňovaly jen ty nejzákladnější prvky fotbalového nebo hokejového zápasu. To zjednodušení té události dosahovalo potom hranic zkreslení. Od těch úplných základů, jak postavit reportáž, jak jinak postavit, jak jinak natočit až po prezentaci toho segmentu ve vysílání. To všechno bylo úplně nové. Bylo to náročné v tom, že člověk s tím musel seznámit lidi, kteří to střihali. Musel je to naučit. Tady byli režiséři, kteří byli zvyklí to dělat úplně jinak. Kameramani byli zvyklí úplně jinak točit. Tehdy nebylo zvykem natáčet nic víc než, zápas začal, zápas skončil.*“⁶¹⁵

⁶¹⁴ z rozhovoru s Robertem Zárubou, 1. 2. 2016, archiv autora

⁶¹⁵ z rozhovoru s Robertem Zárubou, 1. 2. 2016, archiv autora

Dnes jsou diváci běžně zvyklí na historii vzájemných zápasů, zákulisí přenosů, hráče v tunelu před vstupem na stadion, kameru v kabině, rozhodčí s mikroportem, kamery zabírající zblízka trenéry na lavičce, na pozápasové rozhovory a samozřejmě na televizní studia. Všechny tyto prvky bychom v předrevolučních přenosech hledali marně.

Robert Záruba: „*My jsme začali točit před zápasem rozcvičky, po zápasech rozhovory. To se vůbec nedělalo! Do roku 1991 se tohle vůbec nepěstovalo. My jsme to začali natáčet na začátku 90. let daleko víc a daleko víc jsme pracovali s archivem. To byla další věc, že velice rychle jsme poznali, že bez toho archivu se nedá ten pořad udělat. Nebo dá se udělat, ale nebude to tak úplně televize. Bude to takové, že budeme my o něčem mluvit, ale neuvidíme to. Takže celá řada takových věcí, které z toho vyplynuly, které bylo třeba zajistit, domluvit, dojednat a prosadit. A hlavně ty lidi o tom přesvědčit. Každé té jedné profesi bylo nutno vysvětlit, proč se co a jak dělá jinak, než to bylo dřív. Od produkčního přes kameramana po režiséra a střihače.*“⁶¹⁶

V prvních letech od roku 1992 hledal pořad *Buly* ideální polohu mezi zpravodajstvím a zábavnou publicistikou. Robert Záruba shrnul vývoj pořadu v dokumentu *Nejzajímavější sportovní události za posledních 60 let*.

Robert Záruba: „*My jsme první tři roky vysílali Buly jako magazín, který se nabízel divákům jednou týdně a ukazoval divákům reportáže a zajímavosti ze zápasů. V sezoně 95/96 jsme ten magazín změnili v doprovodný program k hlavnímu televiznímu utkání a to byla zásadní změna, která vlastně nám dala hledanou symbiózu mezi doprovodným programem a živým televizním hokejem. Od té doby vlastně český hokej se prezentuje v České televizi právě takhle. Že vlastně nabízí přímý přenos a někdy i záznam z televizního utkání a všechno ostatní je koncentrováno do přestávek, do předzápasového a pozápasového programu jako takový doprovod, ale zároveň program, který má diváka vtáhnout do děje, který ho má bavit. A který mu má dát ještě takovou tu možnost podívat se někam, kam by se normálně na stadionu ani jako divák, jako skutečný divák na stadionu, neměl možnost dostat.*“⁶¹⁷

⁶¹⁶ z rozhovoru s Robertem Zárubou, 1. 2. 2016, archiv autora

⁶¹⁷ ZÁRUBA, Robert. Interview. In: *Nejzajímavější sportovní události za posledních 60 let. Česká televize* [online]. 25. 12. 2013. [cit. 2016-01-12]. Dostupné z: <http://www.ceskatelevize.cz/porady/10596597931-60-let-s-vami/21347129602-60-let-sportovniho-vysilani-televize-u-nas/>

Významnou změnou prošlo vysílání hokejového magazínu *Buly* v sezoně 1995/96. Jako první pořad v České republice zařadil do přímého přenosu dělený komentář v podobě komentátor a spolukomentátor-expert.⁶¹⁸ Tento model se později uplatnil v přenosech z téměř jakéhokoliv sportu.

Michal Dusík: „*To je jedna z věcí, se kterými přišel Robert Záruba, protože on se hodně snaží sem zavádět věci, které jsou zvykem v zámořských televizích. Tam se objevil ten systém komentátor-expert, který si myslím, že má svoje opodstatnění. A jsou sporty, na které se vyloženě hodí. A to lední hokej určitě je. A navíc se podařilo postupem času získat opravdu skvělou sestavu expertů, kteří podle mě, co se týče komentování, by dneska byli schopni zastat i roli komentátora, kdyby na to přišlo. Naprosto bez problémů. Tehdy se začalo komentovat tímhle systémem. Do té doby se jezdilo ve dvou, později ve třech komentátorech. Bylo to tak, že dva komentovali a jeden dělal reportéra. A takhle jsme se protáčeli. Což při počtu zápasů, kdy se komentovalo třeba jednou týdně, nebyl problém. My jsme takhle často jezdili s Robertem a Jirkou Lípou. V tom systému byl i Petr Vichnar, který nejezdil dělat ty reportérské práce, ale střídal se na komentátorském stanovišti, případně ve studiu.*“⁶¹⁹

Diváci se tak mohli v polovině 90. let těšit kupříkladu každý čtvrtek na ČT2 na přímý přenos z utkání hokejové extraligy v rámci studia *Buly*, které rovněž nabídlo reportáže z dalších zápasů, statistiky, profily hráčů, zajímavosti a divácké soutěže. Po skončení *Buly* následovalo *Sportissimo* s přehledem dění v NHL, takže si hokejoví příznivci opravdu přišli na své. Hokejová nabídka se postupně proměňovala. Přenosy z NHL vystřídala větší porce českého hokeje. V roce 1999, kdy ČT neměla práva na Mistrovství světa, odvysílala více než čtyři desítky přenosů z domácí soutěže a Euro Hockey Tour.⁶²⁰ Divákům nabídla přes 200 hodin hokeje.⁶²¹

⁶¹⁸ ČT24. Hokejový pořad *Buly* oslaví 700. vydání. *Česká televize* [online]. 29. 11. 2009. [cit. 2015-09-06]. Dostupné z: <https://www.citacepro.com/dok/Kqjro4CS07wBc0QA>

⁶¹⁹ z rozhovoru s Michalem Dusíkem, 22.2.2016, archiv autora

⁶²⁰ *Ročenka České televize 1999, 2000*, s 42

⁶²¹ BAUMRUK, Jiří. In: ŽATKULIAK, Alois. Sydney bude nejnákladnější akcí ČT. [online]. *Hospodářské noviny*, 1999, roč. 43, 8. 6. 1999, 10 s. [cit. 2016-03-30].

Dostupné z: http://mediasearch.newtonmedia.cz.ezproxy.is.cuni.cz/news.php?uqid=01d6a336-96d0-476d-8f61-f10750a2649d&index=articles_cze_1900-1999_v2&qt=&qsmpl=baumruk&qsr=&qsc=&qq

9.1.1 Buly – hokej živě

Výrazný nárůst počtu ligových přenosů nastal v roce 2006 v souvislosti se vznikem ČT4 sport. ČT vysílala 72 extraligových utkání.⁶²² Nejvýznamnější proměnou ale prošel pořad *Buly* v roce 2009. V nové sezoně se přesunul na ČT4, přejmenoval se na *Buly – hokej živě* a součástí každého vydání se stalo televizní utkání a souhrn všech dalších zápasů daného kola. Česká televize přinesla poprvé v historii zápas z každého extraligového dějství.⁶²³ Od roku 2009 jsou součástí *Buly – hokej živě* přímé vstupy ze souběžně hraných zápasů, které se odehrávají před začátkem, v přestávkách a po skončení televizního utkání.

V roce 2010 odvysílala ČT poprvé v historii přes 200 hokejových přenosů a záznamů.⁶²⁴ „V Evropě se jednalo o absolutní historický rekord v počtu televizních utkání v jedné sezoně.“⁶²⁵ Rekordní extraligovou sezonou zatím zůstává ročník 2010/11, kdy ČT odvysílala 95 extraligových zápasů.⁶²⁶ „V sezoně 2011/2012 se zařadila novinka, která se v minulosti objevila jen jednou a v roce letošním se tato novinka zavedla do praxe naplno. Jedná se o dva hokejové přenosy v jeden den. Robert Záruba tomuto projektu dal název ‚Velká hokejová neděle‘.“⁶²⁷ Bodový scénář pořadu *Buly – hokej živě* připravuje Robert Záruba.

Robert Záruba: „Od prvního *Buly* jsem dělal scénáře. Kolik dilů, to vím úplně přesně, těch je 1 220. Scénáře jsem psal všechny kromě asi tak 60, kdy to připravoval někdo jiný na konci 90. let, kdy jsem tady půl roku nebyl. A před tím ještě rok jsem tady byl externě, kdy jsem ty scénáře nepsal, nebo jsem si psal jen scénáře těch dilů, které jsem sám dělal. Takže asi tak 60 scénářů z těch 1220 jsem nepsal já.“⁶²⁸

Modelový scénář má popsany ve své diplomové práci Veronika Macková.

Časová struktura pořadu:

- úvod se znělkou a reklamou

⁶²² ČT sport. Další milník v televizní historii. ČT vysílá ligový hokej 60 let. *Česká televize* [online]. 9. 9. 2015. [cit. 2015-10-29]. Dostupné z: <http://www.ceskatelevize.cz/sport/exkluzivne-na-ct-sport/320362-dalsi-milnik-v-televizni-historii-ct-vysila-ligovy-hokej-60-let/>

⁶²³ *Výroční zpráva o činnosti České televize v roce 2009*, 2010, s. 63

⁶²⁴ *Výroční zpráva o činnosti České televize v roce 2010*, 2011, s. 8

⁶²⁵ *Výroční zpráva o činnosti České televize v roce 2010*, 2011, s. 8

⁶²⁶ ČT sport. Další milník v televizní historii. ČT vysílá ligový hokej 60 let. *Česká televize* [online]. 9. 9. 2015. [cit. 2015-10-29]. Dostupné z: <http://www.ceskatelevize.cz/sport/exkluzivne-na-ct-sport/320362-dalsi-milnik-v-televizni-historii-ct-vysila-ligovy-hokej-60-let/>

⁶²⁷ Macková, 2012, s. 53

⁶²⁸ z rozhovoru s Robertem Zárubou, 1. 2. 2016, archiv autora

- uvítání moderátora a hokejového experta
- přehled jednotlivých utkání
- rozbor televizního duelu
- konference s komentátory televizního duelu
- televizní zápas (1. třetina)
- rozbor televizního duelu
- přesun na ostatní stadiony
- rozhovor
- konference s komentátory televizního duelu
- televizní zápas (2. třetina)
- rozbor televizního duelu
- přesun na ostatní stadiony
- rozhovor
- konference s komentátory televizního duelu
- televizní zápas (3. třetina)
- rozhovor
- rozbor televizního zápasu
- pohled na ostatní stadiony (kompletní reportáže, vstupové zápasy, rozhovory)
- konečná tabulka nejdůležitějších momentů jednotlivých zápasů
- tým kola, hráč kola, zlatá helma
- rozloučení
- znělka⁶²⁹

Robert Záruba po svém návratu do České televize vybuodoval velice silně obsazený tým Buly. Dlouhá leta v něm působili Petr Vichnar (1992–2005) a David Lukšů (2000–2012). Jeho nedílnou součástí se postupně staly hokejové reportérky Hana Ježková, Jana Niklová a Darina Vymětalíková. Jeho součástí jsou také brněnští a ostravští reportéři.

⁶²⁹ Macková, 2012, s. 60

Současný tým Buly vypadá následovně:

Komentátoři	Studio	Reportéři utkání	TV	Reportéři z dalších utkání	Experti
Robert Záruba	Robert Záruba	Jana Niklová		Tomáš Jílek	Milan Antoš
Michal Dusík	Jiří Hölzel	Hana Ježková		Ondřej Zamazal	Martin Hosták
Jiří Hölzel		Ondřej Tomek		Michal Dimitrov	David Pospíšil
Tomáš Jílek		Josef Kvasnička		Ondřej Tomek	David Moravec
Ondřej Zamazal		Michal Dimitrov		Petr Šašek	Pavel Richter
		Darina Vymětalíková		Jakub Stařík	
		Jakub Stařík		Josef Kvasnička	
		Petr Šašek		Hana Ježková	
		Markéta Pernická		David Soeldner	
		David Knebel		Matěj Vlček	
				Magda Polmanová	
				Jan Pěruška	
				Iva Gambová	

Tabulka č. 12: Tým Buly v roce 2016

9.2 Mistrovství světa v ledním hokeji 1992–2015

Jiří Ponikelský: „Česká, potažmo Československá televize je nejvytrvalejším světovým vysílatelem v historii Mistrovství světa v hokeji.“⁶³⁰

Padesát mistrovství světa vysílala Česká (případně Československá) televize. S výjimkou mistrovství světa v letech 1998–2000 odvysílala Česká televize všechna mistrovství světa od roku 1992. Celkem tedy 21 šampionátů. ČT má práva také na MS 2016 a 2017, o těch následujících vyjednává. V přehledu uvádím některé vybrané šampionáty

⁶³⁰ PONIKELSKÝ, Jiří. In: PLÍVOVÁ, Alžběta. Česká televize vysílá hokejové šampionáty nejdéle na světě. Letos po padesáté. *Česká televize* [online]. 14. 3. 2015. [cit. 2016-04-12]. Dostupné z: <http://www.ceskatelevize.cz/vse-o-ct/press/tiskove-zpravy/?id=7340>

s důrazem na novinky, které do vysílání přinesly. Jednotlivé podkapitoly obsahují složení komentátorů, spolukomentátorů a moderátorů.

9.2.1 MS 1992 v Praze a Bratislavě

Poprvé se v Československu konala vrcholná sportovní akce po roce 1989. Květen 1992 patřil na televizních obrazovkách mistrovství světa v ledním hokeji, které hostila Praha a Bratislava. Na MS se poprvé hrálo systémem play-off. *„Přenosy z této události vyráběla Česká televize i pro vysílání v mnoha evropských zemích, a podle zahraničních ohlasů velice zdařile.“*⁶³¹ Šampionát komentovali Petr Vichnar, a premiérově Robert Záruba, společně se slovenskými komentátory. Jak už jsem popisoval, během šampionátu byli staženi slovenští komentátoři, kteří vyšli v seznamech spolupracovníků StB.

Robert Záruba: *„Při tomhle mistrovství se vracel do televize František Pojdl, který šampionát režíroval. (...) Tam ještě komentoval ty velké zápasy Petr Vichnar a já jsem komentoval všechny zápasy, které jsme vyhráli. Zápas s Kanadou, čtvrtfinále a o bronz. Od tohoto mistrovství jsem pak komentoval na všech šampionátech v České televizi.“*⁶³²

9.2.2 MS 1996 ve Vídni

Čeští hokejisté získali poprvé v samostatné historii (a 11 let od posledního federálního triumfu) titul mistrů světa. Odstartovali tak zlatou éru českého hokeje a hokejové šampionáty od té doby patří pravidelně mezi nejsledovanější televizní přenosy roku. Finále Česká republika – Kanada 5. května překonalo v měření sledovanosti a divácké spokojenosti všechny dosavadní rekordy. Sledovalo jej 60 % diváků starších 15 let a koeficient divácké spokojenosti byl tehdy 9,1.⁶³³ Oba rekordy ale o dva roky později pokořilo finále hokejového turnaje v Naganu.

Jiří Baumruk: *„Do vysílání byly zařazeny všechny zápasy české reprezentace, ale také řada dalších zajímavých utkání. Ukázalo se, že to diváci v hojném počtu přijali s povděkem.“*

⁶³¹ Bílková, Šnábl, 1993, s. 87

⁶³² z rozhovoru s Robertem Zárubou, 1. 2. 2016, archiv autora

⁶³³ Pittermann, Saturková, Šnábl, 2002, s. 131

Velmi kladně ocenili rovněž výsledky práce zpravodajského štábu, který jsme do Vídně vyslali, aniž jsme tušili, že to pro nás bude tak slavné mistrovství. ⁶³⁴

Štáb České televize byl po vítězném finále přímo v kabině a diváci tak měli možnost bezprostředně sledovat oslavy hráčů. Zápasy komentovala dvojice Petr Vichnar a Robert Záruba.

Petr Vichnar: *„Nezapomenu nikdy na Vídeň 1996, protože tam jsme vyhráli po jedenácti letech titul a až takovým způsobem, že jsme v tom turnaji neprohráli. Hrál se to prakticky v domácím prostředí, v podstatě to bylo za rohem a všichni jeli do Vídně na hokej. Když jsme hráli finále s Kanadou, tak tam bylo 15 000 Čechů, všichni nám tam fandili.* ⁶³⁵

9.2.3 MS 1998–2000

Jak jsem již zmínil, šampionáty se vysílaly na TV Nova. ČT tak neměla možnost zprostředkovat přenosy z vítězných šampionátů našich hokejistů v letech 1999 a 2000. Šéfredaktor Redakce sportu ČT Jiří Baumruk neskrýval pohoršení.

Jiří Baumruk: *„A to i přesto, že ČT vysílá hokejovou extraligu, reprezentační akce a ‚zlatý‘ olympijský turnaj, a to i přesto, že několikrát zvýšila původní finanční nabídku a byla odhodlána ušetřit na nákupu práv k jiným sportovním přenosům. Vyšší částka nabídnutá komerční televizí rozhodla.* ⁶³⁶

V srpnu 1998 vysílala televize přímý přenos přátelského Utkání snů mezi olympijskými vítězi z Nagana a výběrem hráčů z ostatních zemí. Během sezony vysílala ČT reprezentační hokej pouze v zápasech série Euro Hockey Tour. Na šampionáty v letech 1998 a 1999 jel jako reportér ČT Robert Záruba. V roce 2000 pak komentoval MS na TV Nova. ⁶³⁷

Dva měsíce před světovým šampionátem 2000 se na chvíli zdálo, že by přeci jen mohlo být MS v ČT. Na TV Nova, která měla vysílací práva na šampionát, totiž probíhal boj o moc mezi společnostmi CET 21 Vladimíra Železného a původním provozovatelem Novy. Společnost

⁶³⁴ Bílková, Petříková. 1997, s. 82

⁶³⁵ z rozhovoru s Petrem Vichnarem, 28. 1. 2016, archiv autora

⁶³⁶ BAUMRUK, J. In: Bílková, Petříková, 1998, s. 84

⁶³⁷ z rozhovoru s Robertem Zárubou, 5. 4. 2016, archiv autora

CME Ronalda Laudra nechtěla dopustit, aby Železného Nova šampionát vysílala. Reálně tak hrozilo, že šampionát nakonec volně přístupné stanice vysílat nebudou.⁶³⁸ Nakonec jej ale opravdu vysílala TV Nova.

9.2.4 MS 2001 v Hannoveru, Kolíně nad Rýnem a Norimberku

V dubnu 2001 se mistrovství světa v ledním hokeji vrátilo na obrazovky ČT. „K tomu, že se hokejové šampionáty vrací na veřejnoprávní televizi, přispělo hned několik skutečností. Šéfové světového hokeje si totiž uvědomili, že hlavní provize by měla patřit hře samotné. Díky tomu, že Nova odvysílala žalostně málo zápasů,⁶³⁹ nemohly se v dostatečně velkém časovém úseku na obrazovkách objevovat reklamy, které souvisejí se hrou. Navíc se činovníci IIHF dozvěděli o velmi negativních ohlasech na formální ztvárnění přenosů TV Nova.“⁶⁴⁰

28. dubna odstartovalo a 13. května skončilo vítězstvím našich hokejistů ve strhujícím finále nad Finskem, po kterém čeští hokejisté oslavili tzv. zlatý hattrick. Šampionát komentovali Petr Vichnar a Robert Záruba. Poprvé na MS ve dvojici se spolukomentátoři. Těmi byli Martin Hosták a Slavomír Lener.⁶⁴¹ Česká televize na MS poprvé využívala – stand-upové pozice v místě konání. „Celému mistrovství bylo věnováno přibližně 51 hodin, které v průměru sledoval bezmála 1 milion diváků.“⁶⁴² Finále světového šampionátu mezi Českem a Finskem bylo nejsledovanějším sportovním pořadem roku, který měl sledovanost 35,9 % a podíl na publiku 67 %.⁶⁴³

⁶³⁸ MÁLEK, Daniel. Hokejový šampionát se českým divákům vzdaluje [online]. *Lidové noviny*, 2000, roč. 13, 15. 2. 2000, s. 22. [cit. 2016-03-30]. Dostupné z:

http://mediasearch.newtonmedia.cz.ezproxy.is.cuni.cz/news.php?uqid=1cad3181-31df-41f3-92c3-3d6cd45e2690&index=articles_cze_2000-2003_v2&qt=&qsmpl=uvedla+mluv%C4%8D%C3%AD+%C4%8CT+Renata+Elhenick%C3%A1&qsr=&qsc=&qg

⁶³⁹ Např. při prvním MS na Nově v roce 1998 běželo 10 zápasů. Stejný počet nabídla prostřednictvím sublicece Prima. V roce 1999 vysílala Nova jen zápasy českého týmu a medailové boje.

⁶⁴⁰ Bernatský, 1999, s. 80

⁶⁴¹ z rozhovoru s Robertem Zárubou, 5. 4. 2016, archiv autora

⁶⁴² Saturková, 2002, s. 44

⁶⁴³ Saturková, 2002, s. 103

9.2.5 MS 2002 a 2003 ve Švédsku a Finsku

Od 26. dubna do 11. května 2002 se konalo ve Švédsku MS v ledním hokeji. Na ČT2 bylo odvysíláno 20 zápasů přímým přenosem a 3 ze záznamu. Šampionát komentovali Robert Záruba a Petr Vichnar spolu s dvojicí Martin Hosták a Slavomír Lener.⁶⁴⁴ ČT na MS poprvé použila vkládané virtuální reklamy.⁶⁴⁵

Ve stejném termínu se o rok později konalo mistrovství ve Finsku, které skončilo 11. května finálovým zápasem. V týmu ČT nahradil Slavomíra Lenera, který se ujal role trenéra národního týmu, Otakar Janecký.⁶⁴⁶ Nejsledovanějším sportovním přenosem roku bylo utkání Slovensko–Česko. Ke sportovnímu vysílání na obrazovkách ČT patří i reklama. *„Česká televize při MS nabídla poprvé v historii prodej reklamních bloků při sportovních přenosech v systému tzv. garantovaných ratingových bodů, nikoliv za předem stanovené ceny; na rozdíl od reklamy na jiných místech programu České televize dosud u velkých sportovních přenosů na ČT2 tento systém nevyužívala.“*⁶⁴⁷

9.2.6 MS 2004 v Praze a Ostravě

Po dvanácti letech se do ČR vrátil světový šampionát v ledním hokeji a výzva to byla nejen pro hráče a organizátory, ale i pro tým České televize, oficiálního partnera Mezinárodní hokejové federace. Šampionát se konal od 24. dubna do 9. května v Praze a Ostravě. Otakar Černý zažil jako reportér vítězné domácí MS v roce 1985. S hokejovými reprezentanty pořizoval pozápasové rozhovory a po šampionátu se mohl po dlouhých letech vrátit na televizní obrazovku. Téměř po 20 letech si vyzkoušel tentokrát domácí šampionát v roli šéfredaktora RS.

Otakar Černý: *„Hrozně jsem se na hokejové mistrovství světa 2004 v Praze těšil. Naše redakce se pečlivě chystala a já jsem měl první možnost víc poznat a obdivovat pracovní nasazení Roberta Záruby. (...) Do práce přišel v osm, do deseti psal scénáře na hokejové vysílání, pak si u toho schrupnul. Probudil se a pokračoval celý den. Večer se natáhl a ráno*

⁶⁴⁴ z rozhovoru s Robertem Zárubou, 5. 4. 2016, archiv autora

⁶⁴⁵ Saturková, 2003, s. 27

⁶⁴⁶ z rozhovoru s Robertem Zárubou, 5. 4. 2016, archiv autora

⁶⁴⁷ Saturková, 2004, s. 46

znova. V tomhle tempu chystal i onen pražský šampionát. Udělal to dokonale, každý věděl, co má dělat.“⁶⁴⁸

Samotná příprava šampionátu se neobešla bez komplikací. Generální ředitel Sazky Aleš Hušák společně s předsedou organizačního výboru Zbyňkem Kusým podle Otakara Černého České televizi nechtěli vyhovět se změnou postavení hlavní kamery. Fanoušci v hale totiž rukama a hlavami zasahovali do záběru kamery a zakrývali ledovou plochu divákům u televizní obrazovky. ČT tak žádala přesun kamery na příhodnější místo.⁶⁴⁹

Otakar Černý: „Generální ředitel (Sazky, pozn. aut.) tenhle požadavek nejen ČT, ale i mezinárodní agentury, která MS prodávala do zahraničí, bezohledně zamítnul. ‚Jedině přes mou mrtvolu,‘ křičel Hušák. (...) V sedm večer jsem tedy postavil jasné rozhodnutí. ‚Bud’ budou kamery stát podle našich požadavků, anebo nevysíláme!‘ Tohle ostré a asi neuskutečnitelné ultimátum dostalo podporu od nadnárodní agentury vlastníci vysílací práva. V 10 hodin volala vedoucí výroby Dáša Tvrđíková, že pan Hušák ustoupil a povolil postavit kameru podle našeho přání.“⁶⁵⁰

Česká televize měla na šampionátu poprvé televizní studio přímo v hale. ČT vyrobila přenosy z 56 utkání. Zápas se vysílaly v 67 zemích.⁶⁵¹ „V historii přenosové techniky ČT byl tento šampionát technicky a kapacitně nejnáročnější. Česká televize odvysílala do národní i mezinárodní distribuční sítě celkem 29 zápasů, což byl do té doby mezinárodní rekord.“⁶⁵² Divákům v České republice nabídla ČT přímým přenosem 29 utkání a 31 studií MS.⁶⁵³ Zápas komentovali Petr Vichnar, Robert Záruba a poprvé Michal Dusík. Experty byli Martin Hosták a Ernest Bokroš.⁶⁵⁴ Jiří Hölzel poprvé moderoval studio MS a Tomáš Jílek působil jako reportér rovněž premiérově.

Tomáš Jílek: „Tam jsem tehdy dělal poprvé reportéra (na hokejovém MS, pozn. aut), který se staral hodně i o český tým, takže jsem točil hodně na tréninkách, ty věci kolem

⁶⁴⁸ Černý, 2013, s. 237–238

⁶⁴⁹ Černý, 2013, s. 238

⁶⁵⁰ Černý, 2013, s. 238

⁶⁵¹ Saturková, 2005, s. 31

⁶⁵² Saturková, 2005, s. 138

⁶⁵³ Saturková, 2005, s. 31

⁶⁵⁴ z rozhovoru s Robertem Zárubou, 5. 4. 2016, archiv autora

a poprvé jsem dělal tzv. bench reportéra, který dělá živé rozhovory o přestávkách a po zápase. Tahle role mi bez přestávky vydržela až do roku 2012.“⁶⁵⁵

Čtvrtfinálový souboj mezi Českem a USA se stal nejsledovanějším sportovním pořadem roku.⁶⁵⁶ „*ČT také poprvé použila dvě technické novinky – pohyblivé čipové kamery v brankách a elektronickou tužku pro grafickou analýzu hry.*“⁶⁵⁷ Připraveny byly rovněž webové stránky šampionátu. Během MS se konaly akce ke vstupu ČR do Evropské unie a televize tak měla opravdu napilno. „*Souběžné zajištění výroby zpravodajství a pokrytí všech přímých přenosů z Mistrovství světa v ledním hokeji a z akcí ke vstupu ČR do Evropské unie v Praze, Brně a Ostravě si vyžádalo nasazení 120 televizních kamer (studiových, přenosových a DVCam) a 55 přenosových a reportážních vozů. Šlo tak o nejrozsáhlejší výrobní projekt v historii České televize.*“⁶⁵⁸

V listopadu 2004 pak získala Česká televize vysílací práva na MS v ledním hokeji až do roku 2011. „*Výrazný vliv na uzavření smlouvy měl mediální úspěch světového hokejového šampionátu 2004, při němž štáby ČT v Praze a Ostravě plně zabezpečovaly výrobu mezinárodního televizního signálu. Kromě rekordního počtu 552 tisíc návštěvníků přímo v halách ho sledovalo 750 milionů televizních diváků po celém světě. Sedmdesát procent z více než 1 700 hodin televizního vysílání ze šampionátu tvořily přímé přenosy a reportážní vstupy. Šampionát se stal v roce 2004 jednoznačně nejsledovanější událostí světa zimních sportů.*“⁶⁵⁹

9.2.7 MS 2005 ve Vídni a Innsbrucku

Čeští hokejisté si z Vídně znovu po devíti letech přivezli zlaté medaile. O to cennější, že se šampionát konal během výluky NHL, takže na něm startovaly téměř olympijské výběry. ČT měla své studio přímo ve Vídni. Naposledy na šampionátu komentoval Petr Vichnar, který se následujících 10 let věnoval moderování studia MS. Zápasy komentovali Robert Záruba a Michal Dusík ve dvojici s Martinem Hostákem a Robertem Kyselou.⁶⁶⁰ ČT odvysílala 30 zápasů (25 přímým přenosem a 5 ze záznamu) Pochopitelně nechybělo

⁶⁵⁵ z rozhovoru s Tomášem Jílkem, 26. 1. 2016, archiv autora

⁶⁵⁶ Saturková, 2005, s. 84

⁶⁵⁷ Saturková, 2005, s. 31

⁶⁵⁸ Saturková, 2005, s. 17

⁶⁵⁹ Saturková, 2005, s. 25

⁶⁶⁰ z rozhovoru s Robertem Zárubou, 5. 4. 2016, archiv autora

všech 9 utkání české reprezentace, včetně vítězného finále s Kanadou.⁶⁶¹ Českým hokejistům se pak dostalo náležitého uvítání na Staroměstském náměstí po návratu z mistrovství. *„Tečkou za MSLH 2005 se tak ve vysílání České televize stal v pondělí 16. května na rozhraní odpoledne a podvečera; 142 minut trvajícím přímým přenos celého triumfálního návratu – od příletu na letiště v Ruzyni až po příjezd na Staroměstské náměstí, kde se uvítání zlatých hokejistů s fanoušky konalo. Možnost být při této slávě alespoň zprostředkovaně na ČT2 uvítalo 683 tisíce, tj. 8,0 % dospělých a 55 tisíc, tzn. 4,7 % chlapců a děvčat ve věku 4 až 14 let.“*⁶⁶²

9.2.8 MS 2008 v Québecu a Halifaxu

MS v ledním hokeji se od 2. do 12. května v rámci oslav 100 let hokeje poprvé uskutečnilo v kolébce hokeje v Kanadě. Studio v Kanadě by bylo velmi nákladné a Česká televize po čtyřech šampionátech, kdy měla studia v místě konání, vrátila velitelství mistrovství na Kavčí hory. Zápasy komentovali Michal Dusík a Robert Záruba spolu s Martinem Hostákem a Davidem Pospíšilem.⁶⁶³ Robert Záruba popsal, jak Kanadčané, tradičně trochu zdrženlivější k mistrovství světa, šampionát přijali.

Robert Záruba: *„Byl to zvláštní zážitek, protože tam nikdy mistrovství světa nebylo, tak jsem byl zvědavý, jak to bude vypadat. Hrál se to ve dvou městech. Já jsem byl v Québecu. V Québecu se hrálo ve staré hale v Coliséu a to byla opravdu stará hala z 50. nebo 60 let, kde byla taková zákoutí, vchody, východy, schody různě někam. Takové hrozně hezké bludiště. Takový ten typický starý kanadský zimák. Samozřejmě modernizovaný, ale ta architektura byla pořád původní, což se mi hrozně líbilo. A pak se mi líbilo, že ty Kanadčané tím opravdu žili. Ale přeci jen z hlediska televize a podobně... pro ně to bylo, jako když my tady máme mistrovství světa dvacítek. Pro ně to byl jenom takový doplňkový turnaj a to hlavní byla NHL a play-off Stanley Cupu. A tohle pro ně nebylo tak výrazné. I když, když potom šli do finále, tak se to trochu dostávalo*

⁶⁶¹ ZEMAN, Karel. * 2005 * * MISTROVSTVÍ SVĚTA V LEDNÍM HOKEJI * * ČESKÁ TELEVIZE * * PUBLIKUM * In: ANALÝZA PROGRAMU A AUDITORIA * ČESKÁ TELEVIZE. Česká televize [online]. 2005, s 19. [cit. 2015-11-09]. Dostupné z: http://img.ceskatelevize.cz/boss/image/contents/sledovanost/byli-jsme-pritom/hokMS_05.pdf

⁶⁶² Zeman, 2005, s. 19

⁶⁶³ z rozhovoru s Robertem Zárubou, 5. 4. 2016, archiv autora

do popředí a pak finále s Rusy, které ale prohráli, tak to spadlo zpátky pod ten zájem o Stanleyův pohár, ale bylo dobře, že to tam bylo.“⁶⁶⁴

9.2.9 MS 2009 v Bernu a Klotenu

Od 24. dubna do 10. května se konalo MS v ledním hokeji. Složení komentátorů a spolukomentátorů se na MS v Kanadě nezměnilo.⁶⁶⁵ Reakce sportu obohatila vysílání o tzv. „trik Arabela“.

Robert Záruba: *„Ten princip byl poměrně jasný. Bavit jsem se o tom tenkrát s panem Baštincem, který tady byl na nějaké prezentaci z firmy, která se věnovala různým trikům a vychytávkám. Firma, která to dělá opravdu na světové úrovni a pan Baštinec mi ukázal, že to myslím v Lize mistrů v Norsku řešili tak, že přešel ten redaktor takovým tunelem z jednoho studia do virtuálního a tam najednou se mu zjevil hráč v kopačkách, v dresu. Byl to brankář, takže měl i brankářské rukavice, byl s ním rozhovor, pak ten redaktor lusknul prsty a ten fotbalista zase zmizel.*“⁶⁶⁶

Svou roli sehrálo, že ČT nemohla mít stejně jako na přechozím mistrovství v Kanadě studio přímo na místě, a tak tým kolem Roberta Záruby hledal, jak vysílání ze šampionátu ozvláštnit. Podle Roberta Záruby bylo jednání o možnosti získat tuto technologii velice korektní.⁶⁶⁷ RS se tak podařilo z počátečního kroku zpátky v podobě absence studia na místě naopak vytvořit jeden z nejvýraznějších prvků, který kdy studia ČT měla.

Robert Záruba: *„Pan Baštinec byl tak hodný, že když jsem říkal, že bychom tenhle trik od nich rádi získali, tak on o tom nějak přemýšlel a pak říkal: ‚Vy to tady uděláte vlastní technikou, protože ono to není zase nic tak světoborného.‘ Takže jsme zjistili, že to opravdu nic moc není, že jde opravdu hlavně o ten nápad. A mně se líbilo, a k tomu názvu se hlásím, že právě tam použijeme ten trik. Ono to nesouvisí s tím prstenem, ale s tím pláštěm. Mně to právě připomínalo ten přechod z říše pohádek do říše lidí a tohle mi přišlo stejné. Z Bernu nebo Klotenu, přepravíme toho hráče na chvíli do Prahy a zase ho přepravíme zpátky. Proto jsem tomu začal říkat trik Arabela. Vybrali jsme tomu i ten předěl,*

⁶⁶⁴ z rozhovoru s Robertem Zárubou, 1. 2. 2016, archiv autora

⁶⁶⁵ z rozhovoru s Robertem Zárubou, 5. 4. 2016, archiv autora

⁶⁶⁶ z rozhovoru s Robertem Zárubou, 1. 2. 2016, archiv autora

⁶⁶⁷ z rozhovoru s Robertem Zárubou, 1. 2. 2016, archiv autora

*který s tím souvisel a začali jsme to doplňovat různými vychytávkami, které tu hru ještě rozvedly.*⁶⁶⁸

9.2.10 MS 2010 v Kolíně nad Rýnem a Mannheimu

Česká televize odvysílala od 7. do 23. května 2010 z dalšího zlatého šampionátu 32 zápasů. ČT měla studio naposledy na Kavčích horách. Od následujícího šampionátu bylo bezvýhradně v místě konání MS. Složení komentátorů i expertů rozšířili Josef Zajíc a Milan Antoš.⁶⁶⁹

Michal Dusík: *„To bylo období, kdy se českému týmu nedařilo přejít přes čtvrtfinále. Většinou Robert Záruba nasazuje hokeje tak, že já dělám případné semifinále českého týmu. Tady to ale nevycházelo při přesunu týmů a dělal jsem už čtvrtfinále s Finskem. A to byl vlastně ten zápas, kde se to zlomilo. Do té doby to vypadalo, že český tým úplně hotovo. Pak se jakž takž dostal do čtvrtfinále, ale pořád s odřenými ušima. Nakonec s tím Finskem konečně prošli přes čtvrtfinále. To byl tak emotivní moment, kdy se to najednou zlomilo a pak to pokračovalo k tomu zlatu.*⁶⁷⁰

Tomáš Jílek: *„Nejsilnější zážitek během své práce bench reportéra mám z finále tohoto šampionátu. Z těch posledních minut, kdy jsme hráli tři proti šesti s Ruskem a hájili jsme náskok 2:1. Byl to pro mě úžasný zážitek celý ten zápas sledovat, jak se na Tomáše Vokouna valily ty ruské útoky. Pro mě to byl jeden z nejlepších gólmanských výkonů, jaké jsem kdy viděl. To, co tam Tomáš předváděl celé to mistrovství.*⁶⁷¹

9.2.11 MS 2012 a 2013 ve Finsku a Švédsku

Mezinárodní hokejová federace se rozhodla k historickému experimentu, který se týkal obou mistrovství. V roce 2012 se šampionát konal poprvé v dějinách ve dvou zemích. Studio na obou mistrovstvích měla Česká televize přímo v hale, kde hrála zápasy Česká reprezentace. ČT nabídla rekordní počet zápasů a hokejovým programem naplnila čas od 11:00 až do půlnoci.⁶⁷² O rok později program ČT sport přenášel všechna utkání.

⁶⁶⁸ z rozhovoru s Robertem Zárubou, 1. 2. 2016, archiv autora

⁶⁶⁹ z rozhovoru s Robertem Zárubou, 5. 4. 2016, archiv autora

⁶⁷⁰ z rozhovoru s Michalem Dusíkem, 22. 2. 2016, archiv autora

⁶⁷¹ z rozhovoru s Tomášem Jílkem, 26. 1. 2016, archiv autora

⁶⁷² Výroční zpráva o činnosti České televize v roce 2012, 2013, s. 44

„Celkem bylo odvysíláno téměř 94 hodin přímých přenosů z 51 utkání. Průměrně sledovalo přímé přenosy 387 tisíc dospělých diváků (sledovanost 4,4 % při podílu na publiku 15,78 %). Z toho v základní části 376 tisíc a jen ve vyřazovacích kolech dosáhl průměr 429 tisíc diváků. Největšimu diváckému zájmu se samozřejmě těšila utkání českého týmu. Tato sledovalo v průměru 861 tisíc diváků starších patnácti let (sledovanost 9,9 % při podílu na publiku 35,66 %). Nejsledovanějším utkáním byl předposlední zápas českého týmu ve skupině s Kanadou. Tento přenos sledoval v průměru 1 milion 89 tisíc dospělých diváků (sledovanost 12,5 % při podílu na publiku 40,02 %). Nejúspěšnějšími přenosy z hlediska podílu na publiku byl čtvrtfinálový zápas českého týmu proti Švýcarsku (53,27 %) a proti Norsku o postup (43,86 %). Utkání se Švýcarskem sledoval nejvyšší podíl ze všech dospělých mužů u televizních obrazovek (67,69 %) a jejich zájem sdílely i ženy (36,97 %).“⁶⁷³

Sestavu expertů na tomto šampionátu rozšířil Otakar Vejvoda.⁶⁷⁴ Česká televize obohatila přenosy z mistrovství o hokejové reportérky.

Hana Ježková: „Poprvé jsem byla na mistrovství světa ve Švédsku 2013. Tam jsme byly s Janou Niklovou. Já jsem dělala všechny tréninky, rozhovory, zprávy a ten bláznec okolo.“⁶⁷⁵

9.2.12 MS 2014 v Minsku

MS v Bělorusku se konalo od 9. do 25. května. Všechny zápasy odvysílala Česká televize online a některé exkluzivně živě pouze na webu. Utkání komentovali Robert Záruba, Michal Dušík, Jiří Hölzel a Tomáš Jílek. Tým expertů ČT vypadal následovně: Martin Hosták, Milan Antoš a Marek Sýkora.⁶⁷⁶ „Zcela nový koncept sportovní aplikace byl poprvé použit v květnu 2014, a to pro aplikaci MS hokej. Do této aplikace byla poprvé integrována kompletní galerie videí z portálu ČT sport. Součástí aplikace byla i informační lišta v obraze, která byla aktivní po stisknutí zeleného tlačítka. Během televizního zápasu měl divák k dispozici aktualizované informace o průběhu souběžně hraného zápasu.“⁶⁷⁷ Jako reportérky působily na šampionátu Hana Ježková a Darina Vymětalíková.

⁶⁷³ Výroční zpráva o činnosti České televize v roce 2013, 2014, s. 66

⁶⁷⁴ z rozhovoru s Robertem Zárubou, 5. 4. 2016, archiv autora

⁶⁷⁵ z rozhovoru s Hanou Ježkovou, 22.2.2016, archiv autora

⁶⁷⁶ z rozhovoru s Robertem Zárubou, 5. 4. 2016, archiv autora

⁶⁷⁷ Výroční zpráva o činnosti České televize v roce 2014, 2015, s. 48

Darina Vymětalíková: „*Já jsem si to v uvozovkách s těmi mateřskými vybrala hodně blbě, takže jsem byla na mistrovství světa pracovní až v Minsku po 14 letech tady v hokejové sekci. Člověk ale nemůže mít všechno.*“⁶⁷⁸

9.2.13 MS 2015 v Praze a Ostravě

V květnu přišla na řadu hlavní událost roku 2015. Rekordní vysílání z MS v ledním hokeji v Praze a Ostravě 1. – 17. května 2015. Jednalo se o 50. šampionát v České, případně Československé televizi. ČT odvysílala v televizi rekordních 57 utkání (z celkových 64). Všechna utkání vysílala ČT živě na webu mshokej.cz včetně komentáře. Zápasy z Prahy komentovali Robert Záruba a Michal Dusík. Ostravské Tomáš Jílek a Ondřej Zamazal. Jako experti působili Martin Hosták, Milan Antoš a Marek Sýkora v Praze a David Moravec s Davidem Pospíšilem v Ostravě. ČT využila dvě studia. Pražské moderovali Robert Záruba a Petr Vichnar a ostravské Jiří Hölzel. ČT rovněž připravila pořad *Hokejové poledne*, které nabídlo odlehčený pohled na mistrovství. Moderovali jej Darina Vymětalíková a Pavel Richter. Pro Roberta Zárubu se jednalo o dvacáté čtvrté mistrovství v roli komentátora nebo reportéra.

Robert Záruba: „*To poslední mistrovství v Praze bylo velmi dobře zorganizované a nejenom jako sportovní, ale i televizní událost. Myslím si, že bylo dobře pojednané.*“⁶⁷⁹

Michal Dusík: „*Naopak poslední dva roky, když tedy nosím olympijské štěstí, tak co se týká hokejů, byly naopak smolné. Já jsem poslední dva roky komentoval čtyři zápasy českého týmu vždycky semifinále a utkání o bronz, semifinále a utkání o bronz. A ani jeden gól. A to už není dobré. A je pár lidí, kteří si myslí, že je to vždycky vina komentátora anebo naopak zásluha komentátora. Což samozřejmě ani jedno není pravda.*“⁶⁸⁰

Jako reportéři na šampionátu působili Hana Ježková, Michal Dimitrov, Ondřej Tomek, Petr Šašek, Matěj Vlček a Darina Vymětalíková.

⁶⁷⁸ z rozhovoru s Darinou Vymětalíkovou, 4. 3. 2016, archiv autora

⁶⁷⁹ z rozhovoru s Robertem Zárubou, 1. 2. 2016, archiv autora

⁶⁸⁰ z rozhovoru s Michalem Dusíkem, 22. 2. 2016, archiv autora

Hana Ježková: „Musím říct, že oproti šampionátům před tím to bylo pro nás lepší tým, že na tom pracovalo víc lidí z redakce. Tím pádem to nebylo tak náročné, protože se člověk mohl soustředit na ten český tým, protože věděl, že ty ostatní věci pořeší někdo jiný. A pak když konečně pánové z IIHF zjistili, že můžeme stát i na střídačce a nemusíme stát v chodbě, tak to bylo dobré. To už jsem ten hokej i viděla, tak to bylo dobré. Asi od čtvrtého zápasu.“⁶⁸¹

Petr Vichnar zažil v pozici komentátora či moderátora v televizi pět pražských šampionátů. V roce 1977 s kariérou teprve začínal, v letech 1985, 1992, 2004 už komentoval pro všechny televizní diváky. V roce 2004 rovněž moderoval studio MS. Domácí šampionát v roce 2015 byl podle všeho jeho posledním v aktivní roli.

Petr Vichnar: „Každý ten šampionát byl trochu jiný. Ten pětáosmdesátý byl můj první televizní, protože já jsem v sedmdesátém osmém už pomáhal, ale vlastně jsem komentoval jen pro štáb, pro vůz, nešlo to ven, protože jsem byl externista. Ten v pětáosmdesátém byl velmi hezký, byl tam titul a bylo to v takové úžasné atmosféře. Takže to si myslím, že bylo zajímavé. (...) Ze všech šampionátů bych vyzdvihl ten první a poslední. Ten pětáosmdesátý a tenhle, byť to tedy nepřineslo tu kýženou medaili, ale ta atmosféra a to, jak jsme to dokázali připravit, to tedy klobouk dolů. Navíc jsem se loučil, tak to mělo pro mě takový zvláštní nostalgický nádech.“⁶⁸²

9.3 Další hokejové pořady

S hokejovou sezónou 2011/12 začala televize vysílat pořad *Hokej den poté*, zkráceně „hádépé“, který rekapituluje skončené kolo hokejové extraligy.

Darina Vymětalíková: „To byly experimentální pořady. Bylo to až do loňské sezony všechno živě, ale my máme ty trasy zadarmo kvůli tomu, že ta studia jsou od 12 vyblokována pro zprávy, pro vstupy a kvůli nám tam ještě chvíli zůstávají. Takže my ty hráče potřebujeme ve 13, ale to na to moc lidí nekoukalo. Ale zase později, když ty hráči třeba v úterý hrají ve Vítkovicích, tak nejsou k dispozici ani ta studia. My jsme loni sáhli k tomu, že to předtáčíme v jediném čase, který je možný pro studia a pro hráče, ale pouštíme

⁶⁸¹ z rozhovoru s Hanou Ježkovou, 22. 2. 2016, archiv autora

⁶⁸² z rozhovoru s Petrem Vichnarem, 28. 1. 2016, archiv autora

to v podvečer. Fakt je ten, že ona je to sice předtáčka, ale stejně se to nedá moc zastavit. Není to jednoduché.“⁶⁸³

V roce 2013 se na obrazovky ČT vrátily pravidelné sestřihy z NHL. Česká televize po celou sezonu kanadsko-americké soutěže nabízí po každém odehraném dnu pořad *Deník NHL*, který informuje o všech zápasech. Pořad je vyrobený v zámoří, v ČT se upraví a svým komentářem sestřihy jednotlivých zápasů doplní hokejoví redaktori. Realizace tohoto pořadu vyžaduje nasazení celé hokejové sekce. Každý díl připravuje několik redaktorů, záleží na počtu odehraných zápasů.

⁶⁸³ z rozhovoru s Darinou Vymětalíkovou, 4. 3. 2016, archiv autora

10. Fotbal v ČT

Fotbal je nejsledovanějším sportem téměř na celém světě a z toho je odvozen také jeho význam pro sportovní vysílání. Český a československý fotbal má za sebou úspěchy, kterými se nemohou pyšnit mnohem větší národy. Za všechny jmenuji dvě druhá místa na mistrovství světa a titul mistrů Evropy. Fotbalové vysílání v České a Československé televizi má také bohatou historii. Česká televize byla u mnoha úspěchů klubových i reprezentačních. V posledních deseti letech přenáší ČT také fotbalovou ligu.

10.1 Fotbalové šampionáty a vzpomínky jejich účastníků

Od roku 1990 vysílala Česká (a Československá) televize všechny šampionáty s výjimkou mistrovství Evropy 2008. Na něj získala práva TV Prima. Poprvé a zatím naposledy se tak vrcholný fotbalový šampionát nevysílal v České televizi. Vysoce přeplacené nabídky totiž nemohla konkurovat. Další mistrovství se znovu vrátila na obrazovky ČT. Velmi zásadní pro podobu vysílání každého šampionátu jsou tři proměnné. Česká účast, vzdálenost dějiště od Kavčích hor a momentální finanční možnosti ČT. Veřejnoprávní televize divákům během 25 let nabídla 12 mistrovství. V roce 2016 přidá třinácté – EURO 2016. ČT vlastní práva rovněž na fotbalová MS 2018 a 2022. Zatím není jasné, zda získá práva i na EURO 2020.

Vladimír Drbohlav: „Vznikla ta nová soutěž, kterou UEFA zavádí, National Cup. My jsme stále čekali, že s tím přijdou už před Eurem (2016, pozn. aut.). Ty různé složitosti v rámci obou fotbalových federací je trochu pozdržely (volba předsedy FIFA a podezření předsedy UEFA Platiniho z korupce, pozn. aut.). Takže já teď očekávám zprávu. V dubnu jedu do Ženevy. Dvakrát ročně je zasedání EBU, tak tam předpokládám, že bude někdo z UEFY a domluví se s ním. Teď jsem byl na kongresu světové novinářské federace v Kataru, ale tam – se přiznám – mi akorát předložili materiál na rekonstrukci UEFY.“⁶⁸⁴

⁶⁸⁴ z rozhovoru s Vladimírem Drbohlavem, 4. 3. 2016, archiv autora

10.1.1 MS 1990 v Itálii a ME 1992 ve Švédsku

První opravdu velkou výzvou pro porevoluční redakci bylo fotbalové mistrovství světa v Itálii 1990. Československá televize nabídla poprvé v historii všechny zápasy šampionátu (41 přímým přenosem).⁶⁸⁵ Do přípravy šampionátu se promítla situace v redakci po listopadu 1989. Vlastimil Vlášek ve své diplomové práci cituje dlouholetého režiséra sportovní redakce Miroslava Hajného.

Miroslav Hajný: „*Celá redakce se sešla v Měšťanské besedě a rozhodovalo se, kdo bude muset z redakce odejít, kdo zůstane a i třeba to, zda Vít Holubec pojede na mistrovství.*“⁶⁸⁶

Vít Holubec, který celý šampionát přichystal, už do Itálie neodjel a odešel do důchodu. Československá televize odvysílala 52 zápasů. Na turnaj vyjeli tři čeští komentátoři (Pavel Čapek, Štěpán Škorpil, Jiří Vopršal) a tři slovenští (Dušan Gabáni, Karol Polák, Pavol Ryba). „*Kromě zpravodajského štábu pracoval v Itálii vedoucí výpravy Oldřich Červinka a také Jiří Baumruk, který plnil díky znalosti italštiny roli jakéhosi produkčního, byť byl v té době regulérním komentátorem sportovní redakce ČST.*“⁶⁸⁷ Škorpil a Vopršal se na světovém šampionátu představili naposledy. Naopak Pavel Čapek okusil atmosféru mistrovství světa poprvé.

Pavel Čapek: „*Jednu dobu bylo snadnější dostat se k takovýmto vrcholně atraktivním akcím. Já jsem byl na prvním mistrovství světa v roce 1990 v Itálii a z mnoha důvodů to byl pro mě nejkrásnější šampionát. I proto, že byl první a byl tam československý tým. Itálie je země fotbalu zaslíbená a byla tam fantastická atmosféra. (...) Vím, že jsem ještě v roce 1989 vycestoval poprvé do zahraničí na fotbal. To mě můj tatínek vezl vozidlem značky Olcit do Drážďan na utkání Dynamo Dresden – VfB Stuttgart v Poháru UEFA. To byl můj první výjezd do zahraničí s fotbalem. Rok na to už jsem byl jedním ze šesti komentátorů na mistrovství světa v Itálii.*“⁶⁸⁸

⁶⁸⁵ VLÁŠEK, Vlastimil. *Fotbalová mistrovství světa na obrazovkách Československé televize: vývoj přímých přenosů od Anglie 1966 do Itálie 1990*. Praha, 2008, s. 75 Diplomová práce (Mgr.) Univerzita Karlova, Fakulta sociálních věd, Institut komunikačních studií a žurnalistiky. Katedra mediálních studií. Vedoucí diplomové práce PhDr. Petr Bednařík, Ph.D.

⁶⁸⁶ HAJNÝ, Miroslav. In: Vlášek, 2008, s.79-80

⁶⁸⁷ Vlášek, 2008, s. 75

⁶⁸⁸ z rozhovoru s Pavlem Čapkem, 1. 2. 2016, archiv autora

Českoslovenští fotbalisté se po osmi letech proboujvali na velký turnaj a v Itálii postoupili až do čtvrtfinále. Československá televize poprvé z vrcholného turnaje přenášela živé pozápasové rozhovory. Ty pořizoval vždy jeden z šestic komentátorů, který v ten den nekomentoval, jelikož ČST do Itálie klasického reportéra nevyšlala. Rozhovor pak přebíraly všechny televizní stanice, které zápas vysílaly.⁶⁸⁹

Na ME 1992 se federální výběr nekvalifikoval. Šampionát naposledy komentoval československý tandem. Do Švédska odjela čtveřice komentátorů Pavel Čapek, Václav Svoboda a Dušan Gabáni s Miroslavem Michalchem.

Pavel Čapek: *„Na Mistrovství 1992 jsem poprvé komentoval finále na velkém turnaji, které bylo mnohem zajímavější než o dva roky později“*⁶⁹⁰

10.1.2 MS 1994 v USA

Česká televize přenášela neúspěšnou kvalifikaci posledního federálního fotbalového výběru o fotbalové MS v USA. Ze samotného šampionátu odvysílala mezi 17. červnem a 17. červencem 1994 více než 110 hodin přenosů a záznamů.⁶⁹¹ Studio MS moderoval Radek Bauer. Do USA odletěli Jaromír Bosák, Pavel Čapek a Petr Vichnar.

Petr Vichnar: *„V 94. roce, to jsem jedinkrát dělal fotbal. To bylo velmi zajímavé, jezdilo se po Americe, každý zápas byl v jiném městě. Devadesátitisícové návštěvy tam objevovaly fotbal.“*⁶⁹²

Jaromír Bosák: *„Pro mě asi nejsilnější zážitek vůbec. První turnaj, který jsem komentoval, navíc ve Spojených státech, kam jsem se vždycky chtěl podívat. Bonusem bylo, že jsem tam po finále ještě zůstal a s Honzou Šmídem, tehdejším zpravodajem Českého rozhlasu, jsme projeli pěkný kus Ameriky. Tenkrát jsme udělali věc, která už je dneska nemožná. Lístek a akreditaci máte na jméno, tudíž nejde půjčovat. Finále v Los Angeles jsem sice nekomentoval, ale na zápas jsem byl akreditovaný, takže jsem na stadionu byl.“*

⁶⁸⁹ Vlášek, 2008, s. 79

⁶⁹⁰ z rozhovoru s Pavlem Čapkem, 1. 2. 2016, archiv autora

⁶⁹¹ Bílková, Šnábl, 1995, s. 14

⁶⁹² z rozhovoru s Petrem Vichnarem, 28. 1. 2016, archiv autora

Sroloval jsem lístek do ponožky a ze svého stanoviště jsem ji hodil Honzovi kamsi dolů na nižší tribunu. ⁶⁹³

Pavel Čapek v USA poprvé komentoval finále MS. Mnohem silnější má ale zážitky z jiných zápasů a především ty mimofotbalové.

Pavel Čapek: *„To finále bylo hrozně nudné. Jedno z nejnudnějších, které jsem kdy na této úrovni viděl. Hrál se bez gólu a rozhodovaly ho až penalty. V pravé poledne v Los Angeles, kde jsou otevřené tribuny, takže jsem seděl na slunci, kde bylo... já nevím... 38 stupňů. Když to беру z tohoto pohledu, pro mě bylo daleko zábavnější a příjemnější komentovat finále o dva roky dříve. Ale z druhé strany pro člověka, který žil za železnou oponou a mohl pobýt tehdy měsíc nebo možná pět neděl ve Spojených státech, tak z tohoto pohledu to bylo strašně zajímavé. Na druhou stranu, není žádným tajemstvím, že Amerika není země fotbalu zaslíbená a tehdy to byl jeden z mnoha marketingových pokusů, jak tam ten fotbal implantovat. A víme dobře, že se to nepovedlo tak, jak si všichni představovali.* ⁶⁹⁴

Jaromír Bosák vzpomíná, že tehdy už bylo v USA běžné platit kartou a tak ruličky bankovek v kapse na místní nepůsobily právě věrohodně. Bosák na šampionátu také poprvé komentoval fotbal v hale a vzpomíná na tehdejší vnímání fotbalu americkou veřejností.

Jaromír Bosák: *„Jak padla 90. minuta, všichni diváci vstali a divili se, proč není konec. Nebyli schopní pochopit, že je to na libovůli rozhodčích.* ⁶⁹⁵ Americké národní sporty se totiž hrají na čistý čas (s výjimkou baseballu, kde čas nerozhoduje vůbec).

10.1.3 Stříbrné EURO 96 v Anglii

Šampionát se poprvé konal pod zkráceným názvem EURO. Samostatná česká reprezentace se poprvé kvalifikovala na vrcholný turnaj. Čeští diváci mohli naposledy spatřit národní tým na kontinentálním šampionátu v roce 1980, ještě v dobách Československa. Česká televize vysílala přímé přenosy nebo záznamy všech 31 zápasů v rámci studia EURO 96.⁶⁹⁶ Do Anglie vysílala televize komentátorskou dvojici Jaromír Bosák a Pavel Čapek.

⁶⁹³ Bosák, 2013, s. 42–43

⁶⁹⁴ z rozhovoru s Pavlem Čapkem, 1.2. 2016, archiv autora

⁶⁹⁵ Bosák, 2013, s. 17 s

⁶⁹⁶ BAUMRUK, J. In: Bílková, Petříková, 1997, s. 82

Spolu s nimi byl přítomen štáb, který zprostředkoval rozhovory a pohledy do zákulisí. Jaromír Bosák popisuje, s jakými úskalími se tehdy museli komentátoři (v době bez mobilních telefonů a internetu) v zahraničí vyrovnat. Během šampionátu v Anglii vybuchla bomba a nejezdily vlaky. Jaromír Bosák se tak musel dopravit z Manchesteru do Birminghamu taxíkem. Během cesty nemohl telefonovat na Kavčí hory, v jaké situaci momentálně je a na utkání dorazil poprvé v životě pozdě.

Jaromír Bosák: „*Na stadion jsem dorazil během prvního poločasu, tehdy hráli Skoti s Nizozemci. Vběhl jsem na stadion vstupem, o němž jsem si myslel, že je pro mě nejlepší, ale na komentátorská místa se nedalo dostat, protože celá tribuna včetně schodů byla totálně obsypaná lidmi. Udělal jsem věc, která je z dnešního pohledu nepochopitelná, ale byla to jediná reálná možnost, jak se dostat na svou sedačku – a tehdy to ještě šlo. Mezi hřištěm a diváky byla metrová zídka, tu jsem přeskočil a klusal podél postranní čáry. Zděšený pomezní běžel proti mně a zřejmě si nebyl jist, jestli ho nejdu náhodou zapíchnout. Kdyby tehdy padl gól z jasného ofsajdu a ten nebožák by kvůli mně nezvedl praporek, to by se asi děly věci... Taky mě už zahlédla ochranka a šla po mně, ale jak se museli prodírat mezi diváky, byli pomalejší než já. Stihnul jsem zídku přeskočit zpátky a mazal naopak nahoru na tribunu i po hlavách přihlížejících. Jenže to nebyla výhra, protože ze mě lilo, sucho v puse, ale neměl jsem s sebou žádnou vodu, takže jsem zbytek poločasu bojoval s tím, jak odlepit jazyk od patra. Naštěstí to aspoň ještě bylo 0:0... ono to tak ostatně i skončilo.*“⁶⁹⁷

Studiem na Kavčích horách provázeli Radek Bauer. Zápas z Prahy komentovali také Jiří Vrba a Petr Svěcený. Finále Česká republika – Německo se stalo nejsledovanějším pořadem roku v České republice a patří mezi historicky nejsledovanější přímé přenosy. Sledovalo jej téměř 5 a půl milionů lidí.⁶⁹⁸ Finále komentoval Pavel Čapek.

Pavel Čapek: „*Pro mě je EURO 96 daleko výš než mistrovství světa ve Spojených státech 1994 a beru ho jako vrchol své komentátorské fotbalové kariéry. Mít tu možnost a čest komentovat finále s českou účastí na jednom z nejslavnějších stadionů... Pro mnohé to bylo synonymum, když se řeklo fotbal, tak Wembley, svatostánek. Byla tam královna. Naši sice nešťastně prohráli, což samozřejmě nás, co jsme se toho mohli*

⁶⁹⁷ Bosák, 2013, s. 44–46

⁶⁹⁸ NESG. Televize odvysílá všechny zápasy [online]. *iDnes.cz*. 1. 6. 2004. [cit. 2016-04-10]. Dostupné z: http://mediasearch.newtonmedia.cz.ezproxy.is.cuni.cz/news.php?uqid=1e8a5871-bb8c-45c9-8f83-a9aa08131e39&index=articles_cze_2004-2005_v2&qt=&qsmpl=milion%C5%AF&qsr=idnes.cz&qsc=&qa

jakýmkoliv způsobem účastnit, nikdy nepřestane mrzet, ale takový je sport, takže to byl zážitek naprosto nezapomenutelný. Pro mě z fotbalu jednoznačně nejlepší. ⁶⁹⁹

Jaromír Bosák: *„Při finále jsem působil jako reportér, a tak jsem po zápase, v němž český tým prohrál zlatým gólem s Němci, dělal rozhovory s hráči. Viděl jsem neskonale smutek i hrdost, slzy Patrika Bergera...“* ⁷⁰⁰

10.1.4 MS 1998 ve Francii

Zvýšený zájem o fotbal v České republice po stříbrném EURO 96 měl za následek, že práva na kvalifikační zápasy české reprezentace v Jugoslávii, na Slovensku, na Maltě a na Faerských ostrovech koupila německá společnost UFA. Ta je následně nabídla českým stanicím. Ceny za zápasy se vyšplhaly do takové výše (původně milion dolarů za ona čtyři utkání), že střetnutí v Jugoslávii 10. listopadu 1996 vysílal pouze Český rozhlas. Situace byla i nadále napjatá. Pouze zápas ze Španělska, který vysílala Česká televize, se uskutečnil bez problémů. Nakonec ČT odvysílala i zápas ze Slovenska, protože UFA nedokázala na tuzemském trhu cenu vystupňovat tak, jak si představovala. ⁷⁰¹

Samotný šampionát se konal od 10. června do 12. července ve Francii. Na mundial se bohužel česká reprezentace nakonec nekvalifikovala. Mistrovství se poprvé účastnilo 32 týmů a odehráno bylo 64 zápasů. ČT je odvysílala všechny (55 přímým přenosem). ⁷⁰² Do Francie odjeli čtyři komentátoři. Jaromír Bosák, Pavel Čapek, Petr Svěcený a Jiří Vrba.

Jaromír Bosák: *„Tohle mistrovství mi přineslo jeden z nejhorších komentátorských zážitků: Francie–Itálie bez gólů po sto dvaceti minutách, přičemž to byla kapitální nuda. Co tam máte pořád říkat, navíc, když to bylo play-off a člověk o těch mančaftech všechno řekl*

⁶⁹⁹ z rozhovoru s Pavlem Čapkem, 1. 2. 2016, archiv autora

⁷⁰⁰ Bernatský, 1999, s. 67

⁷⁰¹ NESG. Diváci ČT mohou vidět všechny zápasy fotbalového šampionátu [online]. *Právo*, 1998, roč. 8, 23. 4. 1998, 20 s. [cit. 2016-04-01]. Dostupné z:

http://mediasearch.newtonmedia.cz.ezproxy.is.cuni.cz/news.php?uqid=cead1ca4-7822-4e33-8952-06c530b1bb65&index=articles_cze_1900-1999_v2&qt=Div%C3%A1ci+%C4%8CT+mohou+vid%C4%9Bt+v%C5%A1echny+z%C3%A1pasy+fotbalov%C3%A9ho+%C5%A1ampion%C3%A1tu&qsmpl=&qsr=&qsc=&qa

⁷⁰² NESG. Diváci ČT mohou vidět všechny zápasy fotbalového šampionátu [online]. *Právo*, 1998, roč. 8, 23. 4. 1998, 20 s. [cit. 2016-04-01]. Dostupné z:

http://mediasearch.newtonmedia.cz.ezproxy.is.cuni.cz/news.php?uqid=cead1ca4-7822-4e33-8952-06c530b1bb65&index=articles_cze_1900-1999_v2&qt=Div%C3%A1ci+%C4%8CT+mohou+vid%C4%9Bt+v%C5%A1echny+z%C3%A1pasy+fotbalov%C3%A9ho+%C5%A1ampion%C3%A1tu&qsmpl=&qsr=&qsc=&qa

*už při zápasech ve skupinách a čekal, že to bude takový mač, při němž nebude na nějaké povídačky vůbec čas...*⁷⁰³

Osm zápasů z Prahy komentoval také Radek Bauer, který rovněž moderoval studio. Vysílání také orámovaly tzv. *Francouzské ozvěny*, které přinášely sestřihy zápasů a aktuality z Francie. Finále mistrovství světa Francie–Brazílie komentoval Pavel Čapek. Podle Pavla Čapka měli komentátoři ve Francii poprvé mobilní telefony a tak se mohli v případě problémů snáze spojit s Prahou.⁷⁰⁴

10.1.5 EURO 2000 v Belgii a Nizozemsku

České fotbalové reprezentaci se podařilo na šampionát postoupit bez ztráty bodu. Česká televize ale z rekordní kvalifikace vysílala jen venkovní zápasy. Na ty domácí měla práva TV Nova.⁷⁰⁵ Samotné EURO se konalo od 10. června do 2. července poprvé v historii ve dvou zemích. Studium provázela např. Petr Vichnar. Česká televize z mistrovství odvysílala 65,8 hodin přenosů.⁷⁰⁶ České zápasy a závěrečné boje vysílala ČT na prvním programu. Zbytek šampionátu převážně na ČT2. Pražské studio moderovali Petr Vichnar a Jiří Hölzel. Na turnaj odjela čtveřice Jaromír Bosák, Pavel Čapek, Petr Svěcený a Jiří Vrba společně s kameramanem Pavlem Křížkem starším. Ten měl za úkol natáčet zejména atmosféru okolo českého týmu.

I při tomto šampionátu Jaromír Bosák málem nestihl zápas, protože se mu porouchalo služební auto. Naštěstí mu zastavil člověk, který vůz na místě opravil.⁷⁰⁷

Jaromír Bosák: *„Ze svého místa na tribuně jsem pak vyhazoval nějaké německé redaktory, kteří je bryskně obsadili. To byl takový hodně zrychlený odsun. Když jsem se konečně ujal mikrofonu, Rumuni už vedli 1:0 a já vůbec netušil, kdo dal gól a co se na hřišti dělo, takže jsem se do komentování pustil velmi opatrně a počkal na přestávku, abych se zorientoval v ději minulém“*⁷⁰⁸

⁷⁰³ Bosák, 2013, s. 46–7

⁷⁰⁴ z rozhovoru s Pavlem Čapkem, 1. 2. 2016, archiv autora

⁷⁰⁵ Bernatský, 1999, s. 8

⁷⁰⁶ *Ročenka České televize 2000, 2001.* s. 40.

⁷⁰⁷ Bosák, 2013, s. 48

⁷⁰⁸ Bosák, 2013, s. 48

Jiří Vrba: „Pokud jde o přenosové linky, tak od loňské sezóny používáme moderní digitální systém ISDN. Jsou to v podstatě digitální telefonní linky s velkou kapacitou, které přenášejí zvuk ve velmi slušné kvalitě. Vozíme tedy komentátorskou skříňku s veškerým vybavením, kterou zapojíme do zástrčky v komentátorské kabině a navolíme přímo číslo pražské ústředny. Funguje to jako telefon a při výpadku systém obnoví spojení automaticky.“⁷⁰⁹

Čeští fotbalisté přijížděli na šampionát jako obhájci stříbrných medailí s velkými ambicemi a očekávání veřejnosti byla obrovská. První zápas české reprezentace proti Nizozemsku se stal se ziskem 24,2 % nejsledovanějším sportovním pořadem roku.⁷¹⁰ Bohužel zápas rozhodla slavná penalta z 89. minuty. Ve druhém utkání byly nad naše síly mistři světa z Francie a bylo po nadějích. Jaromír Bosák komentoval první velké finále na turnaji. Od té doby svým hlasem provázel všechna finále světových či evropských fotbalových šampionátů s výjimkou roku 2008. Toto mistrovství ČT nevysílala.

10.1.6 MS 2002 v Koreji a Japonsku

XVII. mistrovství světa ve fotbale se poprvé konalo ve dvou zemích. V Jižní Koreji a Japonsku. Mistrovství se opět neúčastnila česká reprezentace. ČT mezi 31. květnem a 30. červnem odvysílala všech 64 zápasů turnaje na ploše přibližně 158 hodin.⁷¹¹ Jaromír Bosák ve své knize *Jak jsem potkal šampiony: asijský deník* uvádí, že cena komentátorské pozice na tomto šampionátu stála 3 000 dolarů. Proto ČT vysílala dvacet zápasů z mezinárodního televizního střediska (IMC).⁷¹² Na turnaj odcestovali Jaromír Bosák, Petr Svěcený, Pavel Čapek a Jiří Vrba.

Jaromír Bosák: „...během šampionátu dostali výpověď moji dva nejbližší spolupracovníci Jirka Lípa a Zdeněk Maniš a já se dozvídal, co se v Praze děje. Ale musel jsem se od toho oprostit.“⁷¹³

⁷⁰⁹ VRBA, JIŘÍ. In: POLANSKÝ, Karel a JIŘÍ VAIS. Léto s evropským fotbalem [online]. *Týdeník Televize*, 2000, roč. 35, 29. 5. 2000, s. 28. [cit. 2016-04-01]. Dostupné z: http://mediasearch.newtonmedia.cz.ezproxy.is.cuni.cz/news.php?uqid=8e726344-8e5f-4644-a8dd-63aaae1ea9fc&index=articles_cze_2000-2003_v2&qt=L%C3%A9to+s+evropsk%C3%BDm+fotbalem&qsmpl=L%C3%A9to+s+evropsk%C3%BDm+fotbalem&qsr=&qsc=&qq

⁷¹⁰ *Ročenka České televize 2000, 2001*. s. 61

⁷¹¹ Saturková, 2003, s. 28

⁷¹² Bosák, 2002, s. 20

⁷¹³ [spo]. Bosákův druhý vyhozov! [online]. *Blesk*, 2002, roč. 11, 16. 7. 2002, s. 14. [cit. 2016-04-01].

Dostupné z: <http://mediasearch.newtonmedia.cz.ezproxy.is.cuni.cz/news.php?uqid=6aebbe65-5ceb-4f4a-a09c->

Jaromír Bosák byl na šampionátu ještě jako šéfredaktor redakce sportu. V roce 2002 poprvé komentoval finále mistrovství světa.

Jaromír Bosák: „...závěrečný mač na MS je největším zápasem, který může komentátora potkat.“⁷¹⁴

10.1.7 Bronzové EURO 2004 v Portugalsku

Další vrcholnou akcí bylo od 12. června do 4. července fotbalové mistrovství Evropy v Portugalsku. Čeští fotbalisté na něm předváděli úchvatný fotbal a skončili na třetím místě. Tehdejší šéfredaktor RS Otakar Černý vzpomínal na okolnosti nákupu vysílacích práv.

Otakar Černý: „Velmi vstřícný byl především ekonomický náměstek Ing. Lambert. Ten nás viděl přes peníze. ‚Redakce sportu hodně stojí, ale také dokáže hodně vydělat,‘ říkal. A právě tohle má dáti – dal, hrálo velkou roli při nákupu vysílacích práv. Franišek Lambert při jejich počítání vycházel z jednoduché rovnice: ‚Práva sice stojí 100 milionů, ale sportáči na reklamách okolo svých přenosů přinesou 80, a to už se dá koupit,‘ byl výsledek, na jehož základě jsme koupili třeba práva na mistrovství Evropy ve fotbale v Portugalsku.“⁷¹⁵

ČT odvysílala všech 31 zápasů. Z toho 27 v přímém přenosu a 4 souběžně hrané v záznamu. Do Portugalska vyrazil do té doby největší štáb v historii fotbalových mistrovství v ČT. Komentátoři Jaromír Bosák, Pavel Čapek a Petr Svěcený. Spolukomentátoři Jiří Kotrba, Antonín Panenka a Vladimír Táborský. Spolukomentátoři byli na fotbalových šampionátech novinkou. Komentátorské dvojice tedy vypadaly takto: Bosák–Táborský, Čapek–Panenka, Svěcený–Kotrba. Poprvé v historii fotbalového Eura měla ČT v dějišti šampionátu satelitní přenosový vůz a s ním dva reportážní štáby, které vyráběly z místa *Studio ME*. Nešlo ale o živé studio diskuzního typu. Zápasu uváděly předtočené stand-upy komentátorů z blízkosti stadionů. Reportéry v Portugalsku byli poprvé David Kozohorský a Lukáš Příbyl.

[2e95b5beb59e&index=articles_cze_2000-2003_v2&qt=&qsmpl=Bos%C3%A1k%C5%AFv+druh%C3%BD+vyhazov!&qsr=&qsc=&qq](#)

⁷¹⁴ BOSÁK, Jaromír. *Jak jsem potkal šampiony: asijský deník*. Praha: Eminent, 2002, s. 234 ISBN 80-7281-150-9.

⁷¹⁵ Černý, 2013, s. 233

Do Portugalska odjel rovněž Michal Dusík, který byl vedoucím celé operace. Tým ČT také doplnil režisér Karel Jonák, dva kameramani a tři technici.

Jaromír Bosák: „Zdařilý šampionát vzhledem k úspěchu českého týmu, včetně toho nejkrásnějšího zápasu, jaký jsem kdy komentoval: Česká republika – Nizozemsko. Po něm jsem hluboce smekl před mužstvem i Karlem Brücknerem.“⁷¹⁶

Robert Záruba připravoval v Praze vysílání magazínu ze šampionátu. Celkem tak ČT odvysílala 75 hodin fotbalového programu. Celé mistrovství se vysílalo na programu ČT2. Česká televize se rovněž podílela na webu k šampionátu www.fotbal04.cz.⁷¹⁷

10.1.8 MS 2006 v Německu

Česká fotbalová reprezentace se poprvé (a dosud naposledy) kvalifikovala na mistrovství světa. Tomu pochopitelně odpovídal zájem ze strany ČT, umocněný blízkostí českých hranic. Česká televize odvysílala všech 64 zápasů (56 přímým přenosem a 8 souběžně hraných utkání ze záznamu). ČT také poprvé při šampionátu využila program ČT4 Sport, na kterém vysílala záznamy zápasů. Před přímými přenosy nabídla ČT studio z Kavčích hor, jehož moderátory byli Robert Záruba, Jiří Hölzel a David Kozohorský.⁷¹⁸ Druhé, mobilní studio, měla ČT v dějišti šampionátu. V jeho moderování se střídali komentátoři. Do Německa odcestovala čtveřice Jaromír Bosák, Radek Bauer, Pavel Čapek a Petr Svěcený. Při komentování měli k dispozici také spolukomentátory Martina Haška, Jiřího Kotrbu, Luboše Kozla a Vladimíra Táborského. Komentátorské dvojice vypadaly následovně: Bosák–Táborský, Čapek–Kozel, Svěcený–Hašek a Bauer–Kotrba. Reportéry byli na MS Vlastimil Vlášek a Ondřej Tomek.⁷¹⁹ Česká televize měla k dispozici znovu satelitní přenosový vůz.

⁷¹⁶ Bosák, 2013, s. 50

⁷¹⁷ [ČTK]. ČT vyšle poprvé na ME přenosový vůz [online]. *Sportovninoviny.cz*, 2004, 1. 6. 2004, [cit. 2016-04-01]. Dostupné z: http://mediasearch.newtonmedia.cz.ezproxy.is.cuni.cz/news.php?uqid=0d85892a-c4ce-470e-945a-6a18bc431b7f&index=articles_cze_2004-2005_v2&qt=&qsmpl=&qsr=%28%3D%22sportovninoviny.cz%22%29&qsc=&qa=

⁷¹⁸ ČESKÁ TELEVIZE. Podrobnosti k vysílání MS ve fotbale na České televizi [online]. *Parabola.cz*. 2006, 8. 6. 2006. [cit. 2016-04-01]. Dostupné z: <http://www.parabola.cz/clanky/2146/podrobnosti-k-vysilani-ms-ve-fotbale-na-ceske-televizi/>

⁷¹⁹ ČESKÁ TELEVIZE. Podrobnosti k vysílání MS ve fotbale na České televizi [online]. *Parabola.cz*. 2006, 8. 6. 2006. [cit. 2016-04-01]. Dostupné z: <http://www.parabola.cz/clanky/2146/podrobnosti-k-vysilani-ms-ve-fotbale-na-ceske-televizi/>

Radek Bauer: „Mimořádným zážitkem byly ty stadiony. Tam to byl opravdu jiný fotbalový svět, i tou organizací.“⁷²⁰

Otakar Černý: „Nejtěžší práce byla při natáčení s naším týmem. Dostat se k trenérům byl nadlidský úkol. Brückner i Šilhavý dávali najevo velký odstup, rozhovory s nimi byly složité. Při každé otázce byli ve střehu. S hráči to bylo stejné. Možná na tomhle mistrovství se rodil jejich onen zvláštní vztah s médii. S médii obecně. (...) Hodně utkání jsme komentovali z Prahy. V Německu pak byl náš počet komentátorů limitován délkou účasti našeho týmu.“⁷²¹

Český tým bohužel nedokázal postoupit ze skupiny. V Německu tak na závěrečné zápasy turnaje zůstala dvojice Pavel Čapek a Jaromír Bosák.⁷²² Pracovníci ČT po Německu cestovali vlaky nebo automobily. Jaromír Bosák vzpomíná na náročné cestování následovně.

Jaromír Bosák: „...jeden den třeba z Berlína do Gelsenkirchenu, což je 550 kilometrů, a po zápase v noci zase zpátky. Vrátil jsem se ve tři ráno a po desáté dopoledne už jsem musel jet 250 kilometrů do Hamburku na odpolední zápas. A když si to navíc musíte odřídit, řidiče nám ČT fakt neplatí, je to docela fuška. A taky musíte komentovat...“⁷²³

10.1.9 MS 2010 v JAR

Vysoká cena vysílacích práv, kterou zaplatila FTV Prima za EURO 2008 znamenala, že pro Českou televizi bylo při jednáních o dalších šampionátech velmi složité majitele práv přesvědčit, aby se alespoň přiblížil dřívějším částkám. Fotbalový šampionát z Jihoafrické republiky vysílala ČT poprvé v HD. Od 10. června do 10. července na ČT2, ČT4 a ČT HD. HD vysílání bylo navíc doplněno o prostorový zvuk Dolby Digital 5.0.⁷²⁴ Připraven byl také web msfotbal.cz a nové stránky sportzive.cz.⁷²⁵ Český tým se na mistrovství nekvalifikoval. ČT už tradičně vysílala všech 64 utkání. Po skončení všech zápasů pak na ČT4 připravila ve večerních hodinách souhrn nejdůležitějších okamžiků

⁷²⁰ z rozhovoru s Radkem Bauerem, 22. 2. 2016, archiv autora

⁷²¹ Černý, 2013, s. 250–251

⁷²² Černý, 2013, s. 250–251

⁷²³ Bosák, 2013, s. 53

⁷²⁴ NESG. ČT HD: MS ve fotbalu 2010 v HD a s prostorovým zvukem. *Parabola.cz*. [online]. 03. 06. 2010, [cit. 2016-04-01]. Dostupné z: <http://www.parabola.cz/zpravicky/11995/ct-hd-ms-ve-fotbalu-2010-v-hd-a-s-prostorovym-zvukem/>

⁷²⁵ Výroční zpráva o činnosti České televize v roce 2010, 2011, s. 9

dne a zajímavé rozhovory. Česká televize vyslala do Afriky komentátorskou trojici Jaromír Bosák, Pavel Čapek a Ondřej Lípa.

Jaromír Bosák: „Prvních čtrnáct dní bylo ohromně náročných, protože se pořád cestovalo, hlavně letadlem, ale někdy i dlouhé štreky autem – přičemž se k nám dostala informace, že když se rozbije auto mimo město, tak nezastavovat, nebo aspoň nevystupovat. Bylo to třeba osm hodin z Pretorie do Durbanu, tam okomentovat zápas, i když jste úplně hotový, po něm sednout za volant a zase mazat osm hodin černou africkou nocí zpátky... A druhý den po třech hodinách spánku si odřídít cestu do Rustenburgu, to je pohodových 270 kilometrů, odkomentovat a zase na základnu. (...) Nemáme řidiče, nelétáme v business class a tehdy jsme také poprvé bydleli v rodinách, aby se ušetřilo. (...) Kolegové Čapek s Lípou bydleli u velvyslance Martina Pohla. Kdo může říci, že mu šoféra dělal velvyslanec?“⁷²⁶

Z Prahy zápasy komentovali Radek Bauer, David Kalous, David Kozohorský, Jiří Štěpán a Vlastimil Vlášek. David Kozohorský a Vlastimil Vlášek navíc spolu s Karlem Divišem moderovali fotbalové studio.

10.1.10 EURO 2012 v Polsku a na Ukrajině

Mistrovství probíhalo od 8. června do 1. července. ČT odvysílala všech 31 zápasů. 27 utkání v přímém přenosu. Vysílací práva se týkala i internetového vysílání, takže diváci mohli sledovat střetnutí prostřednictvím iVysílání České televize včetně záznamů. Česká televize znovu během šampionátu využila spolukomentátory z řad fotbalových expertů. Zápasy komentovala z místa dvojice Jaromír Bosák a Pavel Čapek. Z Prahy komentovali Ondřej Lípa, Jiří Štěpán a Vlastimil Vlášek. Lípa a Vlášek moderovali ještě pražské studio. Česká televize měla studio rovněž přímo v dějišti šampionátu. Konkrétně ve Vratislavi. Jeho moderátory byli David Kozohorský a Petr Kubásek. ČT připravila portál www.mefotbal.cz, který nabídl živě všechna utkání včetně souběžně hraných zápasů. Na web mohli přispívat také fanoušci prostřednictvím fotografií. Dále ČT spustila aplikaci pro hybridní vysílání (HbbTV) Euro 2012. Pavel Čapek s Jaromírem Bosákem během šampionátu komunikovali s fanoušky pomocí twitterových účtů. Český tým se probojoval do čtvrtfinále. Finále šampionátu znovu komentoval Jaromír Bosák

⁷²⁶ Bosák, 2013, s. 54–55

Jaromír Bosák: „...závěrečný zápas turnaje nebyl po dlouhé době nuda. Na stadionu přitom nebylo plno, protože sponzorská místa zůstala prázdná. To by se asi jinde než v Kyjevě nestalo. (...) V Polsku byla naopak atmosféra velmi vřelá. Nikdy bych nevěřil, že někdo může fandit českému týmu víc než Češi.“⁷²⁷

10.1.11 MS 2014 v Brazílii

Česká televize poprvé v historii odvysílala všechna utkání kvalifikace na mistrovství světa.⁷²⁸ Z fotbalového MS v Brazílii přenášela ČT od 12. června do 12. července všech 64 zápasů v přímých přenosech nebo záznamech v případě souběžně hraných skupinových bojů. ČT znovu nabídla webový portál a mobilní aplikaci. Vzhledem ke vzdálenosti šampionátu a tomu, že se na turnaj nekvalifikovala česká reprezentace, do Brazílie odcestoval na začátek turnaje pouze Jaromír Bosák. Od čtvrtfinále se k němu připojil Pavel Čapek. Pražské studio moderovali David Kozohorský, Vlastimil Vlášek, Petr Kubásek a Pavel Čapek. Velká část utkání se komentovala z pražského studia. Z Prahy zápasy komentovali Pavel Čapek, David Kalous, David Kozohorský, Jiří Štěpán a Vlastimil Vlášek. Jaromír Bosák měl na starost nejen komentování. Do Prahy posílal také reportáže z různých koutů Brazílie.

Jaromír Bosák: „Vždycky jsem si říkal, že bych chtěl jednou komentovat mistrovství světa v téhle zemi a pak můžu natáhnout bačkory – tedy ve smyslu pracovním, na druhý břeh zase tak moc nespěchám. A teď je to tady. Po dlouhé době nejistoty, jestli vůbec někdo z České televize bude účasten šampionátu přímo na místě, se nakonec vydal sledovat dění do epicentra hned od prvního dne rozsáhlý tým ve složení kameraman Jarda Jirásek a moje maličkost. Vyloženež armáda, z níž jde strach.“⁷²⁹

⁷²⁷ Bosák, 2013, s. 58–59

⁷²⁸ PONIKELSKÝ, Jiří. In: Kvalifikační zápasy fotbalového MS 2014 na ČT4. Branky, body, vteřiny [online]. ČT 1. Česká televize. 3. 9. 2012, zpráva 2. [cit. 2016-04-02]. Dostupné z: http://mediasearch.newtonmedia.cz.ezproxy.is.cuni.cz/news.php?uqid=f4c819f3-d479-4f6d-ac19-7d0cd8694a81&index=articles_cze_2012_v2&qt=Kvalifika%C4%8Dn%C3%AD+z%C3%A1pasy+fotbalov%C3%A9+MS+2014+na+%C4%8CT4&qsmpl=&qsr=&qsc=&qd

⁷²⁹ BOSÁK, Jaromír. *Brazilský deník: mistrovství světa den po dni*. Vyd. 1. Jarošov nad Nežárkou: Pejdlova Rosička, 2014, s. 5–6. ISBN 978-80-905720-0-3.

10.2 Domácí liga

Před rokem 1989 se vysílaly jednotlivé přenosy z fotbalových utkání, ale žádná komplexní smlouva mezi Československou televizí a kluby či fotbalovým vedením uzavřená nebyla. Počátkem 90. let se vedení fotbalového svazu po vzoru západních zemí snažilo svůj produkt co nejlépe zpeněžit.

Jaromír Bosák: „*Do té doby jsme měli monopol. Nikdo jiný nebyl. Nevysílalo se každý týden. Tím, že nebyl sportovní kanál, tak se čekalo, kdy se dostaneme do vysílání.*“⁷³⁰

Pravidelné fotbalové zápasy československé ligy tak v roce 1992 z obrazovky zmizely. Československá televize se snažila zajistit přenosy už v roce 1992, ovšem nepodařilo se uzavřít smlouvu s tehdejšími fotbalovými vedeními. Redakce tak připravila alespoň magazín *Fotbal BBS* (BBS jako Branky, body, sekundy), který začala vysílat v dubnu 1992. Pořad nabízel v neděli večer aktuální reportáže, sestřihy a rozhovory ze všech 8 zápasů aktuálního ligového kola domácí soutěže a obsahoval také přehled o nižších soutěžích, divácké ankety a kvízy.⁷³¹ Situace pokračovala i v následujícím roce. České televizi se alespoň podařilo 13. září 1993 podepsat smlouvu s pražskou Spartou. „*V té době se už začaly rýsovat problémy v jednání s Českomoravským fotbalovým svazem o právech na přenosy z ligy, a tak se na podzim objevily na obrazovce ČT pouze zápasy pražské Sparty.*“⁷³²

10.2.1 Válka o ligový fotbal

21. listopadu 1993 podepsal STES, spravující práva na domácí ligu, smlouvu o exkluzivních právech na první a druhou ligu s TV Nova. Jedinou výjimku představovala Sparta, která měla smlouvu s Českou televizí. V únoru 1994 zahájila TV Nova vysílání. 25. března vydala Rada pro televizní a rozhlasová práva Českomoravského fotbalového svazu klubům první a druhé ligy s výjimkou Sparty doporučení, aby umožnili natáčet reportáže z utkání pouze štábům TV Nova.⁷³³ Hned následující víkend redaktoři ČT pocítili rozhodnutí v praxi. „*Štáby České televize nebyly vpuštěny na stadiony oddílů I. fotbalové ligy k pořízení*

⁷³⁰ z rozhovoru s Jaromírem Bosákem, 3. 5. 2016, archiv autora

⁷³¹ Bílková, Šnábl, 1993, s. 87 s.

⁷³² BAUMRUK, J. In: Bílková, Soprová, Šnábl, 1994, s. 81

⁷³³ Bílková, Šnábl, 1995, s. 11

*záběrů pro sportovní zpravodajství ČT; při utkáních Drnovice–Olomouc a Bohemians–Slavia natáčely ze střech blízkých domů.*⁷³⁴ Se stejnými obtížemi se začal potýkat také Český rozhlas. „Zatímco rozhodnutí směřované proti rozhlasu zastavilo předběžné opatření soudu, na který se Český rozhlas obrátil, někteří redaktori ČT 26. a 27. března 1994 skutečně na stadiony nesměli. A šoty točili z veřejných prostranství nebo soukromých bytů, včetně střechy mateřské školky nebo činžovního domu ve Vršovicích. Na další kola jim umožnila vstup jen předběžná opatření soudů, na které se ČT obrátila se žalobami na kluby. Přes několikerá jednání obou televizí se ke kompromisu nedospělo.“⁷³⁵

Svým typickým způsobem přistoupil k situaci Jaromír Bosák, tehdejší moderátor magazínu *Poločas*, který mapoval dění na domácích fotbalových trávnících. Jaromír Bosák se na začátku pořadu za zvuků střelby a světelných efektů, které pomáhal připravit kameraman Pavel Křížek starší, plazil v maskáčích ve studiu s obličejem ve vojenských barvách.⁷³⁶ TV Nova tehdy napadala ČT i za pořad *Poločas* z důvodu, že není zpravodajský a ČT tak porušuje exkluzivní práva TV Nova. Příkládám tehdejší reakci šéfredaktora RS Jiřího Baumruka.

Jiří Baumruk: „*My tvrdíme, že Poločas není publicistický pořad. Ač to není stanoveno v akreditačních podmínkách, posunuli jsme Poločas na konec studia Sport, aby nekolidoval s Penaltou, a zkrátili jsme v něm prostor věnovaný první lize. Na ligu neposíláme dvě kamery a neděláme rozhovory ze stadionů, kde nemáme vysílací práva. Projevili jsme dost dobré vůle, ale druhá strana nemá zájem se dohodnout. Dokonce byl odmítnut i návrh, aby nezávislý orgán expertně stanovil, co je zpravodajství a co ne. Dokonce nám ani nedokázali konkrétně říci, co jim v Poločase vadí. Zařazovat zpravodajství do Branek, bodů, vteřin nelze, protože tam mají místo i další sporty a vejdou se do nich jen dva až tři šoty z ligových zápasů. Časově BBV rozšiřovat také nelze. Přitom povinností nám uloženou ze zákona je informovat objektivně, tedy přinést audiovizuální zpravodajství ze všech utkání. Jsme připraveni vyslat štáby i na nadcházející ligové zápasy. Pokud bude náš návrh soudem akceptován, pořadatelé*

⁷³⁴ Bílková, Šnábl, 1995, s. 11

⁷³⁵ Bernatský, 1999, s. 63

⁷³⁶ BOSÁK, Jaromír. In: Kameramani na střechách, aneb když se fotbal vysílal přes zákaz. *iDnes* [online]. 25. 07. 2013 [cit. 2016-02-25]. Dostupné z: http://video.idnes.cz/?idvideo=V130725_101143_tv-fotbal-video_nov

je budou muset na stadiony pustit a nebudou jim moci bránit v jejich práci. V opačném případě budeme opět točit, odkud nám to bude umožněno.“⁷³⁷

Jak už jsem napsal výše, Česká televize měla platnou smlouvu s pražskou Spartou. Přes protesty ČMFS tak odvysílala 10. dubna nejslavnější tuzemský fotbalový zápas Sparta–Slavia.⁷³⁸ Jiří Baumruk to tehdy komentoval slovy: „*Nejde o trucpodnik. Stavíme deset kamer. To by bylo příliš drahé trucování. Jde nám o fotbalové příznivce.*“⁷³⁹ Bylo to ale jen malé vítězství. Fotbalový svaz dostal Spartu pod tlak a ta pak 2. června přistoupila na jeho podmínky. Česká televize tak ztratila možnost vysílat i utkání Sparty. Pokračovala tak praxe natáčení zápasů z okolních střech a bytů. Sportovní redaktoři ČT se tak stali pravidelnými hosty v českých domácnostech.

Jaromír Bosák: „*Bylo to docela zábavné a dobrodružné. Přijdete k lidem, kteří bydlí u Slavie nebo u Bohemky hodinu před zápasem a řeknete: ‚Dobrý den, já jsem nějaký Bosák a potřeboval bych si u vás natočit fotbal. Nemáte nic proti?‘ Většinou nám ti lidé dali kafe, dostali jsme třeba buchtu. Točili jsme fotbal a třeba na půl velkého vápna nebylo vidět přes nějaký rantl. Tam se děly věci.*“⁷⁴⁰

Pavel Čapek: „*Dnes na to vzpomínáme všichni s úsměvem, a ani tehdy jsme neplakali. Snažili jsme se tím i částečně bavit, když byla taková ta válka. Já jsem tehdy bydlel ve Vršovcích a tři baráky od nás jsme tam zařukali a vylezli jsme s kameramanem Pavlem Křížkem starším na střechu a tam jsme si našli vhodné místo, abychom mohli natáčet na Bohemce a takhle to dělali všichni kolegové. Já si pamatuji, že jsem lezl na Černou věž v Českých Budějovicích, jak se pod námi málem protrhl násep v Liberci. Ale spíš na to vzpomínáme jako na zábavu. Hlavu z toho měli ušlehanou naši šéfové, protože přijít o fotbalovou ligu v době, kdy na to nebyli ani diváci a samozřejmě ani firma*

⁷³⁷ BAUMRUK, Jiří. In: FELT, Karel. Česká televize chce na stadiony cestou práva [online]. *Rudé právo*, 1994, roč. 75, 29. 3. 1994, 16 s. [cit. 2016-04-01]. Dostupné z:

http://mediasearch.newtonmedia.cz.ezproxy.is.cuni.cz/news.php?uqid=7a3c78d9-6432-4d82-98d7-368ebd3e25ce&index=articles_cze_1900-1999_v2&qt=%C4%8Cesk%C3%A1+televize+chce+na+stadiony+cestou+pr%C3%A1va&qsmpl=&qsr=&qsc=&qa

⁷³⁸ Bílková, Šnábl, 1995, s. 12

⁷³⁹ BAUMRUK, Jiří. In: [kft]. ČT bude derby vysílat [online]. *Rudé právo*, 1994, roč. 75, 7. 4. 1994, s. 15. [cit. 2016-04-01]. Dostupné z: http://mediasearch.newtonmedia.cz.ezproxy.is.cuni.cz/news.php?uqid=2af1dc37-9ac3-4a5b-9572-1fb366c26775&index=articles_cze_1900-1999_v2&qt=&qsmpl=baumruk&qsr=&qsc=&qa

⁷⁴⁰ z rozhovoru s Jaromírem Bosákem, 3. 5. 2016, archiv autora

Česká televize vůbec zvyklá. Tak to bylo určitě nepříjemné. Ale pro nás, kteří jsme tu práci dělali určitě ne frustrující. Spíš naopak, hledali jsme si na tom zase něco jiného.“⁷⁴¹

Kamery ČT většinou nemohly zabrat celou plochu hřiště a tak se v reportážích objevovaly obraty typu: „...zpracoval přihrávku zpoza stavebního materiálu.“ Situaci vyřešilo až ministerstvo pro hospodářskou soutěž, které 27. července rozhodlo, že každý provozovatel televizního vysílání může z utkání I. a II. fotbalové ligy pořizovat zpravodajství do 90 sekund.⁷⁴² Na podzim pak ČT musela zaplatit 13 500 korun za pořízení zpravodajství z jednoho ligového utkání.⁷⁴³ Přenosy z ligového fotbalu se ale z České televize na dlouhou dobu vytratily.

10.2.2 Studio fotbal – Dohráno

Od roku 2001 pořad Dohráno mapoval fotbalové a hokejové dění v České republice. Moderátory byli zpočátku Pavel Čapek, Robert Záruba, Petr Svěcený a Jiří Hölzel. Později jej začaly moderovat také ženy.

Darina Vymětalíková: „Ze začátku bylo fotbalové i hokejové Dohráno v neděli večer a třeba s Petrem Svěceným. Pak se to udělalo tak, že Dohráno měli dva moderátoři – muž a žena – a střídali jsme se. Třeba já a Robert Záruba nebo Jana Niklová a Jirka Hölzel. Pak bylo fotbalové dohráno jindy než hokejové. Byly to takové experimenty s tím Dohránem.“⁷⁴⁴

V prvních pěti letech čelil pořad útokům ze strany TV Nova, podobně jako dříve *Poločas*, proto, že není pouze zpravodajstvím, a ČT tak porušuje práva TV Nova na fotbalovou ligu. Od roku 2006 vysílá fotbalovou ligu znovu Česká televize a může tak podobu *Dohrána* měnit dle vlastních představ.

⁷⁴¹ z rozhovoru s Pavlem Čapkem, 1. 2. 2016, archiv autora

⁷⁴² Bílková, Šnábl, 1995, s. 15

⁷⁴³ NESG. ČT protestuje proti akreditačním podmínkám [online]. *Rudé právo*, 1994, roč. 75, 16. 9. 1994, s. 24. [cit. 2016-04-01]. Dostupné z: http://mediasearch.newtonmedia.cz.ezproxy.is.cuni.cz/news.php?uqid=b66c01af-194e-441c-906e-c9973b748fb7&index=articles_cze_1900-1999_v2&qt=&qsmpl=13+500+korun&qsr=&qsc=&qq

⁷⁴⁴ z rozhovoru s Darinou Vymětalíkovou, 4. 3. 2016, archiv autora

Zásadní změnou prošel magazín *Dohráno* poté, co se součástí pořadu *Buly – hokej živě* stalo veškeré hokejové dění v nejvyšší soutěži. Od roku 2009 se tak *Dohráno* zaměřilo výhradně na fotbal. A v této podobě existuje s menšími úpravami dodnes a patří k nedělním večerům na ČT sport. Magazín *Studio fotbal – Dohráno* v současnosti moderují Monika Čuhelová a Petr Kubásek.

10.2.3 Domácí liga znovu na ČT

Trvalo 12 let, než se přenosy z české ligy vrátily na obrazovky ČT. Tehdejší šéfredaktor Redakce sportu ČT Otakar Černý vzpomíná, že se v roce 2006 situace naprosto obrátila a fotbalový svaz České televizi ligu sám nabídl.

Otakar Černý: *„Přišli s prosíkem. Dosavadní vysílatel o produkt český fotbal ztratil zájem, a tak jsme fotbalistům byli najednou dobří. Docela škodolibě jsme si to vychutnávali. Jednání o smlouvě bylo až nečekaně snadné. Fotbal neměl jinou šanci a my se chovali slušně. (...) Pak se to ještě chvíli dodělávalo a konečný podpis dostal teatrální podobu. Došlo k němu při Mistrovství světa ve fotbale v roce 2006 v hotelu u Mnichova, kde naše výprava bydlela. Podpisový akt to byl důstojný, večer jsme to rozmázli v Brankách a od podzimu vysílali Gambrinus ligu v plné parádě.“⁷⁴⁵*

Dohoda to byla oboustranně výhodná. Fotbalový svaz potřeboval vysílací plochu a Česká televize spustila v roce 2006 kanál ČT4 Sport. Logicky tak potřebovala vysílací čas zaplnit atraktivním programem. Šéf fotbalové sekce Pavel Čapek vnímal návrat domácího fotbalu na obrazovky ČT v roce 2006 následovně.

Pavel Čapek: *„Měl jsem samozřejmě radost, protože přibyla zase nějaká zajímavá práce, kterou jsme si už částečně odvykli dělat, ale nám fotbal nescházel, ba naopak. Když to přeženu, tak tenkrát bylo naprostou samozřejmostí, že se objížděly venkovní zápasy Ligy mistrů a někdy i Poháru UEFA. Takže my, fotbaloví redaktori, jsme měli fotbalu dostatek a v tom nejluxusnějším balení, které mohlo existovat. To vám potvrdí každý. Myslím, že to vyprávěli Štěpán Škorpil i Karol Polák: ‚Počkej, až se vrátíme z Itálie!‘ Tam to bylo všechno o několik tříd výše. Atmosféra, stadiony, kvalita. Aniž bych se chtěl někoho dotknout, pak přijedete komentovat na ligu tehdy ještě do Blšan. Je tam 3 000 lidí*

⁷⁴⁵ Černý, 2013, s. 249

*a fotbal při vši úctě ke všem aktérům je o několik tříd níž. Takže nám v tomhle ten fotbal ani tolik nescházel. Samozřejmě je to vždycky výzva a čest dělat domácí ligovou soutěž, ale nám ten fotbal nechyběl tak, abychom po něm smutnili. I když pochopitelně jsme se k té lize vrátili rádi. Teď už je ta situace složitější. Tím, že se šetří a je daleko obtížnější ta práva poplatit, tak už se tolik nejezdí. A té domácí ligu si všichni vážíme více. Ať už ve studiu nebo při komentování.*⁷⁴⁶

Otakar Černý: *„Vyhlásili jsme nulovou toleranci rasismu, hulvátství, deklarovali kultivaci fotbalu. Všechno tohle jsme také uplatňovali. První příležitost nám dala Sparta při derby se Slávií. Kvůli rasistickým heslům jsem nechal vypnout zvuk a poprvé v životě jsme vysílali fotbal bez diváckých reakcí.*⁷⁴⁷

Jak jsem již popisoval, domácí ligu mapuje pořad *Studio fotbal – Dohráno*. RS v roce 2009 také zařadila do vysílání pořad *Studio fotbal – Extra*, který rozebírá následující ligové kolo odlehčenějším způsobem. O jeho přípravu se starají především David Kalous, Jiří Štěpán, Lukáš Pečeně a Vojtěch Šafář.

10.2.4 Nejasná budoucnost české ligy v ČT

Situace, kterou popsal Otakar Černý výše, se od roku 2006 diametrálně změnila. Tuzemské komerční stanice mají díky digitálnímu vysílání na svých dalších volně dostupných programech dostatek vysílacího prostoru na sportovní přenosy. Nejprve se ČT začala o ligu dělit s kanálem Fanda skupiny Nova, ale stále měla důležité právo první volby. Nova tak vysílala zápasy, o které ČT nestála.

Před sezonou 2015/16 vstoupil do hry nový subjekt. Kanál O2 Sport získal práva na vysílání Ligy mistrů a domácí ligy. O obě soutěže se dělí s ČT. V případě nejvyšší tuzemské soutěže má O2 Sport právo první volby. Pro ČT to tak znamená, že nejvýznamnější utkání sezony, jako derby pražských S a souboje o titul, už její diváci neuvidí. A otázkou zůstává, jak dlouho ještě přenosy z domácí soutěže na ČT vydrží.

⁷⁴⁶ z rozhovoru s Pavlem Čapkem, 1. 2. 2016, archiv autora

⁷⁴⁷ Černý, 2013, s. 249

Vladimír Drbohlav: „Správy na domácí ligu je to tak, že se stal nabyvatelem určitý agenturní subjekt, který se pochopitelně snaží vyhovět přání FAČR o to, aby se znásobily výtěžnosti. Vstoupil do toho nový technologický proces O2. Já to osobně považuji za úrok do bažiny, ale jestliže jim to přináší prachy, tak o to v tuhle chvíli stojí. Co je problém, že se to udělalo loni na jeden rok. Ted' se to udělalo znovu na rok s opcí a víceméně se to musí celé dotáhnout. Nemůžu říct na sto procent, že bude příští rok liga v České televizi. Nebude-li nějakou ze tří stran vznesena nějaká zásadní námitka, tak ten stav, který je letos, by se měl ještě protahovat.“⁷⁴⁸

10.3 Evropské fotbalové poháry v ČT

Česká televize má evropské poháry v programové nabídce po celou svou historii. Česká (a Československá) televize během uplynulého čtvrtstoletí nabídly stovky přenosů z evropských soutěží. Tou nejvýznamnější je Liga mistrů. Otakar Černý shrnul ve své knize *Třikrát a dost* význam Ligy mistrů pro ČT a popsal, jak kdysi probíhaly prodeje práv.

Otakar Černý: „Samotná Liga mistrů byla a je divácký trumf. Vysílat ji byla prestižní záležitost. Koupit práva, viděno dnešní situací, bylo až neuvěřitelně snadné. Do Prahy za námi přijeli dva pánové, předložili své požadavky, my jsme je výrazně snížili, oni se chvíli cukali, a pak je s díky akceptovali. Ono jim nic jiného nezbyvalo. Česká televize neměla konkurenci. Tuzemské komerční televize Ligu mistrů nemohly akceptovat, a to především z programových důvodů. Nemohly dvakrát týdně opustit seriály a své diváky obtěžovat fotbalem.“⁷⁴⁹

Před nástupem digitálního vysílání měla Česká televize na Ligu mistrů téměř monopol. Licencí na analogové vysílání bylo málo. Na rozdíl od kabelových a satelitních TV byla Česká televize volně přístupná. Po zavedení kanálu ČT4 Sport vysílala ČT fotbalovou Ligu mistrů v úterý i ve středu a dokonce na každém programu jiný zápas. Celkem tedy až čtyři zápasy z každého kola. Situace se ovšem v posledních letech diametrálně změnila. Prvním důvodem jsou finance, druhým, že tuzemské komerční stanice mají díky digitálnímu vysílání na svých programech dostatek vysílacího prostoru na sportovní přenosy. Postupně se fotbalová nabídka z Ligy mistrů zužovala.

⁷⁴⁸ z rozhovoru s Vladimírem Drbohlavem, 4. 3. 2016, archiv autora

⁷⁴⁹ Černý, 2013, s. 249

V sezoně 2012/13 tak získala na tři sezony práva na vysílání fotbalové Ligy mistrů společně s Českou televizí také FTV Prima. ČT se tak musela o svůj dosavadní klenot začít dělit. A ještě ke všemu s volně dostupným programem Prima Cool. Od roku 2012 tak ČT vysílá jen jedno utkání z každého kola Ligy mistrů.

Podobná situace nastala také v případě Evropské ligy. Na tu získala pro změnu spolu s Českou televizí práva TV Nova a přenosy vysílala na volně dostupném programu Fanda. Od tohoto modelu ale později ustoupila a zařadila Evropskou ligu na placené kanály Nova Sport 1 a Nova Sport 2. Utkání z EL tak ve čtvrtek vysílají obě stanice.

Před sezonou 2015/16 získal práva na Ligu mistrů program O2 Sport. Diváci si mohou zvolit, který zápas z aktuálního kola Ligy mistrů budou sledovat. Česká televize má právo první volby z úterních zápasů. O2 Sport pak nabízí přímým přenosem všechny ostatní zápasy úterního i středečního programu.

10.3.1 Stručný přehled významných zápasů s českou stopou

V sezoně 1991/1992 nabídla televize zápasy fotbalové Sparty, která ještě pod hlavičkou Československa zaznamenala dosud největší úspěch českých fotbalových klubů v pohárové Evropě. V nultém ročníku Ligy mistrů skončila až před branami finále a připsala si mimo jiné skalp pozdějšího vítěze FC Barcelony. V listopadu 1992 začala televize vysílat pravidelné přenosy z Ligy mistrů. Televize z každého kola vysílala jedno utkání přímým přenosem a ostatní ve zkrácených sestřizích.

Fotbaloví diváci se také mohli těšit z úžasné cesty pražské Slavie Pohárem UEFA v sezoně 1995/96, ve které dokráčela až do semifinále. To se od té doby žádnému českému klubu nepovedlo. Přenosy domácích zápasů zajišťovala Česká televize.

V sezoně 1999/2000 se Liga mistrů rozšířila z 24 týmů na 32. Spartě se v této sezoně podařilo základní skupinu vyhrát. Na tento počín dodnes žádný český klub nenavázal. Česká televize měla možnost vysílat přenosy v úterý i ve středu. Ovšem využila ji tak napůl. Pokud hrála Sparta ve středu (v prvním, čtvrtém a šestém kole), ČT úterní přenos nenabídla a odvysílala jen středeční utkání Sparty. V případě, že se zápasy českého mistra odehrávaly v úterý,

na středeční večer ČT zařadila vybraný přenos fotbalových velkoklubů. Jiří Baumruk to okomentoval v rozhovoru pro *Sport*.

Jiří Baumruk: „*Důvodem, proč se v úterý druhý přenos nevysílá, je pocit vedení České televize, že fotbalu by na obrazovce bylo příliš.*“⁷⁵⁰

V ročníku 2001/2002 nabídla ČT rovněž zápasy pražské Sparty v Lize mistrů, které se znovu podařilo ze skupiny postoupit. Památná bitva na Letné s Realem Madrid je dodnes i přes porážku letenských oslavována jako jeden z nejlepších zápasů, jaký kdy český tým proti některému z velkoklubů sehrál. O dva roky později se Spartě potřetí a dosud naposledy podařilo postoupit do osmifinále Ligy mistrů.

V květnu 2005 vysílala Česká televize nezapomenutelné finále fotbalové Ligy mistrů, ve kterém AC Milan vedl po poločase nad Liverpoolem 3:0. „Reds“ ale dokázali za vydatného přispění Vladimíra Šmicera utkání otočit. Šmicer s Milanem Barošem se stali prvními Čechy, kteří v přenosech ČT pozvedli nad hlavu pohár pro vítěze Ligy mistrů.

Česká televize nabídla divákům také souboje Sparty (v roce 2005), Slavie (v roce 2007) a Viktorie Plzeň (v roce 2011). V roce 2013 už se o další účast Plzně dělila s FTV Prima. Žádnému českému klubu už se ale ze skupiny Ligy mistrů nepodařilo postoupit. Úspěchem je samotná účast v soutěži.

Akcí s možná největším mezinárodním přesahem bez účasti českého týmu v historii sportovních přenosů vyráběných v České republice byl 30. srpna 2013 souboj o fotbalový Superpohár UEFA mezi londýnskou Chelsea a Bayernem Mnichov. Po celém světě utkání sledovalo více než 40 milionů diváků.⁷⁵¹ Zápas se poprvé od roku 1998, kdy se hraje na jediné utkání, uskutečnil mimo Monako. Střetnutí se odehrálo na stadionu v pražském Edenu. „*Česká televize musela splnit velmi přísná technická kritéria UEFA. Zápas snímalo 30 kamer, z nichž byly čtyři v režimu super slow motion. Česká televize zřídila a technicky vybavila více jak 50 komentátorských míst a byla technickým a organizačním koordinátorem akce pro další TV společnosti, jež s využitím přenosu České televize vyráběly vlastní*

⁷⁵⁰ BAUMRUK, Jiří. In: MÁDL, Luděk. Neodvysílané fotbalové miliony [online]. *Sport*, 1999, roč. 46, 1. 10. 1999, s. 1. [cit. 2016-03-29]. Dostupné z:

http://mediasearch.newtonmedia.cz.ezproxy.is.cuni.cz/news.php?uqid=19a97259-a39b-4f23-8050-3b56d2e40b7a&index=articles_cze_1900-1999_v2&qt=&qsmpl=&qsr=sport&qsc=&qa=m%C3%A1dl

⁷⁵¹ *Výroční zpráva o činnosti České televize v roce 2013, 2014*, s. 67

pořady.⁷⁵² Česká republika nemá vyhovující stadiony a taková fotbalová událost s podobným mezinárodním přesahem se v Česku znovu jen tak neuskuteční.

S Českou televizí spolupracovala v minulosti na přenosech (nejen z evropských pohárů) celá řada fotbalových expertů. V minulosti například Jaroslav Hřebík, František Straka, Jiří Kotrba nebo Václav Drobny. V současnosti se sestava pravidelných expertů ustálila.

Aktuální fotbalový tým ČT vypadá následovně:

komentátoři	studio	reportéři TV utkání	reportéři z dalších utkání	stálí experti
Jaromír Bosák	Pavel Čapek	Monika Čuhelová	Monika Čuhelová	Martin Hyský
Pavel Čapek	David Kozohorský	Petr Hřčka	David Kalous	Pavel Karoch
David Kalous	Petr Kubásek	David Kalous	Jan Lutonský	Josef Němec
David Kozohorský		David Kozohorský	Ivan Mejtský	Luděk Zelenka
Lukáš Pečeně		Tomáš Lachman	Lukáš Pečeně	
Jiří Štěpán		Lukáš Pečeně	Jan Pěruška	
Vlastimil Vlášek		Jiří Štěpán	Ondřej Prokop	
		Vojtěch Šafář	Jiří Štěpán	
		Vlastimil Vlášek	Vojtěch Šafář	
			Jan Vařeka	

Tabulka č. 13: Fotbalový tým ČT v roce 2016

V posledních letech se dlouholetí fotbaloví redaktori začali více specializovat. Pavel Čapek a David Kozohorský se věnují hlavně moderování studií. Naopak Jaromír Bosák a Vlastimil Vlášek fotbalová studia přestali moderovat a specializují se na komentování.

⁷⁵² Výroční zpráva o činnosti České televize v roce 2013, 2014, s. 65

11. Sportovní dokument

„Jde o typ pořadu, který se snaží o autentické zachycení faktů a reálných jevů dějících se na sportovištích celého světa. Ovšem nejen tam, ale i v zákulisí a především v soukromém životě sportovce. Dokument dává daleko větší důraz na obrazovou a hudební složku a na vlastní sportovní dění se pak dívá kritickým, obdivným či zcela nezaujatým pohledem, který není možný při běžném sledování v televizi.“⁷⁵³

Nedílnou součástí redaktorské práce je i tvorba sportovních dokumentů. Toto téma by si dle mého názoru zasloužilo samostatnou práci. Dřív se při tvorbě sportovních dokumentů vybíraly hlavně archivní materiály z významných událostí, doplněné o výpovědi aktérů. Dnes už se při významné události typu hokejového MS nebo Fed Cup dopředu počítá s tvorbou dokumentu a natáčí se speciálně pro jeho tvorbu v zákulisí.

Vojtěch Bernatský ve své diplomové práci *Struktura, organizace, financování a vysílání sportovních pořadů v ČR* dělí sportovní dokument na několik subžánrů.

- 1) profil (portrét)
- 2) stříhový dokument (souhrn nejdůležitějších momentů sportovní soutěže)
- 3) historický dokument
- 4) analytický dokument
- 5) umělecký dokument
- 6) akčně-zábavný dokument
- 7) metodický dokument atd.⁷⁵⁴

„I sportovec je pak jen ‚zdánlivým subjektem představení‘, které je produkováno nadvakrát: jednak sportovci, trenéry, organizátory atd., a potom těmi, kdo vyrábějí reprodukci v obrazech a promluvách.“⁷⁵⁵

Redakce sportu připravuje celou řadu portrétů významných osobností sportovních dějin. Každoročně vyrábí souhrnné sportovní dokumenty mapující různá sportovní odvětví v daném roce. V případě významného výročí připravuje RS dokument vzpomínkový. V roce 2016 jsme

⁷⁵³ Bernatský, 1999, s. 42–43

⁷⁵⁴ Bernatský, 1999, s. 43

⁷⁵⁵ Děkanovský, 2008, s. 24

si například připomněli 40 let od vítězství fotbalistů na ME, 20 let od OH v Atlantě nebo 10 let kanálu ČT sport. Právě roky končící šestkou bývají, nerad bych to zakřikl, v posledních desítkách let mimořádně úspěšné. Snad to vyjde i v roce 2016 a redakční týmy dokumentaristů budou mít opět mnoho práce.

David Lukšů: „*Je to hodně o času, o přípravě. Pak, když člověk natáčí, tak je asi nejsložitější probrat se těmi natočenými materiály. Pak se pokusit z nich dát nějaký tvar. My jsme třeba teď dělali dokument o Spartě a měli jsme desítky hodin natočených výpovědí. Nejtěžší bylo přijít, poslechnout si to a vybrat ty výpovědi, které jsou použitelné a zkusit z toho poskládat příběh toho klubu. Dělal jsem dokument o Dukle, o dynastiích, které protínaly desetiletí. Říkal jsem si, že už to nechci opakovat. Chtěl bych dělat dokument o jednom člověku, o nějaké osobnosti. Tam bude snazší to vyprávění, protože shrnující dokument o klubu skáče z tématu na téma. Tady by se dal vymyslet pěkný příběh a propojit s archivy. Například bych chtěl dělat dokument o Vladimíru Zábrodském.*“⁷⁵⁶

Při tvorbě sportovního dokumentu je mnohdy zásadní, zda uspěje český zástupce. Jiří Kalemba popisuje na příkladu dokumentu *T...jako Tým* o působení českých basketbalistek na domácím světovém šampionátu, co prožívají tvůrci ve chvílích, kdy netuší, zda mnohadenní práce nevyjde vniveč.

Jiří Kalemba: „*Zbylo to na mě čirou náhodou, protože kluk, který to měl dělat, to z nějakého důvodu odřekl. Tehdy to byla jedna z mnoha věcí, kterou bylo potřeba během té ohromné operace vyřešit, tak mi bylo přisouzeno, že mám dělat dokument o mistrovství světa. Musím říct, že během té práce jsem si to moc neužíval. My jsme byli furt tomu týmu za zadkem, těm holkám se ze začátku nedařilo, byly nervózní. Já jsem je tolik neznal. To byl o to větší hendikep. Takže jsme točili a byli jsme smutní, že točíme a nevíme, co z toho vznikne.*“⁷⁵⁷

Český tým získal na šampionátu nečekané stříbro a bylo jasné, že dokument bude mít velkou váhu.

⁷⁵⁶ z rozhovoru s Davidem Lukšů, 5. 2. 2016, archiv autora

⁷⁵⁷ z rozhovoru s Jiřím Kalembou, 18. 2. 2016, archiv autora

Jiří Kalemba: „Pak, když to samozřejmě dospělo do toho ohromného úspěchu, tak jsme měli hrozně moc materiálu a bylo potřeba vynaložit mnoho hodin a oskriptovat to. Ten termín byl pak opravdu šibeniční. Já jsem s tím nepočítal a měli jsme na 14 dní se ženou zájezd do Ameriky. Já jsem to tehdy tady dělal čtyři dny nonstop. Mělo to být na 40 minut, my jsme to prodloužili na hodinu. Díky tomu, že jsme u toho byli, to bylo ohromné štěstí.“⁷⁵⁸

Autorům se podařilo zcela unikátně zachytit finále z pohledu týmu.

Jiří Kalemba: „My jsme měli štáb, pak dokonce dvě kamery na zápase jenom na ten tým a získali jsme strašně moc unikátních záběrů, unikátních rozhovorů. Dali jsme mikrofon trenérovi Blažkovi. My jsme s ním po tom týdnu navázali takový kontakt, že si na finále vzal port, takže taková sonda do toho úspěchu byla podle mě hrozně šťastná, ale jsem za ní moc rád, protože to je asi jedna z nejlepších věcí, kterou tady kdy udělám. Samozřejmě zásadní byl úspěch týmu. My jsme počítali s tím, že s Austrálií skončíme ve čtvrtfinále a pak, že se bude hrát o umístění a zatleskáme třeba pátému místu. A najednou během dvou dnů přišlo to, že se z turnaje stala celonárodní záležitost, že to najednou všichni začali vnímat. Porazila se Austrálie, postoupilo se do finále a během víkendu jsme najednou měli... nechci říct, že to, co jsme měli do té doby... těch 15 až 20 disků bychom mohli vyhodit, ale kdybychom to udělali, tak furt by bylo z čeho těžit. Protože hlavní část byla tohle. Ty emoce, setkání s realitou těch holek, o kterých se najednou psalo na titulních stranách. Mezinárodní basketbalová federace nás pustila do šaten, což tehdy nedovolila Turkům v Turecku na mistrovství světa chlapů. A my jsme díky dobrým vztahům lidí od mezinárodních přenosů mohli s nimi do šatny a díky tomu vznikly fantastické věci. Ty holky se taky uvolnily a bylo to nakonec hrozně fajn.“⁷⁵⁹

Dokument *T...jako Tým* zvítězil v roce 2011 v kategorii dokumentů na libereckém festivalu Sportfilm.

⁷⁵⁸ z rozhovoru s Jiřím Kalembou, 18. 2. 2016, archiv autora

⁷⁵⁹ z rozhovoru s Jiřím Kalembou, 18. 2. 2016, archiv autora

11.1 Stručný výčet sportovních dokumentů ČT v letech 1992–2015

V následující tabulce je shrnut subjektivní výčet některých sportovních dokumentů vyrobených v letech 1992–2015. Zdaleka se nejedná o kompletní seznam. V roce 1998 vznikl v Liberci mezinárodní festival sportovních filmů Sportfilm, ze kterého si sportovní dokumenty ČT pravidelně odvázejí ocenění.

rok a název	ocenění
1992	
<i>Olympijská kronika</i>	
<i>První dáma biatlonu</i>	
<i>Kapitán na druhou</i>	
<i>Letenský svátek</i>	
<i>Poosmé doma</i>	
<i>Hokej '92</i>	
1993	
<i>Sport 93</i>	
1994	
<i>Nejkrásnější hry</i>	
<i>Dobrý den, Ameriko!</i>	
1995	
<i>Göteborg 95</i>	
<i>Atlanta 96 (o přípravách olympiády)</i>	
1996	
<i>Jsme mistři světa</i>	
<i>Zlatokopové z Wembley</i>	
<i>Olympijská Atlanta</i>	
<i>Cesta Slavie pohárem UEFA</i>	
<i>Sport 96</i>	
1997	
<i>Nejcennější bronz</i>	
<i>Sport 97</i>	
1998	
<i>Olympijské hry v zemi Nippon</i>	

<i>Zlatý turnaj století</i>	
<i>Za císaře...</i> (dokument o cyklistovi Janu Veselém)	Palermo – druhá cena v hlavní kategorii Sportfilm v Liberci – vítěz hlavní ceny
<i>20 let Ironmana</i>	
<i>Nejstarší olympionik</i>	
<i>Sport 1998</i>	
1999	
<i>Velká pardubická koňská opera</i>	Sportfilm v Liberci – vítěz hlavní ceny
<i>Sport 1999</i>	
2000	
<i>EURO 2000</i>	
<i>Sport 2000</i>	
2001	
<i>Tenkrát v Melbourne</i>	Sportfilm v Liberci – vítěz kategorie Dokumenty
<i>HOKEJ!!!</i>	
<i>Portrét Martina Straky</i>	
2002	
<i>Na návštěvě u Valentů</i>	
<i>Americký fotbal na Moravě</i>	
<i>A víra má mne uzdraví</i>	Sportfilm v Liberci – vítěz kategorie Dokumenty
2003	
<i>Nechráněné srdce</i>	
<i>Sláva vítězům – Věra Čáslavská</i>	Milano – hlavní cena v kategorii Sportovní legendy
<i>197 medailí</i>	Milano – čestné uznání poroty v kategorii Duch olympismu. Sportfilm v Liberci – Cena Jiřího Kössla
2004	
<i>Olympijský novovek</i>	Sportfilm v Liberci – vítěz kategorie Olympijské hry

<i>Hokej v srdci, srdce v hokeji</i>	Milano – čestné uznání poroty v kategorii Velcí olympijští šampioni Sportfilm v Liberci – cena poroty
<i>Nezapomenutelné hry pod Akropolí</i>	
<i>Fotbalové portské s příchutí bronzu</i>	
2005	
<i>Návrat mistrů</i>	
<i>Poprvé v kolébce hokeje</i>	
<i>Velkej</i>	Sportfilm v Liberci – cena poroty
2006	
<i>Cestovní zpráva z lodi Gruzia aneb Není důležité zúčastnit se, ale vrátit se</i>	Sportfilm v Liberci – vítěz hlavní ceny
<i>Turínský svátek s pohádkovou tečkou</i>	
<i>Stříbro proti všem</i>	
2007	
<i>Chuchelské proměny</i>	Sportfilm v Liberci – vítěz kategorie Dokumenty
<i>Pohádkový Péťa aneb Život(a)běh Emila Zátopka</i>	Sportfilm v Liberci – cena poroty
2008	
<i>Mexická rapsodie</i>	Sportfilm v Liberci – vítěz hlavní ceny a ceny za nejlepší propojení dramatických okamžiků našich dějin a úspěchů na OH Lipetsk – zvláštní uznání
<i>Sláva vítězům – Milena Duchková</i>	
<i>Slavné olympijské osmičky</i>	Sportfilm v Liberci – Cena Jiřího Kössla
<i>Hry velkých rekordů i očekávání</i>	
2009	
<i>Začalo to U Černého koně (o 110 let existujícím českém olympijském hnutí)</i>	Sportfilm v Liberci – Cena Jiřího Kössla
<i>Pan Veslař (o Václavu Chalupovi)</i>	
<i>V divokých peřejích Colorada</i>	Milano – čestné uznání

<i>Dolomitenmann 2008</i>	Praha – 3. místo
2010	
<i>Cílové roviny Kateřiny Neumannové</i>	Milano – čestné uznání
<i>Postavení mimo hru</i>	Milano – čestné uznání Sportfilm v Liberci – vítěz
<i>Zaplat'pánbůh za fotbal</i>	Milano – cena poroty za výjimečný počin Sportfilm v Liberci – vítěz hlavní ceny
<i>Tým na hraně</i>	
<i>T... jako TÝM!</i>	Sportfilm v Liberci – vítěz v kategorii Dokumenty
<i>Hvězdné hry nad Pacifikem</i>	
2011	
<i>Třináct životů Dukly (o historii hokejové Dukly Jihlava)</i>	
<i>Tajemství Gutha-Jarkovského (o zakladateli olympismu v Čechách Jiřím Guthovi-Jarkovském)</i>	Sportfilm v Liberci – vítěz kategorie Olympijské hry
<i>Cesta za vítězstvím po 23 letech</i>	
<i>Jedeme na Euro</i>	
2012	
<i>MS v hokeji 2012 – Hrdinové pod maskou</i>	
<i>ME ve fotbalu 2012 – FAJNA PILKA aneb takové bylo EURO 2012</i>	
<i>LOH Londýn 2012 – Olympijský úspěch po anglicku</i>	
<i>Podzim šampionů (vítězství ve Fed Cupu a v Davis Cupu)</i>	
<i>Paralympijský rok 2012 – Zlatý Ježek aneb Paralympijské hry v Londýně</i>	
<i>Hledači větru</i>	Sportfilm v Liberci – cena poroty
<i>Chytnout nebe za kšandy</i>	Sportfilm v Liberci – vítěz kategorie Dokumenty
2013	
<i>Loučení Hany Horákové</i>	
<i>Hvězdy v záři Komety</i>	

<i>Jan Veselý, třetí Čech v NBA</i>	
<i>60 let sportovního vysílání televize u nás</i>	
<i>Na Bělehrad! aneb Návrat poháru</i>	
<i>Moskevská fontána pro Zuzanu</i>	
<i>Sto bitev o primátorský štít</i>	
<i>Ve zpětném zrcátku</i>	
<i>Basket za zdmi Alcatrazu</i>	Sportfilm v Liberci – vítěz kategorie Reportáže
<i>Kde já se tady beru</i>	Sportfilm v Liberci – vítěz hlavní ceny
<i>Sparta – terč s velkým S</i>	Sportfilm v Liberci – vítěz kategorie Dokumenty
2014	
<i>Zlatý tým z ME 1976 a Stříbrný tým z Chile</i>	
<i>Od Bacílka k Jágrovi – 90 let kladenského hokeje</i>	
<i>Ironman 2014 Havaj</i>	
<i>Hrdinové z Dukly (o vítězství házenkářů Dukly Praha v Poháru mistrů evropských zemí 1984)</i>	
<i>15 metrů nad zemí (o letecké sérii Red Bull Air Race)</i>	
<i>Zlatá výzva (o softbalovém mistrovství Evropy mužů v Havlíčkově Brodu)</i>	
<i>Bílé hry nad Černým mořem – XXII. ZOH Soči 2014</i>	
2015	
<i>Skromný velikán – Josef Masopust</i>	Sportfilm 2015 – Cena Jiřího Kössla
<i>Jedno srdce, jeden tým</i>	
<i>741 690 + 1 Jágr</i>	
<i>Atlet Evžen Rošický</i>	
<i>Tři trenéři</i>	
<i>Pohár pro všechny</i>	
<i>První mistři Evropy</i>	
<i>Zapomenutá legenda</i>	

Tabulka č. 14: Sportovní dokumenty v ČT 1992–2015⁷⁶⁰

⁷⁶⁰ Československá filmová databáze [online]. [cit. 2016-01-18]. Dostupné z: <http://www.csfd.cz> a Výsledky předchozích ročníků. In: Sportfilm [online]. [cit. 2016-01-18]. Dostupné z: <http://www.sportfilm.cz/vysledky-predchozich-rocniku/>

12. Televizní technika ve sportovním vysílání ČT

Vývoj technických a technologických inovací měl pochopitelně také zásadní význam pro sportovní vysílání České televize. Sportovní redaktoři psali počátkem 90. let na psacích strojích, redaktoři se připravovali na šampionáty prostřednictvím knih a rozhovorů, magnetický záznam byl stále vymožeností.

Petr Vichnar: „*Já, když jsem začínal, tak zhruba do roku 1985 neexistoval magnetický záznam. Takže to, co my dneska hledáme v archivech, tak to je jediné to, co se natočilo na film. Třeba záznamy přenosů, to vůbec neexistovalo. Nebylo na co to natočit. Takže ta technologická úroveň, když já jsem začínal, to byl takový televizní středověk.*“⁷⁶¹

Televizní technika prošla od roku 1989 značným vývojem a snad tedy v budoucnu nedojde k podobnému neštěstí jako na začátku 90. let, kdy bylo rozhodnuto o likvidaci filmů napadených plísní. Došlo tak mimo jiné k nenávratné ztrátě historických utkání a reportáží.

V roce 1991 zahájila Československá televize proces přechodu na záznamovou technologii Betacam SP.⁷⁶² Magnetický záznam má dodnes velký význam pro sportovní vysílání České televize. V archivu ČT jsou uloženy tisíce záznamů historických utkání, reportáží i dokumentů. Například, pokud se rozhodnete zpracovat do výročního pořadu záznamy z hokejového turnaje v Naganu, dostanete je právě na kazetách. Pochopitelně dnes už jsou tato utkání zálohována také na serverech, aby se zamezilo jejich ztrátě například v případě požáru.

V roce 1992 zahájila Československá televize přechod na vysílací systém PAL.⁷⁶³ Od roku 1994 byla postupně rekonstruována odbavovací pracoviště, modernizován rozvod signálů, centrální dispečink a přijímací stanice satelitních signálů. O rok později nakoupila ČT dva čtyřkanálové diskové záznamy a zahájila rekonstrukci režijních komplexů a jednotlivých studií. V roce 1995 se ČT připojila k internetu a byl zřízen web www.czech-tv.cz. V roce 1996 bylo uvedeno do provozu 14 záznamových strojů Digital Betacam. V příštím roce zahájila ČT satelitní digitální vysílání programů ČT1 a ČT2.⁷⁶⁴ Roku 1998 byla zprovozněna

⁷⁶¹ z rozhovoru s Petrem Vichnarem, 28. 1. 2016, archiv autora

⁷⁶² Bílková, Šnábl, 1993, s. 202

⁷⁶³ Bílková, Šnábl, 1993, s. 203

⁷⁶⁴ Bílková, Petříková. 1998, s. 210

družicová stanice, která zajistila sportovní přenosy z těžko přístupných míst. Zakoupen byl rovněž první digitální přenosový vůz.⁷⁶⁵

Od dubna 1999 začala RS využívat tzv. SNG vůz, který umožnil přenos signálu digitální cestou. Vstupy touto formou se začaly využívat ve zpravodajství. „Vytvoří se TV signál, který putuje z SNG vozu na satelit, odtud pádí do ČT, která jej vysílá do všech domácností. Pokud jde zvuk jinudy, dochází zde k určitému zpoždění zvuku. Pomocí tzv. zpoždovací linky se však zvuk ještě před samotným vstupem srovná. Pro satelitní přenos se musí zavolat do satelitního centra (Ženeva, Brusel). Každá družice má totiž svého majitele, u kterého je nutné objednat čas a kanál, na kterém se bude signál přenášet. ČT je členem EBU a má proto výhody a přednosti před nečleny této organizace.“⁷⁶⁶ V roce 1999 byl rekonstruován studiový komplex SK8, ze kterého se vysílalo například *Studio fotbal* ve virtuálním prostředí.⁷⁶⁷ Téhož roku se ČT připojila k experimentálnímu terestrickému vysílání, které bylo zahájeno o rok později.⁷⁶⁸

V roce 2001 pořídila ČT soupravu Super slow motion, která umožnila ve sportovních přenosech zpomalení opakovaných záběrů. ČT rovněž začala využívat upravený motocykl s možností přenosu signálu přes vrtulník.⁷⁶⁹ RS motocykly využívá například při přenosech z cyklistických či běžeckých závodů.

Téhož roku se ve zpravodajství mění formát z analogového Betacam na digitální DVCAM.⁷⁷⁰ K přípravě a odbavování zpravodajství se v ČT i nadále používaly kazety. „Materiál pro jednotlivé příspěvky je získáván od natáčecích štábů (pražských i regionálních) nebo ze zahraničních výměn. Veškeré materiály jsou zpracovány v lineárních střižnách a výsledkem je kazeta, která je odbavena z robotického automatu Betacart. Při dnešní skladbě zpravodajských příspěvků a množství obrazových zpráv je tato technologie již za hranicemi svých možností.“⁷⁷¹ Redakce sportu tuto technologii využívá k přípravě sportovního zpravodajství dodnes.

⁷⁶⁵ Bílková, Petříková. 1998, s. 210–211

⁷⁶⁶ Bernatský, 1999, s. 24

⁷⁶⁷ *Ročenka České televize 1999, 2000*, s. 92

⁷⁶⁸ *Ročenka České televize 2000, 2001*, s. 85

⁷⁶⁹ Saturková, 2002, s. 142

⁷⁷⁰ Saturková, 2002, s. 23

⁷⁷¹ Saturková, 2003, s. 130

V roce 2004 se podílela ČT na výrobě dvou velkých sportovních událostí. První z nich bylo mistrovství světa v hokeji v Praze a v Ostravě. Zápasy snímalo šestnáct kamer včetně soupravy Super slow motion, dvou čipových kamer v brankách a dvou dálkových kamer na trestných lavicích. ČT se rovněž podílela na zajištění fotbalového turnaje na OH v Athénách. Česká televize nasadila dva přenosové vozy, které upravila na klimatické podmínky v Řecku.⁷⁷²

V roce 2006 postupně přicházely technologické změny. Česká televize obměňovala kamery a natáčení na kazety nahrazovala disková technologie XD-Cam, což výrazně zrychlilo práci s natočeným materiálem. ČT také přešla na serverové vysílání, to znamená, že se vysílání odbavuje ze serverů, ne z pásků, jak tomu bylo doposud. K přípravě pořadů využívá veřejnoprávní televize redakční systém OCTOPUS, ten se používá i v roce 2016. OCTOPUS dovoluje sestavit bodový scénář, naplnit jej texty a reportážemi. Hotové reportáže je v něm také možné přehrát. V neposlední řadě bylo roku 2006 zprovozněno studio SK9, což uvolnilo studiové kapacity pro připravovaný kanál ČT4 Sport a pro sportovní pořady vůbec.⁷⁷³

Regionální redakce ČT byly vybaveny digitálními technologiemi a hotové reportáže se tak prostřednictvím optických kabelů začaly posílat přímo na Kavčí hory. Příspěvky zahraničních zpravodajů se rovněž začaly šířit přes internet, což je výrazně levnější než prostřednictvím satelitů.⁷⁷⁴

V roce 2007 byly zahájeny přípravy návaznosti Digitálního archivu programových fondů na digitální zpravodajský produkční systém DNPS (Digital News Production System).⁷⁷⁵ Systém DNPS je určený pro bezpáskovou výrobu pořadů a využívá se dodnes. V roce 2015 byla zahájena první etapa realizace projektu DNPS II.⁷⁷⁶

⁷⁷² Saturková, 2005, s. 138

⁷⁷³ *Výroční zpráva o činnosti České televize v roce 2006, 2007*, s. 121

⁷⁷⁴ *Výroční zpráva o činnosti České televize v roce 2006, 2007*, s. 121

⁷⁷⁵ *Výroční zpráva o činnosti České televize v roce 2007, 2008*, s. 26

⁷⁷⁶ *Výroční zpráva o činnosti České televize v roce 2015, 2016*, s. 42

13. Význam internetu pro Redakci sportu ČT

„Posledním zásadním médiem, které zprostředkovává sportovní dění, je internet. Jeho základní charakteristikou je skutečnost, že kombinuje možnosti předchozích médií do jediného celku. Sportovní informace můžeme na internetu nalézt v elektronických verzích papírových novin a časopisů, oficiálních stánkách jednotlivých sportovců, sportovních klubů, národních i mezinárodních svazů a organizací, zájmových, profesionálně vytvářených magazínech, ale také na nespočetných stránkách fanoušků, fan klubů a jiných nadšenců.“⁷⁷⁷

Česká televize se k internetu připojila v roce 1995 a o rok později nabídla uživatelům první informace na svých webových stránkách. *„Prvním a velice úspěšným pokusem o vytvoření informačního servisu na adrese www.czech-tv.cz bylo volební zpravodajství v červnu 1998.“⁷⁷⁸* Součástí internetového zpravodajství se brzy stala také textová podoba pořadu *Branky, body, vteřiny*. Podle Roberta Záruby byla redakce vybavena počítači mezi lety 1998 a 1999.⁷⁷⁹ Již koncem roku 1999 se začalo pracovat na projektu on-line vysílání. V březnu roku 2000 bylo zahájeno zkušební živé internetové vysílání zpravodajských pořadů.⁷⁸⁰

„Významnou akcí z hlediska internetu ČT byla olympiáda v Sydney – 24 hodin denně byl zajištěn výsledkový on-line servis, informace o olympijském dění a speciálně o českých olympionících.“⁷⁸¹ Poprvé tak diváci mohli využívat portál ČT k vyhledání sportovních výsledků. O rok později už byly připraveny webové stránky i pro hokejový šampionát. *„Velkou novinkou byl první velký internetový projekt k Mistrovství světa v ledním hokeji. Podařilo se prodat sponzoring těchto stránek, a tím pokrýt náklady na zajištění obsahu. Na základě tohoto úspěchu byla koncem roku 2001 připravena koncepce výměnné reklamy na internetových stránkách ČT a případný sponzoring dalších větších projektů v roce 2002.“⁷⁸²*

25. ledna 2002 byl spuštěn společný web ČT a serveru Sportovní noviny www.zoh.cz k OH v Salt Lake City. Internetové stránky obsahovaly aktuální zpravodajství

⁷⁷⁷ Děkanovský, 2008, s. 77–78

⁷⁷⁸ Kabát, 1999, s. 69

⁷⁷⁹ HILBERTOVÁ, Hana. *Proměny pracovních rutin sportovních komentátorů vlivem konvergence*. Brno, 2016. s. 138. Diplomová práce (Mgr.) Masarykova univerzita, Fakulta sociálních studií. Vedoucí diplomové práce Mgr. Lenka Waschková Císařová, Ph.D.

⁷⁸⁰ Ročenka České televize 2000, 2001. s. 12

⁷⁸¹ Ročenka České televize 2000, 2001. s. 48

⁷⁸² Saturková, 2002, s. 84

z her a zaznamenaly téměř 350 tisíc návštěv.⁷⁸³ Webové stránky věnované velkým sportovním událostem se staly samozřejmostí.

Současně s kanálem ČT24 byl spuštěn web www.ct24.cz. „Součástí portálu ČT24 jsou i internetové speciály, které Česká televize připravuje např. u příležitosti mistrovství světa v hokeji, v kopané, olympijských her atp.“⁷⁸⁴

Po spuštění sportovního programu ČT v roce 2006 docházelo ke stále větší konvergenci sportovního vysílání. První významnou novinkou bylo spuštění portálu www.fotbalzive.cz, ten tehdy jako jediný portál na českém internetu disponoval videomateriálem z fotbalových soutěží.⁷⁸⁵ Diváci mohli na internetu sledovat v přímém přenosu nejvyšší domácí soutěž i Ligu mistrů. Zápasy byly po odvysílání zařazeny do archivu.

V únoru 2007 byl spuštěn další internetový projekt www.hokejzive.cz. „Multimediální web nabízí fanouškům české hokejové extraligy ‚živé‘ pokrytí této soutěže. Hlavní náplň portálu představují videomateriály z hokejového vysílání ČT – lze je sledovat nejen v přímých přenosech, ale také v bohatém archivu. Ten kromě záznamů z utkání skýtá i reportáže ze všech odehraných zápasů, rozhovory s hráči, gólové situace a mnoho dalších atraktivních momentů. Samozřejmou součástí stránek je i aktuální zpravodajský a výsledkový servis, a to nejen z české extraligy, ale také vývoj v zámořské NHL.“⁷⁸⁶

Sportovní portál www.fotbalzive.cz byl oceněn v roce 2007 druhým místem v soutěži o nejlepší broadbandovou aplikaci na českém internetu.⁷⁸⁷ 17. května 2008 vyrobila ČT pro web www.fotbalzive.cz zkušební internetový přenos zápasu FK Teplice – SK Kladno v posledním kole fotbalové ligy. V následující sezoně vysílala ČT dvě televizní utkání a zbývajících šest zápasů na stránkách www.fotbalzive.cz na jednu kameru s komentářem sportovních redaktorů ČT.

V roce 2008 se diváci dočkali dalšího přelomového projektu v rámci konvergence sportovního vysílání České televize. ČT připravila k LOH v Pekingu webové stránky, na kterých bylo možné sledovat kromě živého vysílání ČT2 a ČT4 dalších osm přímých přenosů ze souběžně

⁷⁸³ Saturková, 2003, s. 13

⁷⁸⁴ Výroční zpráva o činnosti České televize v roce 2006, 2007, s. 32

⁷⁸⁵ Výroční zpráva o činnosti České televize v roce 2006, 2007, s. 32

⁷⁸⁶ Výroční zpráva o činnosti České televize v roce 2007, 2008, s. 110

⁷⁸⁷ Výroční zpráva o činnosti České televize v roce 2007, 2008, s. 58

konaných disciplín.⁷⁸⁸ V průběhu příštích olympijských her se internetové streamy staly samozřejmostí sportovního vysílání ČT.⁷⁸⁹

Kvalita internetového vysílání se neustále zlepšovala. Během MS v klasickém lyžování v Liberci v únoru 2009 již měli diváci možnost sledovat internetový přenos v plné televizní kvalitě.

V srpnu 2011 byl spuštěn v nové podobě webový portál sportovního programu ČT, který je propojen i s videoarchivem vysílání.⁷⁹⁰ Šéfem webu ČT sport se stal v roce 2012 dlouholetý komentátor redakce sportu a někdejší zástupce šéfredaktora Jiří Lípa.

ČT připravuje ke každé významné sportovní události webové stránky. Například během pražského hokejového šampionátu v roce 2015 zaznamenal web www.mshokej.cz 1,8 milionu návštěv. O třetinu více než při MS v roce přechozím.⁷⁹¹ Přímé přenosy byly rovněž poprvé v historii ČT přenášeny i prostřednictvím aplikace pro tzv. hybridní televize (HbbTV).⁷⁹²

Internet přinesl divákům ještě větší komfort při sledování sportovních přenosů. Časovou a lokální nezávislost a ještě pestřejší nabídku. Divák také už nemusí každou významnou sportovní událost nahrávat, aby si ji mohl znovu a znovu připomínat, protože záznamy najde v archivu.

Robert Záruba: „*Ta technika to žene neuvěřitelným způsobem dopředu. Dřív se hodně vylepšovala technická stránka těch přenosů, dnes se vylepšuje technická stránka sledování. Což je dost velký rozdíl. Takže se více hledí na pohodlí diváka. A ne že by se nevylepšovala televizní technika, ale už ten vývoj z hlediska snímání není tak překotný jako v 50. a 60. letech. Dneska se opravdu daleko více vyvíjí ta druhá strana toho procesu, sledování toho televizního sportu.*“⁷⁹³

Pomalu ubývá případů, kdy naštvání diváci při prodloužení například fotbalového utkání telefonují do televize a dožadují se původně plánovaného přenosu kupříkladu z volejbalu.

⁷⁸⁸ Výroční zpráva o činnosti České televize v roce 2008, 2009, s. 60

⁷⁸⁹ Výroční zpráva o činnosti České televize v roce 2008, 2009, s. 67

⁷⁹⁰ Výroční zpráva o činnosti České televize v roce 2011, 2012, s. 26

⁷⁹¹ Výroční zpráva o činnosti České televize v roce 2015, 2016, s. 52

⁷⁹² Výroční zpráva o činnosti České televize v roce 2015, 2016, s. 52

⁷⁹³ z rozhovoru s Robertem Zárubou, 1. 2. 2016, archiv autora

Česká televize může jeden ze souběžně konaných přenosů umístit na webové stránky. RS pravidelně připravuje internetové vysílání rovněž v případě plánované kolize. Například když je zřejmé, že se tenisové utkání v Davis Cupu protáhne do přenosu z hokeje, diváci mají příležitost začátek hokejového zápasu sledovat na internetu. V roce 2015 výrazně vzrostl počet přenosů na webových stránkách. „Realizováno bylo 92 sportovních přenosů minoritních sportů typu jezdeckví, plavání, stolní tenis, ale např. i Czech Open v šípkách a cyklistické závody Pražské schody 2015. Mimo jiné byly odbavovány v plném rozsahu akce, které jsou v TV zkrácené (např. z důvodu kolize s jiným přenosem).“⁷⁹⁴

Robert Záruba: „Je to možnost sledovat živý sport jinou formou, která už se dnes vyrovná klasickému televiznímu vysílání. Problém je, že se nedělá, kolik lidí se na ten přenos na internetu dívá. Nám to řeší situaci při kolizích, kdy spolu časově souvisejí dvě, tři, čtyři události a nedostanou se všechny na sportovní kanál, tak některé z nich jsou na internetu. Kdo se chce dívat, tak se na ně může podívat tam. Anebo když se někdo nemůže dívat na televizi, nemá ji zrovna po ruce nebo nemá televizi vůbec, tak si může zapnout internet. Na území České republiky se může kdekoliv podívat. Nebo si to pustit zpětně. A postupuje to dál, dneska už jsou hybridní televize. Máte televize, kde si můžete pustit 32 hodin nazpátek myslím cokoliv.“⁷⁹⁵

Redakce sportu komunikuje s diváky také prostřednictvím sociálních sítí. V roce 2015 narostl počet fanoušků ČT sport k číslu 140 000 na Facebooku a 136 000 na Twitteru.⁷⁹⁶

13.1 Příprava sportovních redaktorů s internetem a bez něj

Nástup internetu zcela zásadně změnil přípravu sportovních redaktorů. Dlouholetí redaktoři RS České televize ale zažili také doby, kdy museli svou práci zvládat bez internetu a dalších dnes naprosto běžných technologií.

Pavel Čapek: „Na jednu stranu si nedokážu detailně představit, jak jsem dělal přípravu, když ještě nebyl internet. Víím, že v Anglii 1996 nebyly ani mobily ani internet. V roce 1998 jsme měli mobily, ale podle mě ještě nebyl úplně rozšířený internet. Možná v roce

⁷⁹⁴ Výroční zpráva o činnosti České televize v roce 2011, 2012, s. 53

⁷⁹⁵ z rozhovoru s Robertem Zárubou, 1. 2. 2016, archiv autora

⁷⁹⁶ Výroční zpráva o činnosti České televize v roce 2015, 2016, s. 52

2000 na mistrovství Evropy v Holandsku a Belgii.⁷⁹⁷

Robert Záruba: „Dovedu si přípravu bez internetu představit, protože jsem to zažil, takže tak úplně nemyslitelné to není. Občas člověk prostě internet nemá a musí se na to nějak připravit, ale je to výrazně těžší. S internetem je to zase složitě z jiného důvodu. Ne, že by byla nouze o informace, tady je spíš těch informací hodně a je potřeba je prozkoumat a ověřit.“⁷⁹⁸

Petr Vichnar: „Když jsem v osmdesátých letech začal komentovat ty velké sporty, tak informační zdroje byly minimální. Takže se to řešilo především tím, že jsme museli mluvit s těmi lidmi přes nějaké kontakty do zahraničí, když to byl mezinárodní sport. Takže jsme si vyměňovali třeba s Finy a Švédy takové hokejové ročenky a podobné věci. Hodně jsme se bavili a vyměňovali si informace o hráčích.“⁷⁹⁹

Během posledních let ale práce přibývalo natolik, že komentátor musí zvládnout během krátké doby i několik přenosů z různých sportů. Na internetu se může okamžitě seznámit s pravidly jakéhokoliv sportu a na přenos se připravit. Bez internetu by to bylo velice obtížné. Na druhou stranu komentátoři už zdaleka nejsou jediní, kteří vidí do zákulisí.

Petr Vichnar: „Máte x diváků, kteří o tom sportu vědí strašně moc, kteří se v tom hrabou. Takže nám to sice usnadnilo tu přípravu, ale je to daleko složitější tomu divákovi říci něco zajímavého, nového. Řekl bych vybalancovat to, protože vždycky vysíláte pro ty větší i menší odborníky. V tomto směru si myslím, je to dvojsečné, že to není jenom výhoda. Na druhou stranu pochopitelně je to příjemné, protože když jsme začínali, tak ty zdroje byly velmi omezené. Když jsem začínal, tak jsem vždycky chodil na tréninky, tam jsem otravoval každého, s každým jsem se bavil a nějak jsem to prostě plichtil. Jediný informační zdroj byla ČTK, nebo nějaké knížky. Tady se pořádně nechytaly žádné cizí televize, to bylo jenom načerno. Třeba Němce někdo někde v pohraničí. Takže fakt to nebylo jednoduché. Když já jsem začínal s hokejem, tak byla třeba výhoda, že hráli pořád stejní lidé. A nejen u nás. Ty lidi byli daleko čitelnější na tom ledě. Hráli v národním mužstvu deset let.“⁸⁰⁰

⁷⁹⁷ z rozhovoru s Pavlem Čapkem, 1. 2. 2016, archiv autora

⁷⁹⁸ z rozhovoru s Robertem Zárubou, 1. 2. 2016, archiv autora

⁷⁹⁹ z rozhovoru s Petrem Vichnarem, 28. 1. 2016, archiv autora

⁸⁰⁰ z rozhovoru s Petrem Vichnarem, 28. 1. 2016, archiv autora

Vladimír Drbohlav poznamenává, jak informační možnosti internetu ovlivnily komentování.

Vladimír Drbohlav: „*Specifické je to u těch atletických disciplín, kdy třeba probíhá sedm dějových okruhů. A z těch sedmi dějových okruhů může dostat prioritu jen jeden. Druhotně jsem se mohl zabývat tím, kde je hluboká zainteresovanost našeho diváka při české účasti. Celkově jsem se musel při tom komentování držet toho, co mi nabídne režisér v časové souslednosti. Přiznám se, že v době, kdy ještě neexistovaly sociální sítě, tak jsem prostě radši zamlčel, jak dopadl ten konkrétní třeba výškařský výkon, protože jsem věděl, že to nejlepší dostanu v té další časové rovině, kdy se k tomu režie vrátí. Jediný, kdo mi v tu chvíli mohl konkurovat, byl rozhlas. Dneska je to pochopitelně úplně jiné, a jestliže nabízíme na streamu souběžně ty věci, tak divák, který je prioritně zainteresován do určitého sportu, si to své najde, a naopak to, co je na hlavním okruhu, nepotřebuje.*“⁸⁰¹

13.2 Sportovní redaktor a sociální síť

Během Olympijských her v Londýně v roce 2012 využívali moderátoři olympijského studia sociální sítě přímo ve vysílání. Od té doby jejich využití výrazně narostlo. Vzkazy fanoušků reprezentantům, dotazy na vysílání, vtipné příspěvky a tak dále. Diváci se tak stále více podílejí na samotném vysílání. I pro moderátory může být dotaz od diváka inspirací.

Součástí práce redaktorů se postupem času stala také práce s vlastními profily na sociálních sítích. „Sportáci“ komunikují s diváky, sdílejí zážitky a fotografie přímo z centra dění, mohou informovat živě o nějaké mimořádné události a nemusejí čekat na sportovní zprávy. Například profil Roberta Záruby na Twitteru má v současnosti 157 000 odběratelů,⁸⁰² Jaromíra Bosáka 164 000.⁸⁰³ Redaktoři samozřejmě nikdy nedosáhnou takové fanouškovské základny jako světové sportovní hvězdy, ale to ani není jejich cílem. Lidé mohou redaktorům poskytnout okamžitou zpětnou vazbu. Dříve museli do televize poslat dopis nebo telegram, či doufat, že se jim podaří dovolat. Samozřejmě stejně jako v dobách minulých, nejsou všechny reakce pozitivní. Nemohu než vzpomenout na historku, kterou mi vyprávěl Karol Polák, který zažil diváckou reakci v 70. letech po zavedení barevného vysílání.

⁸⁰¹ z rozhovoru s Vladimírem Drbohlavem, 4. 3. 2016, archiv autora

⁸⁰² ZÁRUBA, Robert. In: *Twitter* [online]. [cit. 2016-05-01].

Dostupné z: <https://twitter.com/robertzaruba?lang=cs>

⁸⁰³ BOSÁK, Jaromír. In: *Twitter* [online]. [cit. 2016-05-01].

Dostupné z: <https://twitter.com/jaromirbosak?lang=cs>

Karol Polák: „*Stala se mi taková nepříjemná věc. Do té doby jsme při tom krasobruslení popisovali barvu. On celý v černém a ona má tyrkysovou blůzku. To jsme museli chodit do módních salonů a já jsem se učil barvy. Ten divák toho moc neviděl, ale musel jsem prostě popsat, jakou to má barvu. Potom už se začalo vysílat barevně a lidé začali shánět barevné televize. A na nějakém mistrovství světa nebo Evropy mě napadla taková kravina a říkám: ‚Víte co, milí diváci, my vám tu s Karlem Mikyskou už nebudeme popisovat barvu oblečení, když už má pomalu každý barevný televizor.‘ Přišlo asi 1 500 ohlasů: ‚Ty č..., kup mi barevný televizor, za co to mám koupit, krista!‘ To mi dali diváci. Potom jsem si vzal televizní výzkum a zjistil jsem, že jenom 15 % lidí má barevný televizor.“⁸⁰⁴*

⁸⁰⁴ z rozhovoru s Karolem Polákem, 1. 9. 2015, archiv autora

14. Konkurenční sportovní programy

Do roku 1989 měla Československá televize na domácím trhu naprostý monopol. „V lednu 1991 byla založena společnost Kabel Plus, která se z lokální severomoravské firmy postupem stala lídrem v této oblasti. Budovala kabelové sítě v největších městech, dokázala oslovit stovky tisíc domácností a vzbudila zájem nadnárodní firmy US WEST Internacional (dnes známá jako MediaOne Internacional). Ta v říjnu 1996 odkoupila většinový podíl, aby ho přesně o tři roky později prodala nizozemské společnosti United Pan-Europe Communications N. V. (UPC) za 5 miliard korun.“⁸⁰⁵

Nejvýznamnější kabelovou stanicí se sportovní tematikou na počátku 90. let byl bezpochyby Eurosport. „Multinacionální sportovní kanál vysílající v 17 jazycích. Založen 1989 z iniciativy Evropské vysílací unie s cílem optimálně využívat získaná práva ke sportovním přenosům a nabídnout divákům co nejvíce hodin sportovního vysílání. Původními vlastníky bylo konsorcium EBU (z 25 členských televizí) a společnost Sky Television, v. r. 1991 byl podíl Sky převeden na televizi TF1, která také převzala provozování kanálu, v. r. 1993 se dalšími podílňiky staly společnost ESPN a Canal Plus a v. r. 2001 byl podíl ESPN vykoupen ve prospěch TF1 a Canal Plus.“⁸⁰⁶ V roce 2015 Eurosport zcela ovládla americká společnost Discovery Communications.⁸⁰⁷

Vladimír Drbohlav: „Já jsem dokonce byl asi 8 let v takovém tom Stear comitee mezi EBU a Eurosportem. Začali vysílat z Paříže, vytvořili koncepci, ve které pokračovali s EBU. Měli tam centrálu, už dělali mutace, francouzskou a německou. Rozběhli to dobře, mělo to ohlas, takže pak čím dál více expandovali. Začali dělat z místa, pak přidali ty národní mutace i tady, takže tady ten jejich miniodbor s námi navázal spolupráci. My jsme chodili komentovat na Eurosport za nějaké supermini prachy. Byly to ale nějaké prachy navíc, takže to každý docela rád dělal, ale pak se objevil pracovní-právní požadavek, že vlastně jsme ústy České televize a neměli bychom to rozměňovat. Tehdy se to vyřešilo tak, že se to povolilo jenom externistům, takže my jsme z toho vypadli a oni si udělali takový vlastní okruh lidí, který byl opřený třeba i o lidi, kteří od nás odešli. Například Štěpán Škorpil, Honza Slepíčka

⁸⁰⁵ Kruml, 2013, s. 236

⁸⁰⁶ Pittermann, Saturková, Šnábl, 2002, s. 356–357

⁸⁰⁷ [mav]. Discovery Communications zcela ovládla Eurosport. *Mediaguru* [online]. 23. 7. 2015, [cit. 2016-03-25]. Dostupné z: www.mediaguru.cz/aktuality/discovery-communications-zcela-ovladla-eurosport/#.Vt6vItAeQnA

a podobně. Postupně to jede do těch dnešních dob. Pro nás to nebyla nikdy konkurence na trhu. ⁸⁰⁸

Eurosport rozšířil vysílání v ČR o česky komentované přenosy v roce 1995. Jednalo se však v průměru pouze o tři hodiny denně. O tři roky později denní průměr narostl na šest hodin.⁸⁰⁹ Postupem času se čeština na Eurosportu zabydlela úplně. Cizojazyčný komentář tak mohou diváci sledovat pouze na jazykových mutacích Eurosportu. Vladimír Drbohlav zná historii Eurosportu dokonale.

Vladimír Drbohlav: *„V roce 2009 dokonce vstoupili do EBU. My jsme kvůli tomu museli změnit stanovy. Oni se stále přes nás chtěli dostat k těm největším akcím a EBU o to v tu chvíli začala mít zájem, protože podíl Eurosportu na platbě za přenosy a technologické náklady umožňoval snížit ceny pro ostatní členské organizace. Jenomže cesty se rozešly v roce 2012, kdy Evropská unie vydala určité směrnice, které znemožňují tuhle změnu stanov. Abychom na to přistoupili, musel jít zase Eurosport ven. My jsme s nimi zůstávali ve spolupráci. Nebylo to, že jsme proti sobě. My jsme od nich přebírali ty eurosportácké newsy, ale směrnice to pak znemožnila.* ⁸¹⁰

Po převzetí stanice americkým Discovery Communications v roce 2015 se spolupráce značně zkomplikovala. Discovery navíc nyní vlastní práva na olympijské hry do roku 2024.

Vladimír Drbohlav: *„Oni se začali vymezovat takovým nesmyslným způsobem. My jsme třeba měli možnost některé ty jejich věci získávat, ale muselo k tomu být speciální povolení jejich ředitelů. Já se tam s nějakými těmi lidmi znal, dělali jsme spolu 25 let. Většinou se mi to podařilo získat. Jen se mi nikdy v životě nepodařilo získat povolení na skoky 1. ledna v Garmischi, protože to oni řekli, že musí zůstat u nich, ale některé ty věci mi povolili. Kdežto teď nějaký ten Amík, mladý a nový... naši fotbalisté se třeba loni dostali na mistrovství Evropy do 17 let v Bulharsku. Oni nám to nabídli, my jsme to ani nemohli vysílat, protože nám to šlo proti nějakému velkému fotbalu, že z toho dáme záznam. Ten Amík mi říkal: ‚Můžete to vysílat na ČT1 nebo na ČT2. Pro ČT sport to neodpovídá naší*

⁸⁰⁸ z rozhovoru s Vladimírem Drbohlavem, 4. 3. 2016, archiv autora

⁸⁰⁹ Bernatský, 1999, s. 53

⁸¹⁰ z rozhovoru s Vladimírem Drbohlavem, 4. 3. 2016, archiv autora

strategii.‘ (majitelé práv nechtěli povolit vysílání na sportovním kanálu, pozn. aut.)
Tímhle způsobem nám začal odpovídat na všechno.“⁸¹¹

Další cizojazyčnou nekódovanou stanicí, která byla přístupná českým divákům, byla od roku 1993 německá DSF. Zaměřena však byla výhradně na německé úspěchy. Nabídka cizojazyčných stanic se sportovním vysíláním postupně stoupala (např. RTL, RAI, TVE, NBC Europe).⁸¹²

Sportovních kanálů postupem času přibývalo. V roce 1997 vznikla TV Galaxie. Té se podařilo koncem roku 1998 získat práva na kanadskoamerickou NHL.⁸¹³ V roce 2002 se přejmenovává na Galaxie sport. Postupem času získává práva například na anglickou Premier Ligue, Formule1 a zámořské soutěže NBA, NFL, nebo MLB. Kanál se zařadil do skupiny Nova a v roce 2008 se přejmenoval na Nova Sport.

V roce 2015 spustil vysílání nový program O2 Sport, snažící se získat majoritní postavení na českém trhu. Jeho výhodou oproti dalším sportovním stanicím v České republice je výrazně vyšší kapitál, díky kterému si může dovolit v počátcích vysílání investovat miliardy korun do techniky a vysílacích práv bez záruky návratu této investice. *„Vzhledem k investicím do vysílacích práv se nové sportovní stanice podařilo získat atraktivní sportovní události – mj. práva na evropskou Ligu mistrů a na zápasy první volby tuzemské Synot ligy. To s sebou přineslo zcela novou zkušenost pro televizního diváka – skončilo období, kdy přitažlivé přenosy byly k dispozici zdarma, a je zřejmé, že dostupnost atraktivních událostí a pořadů ve volném vysílání se bude snižovat.*“⁸¹⁴

V současnosti vysílají sport kanály Nova Sport 1 a Nova Sport 2, Slovak sport 1 a Slovak sport 2, Sport 1 a Sport 2, O2 Sport, Digi Sport, Sport 5, Eurosport 1 a Eurosport 2. Dále jsou to pak specializované kanály pouze na určitý sport. Příkladem je například Golf Channel. Výhodou ČT však stále zůstává její celoplošné pokrytí, vysoce profesionální personální zázemí, a to, že za její příjem platí diváci pouze ze zákona povinné koncesionářské poplatky.

⁸¹¹ z rozhovoru s Vladimírem Drbohlavem, 4. 3. 2016, archiv autora

⁸¹² Bernatský, 1999, s. 54

⁸¹³ Bernatský, 1999, s. 50

⁸¹⁴ *Výroční zpráva o činnosti České televize v roce 2015, 2016, s. 22*

Závěr

Tato diplomová práce si kladla za cíl zmapovat historii sportovní redakce ČT v posledních 25 letech v kontextu vývoje ČT. Jako nezbytné se proto ukázalo nejprve popsat transformaci Československé televize v Českou televizi, její vývoj a dopad tohoto procesu na RS. Následuje kapitola líčící dějiny samotné Redakce sportu s důrazem zejména na stránku institucionální a personální. Počátkem 90. let nejprve hrozilo, že redakce jako celek zanikne. Poté došlo k odchodu řady redaktorů, převážně z politických důvodů. Od roku 1993 pokračovala už znovu zformovaná redakce bez slovenských kolegů. Postupně přicházela celá řada osobností, které určovaly další ráz fungování RS a ve většině případů v ní působí dodnes. RS byla nejprve samostatným subjektem, spadajícím přímo pod generálního ředitele ČT. V roce 2000 byla Redakce sportu ČT zařazena pod zpravodajství. V souvislosti s ustanovením programu ČT sport došlo k přijetí nových redaktorů a organizační stabilizaci. Poslední významnou změnou bylo v roce 2010 zařazení RS pod vedení výkonného ředitele ČT sport Jiřího Ponikelského. Současnou podobu redakce tato práce rovněž podrobně popisuje, stejně jako profily redakčních osobností.

Během sledovaného období došlo v redakci k genderovému posunu. Ženy posílily své postavení jako sportovní redaktorky, a to zejména jako reportérky v dříve ryze mužských odvětvích – v hokeji a fotbalu. Ženy se také postupně ujaly rolí moderátorek, včetně nejstarší zpravodajské relace *Branky, body, vteřiny*. Dle mého názoru je pouze otázkou času, kdy budou ženy také pravidelně komentovat.

Tato práce přibližuje transformaci podoby sportovního vysílání ve sledovaném období. Zachycuje šíři vysílacího prostoru a jeho náplň – sportovní zpravodajství, včetně BBV (které se posledních 20 let vysílají každý den), pravidelné pořady a přímé přenosy. Nejprve popisuje etapu, kdy veřejnoprávní televize vysílala zcela novou nabídku sportů (NHL, NBA, MLB, NFL, tenisové grand slamy, fotbalovou Premier League atd.). Poté se programová nabídka zužovala a primárním objektem zájmu RS se stal český sport a mezinárodní soutěže s českou účastí. Olympijské hry i fotbalové šampionáty patřily a patří k hlavním prioritám ČT po celou její historii. Mezi nejvýznamnější pravidelné přenosy z České republiky patří především domácí soutěž v hokeji, kterou ČT (včetně ČST) vysílá celých 60 let, a ve fotbalu, kterou opětovně získala v roce 2006.

V 90. letech byl sport na programech ČT jen těžce snášeným hostem, ačkoliv sportovní přenosy každoročně patřily mezi nejsledovanější pořady roku. Redakce sportu musela složitě bojovat o vysílací prostor, převážně na programu ČT2. Největší zlom ve sledovaném období nastal v roce 2006, kdy vznikl samostatný sportovní program, původně pod názvem ČT4 Sport. Byl tak naplněn sen mnoha generací sportovních redaktorů ČT/ČST. Od té doby se postavení sportu v rámci ČT diametrálně změnilo. Místo boje o vysílací prostor na ČT2 musela RS vytvořit celodenní program. RS připravila do vysílání tisíce hodin atraktivních přenosů, původních pořadů, sportovního zpravodajství, magazínů a také reprízy utkání z doby nedávné i desítky let vzdálené.

Za dobu deseti let zpopularizoval program ČT sport celou řadu menších sportů, které by dříve neměly možnost se do televizního vysílání dostat. Rovněž přispěl k popularizaci v Česku méně oblíbených sportů, jakými byly golf, ragby, americký fotbal, a zejména biatlon. ČT sport věnuje zaslouženou pozornost soutěžím hendikepovaných, regionálním a mládežnickým. Program ČT sport přispěl díky svým projektům také k popularizaci aktivního sportu. ČT každoročně spolupřátá běžecké, cyklistické, lyžařské a další soutěže.

Dále studie charakterizuje a specifikuje profese spojené se sportovním vysíláním. Objasňuje specifika práce spolukomentátora, režiséra a kameramana přímého přenosu. Následuje popis profese komentátora, spojený s různými názorovými přístupy, jak toto povolání vykonávat. Názory zkušených pracovníků sportovní redakce lze zobecnit a vytěžit z nich podobu toho, jak by měla daná profese vypadat. Jedinečné je to, že každý má trochu jiný názor, trochu jinou koncepci, a přesto práce RS musí působit jednotně. V redakci jsou komentátoři, kteří se plně specializují na jeden až dva sporty, a naopak tací, kteří komentují celou řadu různorodých disciplín. Stinnou stránkou zdokonalující se techniky a vzrůstajících cen vysílacích práv je, že přibývá přímých přenosů, kdy komentátor není přímo na stadionu, ale komentuje ze studia. Tato studie nabízí odpověď na otázku, má-li být komentátor nestranný v případě velkých utkání, či národnímu celku nepokrytě fandit. Všechny tyto aspekty mohou pomoci zájemcům o profesi sportovního redaktora prolomit mýtus sportovního komentátora, který může televizní vysílání vytvořit. Další kapitola se zabývá TV studiem a přispívá k objasnění práce některých profesí: moderátor, reportér, host.

Následující část je věnována přenosům z olympijských her – největšího sportovního svátku. Se stejnou intenzitou je popsáno vysílání dvou nejpopulárnějších sportů v České republice – z fotbalu a hokeje.

Dále práce sleduje vývoj televizní techniky. Zdokonalující se vybavení umožňuje divákům sledovat i ty nejmenší detaily v HD rozlišení z pohodlí domova nebo prakticky kdekoli na mobilních přijímačích. Internetová podoba vysílání fakticky dává ČT možnost paralelního využití několika dalších kanálů.

Diplomová práce *Historie Redakce sportu České televize v letech 1993–2015* naplňuje téměř beze zbytku schválené teze. Výjimku tvoří změna struktury práce, kterou jsem vysvětlil již v úvodu. Obsahová stránka dle mého názoru naplňuje vysoce nad očekávání mou počáteční představu. Práce má dvě roviny. Rovinu historickou a tematickou. Nejprve jsem zmapoval dané období za pomoci literatury a existujících dílčích studií. Poté jsem se zaměřil na mezery a nejasnosti, které se objevily v průběhu zpracování podkladů. K jejich vyjasnění jsem využil Archiv programových fondů ČT, Mediální archiv Newton Media a.s. a zejména osobní konzultace s členy RS, kteří mě nechali nahlédnout i do svých soukromých archivů a poznámek, za což bych jim chtěl ještě jednou poděkovat. Tato práce obsahuje více než tři desítky rozhovorů. Postupným přepisem těchto dialogů vznikaly písemné materiály, které bylo nutno cíleně včlenit do textu k objasnění konkrétní podoby daných událostí. Zaznamenávat rozhovory s pamětníky je důležité a jedinečné. Rozhovor s Karolem Polákem byl jedním z posledních, které poskytl.

Tato práce zachycuje období, kdy musela ČT začít čelit konkurenci jiných vysílatelů. Přes řadu těžkostí, zejména co se týče fotbalových přenosů, v tomto boji obstála. V roce 2016 tak stále drží práva na většinu velkých sportovních akcí či domácích soutěží. Již nyní je jasné, že problémem do budoucna není, zda ČT udrží všechny vrcholné sportovní akce, ale které udrží. Volně dostupné soukromé televize měly dříve omezený vysílací prostor a nemohly, podobně jako ČT, zařazovat tolik sportovních pořadů. S přechodem na digitální vysílání už není žádný problém zřídit nový sportovní kanál. Ceny vysílacích práv pak strmě stoupají a vyjednávání o nich se mění v lýtý boj. Ovšem návratnost této investice je paradoxně podmíněna zamezením volné dostupnosti prémiového obsahu. Neméně důležitým aspektem pak bude ochota českých diváků platit za takový obsah, když jej mohou sledovat, byť v horší kvalitě, na internetu. Výhodou ČT oproti konkurenci při jednáních s majiteli práv nadále

zůstává celoplošná dostupnost programu ČT sport a garance mezinárodně oceňované kvality přenosů. Olympijské hry už nejsou zcela dostupné všem členům EBU a je tak nesmírně složité zajistit na ně vysílací práva. Jak jsem již zmínil 9. května 2016, tedy v poslední den psaní této práce, se ČT přesto podařilo zajistit práva na olympijské hry v letech 2018 a 2020.

Přestože je práce rozsáhlá, zůstala řada témat, která vybízejí k hlubšímu prozkoumání. Například téma sportovních dokumentů, fungování ostravské a brněnské redakce. Rozsah práce je však omezen a nelze tak touto formou historii RS ČT zpracovat do naprostých podrobností.

Práce odhalila některé oblasti, ve kterých existuje prostor ke zlepšení. Podle vedoucího spisového archivu APF sportovní redakce ČT/ČST poskytuje písemnosti archivu „*bezkonkurenčně nejméně a až na několik výjimek je nepředává vůbec.*“⁸¹⁵ Určité rezervy panují také ve větším zařazování ženského sportu do vysílání. Ani finanční ohodnocení redaktorů neodpovídá špičkové kvalitě práce, kterou v náročných podmínkách odvádějí. K velkému posunu naproti tomu došlo v případě archivace významných sportovních akcí. Nemělo by tak již docházet k nenávratným ztrátám slavných momentů sportovní historie.

V průběhu sledovaného období se některé předpoklady potvrdily, jiné naopak nepotvrdily. Předpoklad, že může vzniknout a udržet se zcela samostatný sportovní kanál, který bude schopen vysílat 24 hodin denně, se potvrdil. Rovněž se ukázalo, že RS ČT je schopna celodenní program zajistit. Nepotvrdily se naopak názory, že sport není pro diváky dostatečně atraktivní. Zájmu recipientů odpovídá i to, že vznikly některé další ryze sportovní televizní kanály. Rovněž se nenaplnil předpoklad, že po vzniku sportovního kanálu se veškeré sportovní pořady přesunou na program ČT sport. Na ČT1 se každodenně, jako pevná součást *Událostí*, vysílá nejstarší zpravodajská relace *Branky, body, vteřiny*. Sportovní zpravodajství je nadále i na programech ČT2, ČT24 a ČT :D. Při plánované kolizi více sportovních akcí významného charakteru je nadále využíván program ČT2.

⁸¹⁵ SIEBER, Karel. Spisový archiv APF ČT [elektronická pošta autora]. 14. 4. 2016 16:51 [cit. 2016-05-03]. Osobní komunikace.

Nejdůležitější přínos této práce tkví v tom, že vznikla komplexní studie, která systematicky popisuje existenci RS během posledních 25 let v kontextu vývoje ČT. Tato práce volně navazuje na diplomovou práci Mgr. Roberta Záruby *Svědectví o historii Hlavní redakce tělovýchovy a motorismu Československé televize Praha*. Obě práce tak tvoří celek, který popisuje celou 60 let trvající historii sportovního vysílání ČT/ČST.

Summary

The aim of this diploma thesis *Historie Redakce sportu České televize v letech 1989–2015* was to describe and write down sports broadcasting in Czech TV from 1989 to 2015. The author explains the changes in the organization of Czech TV, which affected the Sports Department, the development of the Sports Department of Czech Television with the most important milestones, personal changes, inception and the first ten years of the channel ČT sport. The thesis describes Olympic Games, football, ice hockey and other sport broadcasting in the Czech TV since 1989. It contains the development of live broadcasts and TV technique. The thesis explains the difference between sports news before the Velvet revolution and in the 2015. It describes various professions in sports broadcasting: an editor, a commentator, a color-commentator, an analyser, a director, a cameraman and a producer. The thesis contains more than 30 interviews with sports editors including their own opinions, authentic experiences, stories and long forgotten facts.

Použitá literatura

Literatura

BEDNAŘÍK, Petr, Jan JIRÁK a Barbara KÖPPLOVÁ. *Dějiny českých médií: od počátku do současnosti*. Vyd. 1. Praha: Grada, 2011. Žurnalistika a komunikace. ISBN 978-80-247-3028-8.

BÍLKOVÁ, Katarína a Vít ŠNÁBL. *Ročenka České televize 1992*; [Díl] 1. Praha: Česká televize, 1993.

BÍLKOVÁ, Katarína, Jana SOPROVÁ a Vít ŠNÁBL. *Ročenka České televize 1993*; [Díl] 1. Praha: Česká televize, 1994.

BÍLKOVÁ, Katarína a Vít ŠNÁBL. *Ročenka České televize 1994*; [Díl] 1. Praha: Česká televize, 1995. ISBN 80-85005-05-0.

BÍLKOVÁ, Katarína a Vít ŠNÁBL. *Ročenka České televize 1995*; [Díl] 1. Praha: Česká televize, 1996. ISBN 80-85005-09-3.

BÍLKOVÁ, Katarína a Martina PETŘÍKOVÁ. *Ročenka České televize 1996*; [Díl] 1. Praha: Česká televize, 1997. ISBN 80-85005-14-X.

BÍLKOVÁ, Katarína, a Martina PETŘÍKOVÁ. *Ročenka České televize 1997*; [Díl] 1. Praha: Česká televize, 1998. ISBN 80-85005-17-4.

BOSÁK, Jaromír. *Brazilský deník: mistrovství světa den po dni*. Vyd. 1. Jarošov nad Nežárkou: Pejdlova Rosička, 2014, s. 5–6. ISBN 978-80-905720-0-3.

BOSÁK, Jaromír a Dan HRUBÝ. *Čína: zpráva o zrodu velmoci*. Praha: XYZ, 2008. ISBN 978-80-7388-124-5.

BOSÁK, Jaromír. *Jak jsem potkal šampiony: asijský deník*. Praha: Eminent, 2002, 234 s. ISBN 80-7281-150-9.

BOSÁK, Jaromír. *Sny, střepy a štěstí: ZOH Turín 2006*. Řitka: Daranus, 2006. ISBN 80-86983-04-8.

BOSÁK, Jaromír. *Životní mač*. Vyd. 1. Praha: Knižní klub, 2013. ISBN 978-80-242-3952-1.

ČERNÝ, Otakar. *Tříkrát a dost*. Vyd. 1. Praha: Josef Ženka st., 2013, 229-30 s. ISBN 978-80-905388-7-0.

DĚKANOVSKÝ, Jan. *Sport, média a mýty: zlatí hoši, královna bílé stopy a další moderní hrdinové*. Vyd. 1. Praha: Dokořán, 2008. Bod (Dokořán). ISBN 978-80-7363-131-4.

HLADKÝ, Miroslav. *Žurnalistika v televizi: celostátní vysokoškolská učebnice pro studenty fakult žurnalistiky a filozofických fakult studijního oboru 72-22-8 žurnalistika*. 1. vyd. Praha: Novinář, 1986,

KABÁT, Marcel. *Ročenka České televize 1998*. Praha: Česká televize, 1999. ISBN 80-85005-20-4.

KRUML, Milan. *Televize? Televize!: procházka prvními šesti dekadami televizního vysílání u nás pro začátečníky i pokročilé*. Vyd. 1. Praha: Česká televize, 2013.

OSVALDOVÁ, Barbora a Jan HALADA. *Praktická encyklopedie žurnalistiky a marketingové komunikace*. 3., rozš. vyd. Praha: Libri, 2007. ISBN 978-80-7277-266-7.

OSVALDOVÁ, Barbora a Jan HALADA. *Zpravodajství v médiích*. Karolinum, Praha 2005. ISBN 80-246-0248-2.

PITTERMANN, Jiří, Jitka SATURKOVÁ a Vít ŠNÁBL. *(Prvních) 10 let České televize*. Praha: Česká televize, c2002. PR a Promotion. ISBN 80-85005-37-9.

ZÁRUBA, Robert. *Přepište dějiny!: olympijské hry, MS a NHL očima reportéra ČT*. Vyd. 1. Praha: Duel, 1998. ISBN 80-86187-15-2.

Elektronické zdroje

[BoJ]. MÉDIA: 2011: Rok nových ředitelů veřejnoprávních médií. [online]. *Česká média: ... i slova jsou činy*, 6. 1. 2011, [cit. 2016-04-07]. Dostupné z: http://mediasearch.newtonmedia.cz.ezproxy.is.cuni.cz/news.php?uqid=31dc92ad-0d79-4452-bf01-e11f5e522e2c&index=articles_cze_2011_v2&qt=Rok+nov%C3%BDch+%C5%99editel%C5%AF+ve%C5%99ejnopr%C3%A1vn%C3%ADch+m%C3%A9di%C3%AD&qsmpl=&qsr=ceska-media.cz&qsc=&qa

BOSÁK, Jaromír. In: *Twitter* [online]. [cit. 2016-05-01]. Dostupné z: <https://twitter.com/robertzaruba?lang=cs>

CIGLEROVÁ, Jana. „Už zase jezdím tramvají“ [online]. *Nedělní noviny*, 2000, roč. 2, 23. 1. 2000, s. 20. [cit. 2016-03-29]. Dostupné z: http://mediasearch.newtonmedia.cz.ezproxy.is.cuni.cz/news.php?uqid=1d94fd88-1532-4e39-af72-a8d368a26692&index=articles_cze_2000-2003_v2&qt=u%C5%BE+zase+jezd%C3%ADm+tramvaj%C3%AD&qsmpl=&qsr=&qsc=&qa

ČESKÁ TELEVIZE. Podrobnosti k vysílání MS ve fotbale na České televizi [online]. *Parabola.cz*. 2006, 8. 6. 2006. [cit. 2016-04-01]. Dostupné z: <http://www.parabola.cz/clanky/2146/podrobnosti-k-vysilani-ms-ve-fotbale-na-ceske-televizi/>

Československá filmová databáze [online]. [cit. 2016-01-18]. Dostupné z: <http://www.csfd.cz>

ČT24. Hokejový pořad Buly oslaví 700. vydání. *Česká televize* [online]. 29. 11. 2009. [cit. 2015-09-06]. Dostupné z: <https://www.citacepro.com/dok/Kqjro4CS07wBc0QA>

ČT24. Olympiáda v ČT - detailně, ostře a jasně. *Česká televize* [online]. 2. 2. 2010. [cit. 2015-10-29]. Dostupné z: <http://www.ct24.cz/vancouver-2010/79812-olympiada-v-ct-detailne-ostre-a-jasne/>

ČT4. Poprvé v historii má ČT studio přímo v dějišti olympiády. *Česká televize* [online]. 10. 7. 2012. [cit. 2015-10-29].

Dostupné z: http://mediasearch.newtonmedia.cz.ezproxy.is.cuni.cz/news.php?uqid=1bb4f0ff-9a3b-47c1-94dc-9c0fad6e76f1&index=articles_cze_2012_v2&qt=Poprv%C3%A9+v+historii+m%C3%A1+%C4%8CT+studio+p%C5%99%C3%ADmo+v+d%C4%9Bji%C5%A1ti+olympi%C3%A1dy&qsmpl=&qsr=&qsc=&qa

[ČTK]. ČT vyšle poprvé na ME přenosový vůz [online]. *Sportovní noviny.cz*, 2004, 1. 6. 2004, [cit. 2016-04-01]. Dostupné z: http://mediasearch.newtonmedia.cz.ezproxy.is.cuni.cz/news.php?uqid=0d85892a-c4ce-470e-945a-6a18bc431b7f&index=articles_cze_2004-2005_v2&qt=&qsmpl=&qsr=%28%3D%22sportovninoviny.cz%22%29&qsc=&qa

ČT sport. Další milník v televizní historii. ČT vysílá ligový hokej 60 let. *Česká televize* [online]. 9. 9. 2015. [cit. 2015-10-29]. Dostupné z: <http://www.ceskatelevize.cz/sport/exkluzivne-na-ct-sport/320362-dalsi-milnik-v-televizni-historii-ct-vysila-ligovy-hokej-60-let/>

Facebook Barbora Černošková, osobnost z oblasti zpravodajství. In: *Facebook*. Autor fotografie: Česká televize, Zuzana Páchová. Pořízení v rámci natáčení pořadu ČT sport 10 let [online]. [cit. 2016-05-10]. Dostupné z: <https://www.facebook.com/120416598160416/photos/pb.120416598160416.-2207520000.1462890312./515426071992798/?type=3&theater>

Facebook Barbora Černošková, osobnost z oblasti zpravodajství. In: *Facebook*. Autor fotografie: Česká televize, Zuzana Páchová. Pořízení v rámci natáčení pořadu ČT sport 10 let [online]. [cit. 2016-05-10]. Dostupné z: <https://www.facebook.com/120416598160416/photos/pb.120416598160416.-2207520000.1462890312./515425988659473/?type=3&theater>

FELT, Karel. Česká televize chce na stadiony cestou práva [online]. *Rudé právo*, 1994, roč. 75, 29. 3. 1994, 16 s. [cit. 2016-04-01].

Dostupné z: http://mediasearch.newtonmedia.cz.ezproxy.is.cuni.cz/news.php?uqid=7a3c78d9-6432-4d82-98d7-368ebd3e25ce&index=articles_cze_1900-1999_v2&qt=%C4%8Cesk%C3%A1+televize+chce+na+stadiony+cestou+pr%C3%A1va&qsmpl=&qsr=&qsc=&qa

FILÍPEK, Štěpán a Jan Jaroš. Bosák je novým šéfem sportu na ČT [online]. *Lidové noviny*, 2000, roč. 13, 15. 2. 2000, s. 22. [cit. 2016-03-30].

Dostupné z: http://mediasearch.newtonmedia.cz.ezproxy.is.cuni.cz/news.php?uqid=1cad3181-31df-41f3-92c3-3d6cd45e2690&index=articles_cze_2000-2003_v2&qt=&qsmpl=uvedla+mluv%C4%8D%C3%AD+%C4%8CT+Renata+Elhenick%C3%A1&qsr=&qsc=&qa

HARTMAN, Petr. Půjde Baumruk na koberec? [online]. *Nedělní noviny*, 2000, roč. 2, 13. 2. 2000, s. 9. [cit. 2016-03-31]. Dostupné z: http://mediasearch.newtonmedia.cz.ezproxy.is.cuni.cz/news.php?uqid=fa329013-7a07-498a-805f-08646d937e70&index=articles_cze_2000-2003_v2&qt=&qsmpl=p%C5%AFjde+baumruk+na+koberec&qsr=&qsc=&qa

HARTMAN, Petr. Škodí podivné náhody ČT? [online]. *Nedělní noviny*, 2000, roč. 2, 30. 1. 2000, s. 9. [cit. 2016-03-30]. Dostupné z: http://mediasearch.newtonmedia.cz.ezproxy.is.cuni.cz/news.php?uqid=e46ebc15-b779-426f-aac5-32d1a9856944&index=articles_cze_2000-2003_v2&qt=&qsmpl=%C5%A0kod%C3%AD+podivn%C3%A9+n%C3%A1hody+%C4%8CT&qsr=&qsc=&qa

HERBRYCHOVÁ, Helena. Nejsem rychlokvaška [online]. *Týdeník Televize*, 2000, roč. 35, 20. 11. 2000, s. 12. [cit. 2016-04-01]. Dostupné z: http://mediasearch.newtonmedia.cz.ezproxy.is.cuni.cz/news.php?uqid=feb9ab25-c9d7-4d9e-88b8-cde8d9ec8713&index=articles_cze_2000-2003_v2&qt=&qsmpl=Kdy%C5%BE+nastoupil+do+funkce+%C5%A1%C3%A9fredaktora+M%C3%ADra+Boš%C3%A1k%2C+definitivn%C4%9B+jsme+se+rozd%C4%9Blili+na+dv%C4%9B+party.+Jedna+je+zpravodajsk%C3%A1+a+druh%C3%A1%2C+%C5%99ekn%C4%9Bme%2C+koment%C3%A1tors%C3%A1.+D%C5%99%C3%ADv+to+bylo+pestr%C3%A9%2C+ne%C5%99%C3%ADk%C3%A1m%2C+%C5%BE+bych+se+nevr%C3%A1til+r%C3%A1d+k+moderov%C3%A1n%C3%AD+zpravodajstv%C3%AD%2C+ale+vybral+jsem+si+komentov%C3%A1n%C3%AD%2C+mo%C5%BE+nost+b%C3%BDt+u+toho%2C+kdy%C5%BE+se+n%C4%9Bco+d%C4%9Bje%2C+a+moderovat+velk%C3%A9%2C+dramaturgicky+n%C3%A1ro%C4%8Dn%C3%A9+po%C5%99ady%2C+jako+je+Studio+fotbal+nebo+Sportovn%C3%AD+ozv%C4%9Bny&qsr=&qsc=&qa

JAROCH, Jan. Komentátor Záruba moc mluvil a v ČT zřejmě skončil [online]. *Lidové noviny*, 1999, roč. 12, 22. 12. 1999, s. 22. [cit. 2016-03-30]. Dostupné z: http://mediasearch.newtonmedia.cz.ezproxy.is.cuni.cz/news.php?uqid=77ab2f51-06f5-4db2-a307-f13c0c93b800&index=articles_cze_1900-1999_v2&qt=Koment%C3%A1tor+Z%C3%A1ruba+moc+mluvil+a+v+%C4%8CT+z%C5%99ejm%C4%9B&qsmpl=&qsr=&qsc=&qa

[jj]. I přes kritiku se chystá na příští rok rekordní objem sportu [online]. *Lidové noviny*, 1999, roč. 12, 13. 12. 1999, s. 20. [cit. 2016-03-30]. Dostupné z: http://mediasearch.newtonmedia.cz.ezproxy.is.cuni.cz/news.php?uqid=b110db89-0fbc-47fd-9f1b-ad621af33fac&index=articles_cze_1900-1999_v2&qt=&qsmpl=sydney&qsr=&qsc=&qa

[jv]. EURO i OH – fanoušci, těšte se! [online]. *Sport*, 2000, roč. 48, 3. 2. 2000, s. 6. [cit. 2016-03-30]. Dostupné z: http://mediasearch.newtonmedia.cz.ezproxy.is.cuni.cz/news.php?uqid=e2b3286f-a1aa-42fd-91ff-a67f3e46c1e8&index=articles_cze_2000-2003_v2&qt=&qsmpl=EURO+i+OH+-+fanou%C5%A1ci%2C+t%C4%9B%C5%A1te+se!&qsr=&qsc=&qa

Kameramani na střechách, aneb když se fotbal vysílal přes zázak. *iDnes* [online]. 25. 07. 2013 [cit. 2016-02-25]. Dostupné z: http://video.idnes.cz/?idvideo=V130725_101143_tv-fotbal-video_nov

[kft]. ČT bude derby vysílat [online]. *Rudé právo*, 1994, roč. 75, 7. 4. 1994, s. 15. [cit. 2016-04-01]. Dostupné z: http://mediasearch.newtonmedia.cz.ezproxy.is.cuni.cz/news.php?uqid=2af1dc37-9ac3-4a5b-9572-1fb366c26775&index=articles_cze_1900-1999_v2&qt=&qsmpl=baumruk&qsr=&qsc=&qa

[kin]. Bosák kritizoval vedení České televize [online]. *Mladá fronta DNES*, 2002, roč. 13, 25. 7. 2002, s. 3. [cit. 2016-04-01].

Dostupné z: http://mediasearch.newtonmedia.cz.ezproxy.is.cuni.cz/news.php?uqid=8372e993-e849-40b5-af8b-946ad03a1520&index=articles_cze_2000-2003_v2&qt=&qsmpl=Bos%C3%A1k+kritizoval+veden%C3%AD+%C4%8Cesk%C3%A9+televize&qsr=&qsc=&qa

[kop]. Novým ředitelem zpravodajství ČT je Honys, šéfredaktoři ho nevitají [online]. *Hospodářské noviny*, 2001, roč. 45, 23. 3. 2001, s. 2. [cit. 2016-04-01].

Dostupné z: http://mediasearch.newtonmedia.cz.ezproxy.is.cuni.cz/news.php?uqid=7a586ede-ff3f-4a12-9093-24b2288ae7f4&index=articles_cze_2000-2003_v2&qt=&qsmpl=Nov%C3%BDm+%C5%99editel+zpravodajstv%C3%AD+%C4%8CT+je+Honys&qsr=&qsc=&qa

KRAFL, Martin. Ohlédnutí za ZOH v Turíně na obrazovkách České televize. *Česká televize* [online]. 27. 2. 2006. [cit. 2016-04-10]. Dostupné z: <http://www.ceskatelevize.cz/vse-o-ct/press/tiskove-zpravy/?id=1473&strana=1=325&category=1>

KŘEČEK, Bohumil. Dělán jen to, co mě opravdu baví [online]. *Zemské noviny*, 2000, 18. 8. 2000, s. 1. [cit. 2016-03-30]. Dostupné z: http://mediasearch.newtonmedia.cz.ezproxy.is.cuni.cz/news.php?uqid=224a08c4-8d6c-494c-9785-257f3d137eac&index=articles_cze_2000-2003_v2&qt=&qsmpl=Tento+projekt+vznikl+u%C5%BE+za+minul%C3%A9ho+veden%C3%AD+a+j%C3%A1+s+n%C3%ADm+p%C5%99%C3%ADli%C5%A1+nesouhlas%C3%ADm%2C+proto%C5%BE+nenech%C3%A1+me+div%C3%A1+ka+odpo%C4%8Dinout.+Ale+mus%C3%ADme+se+s+t%C3%ADm+poprat.+Do+Austr%C3%A1lie+odj%C3%AD%C5%BE%C3%AD+%C5%A1t%C3%A1b+%C4%8D%C3%ADtaj%C3%AD%C3%AD+23+lid%C3%AD+E2%80%93+techniky+po%C4%8D%C3%ADnaje+a+koment%C3%A1tory+kon%C4%8De.+Na%C5%A1%C3%ADm+c%C3%ADlem+je+2C+aby+div%C3%A1k%2C+kdykoliv+si+zapne+televizi%2C+dostal+kompletn%C3%AD+servis.+A%C5%A5+ji%C5%BE+to+bude+r%C3%A1no%2C+v+poledne+nebo+ve%C4%8Der.+Nav%C3%ADc+do+Sydney+odj%C3%AD%C5%BE%C3%AD+skupina%2C+kter%C3%A1+bude&qsr=&qsc=&qa

Kvalifikační zápasy fotbalového MS 2014 na ČT4. Branky, body, vteřiny [online]. ČT 1. *Česká televize*. 3. 9. 2012, zpráva 2. [cit. 2016-04-02].

Dostupné z: http://mediasearch.newtonmedia.cz.ezproxy.is.cuni.cz/news.php?uqid=f4c819f3-d479-4f6d-ac19-7d0cd8694a81&index=articles_cze_2012_v2&qt=Kvalifika%C4%8Dn%C3%AD+z%C3%A1pasy+fotbalov%C3%A9+MS+2014+na+%C4%8CT4&qsmpl=&qsr=&qsc=&qa

MÁDL, Luděk. Neodvysílané fotbalové milióny [online]. *Sport*, 1999, roč. 46, 1. 10. 1999, s. 1. [cit. 2016-03-29].

Dostupné z: http://mediasearch.newtonmedia.cz.ezproxy.is.cuni.cz/news.php?uqid=19a97259-a39b-4f23-8050-3b56d2e40b7a&index=articles_cze_1900-1999_v2&qt=&qsmpl=&qsr=sport&qsc=&qa=m%C3%A1dl

MÁLEK, Daniel. Hokejový šampionát se českým divákům vzdaluje [online]. *Lidové noviny*, 2000, roč. 13, 15. 2. 2000, s. 22. [cit. 2016-03-30].

Dostupné z: http://mediasearch.newtonmedia.cz.ezproxy.is.cuni.cz/news.php?uqid=1cad3181-31df-41f3-92c3-3d6cd45e2690&index=articles_cze_2000-2003_v2&qt=&qsmpl=uvedla+mluv%C4%8D%C3%AD+%C4%8CT+Renata+Elhenick%C3%A1&qsr=&qsc=&qa

[mav]. Discovery Communications zcela ovládla Eurosport. *Mediaguru* [online]. 23. 7. 2015, [cit. 2016-03-25].

Dostupné z: www.mediaguru.cz/aktuality/discovery-communications-zcela-ovladla-eurosport/#.Vt6vItAeQnA

Nejzajímavější sportovní události za posledních 60 let. *Česká televize* [online]. 25. 12. 2013. [cit. 2016-01-12].

Dostupné z: <http://www.ceskatelevize.cz/porady/10596597931-60-let-s-vami/21347129602-60-let-sportovniho-vysilani-televize-u-nas/>

NESG. ČT4 pokrývá signálem již 96,5 % ČR. *Media a Marketing* [online]. 10. 2. 2012. [cit. 2016-05-07].

ISSN 1213-7693. Dostupné z: <http://mam.ihned.cz/c1-54676270-ct4-pokryva-signalem-jiz-96-5-crURL>

NESG. ČT HD: MS ve fotbalu 2010 v HD a s prostorovým zvukem. *Parabola.cz* [online]. 03. 06. 2010,

[cit. 2016-04-01]. Dostupné z: <http://www.parabola.cz/zpravicky/11995/ct-hd-ms-ve-fotbalu-2010-v-hd-a-s-prostorovym-zvukem/>

NESG. ČT protestuje proti akreditačním podmínkám [online]. *Rudé právo*, 1994, roč. 75, 16. 9. 1994, s. 24.

[cit. 2016-04-01]. Dostupné z: http://mediasearch.newtonmedia.cz.ezproxy.is.cuni.cz/news.php?uqid=b66c01af-194e-441c-906e-c9973b748fb7&index=articles_cze_1900-1999_v2&qt=&qsmpl=13+500+korun&qsr=&qsc=&qa

NESG. Diváci ČT mohou vidět všechny zápasy fotbalového šampionátu [online]. *Právo*, 1998, roč. 8, 23. 4. 1998, 20 s. [cit. 2016-04-01].

Dostupné z: http://mediasearch.newtonmedia.cz.ezproxy.is.cuni.cz/news.php?uqid=cead1ca4-7822-4e33-8952-06c530b1bb65&index=articles_cze_1900-1999_v2&qt=Div%C3%A1ci+%C4%8CT+mohou+vid%C4%9Bt+v%C5%A1echny+z%C3%A1pasy+fotbalov%C3%A9ho+%C5%A1ampion%C3%A1tu&qsmpl=&qsr=&qsc=&qa

NESG. Nejúspěšnější olympijské hry v historii televize. *Česká televize* [online]. 24. 2. 2014. [cit. 2016-04-10].

Dostupné z: <http://www.ceskatelevize.cz/vse-o-ct/press/tiskove-zpravy/?id=6936&strana-2=38&category=2>

NESG. Olympiáda v Soči: 24 hodin denně, na dvou programech České televize i na webu. *Česká televize*

[online]. 29. 1. 2014. [cit. 2016-04-10]. Dostupné z: <http://www.ceskatelevize.cz/vse-o-ct/press/tiskove-zpravy/?id=6918&strana-2=39&category=2>

NESG. *Ročenka České televize 1999* [online]. Česká televize, 2000, s. 8. [cit. 2015-09-26].

Dostupné z: <http://img.ceskatelevize.cz/boss/image/contents/publikace-ct/rocenky/1999/cj/zpr.pdf>

NESG. *Ročenka České televize 2000* [online]. Česká televize – edice Public Relations and Promotion, 2001,

s. 15. [cit. 2015-09-28]. Dostupné z: http://img.ceskatelevize.cz/boss/image/contents/publikace-ct/rocenky/2000/rocenka_2000.pdf. ISBN 80-85005-33-6

NESG. Televize odvysílá všechny zápasy [online]. *iDnes.cz*. 1. 6. 2004. [cit. 2016-04-10].

Dostupné z: http://mediasearch.newtonmedia.cz.ezproxy.is.cuni.cz/news.php?uqid=1e8a5871-bb8c-45c9-8f83-a9aa08131e39&index=articles_cze_2004-2005_v2&qt=&qsmpl=milion%C5%AF&qsr=idnes.cz&qsc=&qa=

NESG. *Výroční zpráva o činnosti České televize v roce 2005* [online]. Česká televize, 2006, s. 14.

[cit. 2015-11-01]. Dostupné z: <http://img.ceskatelevize.cz/boss/image/contents/publikace-ct/rocenky/2005/zprava2005.pdf>

NESG. *Výroční zpráva o činnosti České televize v roce 2006* [online]. Česká televize, 2007, s. 153.

[cit. 2015-11-08]. Dostupné z: <http://img.ceskatelevize.cz/boss/image/contents/publikace-ct/rocenky/2006/zprava2006.pdf>

NESG. *Výroční zpráva o činnosti České televize v roce 2007* [online]. Česká televize, 2008, s. 97.

[cit. 2015-11-08]. Dostupné z: http://img.ceskatelevize.cz/boss/image/contents/rada-ct/vyrocní_zpravy/zprava2007_vyrocní_zprava.pdf

NESG. *Výroční zpráva o činnosti České televize v roce 2008* [online]. Česká televize, 2009, s. 17.

[cit. 2015-11-08]. Dostupné z: http://img.ceskatelevize.cz/boss/image/contents/rada-ct/vyrocní_zpravy/zprava2008.pdf

NESG. *Výroční zpráva o hospodaření České televize v roce 2009* [online]. Česká televize, 2010, s. 10. [cit. 2015-11-12]. Dostupné z: http://img.ceskatelevize.cz/boss/image/contents/rada-ct/vyrocní_zpravy/zprava2009_hospodareni.pdf?ver=2

NESG. *Výroční zpráva o činnosti České televize v roce 2010* [online]. Česká televize, 2011, s. 9. [cit. 2015-11-23]. Dostupné z: http://img.ceskatelevize.cz/boss/image/contents/rada-ct/vyrocní_zpravy/zprava2010.pdf?ver=1.03

NESG. *Výroční zpráva o činnosti České televize v roce 2011* [online]. Česká televize, 2012, s. 13. [cit. 2015-11-27]. Dostupné z: http://img.ceskatelevize.cz/boss/image/contents/rada-ct/vyrocní_zpravy/zprava2011.pdf?ver=1.03

NESG. *Výroční zpráva o hospodaření České televize v roce 2012* [online]. Česká televize, 2013, s. 34. [cit. 2015-12-03]. Dostupné z: http://img.ceskatelevize.cz/boss/image/contents/rada-ct/vyrocní_zpravy/zprava2012_hospodareni.pdf

NESG. *Výroční zpráva o činnosti České televize v roce 2013* [online]. Česká televize, 2014, s. 65. [cit. 2015-12-12]. Dostupné z: http://img.ceskatelevize.cz/boss/image/contents/rada-ct/vyrocní_zpravy/zprava2013-2.pdf?v22013

NESG. *Výroční zpráva o hospodaření České televize v roce 2014* [online]. Česká televize, 2015, s. 41. [cit. 2015-12-12]. Dostupné z: http://img.ceskatelevize.cz/boss/image/contents/rada-ct/vyrocní_zpravy/zprava2014_hospodareni.pdf

NESG. *Výroční zpráva o činnosti České televize v roce 2015* [online]. Česká televize, 2016, s. 61. [cit. 2016-04-20]. Dostupné z: http://img.ceskatelevize.cz/boss/image/contents/rada-ct/vyrocní_zpravy/zprava2015.pdf

[ono]. Čeští diváci o olympiády nepřijdou. ČT získala práva až do roku 2020. *Česká televize* [online]. 9. 5. 2016 [cit. 2016-05-09]. Dostupné z: <http://www.ceskatelevize.cz/sport/exkluzivne-na-ct-sport/331632-cesti-divaci-o-olympiady-neprijdou-ct-ziskala-prava-az-do-roku-2020/>

PLÍVOVÁ, Alžběta. Česká televize vysílá hokejové šampionáty nejdéle na světě. Letos po padesáté. *Česká televize* [online]. 14. 3. 2015. [cit. 2016-04-12]. Dostupné z: <http://www.ceskatelevize.cz/vse-o-ct/press/tiskove-zpravy/?id=7340>

POLANSKÝ, Karel a JIŘÍ VAIS. Léto s evropským fotbalem [online]. *Týdeník Televize*, 2000, roč. 35, 29. 5. 2000, s. 28. [cit. 2016-04-01]. Dostupné z: http://mediasearch.newtonmedia.cz.ezproxy.is.cuni.cz/news.php?uqid=8e726344-8e5f-4644-a8dd-63aaae1ea9fc&index=articles_cze_2000-

[2003_v2&qt=L%C3%A9to+s+evropsk%C3%BDm+fo%20tbalem&qsr=&qsc=&qa](http://www.radiotv.cz/2003_v2&qt=L%C3%A9to+s+evropsk%C3%BDm+fo%20tbalem&qsr=&qsc=&qa)

POTŮČEK, Jan. Bosák před Radou ČT konfrontoval Balvína. *Radiotv.cz* [online]. 25. 7. 2002. [cit. 2016-04-01].

Dostupné z: http://mediasearch.newtonmedia.cz.ezproxy.is.cuni.cz/news.php?uqid=d9139287-7166-4fdd-a50c-524c28069517&index=articles_cze_2000-2003_v2&qt=&qsmpl=bos%C3%A1k&qsr=&qsc=&qa=jan+pot%C5%AF%C4%8Dek

POTŮČEK, Jan. Z redakce sportu ČT odcházejí Bosákovi zástupci. *Radiotv.cz* [online]. 4. 7. 2002. [cit. 2016-04-01]. Dostupné z: http://mediasearch.newtonmedia.cz.ezproxy.is.cuni.cz/news.php?uqid=55041199-5d6c-4074-8805-ee17ff5600c9&index=articles_cze_2000-2003_v2&qt=&qsmpl=V+souvislosti+s+reorganizac%C3%AD%2C+kte%C3%A1+p%C5%99edpokl%C3%A1d%C3%A1%2C+%C5%BE+se+funkce+z%C3%A1stupc%C5%AF+%C5%A1%C3%A9fredaktor%C5%AF+zru%C5%A1%C3%AD%2C+jim+%C4%8CT+nedok%C3%A1zala+nab%C3%ADnout+%C5%BE%C3%A1dn%C3%A9+odpov%C3%ADaj%C3%ADc%C3%AD+uplatn%C4%9Bn%C3%AD.&qsr=&qsc=&qa

Porady v aktuálním programu. *Česká televize* [online]. [cit. 2016-05-04]. Dostupné z: <http://www.ceskatelevize.cz/porady/tema/sportovni>

PROCHÁZKA, Pavel. Sportovní komentátoři výpověď (zatím) nedostali. [online]. *Sport*, 2000, roč. 48, 28. 12. 2000, s. 1. [cit. 2016-03-29].

Dostupné z: http://mediasearch.newtonmedia.cz.ezproxy.is.cuni.cz/news.php?uqid=f04b4cc3-3d7f-4d14-96c9-8da06c8f694e&index=articles_cze_2000-2003_v2&qt=&qsmpl=Sport+Sportovn%C3%AD+koment%C3%A1to%C5%99i+v%C3%BDpov%C4%9B%C4%8F+%28zat%C3%ADm%29+nedostali&qsr=&qsc=&qa

Program. In: *Česká televize* [online]. [cit. 2016-04-20]. Dostupné z: <http://www.ceskatelevize.cz/vse-o-ct/lide/program/>

Program ČT sport. In: *Česká televize* [online]. [cit. 2016-04-20]. Dostupné z: <http://www.ceskatelevize.cz/vse-o-ct/lide/program/program-ct-sport/>

[ral, mba, vích, šam]. Populární hokejový komentátor Robert Záruba promluvil o poměrech v ČT a... .. skončil! [online]. *Blesk*, 1999, roč. 18, 21. 12. 1999, s. 13. [cit. 2016-03-30]. Dostupné z: http://mediasearch.newtonmedia.cz.ezproxy.is.cuni.cz/news.php?uqid=60ee8ac8-7710-4ac0-b2a9-d93add25e49c&index=articles_cze_1900-1999_v2&qt=Popul%C3%A1rn%C3%AD+hokejov%C3%BD+koment%C3%A1tor+Robert+Z%C3%A1ruba+promluvil+o+pom%C4%9Brech+v+%C4%8CT&qsmpl=&qsr=&qsc=&qa

Redakce sportu TS Brno. In: *Česká televize* [online]. [cit. 2016-04-20].
Dostupné z: <http://www.ceskatelevize.cz/vse-o-ct/lide/program/program-ct-sport/ts-brno>

Redakce sportu TS Ostrava. In: *Česká televize* [online]. [cit. 2016-04-20].
Dostupné z: <http://www.ceskatelevize.cz/vse-o-ct/lide/program/program-ct-sport/ts-ostava/>

SATURKOVÁ, Jitka. *Ročenka České televize 2001* [online]. Česká televize, edice PR and Promotion, 2002, s. 11. [cit. 2015-10-05]. Dostupné z: <http://img.ceskatelevize.cz/boss/image/contents/publikace-ct/rocenky/2001/rocenka2001.pdf>. ISBN 80-85005-40-9

SATURKOVÁ, Jitka. *Ročenka České televize 2002* [online]. Česká televize, Edice útvaru Komunikace, 2003, s. 97. [cit. 2015-10-09]. Dostupné z: <http://img.ceskatelevize.cz/boss/image/contents/publikace-ct/rocenky/2002/rocenka2002.pdf>. ISBN 80-85005-47-6

[spo]. Baumruk už pracuje v BPA [online]. *Blesk*, 2000, roč. 9, 10. 4. 2000, s. 15. [cit. 2016-03-30].
Dostupné z: http://mediasearch.newtonmedia.cz.ezproxy.is.cuni.cz/news.php?uqid=ce1bfffec-6c45-4035-8595-cfad9dba4c84&index=articles_cze_2000-2003_v2&qt=&qsmpl=Baumruk+u%C5%BE+pracuje+v+BPA&qsr=&qsc=&qa

SATURKOVÁ, Jitka. *Ročenka České televize 2003* [online]. *Česká televize*, v edici útvaru Obchod a komunikace, 2004, s. 16. [cit. 2015-10-12].
Dostupné z: <http://img.ceskatelevize.cz/boss/image/contents/publikace-ct/rocenky/2003/rocenka2003.pdf>. ISBN 80-85005-51-4

SATURKOVÁ, Jitka. *Ročenka České televize 2004* [online]. Česká televize, tisková služba - edice útvaru Obchod a komunikace, 2005. 48 s. [cit. 2015-10-18].
Dostupné z: <http://img.ceskatelevize.cz/boss/image/contents/publikace-ct/rocenky/2004/rocenka2004.pdf>. ISBN 80-85005-56-5

[spo]. Bosákův druhý vyhozov! [online]. *Blesk*, 2002, roč. 11, 16. 7. 2002, s. 14. [cit. 2016-04-01].
Dostupné z: http://mediasearch.newtonmedia.cz.ezproxy.is.cuni.cz/news.php?uqid=6aebbe65-5ceb-4f4a-a09c-2e95b5beb59e&index=articles_cze_2000-2003_v2&qt=&qsmpl=Bos%C3%A1k%C5%AFv+druh%C3%BD+vyhozov!&qsr=&qsc=&qa

[šam]. Baumruk odstavil i Bosáka [online]. *Blesk*, 2000, roč. 9, 26. 1. 2000, s. 12. [cit. 2016-03-30].
Dostupné z: http://mediasearch.newtonmedia.cz.ezproxy.is.cuni.cz/news.php?uqid=f9605f12-271e-49c1-8710-37fae97eb79f&index=articles_cze_2000-2003_v2&qt=&qsmpl=Baumruk+odstavil+i&qsr=&qsc=&qa

[šam, vich, ral]. Baumruk už sportu nešéfuje [online]. *Blesk*, 2000, roč. 9, 15. 2. 2000, s. 13. [cit. 2016-03-31].
Dostupné z: http://mediasearch.newtonmedia.cz.ezproxy.is.cuni.cz/news.php?uqid=e4e252b1-3992-4e2d-8607-ea7f464fbd74&index=articles_cze_2000-2003_v2&qt=&qsmpl=Bos%C3%A1k&qsr=&qsc=&qa

[šf]. Televizní vysílání často podléhá nahodilosti. [online]. *Lidové noviny*, 1999, roč. 12, 13. 12. 1999, s. 20. [cit. 2016-03-30]. Dostupné z: http://mediasearch.newtonmedia.cz.ezproxy.is.cuni.cz/news.php?uqid=bde17798-97fe-4b96-9266-5ba31ba7b92d&index=articles_cze_1900-1999_v2&qt=Televizn%C3%AD+vys%C3%ADI%C3%A1n%C3%AD+%C4%8Dasto+podl%C3%A9h%C3%A1+nahodilosti&qsmpl=&qsr=&qsc=&qa

ŠMÍDOVÁ, Hana. Česká televize shání „hvězdy“ [online]. *Deníky Morávia - základ*, 2000, 4. 7. 2002, s. 4. [cit. 2016-04-02]. Dostupné z: http://mediasearch.newtonmedia.cz.ezproxy.is.cuni.cz/news.php?uqid=bd3427e3-c412-41f7-9872-ae806817c091&index=articles_cze_2000-2003_v2&qt=&qsmpl=%C4%8Cesk%C3%A1+televize+sh%C3%A1n%C3%AD+%22hv%C4%9Bzdy%22&qsr=&qsc=&qa

UNGER, Jakub. Chmelíček: Návrh poslanců kazí televizi jméno [online]. *Mladá fronta DNES*, 2000, roč. 11, 4. 3. 2000, s. 6. [cit. 2016-03-31]. Dostupné z: http://mediasearch.newtonmedia.cz.ezproxy.is.cuni.cz/news.php?uqid=098def28-ea38-4a85-b316-48c1df1e4fb1&index=articles_cze_2000-2003_v2&qt=&qsmpl=N%C3%A1vrh+poslanc%C5%AF+kaz%C3%AD+televizi+jm%C3%A9no&qsr=&qsc=&qa

Výsledky předchozích ročníků. In: *Sportfilm* [online]. [cit. 2016-01-18]. Dostupné z: <http://www.sportfilm.cz/vysledky-predchozich-rocniku>

ZÁRUBA, Robert. In: *Twitter* [online]. [cit. 2016-05-01]. Dostupné z: <https://twitter.com/jaromirbosak?lang=cs>

ZEMAN, Karel. * 2005 * * MISTROVSTVÍ SVĚTA V LEDNÍM HOKEJI * * ČESKÁ TELEVIZE * * PUBLIKUM * In: ANALÝZA PROGRAMU A AUDITORIA * ČESKÁ TELEVIZE. *Česká televize* [online]. 2005, s. 19 [cit. 2015-11-09]. Dostupné z: http://img.ceskatelevize.cz/boss/image/contents/sledovanost/byli-jsme-pritom/hokMS_05.pdf

ŽATKULIAK, Alois. Sydney bude nejnákladnější akcí ČT. [online]. *Hospodářské noviny*, 1999, roč. 43, 8. 6. 1999, 10 s. [cit. 2016-03-30]. Dostupné z: http://mediasearch.newtonmedia.cz.ezproxy.is.cuni.cz/news.php?uqid=01d6a336-96d0-476d-8f61-f10750a2649d&index=articles_cze_1900-1999_v2&qt=&qsmpl=baumruk&qsr=&qsc=&qa

Diplomové a bakalářské práce

BEREŇ, Michael. *Srovnání vysílání hokejového turnaje na olympijských hrách v roce 1998 a 2010 se zaměřením na komentář*. Praha, 2011. Bakalářská práce (Bc.) Univerzita Karlova, Fakulta sociálních věd, Institut komunikačních studií a žurnalistiky. Katedra žurnalistiky. Vedoucí diplomové práce Prof. PhDr. Jiří Kraus, DrSc.

BERNATSKÝ, Vojtěch. *Struktura, organizace, financování a vysílání sportovních pořadů v ČR*, Praha, 1999. Diplomová práce (Mgr.) Akademie múzických umění Praha, Filmová a televizní fakulta, Katedra produkce. Vedoucí diplomové práce Mgr. Jan Mostecký

BLÁHOVÁ, Šárka. *Televizní publicista Jindřich Fairaizl*. Praha, 2009. Bakalářská práce (Bc.) Univerzita Karlova, Fakulta sociálních věd, Institut komunikačních studií a žurnalistiky. Katedra žurnalistiky. Vedoucí bakalářské práce PhDr. Petr Bednařík, Ph.D.

HILBERTOVÁ, Hana. *Proměny pracovních rutin sportovních komentátorů vlivem konvergence*. Brno, 2016. Diplomová práce (Mgr.) Masarykova univerzita, Fakulta sociálních studií. Vedoucí diplomové práce Mgr. Lenka Waschková Císařová, Ph.D.

KUBÁSEK, Petr. *Televizní zpracování OH v Londýně 2012*. Brno, 2013. Diplomová práce (Mgr.) Masarykova univerzita, Fakulta sportovních studií. Katedra společenských věd ve sportu. Vedoucí diplomové práce Mgr. Oldřich Racek

Macková, Veronika. *Styl a jazyk sportovního zpravodajství a publicistiky moderátorů a komentátorů České televize (zaměřeno na Petra Vichnara)*. Praha, 2012. Diplomová práce (Mgr.) Univerzita Karlova, Fakulta humanitních studií. Katedra Elektronické kultury a sémiotiky. Diplomová práce. Vedoucí diplomové práce Mgr. Filip Poštulka

MAREK, Jakub. *Osobnost české žurnalistiky – Vít Holubec*. Praha, 2012. Bakalářská práce (Bc.) Univerzita Karlova, Fakulta sociálních věd, Institut komunikačních studií a žurnalistiky. Katedra žurnalistiky. Vedoucí diplomové práce PhDr. Petr Bednařík, Ph.D.

PAVELKOVÁ, Eva. *Osobnost české sportovní žurnalistiky Tomáš Jungwirth*. Praha, 2013. Bakalářská práce (Bc.) Univerzita Karlova, Fakulta sociálních věd, Institut komunikačních studií a žurnalistiky. Katedra žurnalistiky. Vedoucí bakalářské práce PhDr. Petr Bednařík, Ph.D.

RŮŽIČKOVÁ, Anna. *Srovnání olympijského vysílání České televize ze zimních olympijských her 2010 a 2014*. Praha, 2015. Diplomová práce (Mgr.) Univerzita Karlova, Fakulta sociálních věd, Institut komunikačních studií a žurnalistiky. Katedra mediálních studií. Vedoucí diplomové práce PhDr. Milan Kruml

VLÁŠEK, Vlastimil. *Fotbalová mistrovství světa na obrazovkách Československé televize: vývoj přímých přenosů od Anglie 1966 do Itálie 1990*. Praha, 2008.76 s. Diplomová práce (Mgr.) Univerzita Karlova, Fakulta sociálních věd, Institut komunikačních studií a žurnalistiky. Katedra mediálních studií. Vedoucí diplomové práce PhDr. Petr Bednařík, Ph.D.

ZÁRUBA, Robert. *Svědectví o historii Hlavní redakce tělovýchovy a motorismu Československé televize Praha*. Praha, 1989. Diplomová práce (Mgr.) Univerzita Karlova, Fakulta žurnalistiky. Vedoucí diplomové práce Miroslav Hladký

Další zdroje

Archiv programových fondů ČT

Archivy redaktorů

Databáze PROVYS

Emailová komunikace s Karlem Sieberem, vedoucím Spisového archivu APF ČT

Osobní rozhovor s Alicí Němcovou Tejkalovou, 13. 4. 2016, archiv autora

Osobní rozhovor s Darinou Vymětalíkovou, 4. 3. 2016, archiv autora

Osobní rozhovor s Davidem Kozohorským, 5. 4. 2016, archiv autora

Osobní rozhovor s Davidem Lukšů, 5. 2. 2016, archiv autora

Osobní rozhovor s Hanou Ježkovou, 22. 2. 2016, archiv autora

Osobní rozhovor s Jakubem Bažantem, 4. 3., 12. 3., 5. 4. a 12. 4. 2016, archiv autora

Osobní rozhovor s Ivanem Mejtským 11. 3. 2016

Osobní rozhovor s Ivanou Chvátalovou, 10. 3. 2016, archiv autora

Osobní rozhovor s Jiřím Hölzelem, 1. 2. 2016, archiv autora

Osobní rozhovor s Jiřím Kalembou, 18. 2. 2016, archiv autora

Osobní rozhovor s Jiřím Ponikelským, 29. 4. 2016, archiv autora

Osobní rozhovor s Karolem Polákem, 1. 9. 2015, archiv autora

Osobní rozhovor s Matějem Vlčkem, 22. 2. 2016, archiv autora

Osobní rozhovor s Markem Svačinou, 4. 3. 2016, archiv autora

Osobní rozhovor s Michalem Dimitrovem, 5. 2. 2016, archiv autora

Osobní rozhovor s Michalem Dusíkem, 22. 2. 2016, archiv autora

Osobní rozhovor s Miroslavem Langerem, 5. 2. a 4. 3. 2016, archiv autora

Osobní rozhovor s Monikou Čuhelovou, 4. 3. 2016, archiv autora

Osobní rozhovor s Ondřejem Zamazalem, 22. 2. 2016, archiv autora

Osobní rozhovor s Otakarem Černým, 27. 1. 2016, archiv autora

Osobní rozhovor s Pavlem Čapkem, 1. 2. a 7. 4. 2016 archiv autora

Osobní rozhovor s Pavlem Křížkem starším, 12. 3. 2016, archiv autora

Osobní rozhovor s Petrem Vichnarem, 28. 1. 2016, archiv autora

Osobní rozhovor s Radkem Bauerem, 22. 2. 2016, archiv autora

Osobní rozhovor s Robertem Zárubou, 1. 2., 22. 2., 5. 4., 7. 4. a 12. 4. 2016, archiv autora

Osobní rozhovor se Stanislavem Bartůškem, 22. 2. 2016, archiv autora

Osobní rozhovor s Tomášem Budkou, 5. 2. 2016, archiv autora

Osobní rozhovor s Tomášem Jílkem, 26. 1. 2016, archiv autora

Osobní rozhovor s Vladimírem Drbohlavem, 4. 3. 2016, archiv autora

Osobní rozhovor s Vojtěchem Bernatským, 1. 2., 12. 4. a 15. 4. 2016, archiv autora

Osobní rozhovor s Žanetou Peřinovou, 22. 2. 2016, archiv autora

Zápisky z přednášek Roberta Záruby na kurzu *Sportovní žurnalistika*, 2015, archiv autora

Seznam příloh

- Příloha č. 1: Dopis Štěpána Škorpila ústřednímu řediteli ČST (fotokopie)**
- Příloha č. 2: Stanovisko k situaci v HRTM – Archiv Jakuba Bažanta (fotokopie)**
- Příloha č. 3: Konkurz na šéfredaktora redakce zpravodajství a redakce sportu ČST Praha (fotokopie)**
- Příloha č. 4: Jmenování Jiřího Baumruka šéfredaktorem redakce sportovních pořadů ČT (fotokopie)**
- Příloha č. 5: Specializace jednotlivých komentátorů v roce 1992 (fotokopie)**
- Příloha č. 6: Organizační struktura ČT v roce 1995 (fotokopie)**
- Příloha č. 7: Producentský systém výroby pořadů (fotokopie)**
- Příloha č. 8: Organizační schéma ČT 1995 (fotokopie)**
- Příloha č. 9: Redakce sportu České televize v roce 1995 (fotokopie)**
- Příloha č. 10: Pole působnosti Redakce sport České televize v roce 1995 (fotokopie)**
- Příloha č. 11: RS ČT v roce 1998 (fotografie)**
- Příloha č. 12: Zařazení RS pod zpravodajství v roce 2000 (fotokopie)**
- Příloha č. 13: Organizační schéma ČT v roce 2000 (fotokopie)**
- Příloha č. 14: Organizační schéma ČT a RS ČT v roce 2015 (fotokopie)**
- Příloha č. 15: Pořady v aktuálním programu ČT sport (text s odkazy)**
- Příloha č. 16: Služby jednotlivých redaktorů ve sportovních pořadech roku 1992 (fotokopie)**
- Příloha č. 17: Nasazení komentátorů, spolukomentátorů a reportérů na LOH v Londýně 2012 (fotokopie)**
- Příloha č. 18: Nasazení komentátorů, spolukomentátorů a reportérů na ZOH v Soči 2014 (tabulka)**
- Příloha č. 19: Kodex ČT – Článek 12: Sportovní vysílání (text)**
- Příloha č. 20: Vybrané pasáže z rozhovoru s Vladimírem Drbohlavem (text)**
- Příloha č. 21: Vybrané pasáže z rozhovoru s Petrem Vichnarem (text)**
- Příloha č. 22: Vybrané pasáže z rozhovoru s Jakubem Bažantem (text)**
- Příloha č. 23: Vybrané pasáže z rozhovoru s Pavlem Čapkem (text)**
- Příloha č. 24: Vybrané pasáže z rozhovoru s Robertem Zárubou (text)**
- Příloha č. 25: Vybrané pasáže z rozhovoru s Markem Svačinou (text)**
- Příloha č. 26: Vybrané pasáže z rozhovoru s Jaromírem Bosákem (text)**
- Příloha č. 27: Vybrané pasáže z rozhovoru s Ivanou Chvátalovou (text)**

- Příloha č. 28: Vybrané pasáže z rozhovoru s Radkem Bauerem (text)**
- Příloha č. 29: Vybrané pasáže z rozhovoru s Michalem Dusíkem (text)**
- Příloha č. 30: Vybrané pasáže z rozhovoru s Vojtěchem Bernatským (text)**
- Příloha č. 31: Vybrané pasáže z rozhovoru s Miroslavem Langerem (text)**
- Příloha č. 32: Vybrané pasáže z rozhovoru s Davidem Lukšů (text)**
- Příloha č. 33: Vybrané pasáže z rozhovoru s Darinou Vymětalíkovou (text)**
- Příloha č. 34: Vybrané pasáže z rozhovoru s Žanetou Peřinovou (text)**
- Příloha č. 35: Vybrané pasáže z rozhovoru s Hanou Ježkovou (text)**
- Příloha č. 36: Vybrané pasáže z rozhovoru s Monikou Čuhelovou (text)**
- Příloha č. 37: Interní redaktoři RS ČT v roce 2016 1. část (fotografie)**
- Příloha č. 38: Interní redaktoři RS ČT v roce 2016 2. část (fotografie)⁸¹⁶**

⁸¹⁶ Na fotografiích z RS ČT Praha chybějí: Jiří Hölzel, Jiří Rejman a Ondřej Zamazal

Přílohy

Příloha č. 1: Dopis Štěpána Škorpila ústřednímu řediteli ČST – APF ČT, fond Red 344. (fotokopie)

Vážený soudruh

ing. Miroslav Pavel
ústřední ředitel ČST

Praha 15.12. 1989

Vážený soudruhu ústřední řediteli,

omlouvám se za ztrátu zhruba jedné minuty z Tvého času v těchto hodinách a dnech tolik vzácného, které strávíš u těchto řádek.

Včera jsme v HRTM dokončili celoredakční referendum, hodnotící členy vedení. V něm nedostali nadpoloviční hlas a důvěru kolektivu oba zástupci šéfredaktora, vedoucí výroby a vedoucí zpravodajské redakce. Na všech tako zpochybněných místech dojde po konzultaci se s. Férem v první polovině ledna ke změnám, které budou připraveny po dohodě s celým kolektivem. HRTM.

Vzdor 85 % hlasů, které jsem od kolektivu 60-ti pracovníků dostal si Tě dovoluji požádat o uvolnění z funkce šéfredaktora HRTM a pokud to bude možné - zařazení na místo řadového redaktora - komentátora v HRTM. Toto rozhodnutí vychází z hlubokého osobního přesvědčení, které jsem připraven v případě zájmu šířeji vysvětlit osobně.

Do chvíle, než bude jmenován můj nástupce /kterému budu v případě jeho zájmu plně k dispozici radou i konkrétní pomocí do chvíle, kdy je bude považovat za potřebné/ budu plnit své povinnosti v rozsahu, který mi ukládá moje stávající pracovní zařazení podle svých nejlepších schopností.

Se sportovním pozdravem

Štěpán Škorpil
šéfredaktor HR TM

Příloha č. 2: Stanovisko k situaci v HRTM – Archiv Jakuba Bažanta (fotokopie)

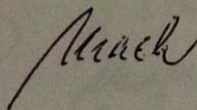
Stanovisko k situaci k HRTM

Dne 13. 9. 1990 se v redakční místnosti HRTM ČST Praha uskutečnila schůzka odborářů s vedením. Projednávala se oznamovací povinnost k výpovědi čtyřem redaktorům, jmenovitě J. Bažantovi, Z. Valentovi, J. Slepíčkovi a J. Suchánkovi, zdůvodněná jejich nadbytečností. Jednání se na základě upozornění odborové skupiny číslo 6 zúčastnili za Výkonný výbor NOO jeho předseda Z. Dušek a člen revizní komise a Stávkového výboru Z. Svejkovský.

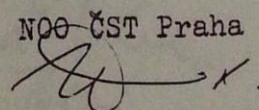
Přestože výpověď z důvodů nadbytečnosti není v současnosti legislativně v pořádku a šéfredaktorovi bylo předloženo mnoho protiprotiargumentů, na zamýšlené výpovědi nadále trvá. K tomu zaujímá Výkonný výbor a Stávkový výbor následující stanovisko.

Domníváme se, že jednání šéfredaktora HRTM J. Dobiáše nekoresponduje s jeho postavením a úkoly v obrozující se televizi. Nemůžeme dát souhlas k výpovědím u těchto čtyř pracovníků, pokud by v redakci měli nadále zůstat nomenklaturní kádry, členové Lidových milicí a předseda ZO KSČ. Dalším aspektem je fakt, že dva z jmenovaných jsou odborovými funkcionáři.

Radko MACH
předseda Stávkového výboru
ČST Praha

Zdeněk DUŠEK
předseda Výkonného výboru
NOO ČST Praha

Na vědomí : p. Jiří KANTŮREK, ústřední ředitel ČST
p. Jan DOBIÁŠ, šéfredaktor HRTM
pí. Marie MRÁZKOVÁ, předsedkyně OS NOO
zaměstnancům ČST Praha

**Příloha č. 3: Konkurz na šéfredaktora redakce zpravodajství a redakce sportu ČST
Praha – APF ČT – Rozhodnutí ÚŘ č. 39, ze dne 6.11.1991_OCR (fotokopie)**

Československá televize

Jen pro vnitřní potřebu

Rozhodnutí ústředního ředitele č. 39
ze dne 6.11.1991

I.

V souladu s platným konkursním řádem Čs. televize vy-
hlašuji

k o n k u r s

na obsazení pracovních funkcí

šéfredaktora redakce zpravodajství ČST Praha

a

šéfredaktora redakce sportu ČST Praha

s termínem nástupu od 1. ledna 1992.

II.

Nezbytné předpoklady a požadavky pro zařazení do kon-
kursu jsou:

- vysokoškolské vzdělání,
- novinářská praxe,
- aktivní znalost nejméně jednoho světového jazyka,
- řídicí a organizační schopnosti,
- občanská bezúhonnost a politická nezávislost,
- věk do 50 let.

Přihlášku s údaji o dosaženém vzdělání a praxi spolu
se stručným životopisem a přehledem novinářské činnosti je tře-
ba doručit nejpozději do 22. 11. 1991 na adresu Čs. televize
Praha, personální odbor, Na Hřebenech II, 143 00 Praha 4.

Jiří K a n t ů r e k
ústřední ředitel Čs. televize

**Příloha č. 4: Jmenování Jiřího Baumruka šéfredaktorem redakce sportovních pořadů
ČT – APF ČT – Rozhodnutí GŘ č. 9, ze dne 7. února 1992_OCR (fotokopie)**

ČESKÁ TELEVIZE

ROZHODNUTÍ GENERÁLNÍHO ŘEDITELE č. 9

ze dne 7. února 1992

o jmenování šéfredaktora redakce sportovních pořadů

I.

V návaznosti na ustanovení článku 2 odst. 2 a článku 3 odst.1 rozhodnutí generálního ředitele č. 1 ze dne 15. ledna 1992, jsem jmenoval s účinností od 1. února 1992 :

PaeDr. Jiřího Baumruka do funkce šéfredaktora redakce sportovních pořadů.

II.

Ke dni 31. ledna 1992 jsem zrušil pověření pana Petra Vichnara výkonem funkce šéfredaktora redakce sportovních pořadů.

Ivo M a t h é
prozatímní ředitel České televize

Příloha č. 5: Specializace jednotlivých komentátorů v roce 1992 – Archiv Jakuba Bažanta (fotokopie)

ČESKOSLOVENSKÁ TELEVIZE PRAHA
odd. Redakce sportu ČT
zobrazeno **J. BAŽANT**
Praha dne 27.2.1992

Vše

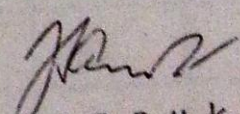
Prosím všechny, aby odevzdali do úterý 3.2. 92 do 10.00 hod. přesné termíny konání akcí v příslušných sportech. Týká se to akcí do konce letošního roku - domácích i zahraničních, které bychom měli zájem vysílat / záznam nebo přímý přenos/.

Zodpovídají:

- fotbal /Čapek/
- hokej /Záruba/
- atletika /Augustin /
- tenis /Svoboda/
- sjezd.lyž./Vichnar/
- motorismus /Dolejš/
- klas.lyž. /Bažant/
- basketbal /Baumruk/
- házená /Valenta/
- volejbal /Bažant/
- cyklistika /Augustin/
- veslování /Čapek/
- kanoistika /Čapek/
- vzpírání /Drbohlav/
- karate /Valenta/
- box/Čapek/
- judo,zápas /Augustin/
- stolní tenis /Valenta/
- sport.i moder.gymnastika /Valenta/
- krasobruslení /Vichnar/
- malé zimní sporty /Čapek/
- plavání /Baumruk/
- ostatní sporty /Vichnar,Čapek/
- koně. /M.Mertha/

Podklady odevzdejte M.Mrázkové do sekretariátu RS.

Děkuji.

Jiří Baumruk
šéfredaktor RS ČT

Příloha č. 6: Organizační struktura ČT v roce 1995 – APF ČT – Rozhodnutí GŘ č. 13, ze dne 31. července 1995, kterým se vydává Organizační řád České televize OCR (fotokopie)

II. ORGANIZAČNÍ STRUKTURA

Článek 7

Útvary a vedoucí zaměstnanci

- 1) Základem organizační struktury České televize jsou tyto útvary:

Televizní studio Brno,
Televizní studio Ostrava,
Program,
Redakce zpravodajství,
Redakce sportu,
Producentké centrum uměleckých pořadů,
Producentké centrum publicistiky a dokumentaristiky,
Producentké centrum převzatých pořadů,
Výroba a technika,
Ekonomika,
Právní a smluvní útvar,
Sekretariát generálního ředitele.

Vyjma TS Brno a TS Ostrava se pro výše uvedené útvary používá označení Česká televize v Praze.

- 2) Útvary podle odst. 1) řídí vedoucí zaměstnanci v přímé podřízenosti generálního ředitele a představují první stupeň řízení.
Přehled vedoucích zaměstnanců v přímé podřízenosti generálního ředitele a schémata organizační struktury České televize jsou obsaženy v přílohách č. 1 a 3 tohoto organizačního řádu.
- 3) Vedoucí zaměstnanci uvedení v příloze č. 2 tohoto organizačního řádu představují druhý stupeň řízení.
- 4) Ostatní vedoucí zaměstnanci představují třetí stupeň řízení.
- 5) Změny organizační struktury a zařazení vedoucích zaměstnanců do jednotlivých stupňů řízení stanovené tímto organizačním řádem patří do výlučné kompetence generálního ředitele.
- 6) Poradními orgány generálního ředitele jsou:
- kolegium,
 - ekonomická rada,
 - právní a legislativní rada.

Článek 8

Působnost a pravomoce vedoucích zaměstnanců v přímé působnosti generálního ředitele

- 1) Působnost a pravomoce vedoucích zaměstnanců v prvním stupni řízení vyplývají z jejich odpovědnosti, která je stanovena takto:
- ředitel televizního studia odpovídá za zajištění pořadů podle vysílacího schématu a výrobního úkolu, za práci tvůrčích skupin televizního studia, za ekonomickou, technickou, provozní a správní činnost televizního studia, vč. požární ochrany, za vytváření, udržování a využívání archivu a programových fondů.
Je oprávněn činit jménem ČT právní úkony týkající se televizního studia, s výjimkou zcizení a zatížení nemovitostí.
 - ředitel programu odpovídá za koncepci programu České televize, za vysílací schéma, za skladbu programu a odbavení pořadů na programech ČT1 a ČT2, za zpracování a vyhodnocení všech údajů a informací o odvysílání programu, za vysílání teletextu, za využívání archivu a programových fondů České televize a za styk s tiskem a veřejností,
 - šéfredaktor zpravodajství odpovídá za zajištění zpravodajských a publicistických pořadů stanovených vysílacím schématem a výrobním úkolem, za ekonomiku redakce, za redakční servis a za vytváření a udržování archivu RZ,
 - šéfredaktor sportu odpovídá za zajištění sportovních, zpravodajských a publicistických pořadů ze sportovní oblasti stanovených vysílacím schématem a výrobním úkolem, za mezinárodní sportovní přenosy a za ekonomiku redakce,
 - šéfredaktor odpovídá za zajištění pořadů podle vysílacího schématu a výrobního úkolu, za práci tvůrčích skupin a za ekonomiku producentského centra,

Příloha č. 7: Producentický systém výroby pořadů – APF ČT – Rozhodnutí GR č. 13, ze dne 31. července 1995, kterým se vydává Organizační řád České televize_OCR (fotokopie)

III. PRODUCENTSKÝ SYSTÉM VÝROBY POŘADŮ

Producentický systém výroby pořadů v České televizi je založen na kvalifikovaném, odpovědném a samostatném rozhodování zaměstnanců ve všech fázích plánování, tvorby a výroby pořadů.

Základním dokumentem pro výrobu a vysílání je vysílací schéma vycházející z programové koncepce České televize. Vysílací schéma naplňuje programovou koncepci výběrem, koordinací a iniciací dramaturgicko výrobních plánů tvůrčích skupin a redakcí (při respektování ekonomických a kapacitních možností ČT) a promyšleným zařazením jednotlivých schématických typů do optimálního vysílacího času.

Na základě vysílacího schématu je stanoven výrobní úkol, který rozepisuje kapacitní a finanční objemy vlastní premiérové výroby na jednotlivá producentská centra, televizní studia, redakce a útvar programu (dále jen **producentské útvary**). Rozepsaná výše finančních prostředků je dána počtem pořadů, objemem hodin vlastní výroby, objemem hodin nakoupených pořadů a průměrnými náklady na jednotlivé schématické typy.

Producentské útvary mohou získávat výnosy podnikatelskou činností, která tvoří dodatečné finanční zdroje pro výrobu pořadů.

Producentská centra a televizní studia rozepisují výrobní úkol na jednotlivé tvůrčí skupiny a přidělují jim odpovídající finanční prostředky. V redakci zpravodajství jsou finanční prostředky rozepisovány na jednotlivá nákladová střediska. V redakci sportu jsou finanční prostředky na výrobu pořadů přidělovány na jednotlivé konkrétní pořady.

Tvůrčí skupina je základní tvůrčí a producentská jednotka.

Pro tvůrčí skupinu je výrobní úkol stanoven schématickým typem pořadu, počtem hodin výroby a celkovým finančním limitem odpovídajícím specifikaci výrobního úkolu. V takto stanoveném rámci tvůrčí skupina rozhoduje o realizaci svých dramaturgických záměrů, což v konečném důsledku znamená, že je v její pravomoci rozhodnout jakým způsobem pořad konkrétně realizuje a jakou výši finančních prostředků na jeho výrobu přidělí.

Tvůrčí skupina dále rozhoduje o tom, zda pořad bude vyrábět ve vlastních kapacitách ČT nebo u externího výrobce formou koprodukce nebo částečné výroby, nebo zda celou výrobu zadá externímu výrobcí, nebo zda zakoupí již hotový pořad od jiného producenta, a to s ohledem na maximální efektivitu a kvalitu.

Za činnost tvůrčí skupiny odpovídá a jejím jménem jedná **producent**. Na výrobu konkrétního pořadu uzavírá producent s režisérem a vedoucím výroby dohodu o výrobě pořadu, a to i v RS.

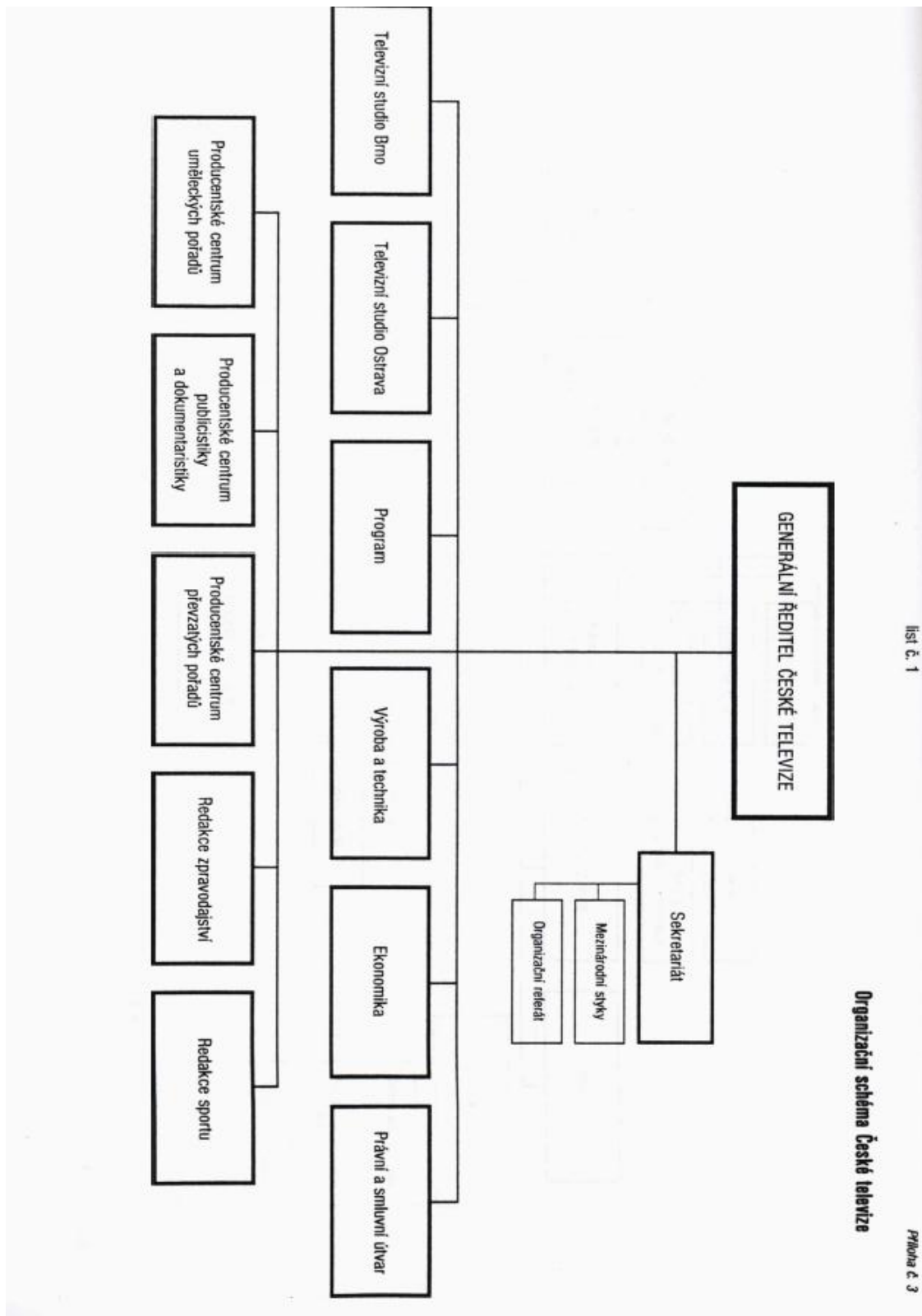
Producentské rozhodování na nejnižším stupni je v pravomoci režiséra a vedoucího výroby.

Režisér a vedoucí výroby odpovídají za dokončení pořadu ve stanovené stopáži a termínu, za jeho kvalitu a dodržení sjednaného finančního limitu.

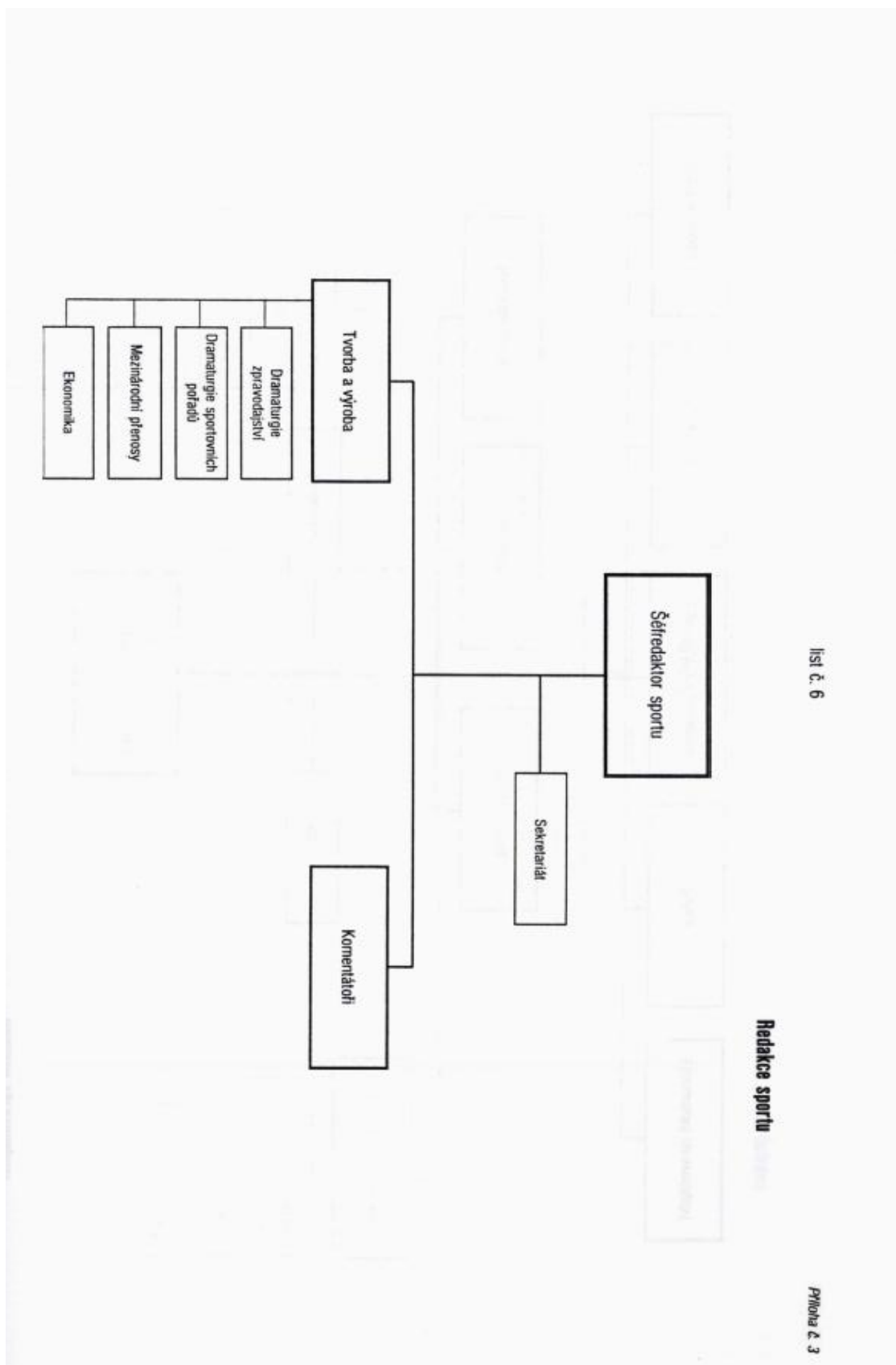
Za přípravu, skladbu a vysílání jednotlivých zpravodajských pořadů RZ odpovídá vedoucí vydání.

Obsah, kvalitu a stopáž vyrobeného pořadu schvaluje producent, který odpovídá také za to, že vyrobený pořad je v souladu s dramaturgickým popisem stanoveným vysílacím schématem.

Příloha č. 8: Organizační schéma ČT v roce 1995 – APF ČT – Rozhodnutí GR č. 13, ze dne 31. července 1995, kterým se vydává Organizační řád České televize_OCR (fotokopie)

Příloha č. 9: Redakce sportu České televize v roce 1995 – APF ČT – Rozhodnutí GŘ č. 13, ze dne 31. července 1995, kterým se vydává Organizační řád České televize_OCR (fotokopie)

**Příloha č. 10: Pole působnosti Redakce sport České televize v roce 1995 – APF ČT –
Rozhodnutí GŘ č. 13, ze dne 31. července 1995, kterým se vydává Organizační řád
České televize_OCR (fotokopie)**

REDAKCE SPORTU

1. generální ředitel
2. vytváří sportovní pořady, zpravodajské a publicistické pořady ze sportovní oblasti
3. tvorba a výroba komentáři
4.
 - spolupracovat na tvorbě programové koncepce ČT,
 - spolupracovat na tvorbě vysílacího schématu,
 - vyrábět a nakupovat sportovní pořady a zpravodajské a publicistické pořady ze sportovní oblasti typu přímé přenosy a záznamy sportovních akcí, zpravodajství a sportovní magazíny, publicistické pořady a dokumenty, stříhové pořady,
 - zpracovávat dlouhodobou koncepci redakce, střednědobé a krátkodobé plány sportovního vysílání,
 - jednat s majiteli televizních práv a uzavírat smlouvy na vysílání sportovních pořadů z tuzemska i ze zahraničí,
 - přijímat a předávat záznamové materiály, zajišťovat jejich operativní evidenci, předávat vhodné materiály útvaru archivu a programových fondů,
 - vypracovávat plán a rozpočet redakce, provádět jeho rozpis a změny, sledovat čerpání finančních prostředků,
 - zpracovávat hlášení o vyrobených a odvysílaných pořadech.

Příloha č. 11: RS ČT v roce 1998 – Archiv Michala Dusíka (fotografie)

Horní řada zleva: Robert Záruba, Marek Svačina, Kařel Březina, Jiří Vrba, Radek Bauer, Michal Dusík

Prostřední řada zleva: Jaromír Bosák, Jiří Rejman, Jiří Baumruk, Petr Vichnar, Vladimír Drbohlav

Dolní řada zleva: Vojtěch Bernatský, Petr Svěcený, Ivana Chvátalová, Pavel Čapek, Stanislav Bartůšek

Příloha č. 12: Zařazení RS pod zpravodajství v roce 2000 – APF ČT – Rozhodnutí GŘ č. 15, ze dne 14. 4. 2000, kterým se mění Organizační řád_OCR (fotokopie)

Spisový archiv
Petr Doležal

ČESKÁ TELEVIZE

**ROZHODNUTÍ
GENERÁLNÍHO ŘEDITELE**

č. 15 ze dne 14. 4. 2000,
kterým se mění Organizační řád

I.

Organizační řád České televize vydaný rozhodnutím generálního ředitele č. 4 ze dne 14.1.2000 ve znění rozhodnutí generálního ředitele č. 7 ze dne 11.2.2000 a č. 12 ze dne 24.3.2000 se mění takto:

zřizuje se funkce ředitele zpravodajství.

II.

Dále jsou uvedeny pouze ty části, kterých se týká organizační změna uvedená v článku I. tohoto rozhodnutí.

II. ORGANIZAČNÍ STRUKTURA

Článek 7
Útvary a vedoucí zaměstnanci

2) Útvary podle odst. 1) řídí vedoucí zaměstnanci v přímé podřízenosti generálního ředitele. Přehled vedoucích zaměstnanců v přímé podřízenosti generálního ředitele je obsažen v příloze č. 1. Schéma základní organizační struktury je obsaženo v příloze č. 3 - list č. 1.

3) Přehled vedoucích zaměstnanců, kteří jsou zařazeni na 1. a 2. stupni řízení je obsažen v příloze č. 2.

Článek 8
Působnost a pravomoci vedoucích zaměstnanců v přímé působnosti generálního ředitele

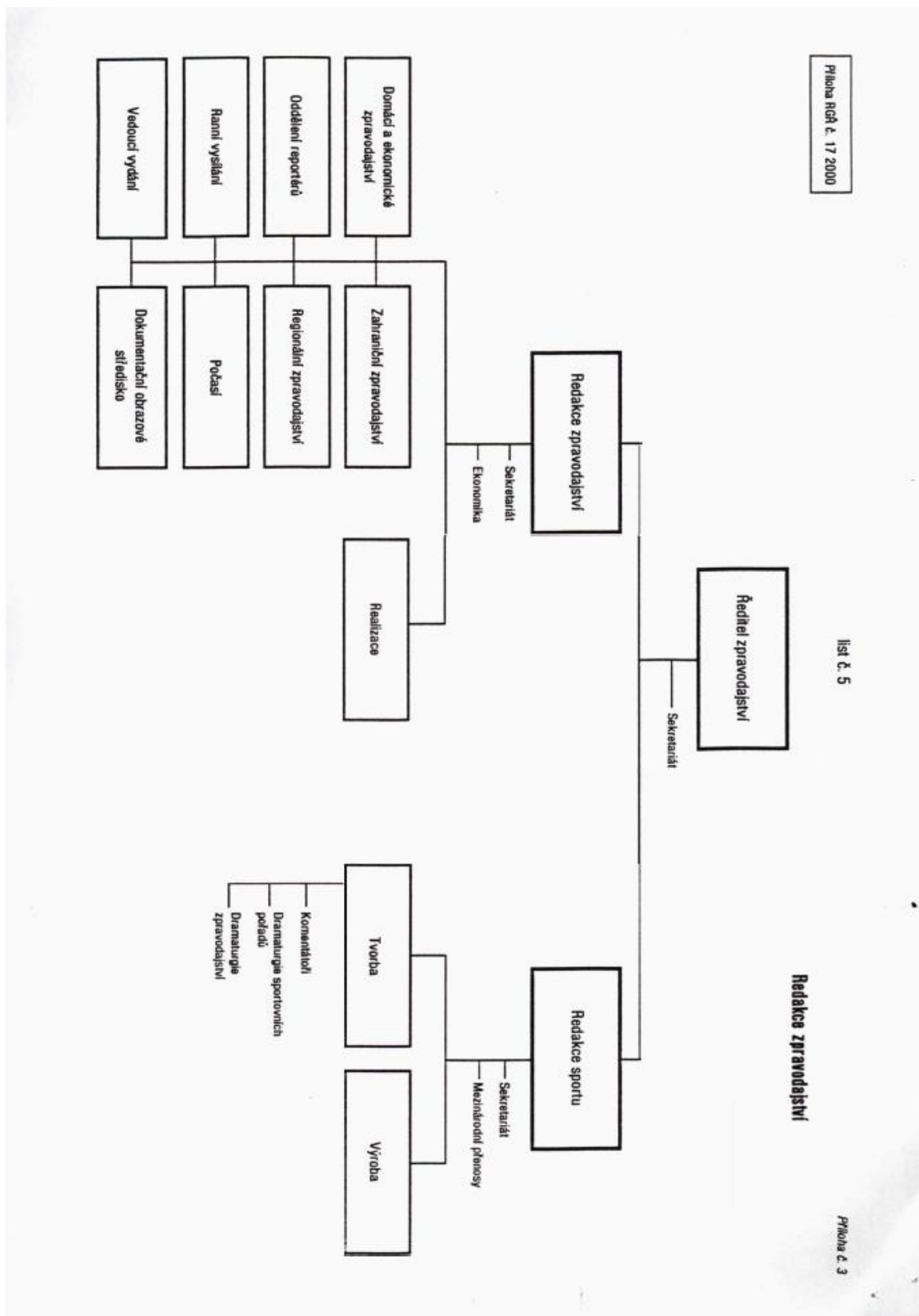
1) Působnost a pravomoci vedoucích zaměstnanců v prvním stupni řízení vyplývají z jejich odpovědnosti, která je stanovena takto:

c) ředitel zpravodajství odpovídá za činnost redakce zpravodajství, za zajištění zpravodajských a publicistických pořadů stanovených vysílacím schématem a výrobním úkolem a za ekonomiku redakce,

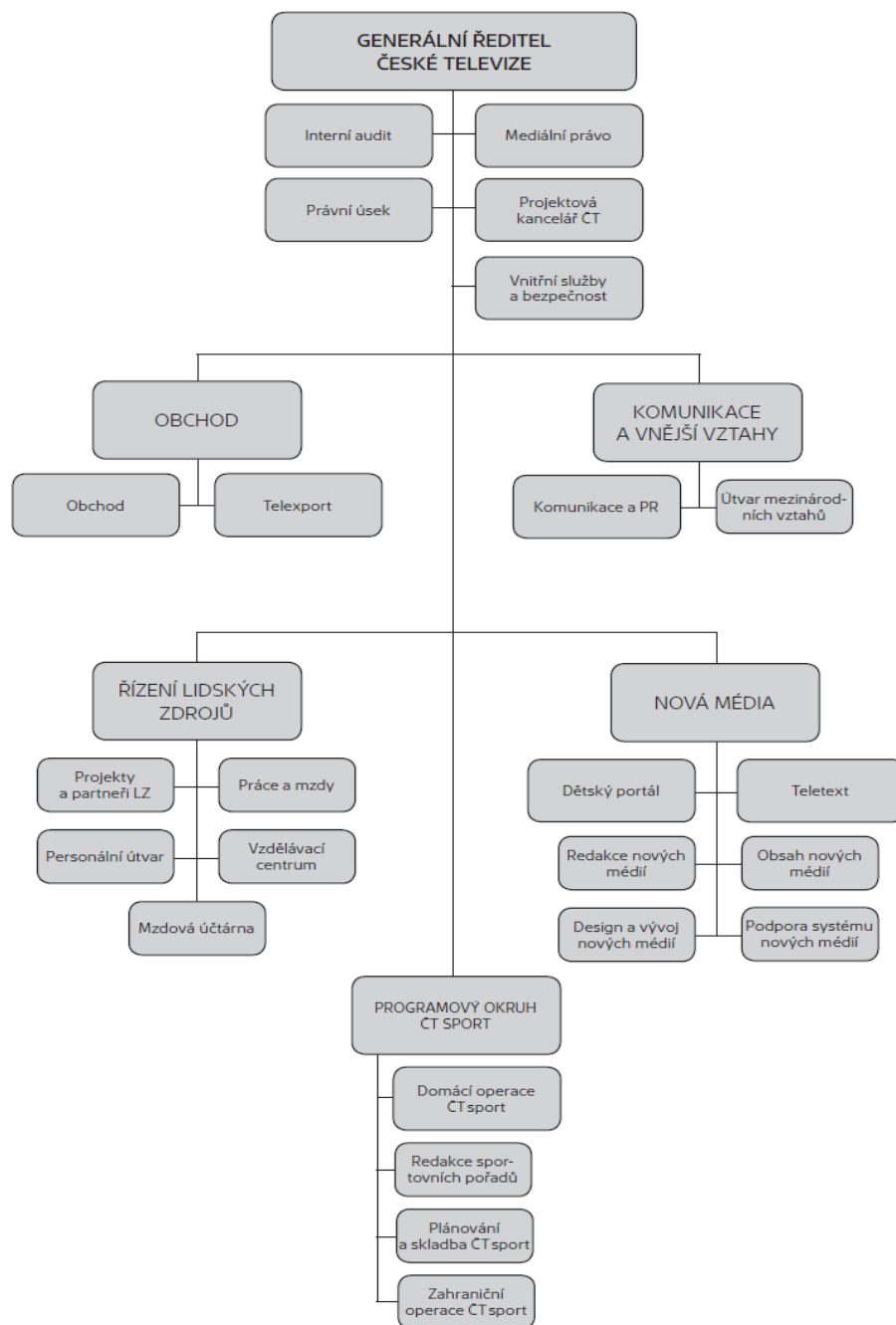
k) šéfredaktor zpravodajství odpovídá za zajištění výroby a vysílání zpravodajských a publicistických pořadů stanovených vysílacím schématem a výrobním úkolem,

2) Ředitel televizního studia, ředitel zpravodajství, šéfredaktor sportu a vedoucí APF odpovídají za to, že obsah pořadů není v rozporu s platnými právními předpisy, zejména se zákonem č. 468/1991 Sb., o provozování rozhlasového a televizního vysílání a se zákonem č. 483/1991 Sb., o České televizi ve znění platných předpisů.

Příloha č. 13: Organizační schéma ČT v roce 2000 – APF ČT – Rozhodnutí GŘ č. 17, ze dne 21. 4. 2000, kterým se mění Organizační řád_OCR (fotokopie)

4.5 Organizační schéma České televize

⁸¹⁷ Výroční zpráva o činnosti České televize v roce 2015, 2016, s. 146

Příloha č. 15: Pořady v aktuálním programu ČT sport (velikost názvu vyznačuje momentální zájem o pořad)⁸¹⁸ (text s odkazy)

- [Archiv Z](#)
- [Arsenal TV](#)
- [Atletika](#)
- [Badminton](#)
- [Baseball mezi kaktusy](#)
- [Basketbal](#)
- [Basketball](#)
- [BasketManie](#)
- [BBV po 25 letech](#)
- [Běh](#)
- [Biatlonista roku 2016](#)
- [Bojové sporty](#)
- [Branky, body, vteřiny](#)
- [**Buly - hokej živě**](#)
- [Ceny Českého klubu fair play](#)
- [Cesta na EURO 2016](#)
- [Cyklistika](#)
- [Cyklotoulky](#)
- [Česká pokerová tour](#)
- [České ragby](#)
- [Čtyřka sport](#)
- [Děcka v akci](#)
- [Deník NHL](#)
- [Dostihy](#)
- [ETCC 2016](#)
- [Euro hockey tour 2016](#)
- [Evropská liga UEFA](#)
- [Extrémní sport](#)
- [FIFA magazín MS 2018](#)
- [Florbal](#)
- [**Fotbal**](#)
- [Futsal](#)
- [Galavečer SYNOT ligy 2016](#)
- [Golf Minute Magazine](#)
- [Gymnastika](#)
- [Házená](#)
- [**Hokej**](#)
- [Hokej na zemi](#)
- [Hokejbal](#)
- [Hokejista Tipsport extraligy sezony 2015/16](#)

⁸¹⁸ Pořady v aktuálním programu. *Česká televize* [online]. [cit. 2016-05-04]. Dostupné z: <http://www.ceskatelevize.cz/porady/tema/sportovni/>

- [Horská kola](#)
- [IAAF Diamond League 2016](#)
- [inCycle](#)
- [J&T Banka Prague Open 2016](#)
- [Jachting](#)
- [Jezdectví](#)
- [Lakros](#)
- [Letectví](#)
- [Liga malého fotbalu](#)
- [Liga mistrů UEFA](#)
- [Liga mistrů ve volejbalu](#)
- [Lodní sporty](#)
- [Lvíčata](#)
- [Magazín Evropské ligy UEFA](#)
- [Magazín Ligy mistrů UEFA](#)
- [Malý fotbal](#)
- [Mistrovství Evropy v rally 2016](#)
- [Mistrovství světa v rally 2016](#)
- [Moderní gymnastika](#)
- [Motorismus](#)
- [MS v hokeji 2016 Rusko](#)
- [MS v rallycrossu 2016 Portugalsko](#)
- [Nohejbal](#)
- [Olympijský magazín](#)
- [Orientační sport](#)
- [Paralympijský magazín](#)
- [PGA Tour 2016](#)
- [Plavání](#)
- [Red Bull Air Race](#)
- [Reebok Spartan Race 2016](#)
- [Ski & Golf](#)
- [Sláva vítězům](#)
- [SP v judu 2016](#)
- [Sport v regionech](#)
- [Sport ve světě](#)
- [Sportovní lezení](#)
- [Sportovní zprávy](#)
- [Spurt](#)
- [Stolní tenis](#)
- [Studio fotbal](#)
- [Svět motorů](#)
- [Šerm](#)
- [Tanec](#)
- [Taneční hrátky s Honzou Onderem](#)
- [Téma pro hosty \(Na slovíčko\)](#)
- [Tenis](#)
- [Touchdown](#)

- Turf
- V šachu
- Vertikal
- Veslování
- Volejbal
- Volejbalový magazín
- World Rugby
- Zapálení olympijského ohně 2016

Příloha č. 16: Služby jednotlivých redaktorů ve sportovních pořadech roku 1992 – Archiv Jakuba Bažanta (fotokopie)

Služby ve zpravodajských relacích za rok 1992
=====

DENÍK									
1.	Záruba	71	(12+59)						
2.	Drbohlav	53	(45+9)						
3.	Bažant	39	(15+24)						
4.	Svoboda	37	(2+35)						
5.	Bosák	31	(-- 31)						
6.	Augustin	25	(16+ 9)						
	Mertha	25	(25 --)						
8.	Baumruk	22	(9+19)						
9.	Vichnar	21	(-- 21)						
10.	Valenta	16	(16 --)						
11.	Čapek	13	(-- 13)						
12.	Jungwirth	5	(1+ 5)						
do 15.5. byl sport m.o. 1 bereme-11 v potaz pouze relace zviditelněné :									
1.	Záruba	59							
2.	Svoboda	35							
3.	Bosák	31							
4.	Bažant	24							
5.	Vichnar	21							
6.	Baumruk	19							
7.	Čapek	13							
8.	Augustin	9							
9.	Drbohlav	8							
10.	Jungwirth	5							
P obs									
1.	Svoboda	10							
2.	Michalech	7							
3.	Čapek	5							
4.	Gabáni	2							
5.	Bosák	1							
BUTY									
1.	Záruba	8							
2.	Vichnar	6							
Č Z									
1.	Bosák	54							
2.	Bažant	46							
3.	Augustin	42							
4.	Záruba	39							
5.	Drbohlav	33							
	Jungwirth	33							
7.	Svoboda	28							
8.	Mertha	22							
9.	Valenta	19							
10.	Vichnar	18							
11.	Pečenka	17							
12.	Čapek	17							
13.	Baumruk	9							
Mínutky dne									
1.	Pečenka	36							
2.	Valenta	34							
3.	Bažant	31							
4.	Bosák	21							
	Mertha	21							
6.	Augustin	14							
	Svoboda	14							
8.	Záruba	11							
9.	Drbohlav	9							
10.	Čapek	6							
11.	Jungwirth	4							
	Hoško	4							
13.	Baumruk	3							
B B S									
1.	Záruba	11							
2.	Kříž	8							
3.	Tomášik	8							
4.	Svoboda	8							
5.	Baumruk	7							
	Bažant	6							
	Plesník	6							
	Vichnar	6							
9.	Bosák	5							
10.	Drbohlav	4							
	Gabáni	4							
	Jungwirth	4							
	Mertha	4							
	Valenta	4							
15.	Augustin	3							
16.	Mráz	2							
	Lačko	2							
	Jacž	2							
19.	Pavlík	2							
	Čapek	2							
	Jacž	1							
	Telesky	1							
ZV + ZK									
1.	Čapek	4							
2.	Bosák	3							
3.	Gabáni	2							
	Michalech	2							
6.	Mráz	2							
	Pavlík	1							
	Plesník	1							
	Tomášik	1							
S O									
1.	Čapek	12							
	Záruba	12							
3.	Bosák	9							
	Kříž	9							
6.	Mertha	9							
7.	Augustin	8							
	Bažant	7							
	Gabáni	7							
	Jungwirth	7							
	Tomášik	7							
	Vichnar	7							
13.	Drbohlav	6							
	Lačko	6							
	Michalech	6							
	Pečenka	6							
17.	Jacž	5							
18.	Valenta	4							
19.	Baumruk	4							
21.	Dolejš	3							
	Pavlík	2							
24.	Nelešovská	2							
	Mráz	1							
	Pilz	1							
	Mlýň	1							
	Telesky	1							

Příloha č. 17: Nasazení komentátorů, spolukomentátorů a reportérů na LOH v Londýně 2012 (fotokopie)⁸¹⁹

Jméno:	Funkce:	Sporty komentované v Londýně:
Radek Bauer	Komentátor	Badminton, Házená, Stolní tenis, Vzpírání
Jakub Bažant	komentátor	Basketbal
Pavel Čapek	komentátor	Fotbal, Veslování
Michal Dusík	komentátor	Atletika, Střelba
Tomáš Jílek	komentátor	Cyklistika
Miroslav Langer	komentátor	Jezdectví, Moderní gymnastika
Ondřej Lípa	komentátor	Badminton, Fotbal, Kanoistika, Vodní slalom
David Lukšů	komentátor	Atletika, Vzpírání
Jiří Rejman	komentátor	Judo, Volejbal, Plážový volejbal
Marek Svačina	komentátor	Jezdectví, Moderní pětiboj, Tenis
Petr Vichnar	komentátor	Házená, Volejbal, Plážový volejbal
Ondřej Zamazal	komentátor	Moderní pětiboj, Plavání, Triatlon, Vzpírání
Jiří Hölzel	reportér	Cyklistika, Kanoistika, Plážový volejbal, Střelba, Veslování, Vodní slalom
Petr Kubásek	reportér	Basketbal, Cyklistika, Moderní pětiboj, Tenis, Triatlon, Plavání, Plážový volejbal, Zápas
Žaneta Peřinová	reportérka	Atletika, Badminton, Basketbal, Judo, Plážový volejbal, Střelba
Václav Chalupa	expert	Veslování
Jiří Novák	expert	Tenis

Jméno:	Sporty komentované v Praze:
Stanislav Bartůšek	Skoky do vody, Vodní pólo
Tomáš Budka	Badminton, Lukostřelba, Míčové hry, Skoky do vody
Barbora Černošková	Synchronizované plavání
Michal Dimitrov	Míčové hry, Pozemní hokej, Zápas
Zuzana Kalátová	Jachting
Jiří Kalembo	Šerm, Taekwondo
Tomáš Klement	Míčové hry, Volejbal
Jakub Stařík	Míčové hry, Vodní pólo
Marek Šimák.	Box

⁸¹⁹ Kubásek, 2013, s. 104

**Příloha č. 18: Nasazení komentátorů, spolukomentátorů a expertů na ZOH v Soči 2014
(tabulka)⁸²⁰**

jméno	funkce	specializace
Radek Bauer	komentátor	rychlobruslení
Jakub Bažant	komentátor	saně, boby, skeleton
Pavel Čapek	komentátor	klasické lyžování
Vladimír Drbohlav	komentátor, team leader	ceremoniály
Michal Dusík	komentátor	skicross, snowboarding, lední hokej, ceremoniály
Jiří Hölzel	komentátor	akrobatické lyžování, snowboarding
Jiří Kalemba	komentátor	curling
Miroslav Langer	komentátor	krasobruslení, short track
Jiří Rejman	komentátor	biatlon
Marek Svačina	komentátor	skoky na lyžích
Petr Vichnar	komentátor	sjezdové lyžování
Robert Záruba	komentátor	hokej
Roman Dostál	expert	biatlon
Jan Holický	expert	sjezdové lyžování
Martin Hosták	expert	hokej
Karel Kubeška	expert	curling
Kateřina Neumannová	expertka	běh na lyžích
Petr Novák	expert	rychlobruslení
David Pospíšil	expert	hokej
Marcela Augustová	reportérka	živý vstup z olympijského studia do <i>Událostí</i>
Miroslav Karas	reportér	atmosféra mimo sportoviště
Petr Kubásek	reportér	lyžařské disciplíny, snowboarding, boby, saně, skeleton
Jana Niklová	reportér	hokej

⁸²⁰ RŮŽIČKOVÁ, Anna. *Srovnání olympijského vysílání České televize ze zimních olympijských her 2010 a 2014*. Praha, 2015. 47–48 s. Diplomová práce (Mgr.) Univerzita Karlova, Fakulta sociálních věd, Institut komunikačních studií a žurnalistiky. Katedra mediálních studií. Vedoucí diplomové práce PhDr. Milan Kruml

Ondřej Tomek	reportér	rychlobruslení, short track, krasobruslení, curling
Stanislav Bartůšek	reportér v ol. parku na Letné	
Karel Diviš	reportér v ol. parku na Letné	
Hana Ježková	reportérka v ol. parku na Letné	

Příloha č. 19: Kodex ČT – Článek 12 – Sportovní vysílání (text)⁸²¹

12.1 V pořadech se sportovní a tělovýchovnou tematikou přibližuje Česká televize jednak špičkové domácí a zahraniční sportovní akce, jednak věnuje pozornost informování o dalších podobách sportu včetně žákovských a dorosteneckých kategorií, výkonnostního a rekreačního sportu či nových sportovních odvětví. Prostor věnovaný v programu jednotlivým sportovním odvětvím odpovídá zájmu veřejnosti, který se odvíjí také od počtu oficiálně registrovaných sportovců daného odvětví v České republice. Česká televize však přiměřeně programovým možnostem neopomíjí ani dění v tzv. menšinových sportech.

12.2 Česká televize tradičně věnuje obsáhlý prostor olympijským hrám a olympijskému hnutí.

12.3 Česká televize rovněž věnuje pravidelnou pozornost paralympijskému sportu včetně přiblížení soutěží paralympijských her.

12.4 Prezentace sportu ve vysílání České televize se musí držet hodnot fair play, a to bez ohledu na soupeře či startovní pole závodníků. Je nepřipustné vyzvedávat nebo omlouvat porušení pravidel jako prostředku k dosažení úspěšného výsledku. Tvůrci sportovního vysílání musí brát v potaz fakt, že sportovní dění často slouží dětem a mladým lidem jako vzor chování a že mezi diváky sportovního vysílání České televize obvykle bývá početná skupina dětí a dospívajících.

12.5 Česká televize přibližuje sport především jako zábavu nebo hru, ale současně také jako významnou součást lidské kultury.

12.6 Sportovní vysílání České televize se musí zdržet podněcování nebo podpory nesnášenlivosti mezi sportovními fanoušky. Česká televize zvláště nepřipustí, aby do sportovního vysílání pronikl nacionalismus, rasismus či jiné extrémní postoje.

⁸²¹ *Výroční zpráva o činnosti České televize v roce 2006, 2007, s. 92*

Zpravodajská povinnost informovat diváky o výskytu takových projevů v souvislosti se sportovní akcí tím není dotčena.

12.7 Česká televize nevyvolá v divácích pocit, že v rozporu se sportovními hledisky upřednostňuje určitý sportovní klub či komerční zájem spojený se sportem. Česká televize musí přistupovat zvláště citlivě k otázkám klubové rivality a zůstat televizí pro sportovní fanoušky bez rozdílu jejich klubové přízně.

12.8 Na informování (zpravodajství) o sportu a tělovýchově se přiměřeně vztahují ustanovení obsažená v čl. 5.1 až 5.18. Sportovní redaktoři musí respektovat pravidla řádného a etického výkonu novinářské profese. Česká televize divákům nezamlčí ani informace o odvrácené straně sportu, jakými se mohou stát smrt člověka či zvířete, trvalé poškození zdraví, doping nebo poškození přírody.

12.9 Za rozpor s čl. 12.7 a 12.8 se vzhledem k zvláštnímu charakteru sportovních pořadů nebude považovat, jestliže sportovní redaktor nebo komentátor bude dávat najevo přiznání sportovcům z České republiky. Ani v takovém případě však nelze připustit, aby projevy fandovství zcela převážily nad věcným informováním diváků a kritickým úsudkem.

Příloha č. 20: Vybrané pasáže z rozhovoru s Vladimírem Drbohlavem (* 1953) (text)⁸²²

Kontakty v zahraničí

„Měl jsem to štěstí, že jsem pracoval v pracovní skupině přímo pod Manuelem Romerem, který společně s Jarle Høysæterem odpovídal od roku 1984 za ty olympijské projekty. Manuel Romer až do Vancouveru 2010. I když v Calgary jsme ještě nenavázali nějaký bližší kontakt, tak jsme o sobě věděli. Musím přiznat, že po tom roce 1989 mi právě tyhle kontakty, které jsem navázal v rámci tohoto pracovního projektu ve skupině absolutních profesionálů, kteří ještě tehdy každé čtyři roky, později dva, strašně pomohly nejen mně, ale hlavně České televizi v získávání řady práv nebo možností natáčení, ke kterým bychom se bez těch osobních kontaktů jinak nedostali. V Calgary jsme dělali zástupce evropské sekce na jednotlivých sportovištích. Měl jsem na starosti třeba krasobruslení nebo jsem strávil nezapomenutelné dny na bobové a sáňkařské dráze. O tom jsem moc nevěděl, obdivoval jsem je. Pochopitelně jsem se dostal na nějaké hokeje. Bohužel zrovna ten úvodní jsme prohráli.

⁸²² z rozhovoru s Vladimírem Drbohlavem, 4. 3. 2016, archiv autora

Tehdy mi tam jako Čechovi poslali Jána Staršího, který byl pochopitelně rozladěn, když jako trenér poraženého celku dával vysvětlení.“

Sametová revoluce

„Sám jsem byl až překvapený, byli tady lidi, které jsem uznával jako novináře, kteří byli kvalitní po té profesní stránce, ale pak jsme zjistili, že to byli třeba zaměstnanci ministerstva vnitra. Ale nic z toho nebylo ve sportovní redakci. To bylo ve zpravodajství. Ve sportovní redakci existovaly holt některé případy, o kterých se nám zmiňují seznamy. Já jsem velmi skeptický k lidem, kteří se tam vyskytují z těch 60. let. Já neznám úplně tu situaci, ale jestliže někdo osočuje třeba Luboše Pecháčka, nebo Oldu Červinku... Já si myslím, že v těch 60. letech ti, kteří jezdili do zahraničí služebně, tak jakási forma nějakého podpisu k tomu zřejmě patřila.“

Olympijské ceremoniály

„Já jsem dělal ceremoniály off-tube prostřednictvím kolegů, kteří sloužili už od Soulu 1988. Olympismus je moje srdeční záležitost už od antiky a skutečně jsem o tom hodně věděl. Což se zejména při těch šílených nástupech výprav, kdy je velký prostor, hodilo. Takže já jsem v tom roce 1988 začal napovídat klukům určité náležitosti, které se týkaly toho ceremoniálu, který je sám o sobě daný. V celku jsme s Petrem Vichnarem a Jirkou Baumrukem ve trojici zvládli roky 1992, 1994, 1996 a pak už jsem to převzal. De facto od toho roku 2000 od Sydney jsem se stal hlasem zahajovacích a závěrečných ceremoniálů. Je to záležitost, která je krásná, ale strašně složitá. Z toho pohledu, že to je vůbec nejsledovanější přenos světa a není to sportovní přenos. A ti režiséři, kteří se snaží, aby vyhověli pořadatelům v určité prezentaci třeba historie dané země nebo určitou akcentací na typická místa, jsou někdy až přílišní umělci. Co bylo strašně složité, byl třeba Turín. Ten jsme dělali společně s Petrem Vichnarem a tam měli takovou scénu na knížecím dvoře s akcentací určitých prvků italské historie, ale to byly některé takové marginálie, že se vůbec dostat k nim bylo velice složité a pak mi tam najednou přijde futurismus, který ve své podstatě je oslavou války jako součást mírového hnutí. Tak tam jsem musel jít do hodně velkých konstrukcí a autorů tohoto směru, kteří byli naprosto atypičtí a s kterými by jeho zakladatel asi absolutně nebyl spokojen. Jinak je to nádherné a takové vzpomínky... Nejklasičtější pro mě zůstává Calgary. Já jsem tam měl takové specifikum, já tam měl spolužačku z vysoké školy, která tam utekla.

To bylo ještě takové úplně pohodové. To byl ceremoniál, kde tančili její sousedi. Tam tedy byly neskutečné podmínky, my jsme tam přijeli a připravovali jsme přípravu televizního vysílání po technicko-organizační stránce v mínus 38 stupních. My jsme měli kukly. Pak se to během jednoho dne dostalo z mínus 24 na plus. Pamatuji si, že jeden z Finů na to bohužel doplatil a srdíčko nevydrželo.“

Team leader ČT

„Já dělám od roku 1992 takzvaného team leadera. To je funkce, která byla spíš pojmenovaná EBU, že každá z těch organizací, která měla práva, tak měla jednoho člověka, který je vůči tomu Mezinárodnímu olympijskému výboru plně zodpovědný za tu olympijskou operaci. Odpovídá různým podmínkám a odpovídá tomu, co je předmětem toho vlastního naplnění. Oni tam pochopitelně nemohli mít všech 53 team leaderů, takže jsem byl vybrán mezi zhruba pětadvacítku, která denně komunikuje s organizačním výborem her a vedoucím pořadatelské operace, kde se probírají nedorazy a jakékoliv plánované změny.“

OH v Sydney

„Já jsem dělal v Sydney celou atletiku a další odskoky. Přeci jen máme limitovaný počet těch akreditací. Tehdy se ještě velmi minimalizovalo to využití Prahy, takže jsem ještě dělal nějaké další sporty z off-tuby. Jedna z nejčastěji citovaných věcí z mých přenosů je přešlap nepřešlap Eri Noola, který je podle mě naprosto jasný. Eri Nool přešlápl, ten měl jedinou kliku, že ukecal tu vrchní rozhodčí, že mu to nechali změřit, jinak měl Šebrle tu zlatou o čtyři roky dřív.“

Předání atletiky následovníkům

„V Athénách jsme byli já, Michal Dusík a Marek Svačina. Ta atletika potřebuje tři lidi, vzhledem k tomu, že většinou někdo má další povinnosti. Já jsem jel s Michalem samotný Atlantu a pak jsme měli takové období, kdy jsme toho Marka využívali v Osace a tak. To vždycky hodně záleželo od rozpočtových věcí, ale vždycky nám dovolili jenom dva. My jsme se snažili, aby tam ještě byla možnost toho štábu. Aby tam byly původní materiály, rozhovory. Tedka je naštěstí období, že pochopili, že nová technologie to umožňuje dát přímo do vysílání a že to není vyhozená investice.“

V Athénách jsem byl úplně vysosaný. To už začaly ty problémy s tím operativním řízením a s těmi změnami. Tam už jsem kolikrát opravdu byl tak utahaný, že jsem cítil, že to není ono. To jsem si říkal, že už nemá význam. Peking se mi ještě podařilo nějak zvládnout, tam jsme byli dohromady, ale potom už jsem říkal, že se kluci musí naučit s perspektivou Londýna.“

Příprava olympijského vysílání

„Příprava těchto velkých operací, to skutečně otázka minimálně tříletého předstihu, kdy se musí komunikovat s přátelskou organizací. Dříve to byly organizace, které stavěly organizační výbory her. V poslední době je to televize Mezinárodního olympijského výboru OBS. Dát dohromady nějaký rámeček naší operace na místě. To znamená, kolik toho chceme, jaké komentátorské pozice. Třeba... to je specialita Němců, jestli tam chceme mít ještě vlastní přenosové vozy. Američani skoro každou tu olympiádu zdrojovali. Třeba se dělal samostatný přenos pro Evropu a NBC nebo ABC dělaly přenos americký. Pak přišla recese a všichni museli trochu ubrat.

Většinou je to tak, že tři roky před datem olympiády se koná první televizní sezení, kterého se ale neúčastní detailně všechny organizace. To dělali třeba střechově pro Evropu zástupci EBU, zástupci konsorcií největších v rámci Asie a Američani. Dva roky před olympiádou už je první povinný World broadcast meeting, na kterém seznamují organizátoři se stavem zabezpečení, a naopak my se musíme upsat na určité základní požadavky, které budeme naplňovat. Je to závazné. Rok před olympiádou je World broadcast meeting, který už všechno projíždí z hlediska komplexní připravenosti a pak na základě toho výsledku už se jenom modifikuje. Už není nic dalšího.

Co je problém v takových organizacích, jako jsme třeba my, že většinou ta olympiáda každého začne zajímat, až když se blíží rozpočtově. To znamená, já musím strašně dlouho naléhat na to, aby mi tyhle základní věci přišly, ale potom se najednou tady na poslední chvíli začne shánět provozní záležitost, kterou jsem vždycky měl hotovou dřív. V tomhle případě třeba ty letenky. Já jsem je vždycky míval hotové už v říjnu a každý z těch kluků věděl, kdy letí, jak to má a de facto jsem byl schopen i dát, kdo bude co komentovat. Ne teď při těch posledních dvou hrách, když do toho vstoupilo to studio na místě. Tam to pochopitelně můžu dát pouze operativní a tam to dostanou prostě okruhy, ale takové

to přesné nasazení se potom modifikuje maličko v průběhu těch her. Dostanou to dejme tomu v květnu. Stále ale není jasné, jak budou naložované ty soutěže družstev. Pochopitelně, jestliže v tom oknu by se mi hodil volejbal, tak zrovna utkání Dominikánská republika – Egypt mě asi zajímat nebude. Místo toho tam třeba bude házená Německo s někým, kdo je zajímavý. Takže je to z hlediska té přípravy nekonečná fáze.

Už teď máme 14 tras z toho Ria, ale vlastně to nejsme schopní přijmout, takže já to vždycky den před tím musím omezit na osm tras, které se rozdělí do těch streamů, které jsou k dispozici divákovi. A vlastně z nich se pak vybírají ty dva základní programy.“

Olympiády v budoucnu

„Já bych teď za normálních okolností už minimálně půl roku připravoval Pchjongčchang. Vzhledem k tomu, že ta práva jsou jinde, tak uvidíme, jestli se k té olympiádě nějakým způsobem dostaneme.

Tady je naprosto jasně dané, že Mezinárodní olympijský výbor rozhodl o tom, že práva od roku 2018 do roku 2024 získává pro území evropského kontinentu Discovery. Vlastně úplně nový hráč na trhu. Původně americká firma, kterou jsme znali ze sportu a z kulturních věcí, která před tím v loňském roce koupila majoritní podíl v Eurosportu. Není to přes 50 %. Je tam spolupráce, ale prostě oni ovládli Eurosport. Jedinou výjimkou pro roky 2018 a 2020 je teritorium Velké Británie, které má jako partner MOV BBC a teritorium Francie, kde to má Television France, která se podílela na partnerství Mezinárodního olympijského výboru. Zatím byla uzavřena dohoda mezi Discovery a BBC, která prodloužila tu smlouvu tak, že BBC na volné vysílání na Free to air vysílání i pro roky 2022 a 2024 s tím, že poskytuje Discovery možnost placeného vysílání v letech 2018 a 2020. To je jediná věc, která je v Evropě daná. Všechno ostatní čekalo do ledna, protože Discovery v rámci svého strategického plánu si dala určitý prostor na vyhodnocení jednotlivých trhů a oblastí. Teď v následujících týdnech podle mě, protože zase už tlačí Pchjongčchang, tak proběhnou jednání na jednotlivých národních teritoriích, protože ty smlouvy, i když je má Discovery, tak na těch jednotlivých teritoriích jsou pochopitelně ohraničené těmi podmínkami.

Jediné, co víme, že zatím je to dané tím, že v roce 2018 a v roce 2020 vyplývá z olympijské charty, že musí být na každém území k dispozici pro rok 2018 sto hodin televizního vysílání na free to air a 200 hodin pro rok 2020. Je to sice stanoveno teoreticky i pro to další období, tam klidně může dojít ke změně, tam je dostatek času na to, aby si to pánové z MOV odhlasovali jinak. To jsou jediné premisy, které jsou dané. Ted' čekáme všichni. Třeba absolutně bez sebe jsou Němci. Pro ně je to něco nepředstavitelného. Ted' oni to mají v každé zemi odhlasované těmi parlamenty jinak. Nikdo nemůže analyzovat. Závisí to vyložení na bilaterálním jednání. I sama Discovery se vyjádřila tak, že počítá se sublicencí se svými uživateli, ale v jakém rozsahu a jaké podmínky, to všechno nás teprve čeká.“

OH 2022

„V roce 2022 bylo všechno otevřené pro Oslo. Ted' proběhly ty dětské hry v Lillehammeru, Norové si obnovili v průběhu mistrovství světa v klasickém lyžování a biatlonu Holmenkollen. To byl nádherný symbol, ale malinko zastaralý. Měli spoustu sportovišť v Lillehammeru, které se daly využít. Všechno jako namazaný stroj zapadalo do sebe, ale nakonec se zbláznili lidé, kteří pod vlivem té obrovské mediální kampaně kolem Pekingu, Soči, kolem všeho toho, jak vás to zavalí, tak takový sportovní národ, jako jsou Norové, odmítli. Tohohle se trochu bojím i dál. Skutečně nemá význam, když to bude jenom v nějakých ideálních prostorách, ale tady by mělo být to sepetí s těmi lidmi.“

Příloha č. 21: Vybrané pasáže z rozhovoru s Petrem Vichnarem (* 1953) (text)⁸²³

Cesta do ČST

„My jsme měli na fakultě na FTVS takovou nástěnku, kde jsme si prodávali lyže nebo nějaká skripta a tam byla cedule, že sportovní redakce, tehdejší Hlavní redakce tělovýchovy a motorismu, že dělá konkurz na redaktory. To bylo v roce 1977 a mě to zaujalo. Já jsem v té době dělal školní časopis, už jsem inklinoval k té novinářině, tak jsem se tam přihlásil. Obešel jsem fakultní výbor SSM, přes který se mělo postupovat, a rovnou jsem zavolal do té redakce. Oni mě pozvali a v tom konkurzu jsem uspěl. Jenže jsem studoval a podle tehdejších zákonů jsem nesměl nastoupit. Tak jsem začal externě spolupracovat.“

⁸²³ z rozhovoru s Petrem Vichnarem, 28. 1. 2016, archiv autora

Začátky

„Tenkrát jsme jezdili ještě s filmem. Kameraman dostal 90 metrů filmu a musel to na to natočit. Pak se to odvezlo do Vladislavovy ulice, tam se to vyvolalo, pak se to stříhalo na střížně a na stroji se psal text. Takže to natáčení opravdu zabralo celý den. Byla to krásná škola, tenkrát tu byli všichni ti klasici, ke kterým já jsem vzhlížel. Mikyska, Holubec, Suchánek, Pecháček, Škorpil už v té době. Bylo to hezké, no. Tak takhle jsem začal. Ale nebyl jsem takový ten typ, jak někteří říkají, že už na nočníku ve třech letech komentovali nějaké hokeje. Naši koupili první televizi, když mi bylo devět let, v roce 1962. Okamžitě mě chytil televizní hokej, to já jsem byl schopen mít čtyřicet stupňů horečky... Na mistrovství světa si pamatuju, ve třiašedesátém ve Finsku jsme hráli o první místo s Rusákama no a já jsem byl úplně hotový, nespál jsem, taková klasika.“

První komentování

„Já nejsem ten typ, který by si to psal, ale myslím, že to byl šerm fleretem anebo badminton. Muselo to být někdy v takovém sedmdesátém devátém roce. Mě pomalu zkoušeli, já jsem v sedmdesátém osmém nastoupil, ale šel jsem rovnou na rok na vojnu. Takže jsem nastoupil do televize v září v sedmdesátém devátém. Po nějakých dvou třech měsících mě pustili ke komentování. A vím, že tenkrát jsem předběhl dobu, protože jsem tomu šel naproti a domluvil jsem se s expertem, který to se mnou komentoval. Jednalo se o šerm a tím expertem byl Koukal, tehdy náš nejlepší šermíř a tak jsme to docela v klidu udělali.“

Komentátorské portfolio

„V roce 1980 jsem začal dělat házenou, to byl můj první takový větší sport. Ve třiaosmdesátém už jsem tady byl vyzván, abych dělal hokej, další můj sport. Pak tam přibýlo v osmdesátém osmém krasobruslení a další. Lyžování bylo myslím ve čtyřiaosmdesátém. Pak už se to rozběhlo.“

90. léta

„V každém případě ta 90. léta byla krásná doba, protože jsme pořád něco vymýšleli a pořád to mělo nějaký vývoj. Taky bylo dost prostředků na to, aby se jezdilo po celém světě.“

Před rokem 1989 se poměrně taky dost jezdilo. V tomhle ohledu už tenkrát to bylo velmi zajímavé pro lidi tohle dělat, protože jsme měli takové ty velké věci jako hokejové a fotbalové šampionáty. Já jsem třeba jezdil na házenkářské šampionáty, krasobruslení jsem ještě taky stihl, než to bouchlo. Pak byla olympiáda v osmdesátém osmém v Calgary, to byla moje první, a pak už byla nová doba. Prostě se jezdilo a bylo na to dost peněz, takže se vlastně jezdilo na spousty akcí a bylo to zajímavé. To je vždycky lepší, když to člověk dělá v místě a je v tom prostředí. Takže to byl strašně hezký život profesní, i když náročný, protože tenkrát nás bylo pár v té redakci. V každém případě narostlo hodně práce, vznikly nové pořady, dostávali jsme větší prostor. Já jsem tenkrát dělal zástupce šéfredaktora. Bylo to hodně náročné, protože já jsem jel zejména přes zimu velice náročný program. Komentoval jsem hokej, krasobruslení, lyžování a do toho jsem byl ve vedení. To bylo sedm dní v týdnu desítky, dvanáctky každý den. Teď do toho příprava a takovéhle věci. Ale nás to hrozně bavilo, mělo to nějaký smysl, vyvíjelo se to. Bylo to prima. Takže já považuju ty devadesátá léta za krásná.

Bylo toho strašně moc a já bych nerad na něco zapomněl nebo naopak něco nevybral. V těch 90. letech, to bylo pět až šest velkých akcí za rok. Taky jsem byl na mistrovství světa ve fotbale v roce 1994 v Americe, to jsem jedinkrát dělal fotbal. To bylo velmi zajímavé, to se jezdilo po Americe, každý zápas byl v jiném městě. Devadesátitisícové návštěvy tam objevovaly fotbal. Byl jsem taky na Kanadském poháru v hokeji v době Maria Lemieuxa a těhle šílenců. To bylo taky strašně zajímavé. Bylo toho hodně, no.“

Vrcholy

„Toho je strašně moc. Já byl na patnácti olympiádách. Každá ta olympiáda je prostě mimořádná věc. A třeba na řadě těch olympiád jsem měl možnost komentovat nějaké velké úspěchy. Tak asi na prvním místě je Nagano, i když já jsem ho měl roztržštěné do tří sportů. A nemohl jsem se tomu hokeji věnovat tak, jak bych si představoval. Takže jsem nemohl chodit na všechny tréninky a tak dále. Takže je těžké něco vybrat, opravdu s výjimkou toho Nagana, které bylo opravdu mimořádné, protože to byl první takový turnaj a ještě s takovým úspěchem. Ale pro mě třeba bylo obrovským zážitkem finále poháru mistrů v roce 1984 v házené. Dukla se Šabatem. Ti kluci byli vlastně moji vrstevníci. Tenkrát jsem s nimi kamarádil, jezdil jsem s nimi autobusem na ty přenosy a najednou oni hráli o titul nejlepšího evropského mistra a nakonec se to povedlo, to uhráli ještě vlastně na ty sedmičky.

To už se žádnému našemu klubovému týmu házenkářskému od té doby nepovedlo. To byla ta slavná generace Michal Barda, Bártek a tihleti... To byla úžasná generace. Trénoval to Jiří Vícha a byl to základ reprezentace, která potom bohužel v létě nemohla odjet na olympiádu do Los Angeles.

Tak říkám, pro mě byl asi vrchol Nagano, hokejové a házenkářské turnaje, titul Kovařikové s Novotným v pětadevadesátém na krasobruslařském šampionátu v Birminghamu nebo titul mistra Evropy Petra Barny.“

Příloha č. 22: Vybrané pasáže z rozhovoru s Jakubem Bažantem (* 1958) (text)⁸²⁴

Příchod do redakce

„Řekl bych, že to, co mě zformovalo, bylo to, že jsme na gymnáziu Nad Štolou měli hodně tvůrčí a svobodné prostředí. Tam jsme opravdu dělali všechno možné od muziky přes časopis, hodně jsme sportovali. Já hlavně hrál basket. Myslím, že už na střední škole jsem začal spolupracovat s Večerní Prahou. Takže jsem se do toho tak postupně dostával. Potom jsem se dostal na fakultu žurnalistiky a zřejmě jsem tam tak trochu zaujal pana profesora Hladkého, který shodou okolností spoluzakládal tuto redakci. Tehdy Hlavní redakci tělovýchovy a motorismu a ten řekl panu Mikyskovi, který byl šéfredaktorem, že by měl tip případně na mladého začínajícího redaktora. Takže takhle jsem se sem po škole dostal. To bylo v roce 1982.“

Začátky

„Ty začátky nebyly úplně snadné. V každém případě byly jiné, než máte vy dnes, a já vám to přeju, ale nám jsem to nepřál. Aspoň u mě to tedy bylo tak, že jsem přišel, a hrozně dlouhou dobu jsem nic nedělal. Myslel jsem si, že se alespoň budu jezdit dívat na nějaké reportáže třeba s Petrem Vichnarem, tehdy mladým redaktorem, který tady ale byl déle. Dlouhou dobu se nic nedělo a v podstatě jsem tady dostal za úkol přerovnávat časopisy ve skříní. Mladé fronty, Sporty ve skříní a různě něco sepisovat a vypisovat. Ta tvůrčí novinářská práce furt nebyla. Takže jsme si museli počkat. Byli jsme na tom stejně s Pavlem Čapkem. Pavel přišel o půl roku později. Jak vlastně člověk stárne a dostává se k tomu,

⁸²⁴ z rozhovoru s Jakubem Bažantem, 4. 3. 2016, archiv autora

tak všechno zlé je pro něco dobré. Myslím si, alespoň za sebe mohu říct, že jsem si toho víc vážil, než jsem se k něčemu takovému dostal. Zase to bylo postupné. Reportáže ze Spartakiády a o takzvané ekonomice sportu. Co bylo potřeba, tak jsem dělal a než jsem se dostal k tomu, abych dělal reportéra, neřkuli komentátora, tak uplynulo poměrně hodně vody.“

První komentování

„To má velmi zajímavou a veselou zápletku. V Pelhřimově se tenkrát hrála příprava juniorek basketbalových na mistrovství Evropy se Sovětskými. Štěpán Škorpil mě tam vzal, abych se s ním střídal. Samozřejmě on byl tím hlavním, což je správné a logické, a mě tam občas k tomu pustil na pár minut, pak si to zase vzal on a pak zase po nějaké době na pár minut. Ta srandovní zápleтка spočívala v tom, že ty zaprvé ty juniorky to mistrovství Evropy vyhrály, porazili ve finále právě ty Sovětky. Byl to teprve druhý titul mistryň Evropy v juniorkách. Juniorky vedl nějaký pan Vondříčka, který se pak stal trenérem seniorské reprezentace po mnoha letech. Já jsem si vzal jeho dceru za ženu a on se stal mým tchánem. Takže já jsem vlastně v prvním svém přenosu komentoval svého tchána a nevěděl jsem o tom. A ani on nevěděl o tom, že já budu jeho zeťák.“

Moderování

„Já jsem se myslím po třech letech dostal k moderování Branek, po roce 1989 jsem se dostal i k moderování sportu v Televizních novinách. Do toho pak byla sportovní část Aktualit a Branky, body, vteřiny jsem dělal určitě do poloviny 90. let. Po roce 2000 už tady byli ustálení moderátoři. Sportovní zprávy dělám od začátku. Teď to budou tři roky.“

Sázka na Roberta Změlíka

„My jsme měli akreditace, a tak jsme mohli navštěvovat ty různé olympijské domy. Český tam ještě nebyl, ten byl poprvé v Atlantě. V německém olympijském domě měl Adidas stánek a tam brali sázky na desetiboj. Já jsem tam přišel a vcelku bez mučení... nemůžu říci, že bych v tom byl úplně zorientovaný, ale říkal jsem si, že nemůžu vsadit na nějakého Amíka nebo Němce. Takže jsem vsadil na Roberta Změlíka. Pak jsem mu po letech říkal: ‚Měl jsem z tebe radost, vyhrál jsi mi nějaký poukaz.‘ Takže to si pamatuji moc dobře.“

Wimbledon 1993

„Já jsem dělal docela dlouho tenis. V roce 93 jsem komentoval ten propadák Jany Novotné ve finále Wimbledonu, kdy to měla vyhrané a nakonec prohrála. Pak tam plakala na rameni vévodkyně z Kentu.“

Příloha č. 23: Vybrané pasáže z rozhovoru s Pavlem Čapkem (* 1958) (text)⁸²⁵

Touha stát se sportovním redaktorem

„U mě to bylo jednoduché i složité zároveň. Když nás paní učitelka postavila v první třídě v lavici, tak já jsem řekl, že bych chtěl být buď sportovním komentátorem, nebo profesionálním fotbalistou. Tohle povolání mě vždycky hrozně přitahovalo, fascinovalo a lákalo. Na druhou stranu jsem k tomu přistupoval realisticky, protože jsem bydlel na malém městě. Tehdy to bylo výlučné povolání, které dělalo 10 lidí v celé republice, takže jsem vůbec nevěřil tomu, že bych jako kluk takzvaně z malého města to mohl dělat. Takže jsem tomu ani nepodřídil svoje studia a můj otec mě nasměroval na ekonomii, protože celý život to dělal, takže já jsem vystudovaný inženýr ekonomie.“

Cesta do redakce

„Během studií jsem přesto zaklepal na dveře tehdejší Hlavní redakce tělovýchovy a motorismu a chvíli působil v týmu externistů, který funguje dodnes. Ale taky jsem nějak nabyl dojmu, že tudy cesta pro mě nepovede. Takže jsem tehdy normálně nastoupil jako inženýr ekonomie do nějakého podniku zahraničního obchodu. Odtamtud jsem odešel na vojnu. Na vojně jsem podal výpověď, protože mě ta práce nebavilo. Uvažoval jsem, co bych měl dělat. Zvažoval jsem, že bych šel učit, nebo že by mě lákala novinářina. V té době mi můj tatínek poslal dopis, že tehdejší Hlavní redakce tělovýchovy a motorismu vypsalala konkurz na redaktory, který měl jenom tři strašně jednoduché podmínky. Věk do 30 let, bez nároku na bydlení v Praze a vysokou školu. Vůbec nechtěli žádnou novinářskou praxi, tak jsem tam spíš jen tak z hecu poslal přihlášku a pak jsem na to zapomněl. Což se mi během té vojny stalo několikrát. Vždycky mi pak napsali,

⁸²⁵ z rozhovoru s Pavlem Čapkem, 1. 2. 2016, archiv autora

že je další část konkurzu. Jezdil jsem do Prahy a podstoupil testy osobní pohovor, kamerové zkoušky, komentování. Nakonec ke svému údivu jsem byl přijat.“

Výročí nástupu do redakce

„To, co jsem popisoval, se dělo v roce 1983. Já jsem nastoupil 1. února 1984. To znamená, přesně dnes začínám 33. rok v této společnosti.“

Začátky v redakci

„Já dnešní přístup považuji za daleko lepší a schůdnější pro obě strany, že tady většina lidí začíná od píky a učí se pomalu nějaké řemeslo a teprve, když prokážou pracovitost, vůli a talent, dostávají čím dál větší šance. Kdežto tehdy to bylo tak, že já jsem to musel prokázat v tom konkurzu, že pro to nějaké předpoklady mám. Ale praxe je něco úplně jiného. Já jsem tehdy tedy čtvrt roku v uvozovkách se učil řemeslo mimo redakci sportu v takzvaném pražském večerníku, kde jsem se učil řemeslo. Pak jsem psal texty, namlouval je, ale nechodil jsem do obrazu a potom mi najednou řekli, že jeden týden pojedou komentovat přímý přenos z vodního slalomu do Tater. A pak mi řekli, že asi týden nebo 14 dní na to budu moderovat Branky, body, vteřiny. Což tehdy byl jenom víkendový pořad. Jediné víkendové zpravodajství trvalo 15–20 minut. Takže mě hodili do vody a musel jsem plavat.“

Komentátorský vzor

„Já jsem sledoval každý sportovní přenos, který byl dostupný, a tím pádem jsem dokonale znal všechny protagonisty. Bylo jich málo, takže jsem určitě obdivoval v té době jednoznačně Štěpána Škorpila, což byl na tu dobu nesmírně talentovaný a i pracovitý protagonista. Od začátku jsem obdivoval také Karola Poláka, se kterým jsem měl tu možnost a čest pracovat. Tehdy se komentovalo tak zvaně federálně, a protože já jsem byl mladý zobák a starším kolegům se nechtělo jezdit na Slovensko, tak jsem vymetal skoro všechny přenosy na Slovensku a tam, protože jsem měl to štěstí, že jsem mohl komentovat fotbal, který mě asi nejvíc přitahoval, tak jsem komentoval strašně často s Karolem Polákem.“

Začátky komentování fotbalu

„Já jsem tehdy komentoval žákovský fotbalový turnaj z Přelouče, což byl tradiční přenosový vklad Československému fotbalu. Každý rok se vysílal jeden přenos z Přelouče. To bylo někdy v létě. Pak jsem v listopadu roku 1984 cestoval do Prešova, kde jsem komentoval svůj první ligový fotbal s Karolem Polákem. Bylo to utkání Prešov – Sparta. Prešov vyhrál 2:1. Já si to samozřejmě pamatuji naprosto dokonale. Tehdy se tam i nazpátek cestovalo vlakem. Já jsem jel nazpátek s rozhodčím Jiřím Stieglerem a kompletně se Spartou. Takže jsme si skoro do rána povídali s lidmi, jako byl Jan Berger, Josef Chovanec, Ivan Hašek, Michal Bílek. Trenéry obou týmů tehdy byli pánové Tábořský a Jarabinský. Jarabinský tehdy trénoval Prešov. Takže na to se nedá zapomenout. Tehdy jsem měl poslušnost. Nejdřív jsem komentoval nějakou dobu ligu, pak mě nechali komentovat národčák. To bylo poprvé v roce 1987. Pak nějaké domácí evropské poháry.“

Oblíbené stadiony

„Dneska, když se něco buduje, tak jsou všechny ty stadiony supermoderní a krásné. Pro mě je ale zajímavá spíš historie. Bohužel staré Wembley zbourali. Byl jsem několikrát i na novém Wembely, ale z mého pohledu se to s tím starým nedá srovnat. Stejně tak Highbury, kde hrál Arsenal. To bylo úžasné, když jste tam vešel do té chodby, tak na vás dýchla ta historie a tradice. Mě přijde, ne, že by ty moderní stadiony byly všechny stejné, ale vzpomínám si na architektonicky krásné stadiony v Jihoafrické republice. Z tohoto pohledu, já jsem měl vždycky zvláštní vztah ke Camp Nou, kde hraje Barcelona a k Old Trafford. Pokud pominu to staré Wembley, tak tyhle stadiony jsou u mě trošku někde jinde, než ty ostatní.“

Komentátorské portfolio

„Já jsem zpočátku komentoval k tomu fotbalu hlavně vodní slalom a veslování. Vodní slalom po mně převzal Petr Vichnar počínaje olympiádou v Barceloně. Komentoval jsem také tenis. Na tom se nás vystříдалo víc, než do toho vstoupil výrazněji Marek Svačina, což je mimochodem tenisový trenér. Má na to licenci a jednu dobu si tím i přivydělával. Jinak teprve až v roce 2001 jsem začal komentovat klasické lyžování.“

Každý rok medaile

„Nevím, jestli to řeknu úplně přesně, ale myslím, že 13 let v řadě od roku 2003, kdy jsem komentoval zlatou medaili Martina Koukala na mistrovství světa v klasice, jsem každý rok měl to štěstí, že jsem se nachomýtl jako komentátor k nějaké medaili – ať už v klasickém lyžování nebo ve veslování – a v drtivé většině to byly zlaté medaile. Tam ten vrchol je pro mě jednoznačný. Kateřina Neumanová a olympiáda v Turíně 2006. Ale musím říct, že za tím nezaostává Mirka Knapková v Londýně 2012 a zlaté medaile Ondry Synka a zlaté medaile Kateřiny Neumanové z jiných šampionátů. Jsou to všechno krásné zážitky, protože na rozdíl od fotbalu jsou to všechno tak zvaně malé nebo menší sporty a člověk má k tomu sportu a k těm lidem trochu blíž.“

Sny

„Ty zážitky jsou v životě nejvíc. Nikdo mi je nesebere a jsou jenom moje. Jsem tu už 32 let, tak jsem zažil vlastně skoro všechno, co se zažít dá. Takže si dokážu představit, že tady ze dne na den nebudu. Na druhou stranu to povolání miluju a je svým způsobem strašně výlučné, pokud to někdo má nastavené jako já. Takže si zase dokážu představit, že když budu fyzicky a mentálně vykonávat to povolání v nějaké kvalitě, že tady budu ještě dlouho. Vůbec jsem se ale nezabýval otázkou nějakého snu, než jsem dostal vaší otázku, jestli mám ještě nějaký profesní sen. Myslím si, že už ani ne. Teď už rok a půl nekomentuji fotbal a dělám studia. Tak možná, když jste mě na to přivedl, že by bylo úžasné dělat studio na finále mistrovství světa nebo Evropy s českou účastí a nějakým způsobem na tom redaktorsky participovat. Strašně to přeju jakémukoliv sportovci, protože vím, jaká je to dřina. Pokud budu živ a zdrav, budu v létě v Riu komentovat veslování. Strašně bych to přál Ondrovi Synkovi, protože už na to líčí poměrně dlouho. Já jsem byl u těch jeho stříber v Pekingu a v Londýně, a kdybych u toho mohl být, tak by to bylo úžasné, ale spíš to přeju jemu než sobě.“

Příloha č. 24: Vybrané pasáže z rozhovoru s Robertem Zárubou (* 1967) (text)⁸²⁶

Touha stát se sportovním redaktorem

„Těžko to přesně říct, v podstatě na gymnáziu jsem začal psát, ale nějaké poznámky jsem si dělal už před tím. Já bych to viděl tak mezi čtrnáctým a patnáctým rokem. Do redakce jsem přišel poprvé v létě 1984.“

První reportáž

„Byl to šachový turnaj v Národním domě na Smíchově. To bylo ještě na film, na 16mm film a stříhalo se ve filmové střížně.“

Komentátorské začátky

„Poprvé, kdy jsem něco namlouval, tak to byly Sportovní ozvěny, baseballový zápas pražského baseballového týdne v roce 1987. Tenkrát se reportáže nenamlouvaly. Namlouval to vždy jen redaktor a směnař a ti reportéři to napsali, ale z technických důvodů nenamlouvali. První opravdové komentování jsem zažil v září 1990. První přímý baseballový přenos. To bylo poprvé, kdy jsem tady opravdu komentoval více než tři minuty ve sportovních ozvěnách.“

Komentování hokeje

„Myslím, že poprvé jsem komentoval benefiční utkání pro Ludka Čajku v létě 1991 ve Sportovní hale. Nevím ale, jestli už jsem tehdy nekomentoval nějakou NHL, protože NHL se tehdy začala vysílat na OK3. Ale myslím, že první byl ten zápas ve Sportovní hale. Výběr Evropy versus výběr NHL. Strašné skóre, asi 11:12 nebo 11:13. Já už jsem se na konci ani nemohl dopočítat gólů, ale pamatuji si tu kabinu, z které jsem to dělal. Pamatuji si, že to bylo v létě, že bylo horko.“

⁸²⁶ z rozhovoru s Robertem Zárubou, 1. 2. 2016, archiv autora

Psaní diplomové práce

„Já jsem tady v té době moc nepracoval, protože jsem se soustředil na tu diplomku. Tak jsem tady tři měsíce jen paběrkoval. Bylo to hodně náročné, protože ta práce byla dost obsáhlá a já jsem si to vymyslel trochu velkoryse a pak se mi nechtělo, když už jsem měl zhruba třetinu napsanou, rozsahem by to v pohodě stačilo, ale nechtělo se mi to končit a chtěl jsem to dodělat. Dokončoval jsem to opravdu před tím termínem odevzdání, který jsem ještě měl odložený o týden. Bylo to do konce března, ale vím, že nám to prodloužili do 7. dubna. A já jsem to odevzdával opravdu 7. dubna v půl dvanácté a v poledne byl termín.“

Olympijské hry

„Od roku 1992 na všech zimních. 1992, 1994, 1998, 2002, 2006, 2010 a 2014. Na sedmi. A na letních jsem byl jednou, protože všechna olympijská studia od roku 1992, která jsem dělal taky, se dělala z Prahy. Až teprve v Londýně jsme byli na místě, takže to je zase 1992, 1996, 2000, 2004, 2008 a 2012. Takže šest olympijských her, ale byl jsem jen na těch posledních.“

MS v hokeji

„Já se snažím udržet si v paměti vzpomínku na každé mistrovství od roku 1992. Já jsem byl i na těch, které jsem nekomentoval, jako reportér v letech 1998 i 1999. Opravdu těžko říct, vždycky tak namátkově si vzpomenu na nějaké mistrovství, ale ve skutečnosti nemám žádné, které by bylo oblíbenější než jiné. Moc rád vzpomínám v poslední době na Bratislavu 2011, kdy to bylo moc fajn a bylo to blízko. Na tom Slovensku bylo moc příjemné prostředí, bydleli jsme kousíček od haly, ta hala byla na místě, které bylo tradiční. Celá řada věcí, tam byla hrozně fajn. Tak to bylo takové mistrovství v té poslední době, které bylo nejzajímavější. Pak samozřejmě ta pražská mistrovství. To poslední mistrovství v Praze bylo velmi dobře zorganizované a nejenom jako sportovní, ale i televizní událost si myslím, že bylo dobře pojednané. Takže to byla taková mistrovství, na která vzpomínám rád, ale snažím se opravdu z každého mistrovství si udržet něco, podle čeho si můžu to mistrovství vybavit. Nejen po hokejové stránce, ale i třeba co jsme měli zajímavého my jako televize, co se tam stalo zajímavého.“

Mě by zajímalo ještě mistrovství v Americe, kdyby někdy bylo, jestli vůbec by to tam chytilo diváky. Muselo by to být v nějakých hokejových městech a muselo by to být v jiném termínu, než je Stanley Cup. Myslím, že tuhle zkušenost IIHF udělala a že už se to nebude opakovat.“

NHL a extraliga

„Komentování NHL mi nechybí. Kdybychom ji měli, tak se na to rád připravím, rád ji udělám, protože tam je jedna velká výhoda, že těch dobrých informačních zdrojů je strašně moc, takže je to trošičku lepší, než u nás se na to připravit. Zase u toho českého hokeje ta česká liga a český národák, to jsou takové u nás v televizi tak tradiční věci, my vlastně ten český hokej vysíláme 60 let a to je prostě opravdu rarita. Neuvěřitelný úsek dějin toho národa a té země. Takže mi NHL nechybí, že bych nějak žehral, že to nemám, to vůbec. Pro mě je fajn, když máme extraligu, když máme národní mužstvo. Kdyby náhodou jsme tu extraligu ztratili, tak NHL je dobrá varianta pro to mít nějaký dobrý hokejový program. Ta česká stopa tam slábne, ale pořád tam nějaká je. Takže by to bylo určitě fajn, ale vůbec mi to neschází.“

Oblíbené arény

„Globen ve Stockholmu, to je unikátní stavba, tam určitě se člověk rád vrací, i když to už taky docela zchátralo. Já jsem docela měl rád i ten starý palác sportu v Lužnikách v Moskvě. Ne kvůli tomu, že by to bylo nějak hezké, ale je to opravdu palác. Vypadá to zvenku jako palác. Hrála se tam ta světová série v roce 1972, takže s tou halou je spojena celá řada historických momentů.

U nás mám rád ty tradiční stadiony. Budějovický zimák, Budvar aréna je moc hezky udělaná. Sportovní hala byla dobrá, jen se odtamtud špatně komentuje, protože ta kabina je hrozně daleko od ledu a ten pohled je hrozně plochý, takže to není úplně příjemné komentování, ale je to takové tradiční místo, odkud se hokej vysílal. Takže, když se v létě vysílal odsud poslední přenos, tak jsem se toho ujal sám. Taky to mám rád na Kladně.“

Komentování pod širým nebem

„Zkušenost to bohužel byla špatná, protože jak jsme se na to připravovali a bylo všechno dobré, tak jsme nepočítali s tím, že tam zrovna v ten den se srazí vlhkost a bude mrznout, takže my jsme neviděli na hřiště. Takže z nejlepšího místa se stalo to nejhorší. A to bylo nepříjemný. Komentovali jsme částečně z monitoru, částečně z toho kousku hřiště, na který jsme viděli.“

Počet PP

„Mám to někde, ale nevím to z hlavy. Já rozdělují přímé přenosy a celkově počet komentovaných zápasů, protože někdy se komentuje na záznam. Dneska už je to všechno živě, nebo jako živě. Protože se to vysílá ne v televizi, ale na internetu živě. Takže člověk je v tom režimu jako live. Přesně to číslo si teď nevybavuji. Myslím, že to je kolem 1 300.“

Vzestupný výkon na turnaji

„Obecně se dá říct, že na začátku, zvlášť po nějaké delší přestávce, to naskakuje znovu všechno od nuly. Vždycky po každém turnaji si říkám, musím si zapamatovat, jak to běží, jak to funguje, jak se vyladit správně, a stejně to dělám příště zase od nuly. Takže ono to asi úplně nejde, ale trošičku se to určitě zlepšuje směrem ke konci. Takový ten pocit té sebejistoty ten určitě není stejný na začátku a na konci.“

Sny a plány

„Nemám sny, ale letos mám plány. Tenhle rok je hodně náročný, ale ono se asi nic zásadního nestane. Všechno, co nás letos čeká, už jsem někdy dělal. Ale vždycky je dobré, když do toho člověk nasaje něco nového. Nějaký nový prvek, nějakou novou drobnost nebo část programu, ale úplně celé znovu se ten žánr postavit nedá. To už máme za sebou.“

Protknutí kariery s Jaromírem Jágrem

„On začal dříve než já. On měl první televizní zápasy 1988, 1989. Necítím to nijak, že by byly naše kariery určitým způsobem propojeny. Navíc více zápasů si myslím, že okomentovali Michael Lange, nebo Paul Steigrwald z Pittsbourghu nebo komentátoři v New Jersey nebo ve Philadelphii toho mají určitě odkomentováno víc.“

Komentátorský vzor

„Vzor jsem neměl. Líbily se mi některé postupy, ale čeština je jiná než angličtina. To se nedá úplně přesně naroubovat. Pravda je, že některé věci ve světě dělají pořád lépe a je dobré si jich všimnout a snažit se je neříkám naroubovat na naše poměry, ale trošku z nich něco málo přenést.“

BBV

„Branky jsem moderoval od začátku. Od roku 1990 asi do roku 1998 a pak ještě v roce 2007 na záskok, když byla Ivana Bednaříková na mateřské dovolené.“

Příloha č. 25: Vybrané pasáže z rozhovoru s Markem Svačinou (* 1971) (text)⁸²⁷

Příchod do redakce

„Můj první kontakt s redakcí byl v roce 1983, když mi bylo 11 let. Tehdy tu byli pánové Škorpil a Jungwirth, za kterými jsem zašel po mistrovství světa v atletice v Helsinkách. Sbíral jsem výsledky a startovky. Prostě atletika mě hodně zajímala a bez dostupnosti internetu nebylo nic jiného. Oni to přivezli z Finska a já jsem se tím prohrabával. Od mládí jsem chodil na dostihy do Chuchle a někdy v osmnácti letech, to bylo v době, kdy byla revoluce v roce 1989, vypsal konkurz na hlasatele na závodišti ve Velké Chuchli. Já jsem se přihlásil, vyhrál jsem to a začal jsem hlásit v Chuchli. Tady si toho v televizi nějakým způsobem všimli. Odcházel Miodrag Mertha a doporučil mě. Já jsem tady začal dělat dostihy někdy už v roce 91. Při prvním přenosu mi bylo necelých 20 let. Zakotvil jsem

⁸²⁷ z rozhovoru s Markem Svačinou, 4. 3. 2016, archiv autora

tady na sklonku roku 91 a brzo snad tady pochopili, že se nezajímám pouze o dostihy a začal jsem to portfolio sportů postupně rozšiřovat. “

Začátky v redakci

„Na olympiádách v Barceloně 1992 a v Lillehammeru 1994 jsem dělal skript. Mezitím v letech 1992–1994 jsem jezdil točit reportáže. V té době jsem dělal reportáže z fotbalu i z hokeje, ale komentoval jsem při tom dostihy. Takže já jsem komentoval první Velkou pardubickou v roce 1992. Ještě před tím jsem komentoval nějaké dostihy v Chuchli možná už na podzim 1991. Reportérem jsem vlastně ani nebyl, spíš jsem dělal příspěvky nebo skript v těch letech 1992–1994. “

Sportovní portfolio a olympijské hry

„Po olympiádě v Lillehammeru jsem začal skákat do dalších sportů. V lednu 1995 už jsem komentoval mistrovství světa v cyklokrosu ze Švýcarska, v únoru běžeckou Zlatou lyži, to už závodila Neumannová, v březnu halové mistrovství světa v atletice v Barceloně a tak to vlastně začalo.

Takže už jsem měl cyklokros, běžecké lyžování, atletiku, začínal jsem s tenisem. Dřív tady dělal tenis Václav Svoboda, pak chvíli Jakub Bažant a na konci 90. let v roce 1996, možná 1997 jsem to převzal já. Pak k tomu přišly skoky. Ty dělal tehdejší šéfredaktor Jirka Baumruk a po Naganu 1998 jsem je začal dělat já.

Poprvé jsem jel na olympiádu do Atlanty. V Atlantě jsem komentoval atletiku, jezdeckví a myslím, že i judo. V Naganu jsem dělal běžky a skoky. V Sydney jsem dělal atletiku, jezdeckví a tenis. V Atlantě jsem tenis nedělal, tam jsme ho moc nevysílali a ani v té olympijské rodině nebyl bráný moc vážně. To se od té doby samozřejmě změnilo. Atletiku jsem ještě dělal v Pekingu a v Londýně už ne. Naposledy jsem dělal atletiku v Barceloně na mistrovství světa 2010. Pak se na mě nahrnulo tolik tenisu a dostihů, že jsem to sám vyhodnotil tak, že už té atletice nemůžu dávat maximum. Je tam strašně moc sportovců, tak jsem to nabídl kolegovi Davidovi Lukšů. Ted' bych měl v Riu komentovat moderní pětiboj a tenis. “

Mimořádné zážitky

„Těch českých úspěchů, u kterých jsem byl, je samozřejmě hodně, ale pro mě jeden z největších je titul mistra světa Zdeňka Štybara tady v Táboře, on ještě tuším ve druhém kole píchnul a stejně vyhrál. Úžasný zážitek bylo finále Nadal – Federer ve Wimbledonu, protože jsem byl tam. Jsem fanoušek Nadala, nejsem nepřítel Federera, toho mám taky rád, obdivuju ho. Já jsem ale vždycky fandil Nadalovi, takže pro mě to třeba byla veliká událost. Bylo to na pět setů, tuším, že 8:6 v pátém. Přerušil to déšť, začalo se někdy v jednu odpoledne, skončilo to pět minut před tmou, někdy v devět. Bylo to v době, kdy jsme měli Wimbledon, a jezdilo se na místo, takže to bylo úžasné... Když vyhrál Váňa v roce 2009 s Tiúmenem po té dlouhé době. Už to vypadalo, že nikdy nemůže vyhrát, že už možná ani nepojede skoro v šedesáti letech. David Svoboda v Londýně. Ještě vzpomínám na Špotákovou v Pekingu. Finále Šafářové loni na French Open... Dobře, prohrála se Serenou Williamsovou, ale zdramatizovala to, otočila to. Dostala jí do třech setů. Úžasný zápas! To jsem si užil, i když jsem byl tady a musím říct, že ty zážitky jsou umocněné tím, když je člověk na místě.“

Davis Cup a Fed Cup

„Asi ten Davis Cup je vždycky o chlup víc, aniž bych chtěl utiskovat ženský sport a Fed Cupu se teď daří... Ale tady v Praze proti tomu Španělsku, Štěpánek – Almagro, pátý zápas, vyhecovaný. Bylo to skvělé pro komentátora si to užít. Ten první Davis Cup byl jednoznačně větší zážitek. Tady ta atmosféra byla úžasná. Zápas Štěpánek – Almagro byl vyhecovanější. Kdežto v Srbsku to bylo na jednu branku. Ten Lajović mu moc nemohl ublížit. To bylo skoro dopředu jasné, že to bude 3:0. Dneska je Lajović o tři roky dál, kdežto Štěpánek spadl, ale tehdy to bylo jasné. Navíc Štěpánek měl tu rok starou zkušenost. To se, musím říct, úplně dobře nekomentovalo. Člověk cítil, že do toho musí dát emoce, je to finále Davis Cupu, znovu to můžou vyhrát, ale bylo to skoro jasné od prvního fiftýnu. A teď do toho dávat tu štávu a křičet: ‚Hurá je to 5:1! Hurá je to 4:0!‘, když to bylo jasné. Myslím, že komentátorsky se mi to úplně nedělalo dobře, protože to bylo dopředu trochu dané, ale ten výsledek je pak úžasný. Je to za celou sezonu. Akorát to vrcholilo tímhle jediným zápasem, kdy hrál velký favorit s velkým outsiderem.“

Maratonské tenisové zápasy

„Je fakt, že jsem byl magnet na ty dlouhé zápasy. Chorvatsko v Poreči, ono se říká, že tam Štěpánek hrál s Karlovičem 6 hodin na čtyři tie-breaky, což je pravda, ale už nikdo nedodává, že Berdych s Čiličem hrál potom taky na 5 setů. Berdych vedl 2:0 a Čilič potom srovnal na 2:2. Hrál se taky na 5 setů. Já jsem tam v pátek začal už někdy ve tři odpoledne a šel jsem z haly v půl třetí ráno. 11 hodin to bylo s pauzou těch 15 minut mezi zápasy. Jeden zápas 6 hodin, druhý asi 4 a půl až 5.

Ten debl ve Švýcarsku jsem proseděl tady na Kavkách, těch 7 hodin toho Rosola s Berdychem v Ženevě. 24:22, tuším. To jsem byl tady, což mě taky trochu mrzí. Ta hala vás strhne. A možná pak ten komentář je emotivnější. Tady jste zavřený v kukani. I tak to ve vás vře. Snažíte se rozpumpovat, ale je to prostě jiné. Ale taky dobrý zážitek.

Tím, že jsme měli Wimbledonu tři roky a teď máme tuším 4 roky French Open. Tak tam taky byly dlouhé zápasy, ale tam my většinou přeskakujeme. Chodíme z kurtu na kurt, ale tam to šlo v kuse. My jsme začali Wimbledon v 11 dopoledne a skončili jsme v 9 hodin večer. Skončil jeden čtyřseták, člověk se nadechl a jel další čtyřseták. Tak to byly svým způsobem taky maratony. Vždycky je to dlouhé na těch 5 setů. S tím se musí počítat, ale baví mě to. Nechci přímo říct, že bych se v tom vyžíval. Baví mě to a mrzí mě, že ty tie-breaky v Davis Cupu zrušili v tom pátém setu. Vůbec se mi neulevilo, mě to mrzí. Je to kouzlo výjimečnosti. Kolikrát se stane, že to jde do pátého setu a je to 6:6. Ale je to málo zápasů a je to Davis Cup. Měl by na to být ten hráč připravený. A mně se na tom líbí, že to je třeba 10:10. Furt žádný brejk. Čeká se, pak ho brejkne, je to 11:10 a nedopodává to. Je to 11:11 a znovu od začátku. Tady v tom tie-breaku je to o štěstí. Ve Fed Cupu to nedělají. Tam to nezavedli. Je to na dva vítězné a jede to dál. Tady mě to trochu mrzí.“

Tenis bez spolukomentátora

„Ono to vyplynulo ze situace. My jsme se rozešli s panem Žofkou, s kterým jsem dělal 4–5 let v roce 2011. Byla to fajn práce a myslím, že mě něco naučil a já doufám, že se něčemu přiučil ode mě i on. A vlastně od toho roku 2011 už to dělám sám pravidelně i turnaje i Davis Cupy i Fed Cupy. Já se nesnažím být během toho komentování za nějakého chytráka. Některé lidi, naštěstí menšinu, irituje, že dám radu třeba tenistovi, nebo řeknu tenhle forhend se dal zahrát

úplně jinak. A člověk u televize, který nikdy nehrál tenis si třeba řekne: ‚Ten je chytrý, tak si tam běž stoupnout sám!‘ Já to nemyslím ve zlém. Nikdy jsem třeba nedosáhl toho, co Berdych, Štěpánek nebo žádný hráč. Já to беру jako návod pro ty, kteří nikdy tenis nehráli, což je většina národa. Snažím se jim tu taktiku rozebrat, přiblížit z pohledu hráče nebo trenéra. Když vidím, že třeba nějaká tenistka servíruje osmkrát do bekhendu. Tak říkám: ‚Ono to půjde asi do bekhendu, když je to 30:40. Ona na brejkbol servíruje vždycky do backhandu, protože si toho třeba všimnu. Tím, že jsem nakoukal hodně zápasů a něčím jsem si prošel i tím trénováním. Ale pak třeba řeknu: ‚OK, spletl jsem se.‘

Myslím si, že je to výhoda, že jsem ten tenis hrál, že jsem udělal trenérskou třídu a že jsem pár hráčů třeba trénoval. Samozřejmě se ten tenis vyvíjí. Já se té trenérčině už nevěnuju, už mi v trénování třeba ujel vlak, ale pořád se snažím ty základy nějakým způsobem připomínat a tak trochu suplovat toho experta, kterého v tenise... Já bych ho i klidně přivítal, ale prostě zatím není člověk, který by byl schopný akceptovat naše finanční podmínky, není člověk, který by z těch bývalých tenistů žil trvale v Česku anebo není člověk, který by pro to měl buňky. Buď na to máte talent, nebo nemáte. Taky jde o čas.“

Sen

„Mě baví olympiády od začátku. Všichni říkají, že je to komerční, že tam jde o peníze, ne o ty medaile, ale je to prostě svátek sportu. Koncentruje se tam to nejlepší, co v tom sportu je a vzhledem k tomu, že ta americká společnost koupila práva na nějakých osm olympiád a předprodala to tady Eurosportu, tak nám by měla končit práva Riem. Ale naše vedení už vyjednává, že bychom měli sublicenci na X hodin. Ale nikdo zatím neví. Je to v plenkách. Jedná se o hry v Koreji, v Tokiu, v Pekingu a ty další, které nejsou určené. A to je můj sen, aby ty olympiády zůstaly v české televizi. A abych u toho mohl na místě být. To je asi ten největší sen. Možná ještě třeba grandslamový turnaj s českým vítězem. To se mi zatím taky nepovedlo. A pokud možno, kdybych byl na místě. Tady odsud komentovat velké finále bez atmosféry je trochu polovičaté.“

Příloha č. 26: Vybrané pasáže z rozhovoru s Jaromírem Bosákem (* 1965) (text)⁸²⁸

Touha stát se sportovním redaktorem

„Já to věděl od začátku. Od malička. Opravdu jsem to říkal lidem už v 6 letech. Samozřejmě jsem byl zdrojem takového útrpného úsměvu. Ale já jsem to fakt měl v merku už od těch dob, kdy jsem začal přemýšlet, co bych tak chtěl dělat.“

První reportáž

„Já se přiznám, že si věci, co byly, moc nepamatuju. Mě spíš zajímá, co bude. Nemám to tak, jako třeba Robert Záruba, který si všechno archivuje a připravuje to pro tu čítanku pro mládež. To já tedy vůbec nemám. To, co jsem dělal... Jedno z prvních byly možná vodní lyže. Ono se začíná těmi malými sporty. Nikdo nedělá rovnou fotbal nebo hokej. Nemůžu to ale říct na sto procent. To bych lhal.“

Fotbal

„Fotbal jsem začal dělat už v roce 93. Tehdy tady nebylo moc lidí na fotbal, což samozřejmě byla pro mě výhoda. Taky nedokážu říct ten zápas úplně přesně. Podezírám se, že jsem začínal na staré Bohemce. Pak už to jelo, liga, Liga mistrů a všechny ty velké věci. První fotbalový přenos byl taky v roce třiadevadesát.“

MS ve fotbale 1994

„Na mistrovství 94 vzpomínám strašně rád, Pro mě to byl vždycky sen dostat se do Ameriky. Podívat se tam na nějakou delší dobu. A vlastně se mi to splnilo tuplem. V té době tam ještě fungoval můj spolužák a kamarád Honza Šmíd, zpravodaj Českého rozhlasu. Takže po šampionátu jsme prostě vzali auto a projeli jsme kus Ameriky. Tehdy se ještě dalo přehodit letenku. To už by dneska neprošlo. Tehdy to bylo normální. Takže jsem si tam vlastně vzal hned dovolenou a přiletěl jsem asi o měsíc později. Ta Amerika samotná byla strašně zajímavá. Na koukání, přemýšlení, zjišťování, jak se tam věci mají. Zároveň to pro mě byl

⁸²⁸ z rozhovoru s Jaromírem Bosákem, 3. 5. 2016, archiv autora

první velký turnaj, který jsem absolvoval jako komentátor, takže i spoustu nových věcí jsem si zažil i z profesního hlediska. Neměl jsem úplně představu, jak to vypadá, když musíte měsíc furt někam cestovat. Tehdy se taky nestály nějaké dlouhé fronty na letišti. V Americe to byl autobus. Lítali všichni všude. Stačilo tam být půl hodiny před odletem. Což dneska vůbec nepadá do úvahy. Bylo to všechno daleko uvolněnější. Člověk pomalu zjišťoval, že ten život taky může vypadat trošku jinak, než jak ho žil tady nějakých 30 let.“

Externí spolupráce

„Všechno zlé je pro něco dobré. Já jsem díky tomu mohl začít pracovat pro FilmNet. Létal jsem komentovat dva roky do Stockholmu. Byla to jednak finančně zajímavá práce, protože platili v dolarech a ne v korunách. Zadruhé jsem měl příležitost, někdy únavnou, ale dobrou dělat třeba pět přenosů za dva dny. Někdy to bylo osm přenosů za tři dny. Dělal jsem nejenom fotbal, ale třeba hokej, tenis, plochou dráhu, box. Tam jsem si opravdu máknul. Zároveň jsem se přinutil naučit se anglicky, jinak bych se tam nedomluvil. Pro mě ty dva roky, které jsem tam absolvoval, byly hodně užitečné.

To byl kanál, který se prezentoval jako filmový kanál ale se sportovním doplňujícím programem. Toho sportu vysílal opravdu hodně. Tam byla Bundesliga, Premier League, španělská liga, NHL a ty další sporty, o kterých jsem mluvil. Takže byl hodně zajímavý. Vysílal pro střední Evropu ze Švédska v jazykových mutacích. Do Polska, do Maďarska, na Slovensko, do Čech. Dokonce už majitelé tohohle kanálu skupovali práva na fotbalovou ligu na Slovensku, v Čechách, v Polsku a už to bylo všechno před podepsáním. Centrála se měla stěhovat do Prahy. Už byly připravené prostory v Myslíkově ulici. I jsem se tam byl dívat. Bohužel tam došlo k tomu, že na skandinávský trh vstoupil velký hráč Canal+. Tuhle firmu koupil a zavřel. Střední Evropa Canal+ nepřipadala tak důležitá, aby pro ni vysílal. Soustředili se právě na baltické země. Takže tím to skončilo, což tedy škoda byla, protože finančně dobré a té práce bylo hodně. Dokonce jsem několikrát cestoval přímo na místo. Třeba do Newcastleu na fotbal. Jinak se to samozřejmě dělalo i ze studia. To by jinak nešlo stihnout. Vypadalo to, že se rozmáchnou, že to bude takový střeoevropský kanál, který jediný může konkurovat těm nadnárodním společnostem, ale bohužel. Mám pocit, že v roce 1997 skončil.“

Šéfování redakce

„Já nevím, jestli to bude znít upřímně, ale jsem rád, že nešéfuju. Protože to byly pořád samé porady a sezení. Tehdy byl šéfredaktor sportovní redakce hned na druhém stupni pod generálním ředitelem. Což mělo velikou výhodu v tom, že si člověk o spoustě věcí mohl rozhodovat sám. To se pak velmi rychle změnilo. Chtěli mít větší možnost dozoru nade vším. Tedy i nad sportem. Protože v tom sportu se točí hodně peněz. Tak si myslím, že to byl jeden z důvodů. Do té doby, když jsem něco potřeboval, šel jsem rovnou za generálním ředitelem, eventuálně za finančním – Lád'ou Paluskou. U něj byla velká výhoda, že miloval fotbal. Dlouho ho i hrál. Tehdy to bylo tak, že se skoro každý zápas kupoval extra. Takže například postoupí Liberec, velké tažení, vylosují mu AC Milan. Takže se šlo za Lád'ou. ‚Lád'o, to musíme zaplatit!‘ Tak se ty peníze vždycky nějak našly. Což později bylo velmi složité. Pak se to tady hodně měnilo. Přišli lidé, kteří, jak já tvrdím, neměli v zájmu blaho televize, ale blaho své a svých blízkých.“

Šampionáty

„Já vzpomínám na všechny strašně rád. Každý ten šampionát byl něčím jiný. Něčím zvláštní. Ať to byla Francie 98. Dobře se ze stránky organizace vzpomíná na Německo. Tam to pro-stě kla-pe, to je Ně-me-cko. Tam nehrozí, že by věci nefungovaly. Já mám k Německu blízko a tuhle náтуру oceňuju. Pak, když přiletíte do Brazílie a zjistíte, že nejezdí ty autobusy, jak mají jezdit. Stojíte někde dvě hodiny. Už se pomalu hraje. Věci nejsou připravené na tom komentátorském stanovišti. Ted' se nemáte s kým domluvit, protože kromě portugalštiny na vás kývají, že ne. Sorry. Tak to je samozřejmě pro komentátory složité, když tam nemáte žádné produkční. Všechno si musíte vyřídit sám. Tak v tomhle Německo mělo ohromnou výhodu. Ale zase ta Brazílie má ten půvab, že zaprvé je to Brazílie a fotbal. To spojení je dokonalé. Zadruhé se podíváte na Maracana, což je taky velký příběh. Brazilci jsou boží. Oni se furt smějí. ‚Práce? Neblázni! Zítřej je dost času... Klídek.‘ Takže oni mají zase úplně jiný přístup k životu, tak vás to taky baví. Takže každý ten šampionát mi přinesl něco nového. Dostal jsem se do Japonska do Koreje, kam se na dovolenou asi nepodívám. Takže jsem se taky snažil projít, co jsem mohl. Prolézt všechny ty věci. Pak se ovšem stane, že jedeme s kolegou Šmídem na horu Fudži v obrovské mlze. Takže hora Fudži nebyla vidět, když jsme vyjeli až nahoru. Tak od té doby, já tvrdím, že je to jenom lákadlo na turisty. Oni tvrdí, že existuje, ale žádná není. Mají jenom

mlhu na tom místě. Viděl jsem spoustu věcí, kam bych se normálně nedostal. To je na téhle práci krásné.“

Komentování na místě a ze studia.

„Tím, jak jsem starší, už se mi tak moc cestovat nechce. Hlavně po Evropě, protože všude jste byl xkrát, takže vás nic tak moc nepřekvapí. Ale k té práci to patří a radši to cestování kousnete, než když, jako dneska, musím jít komentovat tady do hlasatelny, kdy ten kontakt s hřištěm je nulový. Nevidíte, co se na hřišti děje, protože máte jen výsek z toho monitoru. Nic jiného. Je to samozřejmě špatně. Ale holt finance.

Řeknu to takhle. Ted' pojedou na finále Ligy mistrů do Milana. A Milano prostě mi nic neříká. Byl jsem tam asi dvacetkrát. Vím, že to strávím v hotelu a že se půjdu proběhnout večer kolem dostihového závodiště, to už mám vyzkoušené. Ale že bych tam musel někam jít a něco vidět, to už ne. Jiné to je třeba v Barceloně, Valencii, Londýně, to jsou města, která mám rád, která mě baví. Anglie kompletní, Španělsko, Portugalsko, to je dobré. Tam bych mohl jezdit furt. Ale na většinu míst, kde se fotbal hraje, se člověk podívá xkrát. Takže ten problém není v tom, že, když ted' plácnu... že bych se hrozně chtěl podívat do Gelsenkirchenu. Ale pro tu práci je to obrovský rozdíl, jestli to děláte z místa, a když to děláte tady odsud. A sedat si k tomu přenosu už s tím, že tomu divákovi můžete dát tak maximálně 50 % z toho, co by měl dostat, prostě není příjemné. Tak to bohužel prostě je a můžete se snažit sebevíc, ale nikdy to nebude ten primární kontakt s tím hřištěm a se vším tím, co k tomu patří. Takže to cestování může člověka časem otravovat, ale je prostě nezbytné.“

Oblíbené stadiony

„Celtic Park, suverénně! Nejlepší atmosféra, kterou jsem kdy na fotbale zažil. Vůbec skotské stadiony, všechny tři v Glasgow, jsou vynikající. Pak je výborný Dortmund, už jenom tím, že je tam 82 000 lidí, to už je slušný hukot. Na Bayernu se dělá dobře, protože ti lidé jsou hodně slyšet. Anglické stadiony, hlavně i kvůli historii. Old Trafford, Anfield Road, tam je prostě obrovská tradice, kterou cítíte z každého koutu. A zároveň vidíte, jak si toho ti lidé váží. Té historie, tradice, co dokázali ti lidé před nimi. Jak jsou pyšní na ty své hvězdy, které jsou třeba 30 let mrtvé. Miloval jsem Highbury, ale bohužel to je pryč. V té době, dokud ho nezbourali, tak to byl můj vůbec nejoblíbenější stadion.

Právě kvůli té historii. Absolutně nevyhovující, dřevěný. Tam, kdyby něco chytlo, tak byl průser. Záchody... Tam byly nastavené Toi-toiky na nějaké straně. Ale ta historie tam dýchala z každého místečka. Je třeba zvláštní, když člověk jede na Barcelonu nebo na Real poté, co byl ve Skotsku nebo v Německu, tak tam vás to do varu nedostane. Ti lidé jsou úplně jiní. Tam se vůbec nefandí! Oni řvou hodně, když se nedaří, nebo když je to 5:0.“

OH

„Olympijské hry jsou pro mě trošku zvláštní v tom, že já jsem jako krtek zalezlý ve studiu a nikam zvlášť se nedostanu. Tam je hlavně studiový projekt. Od té doby, kdy se začalo jezdit. Od Londýna jsou studia v místě konání. Předtím bylo studio v Praze, pak jsme jezdili jen se štábem. Měli jsme takové kvazistudio. Našli jsme koutek na jednu kameru a točili jsme rozhovor. Poprvé v Salt-Lake City. To jsem si mohl prosadit jako šéfredaktor, že tam konečně bude někdo, kdo bude dělat živé rozhovory ne přímo ze sportoviště, ale že si lidé mohou sednout a může to být 10 minut profilový rozhovor. Nikdo mi to nemohl rozporovat, to bylo dobré, ale já jsem rád, že se to chytilo, protože to je podle mě nezbytná součást toho vysílání. Od Londýna jsou velká studia. Pro mě to ale má tu nevýhodu, že já na každé olympiádě vidím jeden závod, jedno utkání. V Londýně jsem viděl akorát finále basketu, v Soči jsem se jel dvakrát podívat na Martinu Sáblíkovou, protože to bylo za rohem. Ve Vancouveru taky na Martinu. Tím, že se v tom studiu s někým střídáme. V létě s Robertem Zárubou, teď v zimě byla Bára Černošková. Tak tam je to tak, že jeden den celý vysíláte. 12 hodin, 16 a druhý den si to vysílání musíte připravit na další den a zároveň musíte sledovat, co se všechno děje. Já k tomu mám v uvozovkách ještě ten bonus, že dělám ty rozhovory pro partnery. Teď to platí ČEZ, ty poslední roky. Takže každý den musím dělat nějaké rozhovory, což zase znamená, že musím koukat na toho člověka, jak závodil, co se mu stalo, takže já těžko mohu někam odběhnout od televize. Teď je to docela složité v tom, že lidé říkají: ‚Ty jo, 16 dní v Riu, to bude super!‘ No jo, tak budu koukat jako výr s červenýma očima, protože nevylezu ze studia, kde budu zavřený 16 dní a 16 nocí. Ale to se nedá nic dělat. To je profese a mě ty studia baví hodně. Teď už je bohužel nedělám při fotbale, protože se to u nás rozdělilo na lidi, kteří dělají studia a na lidi, kteří komentují. Mě nesmírně baví žánr rozhovorů, protože si myslím, že se z lidí dá vytáhnout ledacos. Hodně se o nich můžete dozvědět a to dělám rád. A dostanu se k tomu v téhle velké formě jenom na olympijských hrách.

Ale zase potom tam přijde třeba Bryan Clay, mistr světa a olympijský vítěz v desetiboji, Colin Jackson, Bubka, čeští sportovci. “

MS v Brazílii

„Já jsem vždycky říkal: ‚Podívat se do Brazílie na šampionát a umřít!‘ Ale žiju. Takže se to zaplatpánbůh nesplnilo. Ale pak, když potom na tom turnaji jste, musíte se prokousávat spoustou potíží, těžkostí a obrovskou únavou. Zvláště, když jsme tam byli jenom ve dvou, všechno jsme si museli zařizovat sami. To bylo to nejhorší, co jsem profesně zažil v té Brazílii. To nás v tom nechali vykoupat se vším všudy. My jsme museli točit spoustu věcí. Já jsem to pak spočetl na dva celovečeračky podle stopáže. Ve dvou lidech. Ale k tomu jsem měl ještě komentovat a nějak se na to připravit, nějak se tam přepravovat. A to zní divně, ale taky se třeba člověk musí najíst nebo vyspat. Tohle bylo strašně složité, takže ona vás ta atmosféra chytí jenom do jisté míry, protože máte spoustu starostí, skrze které na vás ta atmosféra některých zápasů ani nepřejde. Na utkání přijдете utahaný po jiné práci po dvouhodinové hádce s organizátory a pořadateli. Tlak 240. Nejradši byste rozkopali tu komentátorskou skříňku, všechny poslal do háje. Jenomže za minutu začíná zápas, vy nevíte ani kdo nastoupil, protože ty pořadatelé do vás hučí ještě minutu před tím zápasem s nějakými problémy. Takže vy nemáte vůbec čas se podívat a najednou se ozve z režie: ‚Mluv!‘ Ted’ začnete hledat soupisku, kde máte přípravu na ty týmy a hlavně se máte tvářit tak, že je to všechno nádhera, jste veselí, je tady fotbal, celý den jsme se na to těšili! A vám padá hlava, nemůžete udržet oči a nikdo vám tam nepomůže, musíte to nějak zvládnout. Takže to jsou chvíle, kdy se pod kůži ta úžasná atmosféra ani moc dostat nemůže. Jasně, pak jsou třeba dva dny volna, tak si můžete trochu odpočinout, když se blíží čtvrtfinále, semifinále. To zase máte jiné povinnosti, točíte něco.

Ty první tři týdny, než začne play-off, tak je to kruťárna. To bude ve Francii to samé, ale na to už je člověk zvyklý. Furt někam jezdíte, děláte spoustu zápasů, jeden za druhým. Těch prvních 14 – 16 dní. To vám pak splyne do takové mozaiky, z které nedokážete přesně vybrat, který den jste kde byl. Já si nepamatuju, který zápas jsem dělal už na konci šampionátu, protože ta hlava nějakým způsobem pracuje. A kdybych to všechno musel absorbovat, kdy, kde, co, jak, tak mi ta palice vybuchne. “

Golf / fotbal

„Nedokázal bych říct, který z těch sportů mě baví víc. Právě proto, že jeden je ryze týmový, druhý je ryze individuální. Jeden je plný emocí, kde si můžete, ať už jako hráč nebo jako divák, spravit náladu tím, že někdo někoho přejede na půlce, vybijte i tu frustraci. Nebo naopak krásná kombinace čtyř lidí, je z toho krásný gól. To u toho golfu není. Jste sám za sebe a je to čtyřhodinová etuda, kterou tam hrajete nebo jí sledujete jako divák. Všechno má jiné tempo. I komentář se musí přizpůsobit. Je jiná melodie toho sportu a vy jí musíte hlídat. Protože, kdyby se komentátor začal chovat při golfu jako na fotbale, tak si lidi budou myslet, že se regulérně zbláznil. A to samé naopak. Takže i s tím je potřeba pracovat. I třeba, když vysíláte americkou túru, tak většina přenosů začíná kolem desáté hodiny večer. Pokud to ještě není nějak zpožděné a to ti lidé také už vnímají jinak než v sedm večer. Taky jsou třeba unavenější. A taky třeba mají už náladu si otevřít to víno, když je pátek večer. Tak si ho otevřou a koukají se. Někdy vám usnou, tak je nesmíte moc budit. Je to prostě úplně jiná disciplína. A mě to baví, že je každá jiná. Že člověk není v jedné škatuli a pořád vidá ten fotbal stejně. Tohle hodně pomáhá. Když člověk dělá Masters, tak je to třeba čtyři a půl hodiny v kuse. Svého času jsme tady vysílali Ryder Cup a to jsme s kolegou Lorencem odvysílali 12 a půl hodiny v kuse a to ten fotbal nemá.

EURO 2016

„Řídit si tentokrát sami nebudeme, protože mám pocit, že všude budeme jezdit vlakem. I třeba na dlouhých přesunech. Protože to TGV je hodně rychlé a i když v něm strávíte 6 hodin, tak je to vlastně to samé, jako když musíte být dvě hodiny před odletem na letišti. Pak zase než se z toho letiště dostanete. Nějakou dobu trvá let třeba Paříž–Marseille. Takže ono to vyjde na stejno. I když je možné, že ty prohlídky budou přísnější, než jsme zvyklí, respektive, nebývaly žádné. To možná zavedou. Ale to TGV má internet, můžete se natáhnout, můžete se projít. Má několik výhod. Takže budeme jezdit vlakem a na auto může dojít při nějaké krizové variantě. Jako v té Anglii, když bouchla ta bomba. To prostě musíte nějak řešit, Člověk je na to připravený a vybavený. Obecně se ale dá říct, že teď v roce 2016 by ta práce pro nás mohla být pohodlnější. I když v uvozovkách. Musíte si hlídat ty vlaky, protože máte místenku a do druhého se nedostanete. Takže je musíte stíhat, což někdy bude hodně složité. Nebo se vrátíte z fotbalu o půlnoci a ve čtyři ráno budete muset vstávat, protože se musíte někam vydat. Ale v tom vlaku si můžete dáchnout. To je v tom letadle složitější.“

Sen

„Já ho neměl nikdy. Já vím, že to vypadá blbě, že si na něco hraju. Ale ono to tak prostě je. Ale samozřejmě bych lhal, kdybych netvrdil, že tím, že jsem odkomentoval všechny finále Ligy mistrů a Poháru vítězů pohárů ještě, světových šampionátů, evropských šampionátů, tak jsem do toho nejvyššího patra dolezl. Ale já to nevnímám jako nejvyšší patro. Spousta lidí má pocit, že když tuhle práci začne dělat, tak maximálním cílem je komentovat finále mistrovství světa. Jo, je to hezké, je to fajn. Ale já jsem tak nastavený, že se stejnou náladou chci udělat i zápas české ligy. Protože ten divák si mě nějakým způsobem přes poplatky platí, takže zasluhuje ode mě dostat tu nejlepší možnou službu. Ať je to jakýkoliv zápas. Příprava žen, to je jedno. Ale hlavně mě baví ten fotbal jako takový. Já nemám fandovské srdce pro nějaký český klub, a že bych umíral, jestli někdo vyhraje nebo prohraje. Proto, jestli je to finále mistrovství světa, jasně, tam jsou ty emoce a zájem médií a je to hodně vidět. Víte, že vás poslouchá třeba milion a půl lidí. Tak je to něco jiného, než když koukáte na českou ligu Příbram–Hradec. To asi tolik lidí sledovat nebude. Tak v tom to je jiné. Ale že bych se upínal, že musím dělat ten a ten zápas, to jsem fakt neměl.“

Příloha č. 27: Vybrané pasáže z rozhovoru s Ivanou Chvátalovou (* 1973) (text)⁸²⁹

Začátky v ČT

„Já jsem se k práci sportovní redaktorky dostala v roce 1992, když jsem s mojí kamarádkou tlumočila na volejbalovém turnaji. A tu mou kamarádku, která studovala němčinu a francouzštinu, napadlo, že to pro mě bude fajn brigáda. Tak mi to tak trošku zařídila. Říkala: ‚Tak já za tím panem Bažantem zajdu a to budeš mít fajn brigošku k vysoké škole.‘ Tak to byl můj začátek, že jsem někdy na jaře 92 začala docházet, skriptovat přenosy a dělat agentury.

První reportáž

„Přesně si to nepamatuju, ale vím, že to bylo zhruba tak po roce. Vím, že to nebylo v řádu dnů ani týdnů. Ale vím, že to byly šachy. Tím tady prochází asi každý, že jede na první reportáž

⁸²⁹ z rozhovoru s Ivanou Chvátalovou, 10. 3. 2016, archiv autora

z velmi atraktivního sportu. Takže jsme byli s kameramanem Jirkou Seifertem natočit nějaký šachový turnaj.“

První interní redaktorka

„Externistek tady bylo víc, ale v interním poměru a jako moderátorka na obraze jsem byla první. Už tehdy tady bylo dost žen produkčních, měli jsme i kameramanku (Zdenu Otáhalovou, pozn. aut.), takže jsem se necítila úplně osamocně.“

Moderování

„V roce 1994, když jsme vysílali sportovní zpravodajství ve Studiu 6. Střídali jsme se s Ivanem Mejtským, Jirkou Rejmanem, Ondra Čapek myslím, že tam taky tehdy byl.“

První moderátorka *Branek, bodů, vteřin*

„Poprvé to bylo už v létě 96, tehdy jsem odvysílala asi tři relace během olympiády v Atlantě a pravidelně od roku 98, protože já jsem tady do té doby byla externě a externisti nemohli moderovat Branky. Já jsem odvysílala asi tři relace a potom od roku 1998, kdy jsem nastoupila interně, jsme vysílali ve čtyřech s Vojtou Bernatským, Standou Bartůškem a Jirkou Rejmanem. Takže to nebylo tak úplně hned.“

Olympijské hry

„Já jsem nikdy nebyla jako televizní pracovník na olympijských hrách, protože jsem vždycky zůstávala tady a moderovala jsem Branky. Byla jsem se dvakrát podívat jako soukromě jako divák. V Barceloně 1992 a pak jsem byla v Turíně, když hráli hokejisti o bronz.“

Gymnastika

„Než přišel Míra Langer, tak jsem komentovala moderní gymnastiku. Tehdy se jí vysílalo víc než teď a stala se také olympijským sportem. Takže jsem komentovala i olympijské soutěže tady odsud z Prahy a potom sportovní aerobik. Potom to převzal Míra a já jsem už dělala zpravodajství. V době, kdy jsme moderovali Branky, tak kromě toho, že jsme moderovali

Branky, tak jsme jezdili i točit, měli jsme směny. Když byl čas, tak jsme občas také komentovali ty své sporty. Většinou nějaké menší.“

Zážitky

„Myslím si, že na co se nedá zapomenout, tak je přilet hokejistů z Nagana. Tehdy to byl takový první pokus o nějaké přímé vstupy. Když se na to dneska člověk podívá, tak to vypadá, že to je hrozně dávno, že je to asi tak před padesáti lety a ne před osmnácti. I technicky, my jsme neměli žádné propojení s režii, takže to byla taková partyzánština. Ale myslím si, že tehdy to těm lidem ani nevadilo, protože byli nadšeni, že hokejisté přivezli zlato. My jsme byli tehdy s Jirkou Vrbou na letišti, potom jsme přejížděli na Žofín, kde byla ta slavná tisková konference. Já jsem si tam tehdy nechala podepsat dres a dodneška ho mám doma schovaný. Mám reprezentační hokejový dres, na kterém je asi nejvíc promile alkoholu, ale dodneška ho schraňuju doma.“

Čtyřka sport

„Mě Bára Černošková pozvala na Čtyřku na konci roku 2012. Takže od roku 2013. My jsme byli pryč, já jsem byla na mateřské a rodičovské a vrátila jsem se v roce 2013.“

Příloha č. 28: Vybrané pasáže z rozhovoru s Radkem Bauerem (* 1965) (text)⁸³⁰

Touha stát se sportovním redaktorem

„Tahle věc ve mně uzrála postupem času. Už od malička jsem se zajímal o sport. Měl jsem to víceméně v rodině, protože můj táta byl velký sportovní fanoušek. Víceméně jsem to po něm podědil jakožto jediný syn. Já jsem ten sport sledoval od malička, dělal jsem si různé zápisky i jsem si komentoval sám pro sebe. Postupně to byla věc, která mě zajímala, a nějak jsem k ní dospěl.“

⁸³⁰ z rozhovoru s Radkem Bauerem, 22. 2. 2016, archiv autora

První komentování

„My jsme nějakou dobu před nástupem chodili pomáhat s Brankami, ale jestli jsem točil nějakou reportáž, to už si nepamatuji. Nastoupil jsem 1. května 1993 a následující týden jsem jel komentovat první přímý přenos z národní házené. My jsme to ani tak nebrali. Dneska to dost dlouho trvá, než se člověk všechno naučí. Tenkrát jsme byli dost hozeni do vody. To byli takové zlaté doby. Tenkrát dělali všichni zprávy, všichni komentovali, všichni dělali reportáže. Já si myslím, že to bylo daleko lepší. Byli všichni univerzálnější, všichni si všechno vyzkoušeli. Měli možnost se dostat na obraz. Zatímco dnes dělají zprávy tři lidi a fotbal komentují dva lidi. Nevím, není to podle mě dobře.“

Fotbal

„Fotbalu jsem se věnoval od začátku. Já jsem nastoupil s tím, že je můj hlavní zájem komentovat ping-pong, který jsem vždycky hrál, ale to je malinký sport. Takže mě zajímal i fotbal, začal jsem ho dělat a záhy i komentovat.“

Olympiády

„V Atlantě jsem komentoval spoustu věcí ze studia z Prahy. A od Nagana už jsem byl na místě pokaždé. Já jsem dostal zadané rychlobruslení. V té době to nikdo neměl. Mám pocit, že to dělával v Lillehammeru tehdejší šéf Jirka Baumruk. V Naganu jsem dostal poprvé rychlobruslení a od té doby se mě to drží. A vždycky jsem si strašně přál, aby taky nějaký náš rychlobruslař někdy bruslil. Tak to se potom od Turína změnilo. Tenkrát mě to opravdu nenapadlo. To byl na české poměry takový obskurní sport, že se to takhle vyvine, to nikdo nečekal.“

Příloha č. 29: Vybrané pasáže z rozhovoru s Michalem Dusíkem (* 1971) (text)⁸³¹

Touha stát se sportovním redaktorem

„Jako každý malý kluk, který se motal kolem sportu, jsem si říkal, že by bylo fajn být sportovním komentátorem. Na druhou stranu jsem nikdy k tomu nijak zvlášť nesměřoval.“

⁸³¹ z rozhovoru s Michalem Dusíkem, 22. 2. 2016, archiv autora

Kromě toho, že jsem hrál hokej a posléze byl i rozhodčí, bavila mě spíš matika a fyzika, takže jsem dělal matfyz. Svoji budoucnost jsem spíše viděl v mezních sférách atmosféry nebo v solární fyzice.“

Komentování hokeje a atletiky

„Vedle atletiky v tom roce 1994 chyběl i komentátor na hokej, takže mě tenkrát Robert vzal vyzkoušet na první hokej, utkání Litvínov–Sparta. Tehdy se to komentovalo ve dvou. Nebyl expert a komentátor, ale podobný systém jako za Československé televize, kdy se střídali Čech a Slovák. Tady se střídali dva komentátoři a asi to nebylo tak tragické, jaký jsem měl pocit. Takhle jsem se dostal k hlavním sportům, které tady dělám, tedy k hokeji a atletice. Přičemž k hokeji jsem měl blízko, od pěti let jsem ho hrál a v době, kdy jsem přišel do televize, jsem byl aktivní hokejový rozhodčí. A atletika je sice sport, který jsem nikdy nedělal, ale je to nádherný sport a jsem strašně rád, že jsem tuhle šanci dostal a že jsem tuhle šanci mohl předat i dalším kolegům.“

MS v hokeji

„Poprvé aktivně zapojený na mistrovství jsem byl v roce 1992, kdy jsem byl v boxu rozhodčích. Od roku 98 jsem komentoval hokejový turnaj na olympijských hrách, ale kvůli tomu, že se dělal ten dělený komentář, tak na mistrovství světa jezdili jenom Robert Záruba s Petrem Vichnarem. První mistrovství jsem komentoval v roce 2004 tady v Praze a Ostravě. Respektive tu ostravskou skupinu. Byl to docela paradox. Já jsem měl mnohem více odkomentovaných zápasů na olympijských hrách než na mistrovství světa.

Poprvé za televizi jsem byl už na mistrovství světa v Německu. Tehdy jsem nekomentoval, ale byl jsem tam pro vznikající internetový portál ČT, kam jsem psal. Velmi emotivně jsem prožíval finále. Tam jsem dělal něco online, ale byl tam tým, kde jsem měl spoustu kamarádů, které jsem znal ještě z hokejových dob. Třeba s Viktorem Ujčíkem jsme tam dvakrát vyrazili do Heide Parku, do zábavního parku, když byl vždycky volný den. Vyčistit si hlavu. Jeden den nás tam vyrazilo asi deset. Nebudu prozrazovat, který z hráčů se bál jít na tu největší dřevěnou horskou dráhu na světě. My jsme říkali: ‚Tady jenom projdeš tím vozíkem a jedeme dál.‘ A když tam prošel, tak jsme ho chytli a přikurtovali ho. Celou cestu

nahoru řval, že jestli to přežije, tak nás zabije... Vyhráli zlato, tak já myslím, že dobré. Adrenalin tam potom jel dál.“

MS 2005

„Tam je to docela zvláštní. Já jsem přímo ve Vídni nebyl. Já jsem byl s Jardou Látalem, který se mnou komentoval v Innsbrucku a poté, když skončila skupina v Innsbrucku jsme jeli domů, takže finále ve Vídni jsem viděl už jenom v televizi. Je to takové zvláštní, když vítězný šampionát člověk komentuje a vlastně se s tím českým týmem nepotkal. Ale jinak to byl krásný šampionát a hrozně rádi na něj vzpomínáme s Jardou Látalem, který se mnou spolukomentoval. My jsme si z toho udělali krásné hokejové tři týdny. Ráno jsme chodili na tréninky... Ted' ještě navíc jsme bydleli v takovém penzionu s kanadskými komentátory. Tam byl Paul Morris, což je trenér, který mimo jiné trénoval Toronto, spoustu dalších týmů má i Stanley Cup a dělal tam spolukomentátora. V podstatě jsme tam fakt tři týdny žili hokejem. Ráno jsme vyráželi na tréninky, večer, když jsme se potkali s těmi Kanadany, tak jsme se bavili o hokeji, takže to bylo hrozně fajn. Ale říkám, to samotné finále jsem viděl v televizi a prožíval jsem ho stejně jako všichni televizní diváci.“

Střelba

„Nám se podařilo s Davidem Kosteckým změnit trochu svět brokové střelby, protože tak, jak byla střelba dělaná systémem finále na olympijských hrách a mistrovství světa, tak pořád střelci byli velmi konzervativní, to znamená, že kameraman nesmí víc jak 10 metrů za střelce a podobně. My jsme si tenkrát s Davidem Kosteckým řekli, že vyzkoušíme v Brně udělat závod pro světovou špičku a nasnímáme ho tak, jak jsme si představovali my, že by ta střelba měla být snímána. To znamená, Jarda Jirásek, který s námi jezdil střelby točit, tak točil najednou těm střelcům přes rameno. A když to viděli představitelé mezinárodní střelecké federace, hlavně šéf brokové sekce, tak ten z toho byl nadšený. Když se dneska podíváte na přenosy z brokové střelby, tak vypadají hodně podobně tomu, co jsme udělali v Brně. A tenkrát jsme tam znásilnili všechna bezpečnostní pravidla, která existovala. Rozhodčí z toho byli trochu vyděšení, ale fungovalo to. Bylo to po olympiádě v Sydney, tak to muselo být tak v roce 2001.“

Sen

„My děláme disciplínu, která tak známá není – PSC. Takzvaně praktická střelba. Já jsem byl předloni na mistrovství světa a došel jsem k závěru, že to je hrozně hezká šestidenní soutěž, ale televizně naprosto neuchopitelná. Takže loni jsme vymysleli ve Znojmě úplně nový formát finále. Úplně jinak jsme to udělali, vypadá to, že se to docela chytlo. Tak asi pro nejbližší dobu, aby se podařilo prosadit takovouto změnu sportovních pravidel, která vzejde z České televize.“

Příloha č. 30: Vybrané pasáže z rozhovoru s Vojtěchem Bernatským (* 1975) (text)⁸³²

Touha stát se sportovním redaktorem

„Že chci být sportákem, jsem se rozhodl už tak v první třídě na základní škole. Nedávno jsme měli sraz s tou základní školou a všichni mi tleskali, když jsem přišel a tak jsem zčervenal a řekl jsem: ‚Hele zase taková hvězda nejsem‘ a oni říkali: ‚No ne, počkej, ty jako jediný jsi to dodržel. Zatímco my těmi zdravotními sestřičkami, popeláři, řidiči autobusu a kosmonauty nejsme, ale ty jediný jsi říkal, že budeš sportovní komentátor a moderátor a dodržel jsi to, tak klobouk dolů.‘ Tak to mě potěšilo.“

První reportáž

„První reportáž jsem točil, mám pocit na začátku roku 1995, možná ještě na podzim 1994 a byla to reportáž ze sportu, který už se pak nikdy nedělal. Byly to skoky na trampolíně. Lenka Honzáková a Petra Vachníková, dodneška si ta dvě jména pamatuji, hrozně hezké holky, které byly tehdy zhruba v mém věku. Dělal jsem s nimi reportáž, ono to byla trochu delší reportáž, skoro dvouminutová, do takzvané Sportovní neděle, která se tehdy vysílala. Zaúkoloval mě Jakub Bažant, pamatuji se na to a mám pocit, že dodneška na kazetě VHS tu reportáž mám doma. Tak se na ni občas dívám, jak jsem se změnil. Ubylo vlasů, ale duševně si připadám, jako bych byl pořád ten devatenácti, dvacetiletý kluk, který pořád má zaujetí a zápal pro tuhle práci a pořád ho to moc baví.“

⁸³² z rozhovoru s Vojtěchem Bernatským, 1. 2. 2016, archiv autora

20 let moderování BBV

„Pravdou je, že letos budu mít výročí, kdy moderuji Branky, body, vteřiny. V televizi už jsem přes dvacet let. Bylo to hodně krásných, ale zároveň rychlých 20 let. Musím říct, že to uteklo jako voda, ani se mi tomu nechce věřit a vůbec si nepřipadám, že už jsem tady tak dlouho. Dneska možná, když přijde někdo nový, tak chodí kolem mě. I když to by samozřejmě musel říct ten člověk. Nemůžu to říct já, ale když jsem tehdy přišel já a chodil jsem kolem Petra Vichnara... Hrozně rád na to vzpomínám, i když já jsem spíše ten typ, který se dívá do budoucna a je úžasné, že i přesto, že by si někdo mohl říct: ‚Hele vždyť ono je to pořád stejné, přijdeš do té práce a vlastně skládáš ty Branky, body, vteřiny těch zhruba 10 minut.‘ Dřív to byly čtyři, pak šest, pak osm, dneska je to skoro čtvrt hodina, takže by to mohl být stereotyp, ale já musím říct, že tím, že je to vlastně koníčkem nás všech ten sport, tak se do té práce těším. I na tu partu lidí, s kterou se to dělá a zároveň se těším i na to, co zase ten svět sportu přinese ten konkrétní den, kdo zase kam přestoupí a jak dopadne tenhle zápas. Tak vlastně to pro mě v žádném případě stereotyp není. Já to vždycky přirovnávám k tomu, když jsem udělal zkoušku na vysoké škole. Celý den na tom člověk dře, maká, snaží se to vypíplat a pak večer to ukáže lidem. A když se to podaří, tak má opravdu pocit, jako kdyby udělal jednu ze zkoušek na vysoké škole.“

Průprava na moderování

„Myslím, že úplně nejlepší průprava je právě ta škola v té redakci. Dneska je ten svět rychlejší a člověk je vhozen do vody, i když teď si trochu protiřečím, protože i já jsem tehdy relativně rychle přišel k zajímavé práci. Netvrdím, že to ostatní není zajímavé, ale prostě začíná to tím, že si člověk tady projde ty procesy.“

Komentování

„Já jsem si párkrát komentování zkusil a myslím si, že to jsou ještě pořád pro mě otevřená vrátka. Nicméně jsem tady zaškatalukovaný a jsem za to i rád jako moderátor Redakce sportu České televize. A já si myslím, že ono to není na škodu. Já si myslím, že samozřejmě jsou tady kolegové, kteří dělají obojí, ale ta specializace mi v profesním životě prostě šla tímhle směrem. Já jsem sedmkrát moderoval olympijské studio a za tuhle zkušenost jsem obrovsky rád a to byla úplně ta největší škola. Prostě holt dělám zpravodajství a upřímně řečeno,

skloubit to obojí dohromady. Kdybych k tomu měl ještě komentovat, tak už by člověk moc toho volného času na rodinu neměl. Takže, já jsem takhle spokojený, nejsem úplně ten typ, kterého by to lákalo a který by si myslel, že to komentování je ta úplně špička ledovce téhle profese. Myslím, že když je dobrý a kvalitní moderátor, tak to třeba pro něj může být nejvíc.“

Sen

„Já se cítím jako sportáák, jsem sportáák, ale mám radost, že Česká televize třeba zrovna mně dala příležitost dělat i jiný druh televizního vysílání, že jsme třeba společně s Petrem Svěceným měli nějaké pořady. Takže jsem si vyzkoušel jinou práci, což mi zase dalo obrovské množství zkušeností. Já osobně bych si třeba přál ještě nějaký pořad, který třeba by nemusel být úplně sportovní v té mé televizní kariéře, ale pokud to zůstane takhle, tak budu rád. Momentálně přeju českým sportovcům, aby jim to vyšlo v Riu. A pak bych si hlavně přál, abychom byli zdraví a měli jsme to nejdokonalejší sportovní zpravodajství u nás.“

Příloha č. 31: Vybrané pasáže z rozhovoru s Miroslavem Langerem (* 1976) (text)⁸³³

Příchod do RS

„Do redakce jsem poprvé přišel na skok v roce 1996, v rámci pomoci při olympiádě v Atlantě. Zhruba v tu samou dobu jsem absolvoval část semináře u Roberta Záruby. Tehdy to bylo rozděleno na dva semestry a mám pocit, že až po té olympiádě jsem si dodělával tu druhou část. Potom jsem se v roce 1997 obrátil na Roberta Zárubu, jestli si myslí, že by byla šance, abych se mohl stát externím spolupracovníkem, což tehdy souviselo s postupem Příbrami do první ligy. Já jsem z Příbrami a kdysi dávno, když jsem tam jezdil jako dopisovatel, tak jsem si dal takový slib, že až jednou postoupá do první ligy, tak já tam budu za Českou televizi dělat reportáž. Robert tenkrát mě sem dostal a já jsem skutečně na tom prvním zápase v první lize byl. Nicméně jsem nedělal reportáž, ale byl jsem tam, jak se říká na čumendu, podívat se, jak to funguje.“

⁸³³ z rozhovoru s Miroslavem Langerem, 5. 2. 2016, archiv autora

Krasobruslení

„Já jsem do toho krasobruslení naskočil nějak po roce 2001, ale tak, že jsem nejdřív pomáhal Petrovi. Dělal se různé sestřihy. Nevím přesně, co všechno jsem dělal, ale vím, že jsem určitě něco dělal, aniž bych komentoval. Pak nastala doba, kdy jsme se začali střídat, že jsme si třeba rozdělili šampionát na dvě části, když se komentoval z Prahy. Petr komentoval zpravidla muže a sportovky a já jsem dělával často ženy a tance. Poprvé v zahraničí jsem byl pravděpodobně v Turíně před olympiádou. Mistrovství Evropy 2005. To byl takový ten test event, jak se říká. Určitě vím, že jsem komentoval v roce 2006 to mistrovství, co vyhrála Kimmie Meissnerová. Pak jsme se ještě chvíli střídali, Petr Vichnar říkal, že v Turíně už jsem dělal půlku olympiády, což já si nepamatuju. Musel bych si to zase osvěžit. Určitě jsem tu dobu dělal snowboarding a short track. Každopádně Tomáše Vernera jsem tam určitě nedělal, toho dělal Petr. První olympiádu, kde jsem dělal krasobruslení naplno, byl Vancouver.“

Sen

„Byl jsem na všech hrách od Sydney. Na letních i zimních a vlastně pořád čekám, na ten velký český úspěch. Já jsem komentoval Tomáše Vernera, když se stal vicemistrem a mistrem Evropy, ale přeci jen to byla určitá doba, kdy krasobruslení bylo v takovém dílčím útlumu. Tomáš tenkrát byl dobrý, ale ve srovnání s tím, co následovalo během dalších dvou let... Byla to doba, kdy Pljuščenko nezávodil a celé to mužské krasobruslení trošičku nevědělo kam dál. Bylo to po olympiádě v Turíně, před Vancouverem. Ve Vancouveru pak byl ten případ, jestli má vyhrát krasobruslař se čtvernými skoky, nebo bez nich. Takže tohle byla doba, kdy se hledala ta cesta. Jestli opatrněji, ale bez chyb, nebo odvážně ale s chybami. Tomáš do toho spadnul v té době svojí spolehlivostí, zatímco ostatní i chybovali.“

Příloha č. 32: Vybrané pasáže z rozhovoru s Davidem Lukšů (* 1979) (text)⁸³⁴

Touha stát se sportovním redaktorem

„Bylo to dané tím, že jsem se odmalička zajímal o hokej a další sporty a sledoval jsem je jako divák, jako fanoušek. Bavilo mě se dívat i na sportovní zpravodajství, což bylo

⁸³⁴ z rozhovoru s Davidem Lukšů, 5. 2. 2016, archiv autora

v 80. letech asi tak jediné, na co se dalo v televizi dívat. Postupem času, jak člověk proplouvat školou, tak zjišťoval, co ho baví. Mě třeba psát. Tak jsem postupem času propojil své dva zájmy. Literaturu, tvůrčí psaní, zájem o sport. A na tu cestu jsem se pak dal.“

Reportáže

„Vím, že jsem se jezdil asi půl roku dívat, jak se to dělá. Byl jsem například na druhé lize v Xaverově, na staré Slavii. Na střeše tehdy s Jirkou Vrbou... sjezdil jsem všechny možné české poháry. Bylo toho hodně, ale první reportáž si nevybavuji.“

Hokej

„Kolem roku 2000 vznikl magazín první ligy. Bylo to takové pětiminutové okénko v rámci hokejového zápasu. A my jsme měli za úkol ho vyplňovat. Jezdili jsme točit různé reportáže, profily hráčů. Musím říct, že to byla opravdu dobrá škola takhle začínat od těch nižších pater. Tam jsme se vypracovali a postupně jsme dostali šanci dělat extraligu. Vím, že jeden z prvních zápasů jsem dělal z Karlových Varů. Měli tam čerstvě natřenou tribunu, já jsem na tom postavil reportáž, použil jsem různé básnické obraty, a nebyl jsem za to úplně pochválen. Člověk si uvědomil, že takové to nadšenectví nad každým neobvyklým tvarem, není úplně dobré pro zpracování té reportáže.“

MS v hokeji

„Komentoval jsem zlaté medaile v inline hokeji tuším v roce 2011 a pak jsem byl jako komentátor na třech mistrovstvích světa v atletice už jako komentátor atletiky, ale na mistrovství světa v hokeji jsem se z nějakého důvodu nikdy nepodíval. Byli asi lepší, nevím. V roce 2004 jsem dělal třeba šoty pro zpravodajství.“

Atletika

„Za mnou tehdy přišel Michal Dusík, že by potřebovali pomoci, protože dělali atletiku ve třech s Markem Svačinou a Vládou Drbohlavem. Dá se říci, že jsem v té době trochu stagnoval, tak jsem si řekl, že by to mohla být docela zajímavá výzva, tak jsem na to přistoupil. A vlastně od léta 2007 jsem se té atletice začal věnovat.“

První akce, kterou jsem dělal, bylo mistrovství světa do 17 let, které bylo v Ostravě. To byl takový křest ohněm. Před tím jsem ještě dělal Odložilův memoriál. Musím říct, že ty začátky byly velice tristní a dodneška na ně moc rád nevzpomínám.“

OH

„To je taky paradox. Já jsem z Jihlavy a hokej byl ten sport, který mě přivedl ke sportovní žurnalistice, tak jsem si vždycky myslel, že se třeba podívám na zimní olympijské hry. Ale jak jsem před tím mluvil o tom mistrovství světa, tak jsem se na zimní hry nedostal a paradoxně jsem se podíval nejdřív do Pekingu na letní hry, což by mě před tím nikdy nenapadlo. Takže zimní mi taky unikly. To je pravda. Během Vancouveru jsem tady dělal studia a reprízy hokejového programu, měl jsem tady hosty a dělal jsem spojovák mezi záznamy, ale na zimní hry jsem se taky nepodíval.“

Usain Bolt

V roce 2009 jsem byl na mistrovství světa v Berlíně, když své světové rekordy Bolt ještě vylepšil. Možná to bylo dobře, že jsem to nekomentoval a že si to člověk mohl ještě více vychutnat. Ta atmosféra byla neuvěřitelná. Ten výkon toho člověka v podání toho Bolta byl neuvěřitelný a myslím, že se to nedá srovnat s ničím, co jsem viděl jako komentátor nebo jako divák.“

Česká stopa

„Mně neovlivňuje, jestli se jedná o úspěch českého sportovce, nebo jestli je tam česká stopa. Mně fascinují ty příběhy. Ať už je to hokej, fotbal, atletika nebo vzpírání. Ale samozřejmě nemůžu zapomenout na běhy Zuzany Hejnové na mistrovství světa v Moskvě, to bylo úžasné nebo na ty oštěpařské medaile z Moskvy nebo Helsinek na mistrovství Evropy. Ale mě fascinují stejně i ti zahraniční sportovci.“

Halové mistrovství Evropy v Praze

„Já se přiznám, že takový rozdíl oproti jiným šampionátům to pro mě nebyl, protože člověk má na uších sluchátka a ta bouřlivá atmosféra, která byla vedle je tím trochu utlumená.“

My jako komentátoři jsme trochu odděleni, takže ten pocit, že by okolo tebe někdo skákal nebo dělal věci... Spíš se každý soustředí na ten svůj monitor, na vývoj toho závodu nebo té soutěže. Takže já jsem v tom zase tak velký rozdíl neviděl. Ale samozřejmě, když zvítězil Holuša a ta hala se klepala, tak musím říct, že to byl možná jeden z nejsilnějších zážitků, které jsem na atletice prožil. Na těch halových šampionátech snad nebyla nikde tak vynikající atmosféra jako v Praze. Závod Jakuba Holuši byl asi nejsilnější zážitek z celého toho šampionátu a potom ještě, když skočil Juška první pokus v dálce, tak to byl šok. To na tom sportu miluji, že není předem nic jasného a dá se říci, outsider může přijít a vzít si tu medaili jako ten Radek Juška. Nebo naopak je někdo celou sezonu neporazitelný a ve finále mu něco nevyjde a prohraje. To je právě ten moment, který ta atletika přináší. Ve fotbale se také může stát překvapení, ale není to tak intenzivní. Tady je to souboj muže proti muži, žena proti ženě a není tam role nějakého rozhodčího. Kdo je rychlejší, ten vyhrál a to je na tom krásné.“

Příloha č. 33: Vybrané pasáže z rozhovoru s Darinou Vymětalíkovou

(* 1980) (text)⁸³⁵

Začátky v redakci

„V červnu 2000 jsem tady byla poprvé. To mi bylo 19 let. Oslovil mě Robert Záruba, protože potřebovali někoho na olympiádu v Sydney, aby řídil záznamy z beachvolejbalu a volejbalu, protože jeden z těch klíčových sportů v Sydney byl beachvolejbal. Tehdy jsme ho vysílali strašně moc. V Sydney byli Jirka Rejman a Jiří Lípa. Vždycky to nakomentovali, ale oni samozřejmě nevěděli, jestli to bude na tři sety, na dva, krátký zápas, dlouhý. Potřebovali to dost často nějakým způsobem sestříhávat a já jsem za to byla zodpovědná... musela jsem to skriptovat, ale i nakoukat a říkat tady to stříhnete a tak. Což bylo docela zvláštní, protože tehdy jsem neměla žádné zkušenosti s televizí. Ale zase jsem měla zkušenosti s tím sportem. Ta olympiáda byla až v září, myslím kvůli vedru.“

Hokej

„Jeden z prvních zážitků s Robertem Zárubou byla olympijská dotočná, kdy tam přišel generální ředitel, poděkoval nám za olympiádu. Robert už si předtím vzal Ondru Zamazala

⁸³⁵ z rozhovoru s Darinou Vymětalíkovou, 4. 3. 2016, archiv autora

a Davida Lukšů, chtěl je vysloveně do hokejové sekce. A já jsem říkala, olympiáda byla skvělá zkušenost, jestli bych nemohla kdekoliv pokračovat a on říkal: ‚Jo, tak se zeptej, jsi šikovná na volejbal, ale ženská prostě nemůže dělat hokej, já bych s tím ještě takové problémy neměl, ale český divák je hrozně konzervativní. Takže bohužel, ženská u nás nikdy nebude dělat hokej.‘ Takže takhle to vzniklo.“

První hokejové reportérky v ČT

„Pak přišla Jana Niklová a začala namlouvat Zlatou helmu. Mně dával Radek Bauer, když zjistil, že se zajímám o hokej, hodně točit první ligu. My jsme jí tenkrát točili hodně, ale to se moc nedělalo do Buly. Pak občas, když bylo play-off první ligy, tak jsme to dělaly do Buly. Potom už jsem začala jezdit – já jako první – na ty reportáže. Dneska bychom tomu říkali střihací zápas. To se v pátek večer natočilo, Buly bylo jednou týdně v sobotu a tam se to pouštělo. Pak jsem dělala jako první přímý přenos, ale to byl myslím Tipsport Cup. Pak, když začala ta sezona, kdy mě Robert pustil pravidelně na hokej, tak já jsem akorát odešla na mateřskou. Takže jsem to tady trochu prošlapala, ale hned se z toho diskvalifikovala. Pak Jana Niklová s Hankou Ježkovou, když jsem byla na mateřské, začaly dělat přímé přenosy a střihací zápasy. A zase ony prošlapaly tu cestu třeba u reprezentace. Respektive z toho udělaly dálnici. Takže v tomhle jsem zase já sbírala ty zkušenosti od nich.“

Prvotní reakce hráčů a diváků

„Já jsem začala v roce 97 pracovat pro Mladou frontu, příloha střední Čechy. Ti hráči si mysleli, že si jdu pro podpis nebo že je jdu balit. Byli strašně překvapení a možná někdy i negativně, že se fakt zajímám o ty přesilovky. V té televizi, jak už má člověk toho kameramana za sebou, tak nás vnímají jako novináře. Jasně, že je tam rozdíl, jestli to dělá žena nebo muž. Ale že by přestali být ostražití, to ne. Musím říct, že mě trenéři a hráči, nebo nás obecně, přijali trenéři a hráči lépe než diváci. Byli třeba překvapeni, ale počkali si, co předvedeme, a pak už byli v pohodě, ale diváci... chápu to, neříkám to špatně. Cpaly jsme se do oboru, který je vyhrazený hodně mužům, tak holt to je cena za to...“

MS v hokeji

„Dřív tady byly v podstatě jen Branky a jeden přenos týdně v rámci Studia sport, takže to se nedostal skoro nikdo nikam. Ve chvíli, kdy to začalo být dobré, tak já jsem šla na tu mateřskou. Já jsem si to v uvozovkách vybrala hodně blbě. Takže jsem byla poprvé pracovně na mistrovství světa v Minsku až po 14 letech v hokejové sekci. Člověk ale nemůže mít všechno.“

Dohráno

„Ze začátku bylo fotbalové i hokejové Dohráno v neděli večer a třeba s Petrem Svěceným. Pak se to udělalo tak, že Dohráno měli dva moderátoři – muž a žena – a střídali jsme se. Třeba já a Robert Záruba nebo Jana Niklová a Jirka Hölzel. Pak bylo fotbalové dohráno jindy než hokejové. Byly to takové experimenty s tím Dohránem. Dohráno jsem začala dělat, já nevím, 2006–2007. Dohráno jsem dělala ještě 2008/2009. To se potom zrušilo, když jsem šla na mateřskou a začalo Buly – hokej živě. Po mně to tedy už nemoderoval nikdo.“

Hokej den poté

„To byly experimentální pořady. Bylo to až do loňské sezony všechno živě, ale my máme ty trasy zadarmo kvůli tomu, že ta studia jsou od 12 vyblokována pro zprávy, pro vstupy a kvůli nám tam ještě chvíli zůstávají. Takže my ty hráče potřebujeme ve 13, ale to na to moc lidí nekoukalo. Ale zase později, když ty hráči třeba v úterý hrají ve Vítkovicích, tak nejsou k dispozici a ani ta studia. My jsme loni sáhli k tomu, že to předtáčíme v jediném čase, který je možný pro studia a pro hráče, ale pouštíme to v podvečer. Fakt je ten, že ona je to sice předtáčka, ale stejně se to nedá moc zastavit. Není to jednoduché.“

Moderování na ČT24

„Já jsem dělala hned druhý týden vysílání čtyřadvacítky. To ještě skoro nikdo ten kanál neměl. První týden měl Ondra Zamazal a druhý týden já. Začínalo se právě v květnu, což byla bomba, protože bylo mistrovství světa ve Vídni, které jsme vyhráli. Pamatuju si, že jsem měla

zprávy a byla nějaká čtvrtfinále a semifinále a byla to fakt bomba! Takže jsem začínala v roce 2005, pak hned v roce 2006 Studio 6 a polední zprávy. Bylo to všechno najednou.“

Sportovní zprávy

„Když začaly ty dlouhé Sportovní zprávy, chtěla jsem se víc věnovat hokeji, ale už to bylo těžké. Byly tady dvě hokejové reportérky, vždycky na mě něco vybylo, ale nebylo toho tolik. Potom po roce jsem se přihlásila, že jsem nedělala žádné zprávy, jestli bych nemohla dělat tyhle. Já bych chtěla víc dělat ten hokej, mě ty zprávy nebaví, ale upřímně řečeno s těmi dětmi je tisíckrát lepší to studio. Já vím, v kolik to začíná, v kolik to končí. Nemůžu uvíznout někde na dálnici, žádné prodloužení. Takže nakonec to je takhle dobře.“

OH

„Od Vancouveru dělám olympijská studia, ale ta pražská. To, co je na dvojce, takže já jsem měla Vancouver, Soči, Londýn, ale vždycky to pražské studio. Takže mně říkají lidi: ‚Ty jo, ty jsi furt někde na té olympiádě!‘ Já jsem byla nejdál na Letné, co se týče olympiády. A letos snad budu na Lipně. Tak třeba se s tím studiem jednou dostanu až do Rakouska...“

Příloha č. 34: Vybrané pasáže z rozhovoru s Žanetou Peřinovou (* 1980) (text)⁸³⁶

Touha stát se sportovní redaktorkou

„Já jsem neměla touhu stát se sportovní redaktorkou, ale olympijskou vítězkou v atletice. Bohužel to v 18 nevyšlo, musela jsem skončit s vrcholovým sportem, šla jsem studovat FTVS management a marketing sportu. Tam jsem potřebovala nějakou praxi. Chtěla jsem jít dělat do fotbalových klubů. Jenže to byl přelom století a tehdy nebylo obvyklé, že by holky dělaly ve fotbale. Takže jsem se setkala s tím, že mě ty kluby odmítaly. Tak jsem zavolala do České televize a už jsem tady zůstala. To bylo okolo roku 2000.“

⁸³⁶ z rozhovoru s Žanetou Peřinovou, 22. 2. 2016, archiv autora

Atletika

„Od roku 2010 jsem začala jezdit na atletické šampionáty. Byl to obrovský zážitek, já jsem měla oči až na vrch hlavy. Pořád jsem se někoho na něco ptala. Kameraman Jarda Jirásek říkal, že chci dělat rozhovor s úplně každým, což byla pravda. Na tom prvním šampionátu tuším bylo nějakých 45 Čechů. Tak jsem dělala rozhovory se všemi, kromě jedné holčiny. Jak postupovali do semifinále a dále, tak jsem s nimi dělala rozhovor třeba dvakrát až třikrát. Takže my vždycky z těch šampionátů odešleme zhruba 120 filů rozhovorů. Jarda vždycky říká, že to musíme překonat. Já mu říkám, že se budeme se ptát i uklízečky.“

OH

„Poprvé jsem byla na olympiádě v Londýně a byl to obrovský zážitek. Ta atletika je tam na té nejvyšší úrovni. Bylo tam spousta sportovců, se kterými se člověk normálně nesetká. Já jsem se dostala třeba poprvé v životě na judo. S tou atletikou jsem to měla tak, že ta byla až druhý týden a první týden jsem měla střelbu. Takže já jsem přijela na tu střelnici a teď jsem z toho byla trochu vykulená, protože jsem měla o něčem dělat reportáž, ale já jsem třeba nevěděla, jak ta soutěž probíhá. Měla jsem to nastudované, ale stejně tě to překvapí. Takže to byl trochu boj, ale nádherný zážitek.“

Příloha č. 35: Vybrané pasáže z rozhovoru s Hanou Ježkovou (* 1983) (text)⁸³⁷

Touha stát se sportovní redaktorkou

„Já jsem už někdy na základce hlásila, že budu dělat sportovní novinářku.“

Příchod do redakce a hokej

„V redakci jsem někdy od play-off 2009. Já jsem byla původně na Z1. Tenkrát jsem potkala Kubu Staříka na nějakém hokeji a ptala jsem se ho, jestli někdo neotěhotněl. On říkal, že Darina (Vymětalíková, pozn. aut.) odchází na mateřskou, tak to tak hezky vyšlo. Hned první týden jsem jela s Tomášem Jilkem na hokej, na pozápasové rozhovory. Myslím si, že jsme jeli do Pardubic. Vlastně jsem hned přišla a jela jsem na hokej. Měla jsem štěstí.“

⁸³⁷ z rozhovoru s Hanou Ježkovou, 22. 2. 2016, archiv autora

Prvotní reakce hráčů a diváků

„Už před tím to dělaly holky. Myslím si, že hráči jsou k nám příjemnější, než kdyby tam byl chlap, a jsou ochotnější.“

MS v hokeji

„Poprvé jsem byla na mistrovství světa ve Švédsku 2013. Tam jsme byly s Janou Niklovou. Já jsem dělala všechny tréninky, rozhovory, zprávy a ten bláznec okolo.“

Specializace

„Výborně vařím!“

Zážitky

„Člověk se během mistrovství a play-off vůbec nevyspí. Tak to jsou velké zážitky, když pak vůbec nevnímáš, a víš, že musíš fungovat. Pak slavný rozhovor s Kontiolou, kterého furt všichni řeší. Pořád to neutichlo.“

Sen

„Chtěla bych se jednou podívat na finále hokeje na mistrovství nebo na olympiádě, abych se mohla koukat a nemusela jsem pracovat. To by bylo fajn. Ted' se hodně těším na Světový pohár do Toronta. To bude velká pecka.“

Příloha č. 36: Vybrané pasáže z rozhovoru s Monikou Čuhelovou (* 1987) (text)⁸³⁸

Příchod do redakce

„Přišla jsem na jaře před 4 lety. Tehdy to byla úplná náhoda, protože já jsem se přistěhovala do Prahy na blind. Neměla jsem práci, a měla jsem tady byt kousek od České televize, což jsem zjistila, až když jsem se přistěhovala. Protože já jsem Prahu neznala. Potřebovala

⁸³⁸ z rozhovoru s Monikou Čuhelovou, 4. 3. 2016, archiv autora

jsem ještě tu práci, ale vůbec jsem nepočítala s tím, že by to mohlo vyjít tady, i když jsem si to vnitřně moc přála. Potom se mi ozval můj bývalý šéf, ředitel televize v Brně, že mu volal Ota Černý, že by se jim v České televizi hodila holka na fotbal. Takže se předal můj životopis. Černý si mě pozval, pak mě předal Radku Bauerovi a Pavlu Čapkovi a už to jelo. Na první reportáž mě vzal kolega Lukáš Pečeně.“

První fotbalová reportérka v ČT

„Já už jsem tuhle práci dělala v Brně. A už tam jsem byla mezi chlapy jediná ženská. Tak to už jsem nějak vstřebala tehdy, takže tady mi to nepřišlo. Tím, že to je celostátní televize a ten sport je tady nejsledovanější vůbec v Česku, tak si toho všímali lidi kolem, ale já už to ani tak neberu. A myslím si, že od té doby už se toho taky hodně změnilo. Teď už je na těch tiskovkách a vůbec okolo sportu víc ženských. Už nejsem sama. Jednou mi mluvčí Bohemky řekl, že se mě hráči bojí. A mluvčí, myslím v Jablonci říkal, že se kluci hádají, kdo půjde na rozhovor. Takže si myslím, že to je 50 na 50. Asi to berou jako atrakci. Někdy ten tým je hodně profi, že to na sobě nedají znát, někdy jsou takoví veselí. Někdy jsou srandičky, třeba v Plzni. Ale ve výstupu jako takovém, že bych z nich dostala víc nebo míň oproti kolegům, těžko říct. Záleží na otázce. Když dám blbou otázku, tak je jedno, jestli jsem ženská nebo chlap, dostanu blbou odpověď.“

Výhoda žen reportérek

„Loni jsem byla při posledním podzimním zápase Evropské ligy, když hrál Liberec s Marseille o postup. Zdeněk Folprecht jako hráč Liberce tam zavinil jeden až dva góly. Oni pak prohráli a nepostoupili. Já jsem si ho vzala na rozhovor a obdivovala jsem, že v té zimě čekal asi 20 minut, nereptal, neremcal, byl smířený s tím, že je to jeho práce. To se občas hráčům nelíbí čekat na rozhovor, než na nás přijde řada. Tak tím mě dostal a pak mě dostal ještě víc, protože se mi rozbrečel a dal průchod těm emocím. To mě hrozně vzalo za srdce. Myslím si, že ženská možná z těch hráčů může dostat víc emocí, že je empatičtější. Já jsem viděla, že má rudé oči, když za mnou šel, a hned jsem řukla, že vidím, že je ubrečený a on tomu dal průchod. I když samozřejmě to pro něj muselo být hrozné, ale myslím si, že tohle patří na obrazovku. V zahraničí jsem třeba viděla, že reportérka smutného hráče obejmě, tak daleko ještě nejsme. Ale do budoucna, proč ne. Já ne, že bych ho objala, ale rozloučila jsem se s ním a mělo to hrozně pozitivní ohlas na Facebooku. Takže si myslím,

že tohle ti lidé vidět chtějí. Je to trošičku oživení. Od ženy to nevypadá blbě. Těžko bude třeba kolega David Kalous objímat nějakého hráče. Takže si myslím, že je výhoda, že ta ženská jde na to maličko jinak.“

Dohráno

„Dohráno jsem začala dělat v zimě před dvěma lety.“

Komentátorka fotbalu?

„Proč ne? Myslím, že v Německu už se to i děje. Každopádně ta ženská musí být ještě o sto procent víc připravenější, než ten chlap, protože je ženská. Mít tu ženskou jako prvek v poločasovém rozhovoru, tak je to takové zpestření pro diváka. Potom už jde zase k tomu svému poslouchat si toho chlapa. Ale kdybys měl celou dobu poslouchat ženskou, tak to musí být příjemný hlas, musí opravdu vědět, o čem mluví, mít perfektní znalost pravidel, hráčů, týmů, taktiky, všeho možného. Je pravda, že ženským se to moc neodpouští, když se montují do chlapských věcí.“

Sen

„Baví mě cestování ve spojitosti s fotbalem. Takže, když mohu letět někam na nějaká předkola Evropské ligy, Ligy mistrů. Tak to je asi nejvíc. To mě strašně baví. To je fajn. Doufám, že se podívám na EURO, když ne, tak mám lístky.“

Příloha č. 37: Interní redaktoři RS ČT v roce 2016 1. část – Facebook Barbory Černoškové⁸³⁹ (fotografie)

Horní řada zleva: Miroslav Langer, Petr Vichnar, Jakub Bažant, Vojtěch Bernatský, David Lukšů, Ivana Chvátalová, Michal Dusík

Dolní řada zleva: Vladimír Drbohlav, Marek Svačina, Robert Záruba, Stanislav Bartůšek, Barbora Černošková, Tomáš Jílek, Jana Niklová

⁸³⁹ Zdroj fotografie: Facebook Barbora Černošková, osobnost z oblasti zpravodajství. Autor fotografie: Česká televize, Zuzana Páchová. Pořízení v rámci natáčení pořadu ČT sport 10 let [online]. [cit. 2016-05-10]. Dostupné z: <https://www.facebook.com/120416598160416/photos/pb.120416598160416.-2207520000.1462890312./515426071992798/?type=3&theater>

Příloha č. 38: Interní redaktoři RS ČT v roce 2016 2. část – Facebook Barbory Černoškové⁸⁴⁰ (fotografie)

Horní řada zleva: Daniel Šumbera, Tomáš Lachman, Ivan Mejtský, Vlastimil Vlášek, Ondřej Tomek, Ivana Chvátalová, Pavel Čapek, Petr Kubásek

Dolní řada zleva: Jaromír Bosák, Kateřina Nekolná, Barbora Černošková, Robert Záruba, Darina Vymětalíková, Jiří Zíta, Radek Bauer, David Kozohorský

⁸⁴⁰ Zdroj fotografie: Facebook Barbora Černošková, osobnost z oblasti zpravodajství. Autor fotografie: Česká televize, Zuzana Páchová. Pořízení v rámci natáčení pořadu ČT sport 10 let [online]. [cit. 2016-05-10]. Dostupné z: <https://www.facebook.com/120416598160416/photos/pb.120416598160416.-2207520000.1462890312./515425988659473/?type=3&theater>